RODZINA

HERBARZ SZLACHTY POLSKIEJ.

RODZINA

HERBARZ SZLACHTY POLSKIEJ

OPRACOWANY PRZEZ
SEWERYNA HRABIEGO URUSKIEGO

PRZY WSPÓŁUDZIALE
ADAMA AMILKARA KOSIŃSKIEGO,

WYKOŃCZONY I UZUPEŁNIONY PRZEZ
ALEKSANDRA WŁODARSKIEGO.

WYDANY STARANIEM I KOSZTEM
CÓREK AUTORA.

TOM XI.

WARSZAWA
SKŁAD GŁÓWNY KSIĘGARNIA GEBETHNERA I WOLFFA

1914.

Дозволено Военною Цензурою 20 Сентября 1914 года.

DRUK TOW. AKC. S. ORGELBRANDA S-nów.

M.

(Dalszy ciąg.)

MIEDECKI. Łukasz i Anna, córka Piotra Podolskiego, małżonkowie, zeznali 1630 r. dług 900 flor. Marcinowi Morawcowi, podsędkowi lwowskiemu (Zap. Tryb. Lubel.).

MIEDWIEDIEW h. PAPRZYCA. Jan, syn Trochima, z synem Aleksandrem, podporucznik wojsk rosyjskich, wylegitymowany w Cesarstwie 1843 r. i zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MIEDWIEDOWSKI. Ignacy, Kajetan, Feliks i Stanisław zapisani do ksiąg szlachty gub. kijowskiej 1796 r.

MIEDZECHOWSKI. Piszą się z Miedzechowa, w ziemi czerskiej. Katarzyna, żona Jana Bienieckiego 1510 r. Dersław, syn Tobiasza, Jan, syn Mikołaja, i Heronim, syn Andrzeja, bracia stryjeczni, prowadzili 1526 r. proces o dobra Miedzechow. Marcin żonaty 1530 r. z Urszulą Jasieńską. Jan, syn Tomasza, żonaty 1570 r. z Dorotą Laskowską. Adam zeznał 1571 r. testament. Anna, żona Jerzego Laskowskiego 1575 r. Po Jakóbie synowie: Aleksander, Mikołaj i Stanisław 1595 roku. Wawrzyniec, syn Wawrzyńca, dziedzic na Miedzechowie 1599 r.

Dorota, żona Bartłomieja Lichowskiego 1601 r. Po Andrzeju z Katarzyny Widowskiej syn Jan żonaty z Dorotą Pobierowską 1607 r. Serafin, syn Piotra, ożeniony z Katarzyną Michałowską 1610 r. Po Janie synowie: Andrzej, Marcin i Zacharyasz, który w 1611 r. sprzedał części Miedzechowa, a Marcin, żonaty z Anną Żochowską, miał córki, Annę, Zofię za Walentym Jastrzębskim i synów, Andrzeja i Kacpra, żonatego z Maryną Bobr-

kowską 1628 roku. Stanisław pozostawił synów, Jana, ożenionego z Dorotą Bobrkowską 1622 r., i Maksymiliana. Marcin żonaty z Małgorzatą Gozdzką, podczaszanką czerską 1630 r. Mateusz, syn Jana, żonaty z Zofią Żelichowską 1664 r. Po Jakóbie z Heleny Gzowskiej syn Jan zaślubił Barbarę Pobierowską i z niej pozostawił synów, Kazimierza i Stanisława 1698 r.

Jerzy, dziedzic na Miedzechowie Wielkim, miał trzech synów: Bartłomieja, zwanego *Łuczywka*, Jana i Mikołaja; po Mikołaju, dziedzicu na Miedzechowie 1604 roku, z Elżbiety Prackiej synowie, Maciej i Marcin, i z nich Maciej zaślubił Annę Gośniewską i z niej miał synów, Stanisława, dziedzica części Gośniewic 1629 r., i Tomasza, elektora 1669 r. z ziemi czerskiej, po którym z Maryanny Gawłowskiej córki, Jadwiga, Zofia i synowie, Maciej, dziedzic części Gośniewic 1694 roku, żonaty z Katarzyną Osiecką i Stanisław.

Marcin, drugi syn Mikołaja i Prackiej, dziedzic na Miedzechowie Wielkim 1621 r., pozostawił dwóch synów, Andrzeja i Gacpra; po Andrzeju syn Józef zaślubił Annę Rykalską, 2v. Konarzewską, i z niej miał syna Macieja, elektora 1697 r. z ziemi czerskiej, po którym z Agnieszki Szydłowskiej syn Antoni 1756 roku (Metr. Kor., Conv. Vars., Ks. Gr. Czerskie, Wyr. i Zap. Tryb. Lubel.).

MIEDZENIEC. Jan, syn Wojciecha z Mniejszej Bychawki, wspólnie z żoną swą Zofią, córką Jana Łubkowskiego, zeznali 1603 r. dług Iżyckiemu, a w 1608 roku zabezpieczyli sumę na dobrach Bychawka (Zap. Tryb. Lubel.).

MIEDZIACHOWSKI. N. został 1656 roku stolnikiem smoleńskim (Metr. Litew.).

MIEDZIANOWSKI h. SULIMA. Piszą się z Miedzianowa, w kaliskiem. Stanisław oczyścił się z zarzutu szlachectwa 1427 r. na roczkach ziemskich w Kaliszu. Bartłomiej 1545 r., podwojewodzy 1562 r., surrogator grodzki kaliski 1563 r., dziedzic wsi Koryta, w pow. kaliskim, miał synów: Stanisława, Jana, Piotra i Andrzeja; po Janie z Anny Tomickiej, 1v. Rumierowskiej, syn Stanisław zaślubił Wiktoryę Jamiołkowską i z niej pozostawił syna Andrzeja, który naganiony w szlachectwie, legitymował się w Trybunale piotrkowskim 1671 r.

Stanisław, najstarszy syn Bartłomieja, z Anny Koźmińskiej miał syna Rafała, po którym córki, Anna za Dobrogostem, Dorota za Maciejem Wilxickimi i syn Jan, komornik piotrkowski 1629 r., a sieradzki 1632 r., pozostawił córkę N. za Stanisławem Zielińskim.

Wojciech, pisarz grodzki ostrzeszowski, pochodzący od Szymona, brata rodzonego Bartłomieja, również zaświadczył w Trybunale 1671 roku szlacheckie pochodzenie naganionego Andrzeja.

Wojciech żonaty z Dorotą Wilczyńską 1614 r. Mikołaj obrany komisarzem królewskim do granic 1620 r. Barbara, córka Piotra 1625 roku.

Wojciech z wojew. kaliskiego, i Wojciech, podwojewodzy łęczycki, z wojew. sieradzkiego elektorowie 1669 roku. Wojciech, sędzia grodzki piotrkowski 1688 r. Andrzej podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. sieradzkiem (Metr. Kor., Ks. Gr. Kaliskie, Brzeskie., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk. i Lubel.).

Franciszek, syn Michała i Salomei, ur. 1779 r. w m. Piotrkowie, postąpił 1808 r. jako lekarz klasy III do 4 pułku piechoty Ks. Warszawskiego i w 1815 r. umieszczony w 2 pułku strzelców pieszych w stopniu lekarza batalionowego. Odbył kampanie: 1808, 1809, 1810 i 1811 r. w Hiszpanii, 1812 r. w Rosyi i 1813 r. przeciw sprzymierzonym (Ks. Wojskowe).

MIEDZIELSKI h. KORCZAK. Po Janie, dziedzicu wsi Mierzynek 1707 r., mieczniku buskim, syn Józef, elektor 1733 r. z wojew. bełskiego, miał syna Piotra, którego syn Maksymilian, żonaty z Filipiną Borakowską, miał syna Piotra, wylegitymowanego w Królestwie 1862 r.

MIEDZIESKI. Brali przydomek *Niemierza*. Jan, zw. *Niemierza*, otrzymał 1509 r. wójtowstwo we wsi Piotrkowska Wieś, pod Piotrkowem. Druzianna, wdowa po Macieju Miedziskim, za zgodą króla ustąpiła wójtowstwo we wsi Piotrkowska Wieś, w pow. piotrkowskim, synowi swemu Krzysztofowi Niemierza-Miedziskiemu (Metr. Kor.).

MIEDZIŃSKI h. PORAJ. Szymon, syn Piotra i Anny Jurkowskiej, występował 1732 roku w grodzie korczyńskim. Franciszek, syn Andrzeja, urzędnik w Radomiu 1856 r.

MIEDZWIECKI h. OKSZA. W wojew. sandomierskiem. Tomasz z Miedzwiedzia 1396 r. Paweł, syn Stanisława, w pow. proszowskim, i Jan *Gałka*, burgrabia krakowski, notowani w aktach krakowskich 1456 roku. Andrzej, dziedzic części Kaczyce 1470 r. (Lib. Benef.).

MIEDZWIECKI h. OSTOJA. Właściwie Niedzwiecki v. Niedzwiedzki, herbu Ostoja.

MIEDZWIECKI v. MIEDZWIEDZKI h. POBÓG. Podług Paprockiego dom rozrodzony w pow. wąsoskim, lecz zapewne będą to Niedzwieccy, herbu Ogończyk. Maciej 1478 roku, a jego synowie, Szymon i Dobiesław 1507 r. Stanisław, syn Mikołaja, dziedzic Smoligowa i Kotowa 1631 r., żonaty z Zofią z Potoka. Po Piotrze syn Samuel-Baltazar zaślubił Barbarę Zielonczankę i z niej miał córkę Joannę i synów, Andrzeja i Jana 1686 r. Kazimierz żonaty z Zofią Mirowską, miał córkę Krystynę 1680 r.

Michał, podstoli bracławski 1739 r. Stanisław, poseł wojew. bracławskiego, podpisał elekcyę 1764 r. z wojew. bracławskiem (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

MIEDZWIECKI i MIEDZWIEDZKI TOPACZ. Taż familia co Niedzwiecki, herbu Topacz. Do tej rodziny zalicza Niesiecki Władysława, po

którym z Anny Młodziejowskiej synowie, Kazimierz-Michał, z regenta burgrabia poznański 1741—1767 roku, ożeniony z Julianną Winkler, i Rafał, po którym z Katarzyny Rożyckiej synowie, Jan i Stanisław (Sigil.).

MIEDZWIEŃSKI. Jakób i Wojciech otrzymali 1552 r. przywilej na sołectwo we wsi Miedzwnie. Jakób otrzymał 1582 roku przywilej na prawo ustąpienia części wójtowstwa we wsi Miedzwnie, w starostwie krzepickiem, synowi swemu młodszemu Janowi i zapis dożywocia dla tegoż syna na całem wójtowstwie. Jan, syn Wojciecha, otrzymał 1594 r. prawo dożywocia na wójtowstwie Miedzno dla żony swej Katarzyny (Metr. Kor.).

MIEDZYBORSKI. Heronim Miedzyborski v. Sobawiński pokwitował 1513 r. Marcina Baranowskiego z zapłacenia kary głowszczyzny za zabójstwo brata swego rodzonego Janusza Miedzyborskiego (Metr. Kor.).

MIEDZYCHOCKI. Jakób nabył 1531 r. części Lubiatowa. Jan i Stanisław 1579 r. Stanisław, Wojciech i Łukasz 1581 r. Stanisław, syn Macieja, prowadził 1589 r. proces o sumy (Metr. Kor., Conv. Vars.).

MIEDZYCHOWSKI v. MIEDZICHOWSKI h. JASIEŃCZYK. Łukasz i Stanisław, dworzanie Stefana Batorego, szli do szturmu Pskowa 1582 r. Kacper, syn Marcina, dziedzic części Gościewa, w pow. grodzieńskim 1630 r. Jan, skarbnik wileński, podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. wileńskiem. Tomasz, komisarz wojew. wileńskiego 1799 r. (Arch. Dubr.). Mieczysław, syn Ignacego, dziedzic dóbr Budkiszki, w gub. kowieńskiej 1882 r.

MIEDZYKOWSKI h. RAWICZ. Piszą się także Miedzikowski; z nich potomstwo Józefa, Ignacego i Dominika, synów Antoniego, wnuków Michała, wylegitymowani w Cesarstwie 1853 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MIEDZYLABURSKI. Szymon, rodem z Węgier, prokurator Stefana Humieńskiego, hrabiego Semleńskiego, pozwał 1582 r. Jana Kupczowicza z Lublina o fałsze (Metr. Kor.).

MIEDZYLESKI. Wawrzyniec, elekt kamieniecki, otrzymał 1518 r. prezentę na kanonika v. prebendarza kościoła katedralnego płockiego; w 1525 roku występuje jako biskup kamieniecki i dziedzic Miedzylesia-Włotowa, kiedy dostał wraz z innymi prawo poszukiwania metali w kraju (Metr. Kor.),

MIEDZYŃSKI. Piotr i Mikołaj z wojew. kaliskiem podpisali elekcyę 1648 roku.

MIEGAŁOWSKI. Paweł, skarbnik orszański, podpisał elekcyę 1674 r. z ziemią mielnicką.

MIEGŁOWSKI. Łukasz z powodu prowiantowania i strzeżenia zamku zwolniony 1509 r. od wyprawy wojennej (Metr. Kor.).

MIEKICKI. Zobacz Miękicki.

MIEKLICKI. Jan otrzymał 1540 r. w dożywocie królewszczyznę, wieś Chraplin, w pow. halickim (Metr. Kor.).

MIEKOWSKI h. PRAWDZIC. *Podług Ledebura posiadali w Prusach majątki Tyman i Zajączkowo.*

MIELCARSKI v. MIELCZARSKI. Szymon, burgrabia m. Torunia 1769 r. Jan i Jakób otrzymali na sejmie 1775 r. w nagrodę zasług nobilitacyę, lecz mylnie zamieszczeni w Vol. Legum jako Miekarscy (Sigil., Kancl., Vol. Leg.).

MIELECKI h. GRYF. Senatorowie w rodzinie: Stanisław, kasztelan połaniecki 1513 r., zawichostski 1515 r., um. 1532 r. Jan, kasztelan czchowski 1535 r., wiślicki 1539 r., wojewoda podolski 1544 r., marszałek wielki koronny 1556 r., um. 1561 r. Sebastyan, kasztelan wiślicki 1547 r., wojewoda brzeski 1563 r., kasztelan krakowski 1568 r., um. 1574 r. Mikołaj, kasztelan wojnicki 1567 r., wojewoda podolski 1569 r., hetman wielki koronny 1575 r. Heronim, kasztelan czchowski 1588 r.

Jednego pochodzenia z Branickimi, herbu Gryf; wzięli nazwisko od majątku Mielec, w wojew. sandomierskiem, i w ciągu połowy XVI wieku należeli do pierwszorzędnych i magnackich rodzin koronnych, lecz gdy wygasły najbogatsze ich linie, została tylko uboga, która ciągle tracąc na znaczeniu, już w początkach XVIII wieku tak upadła, że nawet ziemskich urzędów nie piastowała. Anna, *żona Mikołaja Firleja, kasztelana krakowskiego* 1480 r. Bernard w sandomierskiem 1490 r. Stanisław, dziedzic wsi Wojsław i Sudalu, rotmistrz królewski, kasztelan połaniecki, został 1515 r. kasztelanem zawichostskim i z żony Elżbiety Tenczyńskiej miał córkę Annę za Przecławem Ligęzą i czterech synów: Jana, Sebastyana, Stanisława, starostę zawichostskiego 1532 r., zmarłego młodo, i Waleryana, i z nich Jan, Sebastyan i Waleryan przeprowadzili 1548 r. dział m. Mielca.

Jan, posesor wsi Borunicze 1531 r., kasztelan czchowski 1535 roku, wiślicki 1539 r., wojewoda podolski 1544 r., marszałek wielki koronny 1556 r., starosta chmielnicki, samborski i grodecki, zapisał 1550 r. dożywocie na dobrach Chraplinie żonie swej Annie z Dalejowa Koło, kasztelance halickiej, i z niej pozostawił syna Mikołaja.

Mikołaj, dziedzic Kołaczkowic, dworzanin królewski 1562 r., z kasztelana wojnickiego wojewoda podolski 1569 r., starosta nowokorczyński, grodecki, mielnicki, doliński i sandomierski, hetman wielki koronny 1575 r., wojownik przeciw Tatarom, hospodara wołoskiego przywrócił na tron; w wojnie z Moskwą zdobył Połock i Sokół, lecz zwaśniony z królem i Janem Zamoyskim złożył hetmaństwo 1579 r.; jako dzielny wódz w wielkiem był poważaniu u współrodaków i w 1573 roku był kandydatem do tronu; w elekcyi 1573 *roku głosował za królem szwedzkim i długo sprzeciwiał się* elekcyi Henryka Walezego i podtrzymywał prymasa Uchańskiego, aby nie

ogłaszał go królem, dopóki całkowita zgoda nie nastąpi. Mikołaj um. 1585 r. i z żony Elżbiety ks. Radziwiłłówny zostawił tylko córki, Zofię 1v. za Szymonem Olelkowiczem ks. Słuckim, 2v. za Janem-Karolem Chodkiewiczem, hetmanem, i Katarzynę za Janem Ostrorogiem, wojewodą poznańskim.

Sebastyan, dziedzic Komarna, otrzymał 1553 r. wsie Chraplin i Żórawnicę; w 1540 r. dostał wójtowstwo ropczyckie, a 1552 r. sołectwo wsi Łopuchowa; kasztelan wiślicki 1547 r., wojewoda brzeski 1563 r., posesor Mogielnicy, deputat na sejm 1564 r., został 1568 r. kasztelanem krakowskim; rewizor do Wielkopolski 1572 r., starosta brzeski, dobry syn ojczyzny, po śmierci Zygmunta Augusta ułożył się z wojewodą krakowskim Firlejem, że przeciwko tym, coby kraj chcieli zakłócić, wspólnie działać będą; um. 1575 r., pozostawiwszy z żony Zofii Kościeleckiej, wojewodzianki kaliskiej, córkę za Tarnowskim i syna Heronima, wojskiego kruszwickiego, starostę brzesko-kujawskiego i sandomierskiego, rotmistrza królewskiego, sędziego kapturowego krakowskiego 1587 r., wojownika przeciw Gdańszczanom i Moskwie, który 1581 r. sprzedał Falborz, Jadrowice, Krowice, Mikołajewice, Poruski i Kaniewo i w 1588 r. notowany kasztelanem czchowskim; po Heronimie z żony Jadwigi Kormanickiej, kasztelanki czchowskiej, córki, Katarzyna i Anna, żona Joachima Ocieskiego, kasztelana sandeckiego, i syn Aleksander.

Waleryan otrzymał 1532 r. pozwolenie pobierania grobelnego przy m. Mielec; podkomorzy sandomierski, zmarły młodo 1553 r., z żony N. Kamienieckiej miał córkę Trzecieską i synów, Stanisława, Jezuitę, zm. 1572 r., i Jana, dziedzica dóbr Trzciany 1611 r., elektora 1632 r. z wojew. sandomierskiego, po którym z Katarzyny Prochańskiej córki, Katarzyna Siemińska, Krystyna Fredro i synowie: Krzysztof, bezpotomny, Marcin, Mikołaj, dziedzic Golanki, opat tyniecki 1594 r., zamiłowany w książkach i w naukach, i Jan, dziedzic Kawęcina, Milomina i Bremu 1605 roku, po którym z Barbary Fredrówny córki, Zofia Ligęza, Katarzyna Snopkowska i synowie: Mikołaj, wojownik pod Cecorą 1620 r. i Chocimem 1621 r., zmarł bezpotomnie 1640 r., Jan i Jacek, rotmistrz królewski 1654 r.

Marcin, syn Jana i Prochańskiej, elektor 1632 r. z wojew. ruskiego, a 1648 r. z wojew. sandomierskiego, z Zofii Stanisławskiej, podskarbianki koronnej, pozostawił synów: Stanisława, Marcina, dziedzica Żedzianowicz, i Jana, po którym z Popowskiej synowie: Marcin, Rafał i Stefan, dziedzic wsi Nowosielec; po Rafale, staroście brzeźnickim 1703 r., z żony Heleny z Żółkwi Żółkiewskiej zostali synowie, Mikołaj i Stanisław.

Marcin v. Aleksander-Marcin, najstarszy syn Jana i Popowskiej, starosta brzeźnicki, elektor 1669 r. z wojew. sieradzkiego, a 1697 r. z wojew. krakowskiego, zaślubił Ewę-Cecylię Przyłęcką, córkę Achacego, kasztelana oświecimskiego, 1v. Dąmbską, i z niej miał synów, Aleksandra i Władysława.

Z tej familii. Regina za Krzysztofem Dzierżkiem, starostą luceńskim 1590 r. Katarzyna za Janem Fredrą, starostą wiszniańskim 1600 r. Marcin

żonaty z Beatą-Krystyną Drohojowską, 1v. Porembską, kasztelanową zawichostską, 1630 r. Marcin wylegitymowany w Galicyi 1790 r. (Metr. Kor., Metr. Litew., Sigil., Kancl., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

Podług heraldyków rosyjskich ród Neledyński-Mielecki ma pochodzić od Stanisława z Mielca, który w 1425 r. miał przejść do Moskwy i tu pod imieniem Michała otrzymać od wiel. ks. Michała Wasilewicza znaczne majątki i jego potomkowie przybrali nazwiska Neledyński-Mielecki.

MIELEJCZYCKI. Wojciech, poseł brzesko-litewski, podpisał elekcyę 1697 roku z wojew. brzesko-litewskiem.

MIELENIEWSKI. Patrz Meleniewski.

MIELEŃSKI h. ROKOSZ. Herb — na tarczy na pół przedzielonej w poprzek, w części górnej białej i dolnej czerwonej pół konia z rybim ogonem.

Właściwie są to Mielińscy; jako Mieleński wylegitymowani w Galicyi 1782 r. Maciej, Jan i Wincenty.

MIELESZA. Jan z wojew. wileńskiem podpisał pospolite ruszenie 1698 roku.

MIELESZKO h. KORCZAK. Patrz Meleszko.

MIELESZKO-HRYNIEWIECKI h. WŁASNEGO. Herb—na tarczy kotwica z jednem ostrem zakończeniem lewem, w środku przekrzyżowana.

N. opłacał pobór ze wsi Hryniewicz, w wojew. podlaskiem 1581 r. (Wittyg).

MIELEWSKI. N., podstoli kamieniecki, dowodził na wyprawie wołoskiej 1595 r. Michał, pisarz siewierski, podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. krakowskiem. Antoni, podczaszy mielnicki, komisarz królewski 1744 r.

MIELĘCKI h. CIOŁEK. Wzięli nazwisko od wsi Mielęcina, w wojew. sieradzkiem, a wywodzą się od Auloków (z polska Ulaków), znanego rodu szląskiego; pisano ich także niekiedy Milęcki i Mielędzki; jedna ich linia przeszła w XVI stoleciu na wyznanie kalwińskie i dotychczas w niem zostaje. Janusz, dziedzic na Mielęcinie 1430 r., miał syna Mikołaja, po którym z Elżbiety, córki Floryana Przetockiego, syn Bernard, dziedzic na Mielęcinie 1478 r., zaślubił Annę, córkę Andrzeja Mikorskiego, i z niej pozostawił synów, Jana i Zygmunta.

Jan, dziedzic na Mielęcinie 1514 roku, zaślubił Annę Pisarzewską i z niej miał córki: Annę, Barbarę za Walentym Tokarskim, Zuzannę i dwóch synów, Jana i Konstantego, dziedzica Mielęcina 1544 r., po którym z Justyny, córki Jana Pakosławskiego, syn Adam.

Adam, dziedzic Mielęcina 1578 roku, żonaty z Barbarą z Rusinowa Wolską, pozostawił córkę Annę za Duninem-Suligostowskim i synów: An-

drzeja, dziedzica Ociąża i Słaborowic, żonatego z Krzyszkowską, Łukasza, Mikołaja, po którym z N. Sucheckiej córka Jadwiga Węgierska i syn Stanisław żonaty z N. Ossowską, Samuela i Zbigniewa; z których Zbigniew z Maryanny Gorzeńskiej pozostawił synów, Jana i Zbigniewa, ożenionego z N. Rozbicką, z tej córka Helena za Bogusławem Dziembowskim, a Łukasz i Samuel są przedstawicielami dwóch linij tego rodu.

Linia Łukasza. Łukasz, dziedzic na Mielęcinie 1654 r., miał żony: N. Baranowską, z niej córka Zofia Bronikowska i synowie, Jan i Wojciech, N. Bielską, z której syn Mikołaj, i N. Chlebowską, z niej syn Adam z dwóch żon, Zofii Marszewskiej i N. Grabińskiej pozostawił synów: Konstantego, Mikołaja, żonatego z Rokossowską, i Stanisława.

Mikołaj, syn Łukasza i Bielskiej, z dwóch żon, Doroty Kochlewskiej i Głoskowskiej miał synów: Andrzeja, Stanisława i Wojciecha; po Stanisławie z N. Hajdebrand synowie, Adam i Jan, a Wojciech-Konstanty zaślubił Konstancyę Lipską i z niej pozostawił syna Sebastyana, kanonika gnieźnieńskiego i kujawskiego 1769 r.

Andrzej, dziedzic Graboszewa, syn Mikołaja i Kochlewskiej, miał syna Marcyana-Aleksandra, po którym z Ernestyny Perchówny syn Andrzej, dziedzic Graboszewa i Ociąża, podpułkownik 1754 roku, pułkownik 1759 r, następnie 1775 r. generał-major wojsk koronnych, zm. 1804 roku, z żony Balbiny Wierusz-Walknowskiej pozostawił córki, Małgorzatę za Ksawerym Chełmskim, Ludwikę, żonę Maksymiliana Koszutskiego i synów, Hipolita i Walentego; po Hipolicie, dziedzicu dóbr Piątek Wielki, w pow. kaliskim, wylegitymowanym w Królestwie 1837 roku, z N. Osieckiej córka Bibianna Zaborowska i syn Stanisław.

Walenty, dziedzic Graboszewa, poseł na sejm poznański, zm. 1828 r., z żony Tekli Kaczorowskiej miał córki, Helenę za Jakóbem Stanowskim, Paulinę za Piotrem Bojanowskim i trzech synów: Edmunda, Józefa i Romana; po Edmundzie, dziedzicu Ściborza, oficerze wojsk polskich, żonatym 1v. z Zofią Kamińską, generałówną wojsk polskich, 2v. z Laurą Mlicką, córki, Marya, Wanda i syn Roman.

Józef, dziedzic Nieszawy 1844 r., zaślubił Waleryę Mlicką i z niej pozostawił córkę Annę i synów, Janusza, po którym z Teresy Kościelskiej syn Józef, ur. 1879 r., i Stefana, po którym z Nepomuceny Moszczeńskiej córki, Aniela i Zofia.

Roman, ostatni syn Walentego, dziedzic Szydłowa i Charbic, prezes Tow. Kred. Ziem. w Kaliszu, miał dwie żony, Karolinę Wyskot-Zakrzewską, z niej syn Tertulian, i Zofię, córkę Aleksandra Roguskiego, z której córki: Marya, Laura i Jadwiga i syn Władysław; po Tertulianie, dziedzicu Koźminka i Trzebina, w kaliskiem, z Laury Biernackiej córki, Wiktorya, Marya i synowie, Andrzej i Stanisław.

Linia Samuela. Samuel, syn Adama i Wolskiej, dziedzic dóbr Kowalewo, dworzanin królewski 1650 r., obrał plenipotentami braci swych rodzonych, Andrzeja i Łukasza i synowca swego Jana, syna Zbigniewa; miał

trzy żony: Rozdrażewską, Marszewską i Jadwigę Korzbok-Zawadzką, z których pozostawił córki, Katarzynę Bukowiecką, Izabelę Latalską i syna Adama-Konstantego, dziedzica wsi Buczewa, Andrychowic i Hamerska, elektora 1669 r. z wojew. poznańskiego, 1697 roku sędziego kapturowego wschowskiego i elektora z wojew. poznańskiego, po którym z Anny Gorzeńskiej córki, Joanna-Ewa 1v. za Andrzejem Rozbickim, 2v. za Dobrogostem Przystanowskim, Konstancya-Eleonora Bronikowska i synowie: Andrzej, Jan i Samuel; po Andrzeju z Anny Kościelskiej syn Roch, a Samuel z Ludwiki Twardowskiej miał córki: Annę za Janem Bobrownickim, starostą przedborskim, Helenę za Dobrogostem Karczewskim, Joannę za Aleksandrem Kurnatowskim i Zofię za Stanisławem Dębickim.

Jan, miecznik wschowski 1691 r., zaślubił Annę-Elżbietę Potworowską, córkę Aleksandra i Anny Twardowskiej, i z niej pozostawił córki: Annę 1v. za Piotrem Kurnatowskim, 2v. za Janem Rozbickim, Elżbietę za Krzysztofem Kurnatowskim, Helenę, 1v. Chlebowską, 2v. za Ksawerym Urbanowskim, Joannę za Władysławem Kosickim, Wiktoryę za Andrzejem Bukowieckim i dwóch synów, Aleksandra i Jana.

Aleksander, dziedzic Hamerska 1750 r., kupił 1752 roku Reklin od Chlebowskich; miał dwie żony, Joannę Dziembowską, z niej córki, Jadwiga 1v. Bukowińska, 2v. Teodorowa Kaczkowska i Karolina za Stefanem Bronikowskim, miecznikiem dobrzyńskim, i Zofię Trepkównę, córkę Jana i Jadwigi Twardowskiej, z której córki: Teofila za Ludwikiem Karczewskim, Zofia za Adamem Drzewieckim, Anna Jędrychowska i synowie: Aleksander, Jan, Karol i Ludwik; po Karolu, szambelanie Stanisława Augusta 1792 r., następnie landracie w Międzyrzecu, zm. 1817 roku, z Unrugówny córka Aleksandra za Piotrem Żychlińskim.

Aleksander zaślubił Wiktoryę Bronikowską i z niej pozostawił synów, Adama i Stanisława; Stanisław, dziedzic dóbr Dzietrzkowice i Łubnicy, w wieluńskiem, wylegitymowany w Królestwie 1842 r., żonaty z Ludwiką, córką Jana Potworowskiego.

Jan, dziedzic Bolęcina i Reklina, pułkownik wojsk koronnych i kawaler orderu św. Stanisława 1791 r., zaślubił Maryannę Swinarską i z niej miał córki, Katarzynę za Fryderykiem von Widebach, Zofię za Cypryanem Jarochowskim i synów: Kazimierza, żonatego z Katarzyną Krzycką, Mikołaja, oficera wojsk napoleońskich, i Prota.

Prot, dziedzic dóbr Karnic, w poznańskiem, kapitan wojsk polskich 1831 roku, z żony Wandy, córki Jana Sokołowskiego, pozostawił córkę Franciszkę za Kalikstem Jagminem i synów: Jana, Kazimierza, Ludwika i Seweryna; po Kazimierzu z Salomei Pągowskiej córki: Józefa i Marya, a po Sewerynie, dziedzicu Górek, z Maryi Błociszewskiej córki: Izabela, Marya, Stanisława i synowie, Antoni i Prot.

Jan, dziedzic dóbr Załuski, miał dwie żony, Maryę hr. Bnińską i Ludwikę Krzymuską i z niej pozostawił córki: Franciszkę, Jadwigę, Wandę i Zofię.

Ludwik, żonaty z Maryą Trąmpczyńską, pozostawił córki: Antoninę, Helenę, Maryę, Teresę i synów: Kazimierza, Ludwika, Stanisława i Witolda.

Ludwik, syn Aleksandra i Trepkówny, dziedzic Bolęcina, żonaty z Ludwiką, córką Andrzeja Potworowskiego, pozostawił dwóch synów, Aleksandra i Janusza; po Aleksandrze, naczelniku zarządu górniczego w Dortmund, z żony Antoniny Poser córki, Adolfina Dunkier, Eliza i synowie: Eugeniusz, porucznik wojsk pruskich, Konstanty i Stanisław żonaty z Anną von Bülow, a Janusz, ur. 1780 r., porucznik wojsk pruskich, z Julii, córki Jana Potworowskiego, pozostawił córki, Adelę za Ferdynandem Potworowskim i Józefę.

Jan, syn Jana, miecznika wschowskiego, dziedzic Andrychowic 1760 r., zaślubił Wiktoryę Dziembowską i z niej miał córki, Annę Mojaczewską, Joannę Kossecką i syna Adama-Konstantego, dziedzica Andrychowic, po którym z Maryanny Trepczanki synowie: Bogusław-Samuel, dziedzic Andrychowic, żonaty z Wiktoryą Mojaczewską, Konstanty i Fedor.

Konstanty, dziedzic Ossowej Sieni i Wioski, żonaty z Elżbietą Kosicką, pozostawił córkę Paulinę za Adolfem Potworowskim i syna Emila, dziedzica Ossowej Sieni, a Teodor z żony Maryanny Kosickiej miał córki, Teodorę za Aurelim Wyszogota-Zakrzewskim i Józefę za Józefem Obiezierskim (Metr. Kor., Ks. Gr. Brzeskie, Kaliskie, Poznańskie, Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk., Lubel., Poznańskiego i Bydgoskiego, Żychl.).

MIELIBORSKI. Marcin, ksiądz, zrobił znaczny zapis kościołowi parafialnemu w Piotrkowie, co sejm 1638 r. zatwierdził.

MIELICKI h. ROLA. Augustyn, doktór obojga prawa, wójt wileński, sekretarz królewski, prawnik i autor, wyznaczony był do korekty statutu litewskiego 1569 r.; król Zygmunt August użył go do napisania swego testamentu. Augustyn miał otrzymać nobilitacyę z herbem Rola 1570 r. Jan, syn Michała, dziedzic dóbr Januszewo 1882 r. w gub. kowieńskiej.

MIELIŃSKI v. MIELEŃSKI h. WCZELE. Senatorowie w rodzinie: Aleksander, biskup inflancki 1583 r., um. 1584 r. Mikołaj, kasztelan kamieński 1606 r., um. 1621 r.

Dawna i zasłużona rodzina wielkopolska; pisała się z Mielna. Stanisław z Mielna miał trzech synów: Jakóba, Jana i Marcina, dziedziców Mielna 1525 r.; z nich Jakób pozostawił córki: Annę, Dorotę, Helenę, Zofię i syna Piotra, a Marcin miał syna Bartłomieja.

Jan, średni syn Stanisława, dziedzic na Mielnie 1527 r., pozostawił dwóch synów, Mateusza i Pawła; po Pawle z żony Anny Roguskiej, której 1564 r. zapisał dożywocie na Mielnie i Czetach Norkowych, syn Wacław 1591 r.

Andrzej z Mielna, żonaty 1530 r. z Anną N. Erazm, kanonik krakowski i poznański 1563 r., biegły w naukach. Po Wojciechu synowie: Andrzej, Jakób, którego syn Adam 1597 r., i Maciej, dziedzic części Mielna

Nagórnego 1573 r., zw. *Kosterk*, który 1577 r. zapisał dożywocie żonie swej Ewie Zbrożkównie i z niej pozostawił synów, Jana i Łukasza; po Janie syn Jan, a Łukasz z Anny Cieplińskiej miał syna Mikołaja.

Aleksander, dworzanin Zygmunta Augusta, i od niego używany do poselstw zagranicznych, opat trzemeszyński 1577 r.; Stefan Batory mianował go biskupem inflanckim około 1583 r. Mikołaj, poseł na sejmy, burgrabia gnieźnieński 1570 r. i wojski kaliski 1577 r., w bezkrólewiu 1573 r. stronnik Walezego, a w 1575 r. Batorego, miał syna Mikołaja, męża wysoko ukształconego, kasztelana kamińskiego 1606 r. i marszałka izby poselskiej 1607 r., który zostawił córkę Zofię za Piotrem Mielżyńskim i syna Mikołaja, elektora 1632 r. z wojew. kaliskiego. Krzysztof, cześnik 1580 r., następnie stolnik kaliski, wymowny i wielce czynny, poseł w bezkrólewiach 1573, 1575 i 1587 latach, stronnik Zamoyskiego, gorliwy katolik, z żony N. Kotficzówny pozostawił trzech synów: Wojciecha, z żołnierza księdza, sekretarza królewskiego, opata trzemeszyńskiego 1593 r. i deputata na Trybunał 1597 r., zwolennika Jezuitów, Stanisława, wójta w m. Klecku, i Aleksandra.

Szymon, syn Szymona, zw. *Kostrek* 1593 r. Jan i Krzysztof, bracia, nabyli 1618 roku dobra Skwiryszewo. Jan żonaty z Maryanną Rozdrażewską 1621 r. Heronim, wojski poznański 1631 r. Jan i Piotr, synowie Krzysztofa, 1650 r. Jan z wojew. kaliskiem i Jan z wojew. poznańskiem 1669 roku, a Jan 1674 r. z wojew. poznańskiem podpisali elekcye. Jan, pisarz ziemski wschowski 1676 r. Stanisław, elektor 1697 roku z wojew. poznańskiego.

Ludwik-Ferdynand, porucznik wojsk koronnych 1731 r. Jan i Antoni, decyzyą sejmów 1768 i 1775 r. uznani za prawnie urodzonych synów Józefa, a wnuków Stanisława, z możnością dziedziczenia po nich. Jan w 1775 r. dostał prawem emfiteutycznem na lat 50 królewszczyzny Kiełczygłów i Wiączyn Polny i Leśny. Jan, kapitan wojsk koronnych 1777 roku (Metr. Kor., Conv. Piotrk. i Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk. i Lubel., Ks. Gr. Brzeskie i Przedeckie, Sigil.)

Andrzej, syn Łukasza, zapisany do ksiąg szlachty gub. kijowskiej 1802 r. Nepomucen żonaty z Franciszką Korytowską 1803 r. Maciej, kanonik 1818 r., a prałat i kanclerz lubelski 1830 r.

MIELIWSKI h. POMIAN. Jakób opłacał 1570 r. pobór ze wsi Wielkiego Mieliwa i Mieliwka, w wojew. pomorskiem (Wittyg).

MIELKOWICZ. Niektórzy Bilińscy brali przydomek Mielkowicz v. v. Mielkiewicz, używany niekiedy jako nazwisko. Jerzy podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. ruskiem.

MIELKOWSKI. Jakób, syn Pawła, dziedzic części Lenarczyc, wspólnie ze stryjem Mikołajem i Anną ze Zdziechowa, wdową po Pawle, pozwali 1590 r. Leszczyńskiego o sumy (Wyr. Tryb. Lubel.). Piotr, porucznik regimentu pieszego wojsk koronnych, otrzymał 1786 r. dymisyę z rangą kapitana (Sigil., Kancl.).

MIELNICKI h. ABDANK. N. był wysłany z innymi w 1592 r. do króla Zygmunta III z odradzaniem zaślubienia arcyksiężniczki austryjackiej. Bazyli i Mikołaj otrzymali 1774 r. rangi kapitanów w wojsku koronnem (Sigil.). N., żona Macieja Kryńskiego 1774 r.

Podług heraldyków rosyjskich przodek tej familii *Skarb*, szlachcic polski, osiedlił się w Rosyi w XIV wieku, i przyjąwszy wiarę grecką, wziął imię Karp, a nazwisko Mielnicki, i był nadany znacznemi posiadłościami od wiel. ks. Szymona Janowicza; w XVI stoleciu rozdzieliła się ta rodzina na dwie gałęzie, jedna została przy nazwisku Mielnicki, druga wzięła nazwisko Kunicki, wydawszy w różnych czasach wielu oficerów i urzędników.

MIELOŃSKI. Patrz Miłoński.

MIELWID h. MASALSKI. Właściwie Milwid. Antoni z Grygalunos, wójt worowski 1619 r. Malcher-Gabryel i Piotr, elektorowie 1632 r. z ks. żmudzkiego; z nich Malcher był pisarzem starodubowskim i komisarzem do odbioru zaległych podatków 1653 r. Aleksander, dziedzic dóbr Narmantyszki, na Żmudzi, otrzymał przywilej 1649 roku na targi i jarmarki. Maryanna za Jerzym Jagminem 1730 roku (Vol. Leg., Metr. Litew.).

MIELŻYŃSKI h. NOWINA. Hrabiowie i szlachta. Senatorowie w rodzinie: Łukasz, kasztelan gnieźnieński 1615—1627 r. Mikołaj, kasztelan biechowski 1619 r., gnieźnieński 1628 r. Maciej, kasztelan szremski 1690 r. Krzysztof, kasztelan przemętski 1717 roku. Franciszek, kasztelan szremski 1729—1738 r. Józef, kasztelan kaliski 1758 r., poznański 1763 r., wojewoda kaliski 1782 r., poznański 1786—1796 r.

Zamożna i zasłużona wielkopolska rodzina, wzięła nazwisko od dóbr Mielżyna, w gnieźnieńskiem, a pisała się z Brudzewa; przy końcu zeszłego XVIII stolecia pozyskała dostojność hrabiowską pruską. Jan z Mielżyna 1396 r., miał dwóch synów, Piotra i Przecława; po Przecławie synowie: Jan, Przybysław, Sędziwoj i Stanisław.

Jan z Mielżyna 1450 r., zaślubił Katarzynę z Brudzewa, podkomorzankę poznańską, za którą otrzymał Brudzew, i z niej miał synów: Achacego, Mikołaja, Piotra i Stanisława, kanonika gnieźnieńskiego i włocławskiego 1529 r.

Mikołaj, dziedzic Mielżyna, Brudzewa, Witkówka i Przecławia 1501 r., z żony Róży Brudzewskiej pozostawił córki: Barbarę za Stanisławem Sławianowskim, Bogumiłę za Wojciechem Lubstowskim, Małgorzatę za Mikołajem Trzebuchowskim, kasztelanem gnieźnieńskim, i czterech synów: Łukasza, Piotra, Stanisława i Wojciecha.

Łukasz, stolnik kaliski 1554 roku, z żony Małgorzaty, córki Rocha i Barbary Niewierskiej, małżonków Żychlińskich, miał syna Wojciecha, po którym z Barbary Strykowskiej syn Piotr, elektor 1632 r. z wojew. kaliskiego, zaślubił Zofię Mielińską, kasztelankę kamieńską, i z niej pozostawił syna Jana, zmarłego bezpotomnie.

Wojciech, syn Mikołaja i Brudzewskiej, dziedzic Brudzewa 1549 r., podkomorzy kaliski 1571 roku, z żony Jadwigi Iwińskiej pozostawił córki: Annę za Krzysztofem Bardzkim, Barbarę Górską, Dorotę za Tomaszem Zielińskim, Zofię za Mikołajem Zbyszewskim i trzech synów: Łukasza, Krzysztofa i Mikołaja; po Mikołaju, stolniku kaliskim 1606 r., kasztelanie biechowskim 1619 r., następnie gnieźnieńskim 1628 r., z żony Katarzyny Radoszewskiej córka Anna za Przecławem Leszczyńskim.

Łukasz z Brudzewa, sekretarz królewski, podpisał na sejmie generalnym warszawskim zapewnienie bezpieczeństwa kraju przy wyjeździe króla Zygmunta Augusta do Szwecyi; otrzymał 1590 r. Pietynow, 1592 r. Złotniki, a 1599 r. Wielawieś; podkomorzy kaliski 1611 roku, starosta powidzki, kasztelan gnieźnieński 1615 r., z żony Elżbiety Czackiej, której 1593 roku zapisał dożywocie na dobrach królewskich Złotniki, Pczyninko i Żakowice, miał córkę Annę 1v. za Andrzejem Opalińskim, 2v. za Remigianem Zaleskim i dwóch synów, Andrzeja i Łukasza, żonatego z Maryanną Rozrażewską; po Andrzeju, dziedzicu na Mielżynie synowie, Aleksander i Wojciech, i z nich Aleksander, elektor 1669 r. z wojew. kaliskiego, pozostawił dwóch synów, Jana, dziedzica dóbr Ostrowa i Świnary 1681 roku, i Piotra.

Krzysztof, drugi syn podkomorzego Wojciecha, stolnik kaliski, poseł na sejmy i deputat na Trybunał radomski 1634 r., miał dwie żony, Zofię Popowską, z niej synowie, Adam i Krzysztof, i Zofię Czekanowską, i pozostawił córki: Annę Broniszową, Barbarę za Kacprem Skrzypieńskim, Jadwigę za Stanisławem Suchorzewskim, i jeszcze dwóch synów, Jana i Mikołaja, żonatego 1v. z Młodziejowską, 2v. z Bułakowską i 3v. ze Śmigielską; po Janie, elektorze 1632 r. z wojew. kaliskiego 1632 r., z Barbary Niegolewskiej synowie, Franciszek, kanonik poznański, scholastyk kujawski 1685 r., proboszcz słupski, i Kazimierz, ks. Bernardyn.

Adam, syn Krzysztofa i Popowskiej, dziedzic dóbr Górki, elektor 1632 r. z wojew. kaliskiego, zm 1664 r., z żony Jadwigi Chłapowskiej miał córkę Jadwigę Branecką i synów, Franciszka, prowincyała Franciszkanów w Warszawie, kustosza w Lublinie, zm. 1675 r., i Władysława.

Krzysztof, drugi syn Krzysztofa i Popowskiej, dziedzic na Mielżynie i Brudzewie, miecznik poznański, starosta kcyński 1658 r., miał dwie żony, Jadwigę Jarochowską i Elżbietę, córkę Macieja Niegolewskiego, i pozostawił córki: Annę za Kazimierzem Rogalińskim, Jadwigę 1v. Maniecką, 2v. za Fabianem Rożnem, Katarzynę, ksienię w Owińsku, i dwóch synów, Jakóba i Macieja; Jakób, starosta kcyński 1660 r., był żonatym z Anną Grudzińską, 1v. Olbrachtową Przyjemską, kasztelanową gnieźnieńską.

Maciej, syn Krzysztofa i Niegolewskiej, dziedzic Pawłowic i Borzysławia, marszałek sejmiku szredzkiego 1670 r., starosta kcyński 1676 r., kasztelan szremski 1690 roku, fundator ks. Reformatów na Puszczy, miał trzy żony: Jadwigę Łącką, starościankę nakielską, Teresę Baranowską, kasztelankę ciechanowską, i Annę Mycielską, córkę Krzysztofa, wojskiego ka-

liskiego, i z Teresy Baranowskiej pozostawił córki: Franciszkę za Andrzejem Wyskotą-Zakrzewskim, kasztelanem santockim, Ludwikę 1v. za Rafałem Tworzyańskim, łowczym wschowskim, 2v. za Adamem Ponińskim, kasztelanem poznańskim, Zofię za Adamem Koźmińskim, kasztelanem rogozińskim, i trzech synów: Franciszka i Krzysztofa, przedstawicieli dwóch dotąd istniejących linij, i Stanisława, młodo zmarłego na Wołoszech; a z Anny Mycielskiej miał córki: Annę, Urszulę za Antonim Walichnowskim, i Elżbietę za Franciszkiem Wesslem, kasztelanem zakroczymskim.

Linia Franciszka. Franciszek, dziedzic na Pawłowicach, czynny wziął udział w powstaniu konfederacyi tarnogrodzkiej i był od niej deputatem do traktowania z królem; marszałek sejmiku szredzkiego 1723 r., kasztelan szremski 1729 r., miał dwie żony, Maryanę Gembicką, kasztelankę nakielską, i Krystynę Skaławską, kasztelankę gnieźnieńską, córkę Franciszka i Jadwigi Mieszkowskiej, i z niej pozostawił córkę Józefinę za Rafałem Gajewskim i dwóch synów, Józefa i Macieja; Józef, dziedzic Brudzewa, kasztelan kaliski 1758 r., poznański 1763 r, szambelan królewski, elektor 1764 r. z wojew. poznańskiego, wojewoda kaliski 1782 r., a poznański 1786 r., był żonatym z Weredyanną Bnińską.

Maciej, elektor 1764 r. z wojew. brzesko-kujawskiego, pułkownik wojsk koronnych, starosta wałecki i radziejowski 1774 r., kawaler orderów św. Stanisława i Orła Białego, podkomorzy wschowski 1786 roku, zaślubił Sewerynę Lipską, starościankę szremską, i z niej pozostawił trzech synów: Franciszka, posła na sejm czteroletni i szambelana królewskiego, Józefa i Prokopa; po Prokopie, rotmistrzu kawaleryi narodowej 1789 r., z Katarzyny Mielżyńskiej córki: Gabryela za Kazimierzem hr. Potulickim, pułkownikiem wojsk polskich, Konstancya za Maciejem hr. Mielżyńskim i Teresa, żona Kacpra hr. Potulickiego.

Józef, dziedzic na Miłosławiu, Iwnie, Ruścu i Zberkowie, starosta klonowski 1791 r., otrzymał tytuł hrabiowski pruski 1817 r.; z żony Franciszki, córki Ignacego Niemojewskiego i Katarzyny Walknowskiej, miał córki, Anielę za Teodorem hr. Mycielskim, Annę 1v. Gajewską, 2v. Mycielską, i trzech synów: Ignacego, zm. 1831 r., Macieja i Seweryna, żonatego z Franciszką Wilxicką.

Hr. Maciej, ur. 1799 r., dziedzic Iwna, Dąbrowy, Kazimierzy, Wojciechowa, Chobienic i in., członek pruskiej izby panów, z żony Konstancyi, córki Prokopa Mielżyńskiego, pozostawił córki: Franciszkę za Adolfem Koczorowskim, Gabryelę za Pawłem Kończą, Katarzynę, żonę Stanisława hr. Broel-Platera, Maryę za Janem hr. Bnińskim i trzech synów: Jana, żonatego z Anną hr. Kwilecką, Józefa i Karola.

Hr. Józef, ur. 1824 r., dziedzic Iwna, Miłosławia, Gościeszyna, Kotowa, Dąbrowy i in., dożywotni członek pruskiej izby panów i kawaler orderów, zaślubił Emilię hr. Bnińską i z niej pozostawił córki: Maryę za Zygmuntem Kurnatowskim, Gabryelę, żonę Józefa hr. Jezierskiego, Konstancyę i Sewerynę, zaślubioną 1901 r. Ignacemu hr. Mielżyńskiemu.

Hr. Karol, ur. 1838 r., dziedzic Chobienic, Godziszewa, Kazimierza i in., żonaty z Emilią hr. Bnińską, pozostawił córkę Emilię, zaślubioną Stanisławowi Łąckiemu z Posadowa, i synów: Jana, ur. 1868 r., Macieja i Ignacego, ur. 1871 r., dziedzica dóbr Kazimierz, w kaliskiem, żonatego z Seweryną hr. Mielżyńską, córką hr. Józefa i Emilii hr. Bnińskiej.

Hr. Maciej, ur. 1869 roku, dziedzic Chobienic, Wojciechowa, Godziszewa, Nieborza i in., oficer wojsk pruskich, zaślubił Felicyę, córkę hr. Bolesława Potockiego i Józefy hr. Mycielskiej, i z niej ma córki, Anielę, Józefę i syna Karola.

Linia Krzysztofa. Krzysztof, ostatni syn kasztelana Macieja, elektor 1697 r. z wojew. kaliskiego, starosta kcyński 1701 r., kasztelan przemętski 1717 r., zaślubił Annę Gorzycką i z niej miał syna Andrzeja, elektora 1733 r. z wojew. poznańskiego, dziedzica Brudzewa, stolnika kaliskiego 1752 roku, starostę kcyńskiego 1760 r., po którym z Anny-Petroneli Bnińskiej, starościanki nakielskiej, synowie, Floryan, elektor 1764 r. z wojew. poznańskiego, i Maksymilian.

Maksymilian, dziedzic Pawłowic i m. Pniewa, poseł wojew. kaliskiego i elektor 1764 r., szambelan Stanisława Augusta 1765 r., pisarz wielki koronny 1775 r., kawaler orderów św. Stanisława i Orła Białego, otrzymał 1786 r. tytuł hrabiowski pruski; Maksymilian zaślubił Konstancyę Czapską, córkę podskarbiego ziem pruskich Jakóba, i z niej pozostawił córki, Józefę za Augustem Koźmińskim, Katarzynę za Prokopem Mielżyńskim i trzech synów: Mikołaja, Stanisława i Tomasza.

Hr. Mikołaj, dziedzic na Baszkowie, sędzia pokoju pow. krotoszyńskiego 1808 r., zatwierdzony w tytule hrabiowskim 1818 r., zaślubił Brygidę, córkę Sylwestra Szczanieckiego, starosty szredzkiego, i Anastazyi Skórzewskiej, i z niej miał córkę Teodozyę 1v. za Ignacym, 2v. za Henrykiem Dzieduszyckimi, i syna Aleksandra, ur. 1813 r., dziedzica na Baszkowie, po którym z Katarzyny, córki Kacpra hr. Potulickiego i Teresy Mielżyńskiej, córki: Helena, Józefa, Marya za Joachimem Rostworowskim, Teresa i synowie, Stanisław i Władysław.

Hr. Stanisław, ur. 1840 r., dziedzic na Mielżynie, w kowieńskiem, porucznik wojsk pruskich, z żony Anieli, córki bar. Feliksa Rönne i Franciszki hr. Załuskiej, córka Marya za Czesławem hr. Komorowskim i synowie, Feliks, ur. 1871 r., ożeniony z Stanisławą, córką Eugeniusza Wojnicz-Sianożęckiego, i Aleksander, ur. 1874 r.

Hr. Władysław, ur. 1848 r., zm. 1907 r., dziedzic Komarna i Piłaszkowiec, w lubelskiem, porucznik wojsk pruskich, żonaty z Ludwiką, córką hr. Jana Łubieńskiego, pozostawił córki, Elżbietę za Włodzimierzem Karskim, Helenę i synów: Jana, ur. 1875 roku, Włodzimierza i Józefa.

Hr. Stanisław, drugi syn hr. Maksymiliana, dziedzic Pawłowic, generał wojsk polskich 1813 r., kawaler orderu Virtuti Militari, zaślubił Prowidencyę-Honoratę, córkę szambelana Piotra Zaremby i Elżbiety Radolińskiej, i z niej miał córki: Elżbietę za Ludwikiem Mycielskim, Eleonorę 1v.

za Karolem hr. Czarneckim, 2v. za Józefem Czapskim, Filipinę za Ignacym Szczanieckim i syna Leona.

Hr. Leon, ur. 1809 r., dziedzic Pawłowic, Kąkolewa i Żytowiecka, oficer wojsk polskich 1831 r., zm. 1900 r., z żony Felicyi, córki Maksymiliana Potockiego i Józefy Wyszyńskiej, pozostawił córki, Annę za Stanisławem hr. Czarneckim, Maryę zaślubioną Stanisławowi hr. Ponińskiemu, i synów, Maksymiliana, ur. 1844 roku, dziedzica Kąkolewa, i Macieja, ur. 1846 r., dziedzica na Łące Wielkiej i Grodziskach, zm. 1907 r., po którym z Teresy, córki hr. Teodora Mycielskiego i Ludwiki z Bispingów, córki, Felicya zaślubiona Władysławowi Gajewskiemu, Helena za Alfredem Chłapowskim i syn Leon ur. 1888 r.

Oprócz powyższych. Bogumila, żona Wojciecha Lubomirskiego 1554 r. Jadwiga, żona Krystyna Marszewskiego 1640 roku. Kacper, dziedzic Babina i Marszyna, łowczy lwowski 1650 r. Anna za Adamem Kąkolewskim 1650 r. Franciszek, archidyakon poznański, deputat na Trybunał koronny 1684 r.

Zofia, starościanka kcyńska, żona Franciszka-Stanisława Czapskiego, wojewody chełmińskiego 1765 r. Adam żonaty z Maryą Jankowską; ich córka Irena zaślubiona 1901 r. Janowi Radzimińskiemu z płockiego (Metr. Kor., Sigil., Kancl., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk. i Lubel., Ks. Gr. Brzeskie, Żychl., Hr. Bork.).

MIEŁACZEWSKI, MIEŁAKOWSKI, MIEŁKOWSKI i MIEŁOSZEWSKI Patrz Miłaczewski, Miłakowski, Miłkowski i Miłoszewski.

MIEŁOCKI. Tomasz, syn Marcina, 1607 r. Ludwik notowany 1665 r. w grodzie bobrownickim (Ks. Gr. Bobrownickie).

MIEMCZEWSKI. Podług Paprockiego byli pod Drobinem, w wojew. płockiem. Jan-Tomasz, syn Macieja i Anny Wypiskiej, ustąpił 1661 roku dobra Grodzisko i Wolę Grodziską Oborskiemu (Ks. Gr. Sochaczewskie).

MIEMIELSKI. N. z żoną Barbarą Wasilewską otrzymali 1697 r. w posiadanie dobra Ryndziew, w witebskiem (Metr. Litew.).

MIEMSKI. Wacław zeznał dług 170 złp. na rzecz Jakóba Podlodowskiego, dworzanina królewskiego 1759 r. (Metr. Kor.).

MIEŃ Jan-Jakób, podpułkownik regimentu buławy polnej litewskiej, otrzymał nobilitacyę 1790 r. (Vol. Leg.).

MIEŃCUTKO. Karol z pow. oszmiańskim podpisał pospolite ruszenie 1698 roku.

MIENISZEWSKI v. MIENISZOWSKI. Wojciech za niestawienie się na wyprawę wojenną na Szląsk skazany 1474 r. na konfiskatę dóbr, które oddano Maciejowi Radzyńskiemu. Jan zwolniony 1497 i 1498 r. od wyprawy wojennej przeciw Turkom i Tatarom, z zachowaniem jednak obowiązku bronienia miast i grodów w kraju (Metr. Kor.).

MIEŃKOWSKI h. WŁASNEGO. Herb — na tarczy lilia oparta na kotwicy, przecięta linią u dołu.

Bohdan Boguszewicz, ziemianin nowogrodzki 1588 r. (Wittyg).

MIEŃKOWSKI. Niektórzy z Horaimów brali przydomek Mieńkowski, używany jako nazwisko. Stefan Horaim-Mieńkowski, syn Jana i Teresy Jabłkowskiej, pozwał 1695 r. ojczyma swego Franciszka Żyromskiego, komornika kruszwickiego, o klejnoty i pozostałe sumy po ojcu (Zap. Tryb. Lubel.). Jan z wojew. mińskiem podpisał pospolite ruszenie 1698 r. Teresa, żona Pawła Chludzińskiego 1700 r.

MIENNICKI v. MIENICKI. Andrzej, syn Mikołaja, był winien 160 złp. w 1632 r. January żonaty z Heleną Korsakówną, sędzianką grodzką połocką 1645 r. (Zap. Tryb. Piotrk.).

MIEŃSKI h. ROLA. Patrz Miński, herbu Rola.

MIEŃSZEWSKI. Felicyan, szambelan królewski, został 1760 r. generał-majorem w wojsku koronnem (Sigil.).

MIENTA h. MIENTA. Herb — w polu czerwonem biała lilia na belce ukośnej, w prawo; przy lilii dwie gwiazdy złote, jedna u góry, druga u dołu.

Fabian, sekretarz króla Augusta II, pisarz kwarciany i hibernowy, dostał zatwierdzenie szlachectwa w Prusach od króla Fryderyka I.

MIENUSIŃSKI h. OGOŃCZYK. N. N. zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej przed 1630 r.

MIENYCH h. ŁODZIA. Podług Niesieckiego na Litwie. Czy to nie będą Minichowie?

MIER h. MIER. Hrabiowie i szlachta. Herb — tarcza na czworo przedzielona; w pierwszej i czwartej części srebrnej pas poprzeczny niebieski, na nim rzędem trzy gwiazdy złote, w drugiej i trzeciej części czerwonej trzy snopki złote, dwa i jeden złote; w koronie hrabiowskiej głowa murzynki, związana srebrną przepaską.

Herb pierwotny rodziny — tarcza w czworo przedzielona, w pierwszej i czwartej części czerwonej, w polu białem wycinanym, na poprzecznym pasie trzy gwiazdy złote rzędem, w drugiej i trzeciej części niebieskiej trzy snopki złote, dwa i jeden; w koronie trzy snopki złote.

Senatorowie w rodzinie: Wilhelm, kasztelan słoński 1746 r., um. 1758 r. Jan, kasztelan inflancki 1778 r., um. 1790 r. Józef, wojewoda pomorski 1790 r.

Rodzina szwedzka; z niej Torsten Myhr otrzymał nobilitacyę szwedzką 1680 r. Wilhelm, syn Jana i Anny Ross, szkotki, wszedłszy na służbę

króla Augusta II, gorliwym był jego stronnikiem w walce z konfaderatami tarnogrodzkimi 1716—1717 r.; zostawszy generał-majorem wojsk koronnych, dostał 1721 r. sołectwo we wsi Przysieki, a 1726 r. otrzymał indygenat i zmienił swój herb pierwotny na używany dotychczas przez jego potomków. Wilhelm, dziedzic Radziechowa i Wozuczyna, w bełskiem, fundator kościoła w Wozuczynie, założyciel pułku gwardyi konnej koronnej 1713 r., kasztelan słoński 1746 r., inspektor żup solnych krakowskich 1718—1724 r., dzierżawił te żupy 1735 r.; z żony Barbary Geschau, podkomorzanki inflanckiej, miał córkę Maryannę za Longinem Karłowskim, starostą kruszwickim, 2v. za Janem Dąmbskim, kasztelanem inowrocławskim, i dwóch synów, Jana i Józefa.

Józef, dziedzic m. Chołojowa i Radziechowa 1760 r., starosta buski i sokalski 1760 r., tajny radca austryjacki od 1775 roku, wojewoda pomorski 1790—1793 roku, został hrabią austryjackim 1777 r. i 1782 r. zapisany do Stanu magnatów; miał trzy żony: Anastazyę Boguszównę, N. Morską i Annę ks. Sapieżankę, wojewodziankę smoleńską, z której córka Agnieszka, żona Feliksa hr. Miera, swego stryjecznego brata.

Jan, starszy syn Wilhelma, dziedzic na Wozuczynie i Komarzewie, starosta wilkowski, tyszowiecki i hermanowski, poseł 1764 r. i elektor z wojew. bełskiego, należał do partyi patryotycznej i sprzeciwiał się z narażeniem życia działaniom Czartoryskich; szambelan Stanisława Augusta 1765 r., kasztelan inflancki 1778 r., członek Stanów galic., kawaler orderów św. Stanisława i Orła Białego, hrabia austryjacki od 1777 roku, z żony Maryanny hr. Tarnowskiej, córki hr. Kajetana, zostawił synów, Adama i Feliksa.

Hr. Adam, szambelan i podpułkownik austryjacki, zm. 1832 r., z żony Józefy Kapschuh miał córkę Henrykę za Michałem Wiesiołowskim i syna Tytusa, kapitana wojsk austryjackich, którego z Ludmiły Rogojskiej córka Henryka za Wojciechem hr. Komorowskim.

Hr. Feliks, ur. 1788 r., dziedzic na Tryńczy i Wolicy Derewlańskiej, szambelan austryjacki, poseł w Hadze 1832 roku, komisarz sejmu lwowskiego 1836 r., tajny radca austryjacki, członek Stanów galic., podczaszy 1834 r., łowczy 1843 r., a podkomorzy wielki koronny galicyjski 1845 r., z żony Agnieszki hr. Mierówny, córki hr. Józefa, wojewody, miał córki, Cecylię za Władysławem hr. Badenim, Maryę za hr. Józefem-Aleksandrem Fredrą, i synów: Feliksa, Henryka, dziedzica Buska, szambelana austryjackiego, żonatego z Anną Wierer, i Karola, dziedzica Kamionki Strumiłowej, szambelana austryjackiego, zm. 1885 r., żonatego z Heleną Turkułłówną.

Hr. Feliks, ur. 1820 r., dziedzic Radziechowa, Chołojowa i Wilkowa, szambelan austryjacki 1845 r. i porucznik kawaleryi, zaślubił Felicyę, córkę hr. Michała Starzeńskiego, i z niej pozostawił córki, Cecylię za Stanisławem hr. Badenim, marszałkiem krajowym galic., i Gabryelę 1v. za Zdzisławem hr. Tyszkiewiczem, 2v. za Adamem Jędrzejowiczem, ministrem dla Galicyi.

Oprócz powyższych. Konstancya, żona Antoniego Gostkowskiego, chorążego bracławskiego 1730 r. Jan, pułkownik wojsk koronnych 1758 r. Wojciech 1777 r. i Ignacy 1780 r. rotmistrze kawaleryi narodowej (Metr. Kor., Sigil., Kancl., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Ks. Gr. Sochaczewskie, Żychl., Hr. Bork.).

MIERCZYŃSKI v. MIERCIŃSKI h. JASTRZĘBIEC odmienny. Odmiana herbu — na tarczy nad podkową kładą gwiazdę złotą.

Z tej familii osiadłej na Kujawach. Heronim żonaty z Maryanną Krzycką 1580 r. Maciej, syn Jana, 1587 r. Wojciech, poborca i wojski inowrocławski 1596—1611 r. Walenty, dziedzic dóbr Sierpow i Konary 1590 r., miał synów: Bartłomieja, Heronima i Jana; pochodzący od jednego z nich Wawrzyniec, syn Macieja i Anny Prusinowskiej, dzierżawca wsi Pęsy, w pow. łomżyńskim, wylegitymowany w Królestwie 1837 r.

Jan, skarbnik inowrocławski 1639 r., miał synów, Stefana i Zygmunta. Konstanty, elektor 1669 r. z wojew. brzesko-kujawskiego. Konstanty, syn Andrzeja, 1694 r., z żony Zofii Kossowskiej pozostawił córki: Annę, Bogumiłę, Konstancyę i synów: Jana, Stanisława i Stefana. Franciszek z wojew. kaliskiem i Stanisław z wojew. brzesko-kujawskim podpisali elekcyę 1733 r. (Ks. Gr. Brzeskie, Metr. Kor., Don. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk., Conv. Vars., Ks. Gr. Przedeckie).

MIERECKI h. SZELIGA. Brali przydomek *Maggiera*. Jacek, cześnik bracławski, z synami, Felicyanem i Józefem podpisali elekcyę 1764 r. z wojew. sandomierskiem. Patrz Mirecki.

MIERKOWSKI v. MIRKOWSKI h. ŚLEPOWRON. W północnem Mazowszu. Andrzej, syn Macieja, dziedzica wsi Mierki-Dzierzbia 1511 r. (Akta Kolneńskie). Wojciech, syn Szymona, 1690 roku. Kazimierz podpisał elekcyę 1697 r. z ziemią wiską.

Adam, proboszcz białaszewski 1701 roku. Adam, dziedzic dóbr Barzykowo, w pow. kolneńskim 1702 r. Stanisław, elektor 1733 r. z wojew. bełskiego. Józef, subdelegat żytomierski 1735 roku. Gaspar, syn Kazimierza i Ewy, 1779 roku (Ks. Gr. Łomżyńskie, Wyr. Tryb. Lubel. i Piotrk.). Ludwika, żona Jana Kobera 1780 roku. Julianna, żona Jakóba Konopki 1820 r.

Kazimierz z żony Antoniny Szymborskiej miał synów: Szymona, Kazimierza, Wojciecha i Andrzeja; po Andrzeju synowie: Walenty wylegitymowany w Królestwie 1840 r., a Wojciech z Maryanny Chojnowskiej pozostawił syna Leopolda, obrońcę sądowego, następnie 1866 roku patrona Trybunału w Łomży, wylegitymowanego w Królestwie 1839 r. z synem Bolesławem, urodzonym z Maryanny Roguskiej.

Andrzej, podporucznik strzelców pieszych w wojew. płockiem 1831 roku, wzięty do niewoli i wysłany do Wiatki, powrócił 1835 roku

i zamieszkał w Służewie, pod Warszawą. Aleksander, syn Wojciecha, obrońca sądowy w Łęczycy 1866 roku.

MIERNICKI h. JASTRZĘBIEC. W wojew sandomierskiem. Po Stefanie, dziedzicu wsi Kotki, w wojew. sandomierskiem 1664 roku, syn Zbigniew miał syna Heronima, a ten syna Szymona, po którym syn Józef z Maryanny Kropińskiej pozostawił synów: Franciszka, urzędnika w Kielcach, wylegitymowanego w Królestwie 1844 r. z synami, urodzonymi z Maryanny Ossowskiej: Ludwikiem, Józefem, Antonim, Jakóbem, Janem, ten ostatni z synem także Janem. i Jakóba, urzędnika w Radomiu, dziedzica dóbr Byków, w pow. radomskim 1858 r., wylegitymowanego w Królestwie 1845 r. Stefan wylegitymowany w Galicyi 1808 r.

MIERNIK h. WŁASNEGO. Herb — na tarczy koło, nad niem krzyż; w środku koło dwa półkola bokami do siebie zwrócone, połączone linią.

Andrzej, dzierżawca wsi Zagrody i Zakrzewa, w pow. szczyrzyckim 1578 r. (Wittyg).

MIERNIKIEWICZ v. MIERNIKOWICZ - CIECHANOWIECKI h. DĄBROWA. Niektórzy z Ciechanowieckich brali przydomek Miernikiewicz, używany jako nazwisko. Karol, regent grodzki chęciński 1679 r.; jego syn Jacek 1681 r. pozwał mieszczan wiślickich o krzywdy, a w 1685 r. Anna, wdowa po Jacku wspólnie z synami, Janem i Stanisławem pozywała Komornickich o należne im sumy (Wyr. Tryb. Lubel.).

MIERNOWSKI h. MEŁDZYŃSKI. N. N. byli zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej przed 1830 roku. Nie wiem, czy tej familii Antoni, syn Jana, inkwirent sądowy w Sandomierzu 1841 r., podsędek w Sandomierzu 1866 roku.

MIEROSŁAWSKI v. MIROSŁAWSKI h. LESZCZYC. Wzięli nazwisko od wsi Mierosławice v. Mirosławice, w wojew. inowrocławskiem, i od niej pisali się Mierosławski v. Mirosławski. Jan, żona Agnieszka Cielecka 1570 r. Jan, syn Łukasza, 1611 r. Wawrzyniec, sędzia grodzki kruszwicki, zapisał 1618 r. dożywocie żonie Zofii Krzykowskiej. Andrzej, burgrabia kruszwicki 1643 r. Mikołaj 1669 r. i 1697 r. z wojew. poznańskiem i Mikołaj-Jacenty 1697 r. z wojew. kaliskiem podpisali elekcye; po Mikołaju-Jacentym z Maryanny Skarszewskiej syn Andrzej. Jan, burgrabia kruszwicki 1685 r.

Stanisław, syn Wojciecha, 1719 roku. Józef, łowczy inowrocławski 1727 r. Aleksander i Franciszek, synowie Mikołaja i Maryanny Wolskiej, 1727 r. Aleksander, komornik ziemski inowrocławski, nabył 1730 r. dobra Ołgonowo; pisarz ziemski inowrocławski, marszałek sejmiku 1732 r., elektor 1733 r. z wojew. inowrocławskiego, sędzia ziemski inowrocławski, starosta klecki 1740 r., poseł na sejm 1744 r., w czułej i rozumnej mowie zaklinał współziomków, aby w żadne umowy z postronnemi państwami jako

niebezpieczne nie wchodzili; na sejmie 1740 r. żądał uregulowania skarbu i powściągnienia prywatnych nadużyć; podkomorzy inowrocławski 1762 r., zaślubił Elżbietę Radomicką, wojewodziankę poznańską, córkę Władysława i Ludwiki Gajewskiej, i z niej miał córkę za Moszczeńskim i syna Antoniego, który zastawił dobra Gołębin.

Franciszek, miecznik bracławski 1733 r., łowczy dobrzyński 1758 r., zaślubił Annę Jankowską i z niej pozostawił synów: Franciszka, który w 1777 roku nabył dobra Świnarzewo, Ksawerego, łowczego dobrzyńskiego 1785 r., i Ignacego, kanonika włocławskiego 1785 r., proboszcza w Wieńcu 1788 r.; po Franciszku-*Ksawerym*, dziedzicu dóbr Świnarzewo, z Maryanny Gnatowskiej synowie: Jan Nepomucen, urzędnik w Warszawie, wylegitymowany w Królestwie 1843 r., i Franciszek Salezy wylegitymowany w Królestwie 1849 r. z synem Dyonizym, w wojsku rosyjskiem będącym, a urodzonym z Antoniny Klembowskiej. Inni członkowie tej linii wylegitymowani w Królestwie z pisownią Mirosławski.

Jan, cześnik bydgoski 1727 r., elektor 1733 r. z wojew. inowrocławskiego. Antoni, łowczy kruszwicki, poseł na sejm 1764 r., chorąży kruszwicki, starosta klecki 1765 r., podkomorzy inowrocławski i kawaler orderu św. Stanisława 1790 r., po którym z Franciszki Umińskiej córki, Elżbieta, Magdalena i synowie: Paweł, dziedzic dóbr Lubrańczyk, w pow. włocławskim, wylegitymowany w Królestwie 1837 r., Pantaleon, dziedzic dóbr Sierakowy, w pow. kujawskim, wylegitymowany w Królestwie 1803 r., Józef i Adam. Adam, podpułkownik wojsk polskich 1822 r., pułkownik 1831 r., po którym z Kamili Vautteser, francuski, synowie, Emeryk wylegitymowany w Królestwie 1838 r., i Ludwik, podporucznik w powstaniu 1831 r., następnie generał, jeden z naczelników demokracyi europejskiej, za dążności polityczne uwięziony przez rząd pruski 1846 r. i skazany na śmierć 1847 r.; uwolniony 1848 r., stanął na czele powstania poznańskiego, pobił prusaków pod Miłosławiem, lecz niedługo od przewyższającej siły został pobity.

Adam, syn Antoniego i Ksaweryny, ur. 1785 r. w Roszkach, w poznańskiem, wszedł 1806 roku jako podporucznik do 4 pułku piechoty Ks. Warszawskiego i w 1807 r. został porucznikiem; kapitan w 1 pułku piechoty nadwiślańskiej, w 1810 r. został szefem batalionu w 4 pułku piechoty francuskiej, a w 1815 r. przeznaczony do 4 pułku piechoty liniowej, awansował na podpułkownika, i w 1817 r. przeniesiony do korpusu weteranów. Odbył kampanie: 1807 r. przeciw Prusom, 1812 r. w Rosyi, 1813 r. w Niemczech i 1814 r. we Francyi, za co ozdobiony krzyżem Virtuti Militari i Legii Honorowej z dotacyą.

Adam, syn Adama i Kamili z Vautteser, ur. 1810 r. w Strykowie, w wojew. mazowieckiem, wszedł 1825 r. na kadeta funduszowego do korpusu kadetów w Kaliszu i w 1831 r. został podporucznikiem.

Ludwik, syn Adama i Kamili z Vautteser, ur. 1814 r. we wsi Savigny, we Francyi, wstąpił 1830 r. z korpusu kadetów kaliskich do 5 pułku

strzelców pieszych i w 1831 r. został podporucznikiem, a następnie porucznikiem. Po upadku powstania zamieszkał w Paryżu, gdzie pisał wiele artykułów (Ks. Wojskowe).

Antoni, łowczy kruszwicki, elektor 1733 r. z wojew. krakowskiego. Krzysztof, łowczy kruszwicki 1739 r. Gabryel żonaty z Rozalią Trzecieską 1753 r. Maciej, chorąży 1789 r., następnie kapitan wojsk koronnych. Antoni, porucznik wojsk koronnych 1790 r. (Ks. Gr. Przedeckie i Brzeskie, Sigil., Kancl., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk.).

Atanazy-Gaspar, ur. 1785 roku, dowódca batalionu w 1 regimencie nadwiślańskim, kawaler Legii Honorowej, dyplomem 1813 roku wyniesiony do godności kawalera cesarstwa, a 1812 roku otrzymał donacyę dożywotnią 2000 fr. rocznie.

Józef, ur. 1781 r. w Kobylinie, w poznańskiem, wszedł 1794 r., do brygady Walewskiego i w 1797 r. przeszedł do służby francuskiej legii nadwiślańskiej jako podporucznik; porucznik 1802 r., kapitan 1803 r., w 1807 r. przeniesiony do legii północnej, a 1808 roku przeznaczony do 5 pułku piechoty, w 1809 r. awansował na podpułkownika; przeznaczony do sztabu 1810 r., w 1815 r. był audytorem dywizyjnym strzelców konnych. Odbył kampanie: 1794 r. w Polsce, 1797 r. w Austryi i Włoszech, 1807 r. w Prusach, 1809 r. w Austryi, 1812 r. w Rosyi, 1813 r. przeciw sprzymierzonym i 1814 r. we Francyi (Ks. Wojskowe).

MIEROSZEWSKI h. KOŚCIESZA. Podług Paprockiego na Mazowszu, pod Czerskiem; z nich Wszebor zamieszczony w przywileju danym Kościeszom 1400 r. przez ks. Mazowieckiego Ziemowita. Marcin, syn Pawła, w ziemi drohickiej 1676 r.

MIEROSZEWSKI h. ŚLEPOWRON. Hrabiowie i szlachta. Podług Ledebura linia ordynatów Mysłowickich brała herb odmienny — tarcza przedzielona w poprzek czerwoną belką o białych brzegach, w górnej części orzeł darty ukoronowany z herbem i jabłkiem w szponach, w dolnej części zwykły herb Ślepowron.

Wzięli nazwisko od wsi Mieroszewice v. Miroszewice i pisali się Mieroszewski v. Miroszewski; jedna nawet gałąź tego rodu brała stale nazwisko Miroszewski, a pochodząc od Gąsiorowskich, pisali się z Gąsiorowa. Wojciech, dziedzic Gąsiorowa i Mieroszewic, w pułtuskiem 1375 r., miał synów, Andrzeja i Jana, dziedzica Gąsiorowa.

Andrzej, dziedzic Mieroszewic 1412 r., pozostawił syna Mikołaja, zw. *Baraniec*, dziedzica Klikowic, w krakowskiem, po którym syn Stanisław, dziedzic na Mieroszewicach 1440 r., miał dwóch synów, Andrzeja i Piotra, dziedzica na Wyganowie, którego potomkowie, wzięli nazwisko Wyganowski.

Andrzej, dziedzic Mieroszewic 1485 r., zaślubił Katarzynę Psarską i z niej miał syna Mikołaja zw. *Szatan*, po którym z Jadwigi Smolickiej, dziedziczki Smolic i Podłęża, córki: Barbara, Jadwiga, Katarzyna i syno-

wie: Bernard, Jan, Sebastyan i Wojciech, z których Bernard, Jan i Wojciech otrzymali 1546 r. od matki dobra Złota, Smolice i Podłęże.

Jan, dziedzic na Jakubowicach, Michałkowicach i Bangowie, komornik ziemski lipneński 1557 r., skarbnik będziński, ostatnio podstarosta krakowski 1564 r., pozostawił syna Krzysztofa, dziedzica na Chraposzowie, Jakubowicach, Michałkowicach i Siemianowicach 1593 r., żonatego z Jadwigą Salomonówną z Mystkowic, węgierką.

Wojciech, ostatni syn Mikołaja i Smolickiej, dziedzic na Bangowie i Plechowie, wojski inowrocławski i administrator ceł wodnych 1609 roku, podwojewodzy krakowski 1626 roku, miał dwie żony, Elżbietę Cebrowską i Dorotę z Bebelna Gosławską, z których pozostawił synów: Jana, Krzysztofa i Wojciecha, z których Jan jest protoplastą linii hrabiowskiej, a Wojciech—linii szlacheckiej.

Krzysztof, sekretarz królewski 1650 r., biegły w językach i poeta, wysłany był od Władysława IV do cesarza i księcia siedmiogrodzkiego Rakoczego, aby ich z sobą pogodzić i nakłonić do wojny z Turcyą; Rakoczy zgodził się, lecz cesarz podawał mu zbyt ciężkie warunki, aby je można było przyjąć. Krzysztof chciał własnym kosztem założyć szkołę wojskową, którą ofiarę sejm 1676 r. przyjął, fundacya nie przyszła jednak do skutku; założył 1678 r. ordynacyę Mysłowicką, na Szlązku, którą cesarz Leopold zatwierdził 1679 r.; um. 1679 r., a był żonatym 1v. z Anną z Mączyna Krzeszówną, 2v. z Agnieszką Starowiejską.

Linia hrabiowska. Jej przedstawiciel Jan, starosta i sędzia generalny siewierski 1658 r., zaślubił Benignę-Esterę bar. Wilczkównę i z niej pozostawił synów: Jana-*Krzysztofa,* Andrzeja Leopolda, żonatego z Katarzyną Guzowską, Jerzego-Antoniego, kanonika krakowskiego, deputata na Trybunał koronny 1738 r., rewizora skarbu koronnego, który zapisał cały majątek synowcowi Felicyanowi, proboszczowi w Mysłowicach, gdzie fundował kościół, i Kazimierza.

Jan-*Krzysztof* podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. krakowskiem; ordynat Mysłowicki, poseł na sejmy i deputat na Trybunał koronny, stolnik podlaski, żonaty 1v. z Barbarą hr. Oppersdorff, 2v. z N. hr. Kolowrot-Krakowsky, umarł bezpotomny.

Kazimierz, dziedzic Małobądzia i Obiechowa, podstoli bielski 1710 r., chorąży siewierski, miał dwie żony, Wiktoryę Pruszyńską, córkę Jerzego, cześnika mińskiego, i Katarzynę Dąmbską, miecznikównę inowrocławską, 2v. Trzebiatowską, 3v. Stradomską, z której synowie: Józef, Felicyan i Stanisław.

Józef, ordynat Mysłowicki, burgrabia krakowski 1750 r., łowczy stężycki, miał dwie żony, Agatę-Agnieszkę Dobińską, z niej syn Jan Nepomucen, ordynat Mysłowicki, podczaszy wendeński 1770 r., z Katarzyną Szwykowską bezpotomny, i Annę Waxman, z której syn Wincenty, ordynat Mysłowicki, zm. 1780 r. bezpotomnie.

Stanisław, dziedzic Małobądzia i Obiechowa, starosta będziński 1786 r., sędzia pokoju krakowski 1813 r., zaślubił Magdalenę Szambównę i z niej pozostawił syna Józefa, szambelana Stanisława Augusta, który został 1798 r. hrabią pruskim z odmianą w herbie, i z dwóch żon, Konstancyi, córki Eliasza Wodzickiego, generała małopolskiego, i Ludwiki Wielopolskiej, miał córkę Felicyę za Franciszkiem Wężykiem, kasztelanem Królestwa, i Jadwigę Siemieńską, z której córka Ludwika, żona Wincentego Siemieńskiego.

Felicyan, średni syn Kazimierza i Dąmbskiej, ordynat Mysłowicki, nabył 1759 roku dobra Deszno, Wojciechowice i Krzcięcice od Stockich; generał-major wojsk koronnych 1782 r. i szambelan Stanisława Augusta 1770 r. kawaler orderów św. Stanisława i Orła Białego, z Heleny Łętowskiej, podkomorzanki krakowskiej, miał synów: Stanisława, Jana Kantego, Felicyana, dziedzica Drogini, członka Stanów galicyjskich, wylegitymowanego w Galicyi 1782 r., i Karola, żonatego z Teklą Bełdowską, z której syn Karol.

Stanisław, ur. 1756 r., ordynat Mysłowicki, poseł na sejm czteroletni, szambelan Stanisława Augusta 1788 r., zaślubił Kunegundę, córkę hr. Maksymiliana Zborowskiego, i z niej miał synów: Aleksandra, ordynata Mysłowickiego 1845 r., podpułkownika wojsk Ks. Warszawskiego, Ignacego, podpułkownika wojsk polskich 1831 r., Jana i córki, Franciszkę za Sewerynem hr. Zborowskim i Helenę za Ludwikiem Jędrzejewiczem.

Jan, ostatni syn Stanisława i Zborowskiej, dziedzic m. Chrzanów i Pieskowej Skały, ordynat Mysłowicki, senator Rzeczypospolitej krakowskiej 1833 r., zaślubił Wiktoryę Klose i z niej pozostawił córkę Wiktoryę za Karolem Dembińskim i dwóch synów, Sobiesława i Stanisława.

Sobiesław, ur. 1820 r., dziedzic Gołkowic i Pieskowej Skały, ordynat Mysłowicki, członek Akademii Umiejętności, otrzymał 1869 r. tytuł hrabiowski austryjacki z odmianą herbu, i z żony Julii, córki Władysława Gruszeckiego, pozostawił córkę Cezarynę za Stanisławem hr. Aleksandrowiczem i syna Aleksandra.

Stanisław, ur. 1827 r., dziedzic Karniowic, ordynat Mysłowicki, wyjednał u rządu sprzedaż ordynacyi i zmienienie w majorat pieniężny, z prawem używania tytułu ordynata; poseł na sejmy galic. 1833 r. i do rady państwa w Wiedniu, kawaler orderów, hrabia austryjacki 1869 r., z żony Emilii Oesterle miał córki, Annę Oesterle, Maryę Zawiszową i synów: Jana-Karola, Krzysztofa, żonatego z Maryą Zawiszanką i Sobiesława.

Hr. Jan-Karol, ur. 1854 roku, ordynat, oficer rezerwy wojsk austryjackich ułanów i sędzia śledczy w Krakowie, żonaty z Maryą, córką Franciszka Ożegalskiego i Józefy Suchorzewskiej.

Hr. Sobiesław, ur. 1856 r., dziedzic Rabki, Karniowic i Gołkowic, szambelan saski, członek rady pow. krakowskiej, był żonatym z Anną Oesterle-Borgeaud i z niej miał córkę Emilię.

Jan Kanty, ur. 1761 roku w Czechach, syn Felicyana i Łętowskiej, sędzia pokoju miechowski 1813 r., zaślubił Antoninę Jaklińską, podsędkównę krakowską, i z niej miał syna Augusta, dziedzica Wyganowa, sędziego pokoju miechowskiego, wylegitymowanego w Królestwie 1840 r., po którym syn Tadeusz pozostawił syna Felicyana, żonatego z Gustawą Szembekówną.

Linia szlachecka. Stanisław, syn Wojciecha i Elżbiety Czaplińskiej, dziedzic Bieńkowiec 1694 r., w krakowskiem, z żony Ewy Poniatowskiej miał syna Adama-Jana, wojskiego halickiego 1738 r., łowczego łęczyckiego, po którym z Barbary, córki Jakóba Otwinowskiego, stolnika wyszogrodzkiego, i Anny Jordanówny, synowie: Gabryel, Jerzy, prałat i kanclerz krzemieniecki 1791 r., i Kanty.

Gabryel, ur. 1752 r. w par. Niedzwiedz, dziedzic Kowalowa i Pękosławia 1779 r., miał dwie żony, Franciszkę Kłosowską i Rozalię Księską, miecznikównę nowogrodzką, i z Kłosowskiej pozostawił syna Jacka-Stanisława, ur. 1780 r., posesora dóbr Koczanów, naddzierżawcę ekonomii rządowej Nasiechowice, w miechowskiem, wylegitymowanego w Królestwie 1837 r., po którym z Anieli Grodzickiej synowie, Andrzej-Jerzy i Leonard, żonaty z Maryą hr. Lubieniecką.

Andrzej-Jerzy, ur. 1813 r., dzierżawca dóbr Raków, nabył 1869 r. dobra Czechy, i z żony Walentyny, córki Wincentego Zwierkowskiego i Aleksandry Markowskiej, zaślubionej 1864 roku w Drochlinie, w kieleckiem, pozostawił syna Henryka-Wincentego, ur. 1867 r. w Wolicy, gub. kieleckiej.

Kanty, ostatni syn łowczego Adama-Jana, zaślubił Annę Dembińską i z niej miał syna Józefa, dziedzica dóbr Czechy, wylegitymowanego w Królestwie 1839 r., po którym syn Władysław, dziedzic Suliszowa 1858 r., z Felicyi Laskowskiej pozostawił córkę Emilię za Janem Rekowskim i dwóch synów, Józefa i Kazimierza, żonatego z Maryą Domikowską (Conv. Vars., Zap. Tryb. Lubel., Sigil., Kancl., Ks. Gr. Przedeckie, Brzeskie i Sochaczewskie, Zap. Tryb. Piotrk., Quaterniones, Akta po-Galicyjskie, Zbiory Jerzego Zwierkowskiego, Hr. Bork., Żychl.).

Józef, ur. w Pieczonogach, w krakowskiem, wszedł 1809 r. do 16 pułku piechoty Ks. Warszawskiego i w 1810 r. mianowany sekretarzem w dyrekcyi żywności wojska Ks. Warszawskiego, postąpił 1811 r. na kontrolera I klasy do dyrekcyi administracyi wojennej, a 1812 r. mianowany podporucznikiem nadliczbowym w jeździe Ks. Warszawskiego, 1815 roku awansował na szefa biura tajnego przy generale dywizyi Wielhorskim, ministrze wojny; ostatnio tegoż roku umieszczony został w stopniu kapitana adjutanta polowego przy generale piechoty. Odbył kampanie: 1809 r. przeciw Austryi, 1812 r. przeciw Rosyi, 1813 r. w Niemczech i 1814 r. we Francyi, za co ozdobiony krzyżem złotym Virtuti Militari. Józef um. 1849 r. w dobrach swoich w Suliszowie (Ks. Wojskowe).

Wojciech z Mieroszewic, cześnik halicki, nabył 1783 r. dobra Dalowice od Niemojewskich; w 1768 roku cześnik sandecki, z żony Katarzyny Miłkowskiej miał synów, Jacka-Piotra, ur. 1771 r., i Kazimierza-Piotra-*Jana*-Wincentego, ur. 1768 r., ochrzczonych w Krzcięcicach, którzy legitymowali się w Galicyi 1804 r. (Quaterniones).

MIEROWSKI. Pisali się z Mierowic. Andrzej, syn Pawła, i Jadwiga Stanclewska, małżonkowie, uczynili 1615 r. zapis dożywocia (Don. Vars.). Mikołaj podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. krakowskiem.

MIERSKI v. MIRSKI h. JELITA. Piszą się z Mierzyna. Jan i Rafał, bracia rodzeni, dziedzice Mierzyna 1544 r. Stanisław, dziedzic Wronikowa 1550 r. Stanisław, Dorota i Zofia, syn i córki Rafała, 1556 r. Stanisław, syn Jana, 1571 r. Jan i Marcin, synowie Benedykta, 1571 r. Stanisław, Mikołaj, Jan, Anna za Janem Komorowskim, synowie i córka Wiktoryna, 1577 r. Zofia, żona Piotra Gidzielskiego 1578 r.

Stanisław, dziedzic Mierzyna 1617 r. Jan i Łukasz-Piotr, synowie Jana, 1631 r. Jerzy, syn Jana, 1683 r. Marcin podpisał elekcyę 1697 roku z wojew. sieradzkiem.

Jan z Mierzyna 1732 r. N. z wojew. sandomierskiem, N. z wojew. witebskiem podpisali elekcyę 1733 r. Piotr-Franciszek, stronnik Augusta III (Conv. Vars., Ks. Gr. Piotrk., Zap. Tryb. Lubel.).

MIERUCKI v. MIRUCKI h. LESZCZYC. Podług Paprockiego w Wielkopolsce, pod Kcynią. Franciszka, Jezuitę, cytuje lecz bez daty Niesiecki. Kazimierz z wojew. inowrocławskiem podpisał elekcyę 1697 r. Maryanna, żona Józefa Kurcewskiego, burgrabiego wschowskiego 1765 r.

MIERUCKI h. PORAJ. Stanisław 1697 r. i Józef 1733 r. z wojew. kaliskiem podpisali elekcye. Antoni, w poznańskiem około 1740 r., zostawił potomstwo.

MIERWICZ. N., kapitan wojsk koronnych, więziony od Moskwy, otrzymał zapewnienie nagrody na sejmie 1635 r. (Vol. Leg.).

MIERZANOWSKI h. CHOLEWA. Piszą się z Mierzanowa, w ziemi ciechanowskiej. Stanisław, wójt w Małagoszczy, był 1693 r. plenipotentem Niemstów (Metr. Kor., Wyr. Tryb. Lubel.). Jan-Klemens, administrator zamku dębowickiego 1754 r. (Wittyg).

MIERZCHLIŃSKI. Kazimierz v. Mateusz-Kazimierz, kanonik kolegiaty chockiej 1679 r., proboszcz piątkowski, w imieniu kapituły obierał plenipotentów, a 1680 r. tytułowany kanonikiem lipskim w Choczu (Zap. Tryb. Piotrk.).

MIERZECKI. Jan z ziemią nurską podpisał elekcyę 1697 r.

MIERZEJEWSKI v. MIERZEJOWSKI h. LUBICZ. W północnem Mazowszy, a głównie w ziemi rożańskiej; mieli przydomek *Repka* i jeszcze w XVI stoleciu pisali się Repka z Mierzejowa; jednego pochodzenia z Stroniewskimi, szlachta zagrodowa. Michał 1492 r. Józef, syn Wojciecha, 1556 r. Marcyan, elektor 1632 r. z ziemi rożańskiej. Marcin, wojski i podstarosta rożański, 1648 r., Jan 1669 r. i Adam 1764 r. z ziemią rożańską podpisali elekcye.

Marcyan, syn Jana, dziedzic Swaczowa 1660 r., elektor 1669 r. z wojow. sandomierskiego, z Anny Leszczyńskiej miał synów, Franciszka, dziedzica m. Radomyśla i Rudy 1670 r., cześnika inflanckiego 1698 r., i Augustyna z Mierzejowa, dziedzica Skrzyńca, Wierzchowisk i Zarzece, rotmistrza wojsk pieszych 1682 roku, miecznika czerniechowskiego, po którym z Eufrozyny Suchorabskiej córki, Maryanna, Zofia i synowie: Dominik, Kazimierz, Marcin i Stefan 1682 r.

Maciej, sędzia Trybunału koronnego piotrkowskiego 1783 r. Jakób, Maciej i Wojciech, synowie Grzegorza, 1783 r., i z nich Maciej, komornik rożański 1779 r. Andrzej, syn Antoniego, 1781 roku (Conv. Piotrk. i Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel. i Piotrk.).

Stanisław, dziedzic części wsi Mierzejewo-Bryski 1693 r., miał syna Jana, a ten syna Andrzeja, którego syn Jakób pozostawił syna Jana Nepomucena, żonatego z Wiktoryą Filichowską, z której syn Dyonizy wylegitymowany w Królestwie 1850 r. Inni Mierzejewscy pochodzący od tegoż Stanisława w 1693 r. wylegitymowani z herbem Szeliga.

Po Mateuszu, w 1753 r. burgrabim rożańskim, syn Jan miał syna Józefa, żonatego z Krystyną Tchorzewską, z której synowie: 1) Andrzej, dziedzic dóbr Mościsk, w pow. radomskim, wylegitymowany w Królestwie 1848 r. z synem Edmundem, urodzonym z Agnieszki Szabrańskiej; 2) Ludwik, po którym z Rozalii Łabędzkiej syn Jan wylegitymowany w Królestwie 1848 r.

Józef z Krasowa, w pow. radzyńskim, syn Jana, wnuk Kiliana, otrzymał 1767 roku części Krasowa od swego ojca, i tegoż roku wspólnie z żoną Eleonorą Hruświcką nabyli części wsi Krasów Wielki i Stara Wieś; Józef wylegitymował się w Galicyi 1804 roku (Quaterniones, Akta po-Galicyjskie).

MIERZEJEWSKI v. MIERZEJOWSKI h. SZELIGA. Senatorowie w rodzinie: Walenty-Kazimierz, kasztelan zakroczymski 1724 roku, um. 1737 r. Andrzej-Krzysztof, kasztelan konarsko-łęczycki 1746 r., sochaczewski 1748 r.

Licznie rozrodzona w ziemi łomżyńskiej rodzina, zkąd przeszła w różne strony kraju; wzięła nazwisko od wsi Mierzejewo, w pow. ostrołęckim, którą posiadała już w początkach XV stolecia, i jedna jej gałąź w XVIII stoleciu doszła do senatorskiej dostojności i znaczne majątki posiadała na Podolu

i Litwie, a głównie w pow. lidzkim, gdzie w początkach XVII wieku osiedlili się niektórzy z członków tej rodziny.

Mikołaj 1421 r. Dadzibog i Ścibor, synowie Jana, 1455 roku. Paweł, syn Dersława, Jakób, syn Tomasza, Piotr, syn Świętosława, i Stanisław, syn Andrzeja, z Mierzejewa, prowadzili 1473 r. proces w Ostrołęce. Boruta, Stanisław i Wojciech, synowie Niemierzy, mieli 1494 r. sprawę w ziemstwie ostrołęckim (Mil.).

Bronisz i Wojciech, synowie Jana, 1512 r.; po Broniszu synowie, Feliks i Serafin 1550 r. Jan, dworzanin królewski 1536 r., podkomorzy drohicki 1538 r. Maciej, proboszcz w Miastkowie 1560 roku. Jan, syn Arnolfa, 1578 r. Krzysztof, syn Stanisława, 1590 r. Feliks, syn Tomasza, 1592 roku. Bartłomiej, syn Marka, i Mateusz, syn Bartłomieja, 1592 r. Adam i Aleksander, synowie Melchiora, 1593 r. Andrzej, Jan, Marcin i Mateusz, synowie Jana, 1598 r., po Mateuszu synowie, Tomasz i Walenty 1599 r.

Adam, syn Feliksa, dziedzic na Mierzejowie-Jankach 1601 r., dworzanin i rotmistrz królewski 1605 roku, żonaty z Zofią Krakowińską, nabyli 1610 roku części wsi Krakowiany Wielkie. Wojciech, rotmistrz królewski 1609 r. Jan, syn Stanisława, 1610 r. Adam i Wojciech, synowie Stanisława, 1645 r. Aleksander, dworzanin Jana-Kazimierza, używany od niego do różnych spraw publicznych.

Jan z wojew. lubelskiem i Jan z ziemią chełmską 1669 roku, Adam, Andrzej, Augustyn i trzech Balcerów, Bartłomiej, Floryan, Franciszek, Jacek, dwóch Jakóbów, ośmiu Janów, Józef, Klimunt, Krzysztof, Łukasz, pięciu Maciejów, pięciu Mateuszów, pięciu Marcinów, Ostafiej, pięciu Pawłów, dwóch Piotrów, Sebastyan, sześciu Stanisławów, Szymon, trzech Tomaszów, dwóch Walentych i pięciu Wojciechów z ziemią nurską, a Jan i Stefan z ziemią łomżyńską 1697 roku podpisali elekcye. Olbracht, wojski liwski 1697 r.

Walenty-Kazimierz na Mierzejewie-Jankach, dziedzic Zabłotowa, cześnik i pisarz ziemski halicki, starosta skalski i rotmistrz pancerny 1721 r., kasztelan zakroczymski 1724 r., elektor 1733 r. z wojew. mazowieckiego, miał dwie żony, Zofię Jacimirską i Agnieszkę Lanckorońską, córkę Franciszka, i z pierwszej żony pozostawił syna Andrzeja-Krzysztofa. Andrzej-Krzysztof, z cześnika halickiego i rotmistrza pancernego starosta rakowiecki, elektor 1733 roku z wojew. podolskiego, kasztelan konarsko-łęczycki 1746 r., a sochaczewski 1748 roku, podpisał elekcyę 1764 roku z wojew. ruskiem; miał dwie żony, Rozalię Daniłowiczównę, starościankę borecką, i N. Puzyniankę, pisarzównę litewską, lecz zdaje się, że miał i trzecią żonę, Salomeę Tarłównę, starościankę goszczyńską; z drugiej żony synowie, Andrzej i Kajetan podpisali elekcyę 1764 roku z wojew. ruskiem, i z nich Kajetan, dziedzic dóbr Hołobutow, na Rusi Czerwonej, którą sprzedał Salutyckim, był starostą brylińskim 1774 roku.

Marcin, syn Kacpra i Katarzyny Wojszówny, miał synów, Jakóba, dziedzica wsi Mierzejewo-Janki 1723 roku, i Franciszka-Józefa, chorążego

pancernego 1722 r., wojskiego trembowelskiego 1736 r., dziedzica dóbr Hlibów, starostę uszyckiego, który miał syna Kajetana, i córki: Ewę, żonę Adama Karszy, cześnika bracławskiego, Apolonię i Eleonorę. Jakób, syn Damazego, dziekan ostrowski, proboszcz czerwiński 1770 r. Józef, starosta jastrzębski, wojski 1770 r., cześnik 1772 roku podolski, strażnik polny koronny, dostał prawem emfiteutycznem starostwo trechtymirowskie na Ukrainie 1775 roku na lat 50; chorąży podolski 1777 r., ostatnio oboźny koronny i kawaler orderu św. Stanisława, zacięty nieprzyjaciel konstytucyi 3 maja i Targowiczanin 1792 r., poseł 1786 i 1788 r. na sejm czteroletni. Felicyan, kantor inflancki 1777 r., infułat kodeński 1781 r. Floryan, burgrabia łomżyński 1788 r. Jan, burgrabia łomżyński 1790 r. (Metr. Litew., Conv. Vars., Don. Gr. Vars., Sigil., Kancl., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel. i Piotrk.).

Z osiedlonych w Wielkopolsce. Łukasz, Szymon i Stanisław 1669 r. z wojew. brzesko kujawskiem i Floryan 1697 r. z wojew. inowrocławskiem podpisali elekcye. Po N. z Heleny Zakrzewskiej synowie, Grzegorz z Kunegundy Zbierzchowskiej miał córkę Maryannę, i Marcin, dziedzic Rusinowa, podczaszy bracławski 1731 r., elektor 1733 r. z wojew. brzesko-kujawskiego, następnie podczaszy bydgoski 1746 r., ożeniony z Karoliną Sartowską, 1v. za Franciszkiem Zakrzewskim, chorążym kruszwickim.

Po Marcinie, dziedzicu wsi Rusinow 1755 r., syn Jakób miał syna Bonifacego, tego synowie, Jan i Tomasz wylegitymowani w Królestwie 1839 r.; z tej linii Antoni, syn Szymona i Zofii Tuszewskiej, wylegitymowany w Królestwie 1839 r.

Katarzyna, żona Marcina Jabłkowskiego, starosty zgierskiego 1740 r. Magdalena 1v. za Antonim Kretkowskim, kasztelanicem kowalskim, 2v. za Michałem Mierzyńskim, podczaszym radziejowskim 1750 r.

Po Andrzeju z Teresy Broniewskiej synowie, Andrzej i Stanisław, i z nich Andrzej pozostawił syna Antoniego, chorążego kawaleryi narodowej 1792 r.

Stanisław, cześnik parnawski, elektor 1733 r. z wojew. brzesko-kujawskiego, podczaszy bracławski, z żony Maryanny Głembockiej miał synów, Jakóba i Stefana. Michał, chorąży poznański, pisarz grodzki kowalski 1767 r., pozostawił syna Jana. Po Grzegorzu z Franciszki Jarnowskiej synowie, Jakób i Wojciech 1780 r. Zygmunt, łowczy inowrocławski 1792 r. (Ks. Gr. Brzeskie).

Po Stanisławie, w 1693 r. dziedzicu wsi Mierzejewo-Bryski, pochodzący: Wincenty, urzędnik w Warszawie, syn Walentego i Maryanny Borzym, w 1837 roku; Floryan, urzędnik w Radzyniu, Erazm, podporucznik wojsk polskich, Leon, Józef i Antoni, synowie Jana i Rozalii Wojna, 1838—1840 r.; Wincenty, syn Franciszka i Maryanny Grabowskiej, 1840 r.; Władysław, Ignacy, Józef i Konstanty, obrońca sądowy w Warszawie, synowie Stanisława-Adama i Maryanny Przybyłowskiej, 1851—1857 roku; Józef, syn Jana, 1854 r.; August i Fabian, urzędnicy w Warszawie, Edmund, Lucyan i Stanisław, synowie Macieja i Franciszki Jaworskiej, 1854—1860 r.; Piotr,

syn Floryana, 1858 r.; Maciej, syn Jana, i Ignacy, syn Antoniego, 1856 r.; Jan, syn Józefa i Urszuli Górskiej, 1859 r.; Franciszek, syn Józefa i Antoniny Bełdyckiej, 1862 r.; Józef, w wojsku rosyjskiem, syn Franciszka, 1866 r.; Edward, osiedlony w gub. podolskiej, syn Jana, wnuk Józefa, prawnuk Jana, w 1848 r. wylegitymowani w Królestwie.

Erazm, ur. 1797 r. w Święcu, w obwodzie konstantynowskim, wszedł 1816 r. do 2 pułku ułanów i w 1825 r. został podporucznikiem; porucznik 1831 r., ozdobiony krzyżem złotym Virtuti Militari, przemieszkiwał ostatnio we wsi Kowieski, obwodzie siedleckim.

Franciszek, rodem z Brześcia Kujawskiego, postąpił 1807 r. do 15 pułku Ks. Warszawskiego i był podporucznikiem w korpusie pociągu żywnościowego 1821 r. (Ks. Wojskowe).

Po Stanisławie, synu Wojciecha, dziedzicu dóbr Nowa-Wieś-Kujawy, w pow. łomżyńskim 1742 r., syn Adam miał syna Karola, a ten syna Józefa, którego syn Stanisław żonaty z Maryanną Grabowską, z której synowie, Wiktor i Józef wylegitymowani w Królestwie 1854 r.; z tej linii Antoni, urzędnik w Płocku, syn Józefa, i tego syn Tacyan wylegitymowani w Królestwie 1853 r.

Po Andrzeju, dziedzicu dóbr Sompolinek, na Kujawach 1771 r., synowie: 1) Stanisław żonaty z Apolonią Mławską, z tej syn Józef, major wojsk polskich, wylegitymowany w Królestwie 1837 r.; 2) Antoni z żony Agnieszki Sakowskiej pozostawił syna Józefa, dziedzica dóbr Chalno, w pow. kujawskim, wylegitymowanego w Królestwie 1837 r.

Józef, ur. 1792 r. we wsi Wąsoszach, w obwodzie pyzdrskim, wszedł 1806 r. do 6 pułku ułanów Ks. Warszawskiego i w 1808 r. został podporucznikiem; porucznik 1811 r., przeniesiony 1813 r. do pułku gwardyi wielkiego księstwa Bergskiego, awansował tegoż roku na kapitana, a 1821 r. na majora z przeniesieniem do kompanii 2 weteranów, a w 1831 r. był dowódcą 2 pociągu żywnościowego. Odbył kampanie: 1807 r. przeciw Prusom, 1809 r. w Austryi, 1813 r. w Saksonii i 1814 r. we Francyi, za co otrzymał krzyż złoty Virtuti Militari i order Legii Honorowej. Józef ostatnio stale mieszkał w Skierniewicach, a um. 1848 r. w Łowiczu, pozostawiwszy z Anny Gzowskiej syna Stanisława-Jana, ur. 1828 r., i córkę Helenę-Praksedę, ur. 1832 r. w Warszawie (Ks. Wojskowe).

Po Józefie, dziedzicu dóbr Mierzejewo, syn Jacek, żonaty z Maryanną Żorawską, z niej syn Józef, dzierżawca wsi Żebry, w pow. pułtuskim, wylegitymowany w Królestwie 1839 r.

Po Macieju, synu Piotra, który w 1789 r. sprzedał Duchnowskim swój majątek Chomentowo, w ziemi łomżyńskiej, z Franciszki Ponikiewskiej syn Antoni, dzierżawca dóbr Slezany, w pow. stanisławowskim, wylegitymowany w Królestwie 1842 r.

Maciej, kapitan 1 pułku strzelców, kawaler Legii Honorowej, za waleczność przy zdobyciu Samosiery zaszczycony został pensyą do wygaśnięcia rodu w linii prostej.

Mikołaj wcielony 1815 roku jako kapitan do batalionu wzorowego strzelców, wyszedł tegoż roku do dymisyi; w 1831 r. był majorem jazdy nowogrodzkiej i otrzymał krzyż złoty Virtuti Militari.

Nikodem, syn Jana i Teodory Gaszyńskiej, ur. 1811 r. we wsi Patoki, w obwodzie sieradzkiem, wszedł 1830 r. do pułku strzelców konnych gwardyi (Ks. Wojskowe).

Z osiedlonych na Litwie. Bogusław, wojski lidzki, podpisał elekcye 1648, 1669 i 1674 r. z wojew. nowogrodzkiem. Albrycht, podczaszy miński 1666 r. Stanisław, podczaszy lidzki, rotmistrz nowogrodzki, podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. nowogrodzkiem i pospolite ruszenie 1698 r.

Antoni żonaty z Joanną Chreptowicz 1710 r. Michał-Ignacy, stolnik sieradzki, deputat wojew. nowogrodzkiego 1722 r. Michał, horodniczy smoleński 1757 roku, ożeniony z Teresą z Ciekawych (Arch. Dubr.). Barbara, żona Michała Kosielskiego 1760 r. Józef, podczaszyc i poseł nowogrodzki 1764 roku.

Antoni, deputat szlachty pow. słuckiego 1809 r. Kalikst, marszałek szlachty pow. brzesko-litewskiego 1817 r., deputowany na sejm 1820 i 1830 r. N., żonaty z Klarą z Wojniłowiczów, miał syna Maurycego i córki: Alinę, Julię i Zofię 1850 r. Zofia, żona Zygmunta Wańkowicza 1862 roku. Stanisław, syn Stanisława, dziedzic dóbr Poszatryc 1882 r.

Mierzejewscy, legitymujący się w Galicyi, odmienili herb Szeligę, kładąc pole tarczy złote, półksiężyc i nad nim krzyż kawalerski, czerwone. Walenty 1782 roku i Józef-Albert na Mierzejewie 1783 roku wylegitymowani w Galicyi.

Wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. wileńskiej: Jacenty, syn Antoniego, z synami: Antonim, Ignacym i Michałem i Wawrzyniec, syn Antoniego, 1843 r.; Maciej, Józef i Antoni, ten z synami, Antonim i Janem, synowie Jana, 1839 r.

MIERZEJEWSKI Paweł, asesor sądu kryminalnego w gub. lubelskiej, otrzymał prawa nowego szlachectwa w Królestwie 1845 r.

MIERZEŃSKI h. LELIWA. Podług Niesieckiego mieli być w ziemi czerskiej, a pochodzić od Krzeszów h. Leliwa, z których Stanisław, żyjący około 1480 r., nabywszy majątek Mierzno, w ziemi czerskiej, od niego był nazwany Mierzeński, niekiedy Mierzyński. Stanisław z żony Czasławskiej miał syna Benedykta, który z Secygniewskiej pozostawił kilku synów, z których Walenty z Kempińskiej pozostawił trzech synów, i z nich Abraham z N. Morsztynówny, starościanki filipowskiej, miał syna Krzysztofa, po którym z Katarzyny Wyżyckiej, stolnikówny bielskiej, byli synowie: Jan ożeniony z Katarzyną Jedlecką i Stanisław, po którym z Zofii Matuszewskiej synowie, Franciszek i Maryan, i ten drugi z Konstancyi Kobierzyckiej, pisarzówny ziemskiej kaliskiej, pozostawił synów: Józefa, Macieja i Benedyktyna 1740 r.

Z tej familii. Adam i Jan 1648 r., Franciszek i Jan 1669 r. z ziemią zakroczymską podpisali elekcye. Jan, podstoli wołkowyski, a w 1653 roku marszałek wiłkomierski, starosta wasilkowski, deputat na Trybunały i poseł na sejmy, deputat do konstytucyi z sejmu 1652 roku, ożeniony z Zofią Wyssogota-Zakrzewską. Adam, podczaszy zakroczymski 1664 r., chorąży mozyrski 1692 r., żonaty z Elżbietą Brudzińską.

Kazimierz, syn Andrzeja, burgrabia rożański 1730 roku. Stanisław, łowczy rożański, z Katarzyny Orzechowskiej, kasztelanki przemyślskiej, miał syna Józefa 1750 r. Maryanna, żona Antoniego Kołątaja, podstolego mścisławskiego 1750 r. Pelagia za Bonawenturą Jastrzębskim 1830 r.

MIERZEWSKI h. LESZCZYC. Wzięli nazwisko od majątku Mierzewa, w Wielkopolsce, a pisali się z Popowa. Tomko (Tomasz) z Mierza, łowczy sieradzki 1436 r. Fryderyk w Wielkopolsce 1537 r., ożeniony z Dorotą Mielżyńską. Stanisław w Wielkopolsce 1556 r. Jakób otrzymał przywilej dla Mierzewa 1557 r. Andrzej, towarzysz wojsk koronnych, otrzymał 1582 r. grunty w Inflantach. Abraham otrzymał 1584 r. pewne dobra. Walenty, subdelegat grodzki przedecki 1591 r. Mikołaj, syn Mikołaja, 1598 r. Maciej, poborca kaliski 1598 r.

Adam, rotmistrz wojsk koronnych 1601 r. Mikołaj, burgrabia poznański, sprzedał 1602 r. wieś Tarnowin, w poznańskiem; łowczy poznański, otrzymał 1602 r. części wsi Stobno, a 1615 r. puścił wieś Mrowino, w poznańskiem, synowi swemu Zygmuntowi. Wojciech, syn Jana, 1625 r. Jan, syn Stanisława, zapisał 1629 r. posag żonie swej Jadwidze na dobrach Mierzwica. Piotr, podczaszy (?), 1632 r. z wojew. krakowskiem, Stanisław z Popowa 1674 r., Marcin i Stefan 1697 r. z wojew. kaliskiem i Michał 1697 roku z ziemią nurską podpisali elekcye. Marcin żonaty z Anną Piramowską 1691 r.

Jan, skarbnik kaliski 1703 r. Franciszek, scholastyk gnieźnieński, archidyakon i oficyał poznański, prezydent Trybunału koronnego 1716 r., jego brat Maciej miał syna Stefana 1751 r., ożenionego z Zofią Wyssogota Zakrzewską.

Franciszek i Marcin, bracia, dziedzice Osiecza 1727 r. Dwóch Stanisławów z wojew. kaliskiem 1733 r. i Maciej z wojew. kaliskiem 1764 r. podpisali elekcye. Maciej, miecznik kaliski 1743 r., miał syna Ignacego, elektora 1764 r. z wojew. kaliskiego, następnie 1787 r. wojskiego kaliskiego. Maciej, komornik poznański, i Antoni, porucznik wojsk koronnych 1780 r., bracia rodzeni, procesowali się z Kęszyckimi o dobra Babin, w wojew. kaliskiem; z nich Maciej, podsędek 1787 r., ostatnio 1788 r. sędzia ziemski wschowski, a Antoni, pułkownik wojsk koronnych, deputat z wojew. kaliskiego 1790 roku (Metr. Kor., Ks. Gr. Przedeckie, Sigil., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk.).

Po Stefanie, dziedzicu dóbr Balino, Ciosna i Wrzostkowo, w Wielkopolsce 1738 r., pochodzący Leon, dziedzic dóbr Osieczy, w pow. koniń-

skim 1858 roku, syn Macieja i Katarzyny Karczewskiej, wylegitymowany w Królestwie 1838 r.

Po Stanisławie, dziedzicu dóbr Osiecza i innych 1750 r., synowie: Stefan, Ignacy i Stanisław; z nich Stanisław miał syna Tomasza, którego z Maryanny Skorzewskiej synowie: 1) Antoni, dziedzic dóbr Sługocinka, w pow. konińskim, wylegitymowany w Królestwie 1837 r.; 2) Paweł, po którym z Izabeli Bogdańskiej synowie: Józef, Heronim i Stefan wylegitymowani w Królestwie 1839 r.; 3) Piotr, tego syn Ignacy, żołnierz w wojsku rosyjskiem, wylegitymowany w Królestwie 1854 r.

MIERZWIŃSKI h. LESZCZYC. Synowie Jana, wnukowie Jakóba: 1) Adam z synem Gotardem, 2) Wincenty z synem Janem i 3) Benedykt z synami, Jakóbem i Janem, a wszyscy z potomstwem wylegitymowani w Cesarstwie 1852 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MIERZWIŃSKI h. OGOŃCZYK. Wzięli nazwisko od wsi Mierzwina, w ziemi bielskiej. Maciej, ziemianin ziemi bielskiej 1530 r. Bartłomiej, występujący 1547 r., miał synów, Jakóba i Tomasza, dziedzica dóbr Pierzchały 1589 r.; po Jakóbie synowie: Jakób, Maciej i Wojciech. Dorota, córka Michała z Mierzwina, żona Macieja z Łap, pokwitowała 1553 r. brata swego rodzonego Tomasza z posagu (Mil.). Grzegorz, syn Michała, 1556 r. Maciej, żonaty z Anną Zaleską, i Jakób, synowie Kacpra, 1579 roku. Jan, syn Klemensa, dziedzic Mierzwina 1580 r. Bartłomiej, syn Jerzego, 1580 r. Po Wojciechu syn Wawrzyniec 1585 r. Stanisław i Jakób, synowie Jana, dziedzice Mierzwina 1586 r. Krzysztof, dziedzic Słunkowa, ożeniony z Katarzyną Jemielską 1594 r. Michał, syn Piotra, 1596 r. Andrzej i Prokop, synowie Sebastyana, 1597 r. Jan, syn Gotarda, 1598 r.

Stefan, syn Krzysztofa, 1615 r. Grzegorz z wojew. podlaskiem 1632 r., N. i Paweł z wojew. sandomierskiem i Prokop z ziemią bielską 1669 roku podpisali elekcye. Jakób z Mierzwina, burgrabia bielski 1670 r. Maciej, syn Bartłomieja, 1678 r. Wojciech, syn Stanisława, dziedzic na Niwinie i Pepłonach 1678 r. Po Nikodemie (Mikołaju), burgrabim brańskim, syn Jakób-Jan, geometra ziemi bielskiej 1691 r., prowadził proces o dobra Falki-Filipy. Stanisław, elektor 1697 r. z wojew. sandomierskiego.

Róża, żona Michała Choińskiego 1701 r. Konstanty z Mierzwina, vicegerent 1701 r., łowczy bielski 1702 roku. Józef-Michał, vicegerent winnicki 1708 r. N. z wojew. sieradzkiem, Jan z wojew. podlaskiem podpisali elekcyę 1733 r. Józef, namiestnik 1736 r., subdelegat grodzki krakowski 1740 r., wojski bracławski 1750 r., żonaty z Maryanną Kossowską. Antoni, skarbnik bielski 1740 r., z żony Franciszki Janiszewskiej pozostawił córki: Apolonię, Barbarę, Eleonorę i synów, Józefa i Marcina. Paweł podpisał elekcyę 1764 r. z ziemią bielską. Teresa, żona Joachima Hilchena, skarbnika nurskiego, 1770 r. Franciszek, wylegitymowany w Galicyi 1782 r., żonaty z Magdaleną

Lityńską, skarbniczanką nowogrodzką. Konstancya, żona Stanisława Matczyńskiego, stolnika halickiego 1782 r. Petronela za Benedyktem Jaruzelskim, chorążycem bielskim 1799 r.

Po Stanisławie, w 1790 r. dziedzicu wsi Janówko, na Podlasiu, synowie, Stanisław, urzędnik w Warszawie, i Jan wylegitymowani w Królestwie 1842 r.

Fabian, syn Michała-Adama, z synami, Aleksandrem i Franciszkiem, oraz Jan, syn Józefa, i Piotr, syn Michała, wylegitymowani w Cesarstwie 1866 r. i zapisani do ksiąg szlachty okręgu białostockiego

MIERZWIŃSKI h. PRUS 1. Jan, subdelegat grodzki halicki, i Stanisław wylegitymowani w Galicyi 1782 r.

MIERZWIŃSKI. Aleksander, chorąży roty kozackiej wojsk koronnych, w nagrodę męztwa i ran odniesionych w bitwie pod Cudnowem wraz z swym bratem Pawłem dostali zapewnienie 10,000 złotych, ubezpieczonych na królewszczyźnie Korczyn, w pow. chęcińskim, które Aleksander zapożyczył na wojnę (Vol. Leg.).

Józef, Bartłomiej i Ignacy wylegitymowani w Galicyi 1782 r. Franciszek z potomstwem, syn Józefa, zapisany do ksiąg szlachty gub. kijowskiej 1801 r.

MIERZWIŃSKI Stanisław, nadzorca domu badań w Warszawie, otrzymał prawa nowego szlachectwa 1841 r.

MIERZYŃSKI h. JASTRZĘBIEC. Wzięli nazwisko od wsi Mierzeńca, i Mierzynia, w wojew. płockiem. Mikołaj, kanonik płocki i warszawski, administrator biskupstwa płockiego, otrzymał w nagrodę zasług również jak jego bracia i krewni: Szczęsny, Andrzej, Tomasz, Michał, Stefan, Jakób, Wacław i Stanisław, dziedzice wsi Mierzyńca, w 1471 roku od książąt Mazowieckich uwolnienie od wszelkich sądów z wyjątkiem książęcego, a w 1463 r. Konrad ks. Mazowiecki wysłał kanonika Mikołaja na sejm, aby starał się odzyskać dla niego Płock, zajęty przez króla Kazimierza IV, lecz tego nie dopiął dla oporu króla nieprzychylnego Piastom. Maciej, syn Włodka, 1486 r.

Jan, Walenty i Stanisław, synowie Marcina, dziedzice Mierzyna 1549 r. Jan, syn Jakóba i Anny, 1553 r. Jakób, syn Jana, 1555 r. Dorota, żona Piotra Lasockiego 1555 r. Mikołaj, żonaty z Zofią Miączyńską, miał syna Jakóba 1570 r. Krzysztof, syn Stanisława z Osieka, 1588 r.

Krzysztof, poborca zakroczymski 1603 r. Katarzyna, żona Jerzego Gnińskiego 1630 roku. Adam z ziemią zakroczymską, Aleksander, Daniel, Krzysztof, Samuel i Stanisław z Mierznia, i Stanisław z Mierznia na Chomranicach z wojew. krakowskiem i Jakób z ziemią ciechanowską podpisali elekcyę 1648 r.; po Krzysztofie synowie, Jakób i Paweł 1652 roku. Adam i Wojciech, synowie Pawła, 1654 r. Jakób, syn Jana, 1654 r.

Adam, podczaszy zakroczymski, Franciszek i Jan z ziemi zakroczymskiej, Adam z wojew. krakowskiego i Wojciech z wojew. poznańskiego elektorowie 1669 r. Teofila, żona Stanisława Bromirskiego 1676 r. Jan, Andrzej, Stanisław i Stefan, synowie Stanisława, 1680 roku. Zygmunt, poborca wojew. krakowskiego 1682 roku. Daniel i Jan, synowie Abrahama, 1691 r. Jakób, skarbnik zakroczymski 1697 roku. Po Janie z Teresy Żabickiej córka Anna za Pawłem Nietyksą 1699 r. Cypryan, Franciszek i Jan, elektorowie 1697 r. z ziemi zakroczymskiej.

Jan, stolnik?, ożeniony z Maryanną Kaniewską 1711 r. Stanisław i Michał, synowie Jana, 1713 r. Aleksander z Mierzyna, miecznik 1714 r., podczaszy 1720 r. żytomierski, starosta stężycki 1736 r. Marcyan, stolnik zakroczymski 1727 r. Józef, syn Stanisława, ożeniony z Katarzyną Bidzińską 1732 r. Paweł z Kroczewa, cześnik bracławski, żonaty z Justyną z Gumowa 1732 r. Andrzej, oboźny, z wojew. mazowieckiem, N. z wojew. sandomierskiem, Bonifacy z wojew. płockiem, Jan z ziemią wieluńską, Ludwik i Wojciech z ziemią dobrzyńską 1733 r. podpisali elekcyę.

Stanisław żonaty z Maryanną Osiemborowską 1750 r. Michał-Antoni, syn Józefa i Ewy Sokołowskiej, dziedzic Ołgonowa, komornik ziemski płocki 1759 r., miecznik, pisarz i subdelegat grodzki kowalski 1761 r., podczaszy radziejowski 1764 r. i tegoż roku elektor z wojew. brzesko-kujawskiego, stolnik bydgoski 1789 r., z Magdaleny Mierzejewskiej miał synów, Józefa, chorążego, i Rafała, podporucznika 1790 r. wojsk koronnych (Conv. Vars. i Piotrk., Don, Vars., Sigil., Kancl., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk. i Lubel., Ks. Gr. Czerskie, Nowokorczyńskie i Brzeskie).

Wincenty, podsędek w Poznaniu 1813 r. Jan, poseł na sejm poznański 1854 r. N., dziedzic dóbr Bytyń, w Wiel. Ks. Poznańskiem 1860 r. Helena, żona Mieczysława Kruszelnickiego 1880 r. Stanisław żonaty z Zofią Jarochowską 1880 r. Konstancya, żona Stefana Łąckiego, ordynata na Podsadowie 1889 r.

Po Michale powyższym, w 1758 r. dziedzicu dóbr Ołgonów, w wojew. brzesko-kujawskiem, synowie: 1) Józef, tego z Karoliny Słubickiej syn Henryk, dziedzic dóbr Ołgonów, wylegitymowany w Królestwie 1837 roku; 2) Rafał, po którym z Maryanny Zagajewskiej synowie: Eugeniusz, Tadeusz i Rafał, współdziedzice dóbr Wąsosze, w pow. konińskim, wylegitymowani w Królestwie 1837 r.

Henryk, ur. 1801 roku w Ołgonowie, w obwodzie brzesko-kujawskim, wstąpił 1819 r. do 1 pułku strzelców konnych i w 1827 r. został podporucznikiem; porucznik 1831 r., tegoż roku wyszedł do dymisyi.

Rafał, syn Rafała, ur. 1801 r. we wsi Wąsoszach, w obwodzie konińskim, postąpił 1820 r. do 3 pułku strzelców konnych i w 1824 r. został podporucznikiem; porucznik 1831 r., został ozdobiony krzyżem złotym Virtuti Militari (Ks. Wojskowe).

MIERZYŃSKI h. JUNOSZA. Po Janie, dziedzicu dóbr Turza Mniejsza 1728 r., syn Paweł miał syna Franciszka, wylegitymowanego w Króle-

stwie 1843 r. z synami: Piotrem, Adolfem i Maryanem, urodzonymi z Maryanny Gesztoff.

MIERZYŃSKI h. LELIWA. Daniel, w pow. sandeckim 1640 roku, ożeniony z Zofią Trembecką. Michał i Jakób wylegitymowani w Galicyi 1782 r. Rafał, dziedzic dóbr Baryłowa, w Galicyi 1866 r.

MIERZYŃSKI h. POWAŁA. Wincenty, syn Józefa, z synami: Zacharyaszem, Konstantym i Piotrem wylegitymowani w Cesarstwie 1853 roku i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Teofila, córka Jana, dziedziczka dóbr Ejgirgole, w gub. kowieńskiej 1882 r.

Józef, syn Pawła i Katarzyny, ur. 1794 r. we wsi Kłodno, w obwodzie czerskim, wstąpił 1812 r. do 8 pułku Ks. Warszawskiego, a następnie był w 1 pułku piechoty; porucznik 4 pułku piechoty 1831 r. Odbył kampanię 1812 w Rosyi i walczył pod Smoleńskiem, Możajskiem i Juchnowem. Józef um. 1858 r. w Krakowie, pozostawiwszy żonę i syna (Ks. Wojskowe).

MIERZYŃSKI Ksawery, kapitan wojsk Ks. Warszawskiego 1813 r., a następnie kapitan inwalidów, otrzymał przyznanie szlachectwa w Królestwie z zasady stopnia oficerskiego 1838 r.

MIESCKI. Piotr, syn Andrzeja, 1578 r. Mateusz i Wojciech, synowie Stanisława, 1608 r. notowani w aktach bobrownickich (Ks. Bobrownickie, Dudki Warszawskie).

MIESICKI. Herman-Adolf, oberstlejtnant wojsk koronnych, dostał indygenat 1662 r. z zastrzeżeniem udowodnienia religii katolickiej; w 1663 r. mianowany pułkownikiem rejtaryi królewskiej (Sigil.). Ernest 1669 r., a Sebastyan i Sebastyan-Ernest 1733 r. podpisali elekcye z wojew. kaliskiem.

MIESOJED h. ŁABĘDŹ. Pisano ich także Messojed; na Litwie. Po Michale, synu Antoniego, synowie: 1) Wojciech z synami, Kazimierzem i Szymonem; 2) Stanisław z synami, Michałem i Stanisławem i 3) Mateusz z synem Tomaszem i po wszystkich potomstwo, osób 50, wylegitymowani w Cesarstwie 1852 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MIESOWSKI v. MIĘSOWSKI. Byli w ziemi warszawskiej. Zygmunt, syn Jana ze wsi Miesy, 1544 r., miał syna Jana 1570 r. (Conv. Vars.).

MIESTELSKI. Sebastyan z ziemią nurską podpisał elekcyę 1648 r.

MIESZCZAŃSKI h. ŁABĘDŹ. Po Władysławie, dziedzicu wsi Stradówek, w wojew. sandomierskiem 1762 r., syn Władysław miał syna Kazimierza-Macieja, dziedzica wsi Głaniszew, w pow. kaliskiem, żonatego z Nepomuceną Boes, z której synowie: Władysław, Kazimierz i Antoni wylegitymowani w Królestwie 1853 r.

Kazimierz, syn Władysława i Anieli, ur. 1803 r. we wsi Niewodnicy, w obwodzie białostockim, postąpił 1828 r. jako lekarz batalionowy

do 3 pułku strzelców konnych i w 1830 r. został sztabs-lekarzem w 1 pułku strzelców konnych (Ks. Wojskowe).

MIESZCZEWSKI. Wojciech, syn Pawła z Mieszczewa, 1517 r. Wincenty 1529 r. (Ks. Gr. Brzeskie).

MIESZKOWICZ. Bazyli z wojew. ruskiem podpisał elekcyę 1697 r. Jan z przydomkiem *Przyłuski*, starosta i poseł bracławski 1776 r.

MIESZKOWSKI h. JUNOSZA. Niesiecki pisze ich Mięszkowski; ostatni podług niego z tego domu był Jacek, rektor Jezuitów w Bydgoszczy w XVII stoleciu.

MIESZKOWSKI h. LIS. Byli w Mazowszu, zkąd się przenieśli do Litwy. Potomstwo Józefa, Tadeusza i Jana, synów Stanisława, wnuków Stanisława, a między innymi: Stanisław i Dominik, synowie Kajetana, Adam i Ignacy, synowie Józefa, Maciej, Michał, Stanisław i Jan, synowie Tadeusza, i inni wylegitymowani w Cesarstwie 1860 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

Wincenty, syn Antoniego, dóbr Kowszany, i Nikodem, syn Piotra, dóbr Możejkiszki dziedzice w gub. kowieńskiej 1882 r.

W Galicyi z przydomkiem *Odrowąż* i herbem Lis wylegitymowani: Antoni, Feliks, Kazimierz i Mikołaj 1782 r., a Jan, syn Kazimierza, 1821 r.

MIESZKOWSKI h. MORA. Dom dawny i rozrodzony w Mazowszu. Piszą się z Mieszek, w ziemi zakroczymskiej. Andrzej, zwany *Bardun* z Mieszek, nabył 1494 r. części Mieszek od Stefana z Mieszek, w ziemi ciechanowskiej. Akt ten wnieśli do ksiąg 1539 r. Stanisław, Leon, Maciej i Szymon, synowie Piotra z Mieszek-Barduny. Paweł, syn Bartłomieja, dziedzic wsi Mieszki 1500 r., miał córkę Barbarę, żonę Andrzeja ze Smogorzewa, która w 1507 r. pokwitowała ojca swego z posagu. Marcin, stolnik krakowski 1518 r. Maciej, syn Daćboga z Mieszek, winien był 1532 r. sumę Mikołajowi, synowi Mroczesława z Mieszek. Feliks, dziedzic Zabłocia 1535 r. Wojciech, syn Mroczka, 1539 r. Jan, Arnolf, Mikołaj i Wojciech, synowię Stanisława, 1539 r.

Abraham v. Wojciech-Abraham, dziedzic na Zagrobach, podstarosta błoński 1579 r., a 1606 r. podstarosta wyszogrodzki, żonaty z N. Wysokińską. Jakób, Abraham i Paweł, dziedzice dóbr Mieszki i Zawady 1581 r. Paweł, syn Macieja, 1581 r. Franciszek i Stanisław, synowie Adama, 1582 r. Andrzej i Seweryn, synowie Stanisława, 1585 r. Gaspar, syn Krzysztofa, 1590 r. Piotr, syn Wojciecha, 1590 r. Andrzej, Szymon, Barbara i Katarzyna, synowie i córki Andrzeja i Katarzyny, dziedzice Buszkowa i Błażejowic 1594 r. Krzysztof, syn Marcina, 1596 r. Jan, łożniczy królewski 1596 r.

Stanisław, kanonik przemyślski 1601 r. Floryan, syn Mikołaja, 1602 r. Wojciech, syn Szymona, 1603 r. Maciej i Paweł, synowie Wojciecha zwanego

Krupa i Zofii z Popowa, 1604 r. Szymon, syn Borzyma, 1606 r. Grzegorz, syn Macieja, 1613 r. Po N., w ziemi rożańskiej, z Zofii Glinieckiej synowie, Jakób, który w 1618 r. udowodnił szlachectwo zamordowanego brata swego Wojciecha, dworzanina królewskiego. Franciszek, Jakób i Wojciech, synowie Pawła-Abrahama, 1623 roku. Franciszek, Jakób, Jan, Paweł i Wojciech, synowie Wojciecha, 1625 r.

Aleksander z ziemią zakroczymską 1648 r., Tomasz z ziemią ciechanowską 1669 r. podpisali elekcye. Andrzej, syn Adama, Adam, syn Mateusza, i Wacław, syn Walentego, 1654 r. Andrzej, syn Wawrzyńca i Maryanny, 1654 r., komornik zakroczymski 1673 r., miał syna Jana. Jan, syn Tomasza, 1677 r. Aleksandra, żona Jerzego Dogiela, stolnika trembowelskiego 1678 r.

Andrzej, Idzi, Jakób i Jakób-*Grabala*, Jan, Maciej, Kacper, Stanisław i dwóch Wojciechów z ziemi zakroczymskiej, Andrzej, Hyacynt, Jan i Kazimierz z Mieszek, trzech Łukaszów, Łukasz z Mosaków, Michał, Piotr, Piotr z Mosaków, Stanisław i Szymon z ziemi ciechanowskiej, Jakób i Jan z ziemi nurskiej elektorowie 1697 r.

Po Stefanie synowie, Jan i Kazimierz; Kazimierz miał synów: Aleksandra, Franciszka i Michała z Wielkich Mieszków, stolnika czerniechowskiego 1727 r., a wyszogrodzkiego 1736 r., po którym syn Rafał-Mikołaj. Zygmunt, podstarosta zakroczymski 1713 r., żonaty z Heleną Duczymińską. Władysław z Mieszków, dziedzic Bielczowa, stolnik czerniechowski 1730 r. Adam, Andrzej, dwóch Franciszków, Jakób, Jan, Marcin, Michał, Paweł i Wojciech, elektorowie 1733 r. z wojew. mazowieckiego, a Marcin 1764 r. z wojew. sandomierskiego.

Agnieszka, żona Kacpra Lipińskiego 1774 r. Ignacy, szambelan Stanisława Augusta 1784 r. Piotr, komornik rożański, komisarz do zbierania ofiar z dóbr ziemskich 1789 r. Katarzyna za Joachimem Drużbackim, łowczym sanockim 1800 r. Wojciech ożeniony z Anielą Klecką 1850 r. (Metr. Kor., Conv. Vars., Don. i Dudki Warsz., Ks. Gr. Czerskie i Sochaczewskie, Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

Po Adamie, burgrabim grodzkim zakroczymskim 1700 r., syn Stanisław miał syna Tomasza, po którym z Magdaleny Ossowskiej synowie: 1) Kazimierz, dziedzic wsi Mieszki-Lesinki, w pow. pułtuskim, wylegitymowany w Królestwie 1842 r.; 2) Jakób, którego z żony Elżbiety Bielińskiej syn Jan, dziedzic dóbr Zalesie, w pow. rawskim, wylegitymowany w Królestwie 1843 r.

Po Franciszku, dziedzicu wsi Mieszki, w ziemi zakroczymskiej 1762 r., syn Paweł pozostawił z Maryanny Glinieckiej synów: 1) Piotra, żonatego z Magdaleną Borowską, z niej synowie, Antoni, dziedzic dóbr Glinice i Zbroszki, w pow. pułtuskim, i Feliks wylegitymowani w Królestwie 1839 r.; 2) Franciszek, po którym z Katarzyny Poniatowskiej syn Andrzej, porucznik wojsk polskich, wylegitymowany w Królestwie 1839 r. Z tej

linii: Julian, Mikołaj i Antoni, synowie Adama i Agnieszki Dębskiej, wylegitymowani w Królestwie 1842 r.

Andrzej, syn Franciszka i Poniatowskiej, ur. 1800 r. we wsi Gnatach, w obwodzie pułtuskim, postąpił 1819 r. do 1 pułku piechoty liniowej i w 1822 r. został podporucznikiem, a 1830 r. porucznikiem w pułku grenadyerów gwardyi, w 1831 r. awansował na kapitana.

Antoni, syn Piotra i Magdaleny, ur. 1781 r. we wsi Glinicach, w obwodzie pułtuskim, wszedł 1807 r. w stopniu kapitana do 8 pułku piechoty Ks. Warszawskiego i 1812 r. został majorem w 22 pułku piechoty litewskiej; pułkownik 1815 r., wyszedł 1817 r. do dymisyi, a w 1830 r. mianowany dowódcą gwardyi ruchomej wojew. płockiego. Odbył kampanie: 1809 r. przeciw Austryi, 1812 r. w Rosyi, 1813 r. przeciw sprzymierzonym i 1814 r. we Francyi i za waleczność otrzymał krzyż złoty Virtuti Militari. Po wyjściu z wojska był sędzią pokoju pow. pułtuskiego.

Feliks, brat powyższego, ur. 1783 r. we wsi Glinicach, postąpił 1806 r. do 4 pułku Ks. Warszawskiego i w 1807 r. został podporucznikiem; kapitan 1810 r., przeniesiony do 1 pułku strzelców pieszych, a 1815 r. do korpusu weteranów. Odbył kampanie: 1807 r. przeciw Prusom, 1808—1812 r. w Hiszpanii i 1812 r. w Rosyi (Ks. Wojskowe).

Po Marcinie, który w 1767 r. sprzedał Steckim swój majątek Bielczów, syn Seweryn zaślubił Krystynę Lisicką i z niej miał synów, Wojciecha, rejenta w Kielcach, i Jana Nepomucena, wylegitymowanych w Królestwie 1838 r.

Po Macieju, dziedzicu dóbr Szydłówek 1770 r., syn Józef z żony Maryanny Stawskiej pozostawił syna Feliksa, posesora wsi Młodnice, w pow. radomskim, wylegitymowanego w Królestwie 1839 r.

Po Ignacym, komorniku ziemskim nurskim 1790 roku, syn Teodor, żonaty z Józefą Kosicką, miał syna Jana, wylegitymowanego w Królestwie 1860 roku.

Wincenty z synem Antonim i Antoni z synem Janem, synowie Kazimierza, wnukowie Jerzego, wylegitymowani w Cesarstwie 1855 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MIESZKOWSKI h. ODROWĄŻ. Niesiecki pisze ich Męszkowski, lecz zdaje się mylnie, gdyż wszyscy członkowie tego domu i w XVIII i XIX wieku pisali się stale Mieszkowski; licznie rozrodzona wielkopolska rodzina. Michał, komornik poznański 1434 r. Mikołaj wyrobił w 1539 roku, przywilej na jarmarki w swem mieście Sarnowie. Jakób, podczaszy kaliski, deputat na Trybunał koronny 1580 roku. Piotr i Mikołaj w Wielkopolsce 1591 roku.

Mikołaj, poborca kaliski 1626, 1627 i 1632 roku, obciążony długami, ustąpił Stanisławowi Szołdrskiemu swój majątek pod obowiązkiem płacenia długów, co sejmy 1626, 1632 i 1647 r. zatwierdziły.

Piotr, kanonik poznański 1631 r., sekretarz krolewski, archidyakon warszawski, um. 1659 r. Mikołaj i Paweł 1632 r. z wojew. kaliskiem, Jacek 1648 r. z wojew. poznańskiem, a Andrzej i Ignacy 1669 r. z wojew. kaliskiem podpisali elekcye. Bartłomiej, sędzia deputat z wojew. kaliskiego 1633 r. Krystyna, żona Heronima Kwileckiego 1660 r. Ignacy, instygator lubelski 1664 r. Zofia, żona Łukasza Cieleckiego 1670 r. Maciej, syn Jacka i Anny z Starkowieckich, ożeniony z Anną Wyssogota-Zakrzewską 1670 r. Mikołaj, instygator koronny 1683 roku. Daniel-Stanisław, sędzia deputat na Trybunał koronny 1685 roku. Piotr-Paweł, biskup marobjański, sufragan kujawski, dziekan kruszwicki 1686 r. Władysław podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. sieradzkiem. Jadwiga, żona Franciszka Skaławskiego, kasztelana gnieźnieńskiego 1699 r.

Jan żonaty z Ewą Miączyńską 1710 r. Jakób, Dorota i Anna, syn i córki Macieja Odrowąża, 1712 r. Katarzyna, żona Adama Biesiekierskiego 1720 roku. Jakób, burgrabia kościański, syn Macieja, wnuk Jacka i Anny Starkowieckiej, pozwał 1727 r. Stanisława Starkowieckiego, Jezuitę, o sumy. Franciszek i N. 1733 r. z wojew. poznańskiego, Wojciech 1764 roku z wojew. poznańskiego, a Wojciech 1764 r. z wojew. sieradzkiego elektorowie. Jadwiga, żona Jana Koszutskiego 1740 roku. Katarzyna, żona Jana Wierusz-Kowalskiego 1770 r. (Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk. i Lubel., Conv. Vars.).

Po Andrzeju, w 1700 r. dziedzicu wsi Chyby, w wojew. poznańskiem, syn Adam miał syna Jacka, żonatego z Rozalią Sulewską, z tej syn Tomasz, urzędnik górniczy, wylegitymowany w Królestwie 1839 r.

Po Franciszku i Tomaszu, synach Kazimierza, w 1733 r. dziedzicach dóbr Lutom Wielki, Sokolniki i Rudki, pochodzący: Ludwik, Paweł i Maksymilian, synowie Nepomucena i Aleksandry Koźmińskiej, 1838 roku; Franciszek i Andrzej, synowie Stanisława i Elżbiety Gnatowskiej, 1839 r.; Jan, kanonik czerwiński, proboszcz w Borzęcinie, i Klemens, dzierżawca dóbr Konotop, w pow. warszawskim, synowie Stanisława i Józefy Łempickiej, 1839 r.; Karol, podleśny rządowy w gub. augustowskiej, syn Antoniego, 1839 r.; Antoni, dziedzic wsi Świdry Małe, syn Szymona, 1839 roku; Kazimierz, syn Ignacego i Joanny Konopka, 1843 r.; Adam, syn Szymona i Franciszki Bojarskiej, 1841 r.; Antoni, syn Antoniego i Marty Kozłowskiej, 1839 r.; Franciszek i Józef, synowie Karola i Wiktoryi Zaremba, 1830 r. wylegitymowani w Królestwie.

Wincenty, syn Jana i Aleksandry, ur. 1798 r. w Żarnowie, w wojew. sandomierskiem, wstąpił 1816 roku do 3 pułku strzelców konnych i w 1830 r. wyszedł do dymisyi.

Ignacy,. syn Franciszka i Anny Malinowskiej, ur. 1797 r. we wsi Ciechanowie, w obwodzie płockim, wszedł 1812 r. do 8 pułku jazdy Ks. Warszawskiego i w 1817 r. postąpił na porucznika; przeniesiony 1818 roku do 7 pułku piechoty liniowej, w 1824 r. awansował na porucznika; a 1831 r. na kapitana i tegoż roku na majora w 10 pułku piechoty; ozdobiony krzyżem złotym Virtuti Militari (Ks. Wojskowe).

Szczepan z Wielkich Mieszków i Jan wylegitymowani w Galicyi 1782 r. Mikołaj z potomstwem, syn Franciszka, zapisany do ksiąg szlachty gub. kijowskiej 1802 r. Polikarp, syn Kazimierza, prokurator w Pułtusku 1866 r.

MIESZUKOĆ. Zapewnie mylnie zamieszczony w Vol. Legum Nieszukoć Stanisław, który z księstwem żmudzkiem podpisał elekcyę 1697 r.

MIETELSKI h. GRABIE. Piszą się z Mietla, w wiślickiem. Mściszek występował 1428 r. w Wiślicy w sprawie Mikołaja z Maciejowic (Ks. Ziem. Wiślicka).

MIETELSKI h. KORWIN. Stanisław na Wołyniu 1702 r. (Akta Krzemienieckie). Jerzy, stolnik żytomierski, delegowany z sejmu 1775 r. do odzyskania zaległości, należnych skarbowi od ordynacyi Ostrogskich, był jednym z plenipotentów majątku ks. Lubomirskiego, wojewody kijowskiego (Sigil., Kancl.). Jan, syn Zacharyasza, zasiadający w sądach pow. kamieniecko-podolskiego 1840 r.

MIETELSKI h. OSTOJA. W wojew. sandomierskiem; piszą się z Mietla. Jan, z przydomkiem *Skrobot*, skupił znaczne dobra od Pęcławskich około 1500 r.; z N. Chomentowskiej jego syn Piotr z N. Nagórskiej miał synów, Marcina, ożenionego w Prusach z Bronicką, wojszczanką nowogrodzką, i Krzysztofa, po którym syn Heronim.

Mikołaj, dziedzic Ostrowa 1515 r. Mikołaj, syn Pawła, 1579 roku. Kacper i Tomasz, bracia rodzeni 1589 roku. Jan *Gałka*, prokurator lubelski 1591 r. Jakób, dziedzic na Mietlu 1592 r. Heronim, starosta sandomierski 1594 r. Jan i Wawrzyniec, synowie Mikołaja, 1596 roku. Bartłomiej, Remigian i Stanisław, synowie Walentego, 1599 r.

Piotr, syn Baltazara, 1614 r. Andrzej, Krzysztof i Stanisław, dziedzice Mietla 1630 r. Krzysztof, burgrabia grodzki kamieńczykowski 1635 r. Jan, syn Mikołaja, 1650 r. Elżbieta, żona Aleksandra Lubańskiego 1665 r. Stanisław, regent grodzki sandomierski 1666 r., pisarz grodzki chęciński, żonaty z Teresą z Jedlca 1682 r.

Heronim *Gałka* na Mietlu, komornik graniczny pilzneński 1650 r., pisarz grodzki sandomierski, elektor 1669 i 1674 r. z wojew. sandomierskiego, podstoli sandomierski 1678 r., z Maryanny Głuszyńskiej miał synów: Antoniego, Jerzego i Mikołaja 1688 r., i z nich Antoni, elektor 1697 r. z wojew. sandomierskiego, był cześnikiem sandomierskim 1723 r., i z Anny Młodawskiej pozostawił syna Marcina, chorążego pancernego, stolnika chełmińskiego, po którym z Heleny Kosseckiej córki, Franciszka za Ferdynandem Kosseckim, Rozalia za Rafałem Horodyńskim, starostą pasierbowskim, i syn Andrzej, rotmistrz wojsk koronnych 1793 r.

Mikołaj z Mietla, najmłodszy syn podstolego Heronima, elektor 1697 r. z wojew. sandomierskiego, zaślubił Teresę z Wnorowa Suliszewską i z niej pozostawił córkę Annę 1v. za Adamem z Żelechowa Złockim, 2v. za Mi-

chałem Sienieńskim i synów, Heronima z Mietla, towarzysza roty pancernej 1706 r., elektora 1733 r. z wojew. sadomierskiego, żonatego z Justyną, córką Michała Złockiego, i Bernarda, cześnika łukowskiego, który podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. kijowskiem.

Tomasz, pisarz grodzki sandomierski 1651 r. Jacek, pisarz podkomorski, elektor 1669 r. i 1674 roku z wojew. sandomierskiego, vicegerent grodzki sandomierski 1677 r., miał synów, Franciszka-*Ksawerego* i Józefa 1688 r., i z tych Ksawery, kanonik kijowski, był 1690 r. deputatem na Trybunał koronny, a Józef notowany 1754 roku podczaszym kołomyjskim. Po Krzysztofie, komorniku sandomierskim, synowie, Andrzej i Heronim 1686 r. Gaspar, rektor Jezuitów lubelskich 1690 r. Aleksander, elektor 1697 roku. z wojew. sandomierskiego.

Stanisław *Skrobot* z Mietla, elektor 1697 r. z wojew. sandomierskiego, komornik sandomierski, podwojewodzy wiślicki 1704 r., stolnik mielnicki 1705 r., z żony Zofii z Migulina Żabińskiej pozostawił synów, Franciszka i Stefana. Jan, archidyakon tarnowski, proboszcz w Książu, podarował części Gołysławic Teofilowi Mietelskiemu 1733 r. Adam, miecznik zakroczymski 1738 r. Jan z Mietla żonaty z Justyną z Krzesinowa 1740 r. Krzysztof, chorąży zakroczymski 1740 r. Teodora za Józefem Błońskim, podstolim kijowskim 1750 r. Teresa za Józefem Drozdowskim, miecznikiem winnickim 1751 r. Józef-Jan Ostoja z Mietla 1769 r. Andrzej, miecznik zakroczymski 1770 r., syn Józefa i Maryanny Borysławskiej, z Urszuli Mrokowskiej miał córkę Annę za Antonim Jankowskim, skarbnikiem rzeczyckim, i syna Józefa, szambelana Stanisława Augusta 1791 r. (Metr. Kor., Conv. Vars., Sigil., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel i Piotrk., Kancl., Ks. Gr. Nowokorczyńskie).

Andrzej i Wojciech wylegitymowani w Galicyi 1782 r. Antoni, posesor części Klępia Dolnego, prawnuk Mikołaja, syna towarzysza Heronima powyższego, legitymował się w Galicyi 1802 r. (Akta po-Galicyjskie).

Wojciech, syn Antoniego i Franciszki, ur. 1785 r. we wsi Janowie, w obwodzie łomżyńskim, wszedł 1809 r. do pułku gwardyi polsko-francuskiej i w 1813 r. został podporucznikiem; przeniesiony 1815 r. do 2 pułku ułanów, awansował 1822 r. na porucznika. Odbył kampanie: 1812 r. w Rosyi: pod Witebskiem, Smoleńskiem, Możajskiem, Moskwą i in., 1813 roku w Niemczech i 1814 r. we Francyi (Ks. Wojskowe).

MIETLICKI. Jan, komornik ziemski brzeski, dziedzic Mietlicy i Ruczewa 1583 r. Jan pozwany 1593 r. o wycięcie drzewa w Bodzewie. Jan, syn Stefana, z Mietlicy, 1593 r. Krzysztof żonaty z Agnieszką Ruszkowską 1597 r. Adam i Wacław, synowie Jana, 1605 roku, i z nich Wacław, sędzia grodzki brzeski, żonaty z Zofią z Osuchowy. Jan 1669 r. z wojew. kaliskiego i N. z wojew. poznańskiego 1733 r. elektorowie.

Ignacy z wojew. poznańskiem 1764 r. podpisał elekcyę. Józef, stolnik czernihowski 1769 r., za żoną Magdaleną Kretkowską, chorążanką go-

styńską, wdową po Izbińskim, sędzim ziemskim sochaczewskim, znaczny dostał majątek. Michał, syn Łukasza, stanowy prystaw powiatu lucyńskiego 1840—1849 r.

MIETNOWSKI. Wzięli nazwisko od wsi Mietnowo, pod Wieliczką; rodzina już zgasła. Mikołaj podpisał przymierze z Krzyżakami 1436 roku. Maciej, dziedzic części wsi Mietnow 1470 r. (Lib. Benef.).

MIETULSKI. Stanisław z wojew. sieradzkiem podpisał elekcyę 1764 r.

MIEZEWICZ h. BRONIKOWSKI. Michał, syn Dominika, i Jan, syn Macieja, zapisani do ksiąg szlachty gub. wileńskiej 1819 r.

MIEZIN. Brali przydomek *Ombut*. Mikołaj, żonaty z Maryanną Żabianką, miał córki, Annę i Helenę 1707 r. Stanisław-Felicyan żonaty z Heleną Danejkówną 1711 r. (Arch. Dubr.).

MIEZINIEC. Jacek, namiestnik zwiachelski 1494 r. (Metr. Litew.).

MIEŻUTOWICZ. Kazimierz, syn Jana, i Jan, syn Antoniego, dziedzice dóbr Tronkinie 1882 r. w gub. kowieńskiej.

MIĘDZOBROCKI v. MIĘDZOBRODZKI. Na Rusi Czerwonej; mają przydomek *Jonasz*. Kazimierz-Antoni w 1782 r., a jego syn Augustyn-Mikołaj i wnukowie: Piotr, Jan, Michał, Antoni-Jan, Paweł, oraz Joachim i Józef, wnukowie Kazimierza-Antoniego, wylegitymowani w Galicyi 1834 r.

MIĘDZYBŁOCKI h. TOPACZ. Jan, syn Antoniego, wnuk Franciszka, prawnuk Piotra, praprawnuk Wojciecha, z synami: Antonim, Maciejem, Józefem i Janem wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1849 r.

MIĘDZYBROCKI v. MIĘDZYBRODZKI. Taż rodzina co Międzobrocki; z niej Mikołaj z przydomkiem *Jonasz* wylegitymowany w Galicyi 1782 r.

MIĘDZYCHOWSKI h. JASIEŃCZYK. Taż familia co Miedzichowski i Miedzychowski; z piszących się Międzychowski Maciej, syn Stanisława, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1799 roku. Jan, naczelnik pow. w Wojniczu, w Galicyi 1864 r.

MIĘDZYGÓRSKI h. KOPASINA. Jakób i Jan, dziedzic wsi Rudawa, pod Wiślicą, i Piotr, dziedzic wsi Międzygórze około 1470 r. (Lib. Benef.).

MIĘDZYGÓRSKI h. TOPÓR. Właściwie Zaklika, herbu Topór; wzięli nazwisko od wsi Międzygórze, w wojew. krakowskiem. Jan, dziedzic wsi Międzygórze, i Andrzej, dziedzic części wsi Słupów i Zwierzynek 1470 r. (Lib. Benef.). Mikołaj w 1476 r. cytowany w aktach krakowskich.

MIĘDZYLESKI h. JASTRZĘBIEC. Wawrzyniec Miedzyleski, proboszcz wileński, protonotaryusz papieski, pisarz litewski 1511 r., kaznodzieja króla Zygmunta I w 1518 r., a biskup kamieniecki od 1519 r., dostał od cesarza Maksymiliana dla swojej i pokrewnych sobie rodzin, herbu Jastrzębiec, Myszkowskich, Bielawskich, Dzierzgowskich, Niemirowiczów i Szczytów w 1518 r. odmianę w herbie i prawo kreowania nowej szlachty, na co przywilej przytacza Paprocki w herbach rycerstwa polskiego. Biskup Wawrzyniec dostał w 1519 r. przywilej na zamianę na miasto wsi Czarnokozińce, a 1526 r. delegowany był od Zygmunta I dla objęcia Mazowsza po śmierci ostatnich jego książąt.

MIĘKICKI v. MIĘKISKI h. TRZY-TRĄBY. Dom możny w XVI wieku w Małopolsce, a nazwisko wzięli od wsi Miękisze. Zygmunt, w ziemi przemyślskiej 1520 r., miał trzech synów: Walentego, który, udawszy się na Zaporoże, był zabity na Wołoszczyznie 1574 r., Stanisława, po którym był syn Jan, i Andrzeja.

Andrzej, dziedzic Krzepic, pisarz ziemski bełski 1531 r., wojski lubaczowski 1551 r., zaślubił N. Podhorecką i z niej pozostawił syna Krzysztofa, który w 1553 r. otrzymał przywilej na poręby w lasach starostwa bełskiego. Krzysztof, dziedzic Miękisza, Świdnica i Podhorce, zasłużony w obywatelstwie, poseł na sejmy, w bezkrólewiu 1575 r. zrobił wniosek, aby wszyscy biorący udział w elekcyi zobowiązali się, że żadnych datków od kandydatów do Korony brać nie będą; poseł 1584 r., za pierwszą żoną Anną Miesopad znaczny majątek odziedziczył; miał i drugą żonę, Annę Broniewską, podkomorzankę poznańską, z którą 1593 roku zapisał dożywocie, i z tych żon pozostawił synów: Andrzeja, Heronima, Krzysztofa, Mikołaja i Stanisława, dziedziców dóbr Włochy i Jeleniewa, którzy 1597 r. pozwali Aleksandra ks. Ostrogskiego o zabójstwo ich brata Jana.

Andrzej z Miękisza, pisarz ziemski bełski 1601 r., miał córkę Katarzynę i synów: Aleksandra, Mikołaja i Piotra, dziedziców na Świdnicy.

Heronim z Miękisza, dziedzic Jeleniewa 1602 roku, zaślubił Zofię z Sienna i z niej pozostawił synów, Mikołaja i Zbigniewa, dziedziców na Miękiszu 1623 r.

Krzysztof, dziedzic wsi Chocimia, Świdnicy i Włochy 1608 r., miał synów: Adama, sekretarza królewskiego 1618 r., Heronima, Jana, Władysława i Zbigniewa, z których Adam, Jan i Władysław sprzedali 1637 roku części Lutowiska Piotrowi Mohyle, arcybiskupowi kijowskiemu i halickiemu, metropolicie całej Rusi.

Barbara, żona Jana Jezierskiego 1550 r. Dorota, żona Walentego Lanckorońskiego, podkomorzego kamienieckiego 1570 r. Mikołaj, starosta grodecki 1579 r. Jerzy żonaty z Anną z Zółkwi 1560 r. Ludwik, dziedzic Dobroszyna i Żabocina 1597 roku, żonaty z Elżbietą, córką Jerzego ks. Zbaraskiego, pozostawił synów, Jana i Floryana, elektora 1632 r. z wojew. wołyńskiego. Jan, syn Prokopa, 1626 r. Anna, żona Andrzeja Brodowskiego,

podsędka chełmskiego 1645 r. Jan z Miękisza, elektor 1669 r. i 1674 roku z wojew. krakowskiego. Daniel, żonaty z Anną z Wieruszyc, miał syna Jana 1670 r., który podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. krakowskiem (Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel. i Piotrk., Metr. Kor.).

MIĘKIŃSKI h. DWIE-STRZAŁY. Michał, podstarosta i sędzia grodzki ostrzeszowski 1718 r., deputat z wojew. malborgskiego na Trybunał koronny 1724 r. Stanisław, łowczy i sędzia grodzki wieluński 1725 r. (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

MIĘSICKI. Zobacz Miesicki.

MIĘSOWSKI. Patrz Miesowski.

MIĘSZKOWSKI. Zobacz Mieszkowski.

MIĘTKA. Paweł otrzymał rangę podporucznika w regimencie pieszym wojsk koronnych 1792 r. (Sigil.).

MIGASIEWICZ. Franciszek, rodem z Warszawy, wszedł 1809 roku do 2 pułku piechoty Ks. Warszawskiego i 1815 r. wyszedł do dymisyi; postąpiwszy powtórnie do wojska, 1831 r. został podporucznikiem w korpusie pociągu (Ks. Wojskowe).

MIGDAŁ. Jerzy z wojew. wileńskiem podpisał elekcyę 1697 r.

MIGDAŁOWSKI. Aleksy, dziedzic wsi Migulec, pozwał 1584 r. Bukowskiego o zadanie ran (Wyr. Tryb. Lubel.).

MIGIEWICZ h. LUBICZ. Mateusz i Maciej z potomstwem, synowie Macieja, wnukowie Jana, wylegitymowani w Cesarstwie 1862 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Antoni, syn Macieja, dziedzic dóbr Dakie, w gub. kowieńskiej 1882 r.

MIGIEWICZ h. PRZYJACIEL. Jerzy, syn Stanisława, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1819 r.

MIGURSKI. Maciej v. Mateusz, geometra przysięgły królewski 1791 r. (Kancl., Sigil.).

Walenty, syn Walentego i Katarzyny z Marczewskich, ur. 1802 r. we wsi Linowie, w obwodzie sandomierskim, wszedł 1819 r. do 4 pułku piechoty liniowej i w 1824 r. wyszedł do dymisyi; po powrocie do pułku 1831 r. został porucznikiem 2 kompanii strzelców kaliskich (Ks. Wojskowe).

MIHANOWICZ. Mateusz podpisał elekcyę 1764 roku z wojew. połockiem.

MIJAKOWSKI h. JASIEŃCZYK. Niesiecki tej rodzinie daje herb Ogończyk; zamieszkiwali w wojew. płockiem i krakowskiem. Jan, Mikołaj, Stanisław, Walenty i Zygmunt, synowie Szymona, 1579 r. Stanisław, dwo-

rzanin naprzód Tarnowskiego, kasztelana wojnickiego, następnie wojewody Piotra Zborowskiego, dowcipny i uczony, celował w pisaniu listów; dziedzic dóbr Krasne i Lasocice, um. 1624 r., i z żony Małgorzaty Balińskiej miał synów: Jacka, definitora Dominikanów, słynnego w swym czasie kaznodzieję, zm. 1647 r., wiele z jego kazań ogłoszonych jest drukiem, i Andrzeja.

Po Andrzeju syn Waleryan miał syna Tomasza, po którym syn Franciszek, żonaty z Heleną Jaszewską, pozostawił synów, Jakóba i Mikołaja, dzierżawcę wsi Bratoszewicz, w pow. radomskim, wylegitymowanego w Królestwie 1839 r.

Piotr 1632 r. z wojew. krakowskiem, a Stanisław, skarbnik nowogrodzki, 1669 r. z wojew. sandomierskiem podpisali elekcye; z nich Stanisław, żonaty z Zofią-Anną Sienieńską, kasztelanką mścisławską, pozostawił córkę Magdalenę Gąsecką. Anna, żona Stanisława Achingera 1680 roku (Conv. Vars., Sigil., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

Antoni, syn Macieja i Joanny, ur. 1806 r. w m. Uhnowie, w przemyślskiem, postąpił 1825 r. do 2 pułku strzelców pieszych i w 1831 r. został podporucznikiem (Ks. Wojskowe).

MIJOMSKI h. NIESOBIA. Pochodzą od starej rodziny Krzywosądów; nazwisko wzięli od wsi Mijomice, w wojew. sieradzkiem. Andrzej zwolniony od wyprawy wojennej 1537 r. Jerzy i Stanisław, synowie Macieja, 1552 r. Jan, sędzia ziemski ostrzeszowski 1560 r. Wacław, syn Piotra, dworzanin królewski 1580 r., zmarły młodo, żonaty z Zofią Bujakowską, zbytnią hojnością obdłużył znaczny majątek. Jan, syn Jana, 1580 roku. Anastagor, Stanisław i Poliksena, rodzeństwo 1584 r. (Metr. Kor., Conv. Vars. i Piotrk., Wyr. Tryb. Lubel.).

MIJOMSKI h. ZAREMBA. Andrzej świadczył 1528 r. w Wieluniu w sprawie Rakowskiego (Metr. Kor.).

MIJOWSKI. Jan 1563 roku (Conv. Vars.). Jakób, skarbnik bełski 1650 r. (Wyr. Tryb. Lubel.).

MIKAŁOWSKI h. POBÓG. Franciszek i Stanisław, synowie Kazimierza, wylegitymowani w Cesarstwie 1857 r. i zapisani do ksiąg szlachty okręgu białostockiego.

MIKAN (MICAN) h. WŁASNEGO. Herb — w polu błękitnem zielona gałązka oliwna, nieco ukośnie w prawo stojąca, liśćmi naturalnemi pokryta; nad koroną dwa wieńce ukośnie ku sobie stykające się, trzymane przez dwie muzy z chorągiewkami w drugim ręku.

Stefan, doktór medycyny i filozofii, pisał się także Mikański, a po łacinie Micanus; słynął z nauki i biegłości w leczeniu; w nagrodę zasług dla nauki otrzymał 1556 r. szlachectwo i herb powyższy (Metr. Kor.).

MIKIEL. Jestto pierwotny przydomek Zmijewskich, brany jako nazwisko. Szymon, syn Mikołaja ze Zmijewa-Mikły, pozwany 1581 r. przez Ryczyckie o najazd (Conv. Vars.).

MIKIŃSKI. Michał, pisarz grodzki ostrzeszowski, prowadził 1719 r. proces w Trybunale lubelskim z sukcesorami Andrzeja Potockiego (Wyr. Tryb. Lubel.).

MIKITA h. JASIEŃCZYK. N., wojownik w wojsku litewskiem, wzięty do niewoli od Krzyżaków 1414 r. Jan, syn Józefa, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1800 r.

MIKITINICZ. Ihnat, dziedzic części dóbr Skazni, na Litwie, pisarz litewski 1498 r., sprzedał część Skazni Sapiehom 1517 r. (Metr. Litew., Bon.).

MIKITOWICZ. Kazimierz na Żmudzi 1621 r.

MIKITYNICZ. Książęta (Kniaziowie). Kn. Matwiej, po przybyciu z Moskwy z królową Heleną, namiestnik kniażycki i teteryński, otrzymał 1502 r. dwór Struny, w pow. wileńskim; namiestnik mohylowski, birsztański i oniksztyński 1507 r., dostał 1508 r. dobra Jezdno, a w 1509 r. za żoną Fedorą dobra Kniażyce. Kn. Matwiej miał jeszcze dwie żony, kn. Ludmiłę Duchniczównę i Tomiłę, córkę kn. Michajła Zasławskiego-Mścisławskiego; z drugiej żony córki, Dobrochna 1v. za Fedorem kn. Horskim, 2v. Chalecka, starościna owrucka, Nastazya za Daniłem Meleszką i syn Jarosław, a z trzeciej żony pozostawił kn. Matwiej córkę Hannę i synów: Iwana, Ostafiego i Michała.

Kn. Jarosław, marszałek królewski i dzierżawca lachowicki 1549 r., pozostawił trzech synów: Jarosława, Mikołaja i Szczęsnego, z których Szczęsny i Jarosław od dóbr Hołowczyna wzięli nazwisko i pisali się kn. Hołowczyńskimi (Metr. Litew., Bon., Wolff).

MIKLASZEWICZ v. MIKLASZOWICZ. Miklosz otrzymał grunta, a syn jego Bartłomiej zatwierdzenie tego nadania 1528 r. Kuźma, puskarz witebski, dostał 1541 r. dwie wsie nieosiadłe (Metr. Litew., Bon.).

MIKLASZEWICZ-DUBISKI v. MIKŁASZEWICZ h. OSTOJA. Na Litwie. Szymon, woźny wojew. połockiego 1673 roku. Jerzy, elektor 1697 roku z wojew. połockiego, a Kazimierz 1698 r. podpisał pospolite ruszenie z wojew. trockiem. Kazimierz, podczaszy połocki 1702 r. Andrzej, Aleksander, Michał, Paweł, Prokop i Stefan, urodzeni z Matkowskiej, prowadzili 1722 r. w Trybunale lubelskim proces z Matkowskimi (Wyr. Tryb. Lubel.).

Józet, metrykant litewski 1755 r., ponieważ Szemiotowie zarzucali jego rodzinie nieszlachectwo, otrzymał na sejmie 1764 r. przyznanie niewątpliwego szlachectwa. Antoni, chorąży wojsk koronnych 1778 roku (Sigil., Wyr. Tryb. Piotrk. i Lubel., Arch. Dubr.). Maryanna, córka metrykanta Józefa, za Józefem Duhamelem, szambelanem Stanisława Augusta 1780 r.

MIKLASZEWSKI v. MIKŁASZEWSKI h. OSTOJA. Paweł, Stanisław i Wojciech w nagrodę męztwa okazanego w wojnach przeciwko Moskwie

otrzymali nobilitacyę 1623 r. (Metr. Kor.); z nich Wojciech nabył 1631 r. grunta we wsi Szczerbowice, i z żony Eleonory Rdułtowskiej pozostawił synów: Franciszka, Jana, Stanisława, Teodora i Wojciecha, 1650 r. występujących z stryjem Adamem, proboszczem, następnie kustoszem pileckim.

Po Pawle synowie: Aleksander, Jan, Seweryn, Stanisław i Wojciech, oraz córki, Anna i Katarzyna. Aleksander, dziedzic Kłodzienka, nabył 1650 roku Chlewnię i Grodzisko; podwojewodzy i subdelegat sochaczewski 1657 r., elektor 1669 i 1674 r. z ziemi sochaczewskiej, żonaty z Katarzyną Dąbrowską, której zapisał 1690 r. dożywocie, miał trzy córki: Elżbietę, Magdalenę i Maryannę.

Aleksander, Jan-Seweryn i Stanisław, elektorowie 1648 r. z wojew. krakowskiego. Stanisław żonaty z Zofią z Reklewa 1664 r. Jan z wojew. sandomierskiem, Stanisław z ziemią sochaczewską, Stanisław z wojew. mińskiem 1669 roku, Heronim, Piotr i Stanisław z ziemią sochaczewską i Mikołaj z wojew witebskiem 1697 r., a Andrzej i Stanisław z wojew. sandomierskiem i Floryan z wojew. witebskiem 1733 r. podpisali elekcye. Urszula, żona Łukasza Izbińskiego, stolnika sochaczewskiego 1680 r. Tomasz, sekretarz królewski 1698 r. Anna, żona Adama Okęckiego 1698 r.

N., pułkownik wojsk zaporoskich, bronił Nieświeża przeciw Szwedom 1706 r. Heronim-Józef z Drezewic, żonaty z Elżbietą, córką Jana Zakrzewskiego, 2v. za Kazimierzem Sperskim, miał synów, Piotra i Stanisława 1710 r. Franciszek, pisarz wojew. krakowskiego 1711 r., subdelegat krakowski 1718 r., żonaty 1v. z Barbarą Srebrnicką, 2v. z Katarzyną Wolańską, podsędek krakowski, zostawił dokładny opis skarbca krakowskiego 1730 r. Andrzej i Józef, bracia rodzeni 1729 r. Maciej, pułkownik wojsk koronnych 1741 r. Tadeusz, subdelegat grodzki 1750 r., komornik ziemski krakowski, miał synów, Antoniego i Wincentego 1765 r. Stanisław, vicegerent grodzki nowokorczyński 1753 r. Józef v. Józef-Szymon, kapitan 1777 r., major regimentu gwardyi pieszej koronnej 1786 r. Jan, kapitan gwardyi pieszej koronnej 1783 r., ożeniony z Heleną Dzięciołowską, i Józef, synowie Andrzeja, wojskiego pilzneńskiego, i Heleny Paszkowskiej. Maciej, dziedzic dóbr Żółcz, w wojew. gnieźnieńskiem 1788 r. Dyonizy, syn Jana, stanowy prystaw pow. krzemienieckiego 1849 roku. Dyonizy, dziedzic dóbr Wrzask, w pow. łęczyckiem, i Józef, rejent w Kaliszu, dziedzic wsi Piekart 1858 r. (Metr Kor., Conv. Vars., Sigil., Kancl., Zap, i Wyr. Tryb. Lubel.).

Po Andrzeju, w 1753 roku dziedzicu wsi Żołądkowo, w wojew. poznańskiem, syn Szymon, żonaty z Maryanną Brzeznicką, miał syna Andrzeja, burmistrza m. Serei, wylegitymowanego w Królestwie 1843 r.

Andrzej postąpił 1809 r. do wojska Ks. Warszawskiego i w 1813 r. został podporucznikiem, a w 1816 r. wyszedł do dymisyi i 1817 r. mianowany na burmistrza m. Pren, a w 1821 roku przeszedł na burmistrza do m. Sereje (Ks. Wojskowe).

Piotr-Paweł, syn Aleksandra, dziedzic dóbr Bielawy 1701 r., pozostawił syna Andrzeja, po którym synowie: 1) Marcin, tego syn Walenty,

dziedzic dóbr Popiele, sędzia Trybunału w Siedlcach, wylegitymowany w Królestwie 1845 r., prawa nowego szlachectwa otrzymał 1847 r.; 2) Józef, po którym z Maryanny Wierzbickiej synowie, Józef, patron Trybunału w Kaliszu, wylegitymowany w Królestwie 1845 r., i Juliusz, nadleśny rządowy w gub. kaliskiej, wylegitymowany 1845 r.; 3) Wojciech, po którym syn Michał, budowniczy gub. płockiej, wylegitymowany w Królestwie 1854 roku. Roman, syn Józefa i Maryi Pęskiej, zaślubił 1912 roku Stanisławę, córkę Szymona Kaniewskiego.

Po Marcinie, subdelegacie grodzkim poznańskim 1758 r., syn Marcyan, żonaty z Teresą Popławską, z której Kazimierz, dzierżawca wsi Piotrowice, w pow. sochaczewskim, wylegitymowany w Królestwie 1846 r.

Maciej w 1761 r. sprzedał Chylińskim swą wieś Nowawieś; z żony Bogumiły Rozbickiej jego syn Józef-Wojciech, dziedzic dóbr Wardężyna, w pow. konińskim, a Mateusz i Józef, synowie Józefa, wylegitymowani w Królestwie 1838 r.

Jan, syn Józefa i Tekli, ur. 1807 r. we wsi Siedliskach, w obwodzie krasnostawskim, wszedł 1826 r. do 2 pułku ułanów, i w 1831 r. został podporucznikiem (Ks. Wojskowe).

MIKLEWICZ. Marcin podpisał elekcyę 1697 r. z ziemią dobrzyńską.

MIKLIŃSKI i MIKLEŃSKI. Sebastyan pozwał 1613 r. Lanckorońskiego o napad. Szymon i Maryanna, małżonkowie, zachowani przy wybranieetwie we wsi Rogach, w sanockiem 1757 r. (Conv. Vars., Sigil.).

MIKŁASZEWSKI h. OSTOJA. Jestto rodzina Miklaszewski, z której N. N. osiedleni na Ukrainie, przeszedłszy pod panowanie Rosyi, należeli do zamożniejszych rodzin na Ukrainie Zadnieprskiej, i z nich w ostatnich czasach Andrzej, syn Michała, rzeczywisty radca stanu rosyjski, marszałek szlachty gub. ekaterynosławskiej 1863 r.

MIKŁASZEWSKI. Kazimierz, syn Marcina i Honoraty, ur. 1785 r. w Szpakowie, na Wołyniu, wstąpił 1809 r. do 16 pułku jazdy Ks. Warszawskiego i w 1815 roku został porucznikiem; przeniesiony do 3 pułku strzelców konnych, wyszedł 1819 r. do dymisyi. Odbył kampanie: 1809 r. przeciw Austryi, 1812 r. w Rosyi i 1813 r. w Saksonii; otrzymał krzyż srebrny Virtuti Militari.

Michał, syn Wojciecha i Katarzyny, ur. 1788 roku we wsi Telno, w poznańskiem, wszedł 1806 r. do 10 pułku piechoty Ks. Warszawskiego, a w 1815 r. przeszedł do 2 pułku strzelców pieszych i 1819 r. został podporucznikiem; porucznik 1828 r. w 3 pułku strzelców pieszych, awansował 1831 r. na kapitana. Odbył kampanie: 1807 r. przeciw Prusom, 1809 roku przeciw Austryi, 1812 r. w Rosyi i 1813 r. przeciw sprzymierzonym (Ks. Wojskowe).

MIKOŁAJCZEWSKI. Licznie rozrodzeni w wojew. brzesko-litewskiem. Jan, syn Jakóba, 1548 r. Jerzy, dziedzic Falibożyc 1551 r. Jan, syn Łukasza, 1559 r. Mateusz, syn Mikołaja, 1563 r. Jan, stryj, oraz Jan, Maciej, Michał, Mikołaj i Piotr, synowie Zacharyasza, synowcowie, dziedzice dóbr Mikołajczewicze 1565 r. Jan, syn Mikołaja, 1570 r. Tomasz i Andrzej, synowie Jana, 1576 roku. Adam, Andrzej, Feliks, Piotr i Wojciech, synowie Stanisława i Anny z Przywieczerzyna, 1576 r. Andrzej zw. *Papuga*, syn Jana, dziedzic wsi Paruski 1577 r., komornik ziemski brzeski 1587 r., żonaty z Anną Brzezińską.

Feliks, syn Stanisława, dziedzic Mikołajczewic i Jerzmanowa 1602 r. Andrzej, syn Jakóba, 1622 r. Andrzej, syn Mikołaja, zapisał 1622 r. dożywocie żonie swej Elżbiecie Zatyńskiej. Jan, kanonik chełmiński 1623 roku. Andrzej ożeniony z Katarzyną N., 2v. za Zygmuntem Błędowskim 1654 r. (Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Ks. Gr. Brzeskie i Przedeckie).

MIKOŁAJEWICZ h. MURDELIO. Byli na Litwie w XVI wieku; można rodzina. Jan, marszałek hospodarski 1501 r. Mikołaj, podstoli litewski, starosta bielski 1501 r. Wacław, pisarz wielki litewski, poseł do Moskwy 1554 r. Jan, marszałek litewski, starosta wilkijski 1564 r. Maciej i Marcin w pow. słonimskim 1613 r. (Zbiory St. Dziadulewicza).

Jest także na Rusi Czerwonej rodzina ormiańska tego nazwiska; z niej Stefan, autor, 1772 r. Józef, proboszcz żółkiewski, zm. 1849 r. Jerzy, dziedzic dóbr Mosorówka, na Ukrainie 1855 r.

MIKOŁAJEWSKI h. ABDANK. Piszą się z Mikołajewic Wężykowych, w gnieźnieńskiem; w XVII wieku przeszedłszy na wyznanie reformowane, gorliwymi byli obrońcami tej wiary. Jan, dziedzic Mikołajewic, Chotowa i Głowaczewa 1531 r., żonaty z Barbarą N. Po Stanisławie z Anny z Balina synowie: Adam, Jan, Jerzy i Stanisław, dziedzice Dembego 1611 r., i z nich Adam miał synów: Marcina, Władysława i Zygmunta. Daniel, superintendent zborów kalwińskich w Wielkopolsce, rektor gimnazyum w Lesznie, um. 1633 r.; czynny, pracowity i uczony, wydrukował kilka pism treści teologicznej i należał do redakcyi skróconej biblii kalwińskiej. N., elektor 1669 roku z wojew. poznańskiego. Stanisław, senior kościołów kalwińskich 1693 r. Jan, dwóch Stanisławów, dwóch Tyburcych i Waleryan z wojew. poznańskiem podpisali elekcyę 1697 r. Konstanty na Rusi Białej 1724 r.

MIKOŁAJEWSKI h. LIS. Licznie rozrodzeni w wojew. sieradzkiem, zkąd przeszli do wojew. krakowskiego. Jerzy, podczaszy krakowski 1548 r. Sebastyan i Wojciech, elektorowie 1632 r. z wojew. sieradzkiego. Wacław-Stanisław, syn Jana, 1635 roku. Marcin, dziedzic Słunkowa 1635 r., żonaty z Zofią Rajską, miał syna Marcina. Heronim, syn Stanisława, 1647 r. Jan 1648 r. z wojew. sieradzkiem, Malcher z wojew. kaliskiem, Stanisław, sędzia grodzki sieradzki, Tomasz i Wawrzyniec z wojew. sieradzkiem 1669 r. podpisali elekcyę.

Stanisław, dziedzic dóbr Szadek, Przedzyn i Morawin, podstarosta i sędzia grodzki sieradzki 1671 r., z Jadwigi Złotnickiej miał synów, Jana i Wojciecha.

Andrzej, syn Marcina, 1723 r. Antoni i Wawrzyniec, synowie Stanisława, 1727 r. Andrzej z wojew. sieradzkiem, Antoni i Wawrzyniec z wojew. kaliskiem i Stefan z wojew. łęczyckiem podpisali elekcyę 1733 r.

Pod koniec XVIII wieku i legitymując się przed Heroldyą Królestwa ci Mikołajewscy przybrali herb Ogończyk.

MIKOŁAJEWSKI h. OGOŃCZYK. Pisali się z Drzewice, w Wielkopolsce. Piotr, syn Jana, 1596 r. Stanisław, syn Jerzego, 1598 r. Jan, syn Stanisława, zastawił 1612 r. wieś Lichinek. Jerzy, syn Stanisława, żonaty z Heleną Wolską 1624 r. (Ks. Gr. Przedeckie). Jan, ożeniony z Zofią Rozdrażewską, miał syna Albrychta 1645 r., tego córka Zofia Zaleska 1660 r., urodzona z Anny Sulmowskiej. Franciszek podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. inowrocławskiem. Wojciech, kanonik chełmiński 1793 r.

Po Stanisławie, dziedzicu dóbr Suliszewic i Dębe, w wojew. sieradzkiem (herbu Lis), zm. 1618 roku, synowie, Stanisław i Adam; po Adamie syn Marcin miał syna Ignacego, a ten syna Wojciecha, po którym syn Stanisław z Zuzanny Miniewskiej pozostawił syna Aleksandra, dziedzica połowy wsi Bujny Szlacheckie, w pow. piotrkowskim, wylegitymowanego w Królestwie 1843 r.

MIKOŁAJEWSKI h. PÓŁKOZIC. W ziemi sochaczewskiej. Feliks, poborca 1528 r., następnie sędzia grodzki sochaczewski 1532 r., miał syna Łukasza, dziedzica Mikołajewa, po którym syn Adryan zaślubił 1v. Zofię Dembowską, 2v. Elżbietę Sienieńską i pozostawił trzech synów: Adryana, Jana i Waleryana, którego córka Maryanna za Sewerynem Zakrzewskim.

Jan, podstarosta 1596 r., następnie 1604 r. podczaszy sochaczewski, miał syna Feliksa, dziedzica dóbr Pawłowice, po którym z Katarzyny Osińskiej synowie: Jan, Piotr i Zygmunt; po Zygmuncie, dziedzicu Pawłowic i Dembówka, elektorze 1669 r. z ziemi sochaczewskiej, z żony Maryanny Piwo syn Waleryan, dziedzic wsi Grabie i Maszny, pozostawił syna Kazimierza, dziedzica Dembówka, żonatego z Barbarą Pomorską.

Jan, najstarszy syn Feliksa, zaślubił Annę Wituską, której w 1675 r. zapisał dożywocie, i miał syna Waleryana, dziedzica Lubomina i Mazowce, po którym z Maryanny Łuszczewskiej syn Franciszek i córki: Anna, Ewa i Maryanna.

Piotr, drugi syn Feliksa i Osińskiej, elektor 1669 r. z ziemi sochaczewskiej, miał trzech synów: Franciszka, Łukasza i Mikołaja; po Łukaszu, poborcy sochaczewskim 1712 r., z żony Justyny Dąmbskiej syn Piotr.

Stanisław, z podstolego chorąży sochaczewski 1594 r., miał syna Jana, dziedzica Glinianki i Rzerzówka 1628 r., po którym z Jadwigi Pękoszewskiej syn Mikołaj, skarbnik sochaczewski 1644 r., elektor 1648 roku

z ziemi sochaczewskiej, zm. 1659 r., z żony Katarzyny z Lipia pozostawił syna Franciszka, skarbnika czerniechowskiego 1669 r., żonatego z Jadwigą Trzemeską. Jan, pisarz grodzki sochaczewski, i Stanisław, synowie Mikołaja, przeprowadzili 1668 r. działy dóbr Gradowa, Woli Borzymowej, Pustej i Suchej.

Szczęsny i Waleryan 1648 r., a Jan, Piotr i Zygmunt 1674 r. podpisali elekcye z ziemią sochaczewską. Andrzej, rotmistrz królewski 1650 r. Konstanty, chorąży wojsk koronnych 1698 r., żonaty z Anną Bartkowską i Kazimierz, bracia rodzeni. Po Waleryanie córka Maryanna za Janem Miączyńskim, stolnikiem czerniechowskim 1733 r. (Ks. Gr. Sochaczewskie, Metr. Kor., Zap. Tryb. Piotrk., Wyr. Tryb. Lubel).

MIKOŁAJEWSKI. Daniel i Jan, synowie Heronima, i inni zapisani do ksiąg szlachty gub. kijowskiej 1815 r.

MIKOŁAJSKI h. LIS. Walenty podpisał elekcyę 1669 r. z wojew. krakowskiem. Maciej, doktór filozofii, poeta, profesor w Akademii zamojskiej, um. 1689 r. Józef, profesor tejże Akademii 1733 r.

MIKORSKI h. OSTOJA. Hrabiowie i szlachta. Senator w rodzinie, Józef-Andrzej, kasztelan rawski 1791 r.

Stara sieradzka rodzina, wzięła nazwisko od swego majątku Mikorzyce, w pow. piotrkowskim; właściwym jej herbem był Poraj, który, jak się zdaje, w końcu XVII stolecia dopiero zmieniła na Ostoję. Jan, dziedzic dóbr Dorucha 1435 r. Mikołaj i Fryderyk, dziedzice dóbr Mikorzyc 1445 r. Andrzej 1450 r., miał córkę Annę za Bernardem z Mielęcina. Jan, dziedzic dóbr Wysocino, skarbnik kujawski 1465 r. Stanisław z Mikorzyc 1570 r., z żony N. Ziemęckiej miał trzech synów: Samuela, Krzysztofa i Jana, dziedziców Mikorzyc 1631 r.

Samuel, dziedzic dóbr Kamionacz Wielki 1626 roku, pozostawił syna Jana, po którym z N. Kobierzyckiej syn Adam zaślubił Annę Skrzyńską i z niej miał córkę Ewę Błędowską i dwóch synów, Franciszka i Kazimierza, skarbnika rożańskiego 1701 r., po którym z 1-ej żony Anny Kośnińskiej synowie, Mateusz, sędzia kapturowy ziemi gostyńskiej, elektor 1733 r. z wojew. rawskiego, podstoli gostyński 1735 r., i Wojciech żonaty z Franciszką Łuszczewską; a z 2-iej żony Konstancyi Wilkanowskiej, której 1696 r. zapisał dożywocie, zostawił Kazimierz córki: Helenę, Katarzynę i Wiktoryę 1v. Rosnowską, 2v. Winnicką.

Franciszek, starszy syn Adama, dziedzic Mikorzyc 1686 r., zaślubił Zofię Miastkowską i z niej miał syna Jana, dziedzica Sojek, komornika i sędziego kapturowego ziemi gostyńskiej, elektora 1733 r. z wojew. rawskiego, pisarza ziemskiego gostyńskiego 1740 r., deputata na Trybunał koronny 1749 r., podczaszego 1754 roku, ostatnio miecznika gostyńskiego, po którym z 1-ej żony Doroty Skarbkówny synowie: Feliks-Antoni, Łukasz, łowczy gostyński 1779 r., Paweł, Stanisław, prałat kłodawski 1784 r., i N.,

Franciszkanin, a z 2-iej żony Franciszki Proszkowskiej córka Bohdana Rościszewska i synowie, Józef-Andrzej i Franciszek Ksawery.

Feliks-Antoni, dziedzic Luszna, Woźnik Wielkich i Stępowa, regent grodzki gostyński 1752 r., pisarz ziemski, ostatnio sędzia ziemski 1771 r. gostyński, deputat na Trybunał koronny, dostał 1775 r. prawem emfiteutycznem na lat 50 królewszczyzny Osmolin, Muchów, Skórzewo, Brodnia i Bróg; z dwóch żon, Anny Kleniewskiej i Anny Stępowskiej pozostawił córki: Brygitę za Wojciechem Zarembą-Cieleckim, starostą muchnowskim, Balbinę 1v. Drewnowską, 2v. Cieszkowską, Izabelę Franciszkową Dmochowską i syna Dyonizego, generał-adjutanta buławy polnej litew. 1777 r., szambelana i posła grodzieńskiego, żonatego z N. Krosnowską. Dyonizy, poseł wyszogrodzki na sejm 1793 r., patryota, protestował przeciwko rozbiorowi kraju, i w jednej z swoich mów oświadczył, że trzeba życzyć, aby wojsko cudzoziemskie obsadziło Izbę poselstwa, aby świat wiedział, że przemocą zmuszona, a nie z dobrej woli zgadza się na rozbiór kraju; prosił też, aby jego i jemu podobnych uwolniono od funkcyi poselskich; poseł na sejm czteroletni, był za wyswobodzeniem miast.

Paweł, z cześnika podczaszy 1757 r., stolnik gostyński 1778 r., podsędek łęczycki 1779 r., komisarz do zbierania ofiar z dóbr 1789 r., z żony Urszuli Łuszczewskiej miał córki, Katarzynę Górską, Joannę za Janem Zakrzewskim, sędzią grodzkim radziejowskim, i syna Andrzeja, regenta gostyńskiego 1782 r., podstolego orłowskiego 1785 r., po którym z N. Bombekówny córki, Urszula Tykielowa, i Weronika Kuczborska.

Józef-Andrzej, vicegerent gostyński 1750 roku, cześnik gostyński 1756 r., elektor 1764 r. z wojew. rawskiego, podstarosta i sędzia grodzki gostyński 1766 r., chorąży gąbiński 1769 r., podkomorzy gostyński 1774 r., ostatnio kasztelan rawski 1791 r. i kawaler orderów, Orła Białego i św. Stanisława, w 1775 r. dostał prawem emfiteutycznem starostwo gąbińskie; hrabią pruskim został 1798 r. z odmianą herbową—na podstawie podłużnej z ozdobą u spodu, tarcza owalna z skrajem złotym, podparta z każdej strony przez olbrzyma, opartego na maczudze, z zielonymi wieńcami na głowach i biodrach; nad tarczą korona hrabiowska w niej pięć piór pawich. Na tarczy w polu czerwonem herb Ostoja, miecz o złotej rękojeści między dwoma złotemi pół księżycami barkami ku sobie. Kasztelan Józef-Andrzej z Krystyny-Anieli Miaskowskiej, kasztelanki lendzkiej, miał pięć córek i syna Jana; z córek: Tekla Nakwaska, starościna wyszogrodzka, Barbara za Janem Wodzińskim, Urszula za Józefem Łempickim, chorążym wyszogrodzkim, Józefa Michałowa Łubieńska, szambelanowa, i Kunegunda Lasocka, kasztelanowa sochaczewska.

Hr. Jan, dziedzic wsi Słubice, którą wspaniałemi ogrodami ozdobił, otrzymał przyznanie tytułu hrabiowskiego w Królestwie 1842 roku; z żony Maryi Brant jego syn Roman ożeniony z N. Sawary, księżną Rowigo, córką marszałka francuskiego, a 2v. z Heleną Młokosiewiczówną, marnotrawny, stracił majątek i umarł w nędzy.

Franciszek Ksawery, elektor 1764 r. z wojew. rawskiego, wojski mniejszy 1768 r., a pisarz ziemski gostyński 1777 r., rotmistrz pancerny 1775 r., podstoli gąbiński 1776 r., pisarz ziemski 1781 r., sędzia ziemski kaliski 1791.r., poseł na sejm czteroletni, dostał w 1775 r. prawem emfiteutycznem na lat 50 starostwo ostrzeszowskie i królewszczyznę Czermno; z żony Elżbiety Bielińskiej miał córkę Barbarę Łukomską i syna Józefata, sędziego pokoju odolanowskiego 1813 r., prezydenta sądu krajowego w Poznaniu 1824 r., wylegitymowanego w Królestwie 1838 r., po którym z Katarzyny Wierzchlejskiej córka Zofia Łączyńska i synowie, Feliks i Józef.

Feliks, dziedzic dóbr Żdżary, wylegitymowany w Królestwie 1838 r., z żony N. Brzozowskiej pozostawił córki, Paulinę Bogusławską i Zofię Celińską.

Józef, drugi syn Józefata, zaślubił Teofilę Fontowiczównę i z niej miał córki: Helenę za Michałem hr. Mycielskim, Ludmiłę, Zofię Lasocką i Lechię.

Józefat miał i drugą żonę, Teofilę Siemiątkowską, i z niej pozostawił córki: Emilię za Stanisławem Biesiekierskim, Kazimierę za Wiktorem Zbijewskim, Elżbietę za Adamem Żychlińskim, Leontynę za Antonim Siemiątkowskim i trzech synów: Aleksandra, Franciszka i Edmunda.

Aleksander, dziedzic Rudnik, z żony Pauliny Skoroszewskiej pozostawił córki, Emilię, Paulinę Skórzewską i synów: Edmunda, Ksawerego i Mieczysława.

Franciszek, dziedzic Dobrosołowa, w konińskiem, z N. Suchorzewskiej miał syna Napoleona, po którym z Anny Mikorskiej córki, Celina, Stanisława i syn Tadeusz.

Edmund, ostatni syn Józefata i Siemiątkowskiej, dziedzic Brzezia, w pleszowskiem, z 1-ej żony Romany Skoroszewskiej pozostawił córki: Annę za Napoleonem Mikorskim, Helenę za Stanisławem hr. Sokolnickim, Maryę Bojanowską i syna Henryka, a z 2-iej żony Anny Sokolnickiej pozostawił syna Franciszka, ur. 1863 r.

Oprócz powyższych. Anna za Janem Łabęckim, łowczym królewskim 1673 r. Barbara za Józefem Kossobudzkim, skarbnikiem ciechanowskim 1750 r. Hipolit, wojski mniejszy wyszogrodzki, elektor 1764 roku z wojew. łęczyckiego, miecznik wyszogrodzki 1789 r., um. 1827 r. w późnej starości. Jan, regent grodzki łęczycki 1780 r., komisarz do zbierania ofiar z dóbr 1789 r. Adam, stolnik orłowski 1790 r. Ludmiła, żona Teodora Jeske-Choińskiego 1888 r. (Conv. Piotrk., Sigil., Kancl., Ks. Gr. Sochaczewskie, Metr. Kor., Zap. Tryb. Lubel., Żychl.).

MIKOSZ h. MIKULIŃSKI. Walenty, Stefan i Jan, synowie Mikołaja, 1524 r. Barbara z synami: Jakóbem, Mikołajem, Piotrem i Stanisławem, dziedzice Księżopola 1580 r. Serafin, dziedzic wsi Skupie, miał córkę Zofię 1584 r. Jan, Krzysztof i Marcin, synowie Stanisława, dziedzice wsi Dmochy 1584 r. Stanisław, syn Jakóba, 1598 r. (Metr. Kor., Wyr. Tryb. Lubel.).

MIKOSZA h. GOZDAWA. Rafał, syn Jana, z synami: Kazimierzem, Kacprem i Waleryanem i Tadeusz, syn Jerzego, wylegitymowani w Cesarstwie 1846 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. wileńskiej.

MIKOSZA h. KOTWICZ. Byli na Białej Rusi i na Litwie. Józef, syn Józefa, z synem Bolesławem 1846 r., i Wawrzyniec, syn Macieja, z synami: Kazimierzem, Kajetanem i Onufrym 1847 r. wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. wileńskiej.

MIKOSZA. Stanisław podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. witebskiem, a pospolite ruszenie 1698 r. Kazimierz, starosta wielkosielski, rotmistrz wojew. witebskiego, następnie wojski litewski 1755 r., podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. witebskiem. Adam, cześnik orszański, deputat wojew. witebskiego 1745 r. Roman, rotmistrz witebski, podpisał elekcyę 1764 r. z wojew. witebskiem; sędzia ziemski witebski 1778—1781 r. Franciszek, prałat i kantor żmudzki 1768—1772 r. Stanisław, strażnik witebski 1768—1793 r. N., żona Dominika Korsaka, chorążego dziśnieńskiego 1780 r. Józef, tłomacz poselstwa polskiego w Turcyi, zostawił opis Turcyi 1787 r., przełożony na język niemiecki. Leokadya, dziedziczka wsi Niedorośla v. Załuszczyzna 1786 r. Róża za Janem Korsakiem, podwojewodzym połockim 1790 r. Józefat, komisarz cywilno-wojskowy pow. oszmiańskiego 1790 r. (Arch. Dubr.).

Józef, syn Józefa i Maryanny, ur. 1792 r. we wsi Polanach, wojew. wileńskiem, wszedł 1812 r. do 18 pułku jazdy Ks. Warszawskiego i tegoż roku został podporucznikiem, a w 1815 r. przeniesiony do 3 pułku ułanów, wyszedł do dymisyi 1817 r. (Ks. Wojskowe).

Apolinary, syn Wincentego, porucznik wojsk rosyjskich, zasiadający w sądach pow. witebskiego 1840—1849 roku. Michał, syn Józefa, sędzia pow. zawilejskiego 1840 r. Kazimierz, syn Michała, porucznik wojsk rosyjskich, zasiadający w sądach pow. święciańskiego 1840 r. Józef, syn Józefa, zasiadający w sądach gub. wileńskiej 1849 r.

MIKOSZEWICZ. Józef wylegitymowany w Galicyi 1782 r.

MIKOSZEWSKI h. DĄBROWA. Domarat z Karniowa żyjący w XV stoleciu od majątku Mikoszewice, w północnem Mazowszu, wziął nazwisko Mikoszewski. Z jego potomków Jan, syn Jana i Felicyi, 1579 r. Jan, w pow. upickim, ożeniony z Barbarą Kierdej 1601 roku. Aleksander, akademik krakowski, poeta, 1655 r. Floryan i Jarosz podpisali elekcyę 1669 r. z ziemią rożańską. Eliasz na Żmudzi 1670 r. Bernard, kanonik kijowski, rektor szkół w Żytomierzu 1777—1793 roku. Franciszek, szambelan Stanisława Augusta 1786 r., podkomorzy zasławski 1791 r., z żony Anieli Kołyszko, cześnikówny żmudzkiej, miał córkę Eufrozynę za Kajetanem Malinowskim i syna Ksawerego.

Ksawery, dziedzic Ledóchowki, żonaty 1823 r. z N. Skiporówną, pozostawił syna Henryka, dziedzica Ledóchowki, żonatego z Anielą, córką

Franciszka Kamieńskiego. Felicya, żona Godfryda Radzimińskiego, chorążego zasławskiego 1820 r. (Powiat Starokonstantynowski, Sigil.).

Jan, syn Jana i Magdaleny Wyrzykowskiej, ur. 1786 roku we wsi Glinkach, obwodzie krakowskim, wszedł 1807 r. do 1 pułku gwardyi konnej i w 1813 r. awansował na podporucznika w 7 pułku jazdy legii nadwiślańskiej; przeniesiony 1815 r. do 4 pułku ułanów, przeszedł 1817 r. do korpusu żandarmów. Odbył kampanie: 1807 r. przeciw Prusom, 1808 roku w Hiszpanii, 1809 r. w Austryi, 1812 r. w Rosyi, 1813 r. w Saksonii i 1814 r. we Francyi.

Kajetan, ur. 1783 r. w Zasławiu, na Wołyniu, wstąpił 1807 r. do artyleryi konnej Ks. Warszawskiego i w 1812 roku został porucznikiem, a 1815 r. wyszedł do dymisyi i osiadł na Wołyniu, gdzie dzierżawił wieś Kupczyńce. W 1831 roku wstąpił ponownie do wojska w randze majora, i wzięty do niewoli, wkrótce życie zakończył; był żonaty z Dorotą, córką Tomasza Kołyszki, i z niej miał córkę Gertrudę za bar. Waldenau i syna Benedykta (Ks. Wojskowe).

MIKOSZEWSKI Jan, syn Jana, radca prokuratoryi, otrzymał prawa nowego szlachectwa w Królestwie 1866 r.

MIKOSZYŃSKI. Bohdan hetmanił wojsku zaporoskiemu 1586 r.

MIKOTTY v. MEKOTTY. Dyonizy, sekretarz królewski, w nagrodę zasług wspólnie z żoną Anną Kromerówną otrzymali w dożywocie młyn na Brudnie, pod Warszawą 1684 r. (Don. Vars.).

MIKOWICZ. Byli na Podlasiu; z nich Jan, marszałek litewski 1567 r. Abraham, na Podlasiu 1575 r. Władysław z pow. kowieńskim podpisał pospolite ruszenie 1698 r.

MIKOWSKI. Jerzy i Katarzyna, małżonkowie, sukcesorowie Piaseckich, pozwani 1722 r. o sumy. Franciszek, podczaszy chełmiński 1725 r., pozwał Głębockich o sumy (Zap. Tryb. Lubel.).

MIKROWSKI. Nestor, woźny wojew. wołyńskiego, bracławskiego i czerniechowskiego 1654 r. (Wyr. Tryb. Lubel.).

MIKSZEWICZ h. DĄBROWA. Mikołaj, syn Michała, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1820 r.

MIKSZEWICZ h. GOZDAWA. Szymon konfederat generalny litewski 1764 r. Stanisław, Juliusz i Oktawian z potomstwem, synowie Antoniego, wnukowie Jana, prawnukowie Samuela, syna Bartłomieja, wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1841 r.

Stanisław żonaty z Dorotą Grużewską 1800 r. Natalia, żona Jana Grużewskiego 1800 roku. Anna i Wiktorya, żony Zygmunta Grużewskiego, w kowieńskiem 1810 r. Witalis, syn Stanisław, dóbr Werpiany, Władysław, syn Antoniego, dóbr Żołpie i Drufiszki dziedzice 1882 r. w gub. kowieńskiej.

MIKSZTAŃSKI. Stanisław podpisał konfederacyę generalną litewską 1764 roku.

MIKUĆ Karol otrzymał nobilitacyę 1790 r. (Vol. Leg., Sigil.).

MIKUCKI h. ŚLEPOWRON. Gniazdem tej rodziny jest wieś Mikuty, w ziemi wiskiej, od której w XV stoleciu brali nazwę Mikuta, i tę w początkach XVI wieku zmienili na nazwisko Mikucki. Maciej 1476 r. Mikołaj z synem Włodkiem 1544 r. Piotr, syn Macieja, naganiony w szlachectwie, udowodnił 1638 roku na zjeździe warszawskim, że jest szlachcicem herbu Korwin i to zaprzysiągł brat jego stryjeczny Wojciech, syn Bartłomieja, z pow. wiskiego (Don. Vars.).

Adam 1669 i 1674 r. z ziemią wiską, Jerzy 1669 r. z wojew. trockiem, Jan, Maciej, Piotr i Stanisław 1697 roku z ziemią wiską, oraz Antoni z wojew. mazowieckiem 1733 roku podpisali elekcye.

Po Macieju syn Jakób-Antoni, podwojewodzy wiski, elektor 1733 r. z ziemi wiskiej, łowczy i pisarz grodzki sochaczewski 1746 r., miał synów, Antoniego, podwojewodzego wiskiego 1746 r., komornika granicznego 1754 r., ostatnio wojskiego mniejszego orłowskiego 1765 roku, pisarza grodzkiego brzeskiego 1774 r., po którym z żony Barbary N. synowie, Antoni i Paweł (Conv. Vars., Don. Vars., Ks. Gr. Sochaczewskie).

Po Macieju, w 1732 r. komorniku ziemskim radziłowskim, elektorze 1733 r. z wojew. mazowieckiego, synowie: 1) Jan z Ewy Łempickiej miał synów: Baltazara, Marcelego i Pawła, ten z synami, Stanisławem i Antonim wylegitymowany w Królestwie 1841 r.; 2) Józef, po którym z Anny Przysieckiej syn Marceli, urzędnik w Warszawie, wylegitymowany w Królestwie 1841 roku.

Po Auguście, dziedzicu wsi Byczki-Kurzątki 1747 r. (Akta Kolneńskie) synowie: 1) Wawrzyniec, dzierżawca dóbr Przyborowa, w gub. augustowskiej, wylegitymowany w Królestwie 1838 r., i 2) Jan, po którym syn Szymon żonaty z Rozalią Romatowską, z której synowie: Walenty, Andrzej i Baltazar wylegitymowani w Królestwie 1848 i 1849 r.

Byli i na Litwie. Maciej z ks. żmudzkiem podpisał elekcyę 1733 r. Michał, regent aktowy żmudzki 1781 r., stolnik i pisarz grodzki żmudzki 1791 r. Dyonizy i Stanisław, regenci rosieńscy 1793 r. Wincenty, prałat, archidyakon i kustosz 1825 roku wileński, administrator biskupstwa wileńskiego 1827 r., um. 1853 r. Józef, Benedykt i Aleksander z potomstwem, synowie Macieja, wnukowie Piotra, prawnukowie Antoniego, oraz Zygmunt, Jan, Antoni, Wincenty i Konstanty, synowie Aleksandra-Ezechiela, i inni, osób 49, wylegitymowanych w Cesarstwie 1848, 1851 i 1860 r. zapisano do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

Antoni, dóbr Dojne i Dusejki i Józef, dóbr Porejgi, synowie Ezechiela, Onufry, syn Antoniego, dóbr Zabieliszki, Zygmunt, syn Ezechiela, i Józefa, córka Piotra, dóbr Nieszekoce 1882 r. w gub. kowieńskiej dziedzice.

MIKUCZESKI h. LIS. N. N. zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej przed 1830 r.

MIKULCZEWSKI h. RAWICZ. N. N. zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej przed 1830 r.

MIKULEC h. KORCZAK. Stanisław, rodem z Lublina, w nagrodę zasług dla Rzeczypospolitej i na przedstawienie Sebastyana Branickiego, biskupa kamienieckiego, otrzymał nobilitacyę i do herbu Wramby (Korczak) przyjętym został przez tegoż biskupa 1538 r. (Metr. Kor.).

MIKULEŃSKI h. MIKULIŃSKI. Właściwe Mikuliński. Władysław z wojew. krakowskiem podpisał elekcyę 1697 r. Po śmierci Mikołaja, posesora dóbr Szymony, w ziemi liwskiej, 1773 r. otrzymał tę wieś Szymoński (Kancl.).

MIKULEWICZ. Jan, towarzysz chorągwi pancernej 1664 r. (Wyr. Tryb. Lubel.). Jerzy, Szymon i Wawrzyniec, synowie Jerzego, 1783 roku (Lustracye Województw).

MIKULI v. MIKUL. Szlachta mołdawska, pochodzenia ormiańskiego, uznana w Galicyi. Stefan, Jakób, Aryton, Mikołaj i Teodor 1811 r., a Jakób, syn Stefana, członek Stanów, 1845 r. Karol, znakomity muzyk i kompozytor 1848—1862 roku. Krzysztof, dóbr Zakrzewie, Kajetan, dóbr Grabicz 1855 r. i Henryk, dóbr Zuryn 1864 r. dziedzice w Galicyi.

MIKULICKI. Jan, posesor wsi Knieżyce 1490 r. (Metr. Kor.). Jan, pisarz ziemski i poborca bracławski 1590 r. Aleksander i Melchior, synowie Jerzego, 1646 r. (Conv. Vars.).

MIKULICZ h. MIKULICZ v. GOZDAWA odm. Herb — w polu niebieskiem srebrny pół księżyc, rogami w górę; w jego środku krzyż, na nim lilia, srebrne; w koronie trzy pióra strusie.

Stara litewska rodzina, jedna jej linia nosiła przydomek *Skumin*, druga *Radecki*; linia Skuminów istniała jeszcze w końcu XVII stolecia, linia Radeckich istnieje do tego czasu. Mikulicze, jak się zdaje, wychodzcy smoleńscy, posiadali na Litwie majątek Zamosze, w pow. bracławskim, którego właścicielem w 1525 r. był Jacko, syn Mikuły Wasilkowicza; tego synowie, lub krewni: Fedor, Jan i Walko sprzedali Sapiehom Zamosze 1528 r. Borys Mikulicz 1534 r. i inni poprzedni kładli na swych pieczątkach znamię, które prawdopodobnie było ich rodzinnem, zanim uformowali sobie herb na podobieństwo polskich.

Chlimont Andrzejowicz nabył 1522 r. ziemię w pow. lidzkim. Andrzej, bojar nowogrodzki, dostał 1522 r. przywilej na wieś Jakowszczyznę. Mikuła otrzymał pewne nadanie, co potwierdzono 1529 roku jego synowi Waskowi. Fedor, dworzanin królewski 1534 r. Semen, dworzanin królewski

1540 r., otrzymał 1541 r. wójtostwo mińskie. Borys 1543 r. Iwan żonaty z Polonią Krywcówną, horodniczanką trocką, 1v. Januszową ks. Lubecką 1549 r. Iwan i żona jego Tomiła Andrejewna 1572 r. Fedor, poborca mozyrski 1581 r., otrzymał 1593 r. przywilej na wieś Bednarówkę. Jan zw. *Łazicki,* dziedzic Łazisk, żonaty 1593 r. z Zofią N.

Heronim, ihumen monasteru czernczyckiego, fundował bractwo w Łucku 1617 roku. Jan Janowicz zastawił 1620 r. Czyżowi sianożęcia. Teodor 1632 r. z wojew. nowogrodzkiem, a Jan i Jerzy 1669 r. z wojew. wileńskiem podpisali elekcye. Jerzy-Kazimierz, pisarz oszmiański, podpisał pacta conventa 1669 r. Teodor *Skumin,* biskup gracyanopolitański 1681 r. N., towarzysz pancerny, wziął do niewoli ali-baszę tureckiego w drugiej bitwie pod Parkanami 1683 r.

Antoni, kapitan regimentu dragonów 1721 r. Szymon *Radecki,* syn Jana i Eufrozyny Pepłowskiej, podstoli drohicki 1730 roku, żonaty z Konstancyą, córką Marka-Michała Rzeczyckiego i Katarzyny Kotowskiej (Ks. Gr. Nowokorczyńskie). Franciszek, komornik kijowski, łowczy wschowski, i Józef z wojew. wołyńskiem, Jan i Stefan z wojew. lubelskiem, trzech Mikuliczów z wojew. ruskiem podpisali elekcyę 1733 r. Aleksander *Radecki,* stronnik Augusta III.

Szymon, podstoli kijowski 1742 r. Stefan, skarbnik lubelski 1745 r. Józef, łowczy i deputat na Trybunał lubelski 1745 r. Krystyna, żona Jakóba Grużewskiego 1750 r. Franciszek, komornik graniczny lubelski 1752 r. Karol, fligiel-adjutant królewski 1776 r. Wawrzyniec, kapitan wojsk koronnych 1780 r. Ferdynand, syn Michała, kapitan wojsk pruskich 1788 r.; jego syn Fryderyk-Wilhelm, kapitan wojsk pruskich 1805 r. (Metr. Kor., Metr. Litew., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Sigil., Kancl.).

Regina, żona Aleksandra Karczewskiego 1801 r. Teodor za udział w działaniach politycznych w Królestwie uwięziony 1822 r. Adam i Kazimierz, oficerowie wojsk polskich 1831 r. Karol, syn Tadeusza, marszałek szlachty pow. nowogrod-wołyńskiego 1845—1849 r., żonaty z Celiną Ciechońską, marszałkówną zasławską. Ludwik żonaty z Kamilą Bortkiewiczówną 1870 roku.

Jakób-Tadeusz Mikulicz-*Radecki* był zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej na zasadach dowodów szlachectwa wykazanych z 1596 r.; z żony Aleksandry Bromirskiej jego syn Aloizy wylegitymowany w Królestwie 1847 roku.

Potomstwo Ferdynanda, syna Jana, a między innymi: Ignacy, Antoni i Józef, synowie Rafała, Ludwik, Edward, Wacław i Leon, synowie Stanisława, i inni, Michał, syn Kandyda, z synami, Konstantym i Ignacym wylegitymowani w Cesarstwie 1833, 1849 i 1861 r., zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Aldona, Anna, Hyacynta, Jadwiga, Marya, Michalina i Zofia, córki Edmunda, dóbr Radeck, Karol *Radecki,* syn Bogusława, szambelan, dóbr Kurki, i Edward, syn Stanisława, dóbr Kozaczyzna, dziedzice 1882 r. w gub. kowieńskiej.

MIKULIŃSKI h. MIKULIŃSKI. Herb — w polu błękitnem trzy litery M drukowane srebrne (podług niektórych złote) jedna nad drugą tak, że ramiona górnych zachodzą na dolne, w środku najwyższej krzyż złoty; w koronie pięć piór strusich.

Rusko-podolska rodzina. Olech 1545 roku. Iwan i Piotr 1546 r. Jan i Marcin, synowie Mikołaja, dziedzice dóbr Mikulińce 1586 r. Mikołaj, regent bracławski, podpisał ugodę będzińską 1589 roku. Iwan z Mikuliniec, pisarz ziemski i poborca bracławski 1591 r. Hordyj i żona Regina Czeczel 1599 r. Anna, żona ks. Stefana Czetwertyńskiego, podkomorzego bracławskiego 1600 roku.

N., pułkownik, naprzód w wojsku Dymitra Samozwańca II, następnie w wojsku Piotra Sapiehy, dzielnie walczył przeciwko Moskwie i przyłożył się do zwycięztwa pod Ugliczem i Horodyszczem 1609 r. Anna, żona Andrzeja Jarmolińskiego 1610 r. Marusza, żona Fedora ks. Czetwertyńskiego 1615 r. Marusza za Teodorem Kopijowskim 1620 r. Aleksander, rotmistrz, poborca bracławski 1642 r., żonaty z Maryanną Olizarówną, przywrócony do czci na sejmie 1638 r. Gordyasz, na Podolu około 1620 r., jego córka za Marcinem Butowiczem. Teodor, patron Trybunału lubelskiego 1659 r. Władysław, elektor 1669 r. z ziemi przemyślskiej. Jan, syn Władysława, w ziemi przemyślskiej 1675 r., ożeniony z Katarzyną Terlikowską. Roman żonaty z Anną Błażowską 1679 r.

Władysław, dziedzic Łukowiec, wojski 1701 roku, cześnik czerniechowski, żonaty z Konstancyą z Brzezia, 1v. Pisarzewską, miał synów, Władysława i Mikołaja z Głobina 1714 r. Antoni, posesor wójtostwa we wsi Suszyny 1762 r., cześnik podolski 1788 r, żonaty z Teresą N.. Jan-Antoni *Karpa* wylegitymowany w Galicyi 1782 r. (Metr. Kor., Wyr. i Zap. Tryb. Lubel.).

MIKULITSCH v. MICKULITSCH h. MIKULITSCH. Herb — tarcza przedzielona na cztery części: w I części białej orzeł czarny jednogłowy; w części II i III, w polu złotem, dwie kotwice na krzyż; w polu IV białem lis skaczący. Nad tarczą dwa hełmy; nad pierwszym w koronie orzeł czarny, nad drugim w koronie lis.

Franciszek-Michał, radca gubernialny galicyjski, został mianowany 1783 r. szlachcicem galicyjskim z tytułem Edler.

MIKULSKI h. DOŁĘGA. Jerzy, syn Kazimierza, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1805 r. Jan, syn Antoniego, dziedzic dóbr Jurgajce 1882 r. w gub. kowieńskiej.

MIKULSKI h. PIELESZ. Synowie Szymona: Jan, Stefan i Zygmunt, ten z synami: Feliksem, Jakóbem i Andrzejem wylegitymowani w Cesarstwie 1844 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. wileńskiej.

MIKULSKI h. RAWICZ. Po Janie, podczaszym vogrodzkim, dziedzicu dóbr Włuki, Daniszewo i inne, w ziemi wyszogrodzkiej 1736 r., sy-

nowie, Jan i Tomasz. Tomasz miał syna Franciszka, po którym syn Wawrzyniec, właściciel kolonii Mokotów, pod Warszawą, wylegitymowany w Królestwie 1842 r. synami, Aleksandrem i Konstantym, urodzonymi z Rozalii Osieckiej.

MIKULSKI h. SAS. Wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej: January, syn Stefana, Florenty, syn Andrzeja, z synami: Józefem, Andrzejem i Aleksandrem; Stefan i Bolesław, synowie Stanisława, 1853 r.; Stanisław, Walenty i Jan, synowie Jana, Jan, syn Wincentego, z synami, Stefanem i Aleksandrem, Jakób, syn Konstantego, z synem Antonim, Antoni, syn Konstantego, z synem Wiktorem i tego synowie, Ludwik i Emilian 1861 r.

Po Marcinie, dziedzicu wsi Bystrzyki 1705 r., syn Józef miał syna Antoniego, żonatego z Elżbietą Krasnodębską, z niej syn Urban, urzędnik w Banku Polskim, wylegitymowany w Królestwie 1839 r.

MIKULSKI h. STRZEMIĘ. Maciej z synami: Ludwikiem, Kazimierzem, Stanisławem i Janem, Jan z synami, Józefem i Janem i ich potomstwem, synowie Franciszka, wnukowie Kazimierza, wylegitymowani w Cesarstwie 1851 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MIKULSKI. Po Szymonie, dworskim królewskim 1771 r., nobilitowanym 1775 roku, syn Józef z żony Józefy Toglińskiej pozostawił synów: Feliksa, Bronisława, Kazimierza, Seweryna, Władysława, Józefa i Dyonizego, wylegitymowanych w Królestwie 1856 r.

MIKULSKI. Marcin, elektor 1669 r. z ziemi chełmskiej, podczaszy nowogrodzki 1685 r., miał syna Michała, starostę niechworowskiego. Andrzej z wojew. witebskiem, Jan z wojew. brzesko-litewskiem, Tomasz z wojew. bracławskiem i Walenty z ziemią nurską podpisali elekcyę 1697 r. Stefan ze Żmudzią, Jan z wojew. nowogrodzkiem i Mateusz z powiatem słonimskim podpisali pospolite ruszenie 1698 r.

Chryzostom 1701 r. Andrzej, rotmistrz królewski 1705 r., otrzymał przywilej na posesyę Sowiej Woli. Franciszek, subdelegat grodzki nowokorczyński 1731 r., żonaty z Teresą N. Władysław, elektor 1733 r. z wojew. brzesko-litewskiego. Józef, stronnik Augusta III. Aleksander, wojski 1768 r., sędzia ziemski 1768 r., a chorąży słonimski 1778 r., komisarz do zbierania ofiar z dóbr 1789 r.; jego syn Michał-Szczęsny, kanonik lwowski, kustosz stanisławowski, administrator arcybiskupstwa lwowskiego. Andrzej, sędzia grodzki słonimski 1778 r., prezes sądów słonimskich 1799—1803 r. (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.). Anna za Janem 1790 r. i Teresa za Adamem 1850 r. Bispingami. Zofia za Franciszkiem Abramowiczem, chorążym wileńskim 1840 roku.

Aleksander, syn Michała i Józefy, ur. 1795 r. w m. Słonimie, wszedł 1812 roku jako podporucznik do pułku 20 piechoty Ks. Warszawskiego i w 1815 r. przeniesiony do 3 pułku strzelców pieszych, został w 1816 roku

przeznaczony na adjutanta polowego przy generale brygady; wyszedł do dymisyi 1819 r. Odbył kampanię 1813 r. przeciw sprzymierzonym.

Franciszek, syn Bartłomieja i Agaty Golewiczówny, ur. 1799 roku w Starej Częstochowie, postąpił 1817 r. do pułku grenadyerów gwardyi i w 1830 r. wyszedł do dymisyi.

Jerzy, syn Jana i Elżbiety Drewnowskiej, ur. 1791 r. w m. Oszmianie, wszedł 1809 r. do wojska rosyjskiego i w 1811 r. był w pułku 42 jegierskim; zabrany do niewoli 1812 r., przeszedł 1813 r. do 18 pułku piechoty Ks. Warszawskiego i w 1830 r. został podporucznikiem w batalionie 1 weteranów czynnych (Ks. Wojskowe).

MIKUŁOWICZ. Ignacy i Stanisław, starosta mamiński, podpisali elekcyę 1764 r. z wojew. trockiem. Stanisław, dziedzic dóbr Staw, w pow. gostyńskim 1858 r.

Józef, syn Jakóba i Maryanny, ur. 1810 r. w Piątku, wszedł 1821 r. na kadeta funduszowego do korpusu kadetów w Kaliszu i w 1830 r. został oficerem (Ks. Wojskowe).

MIKUŁOWSKI h. DRZEWICA. Jeszcze w początkach XVI stolecia nazywali się Zajączkowskimi, ale nabywszy majątek Mikułowice, w pow. opoczyńskim, wzięli nazwisko Mikułowski. Stanisław, syn Benedykta, żyjący około 1630 r., miał synów: 1) Szymona, po którym synowie, Andrzej i Stanisław, ten drugi z Rogalińskiej pozostawił synów, Jakóba i Stanisława 1741 r.; 2) Samuela, pisarza grodzkiego radomskiego 1664 r., który podpisał elekcye 1669 i 1674 r. z wojew. sandomierskiem; posła na sejmy, deputata na Trybunał, sędziego kapturowego, podstarostę i sędziego grodzkiego, następnie sędziego ziemskiego radomskiego, po którym z Aleksandry Kiełczewskiej, podsędkówny lubelskiej, córka Maryanna i syn Remigian, cześnik radomski, zostawił synów: Jana, Jezuitę, Antoniego-*Remigiana*, Samuela i Jacka.

Remigian, dziedzic na Mikułowicach, chorąży wiłkomierski, podpisał elekcyę 1697 roku z wojew. sandomierskiem; żonaty z Aleksandrą-Pauliną Kossakowską, 1v. Miączyńską, miał synów: Antoniego, Ignacego, Mikołaja, elektorów 1764 r. z wojew. sandomierskiego, Wiktora i Wojciecha.

Wiktor z Mikułowic, dziedzic dóbr Wielogóra i Dąbrówka Nagórna, w powiecie radomskim, chorąży kowalski 1746 r., zaślubił Teresę Polanowską i z niej miał synów: Antoniego, Ignacego, Jacentego i Karola, komornika ziemskiego radomskiego, który w 1768 r. sprzedał dobra Wielogóra bratu swemu Antoniemu.

Antoni na Mikułowicach, dziedzic Wielogóry, sędzia grodzki radomski, sędzia deputat na Trybunał lubelski i pisarz ziemski radomski 1786 r., poseł na sejmy 1782 i 1788 roku, zaślubił Annę Lubowidzką, łowczankę rawską, i z niej pozostawił synów: Adama ur. 1783 r., Rafała ur. 1778 r., Szymona ur. 1776 r. w par. Wesoła, i Tomasza, legitymujących się w Galicyi 1803 r.; po Rafale z żony Franciszki Kamińskiej syn Seweryn wylegitymo-

wany w Królestwie 1841 r., a Szymon z Mikułowic i Tomasz, dziedzic Wielogóry, sędzia pokoju radomski 1813 r., radca Tow. Kredytowego 1830 r., wylegitymowani w Królestwie 1838 i 1841 r.

Franciszek, syn Karola i Elżbiety Sosnowskiej, ur. 1802 r. w Bazowie, w obwodzie sandomierskim, wszedł 1821 r. do kompani 2 lekkiej artyleryi pieszej i w 1831 r. został podporucznikiem w 1 pułku strzelców pieszych (Ks. Wojskowe).

Ignacy, drugi syn Wiktora, dziedzic Dąbrówki Nagórnej, skarbnik radomski 1770 roku, miał dwie żony, Teofilę Kroczewską, z niej syn Spirydyon, i Juliannę Wąsowiczównę, z której synowie: Antoni, Józef, Tadeusz i Wincenty, oraz córki, Marcyanna i Maryanna. Tadeusz, żonaty z Konstancyą Chlewicką, miał syna Seweryna, urzędnika w Radomiu, wylegitymowanego w Królestwie 1846 r.; Józef, dzierżawca dóbr Malkowice, w pow. sandomierskim, i Wincenty wylegitymowani w Królestwie 1839 r.

Jacenty, trzeci syn Wiktora, pułkownik wojsk koronnych 1794 r., miał żony, Maryę Buszczyńską, wojszczankę kijowską, i Katarzynę Widderównę, z której syn Karol, regent w Stobnicy, wylegitymowany w Królestwie 1841 r.

MIKUŁOWSKI h. RAWICZ. Wzięli nazwisko od wsi Mikułowic, w wojew. sandomierskiem. Stanisław cytowany w aktach krakowskich 1399 r. Stachna, żona Stanisława Jelitki 1425 r. Jan i Piotr, dziedzice wsi Łąki około 1470 roku (Lib. Benef). Rafał, żonaty z Anną Dłuską 1579 roku, miał syna Wojciecha. Krzysztof 1581 r., Józef 1593 r., a Kacper 1595 roku dziedzice Mikułowic.

Po Stanisławie synowie: Franciszek, elektor 1669 r. z wojew. sandomierskiego, Jacek, Michał i Piotr. Walenty podpisał elekcyę 1669 roku z wojew. rawskiem. Po Franciszku z Mikułowic syn Benedykt, elektor 1697 r. z wojew. sandomierskiego.

Benedykt, podstarosta i sędzia grodzki sandomierski, deputat na Trybunał koronny 1726 r., poseł na sejmy, stolnik sandomierski od 1730 r., dziedzic dóbr Pęcławice i Łukowice, z Katarzyny Laskowskiej pozostawił siedmiu synów: Marcina i Remigiana, ożenionych z Borowskiemi, Adama i Izydora, Jezuitów, Mateusza, Ludwika i Teodora.

Marcin, dziedzic Kochowa i Kochówka, elektor 1733 r z wojew. sandomierskiego, wojski 1764 r., łowczy 1769 r., cześnik 1770 r., ostatnio podstoli sandomierski 1773 r., pozostawił syna Antoniego, elektora 1764 r. z wojew. sandomierskiego, komornika granicznego opoczyńskiego 1767 r., skarbnika sandomierskiego, sędziego deputata na Trybunał 1786 r., który w 1769 r. otrzymał dobra Kochów i Kochówek i te w 1791 roku sprzedał Łąckiemu; Antoni z Maryanny Chomętowskiej pozostawił syna Karola-Teodora-Marcina, ochrzczonego 1772 r. w par. Modliborzyce, wylegitymowanego w Galicyi 1804 r.

Remigian, syn sędziego Benedykta, pisarz grodzki radomski 1721 r., miał synów: Łukasza, Rygoberta i Sabbę, elektorów 1764 r. z wojew. san-

domierskiego; z nich Łukasz był 1779 roku pisarzem ziemskim radomskim, a Sabba, skarbnik wiślicki 1779 roku, z miecznika łowczy 1784 r., następnie wojski, cześnik i ostatnio podstoli wiślicki.

Ludwik, syn sędziego Benedykta, miał syna Wincentego, po którym z Franciszki Hiroszówny synowie: Konstanty, urzędnik górniczy, wylegitymowany w Królestwie 1844 r., Józef, rzeczywisty radca stanu, członek senatu w Warszawie, wylegitymowany w Królestwie 1837 r., prawa nowego szlachectwa otrzymał 1864 r., Feliks wylegitymowany w Królestwie 1837 r. i Ignacy, w wojsku rosyjskiem, wylegitymowany w Królestwie 1839 roku.

Teodor, syn Benedykta, sędziego, pozostawił synów: 1) Jana, żonatego z Małgorzatą Małecką, z której syn Tadeusz, w wojsku rosyjskiem, wylegitymowany w Królestwie 1848 r.; 2) Jakób, tego syn Tadeusz, urzędnik w Warszawie, wylegitymowany w Królestwie 1838 roku. Z tej linii Filip z żony Jadwigi Dobrzańskiej miał syna Heronima, współdziedzica dóbr Stopce, urzędnika w Lublinie, wylegitymowanego w Królestwie 1837 r. z synami, Adolfem i Eugeniuszem, urodzonymi z Walentyny Łaźnińskiej, wylegitymowanymi w Królestwie 1841 r.

Stanisław z Mikułowic zaślubił Ludwikę Dulską i z niej pozostawił synów, Jana Kantego, komornika granicznego sandomierskiego 1780 r., który nabył 1791 r. części Gdowszczyzny przed aktami grodu radomskiego i legitymował się w Galicyi 1804 r., i Antoniego, komornika granicznego sandomierskiego, który 1788 r. zapisał dożywocie żonie swej Konstancyi, córce Łukasza Boxa-Radoszewskiego, skarbnika płockiego, i Kunegundy Korzeniowskiej, i z niej pozostawił synów, Karola, ochrzczonego w par Modliborzyce, i Michała-Mateusza-Józefa, ochrzczonego 1790 r. w par. Biechów, legitymujących się w Galicyi 1803 r.; Michał, nadzorca generalny owczarń rządowych, wylegitymował się w Królestwie 1841 roku z synami, Antonim i Michałem (Akta po-Galicyjskie, Quaterniones).

Stanisław z żony Katarzyny z Czajęczyc miał synów: Gabryela, Marcina i Wojciecha 1695 r. Wiktor, cześnikowicz radomski, elektor 1733 r. z wojew. sandomierskiego. Samuel, kanonik kijowski 1745 r. Piotr i Teodor podpisali elekcyę 1764 r. z wojew. sandomierskiem. Feliks, miecznik radomski 1786 r. Filip, łowczy pilzneński 1790 r. (Metr. Kor., Sigil., Kancl., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

Wacław z synem Julianem wylegitymowani w Cesarstwie 1839 r. i zapisani do ksiąg szlachty okręgu białostockiego.

Feliks, syn Wincentego i Franciszki, ur. 1804 r. we wsi Sieciechowie, wszedł 1823 r. do 3 pułku piechoty liniowej i w 1831 r. awansował na podporucznika; wzięty do niewoli rosyjskiej i zesłany do gub. wiatskiej, wstąpił do wojska rosyjskiego.

Józef z Maryanny Skotnickiej miał synów: Floryana, Jerzego i Tytusa; z nich Floryan, ur. 1802 r. we wsi Potoku, w obwodzie sandomier-

skiem, postąpił 1821 r. do kompanii 4 lekkiej artyleryi pieszej i w 1831 r. został porucznikiem.

Jerzy, ur. 1807 r. w Chrzanowie, w obwodzie janowskim, wszedł 1824 r. do 6 pułku piechoty liniowej i w 1831 r. awansował na podporucznika w 22 pułku piechoty.

Tytus, ur. 1805 r. we wsi Orzechowie, w lubelskiem, postąpił 1823 r. do 4 pułku ułanów i w 1831 r. został podporucznikiem.

Roman, syn Tomasza i Maryanny, ur. 1793 roku we wsi Pniowki, w Galicyi, postąpił 1812 r. do pułku artyleryi pieszej Ks. Warszawskiego i w 1816 r. został podporucznikiem, a w 1818 r. wyszedł do dymisyi; podsekretarz w Komisyi Rządowej Wojny, przeniesiony 1831 r. do sztabu korpusu 2 jazdy w stopniu porucznika, awansował tegoż roku na kapitana i otrzymał krzyż złoty Virtuti Militari.

Seweryn, syn Jakóba i Tekli, ur. 1794 r. w Radzyniu, wszedł 1810 r. do pułku artyleryi pieszej Ks. Warszawskiego i w 1826 r. został podporucznikiem w batalionach weteranów czynnych, a w 1831 r. przeniesiony do 6 pułku ułanów, został porucznikiem; odbył kampanię 1812 r. w Rosyi pod Smoleńskiem, Możajskiem i Borysowem.

Wincenty, syn Sabina i Heleny z Grodeckich, ur. 1789 r. w Gromadzicach, wszedł 1807 r. do 1 pułku ułanów gwardyi francuskiej i w 1808 r. został porucznikiem, a 1812 r. kapitanem; przeniesiony 1815 r. do szwadronów instrukcyjnych ułanów, przemianowany do szwadronu ułanów gwardyi, pułkownik i dowódca legii litewsko-ruskiej 1831 r., wyszedł tegoż roku do dymisyi. Odbył kampanie: 1808 r. w Hiszpanii, 1809 roku w Austryi, 1810 i 1811 r. w Hiszpanii, 1812 r. w Rosyi, 1813 r. w Niemczech i 1814 r. we Francyi; za waleczność otrzymał krzyż srebrny kawalerski Legii Honorowej (Ks. Wojskowe).

MIKUSIEWICZ. Jakób, Stanisław i Walenty, bracia rodzeni, 1789 r. (Ks. Lustracyi).

MIKUSZEWSKI. Zofia, żona Jana Małachowskiego, skarbnika czerniechowskiego 1730 r. Anna, żona Jana Kurowskiego 1740 r.

MIKUTA h. NIECZUJA. Pisali się z Wahanowa i byli w wojew. trockiem; z nich Boguslaw-Maryan podpisał 1697 r. elekcyę z wojew. trockiem. Szymon i Wawrzyniec, synowie Andrzeja i Agnieszki, 1710 roku (Wyr. Tryb. Lubel.). Bartłomiej zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1799 r.

MIKUTOWICZ h. LUBICZ. Wawrzyniec, Antoni, Michał i Jerzy z potomstwem, synowie Jana-Krzysztofa, Aleksander i Maciej, synowie Kacpra, i inni, potomkowie Krzysztofa, Jan, Kacper i Jerzy, synowie Krzysztofa, wnukowie Jerzego, 1852 r.; Kazimierz z synem Kazimierzem, syn

Antoniego, wnuk Bartłomieja, prawnuk Piotra, praprawnuk Marcina, 1851 r. wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MIKUTOWICZ h. OSTOJA. Wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani: 1) do ksiąg szlachty gub. wileńskiej: Mateusz, syn Jerzego, z synem Michałem, wnukiem Michałem i prawnukami: Sewerynem, Liberyuszem i Apolinarym, 1847 r.; 2) gub. kowieńskiej: Jakób, Ludwik i Adam z potomstwem, synowie Szymona, wnukowie Samuela, prawnukowie Jana, 1851 roku.

MILADOWSKI. N. został 1654 r. stolnikiem orszańskim (Metr. Litew.). Ludwik i Mikołaj, posesorowie Kuleszowa, w pow. orszańskim 1662 r. (Lustracye). Maryanna, żona Pawła Chudzińskiego 1705 r.

MILAKOWSKI. Helena, żona Wojciecha Kobyłeckiego 1600 r. Dorota, żona Sebastyana Kobyłeckiego 1720 r. Patrz Miłakowski.

MILANOWSKI h. JASTRZĘBIEC. Licznie rozrodzeni na Mazowszu i nazwisko wzięli od wsi Milanowa (dziś Wilanów), pod Warszawą, którą dostał Stanisław ze Strzedrzykowa w nagrodę zasług od Jana ks. Mazowieckiego 1377 r. Jan był podkomorzym mazowieckim 1387 r. Jan, podkomorzy czerski 1450 r. Andrzej dostał 1487 r. przywilej na wykup wsi Dembica, a w 1490 r. był łowczym lubelskim. Po Mikołaju, który kupił 1502—1506 r. wieś Czerniaków, syn Jan, stolnik czerski 1543 r., miał synów, Andrzeja i Adryana; po Adryanie z żony Barbary, córki Stanisława Służewickiego, syn Wawrzyniec zaślubił Annę Przedworską i z niej pozostawił synów, Jana i Stanisława, elektora 1669 r. z ziemi czerskiej.

Trojan, syn Stanisława, 1552 r. Gabryel, Jan i Krzysztof, synowie Andrzeja, 1581 r. Marcin i Wojciech, synowie Marcina, 1581 r. dziedzice na Milanowie. Krzysztof, Marcin, Mikołaj, Paweł, Sebastyan i Wojciech zwani *Kostry* 1583 r.; po Sebastyanie syn Sebastyan, dziedzic wsi Kostry, żonaty z Anną Bzicką. Andrzej, syn Stanisława z Milanowa, 1589 r. Jan, syn Piotra *Piekut*, 1592 r. Andrzej, Jakób, Jan i Mikołaj, synowie Andrzeja, dziedzice Milanowa i Błonie 1592 r. Feliks, Jan, Paweł, Stanisław i Katarzyna, żona Jana Wereszczyńskiego, synowie i córka Jakóba *Niemiec*, dziedzica wsi Kostry 1592 r. Samuel, syn Mikołaja, żonaty z Heleną Wągrodzką 1599 r.

Marcin, syn Andrzeja, 1601 r. Maciej, syn Adama *Czajka*, sprzedał 1605 r. części Milanowa Bartłomiejowi, synowi Mikołaja *Czop* Milanowskiego; po Bartłomieju syn Jerzy miał syna Jana, dziedzica Sowina, żonatego z Elżbietą Sowińską. Wojciech, syn Marcina, z powiatu lubelskiego, pozbawiony czci szlacheckiej za zabójstwo, dla wielkich zasług rycerskich przywrócony do szlachectwa 1605 r. Po Adamie, synu Piotra *Krajny*, dziedzicu wsi Kostry, synowie: Andrzej, Jan, Marcin i Wojciech 1612 r. Jan, syn Mikołaja, żonaty z Dorotą Otwinowską 1616 roku. Maciej i Stanisław, sy-

nowie Pawła, i z nich Stanisław zapisał 1620 r. dożywocie żonie Zofii Wereszczyńskiej.

Walenty, syn Piotra *Czop*, dziedzic na Milanowie 1597 r., miał synów, Feliksa i Jana; z nich Feliks zaślubił Agnieszkę z Domaszewnicy i pozostawił syna Floryana, vicerotmistrza pancernego, który w 1660 r. nabył Pieszą Wolę, a miał z Heleny Kłusowskiej córki, Agnieszkę, Katarzynę i synów: Feliksa, Kazimierza i Stanisława.

Feliks, dziedzic Woli Wołoskiej, chorąży pancerny 1680 r., zaślubił Rozalię Zarudną i z niej miał syna Stanisława, dziedzica Woli Wołoskiej, stronnika Augusta III, po którym syn Antoni był dziedzicem części Woli Wołoskiej (Metr. Kor., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Don. Vars.). Krzysztof, starosta ratneński 1651 r., wojski parczowski 1661 roku, poborca wojew. 1662 r. i miecznik lubelski 1664 r., żonaty z Teresą Domasławską (Sigil.).

Krzysztof 1648 r., Jan i Wojciech 1669 r. podpisali elekcye z wojew. lubelskiem. Jan, dziekan garwoliński, proboszcz parysowski 1667 roku (Ks. Gr. Sochaczewskie). Paweł i Wojciech 1782 r., a Bazyli i Michał 1790 r wylegitymowani w Galicyi.

MILANOWSKI h. SUCHE-KOMNATY. W wojew. krakowskiem i na Podolu. Jan, podczaszy, został 1503 r. wojskim trembowelskim i tegoż roku otrzymał wójtostwo Śliwniki, a w 1520 r. wójtostwo w Parczewie; Jan był żonatym z Anną Rychcicką. Stanisław, burgrabia krakowski 1503 r., łowczy królewski, podskarbi nadworny koronny 1505 roku, wojski gostyński, podpisał w 1055 r. testament króla Aleksandra Jagiellończyka; um. 1509 r. Andrzej, żupnik w Wieliczce 1510 roku. Marcin dostał 1525 r. wójtostwo w Parczowie; miał syna Wojciecha, który pozostawił syna Marcina. Anna, żona Stanisława Jordana 1540 roku. Stanisław, posesor wsi Brody, w krakowskiem 1564 r., z Doroty Rakowskiej pozostawił syna Mikołaja, żonatego z Dorotą Zbroską. Mikołaj ożeniony z Barbarą Chocimirską 1566 roku. Jan, stolnik kamieniecki, po którym sukcesorowie, Jan i Mikołaj 1580 r.

Jan, wojski czernihowski 1623 r. N., stanowniczy królewski, towarzyszył 1638 r. Władysławowi IV w podróży do Baden. Jakób, wojski nowogrodzki 1645 r. Maciej-Kazimierz, elektor 1669 r. z wojew. krakowskiego. Felicyan, wojski nowogrodzko-siewierski, elektor 1669 r. z ziemi zakroczymskiej, żonaty z Zofią Brudzińską,. pozostawił synów, Adama-Jana, elektora 1733 roku z wojew. brzesko-litewskiego, i Jakóba. Adam podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. brzesko-litewskiem (Metr. Kor., Conv. Vars., Wyr. Tryb. Lubel.).

Szymon, syn Szymona, zasiadający w sądach pow. telszewskiego 1840 r. Władysław, syn Szymona, urzędnik w gub. mohylowskiej 1865 r. Józef, dziedzic dóbr Bałancy 1882 r. w gub. kowieńskiej.

Stanisław i Szymon z potomstwem, synowie Szymona, wnukowie Andrzeja, 1847 r. i Melchior, syn Andrzeja, z synami, Józefem i Ignacym.

1852 r. wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MILAŃSKI h. BRODZIC. Wzięli nazwisko od wsi Milan, w ziemi łomżyńskiej. Piotr *Żoch* i Nadbor 1462 r., Andrzej, syn Lenarta, z synem Mścisławem 1501 r. i inni cytowani w XVI stoleciu w aktach łomżyńskich. Zdaje się, że ta familia zgasła, lub wzięła inne nazwisko.

MILARTOWSKI. Stefan, sługa Wojciecha Tolibowskiego, starosty bobrownickiego, pozwany 1677 r. o najazd (Wyr. Tryb. Piotrk.).

MILASZKIEWICZ. Teodor, biskup grecko-unicki chełmski 1625 r., um. 1626 r.

MILATOWSKI. Jan z wojew. trockiem podpisał pospolite ruszenie 1698 roku.

MILATYCKI. Krzysztof zyskał 1599 r. przezysk (karę sądową) na Stanisława Żarskiego (Wyr. Tryb. Lubel.). Wojciech podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. lubelskiem.

Józef, syn Wincentego i Apolonii, ur. 1804 roku we wsi Chybice, w obw. opatowskim, wszedł 1820 r. do 8 pułku piechoty liniowej i w 1825 r. został podporucznikiem; porucznik 1831 r. i tegoż roku kapitan, otrzymał krzyż złoty Virtuti Militari (Ks. Wojskowe)

MILATYŃSKI h. WŁASNEGO. Herb — w polu błękitnem podkowa srebrna barkiem do góry; nad hełmem w koronie ręka zbrojna z mieczem (Żychl.).

Brali nazwisko od wsi Milatyna, na Rusi Czerwonej. Marcin i Jan z Milatyna podpisali konfederacyę szlachty czerwonoruskiej 1464 roku. N., łowczy bełski, miał córkę Teklę za Janem Pogórskim, chorążym lityńskim 1800 roku.

MILBE v. MÜLBE h. ODWAGA v. KONOPACKI. Jedna gałąź rodziny Konopackich za panowania Krzyżaków zniemczyła nazwisko na von Mülbe v. Milbe, a pod panowaniem polskiem wzięła polskie nazwisko Milewski i pisała się von der Mülbe-Milewski; należała ona do majętnych w Prusach Zachodnich. Fabian z pow. rastenburgskiego podpisał 1609 r. akta pruskie, a w 1612 r. był komisarzem od Stanów pruskich (Vol. Leg.).

MILBERG h. LICHTYAN. Herb — na tarczy obramowanej złotem, w polu srebrnem na tarczy mniejszej trójściętej w polu wyższem dwudzielnem z prawej srebrnem, z lewej czerwonem, koło zębate pół czerwone, pół srebrne; w środkowem polu srebrnem kotwica czarna z gałązką zieloną ukośnie skrzyżowane, w najniższem polu czarnem miecz lewo-ukośnie, rękojeścią do góry, na jego środku kask dragoński w lewo. Nad hełmem w koronie koło zębate w prawej połowie srebrne, w lewej czerwone (Hr. Ostr.).

Teodor dla znajomości praw krajowych otrzymał nobilitacyę 1790 r., żonaty z Reginą-Maryą Krokoszyńską, pozostawił dwóch synów, Henryka-Ottona i Ludwika.

Henryk-Otto, ur. 1785 r. w Warszawie, wstąpił 1800 r. jako podchorąży do wojska pruskiego i w 1806 r. został podporucznikiem; w 1807 r. przeszedł do wojska polskiego w stopniu porucznika do 1 pułku legii nadwiślańskiej i tegoż roku został kapitanem i 1810 r. przeznaczony na adjutanta polowego przy generale Chłopickim, a 1813 r. w tymże stopniu został adjutantem w sztabie generalnym armii francuskiej; podpułkownik 1814 r., naznaczony do pełnienia obowiązków szefa sztabu korpusu polnego wracającego z Francyi, i 1815 r. przeznaczony na podszefa sztabu dywizyi gwardyi; pułkownik 1820 r., przeniesiony na szefa sztabu korpusu rezerwowego, w 1829 r. posunięty na generała brygady, a w 1831 roku naznaczony dowódcą brygady złożonej z czterech batalionów pułku grenadyerów. Odbył kampanie: 1806—1807 roku w Prusach, 1808—1811 r. w Hiszpanii, 1812 r. w Rosyi, 1813 r. w Niemczech i 1814 r. we Francyi, za co ozdobiony krzyżem srebrnym Legii Honorowej, krzyżem kawalerskim polskim, a za męstwo w Hiszpanii mianowany kawalerem państwa francuskiego z dotacyą 506 franków rocznie.

Generał, dziedzic dóbr Szczepankowa, w obwodzie łomżyńskim, wylegitymowany w Królestwie 1838 r., zaślubił Józefatę Bykowską i z niej pozostawił syna Teodora-Stanisława, który będąc nieuleczalnie chory i do żadnej pracy fizycznej i umysłowej niezdolny, otrzymał w drodze łaski 1864 r. dożywotnią pensyę skarbową w ilości 554 rubli.

Ludwik, drugi syn Teodora, ur. 1787 r. w Warszawie, postąpił 1802 r. do pułku piechoty wojska pruskiego i w 1806 r. awansował na podporucznika; otrzymawszy dymisyę, wszedł 1807 r. na porucznika do 1 pułku piechoty legii nadwiślańskiej i został 1811 roku kapitanem w tymże pułku, a w 1812 r. naznaczony na szefa batalionu w 20 pułku piechoty; przeznaczony jako major do sztabu kwatermistrzostwa generalnego wojska, postąpił 1815 r. na podpułkownika i um. w 1824 r. Odbył kampanie: 1806—1807 r. w Prusach, 1808—1811 r. w Hiszpanii, 1812 r. w Rosyi i 1813 r. przeciw sprzymierzonym i za waleczność został kawalerem Legii Honorowej (Ks. Wojskowe).

Juliusz, asesor sądowy 1856 r., podsędek w Łomży 1866 r., żonaty z Emilią Lasocką, sędzianką błońską. N., dziedzic dóbr Szczepanków, w gub. łomżyńskiej 1880 r.

MILBERG. Baronowie. N. był pułkownikiem wojsk koronnych 1726 r. (Sigil.).

MILBICZ. Karol, syn Daniela i Franciszki, ur 1794 r. w Poznaniu, wszedł 1809 r. do 11 pułku piechoty Ks. Warszawskiego i w 1812 r. awansował na podporucznika w 18 pułku piechoty; przeznaczony 1815 r. do 4 pułku

strzelców pieszych, otrzymał tegoż roku urlop nieograniczony. Odbył kampanie, przeciw Rosyi i 1813 r. przeciw sprzymierzonym (Ks. Wojskowe).

MILCZARSKI. Kacper, syn Wojciecha i Maryanny Chmarkowskiej, ur. 1785 r. w m. Dubinie, w Ks. Poznańskiem, wszedł 1807 r. do 11 pułku piechoty i w 1826 roku został podporucznikiem w korpusie weteranów; w 1835 r. umieszczony w komendach inwalidnych, otrzymał przyznanie praw nowego szlachectwa w Królestwie 1841 r.

MILCZEWSKI. Podług Małachowskiego byli w wojew. witebskiem.

MILCZYŃSKI. Kazimierz, syn Łukasza i Magdaleny Kibińskiej, ur. 1803 roku w Zamościu, wstąpił 1821 roku do 2 pułku strzelców pieszych i w 1831 r. został podporucznikiem (Ks. Wojskowe).

MILDENHEWER. Mikołaj, burmistrz m. Girdawy, złożył 1454 roku przysięgę homagialną (Metr. Kor.).

MILECKI. Jan 1674 r., a Adam 1697 r z ziemią sochaczewską podpisali elekcye. Patrz Milęcki.

MILEJKO v. MILEYKO h. ŚLEPOWRON. Roman i Wołczko, synowie Milejki, podpisali Unię Polski z Litwą 1401 r. Stanisław na Żmudzi 1621 r. Józef, mostowniczy mścisławski 1791 r.

Zygmunt, Franciszek, Leopold i Maciej, synowie Wincentego, wnukowie Stanisława, i inni wylegitymowani w Cesarstwie 1859 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MILEJOWSKI v. MILEJEWSKI. Maciej z Milejowa, wikary katedralny krakowski 1454 r. Jakób i Paweł z Milejowic 1555 roku. Krzysztof i Jerzy, synowie Sebastyana; z nich Jerzy występował 1583 r. w Trybunale lubelskiem. Wojciech, syn Jana z Guzowa, 1590 r. Piotr, dziedzic Milejowic 1592 r. (Conv. Piotrk., Wyr. Tryb. Lubel.).

MILENKIEWICZ. N., posesor wsi Zielińcza 1792 r. (Lustracya). N. N. zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej przed 1830 r. Władysław, podporucznik w powstaniu 1831 r., następnie emigrant we Francyi.

MILEŃSKI Jan, odzwierny królewski 1522 roku. Piotr, syn Jakóba, 1546 r. Jan żonaty z Jadwigą Wiszczelską 1549 r. Mikołaj, poborca w Wielkopolsce 1564 r. Erazm i Krzysztof 1567 r. Maciej i Tomasz, synowie Seweryna, 1627 r. Jakób, pisarz ziemski wschowski, deputat z wojew. kaliskiego 1676 r. Andrzej, Jakób i Stefan z wojew. płockiem podpisali elekcyę 1697 r. (Conv. Vars., Ks. Gr. Przedeckie, Wyr. Tryb. Lubel.).

MILENTZ. Jan-Deodat, kupiec gdański, został radcą królewskim 1790 r. (Sigil.).

MILER. Patrz Miller.

MILEROWICZ. Stanisław, syn Marcina i Agnieszki, ur. 1776 roku w m. Kemblowie, w poznańskiem, wszedł 1802 roku do wojska pruskiego, a wzięty do niewoli 1806 r., wcielony został do pułku 4 legii nadwiślańskiej; przeniesiony 1815 r. do 1 pułku piechoty liniowej, został 1825 roku podporucznikiem w batalionie weteranów czynnych; um. 1831 r. Odbył kampanie: 1807 r. przeciw Prusom, 1809 r. przeciw Austryi, 1812 r. w Rosyi i 1813 r. przeciw sprzymierzonym (Ks. Wojskowe).

MILESKI h. GRZYMAŁA. Baltazar, Stanisław i Wawrzyniec, dziedzice części Mileski-Stoki i Wola Mieczkowa, prowadzili 1559 r. proces o granicę swych wsi z dobrami królewskiemi Wiączyn Polny; w sprawie tej wyznaczona komisya wydała dekret (Metr. Kor.).

MILEWICZ h. DĄBROWA. Na Litwie. Szymko, Piotr i Marcin, bojarowie królewscy 1542 r. (Metr. Litew.).

Wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej: Jakób i Jerzy z synem Stanisławem, synowie Tadeusza, wnukowie Bartłomieja, prawnukowie Samuela, 1856 r.; Antoni, Heronim i Mikołaj z potomstwem, synowie Mikołaja, i inni potomkowie Bartłomieja, syna Samuela, 1861 r.; Józef i Jakób z potomstwem, synowie Tomasza, wnukowie Tomasza, syna Macieja, i inni potomkowie tegoż Tomasza, syna Macieja, jak Apolinary, Józef i Franciszek, synowie Franciszka, Antoni i Andrzej, synowie Andrzeja, i inni 1848, 1852 i 1867 r. Józef, syn Tomasza, dóbr Sudymty, Domicela, córka Ignacego dóbr Mejliszki, dziedzice w gub. kowieńskiej 1882 r.

MILEWICZ h. KOŚCIESZA. Wincenty, syn Jana, z synami, Dominikiem i Tadeuszem wylegitymowani w Cesarstwie 1851 roku i zapisani do ksiąg szlachty gub. wileńskiej.

MILEWICZ h. ŻUBRZA-GŁOWA. Ambroży, syn Jana, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1799 r.

MILEWICZ. Franciszek, syn Jana i Klary, ur. 1785 r. w m. Lipawie, w Kurlandyi, wszedł 1806 r. do legii północnej i w 1815 r. przeszedł do 5 pułku piechoty liniowej i w 1816 r. otrzymał dymisyę w stopniu podporucznika; w 1821 roku postąpił ponownie do służby na dozorcę budowli w korpusie inżynierów, i um. 1830 r. Odbył kampanie: 1806 r. z Prusami, 1809 r. przeciw Austryi, 1812 r. w Rosyi i 1813 r. w Niemczech i za waleczność ozdobiony krzyżem Legii Honorowej (Ks. Wojskowe).

MILEWSKI h. BOŃCZA. Hipolit, syn Michała, z synami, Oskarem i Lucyanem wylegitymowani w Cesarstwie 1837 roku i zapisani do ksiąg szlachty gub. wileńskiej.

MILEWSKI h. JASTRZĘBIEC. Bardzo rozrodzona rodzina w Koronie; jej gniazdem północne Mazowsze; jednego pochodzenia z Brulińskimi. Janusz, Piotr, Nasił, Świętosław, Wojciech, Paweł i inni zamieszczeni na przywileju danym Boleścicom przez Ziemowita ks. Mazowieckiego 1408 r. Wielisław z Milewa dostał w nagrodę zasług od Jana ks. Mazowieckiego w 1415 roku dwadzieścia włók ziemi i lasu niedaleko Łomży, gdzie założył wieś Milewo od rodziny swojej tak nazwaną. Stanisław, Marcin i Mikołaj sprzedali Kruszewskim za przywilejem książęcym swój majątek Lubnicę, w ziemi łomżyńskiej 1426 r. Mikołaj, dziedzic Milewa i Kamionki 1447 r. Wawrzyniec, pisarz grodzki kamieniecki 1552 r. Paweł, syn Grzegorza, Stanisław, syn Jakóba, i Stefan, syn Wojciecha, dziedzice Milewa 1579 roku. Jakób, kanonik krakowski i gnieźnieński 1579 r., dziekan łowicki, sufragan krakowski, biskup laodycki 1581 r., um. 1584 r.; jego brat stryjeczny Piotr, opat mogilski 1580 roku. Stanisław, syn Grzegorza Bolesty, z ziemi ciechanowskiej, nabył 1596 r. części dóbr Wierzchonie. Stanisław, dziedzic Krogulca, podstoli kamieniecki, rotmistrz królewski 1596 r., podstoli podolski 1599 r., żonaty z Eufrozyną Chocimierską.

Gabryel, Jan i Zygmunt, synowie Stanisława, 1606 r. Mikołaj, z żoną Agnieszką otrzymali 1615 r. wójtostwo Świdniki, a w 1624 r. był Mikołaj dworzaninem królewskim. Mikołaj, rotmistrz królewski 1623 r. Maciej i Tomasz, synowie Seweryna, 1627 r. Adam i Wojciech, synowie Pawła z Milewa, 1628 r. Piotr, z towarzysza pancernego ksiądz, następnie kanonik lwowski 1638 r., szczególny dobrodziej ks. Dominikanów, których fundował w Jaworowie, a nadał we Lwowie. Fabian, deputat z wojew. bracławskiego 1642 roku. Wojciech *Gąsowicz*, pisarz skarbu królewskiego i kapitan dragonów 1650 r.

Andrzej, kanonik lwowski, pleban milczycki 1653 roku, miał brata Wojciecha. Gabryel, wójt tenczyński, po nim wdowa Anna Mikoładowska, oraz córka Anna i syn Gabryel 1654 r. Stefan, elektor z wojew. krakowskiego 1669 r. Jan-Jerzy, komornik lwowski 1677 r. Michał, pisarz grodzki siewierski 1686 r. Aleksander, pułkownik wojsk koronnych, żonaty z kasztelanką Ludwiką z Głogowa 1693 r.

Po Andrzeju syn Adam, komornik ziemski 1702 r., następnie 1713 r. wojski bełski, miał syna Krzysztofa, vicegerenta grodzkiego zakroczymskiego 1723 r., pisarza grodzkiego sochaczewskiego, który w 1725 r. nabył Głowczyn; burgrabiego i sędziego grodzkiego wyszogrodzkiego 1727 roku, ostatnio 1737 r. starostę grodeckiego. Remigian, łowczy latyczowski 1719 r. Bartłomiej, posesor Chruślina, podstoli owrucki, miał synów: Antoniego, Andrzeja, Jakóba, Marcina, Sebastyana i Stanisława, którzy 1736 r. przeprowadzili działy dóbr, i z nich Stanisław, vicegerent ziemski trembowelski 1725 r., podczaszy zakroczymski 1736 r., miał córkę Helenę-Anielę za Józefem-Joachimem Komorowskim, kasztelanem bełskim, a po Antonim z Maryanny Jastrzębskiej synowie, Jan żonaty z Petronelą Sobieszczańską i Marcin. Kazimierz-Antoni, vicegerent, pisarz grodzki 1711 r., miecznik 1713 roku,

ostatnio 1724 r. cześnik halicki. Po Tomaszu synowie, Adam i Antoni-Mikołaj, łowczy miński 1725 r., nowogrodzki 1731 roku, miał syna Ignacego. Marcin, elektor 1733 r. z wojew. wołyńskiego. Tomasz, komornik ziemski rożański 1778 r., komisarz do zbierania ofiar z pow. mławskiego 1789 r. Szymon, namiestnik żytomierski, został 1785 r. sędzią pogranicznym. Piotr, burgrabia rożański 1793 roku (Conv. Vars. i Piotrk., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Metr. Kor., Sigil., Kancl.).

Antoni, Józef, Paweł-Kacper, Stanisław z Bylicy i Wojciech 1782 r., Józef, Stefan i Kajetan-Wawrzyniec 1789 r. wylegitymowani w Galicyi.

Po Szymonie, podstarościm kolneńskim 1620 r., podstolim i podsędku łomżyńskim i ostrołęckim 1635—1646 r., synowie, Jan i Stanisław; po Stanisławie syn Walenty, burgrabia łomżyński 1682 r., miał syna Wawrzyńca, a ten syna Jana, po którym syn Jakób, żonaty z Anielą Klimską, pozostawił syna Stanisława, wylegitymowanego w Królestwie 1848 r.; z tej linii Ludwik-Bartłomiej, syn Józefa, wylegitymowany w Królestwie 1845 r.

Jan z żoną Maryanną Nałęczówną kupili dobra Główno i Główczynko 1691 r. (Akta Warszawskie); po tym Janie synowie, Jakób i Tomasz, i z nich Jakób, dziedzic Główczyna, wojski zakroczymski 1710 roku, żonaty z Maryanną Nowodworską, 1v. Lasocką, 2v. Kobylnicką, pozostawił syna Marcina, a ten syna Stanisława, po którym z Teresy Bielawskiej syn Jan, urzędnik w Warszawie, wylegitymowany w Królestwie 1851 r. z synem Wincentym, urodzonym z Konstancyi Botwiłowiczówny.

Po Adamie, wojskim łomżyńskim 1715 r., syn Antoni miał syna Kazimierza; tego syn Ignacy pozostawił syna Macieja, a ten syna Franciszka, żonatego z Teklą Pałuską, z której synowie: Józef, Kazimierz i Władysław wylegitymowani w Królestwie 1848 r.

Jakóba, dziedzica dóbr Osiek 1718 r., syn Dyonizy miał syna Ignacego, żonatego z Elżbietą Piskowską, z której synowie: Józef, Piotr i Symforyan wylegitymowani w Królestwie 1843 r. Po Tomaszu, dziedzicu dóbr Chechły, syn Tomasz zaślubił Franciszkę Krajewską, i z niej miał synów, Piotra, dziedzica dóbr Chechły, i Mateusza, wylegitymowanych w Królestwie 1837 roku.

Jedna gałąź tego domu, osiedlona na Podlasiu i bardzo rozrodzona, od swego dziedzictwa wsi Kapice, wzięła nazwisko Kapica, inna zaś do tego nazwiska dodawała rodzinne Milewski, jako przydomek. Ci Podlascy Kapicowie-Milewscy zmienili nieco herb, kładąc na podkowie krzyż kawalerski złoty, a na tym jastrzębia; wielu też Jastrzębczyków Milewskich przeszło do herbu Ślepowron i na odwrót.

MILEWSKI h. LUBICZ. Mikołaj i Paweł z uwagi na oddane zasługi otrzymali 10 włók gruntu pod Zambrowem 1454 r. (Mil.).

MILEWSKI h. POMIAN. W Prusach Zachodnich i na Kujawach. Krzysztof, poseł malborgski na sejm 1613 r., deputat na Trybunał radom-

ski i do zapłaty wojsku. Fabian, sądowy malborgski, poseł 1646 i 1648 r. Aleksander, elektor 1669 i 1674 r. z wojew. pomorskiego.

Andrzej na Kujawach 1704 r., cześnik starodubowski 1705 r., zaślubił Klarę Tolibowską, bratankę Wojciecha, biskupa poznańskiego, za którą otrzymał dobra Brwilino Górne, i miał z niej synów: Franciszka, Józefa, burgrabiego brzeskiego 1732 r., i Ludwika, dziedziców wsi Brzezie; po Franciszku z Ludwiki Kozickiej syn Wojciech sprzedał 1763 r. dobra Brwilino. Andrzej, Dobrogost, Grzegorz, Józef, komisarz brzesko-kujawski, Ludwik, dwóch Pawłów, Walenty i Wawrzyniec z wojew. brzesko-kujawskiem, a Mateusz, poseł wojew. chełmińskiego, z wojew. chełmińskiem podpisali elekcyę 1733 roku. Franciszka, żona Konstantego Kurdwanowskiego, wojskiego gąbińskiego 1734 r. N., dziedzic dóbr Cielemierz, pod Świecem 1772 r. Jan Nepomucen, komornik graniczny inowrocławski 1790 r., komisarz cywilno-wojskowy wojew. inowrocławskiego 1791 r., szambelan Stanisława Augusta, żonaty z Maryanną Jasińską (Ks. Gr. Brzeskie).

MILEWSKI h. ŚLEPOWRON. Jedna z najwięcej rozrodzonych naszych rodzin; jej gniazdem ziemia ciechanowska, zważając zaś na podobieństwo imion familijnych w XV stoleciu, zdaje się być jednego pochodzenia z Ślepowrończykami na Krasnem. Michał dostał w nagrodę zasług 1414 r. od Jana ks. Mazowieckiego 30 włók gruntu nad rzeką Ruś, w ziemi łomżyńskiej, na których wybudował wieś Milewo. Falka, żona Szymona, sprzedała 1414 roku części swe we wsi Piski Stefanowi, rodzonemu bratu swego męża. Szymon ustąpił części Piski 1430 r. braciom swym rodzonym, Janowi i Stefanowi. Krystyn, Marcin, Paweł, Piotr, Trojan i Wawrzyniec, dziedzice Milewa 1436 r.

Wrocisław, Mikołaj, Przedbor, Paweł i Maciej kupili 30 włók gruntu, zwanego Skiejtowstok, w ziemi wiskiej za przywilejem książęcym 1432 r. Andrzej, kuchmistrz książąt Mazowieckich 1439 r. Bartłomiej, Jakób, Mikołaj i Stanisław, bracia rodzeni, 1451 r. Paweł, syn Stanisława, 1470 roku, i Mścisław, syn Krystyna, 1501 r. dziedzice Milewa.

Po Sławku synowie: 1) Mikołaj, dziedzic dóbr Łosie 1552 r., jego potomkowie brali przydomek, a niekiedy i nazwisko Łoś, jak N., kanonik ostrołęcki 1612 r.; 2) Jan wziął w zastaw pewne grunta we wsi Susku od Walentego z Suska, co zatwierdzili Stanisław i Janusz książęta Mazowieccy 1512 r. Ambroży, proboszcz w Kleczkowie 1554 r. Jan Mikołajowicz, Stanisław Wojtkowicz, Stanisław Dudrejewicz, Mikołaj i Michał dostali prawem feudalnem pewne grunta w ziemi tykocińskiej od Gastolda, wojewody połockiego 1516 r. Wojciech, syn Stanisława, 1583 r. Marcin, pisarz grodzki sandomierski 1583 roku, podstarosta lubelski, żonaty z Magdaleną N., miał syna Jana. Krzysztof, syn Stefana, dziedzic Milewo - Leśne i Milewo - Litwa 1584 roku. Jakób, Michał, Piotr i Urban, synowie Jakóba, dziedzice Milewa-Zabiele 1585 r. Krzysztof był jednym z delegatów od Stanów Rzeczypospolitej do arcyksięcia Maksymiliana w 1587 r. z żądaniem, aby jako nie-

prawnie obrany królem ustąpił z kraju. Adam, Jan, Szymon i Walenty, synowie Jana, 1590 r. Jan i Krzysztof, synowie Feliksa, 1597 r.

Marcin, syn Jakóba, 1605 r. Jan, podstarosta 1623 r., wojski 1626 r. nurski. Marcin, podstarosta nurski, elektor 1632 r. z ziemi nurskiej, żonaty z Anną z Kuczyna, pozostawił córki: Helenę, Katarzynę, Marcyanę, Zofię i syna Jana. Stefan żonaty z Maryanną Łempicką, sędzianką wiską 1640 r. Jan, podpisarz grodzki łomżyński 1643 r., pisarz żup solnych 1649 r., podstoli drohicki 1662 r.

Jan-Stanisław, wojski 1653 r., a w 1661 r. łowczy smoleński, odznaczył się w oblężeniu Smoleńska i z własnej szkatuły płacił rycerstwo, co sejm 1661 r. kazał mu zwrócić; poseł na sejm 1659 r. Jan z ziemi łomżyńskiej, Maciej z ziemi bielskiej i Michał z ziemi wiskiej elektorowie 1669 r. Stanisław i Stefan, synowie Andrzeja, 1678 r. Po Janie, podpisarzu grodzkim łomżyńskim, syn Mateusz zapisał 1692 r. dożywocie na dobrach Piski Choromany żonie swej Petroneli Żylińskiej. Władysław, namiestnik i regent grodzki pow. oszmiańskiego 1695 r. (Arch. Szem.). Kilkudziesięciu z tej rodziny podpisało elekcyę 1697 r. z różnych województw. Michał, Marcin i Karol z powiatem oszmiańskim podpisali konfederacyę olkienicką 1700 r.

Andrzej, Franciszek, Józef i Ludwik, synowie Andrzeja, 1710 roku. Aleksander z Milewa, dziedzic części Bychawki, instygator sądowy 1714 r. Augustyn, Ignacy, dwóch Janów, Kazimierz z wojew. mazowieckiem, Władysław z wojew. podlaskiem i Wojciech z wojew. płockiem podpisali elekcyę 1733 r. Jakób, syn Michała, 1755 r. Wiktorya, żona Floryana Drewnowskiego, sędziego grodzkiego łomżyńskiego 1765 roku. Antoni, pułkownik wojsk koronnych 1777 roku. Franciszek, szambelan królewski 1784 r. (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel. i Piotrk., Sigil., Conv. Vars.). Aurelia, żona Hermenegilda Garczyńskiego, komisarza cywilno-wojskowego ziemi drohickiej 1800 r.

Stanisław, syn Jana, sprzedał 1708 r. części Milewa Grzegorzowi Mroczkowi, a Paweł Mroczek odstąpił 1715 r. części wsi Mroczki Jakóbowi i Wojciechowi, synom Stanisława Milewskiego; Marcin, syn Wojciecha, sprzedał 1765 roku części wsi Tarały-Michały Andrzejowi Wąsowskiemu i jako Marcin, dziedzic z Mroczków-Milewa, legitymował się w Galicyi Zachodniej 1803 roku.

Jan, syn Jakóba, nabył 1763 r. w grodzie liwskim części Skarzyna od braci Skarzyńskich i legitymował się 1808 roku w Galicyi Zachodniej (Akta po-Galicyjskie).

Po Piotrze, który w 1480 r. dostał 10 włók gruntu we wsi Milewo-Gałąski (Akta Wąsoskie), syn Stefan miał syna Zygmunta, a ten syna Jana, tego syn Rosłan pozostawił syna Jakóba, którego syn Jan miał syna Józefa, a ten syna Stanisława, po którym z żony Franciszki Sarnackiej syn Jakób, urzędnik sądowy w Łomży, wylegitymowany w Królestwie 1844 r., następnie był asesorem sądu w Łęczycy 1866 r.

Adam, dziedzic dóbr Milewo Wielkie i Betków 1646 roku, miał potomstwo; po tym pochodzący: Łukasz, żonaty z Petronelą Myszkowską,

z tej synowie, Teodor, zastawny posesor wsi Wyrębowo, w pow. sieradzkim, i Szymon 1837 roku; Kazimierz, urzędnik celny, syn Macieja i Katarzyny Skarzyńskiej, 1840 roku; Bartłomiej, syn Macieja, 1851 r.; Piotr, syn Jana i Maryanny Ossowskiej, Paweł, syn Macieja i Maryanny Niedziałkowskiej, Antoni i Józef, synowie Jana, Wawrzyniec, tego syn Antoni, Piotr, po którym syn Antoni, wszyscy 1851 r.; Franciszek, urzędnik w m. Chorzele, syn Wojciecha, 1853 r.; Aleksander, syn Franciszka, 1853 r.; Konstanty, urzędnik w Warszawie, syn Józefa, 1857 roku; Teodor, syn Jana i Franciszki Królikowskiej, 1858 roku; Franciszek, syn Michała, w wojsku rosyjskiem, 1843 r.; Michał, syn Franciszka, 1843 roku; Henryk, w wojsku rosyjskiem, syn Jakóba i Walentyny Zaremba, 1844 r., i Włodzimierz i Jakób, synowie Józefa i Julianny Dołżańskiej, 1862 r. wylegitymowani w Królestwie.

Jan, herbu Jastrzębiec, w 1792 r. zapisał Dominikanom w Sochaczewie 1000 złotych na swym majątku Głowczynie (Akta Sochaczewskie); jego syn Wawrzyniec miał syna Pawła, a ten syna Stefana, którego syn Stanisław z Józefy Krośnickiej pozostawił syna Tadeusza, dziedzica wsi Milewo-Wierzchonice, w pow. pułtuskim, wylegitymowanego w Królestwie 1841 r.; Walenty, Adam, Marcin, Hipolit-Jan, żona Konstancya Rudnicka, z tej syn Edward, pisarz sądowy w Kaliszu, wylegitymowani w Królestwie 1854 roku. Z tej linii Dominik, syn Jana i Joanny Rawa, wylegitymowany w Królestwie 1859 r.

Po Walentym, geometrze i pośle łomżyńskim na sejm 1697 r., syn Adam, po którym synowie: 1) Antoni, tego syn Maciej miał syna Jana, żonatego z Agatą Sagatyńską, z niej syn Adam wylegitymowany w Królestwie 1842 r.; 2) Wojciech miał syna Jana, a ten syna Andrzeja, pò którym z Urszuli Ciborowskiej syn Ignacy wylegitymowany w Królestwie 1848 r.; Kazimierz, syn Łukasza, wnuk powyższego Jana, żonaty z Maryanną Nowowiejską, pozostawił syna Mateusza, wylegitymowanego w Królestwie 1844 r.; 3) Jana syn Antoni miał syna Wojciecha, po którym z Domiceli Babińskiej syn Mikołaj wylegitymowany w Królestwie 1844 r.

Andrzej, dziedzic dóbr Ustronie 1704 roku (herbu Pomian), z Anny Tolibowskiej miał mieć jeszcze syna Aleksandra, po którym syn Wojciech zaślubił Brygidę Rościszewską i z niej miał syna Hilarego, urzędnika sądowego w Płocku, wylegitymowanego w Królestwie 1839 r. z synem Maryanem.

Bartłomiej, dziedzic wsi Milewo-Zabiele, w ziemi wiskiej 1713 roku, z żony Jadwigi Maleszewskiej pozostawił syna Michała, a ten syna Bartłomieja, po którym z Maryanny Łojewskiej syn Adam, dziedzic części wsi Nadbory-Brzostowo, w pow. łomżyńskim, wylegitymowany w Królestwie 1856 r.

Po Tomaszu, dziedzicu dóbr Witoszyn 1718 r., syn Józef miał syna Walentego, a ten syna Jana, po którym z Salomei Mossakowskiej syn Józef, dziedzic części we wsi Mossaki-Rukle, w pow. przasnyskim, wylegitymowany w Królestwie 1844 r.; z tej linii Franciszek, proboszcz w m. Bło-

niu, i Wiktor, dzierżawca dóbr Przetycz, w pow. pułtuskim, synowie Józefa, 1841 r., i Józef, syn Antoniego i Anny Nałęczówny, w 1845 r. wylegitymowani w Królestwie.

Antoni-Mikołaj, łowczy miński, dziedzic dóbr Czochanie 1725 roku, herbu Jastrzębiec, miał syna Michała, a ten syna Antoniego, po którym z Klary Bogdaszewskiej syn Stanisław wylegitymowany w Królestwie 1849 r.

Po Bartłomieju, podstolim owruckim, dziedzicu dóbr Puchały i Sokola Łąka, w ziemi łomżyńskiej 1729 r., (herbu Jastrzębiec) który miał pozostawić syna Stanisława, a ten syna Antoniego, po którym z Maryanny Łazowskiej syn Jakób, dziedzic wsi Szczepkowa, w pow. mławskim, wylegitymowany w Królestwie 1839 r.; z tej linii Julian, żołnierz w wojsku rosyjskiem, syn Kazimierza, 1847 r., i Kazimierz, syn Antoniego, 1847 r. wylegitymowani w Królestwie.

Stanisław, dziedzic wsi Cieszkowa-Szczyty i Borzewiska 1740 roku, zaślubił Konstancyę Rogozińską i z niej pozostawił syna Konstantego, burgrabiego sieradzkiego 1760 r., wojskiego mniejszego 1770 roku, miecznika 1771 r., ostatnio 1780 r. łowczego szadkowskiego i sędziego deputata na Trybunał 1790 r., po którym syn Kajetan zaślubił Justynę Tymieniecką i z niej miał syna Józefa, dziedzica dóbr Mikorzyn, w pow. konińskim, wylegitymowanego w Królestwie 1839 r.

Po Wojciechu, dziedzicu wsi Brwilino 1763 r., (herbu Pomian) syn Tomasz miał synów, Jana właściciela domu w Warszawie, wylegitymowanego w Królestwie 1838 r., i Antoniego-Bolesława, żonatego z Moniką Latosińską, z której syn Jan wylegitymowany w Królestwie 1844 r.

Po Szymonie, podstolim i podsędku łomżyńskim 1638 r., syn Jan miał syna Antoniego, a ten syna Piotra, po którym syn Adam pozostawił synów: 1) Antoniego, którego syn Józef pozostawił syna Mateusza, dziedzica części wsi Milewo, w pow. łomżyńskim, wylegitymowanego w Królestwie 1854 r.; 2) Stanisława, którego syn Antoni miał syna Jana, żonatego z Elżbietą Kossakowską, z której syn Feliks wylegitymowany w Królestwie 1854 r. Inni członkowie tej linii wylegitymowani w Królestwie z herbem Jastrzębiec.

Wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty: 1) gub. wileńskiej: Wincenty, syn Michała, z synami: Witoldem, Oskarem, Wincentym, Janem i Ludomirem 1843 r.; Wiktor, syn Macieja, z synem Stanisławem i Wincenty, syn Wincentego, z synem Karolem 1851 r.; 2) w gub. kowieńskiej: Ferdynand, Felicyan, Leon i Ignacy z potomstwem, synowie Antoniego, wnukowie Józefa, 1843—1867 r. i potomstwo Antoniego, Jana i Józefa, synów Kazimierza, wnuków Macieja, prawnuków Michała, 1846, 1848 i 1861 r.; 3) w gub. grodzieńskiej: Adam, syn Grzegorza, z synem Grzegorzem 1844 roku; 4) w okręgu białostockim: Adam i Antoni, synowie Augustyna, Józef, Kajetan, Wacław i Paweł, synowie Jana, Antoni i Franciszek, synowie Jana, i Michał, syn Mateusza, 1845 r., a Antoni i Jan, synowie Adama, 1846 r.

Kazimierz, syn Ferdynanda, dóbr Janotyszki-Polesie-Kazimierzowo, i Stanisław, syn Leona, dóbr Dowkintławki, w gub. kowieńskiej dziedzice 1882 roku.

MILEWSKI h. ŚLEPOWRON odm. v. MILAN. Herb — w polu błękitnem, na barku srebrnej podkowy krzyż kawalerski, na nim kruk z pierścieniem w dziobie; nad hełmem w koronie, na pawim ogonie podkowa z krzyżem na barku.

Jedna linia Ślepowrończyków-Milewskich z Milewa, w ziemi ciechanowskiej, brała powyższą odmianę w herbie, i z niej Maciej, dziedzic na Łukianach, Ukrupowie i Milewie-Tosiach, deputat na Trybunał litewski 1734 r., zaślubił Cecylię Judycką i z niej miał syna Dominika-Mateusza, dziedzica na Łukianach i Wojsznaryszkach, horodniczego, krajczego, a od 1740 r. stolnika oszmiańskiego, po którym z Maryanny Szymkowiczówny dwóch synów, Karol i Michał.

Karol, dziedzic dóbr Nacz 1760 r., zaślubił Franciszkę Korejwiankę i z niej pozostawił dwóch synów, Henryka i Rudolfa; po Henryku, dziedzicu Milwinowa i Bogdanowa, z Waleryi Moczydłowskiej synowie: Karol, ur. 1872 r., Rejnhold, ur. 1874 r. i Bogusław, ur. 1875 r.

Rudolf, drugi syn Karola, miał dwie żony, Waleryę i Józefę Gąsowskie, i z 1-ej żony syn Józef, ur. 1858 r., a z 2-iej żony córka Marya i synowie: Edward ur. 1863 r., Stanisław, ur. 1868 r. i Waleryan, ur. 1870 r.

Michał, drugi syn stolnika Dominika-Mateusza, z żony Katarzyny Wojno-Jasienieckiej pozostawił syna Hipolita, dziedzica Cicinia, sędziego granicznego oszmiańskiego 1825 r., po którym z Józefy, córki Franciszka Szwańskiego, syn Oskar.

Oskar, dziedzic na Geranonach, palestrant litewski, od 1876 r. hrabia papieski, zaślubił Weronikę Wołk-Łaniewską i z niej pozostawił córkę Maryę za Szymonem Mejsztowiczem, sędzią honorowym nowoaleksandryjskim, i synów, Ignacego, dziedzica na Geranonach, hrabiego papieskiego od 1876 r., i Hipolita, dziedzica Ługomicze i Łazduny, hrabiego papieskiego od 1876 r., żonatego z Kazimierą, córką Aleksandra Hołyńskiego (Hr. Bork.).

MILEWSKI h. TUCZYŃSKI. Jedna gałąż rodziny Kapica-Milewski, herbu Jastrzębiec, niewiadomo z jakiego powodu brała herb Tuczyński, i ci Milewscy zamieszkiwali w ziemi bielskiej.

MILEWSKI. Jan, posesor wsi Dąbie 1516 roku, chorąży poznański 1521 r. Marcin żonaty z Dorotą Jarzembkówną 1524 r. Mikołaj z Hruzowy, wojski kaliski, deputat na Trybunał koronny 1579 r. Fabian i Mikołaj, bracia, nabyli 1583 r. wójtostwo wsi Krwatka. Jakób, podkomorzy poznański 1668 roku.

Jan, syn Franciszka, subdelegat ziemski sieradzki 1757 r. Sebastyan, burgrabia grodzki łęczycki 1781 r. Antoni, komornik ziemski wieluński 1791 r. (Metr. Kor., Conv. Vars., Wyr. Tryb. Piotrk.).

Antoni, syn Tomasza i Rozalii Romanowiczówny, ur. 1790 r. we wsi Tarchominie, w pow. warszawskim, wszedł 1820 r. jako lekarz batalionowy do 4 pułku strzelców pieszych i w 1830 r. przeniesiony do kompanii 1 armii garnizonowej.

Franciszek, syn Wojciecha i Eleonory Kowalewskiej, ur. 1802 roku we wsi Kleszewie, w obwodzie pułtuskim, wstąpił 1820 r. do 1 pułku strzelców pieszych i w 1831 r. został podporucznikiem; wzięty do niewoli i zesłany do gub. wiatskiej, postąpił do wojska w korpusie orenburgskim.

Jan, syn Kazimierza i Katarzyny Kaszyńskiej, ur. 1790 r. w m. Goślicach, w Galicyi, wszedł 1808 r. do pułku artyleryi Ks. Warszawskiego i w 1811 r. awansował na porucznika klasy II, a 1812 roku na porucznika klasy I; przeniesiony 1815 r. do 1 pułku strzelców pieszych, był 1816 r. kwatermistrzem, a 1819 r. postąpił na kapitana i w 1822 r. umieszczony w kompanii weteranów. Odbył kampanie, 1809 r. przeciw Austryi i 1813 r. przeciw sprzymierzonym; był żonatym z Józefą Łaszewską, która um. 1875 r. w Lesznie, pod Błoniem.

Melchior, syn Marcina i Antoniny Lewandowskiej, ur. 1792 r. w Poznaniu, postąpił 1810 r. jako pisarz przy płatniku dywizyi do administracyi wojennej i 1815 r. umieszczony jako audytor w 4 pułku strzelców pieszych, otrzymał 1816 r. dymisyę. Odbył kampanię 1813 r. przeciw sprzymierzonym; pozostawił syna Marcina (Ks. Wojskowe).

Apolonia, żona Ludwika Jordana, generała wojsk polskich 1830 r. Karol żonaty z Maryą bar. von Heydel 1850 roku. Alfred żonaty z Maryą Kołaczkowską 1855 roku.

MILEWSKI. Franciszek, syn Michała i Petroneli Pokrzywnickiej, ur. 1782 r. we wsi Gruczynie, w pow. lubelskim, postąpił 1809 roku do 17 pułku piechoty Ks. Warszawskiego i w 1809 r. został podporucznikiem, a 1811 r. porucznikiem; przeniesiony 1815 r. do 1 pułku piechoty liniowej, przeszedł 1817 r. do korpusu żandarmeryi, a w 1835 r. był porucznikiem komend inwalidnych 10 okręgu straży wewnętrznej; odbył kampanie: 1809 r. przeciw Austryi, 1812 r. przeciw Rosyi i 1813 r. przeciw sprzymierzonym, za co otrzymał krzyż złoty wojskowy. Franciszek otrzymał 1839 r. prawa nowego szlachectwa w Królestwie (Ks. Wojskowe).

Karol, inspektor w instytucie panien w Puławach, autor i tłomacz, zm. 1853 r., otrzymał prawa nowego szlachectwa w Królestwie 1845 roku; jego syn Jan Nepomucen, w wojsku rosyjskiem, wylegitymowany w Królestwie 1849 r.

MILĘCKI v. MILECKI h. CIOŁEK. Barbara, wdowa po Jerzym z Milęcina, z synami, Jakóbem i Szymonem otrzymali 1526 r. przywilej dla swej wsi.

Jakób, syn Jerzego, dziedzic na Milęcinie 1563 r. Stanisław, podstarosta warszawski 1563 r. Heronim, Maciej, Mateusz, Piotr i Stanisław,

synowie Feliksa z Myśliczyna, 1582 r.; po Heronimie z Maryanny Gasińskiej syn Aleksander 1593 r. Adam, dziedzic Buchowic 1597 r.

Adam, syn Krzysztofa, 1654 r. Stanisław, syn Wojciecha, wnuk Mikołaja, pokwitował 1695 r. z należnej mu sumy Andrzeja i Zofię z Bieniewskich, małżonków Milęckich, i ich synów, Marcina i Pawła. Jan, syn Jana, występował 1700 roku w grodzie sochaczewskim (Metr. Kor., Conv. Vars., Don. Vars., Wyr. Tryb. Lubel., Ks. Gr. Sochaczewskie).

MILGAST. Jan, syn Marcina, pozwał 1665 r. Teofilę z Raciborska Andrzejową Rejową o należne sumy (Zap. Tryb. Lubel.).

MILGEDEIN. Wrysch de Holbrechsdorff nabył 1426 roku grunty w Budziszu (Metr. Kor.).

a MILHEIM v. MÜLHEIM h. WŁASNEGO. Herb — w polu błękitnem, na zielonym pagórku, jeleń z szyją przebitą strzałą lewo-ukośnie na dół; w koronie nad hełmem pół jelenia z szyją przebitą prawo-ukośnie w górę (Hr. Ostr.).

Jan, rodem z nad Renu, kupiec gdański, w nagrodę zasług dla Rzeczypospolitej otrzymał indygenat 1569 r., co potwierdzono 1658 r. na prośbę jego wnuków, Fryderyka i Reinholda, którym zarzucano nieszlachectwo; Reinhold był dworzaninem królewskim 1665 r. (Metr. Kor., Metr. Litew., Sigil., Conv. Vars.).

MILIARD. N., kapitan wojsk królewskich 1720 r. (Arch. Szemet.).

MILICER v. MILLICER. Franciszek, syn Karola i Agnieszki Latyńskiej, ur. 1802 r. w m. Opocznie, wstąpił 1821 r. do 7 pułku piechoty liniowej i w 1831 r. został podporucznikiem, a następnie tegoż roku porucznikiem w pułku grenadyerów (Ks. Wojskowe).

de MILICH. Jan, pułkownik kohorty królewskiej, żonaty z Anną Bojszówną, po śmierci którego wdowa pozwała 1720 r. Zamoyskiego Ordynata Tomasza o należne sumy (Zap. Tryb. Lubel.).

MILIŃSKI. Zapewne taż rodzina co Mieliński,i herbu Wczele. Jakób i Józef wylegitymowani w Galicyi 1783 r. Ignacy, dóbr Cecowa 1855 r., a Franciszek, dóbr Helenkowa 1864 r. dziedzice w Galicyi.

MILIUS v. MILLIUS. Jan, syn Piotra i Krystyny Żurowskiej, w 1676 r. miał proces z Kowalewskimi, łowczymi kijowskimi. Ernest, posesor dóbr Warzno 1690 r., pozwany o wyłowienie ryb. (Wyr. Tryb. Lubel.).

MILKAMANOWICZ h. SERCE STRZAŁĄ PRZESZYTE. Rodzina tatarska na Litwie; z niej Amurat z synem Samuelem, Jakób z synami: Mustafą, Janem i Dawidem i Dawid, synowie Safara, wylegitymowani w Cesarstwie 1860 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. wileńskiej.

MILKIEWICZ h. LUBICZ. Na Litwie. N., posesor dóbr w starostwie lubelskiem 1622 r. Jan, syn Daniela i Maryanny Markiewiczówny, 1691 r., elektor 1697 roku z wojew. mścisławskiego. Jerzy-Karol, dziedzic Zarewa 1699 r., z Anny Bubniewskiej miał synów: Jana, Kazimierza, Michała, Piotra i Teodora, dziedziców na Łaskach, Bołotnicy, Zarewie i Dawidkach, i Michał był żonatym z Agnieszką Pruszyńską, córką Jana, skarbnika żytomirskiego, i Apolonii Dołgierdówny (Ks. Gr. Owruckie). Anna Rogala Zawadzka, 1v. Tomaszowa Włodek, żona Antoniego, miecznika mozyrskiego 1699 r. Izabela, żona Wojciecha Milwińskiego 1720 r.

Marcin i Tadeusz-Edward, krajczy miński, podpisali elekcyę 1733 r. z wojew. witebskiem. Floryan, podstoli (?) 1759 r. (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.). Małgorzata, żona Piotra Łopacińskiego, pisarza grodzkiego bracławskiego 1760 r. Heronim, łowczy witebski 1768—1778 r., deputat na Trybunał litewski 1768 r. Wincenty, porucznik wojsk polskich 1822 r. Edward, podporucznik artyleryi konnej 1831 r., następnie emigrant w Szwajcaryi 1846 r. Piotr, prezes sądów w gub. witebskiej 1840 r. Adam, syn Józefa zasiadający w sądach pow. wileńskiego 1855 r.

Józef, syn Mikołaja, z synami: Aleksandrem, Jerzym i Ignacym, ten z synem Władysławem 1853 roku, Aleksander i Julian, synowie Stanisława, 1849 r., oraz Maksymilian i Floryan, synowie Stanisława, 1861 roku wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej.

MILKIEWICZ h. ŚLEPOWRON. Franciszek-Wincenty, syn Kazimierza, zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej 1804 roku. Szymon, Eliasz, Jan, Zacharyasz, Wojciech i Piotr, synowie Stanisława, i inni zapisani do ksiąg szlachty gub. kijowskiej 1802 r.

MILKINT h. BRODZIC. Daniel, syn Szymona, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1799 r.

MILKOŃSKI. Władysław, komornik ziemski przemyślski 1781 r.

MILKONT-NARWOJSZ v. MILIKONT-NORWOJSZ. Iwanko Narvoilis w Metr. Litew. 1446 r. Narwosz, ziemianin żmudzki 1631 r. Michał podpisał elekcyę z wojew. trockiem 1697 r. Aleksander, podczaszy starodubowski, notowany 1754 r. w Lustracyach Królewszczyzn. Piotr, chorąży brzesko-litewski, podpisał elekcyę 1764 r. z pow. grodzieńskim. Patrz Narwojsz.

MILKOWICZ. Byli na Litwie; z nich Piotr, Iwan, Matwiej i Oleksy sprzedali dobra Bildzinczyn Sapiehom 1513 r.

MILKOWSKI h. ŚLEPOWRON. N., w pułku Piotra Sapiehy w Moskwie 1607 r. Augustyn ożeniony z Katarzyną Dobrzyńską 1694 r. (Akta Prużańskie). Jan i Józef z potomstwem, synowie Marcina, wnukowie Mi-

chała, wylegitymowani w Cesarstwie 1845 i 1852 roku i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Julian, syn Józefa, obrońca sądowy w Siedlcach 1866 r.

MILKOWSKI h. TARNAWA i AWDANIEC. Jan hr. z Tarnowa, wojewoda ziem ruskich, zaświadczył, że 1530 r. zeznali przed nim znani świadkowie, iż Stanisław Milkowski, zwany *Tempy*, jest szlachcicem herbu Tarnawa i Awdaniec, a z linii macierzystej herbu Nieczuja, zamieszkałym w pow. sandomierskim. W 1531 r. król Zygmunt na prośbę Melchiora, syna powyższego Stanisława, zatwierdził powyższe zaświadczenie (Metr. Kor.).

MILKUSZYC (MILKUSCHITZ) MILEWSKI h. MILKUSZYC. Herb — w polu błękitnem, na srebrnych falach statek żaglowy z flagą czerwoną u masztu i z flagą mniejszą austryjacką, płynący w prawo; nad hełmem w koronie dwa czarne skrzydła barkami ku sobie.

Stanisław Milkuschitz, kupiec krakowski, otrzymał szlachectwo galicyjskie 1803 r. z przydomkiem *Milewski z Sary-Mendel*; jego syn Szymon, dziedzic dóbr Czaple Małe, w pow. miechowskim, wylegitymowany w Królestwie 1837 r. Tekla za Ignacym Laskiewiczem 1830 r. Ksawery żonaty z Natalią hr. Ponińską 1880 r.

MILKUSZYC (MILKUSCHITZ) MILTOWSKI h. WŁASNEGO. Herb — na tarczy przedzielonej na cztery części, w I i IV na polach złotych orzeł pruski, w II i III na polach błękitnych trzy kłosy pszenicy; nad tarczą dwa hełmy, nad niemi w koronie trzy pióra strusie.

Ignacy-Franciszek Milkuschitz otrzymał 1817 r. szlachectwo galicyjskie z przydomkiem *Miltowski* (Siebmacher).

MILLE. Chrystyan, chorąży pułku gwardyi królewskiej, pokwitowany 1721 r. przez Charskiego z pretensyi (Ks. Gr. Czerskie).

MILLER von ZAKLIKA h. MILLER. Herb — tarcza w czworo przedzielona: w I i IV polach niebieskich srebrny kamień młyński ze znaczkiem Ł; w II i III polach czarnych lew złoty wspięty w prawo. W koronie nad hełmem pół lwa złotego między dwoma czarnemi skrzydłami, trzymającego w łapach kamień młyński ze znaczkiem jak na tarczy. Siebmacher daje tej rodzinie herb Jastrzębiec.

Maciej Miller, właściciel domu we Lwowie, otrzymał nobilitacyę w Galicyi z przydomkiem *von Zaklika* 1796 r. Jakób, urzędnik w Tarnowie 1833 roku.

MILLER h. POMIAN. Adam, syn Piotra, zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej 1820 r.

MILLER. Michał, kapitan wojsk koronnych 1654 r. Jan-Kazimierz, pisarz komory solnej na Pradze 1702 r., sekretarz królewski 1703 r., żo-

naty z Zofią Sierakowską. Jerzy i Józef, synowie Marcina, 1746 r., i z nich Jerzy, sekretarz królewski 1767 roku. Jan-Wilhelm, szambelan Stanisława Augusta 1774 r. Wilhelm, kapitan wojsk koronnych 1786 r. (Conv. Vars., Sigil., Kancl., Wyr. Tryb. Lubel., Ks. Gr. Piotrk.).

Wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej: Jan, syn Jana, 1845 r., Bazyli i Jan, synowie Jana, wnukowie Michała, prawnukowie Pawła, 1860 r. Marcela, córka Macieja, dziedziczka dóbr Jurdyszki, w gub. kowieńskiej 1882 r.

MILLER. Adam, syn Jerzego i Joanny, ur. 1798 r. w Warszawie, wszedł 1812 r. jako kadet do szkoły artyleryi inżynierów i w 1818 r. został podporucznikiem, a w 1824 r. przeniesiony do 3 pułku strzelców konnych, postąpił 1826 r. na porucznika; ostatnio był sekretarzem w wydziałach powstałych po byłej Komisyi Rządowej Wojny, i umarł w Warszawie *jako emeryt 1847 r.*

Ignacy-Stanisław, syn Jerzego i Joanny z Mejerów, ur. 1809 roku w Warszawie, postąpił 1826 roku do pułku strzelców konnej gwardyi i w 1830 r. ze szkoły podchorążych jazdy został podporucznikiem, a w 1831 r. awansował na porucznika.

Józef, syn Jerzego i Joanny z Mejerów, ur. 1794 r. w Warszawie, wszedł 1809 r. do ministeryum wojny; 1812 r. porucznik-adjutant do inspekcyi korpusu 5 popisu wojska, w 1813 r. przeznaczony na adjutanta do boku generała dywizyi Dąbrowskiego i w tymże stopniu naznaczony na płatnika w 4 pułku ułanów; kapitan 1814 r. w 2 pułku ułanów, przeszedł 1815 r. w tymże stopniu do szwadronu wzorowych strzelców konnych gwardyi z przeznaczeniem na adjutanta polowego przy generale brygady Kurnatowskim i w 1819 r. awansował na podpułkownika, a w 1829 roku na pułkownika; w 1831 roku był pułkownikiem kwatermistrzostwa, a następnie generałem brygady. Odbył kampanie: 1812 r. w Rosyi, 1813 r. w Niemczech i 1814 r. we Francyi i otrzymał krzyż złoty Virtuti Militari.

Józef, rodem ze wsi Bodaczów, w obwodzie zamojskim, jako kadet wszedł 1808 roku do 6 pułku jazdy i w 1812 roku został podporucznikiem, a 1814 r. porucznikiem, i w 1815 r. wyszedł do dymisyi. Wszedł powtórnie do wojska 1830 r. jako kapitan do pułku Krakusów.

Ludwik, syn Jana i Anny Kamińskiej, ur. 1782 r. w Warszawie, wszedł 1808 r. jako podporucznik do batalionu saperów Ks. Warszawskiego i w 1810 r. postąpił na podporucznika, a 1814 roku na kapitana klasy II i 1815 r. na kapitana klasy I w kompanii pionerów w batalionie saperów: w 1828 r. przeniesiony do kompanii 1 weteranów. Odbył kampanie: 1808—1811 r. w Hiszpanii, 1812 r. w Rosyi, 1813 r. w Niemczech i 1814 r. we Francyi i otrzymał krzyż złoty polski. Józef, żonaty z Elżbietą Przystawską, miał trzy córki: Wandę 1817 r., Teodozyę 1819 r. i Emilię 1823 r. urodzone w Warszawie.

Wilhelm, syn Karola i Elżbiety, ur. 1785 roku w Salztalum, w Ks. Brunświckiem, wszedł 1812 r. do drukarni-litografii sztabu kwatermistrzostwa generalnego i był urzędnikiem przy drukarni polowej armii wojsk rosyjskich, a w 1818 r. w drukarni Komisyi Rządowej Wojny (Ks. Wojskowe).

MILLER-HOLTZ. Jan, syn Karola, radca honorowy rosyjski, z synami, Janem i Aleksandrem wylegitymowani w Cesarstwie 1849 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MILMONT v. MILIMONT h. ŁABĘDŹ. Dominik podpisał 1764 roku konwokacyę generalną litewską. Jerzy, syn Jerzego, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1820 r.

a MILNHEIM v. MÜLENHEYM h. WŁASNEGO. Herb — Na tarczy obramowanej złotem, w polu czerwonem, pięciolistna róża srebrna; nad hełmem czapka czerwona z wyłogiem złotym, z którego pół róży srebrnej wychodzi, nad nią trzy pióra pawie (Hr. Ostr.).

Gebhard, rodem z Alzacyi, dworzanin królewski, za odważne zasługi otrzymał indygenat 1641 r. Władysław, łowczy nadworny litewski 1689 r., notowany w Lustracyach Królewszczyzn (Vol. Leg., Lustracye).

MILOŃSKI h. SULIMA. Zobacz Miłoński.

MILOWICZ h. MIKULIŃSKI. Na Żmudzi; mają pochodzić od Milusa, syna Gineita, który podpisał Unię 1401 r. Krzysztof 1621 r. Jan, żyjący około 1750 roku, miał trzech synów: Kazimierza-Józefa, Szymona-Antoniego i Aloizego-Józefa, wylegitymowanych w Galicyi 1789 r.

Kazimierz-Józef, wylegitymowany w Cesarstwie 1834 r. i zapisany do ksiąg szlachty gub. wołyńskiej, zaślubił Wiktoryę Mieszkowską i z niej pozostawił syna Karola, dziedzica dóbr Modrzyniec, sędziego pokoju hrubieszowskiego 1840 r., wylegitymowanego w Królestwie 1841 r., po którym z 1-ej żony Joanny Dobrowolskiej syn Władysław żonaty z Truskolaską, a z 2-iej żony Joanny Milowiczówny synowie: Kazimierz, Leon wylegitymowani w Królestwie 1841 r., Stanisław, dziedzic Bereścia, w hrubieszowskiem, i Witold; po Leonie z Aleksandry Jaworskiej syn Karol, ur. 1864 r., żonaty z Wandą Kownacką.

Szymon-Antoni, drugi syn Jana, dziedzic Dymitrówki, na Wołyniu, miał syna Seweryna, sędziego krzemienieckiego, po którym synowie, Edmund i Włodzimierz, dziedzic części Kolesiec, w pow. starokonstantynowskim 1863 r. (Żychl.).

Zofia z Dymitrówki, żona Jana Żukowskiego 1840 r. Wiktorya, żona Feliksa Knolla 1860 r. (Pow. Starokonstynowski).

MILOWSKI. Mikołaj, kanonik i prokurator krakowski 1579 r. (Wyr. Tryb. Lubel.). Marcin, podstarosta nurski, elektor 1632 roku. Tomasz podpisał elekcyę 1697 r. z ziemią zakroczymską.

MILSKI. Jan 1546 roku. Piotr, starosta piński, klecki i horodecki 1548 r. (Metr. Litew.). Adam z wojew. sandomierskiem podpisał elekcyę 1648 r. Antoni, plenipotent Lasockich 1782 r. (Ks. Gr. Sochaczewskie).

MILTAN v. MIŁTAŃ h. MIKULIŃSKI Na Litwie. Adam podpisał konfederacyę generalną warszawską 1764 r. Po Józefie synowie: Walenty z synami, Edwardem i Bronisławem; Dominik z synami: Kazimierzem, Antonim, Maciejem, Kacprem i Józefem; Waleryan i Emilian wylegitymowani w Cesarstwie 1844 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej.

MILTHOMEN. Adam z pow. wołkowyskim podpisał elekcyę 1764 r.

MILTUSKI (?). Antoni podpisał elekcyę 1733 roku z wojew. mazowieckiem.

MILUCKI. Byli na Żmudzi; z nich Michał, regent grodzki rosieński 1788 roku.

MILUŃSKI. Jakób kupił wieś Szygi, w ziemi łomżyńskiej 1444 r. za przywilejem ks. Bolesława Mazowieckiego. Wojciech, syn Salomona, dziedzic dóbr Miluń, Chrzczony i Szygi 1634 r. (Akta Wąsoskie). Waleryan podpisał elekcyę 1648 r. z ziemią rożańską. Maciej, Jezuita, doktór filozofii, poeta, kaznodzieja i autor, um. 1719 r. Patrz Miłoński.

MILUSZA. Krzysztof i Franciszek z pow. lidzkim podpisali pospolite ruszenie 1698 r.

MILWID h. BAJBUZA. Jan, syn Kazimierza, zapisany do ksiąg szlachty gub. kijowskiej 1811 r.

MILWID h. MASALSKI. Na Żmudzi. Niesiecki mylnie pisze ich Mielwid; nazwisko skandynawskie. Konstanty 1671 r. na Żmudzi. Melchior, pisarz ziemski starodubowski, poseł na sejm, komisarz do zapłaty wojsk 1662 r., deputat na Trybunał skarbowy 1653 r. Melchior, straznik żmudzki 1699 r. Ludwika, żona Hilarego Ławrynowicza, komornika ziemskiego żmudzkiego 1780 r. Adam, regent ziemski grodzki 1768—1778 r., a regent aktowy żmudzki 1781 r. Mikołaj i Piotr, synowie Józefa, zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1799 r.

Leopold, syn Antoniego, kapitan wojsk rosyjskich, zasiadający w sądach pow. rosieńskiego. Roman, syn Antoniego, kapitan wojsk rosyjskich, dóbr Lejle, Aleksander, syn Onufrego, dóbr Greżyszki. Julian i Wiktor, synowie Tadeusza, dóbr Bordze-Pogławsce, w gub. kowieńskiej 1882 r. dziedzice.

MILWIŃSKI. Wojciech został 1709 roku horodniczym żytomirskim; żonaty 1720 r. z Izabelą Milkiewiczówną, zastawili części Dawidki, w pow. owruckim (Ks. Gr. Owruckie). *Michał z wojew. pomorskiem podpisał elekcyę 1764 r.*

MILŻECKI v. MILŻYCKI v. MIŁŻECKI h. ODROWĄŻ odm. Odmiana herbu — na tarczy czerwonej strzała srebrna żelezcem do góry, bez opierzenia, rozdarta u dołu; nad tarczą dwa hełmy ku sobie zwrócone z ozdobami złotemi i łańcuchami takiemiż; na prawym hełmie skrzydło orle czerwone barkiem w lewo, ze strzałą jak na tarczy, na lewym hełmie w koronie pięć piór strusich, skrajne i środkowe czerwone, inne białe.

W wojew. krakowskiem. N. i Kazimierz podpisali elekcyę 1669 r. z wojew. krakowskiem. Kazimierz, Michał, Marcin, Mikołaj i Wojciech, synowie Jana, 1683 r. Jan i Karol, synowie Michała i Anny z Krozlowa, prowadzili proces o posiadanie dóbr Przyszowa 1690 r.

Antoni, żona Teresa Kostkowska 1727 r. Jakób z Milzna, koniuszy pow. sandeckiego i czchowskiego, z wojew. krakowskiem, a Michał z wojew. sandomierskiem podpisali elekcyę 1733 r. (Zap. i Wyr. Tryb. Lub.).

Józef, w 1783 roku subdelegat grodzki sandomierski, poprzednio adwokat, otrzymał tytuł kawalera (Ritter) w Galicyi 1783 r.; z jego synów: 1) Stanisław z Anny Pieniązek miał synów, Ferdynanda, patrona Trybunału w Lublinie, wylegitymowanego w Królestwie 1837 r. z synem Feliksem, uznanego kawalerem (Ritter) w Królestwie 1839 r., i Sebastyana, uznanego kawalerem w Królestwie 1839 r.; 2) Jan z żony Salomei Borowicz pozostawił syna Ludwika, w wojsku rosyjskiem, w Królestwie 1866 r.

MIŁACZEWSKI v. MIELACZEWSKI h. KORAB. Podług Paprockiego dom starodawny i rozrodzony w Wielkopolsce. Mikołaj żonaty z Elżbietą Korycińską 1580 r. Jan, Piotr, Przecław i Tomasz, synowie Jana, 1596 r. Maciej, syn Jerzego, 1611 roku. Wojciech, żonaty z Zuzanną Dziewłowską 1613 r., podwojewodzy wołyński 1623 r. Jan, sekretarz królewski, dziekan warmiński, kanonik płocki 1634 r. Maciej żonaty z Jadwigą N. 1632 roku. Wojciech, kanonik płocki 1633 r., scholastyk łucki 1641 r. N., opat trzemeszyński 1650 r. Wojciech żonaty z Jadwigą Kobierzycką 1650 r. Mikołaj, elektor 1669 r. z ziemi wieluńskiej. Łucya, żona Aleksandra Idzikowskiego 1670 r. Adam, kanonik poznański, deputat na Trybunał koronny 1693 r. Mikołaj, dziedzic Luboiny, z żony Katarzyny Kowalskiej, miał synów: Aleksandra, Mikołaja i Wojciecha 1694 r.

Wojciech, kanonik kujawski, scholastyk kruszwicki, deputat na Trybunał koronny 1718 i 1727 roku. Dorota, żona Tadeusza Korytowskiego, podczaszego kaliskiego 1750 roku. Ksawery, szambelan Stanisława Augusta 1774 r. Krzysztof 1780 r. Bartłomiej, chorąży wojsk koronnych 1792 roku. Marcin, syn Aleksandra, 1793 roku. Marya, żona Władysława hr. Grabowskiego 1840 r. (Conv. Vars., Ks. Gr. Przedeckie, Sigil., Kancl., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

Z osiedlonych na Litwie. Wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty: 1) gub. wileńskiej, Konstanty, syn Pawła, z synami, Michałem i Pawłem 1847 roku; 2) w gub. grodzieńskiej, Michał, syn Pawła, 1823 r. i Konstanty, syn Pawła, z synami: Michałem, Pawłem i Mikołajem 1847 r.

MIŁADOWSKI h. NIECZUJA. Na Białej Rusi. Jan-Bogumił, dziedzic dóbr Przechody, w wojew. nowogrodzkiem 1630 r. Krzysztof-Konstanty odznaczył się w wojnie z Kozakami 1648 roku. Kazimierz z wojew. mińskiem podpisał elekcyę 1674 r. Konstanty, Antoni, Wincenty i inni z wojew. nowogrodzkiem podpisali pospolite ruszenie 1698 r.

Wincenty podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. nowogrodzkiem. Dominik i Jakób, stronnicy Augusta III. Marcyanna, skarbniczanka orszańska, żona Jana Ludzińskiego, piwniczego litewskiego 1760 r.

Kazimierz, syn Kaliksta, zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej 1834 r. Antoni, zasiadający w sądach powiatu wilejskiego 1840 roku. Donat, syn Antoniego, naczelnik pow. rosieńskiego 1855 r. Floryan, dziedzic wsi Macki, pod Mińskiem Litewskim, znakomity kompozytor muzyczny 1860 roku.

Wincenty, syn Dominika i Scholastyki, ur. 1783 r. we wsi Teladowicach, wojew. mińskiem, wszedł 1809 r. do 1 pułku piechoty Ks. Warszawskiego i w 1812 r. został podporucznikiem; przeznaczony do 1 pułku strzelców pieszych, w 1816 r. przeniesiony do 1 pułku strzelców pieszych, a w 1819 r. do 6 pułku piechoty liniowej, otrzymał 1820 roku dymisyę. Odbył 1812 r. kampanię przeciw Rosyi i był w bitwach pod Bobrujskiem i Borysowem (Ks. Wojskowe).

MIŁAKOWSKI v. MIELAKOWSKI h. TRĄBY. Byli w wojew. sieradzkiem i pisali się z Miłakowa. Andrzej otrzymał 1478 r. pewne dobra. Marcin i Stanisław, synowie Jana, 1571 r. Andrzej ustąpił części Miłakowa synom swoim, Stanisławowi i Wojciechowi 1572 r., i z nich Wojciech żonaty z Dorotą N. Bartłomiej ożeniony z Reginą Postękalską 1578 r.

Krzysztof Żegota 1640 r. Kazimierz, syn Mikołaja, 1650 r. Stanisław, zwany *Kapusta*, dziedzic Miłakowa 1650 r. Jan i Stefan podpisali elekcyę 1669 r. z wojew. sieradzkiem (Metr. Kor., Ks. Gr. Piotrk., Zap. Tryb. Piotrk.). N. z wojew. brzesko-litewskiem podpisał elekcyę 1697 r.

MIŁANOWSKI. (Może Milanowski) Adam i Jan z wojew. brzesko-litewskiem podpisali elekcyę 1697 r.

MIŁASIEWICZ. Stanisław, syn Melchiora i Bogumiły, ur. 1794 roku we wsi Bobrze, w gub. mohylowskiej, postąpił 1817 r. do bateryi pozycyjnej artyleryi konnej gwardyi i w 1820 r. został podporucznikiem w 2 pułku strzelców konnych, a w 1831 r. awansował na porucznika i był dowódcą 10 pułku ułanów (Ks. Wojskowe).

MIŁASZEWICZ h. KORAB. Zacharyasz-Kazimierz, zwany *Krasny*, podczaszy smoleński, podpisał elekcyę 1674 r. z wojew. połockiem; w 1678 r. dostał majątek Ist, w wojew. połockiem, w nagrodę za stracone majątki w Smoleńszczyźnie, zajęte przez Moskwę; w 1686 r. był horodniczym i deputatem z wojew. smoleńskiego.

Michał na Litwie 1775 r. Dawid obrany komisarzem z wojew. połockiego do zbierania ofiar z dóbr ziemskich 1789 r. Anna, żona Franciszka Dalewskiego 1805 r. (Arch. Szem., Vol. Leg.).

Wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej: Jan, Teodor, Józef, Franciszek, Aleksander, Andrzej i Wincenty z potomstwem, synowie Teodora, wnukowie Kazimierza, 1861 r.; Ignacy i Michał z potomstwem, synowie Piotra, 1842 i 1862 r.; potomstwo Macieja i Franciszka, synów Jana, wnuków Kazimierza, 1845 roku; Jerzy, Maciej i Franciszek z potomstwem, synowie Adama, wnukowie Kazimierza, 1848 r.; Kazimierz, Józef, Leon, Karol, Stanisław, Antoni i Bartłomiej z potomstwem, osób 32, synowie Józefa, wnukowie Mateusza, prawnukowie Macieja, 1844—1866 roku.

Leon, syn Józefa, dóbr Jurgajce, a wspólnie z bratem Stanisławem, dóbr Niemorszany, i Ludwika, córka Antoniego, dóbr Judejkiszki dziedzice w gub. kowieńskiej 1882 r.

MIŁASZEWICZ h. PUCHAŁA. Mateusz, syn Benedykta, zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej 1819 r. Teodor, syn Kazimierza, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1835 r.

MIŁASZEWSKI h. KOŚCIESZA. Pisali się także Miłoszewski. Wojciech, szlachcic białoruski, więziony przez Moskwę za wierność dla Polski, o czem konstytucya sejmowa 1677 r. Jan, Samuel i Grzegorz-Aleksander, dziedzice dóbr Miłaszewszczyzna, w kijowskiem 1768 r. (Kancl.). Antoni, syn Aloizego, zasiadający w sądach pow. włodzimierskiego 1840 roku.

Demetry, Józef i Aloizy z potomstwem, synowie Jakóba, wnukowie Jana, wylegitymowani w Cesarstwie 1850 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Paweł, syn Karola, dziedzic dóbr Koczany, w gub. kowieńskiej 1882 roku.

MIŁASZEWSKI h. LESZCZYC. Jan, Piotr, Przecław i Tomasz, synowie Jana, 1596 r. Floryan, Jan i Mikołaj 1616 r. Andrzej, Franciszek, Jakób, Stanisław i Wojciech, synowie Andrzeja, 1655 r. N. z wojew. sandomierskiem i Stanisław z wojew. inowrocławskiem podpisali elekcyę 1669 r. Jan, syn Dominika i Elżbiety, komornik 1719 r., następnie skarbnik ciechanowski 1728 r. Marcin wylegitymowany w Galicyi 1782 r. (Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

MIŁASZKIEWICZ. Teodor, biskup grecko-unicki chełmski, um. 1626 r.

MIŁASZOWSKI h. NIECZUJA. Paweł opłacał 1576 r. podatek ze wsi Rytera i Młodowa, w krakowskiem (Wittyg).

MIŁKOWSKI h. ABDANK. Piszą się z Miłkowic, w wojew. krakowskiem; rodzina już w XIV stoleciu znana i do możniejszych licząca się. Mikołaj, kanonik krakowski 1356 r. Mikołaj 1376 r., ożeniony z Katarzyną

z Romiszowic, dziedziczką znacznych dóbr jak Rajsko, Romiszowice, Zbigniewice i inne. Grzegorz, syn Pawła, pisarz publiczny 1423 r. Jakób, dziedzic wsi Dzbar 1470 r. Wojciech z Borzysławic otrzymał 1497 r. pewne części dóbr w Zakrzowie i Rybicach.

Melchior, syn Stanisława, wylegitymwany ze szlachectwa z herbem Tarnawa i Awdaniec, przydomku *Tempy*, (Patrz Milkowski) właściciel młyna w Mławie, miał w 1530 r. zatwierdzone nadanie tego młyna z 1432 r. (Metr. Kor.). Jerzy, archidyakon krakowski 1541 r. Jakób, domownik hetmana Zamoyskiego 1587 r. Jan, w wojew. krakowskiem, ożeniony z Anną Stadnicką 1590 r. N. poległ w wojnie z Nalewajką 1595 r.

Daniel, syn Mikołaja, 1635 roku. Po Andrzeju synowie: Aleksander, Jan, Krzysztof, Mikołaj i Stanisław 1643 r. Andrzej i Stanisław z wojew. krakowskiem, a Jan z ziemią czerską 1669 r. podpisali elekcyę. Maryan, podczaszy wendeński 1670 r., żonaty z Danielą Bratkowską. Aleksander, Stanisław i Zygmunt, synowie Mikołaja, 1678 r. Mikołaj, Stanisław i Wojciech, synowie Przecława, 1679 r. Adam, Franciszek i Marcin, elektorowie 1697 r. z wojew. krakowskiego (Metr. Kor., Conv. Vars., Wyr. Tryb. Lubel.).

Aleksander, stolnik czerniechowski 1702 r. Adam, Marcin, Przecław i inni podpisali konfederacyę sandomierską 1705 r. Mikołaj, syn podstolego Jerzego, 1706 roku. Waleryan, skarbnik czerniechowski 1720 r. Józef, syn Adama z Miłkowa, 1720 r. Piotr, stolnik mścisławski 1721 r.

Andrzej z Zuzanny z Fajglów miał syna Jacka z Miełkowa, podczaszego ostrzeszowskiego 1711 r., który zaślubił Aleksandrę, córkę Jerzego Stradomskiego, stolnika owruckiego, i Barbary z Krasnego, i z niej pozostawił córki: Annę, Barbarę za Janem Strzemboszem, Franciszkę i synów, Józefa, żonatego z Justyną Chwalibożanką, i Michała.

Michał, dziedzic wsi Wola Babska, w wojew. rawskiem, i Ostrowce, podczaszy ostrzeszowski 1737 r., ostatnio podstoli czerniechowski 1757 r., z Katarzyny Szadkowskiej miał mieć synów, Antoniego i Teofila, burmistrza w m. Biała (pow. rawskiego), wylegitymowanego w Królestwie 1840 r.

Remigian, chorąży wiłkomirski, żonaty 1712 r. z Pauliną Kossakowską, chorążanką żytomierską. Andrzej, cześnik chełmski, Andrzej, Antoni, Józef i Karol 1733 r., a Tomasz, sędzia kapturowy, 1764 r. elektorowie z wojew. krakowskiego. Aleksander, miecznik nowogrodzki, żonaty z Katarzyną Czeladzińską 1740 r. Stefan, dziedzic części Dobrocież, w wojew. krakowskiem 1759 r. Aleksander, komornik ziemski krakowski 1760 r. Ignacy, cześnik bracławski 1760 r.

Jakób, syn Józefa, wspólnie z synowcem swoim Walentym, synem Jana, nabyli 1752 r. części wsi Rozwadów, a Małgorzata Zgliczewska, wdowa po Janie Miłkowskim, sprzedała 1760 r. grunt w Sarnakach Jakóbowi, synowi Jakóba, Miłkowskiemu; Adam, syn Jakóba i Rozalii, ochrzczony 1777 r. w Sarnakach, legitymował się w Galicyi Zachodniej 1808 r. (Ks. Gr. Nowokorczyńskie, Akta po-Galicyjskie).

Po Karolu 1757 r., syn Kajetan, dziedzic wsi Zawadka, miał synów: 1) Karola, po którym z Józefy Kąsinowskiej syn Apolinary, dzierżawca dóbr Ciążeń, w pow. kaliskim, wylegitymowany w Królestwie 1840 r.; 2) Tomasza, po którym synowie, Michał 1843 r. i Józef 1845 r. wylegitymowani w Królestwie.

MIŁKOWSKI h. PRUS I. W wojew. krakowskiem, na Rusi Czerwonej i w Wielkopolsce. Jan i Walenty, synowie Wojciecha, 1582 r. Mikołaj, dziedzic Lenartowic 1583 r., miał syna Wojciecha. Stefan, syn Pawła, 1584 r. Paweł, syn Pawła i Anny Zdziechowskiej, 1592 roku. Marcin, viceregent grodzki kamieniecki 1598 r.

Adam, sędzia ziemski bracławski, żonaty 1602 r. z Anną Stamirowską. Zofia z Porąbków ustąpiła 1702 r. sołectwo wsi Mystków synowi swemu Antoniemu. Stanisław, miecznik kijowski 1717 r. Aleksander podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. brzesko-kujawskiem.

Antoni z Miłkowa nabył 1789 r. połowę wsi Opatkowice Pojałowskie sive Lesiowskie, w pow. ksiąskim; z żony Teodory Trawińskiej miał synów: Stanisława Kostkę, 1781 r., Augusta-Jana, 1783 r. i Dyonizego, 1788 roku ochrzczonych w Więcławicach, Feliksa-Antoniego-Józefa, 1791 r. w Prandocinie, i Sabina-Romana, 1797 r. w Niegardowie ochrzczonych, a legitymujących się w Galicyi Zachodniej 1808 r. (Wyr. Tryb. Lubel., Akta po-Galicyjskie).

Katarzyna, żona Wojciecha Mieroszewskiego, cześnika halickiego 1770 r. Dyonizy, ur. 1788 r. w Więcławicach, wszedł 1810 r. do 15 pułku piechoty Ks. Warszawskiego i został 1813 r. podporucznikiem; w 1815 roku przeniesiony do 4 pułku piechoty liniowej, otrzymał tegoż roku urlop nieograniczony. Odbył kampanie, 1812 r. w Rosyi i był w bitwach pod Smoleńskiem, Możajskiem, Medyną, Wiazmą i nad Berezyną, a 1813 r. w Niemczech (Ks. Wojskowe).

MIŁKOWSKI h. PRUS I odm. Odmiana herbu — nad tarczą dwa hełmy, na prawym w koronie ramię zbrojne mieczem, na lewym, w koronie trzy pióra strusie, środkowe białe, skrajne czerwone.

Antoni-Michał, szambelan króla Stanisława Augusta, podskarbi koronny galicyjski 1825 roku, ożeniony z Józefą Łętowską, stolnikówną krakowską, w 1782 r., a jego wnukowie, Karol i Rafał 1833 r.; Władysław, kanonik przemyślski, proboszcz zbyłtowski, Piotr, Ignacy i Roman 1782 r., a Edward-Felicyan 1855 r. wylegitymowani w Galicyi. Stanisław żonaty z Rozalią Kossecką, podczaszanką wołyńską 1800 r. Edward, dziedzic dóbr Gorlic, ożeniony z Magdaleną Trzecieską, z niej córki, Marya ur. 1856 r. i Anna ur. w 1858 r. Władysław, tego córka Marya, żona Tomasza hr. Łubieńskiego 1890 r.

MIŁKOWSKI v. MIEŁKOWSKI h. ŚLEPOWRON. Na Podlasiu i Litwie; piszą się z Miłkowic. Albert, Piotr i Mieszek 1470 r. (Akta Łomżyń-

skie). Krzysztof i Paweł, synowie Marcina, 1584 r. dziedzice dóbr Twarogi. Jakób i Wojciech, synowie Andrzeja, dziedzica Miłkowic 1584 roku. Jakób, Jan i Krzysztof, żonaty z Katarzyną Niemierzanką, synowie Pawła *Czarnego*, dziedzice Miłkowic i Paszkowic 1585 r. Marcin, Piotr, Stanisław i Szymon, synowie Jakóba, 1590 r. Krzysztof, syn Marcina, dziedzic Miłkowic i Paszkowic 1596 r. Stanisław, syn Jana, dziedzic na Miłkowicach i Paszkowicach 1598 r.

Krzysztof 1669 r. z ziemią bielską, Adam z wojew. mazowieckiem, Andrzej, Jakób, dwóch Janów, Maciej, Paweł, Piotr i Tomasz 1733 r. z wojew. podlaskiem, a Walenty 1764 r. z wojew. płockiem podpisali elekcye.

Marcin, syn Wojciecha-Jakóba, 1737 r. Jan, syn Krzysztofa 1737 r. Łukasz i Marcin, synowie Mateusza, 1753 r. Wojciech, Walenty i Franciszek, naganieni 1757 r. w szlachectwie, udowodnili dokumentami w grodzie brańskim, że są synami Pawła, wnukami Mateusza, prawnukami Szymona i Barbary Osmolskiej, syna Bartłomieja, wnuka Jana, dziedzica dóbr Miłkowice-Stawki, i akt ten wniesiono do Trybunału lubelskiego 1762 r. Kazimierz z pow. wołkowyskim podpisał konwokacyę generalną litewską 1764 r. Mikołaj, rotmistrz wołkowyski 1775 r.

Jakób i Jan, synowie Józefa, nabyli 1772 roku części Rozwadowa, a Walenty, syn Jana, nabył grunt w Rozwadowie 1769 r.; Joachim, syn Walentego i Katarzyny, ochrzczony 1763 r. w par. Sarnaki, legitymował się w Galicyi 1808 r. (Akta po-Galicyjskie).

Walenty, syn Adama, w 1761 r. dziedzic dóbr Koszery (?), na Podlasiu, z Urszuli Kamińskiej miał syna Franciszka, urzędnika, wylegitymowanego w Królestwie 1846 r. z synem Józefem i tego synem Aleksandrem, podoficerem w wojsku rosyjskiem, urodzonym z Franciszki Laskowskiej.

Ludwik, Karol, Paweł i Antoni z synem Janem, synowie Józefa, 1851 r.; Ferdynand i Paweł z synem Stefanem, synowie Szymona, Wojciech i Franciszek z synami, Aleksandrem i Józefem, synowie Piotra, i Ludwik, syn Benedykta, z synami, Janem i Kazimierzem 1854 roku; Jan, syn Szymona, z synami: Franciszkiem, Piotrem, Dominikiem i Mikołajem i Feliks, syn Szymona, z synem Pawłem 1850 r.; Jan z synami: Alfonsem, Andrzejem i Witoldem, Karol, Stanisław, Franciszek i Antoni, synowie Wiktora, Feliks, syn Jana, z synem Franciszkiem; Szymon, Antoni i Grzegorz z synem Konstantym, synowie Stanisława, 1863 r.; Józef, syn Teodora, z synem Stefanem i Mikołaj, syn Teodora, z synem Janem 1863 r.; Wojciech, syn Wiktora, 1862 r.; Walenty, syn Klemensa, z synami, Janem i Piotrem 1854 r., wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty okręgu białostockiego.

MIŁKOWSKI. Stanisław, podoficer wojsk rosyjskich, syn Marcina i Tekli Krasuskiej, wylegitymowany w Królestwie 1865 r.

Józef, syn Jana i Michaliny, ur. 1791 r. w pow. maryampolskim, postąpił 1809 roku do 16 pułku jazdy Ks. Warszawskiego i w 1815 roku

awansował na podporucznika; umieszczony w 3 pułku strzelców konnych, otrzymał 1817 r. dymisyę. Odbył kampanie, 1812 r. w Rosyi, a 1813 roku w Saksonii i dostał krzyż srebrny polski.

Ludwik, syn Stanisława i Maryanny, ur. 1789 r. w pow. przasnyskim, wszedł 1817 r. do 3 pułku strzelców konnych i w 1827 r. wyszedł do dymisyi.

Stanisław, syn Tomasza i Konstancyi Zarembianki, ur. 1809 roku we wsi Strugowie, w poznańskiem, postąpił 1825 roku do 1 pułku strzelców pieszych i 1831 r. został podporucznikiem; za waleczność otrzymał krzyż złoty wojskowy (Ks. Wojskowe).

MIŁOBĘDZKI v. MIŁOBĘCKI h. ŚPEPOWRON. Wzięli nazwisko od wsi Miłobędzin, w wojew. płockiem. Walenty, dziedzic części wsi Moszny 1526 roku, miał dwóch synów, Jakóba i Marcina, dziedziców Miłobędzina 1564 r.; po Jakóbie synowie, Adam i Marcin. Barbara, żona Baltazara Kozickiego, sędzica grodzkiego ciechanowskiego 1668 r. Waleryan 1669 roku, Maciej 1674 roku, a Piotr i Wojciech 1697 roku podpisali elekcye z wojew. płockiem.

Paweł, syn Wojciecha, 1713 r. Franciszek, syn Jakóba, 1713 roku. Franciszek z wojew. podlaskiego i Kacper z wojew. mazowieckiego elektorowie 1733 r. Maryanna, żona Bartłomieja Mazowieckiego 1751 r. Antoni, żonaty z Ewą Karwosiecką, łowczanką winnicką 1765 r. Karol, syn Jana, w 1767 r. dziedzic wsi Miłobędzino. Michał, komornik ziemski płocki 1778—1788 roku, komisarz do zbierania ofiar z pow. płockiego 1789 r. Jan, kanonik inflancki 1783 r., kanonik krakowski, pleban w Strożyskach 1813 r., um. 1820 roku; zrobił w 1809 r. znaczny zapis na cele dobroczynne. Ignacy, komisarz do zbierania ofiar z dóbr z pow. płockiego 1789 r. (Metr. Kor., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel. i Piotrk.).

Jan, sędzia pokoju stopnicki 1813—1816 r. Paweł, syn Jana, prokurator sądów gub. grodzieńskiej 1865 r.

Józefa synowie, Franciszek i Stefan sprzedali Pachowskim wieś Głodówko, w wojew. płockiem 1755 r.; po Stefanie z Maryanny Glinickiej syn Andrzej wylegitymowany w Królestwie 1840 r. z synem Tomaszem, urodzonym z Anieli Karniewskiej.

Antoni i Norbert, bracia, dziedzice wsi Mieszki 1759 r.; po Antonim syn Jan miał syna Michała, żonatego z Teofilą Lasocką, z niej synowie, Jakób, dzierżawca wsi Kikole, w pow. lipnoskim, w 1840 r. i Jan, po którym z Katarzyny Chmielińskiej synowie: Albin, Maryan, Julian i Adam 1844 r. wylegitymowani w Królestwie.

Norbert, w 1774 r. dziedzic wsi Rydzewo-Mieszki, pozostawił synów: 1) Józefa, żonatego z Maryanną Magierską, z tej synowie, Julian i Stanisław, urzędnicy w Warszawie, w 1841 i 1847 r.; 2) Franciszka, po którym z Scholastyki Zalewskiej syn Leon, urzędnik w Warszawie, 1843 r. wylegitymowany w Królestwie.

Leon, syn Franciszka i Scholastyki, ur. 1810 r. w Warszawie, wszedł 1826 r. do 1 pułku piechoty liniowej i w 1831 r. został podporucznikiem (Ks. Wojskowe).

MIŁOBĘDZKI h. SULIMA. N. N. zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej przed 1830 r.

MIŁOCKI v. MIŁECKI h. TRZASKA. Piszą się z Miłotek. Ignacy, dziedzic Pogańczy 1478 r. (Akta Krakowskie). Tomasz, syn Marcina z Miłotek, 1598 r. Grzegorz, syn Jakóba, 1599 roku. Maciej, burgrabia grodzki przedecki 1616 r. Jan, elektor z wojew. płockiego 1669 r.

Adam, Piotr i Samuel, bracia rodzeni, dostali glejt 1670 r. Zofia, żona Grzegorza Wyszyńskiego, Anna za Kazimierzem i Katarzyna za Walentym Borowskimi, córki Jana Miełockiego z Miełotek, posesorki dóbr Wólka Wahanowska, pozwały 1671 r. Parysów o nieprawne usunięcie z tych dóbr. Stanisław z Miłotek, syn Stefana, 1689 r. pozwał Biskupską Annę o najazd. Marcin podpisał elekcyę 1733 roku z wojew. płockiem (Ks. Gr. Przedeckie, Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk. i Lubel.).

MIŁODROWSKI v. MIŁODROSKI h. CHOLEWA. W wojew. płockiem; piszą się z Miłodros. Bartłomiej, syn Dadźboga z Miłodros, 1580 roku. Wawrzyniec, dziedzic wsi Srebrna 1609 r. Stanisław, poborca płocki 1638 r., miał synów: Feliksa, Stanisława, Marcina i Dymitra, którzy po ojcu odziedziczyli majątki Srebrna, Wyszyny i Kowalewo (Akta Płockie); po Dymitrze syn Zygmunt podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. płockiem; jego syn Adam, komornik ziemski płocki 1765 r., następnie burgrabia płocki, pozostawił syna Kazimierza, dziedzica dóbr Bruden, komornika ziemskiego płockiego 1781 roku, żonatego z Franciszką Smoleńską, z której syn Michał, współdziedzic dóbr Sarzyna, w wojew. płockiem, wylegitymowany w Królestwie 1839 r.

Stanisław, pisarz grodzki płocki, Marcin i Szczęsny 1648 r., Jan 1697 r., Adam 1764 r. z wojew. płockiem, Aleksander 1669 r. z ziemią przemyślską, a Walenty 1733 roku z wojew. podlaskiem podpisali elekcye. Jan, syn Aleksandra, 1654 r. (Don. Vars., Conv. Vars., Metr. Kor., Kancl., Sigil., Wyr. Tryb. Lubel.).

Urban-Grzegorz, syn Antoniego i Maryanny Lisickiej, ur. 1793 r. we wsi Miłodrozie, w pow. płockim, wszedł 1809 r. do 5 pułku piechoty Ks. Warszawskiego, i w 1813 r. przeniesiony do 15 pułku jazdy; 1814 r. przeznaczony do szwadronów instrukcyjnych strzelców konnych, a 1817 roku umieszczony w pułku strzelców konnych gwardyi, awansował 1822 r. na podporucznika; porucznik 1831 r. w 3 pułku strzelców konnych, przeniesiony do pułku jazdy litewsko-wołyńskiej. Odbył kampanie: 1809 r. przeciw Austryi, 1812 r. w Rosyi, 1813 r. w Niemczech i 1814 r. we Francyi, za co ozdobiony krzyżem srebrnym Legii Honorowej i krzyżem złotym Virtuti Militari (Ks. Wojskowe).

MIŁODROWSKI h. ŚLEPOWRON. Po Andrzeju, dziedzicu dóbr Włoczewo 1726 roku, synowie: a) Stanisław, żonaty z Antoniną Święcicką, z niej synowie: 1) Anzelm wylegitymowany w Królestwie 1842 r. z synem Kazimierzem, urodzonym z Katarzyny Przybojewskiej; 2) Fabian wylegitymowany w Królestwie 1842 r. z synem Anastazym; b) Walenty, po którym z Katarzyny Bobrowskiej syn Antoni wylegitymowany w Królestwie 1842 r. z synami, Teofilem i Modestem, w wojsku rosyjskiem, urodzonymi z Maryanny Korkowskiej.

MIŁOŁĘCKI. Waleryan z wojew. płockiem podpisał elekcyę 1648 r.

MIŁONEK. Kucz, Maciej i Mikołaj, synowie Jakóba, nabyli 1534 r. wójtostwo ciechanowskie (Metr. Kor.).

MIŁONIEWICZ. Stanisław otrzymał 1515 r. przywilej na pustkę w pow. ostryńskim (Metr. Litew.).

MIŁOŃSKI h. SULIMA. Senatorowie w rodzinie: Mikołaj, kasztelan brzeziński 1468 r., kruszwicki 1472 r. Władysław, kasztelan inowrocławski 1498 r. Jan, kasztelan inowrocławski, um. 1506 r. Heronim, kasztelan rozpierski 1641—1650 r.

Pisali się z Oporowa, i właściwe ich nazwisko Oporowski, z których niektórzy, dziedziczący na majątku Miłonice, od niego nazwali się Miłoński; pisani niekiedy Mieloński i Miloński. Mikołaj z Oporowa i Miłonic, kasztelan brzeziński 1468 r., następnie 1472 r. kruszwicki, dziedzic dóbr Sławoszów 1468 r., miał mieć syna Władysława, cześnika łęczyckiego 1484 roku, kasztelana inowrocławskiego 1498 r., (właściwie Oporowski) który miał synów: Jana, Mikołaja i Wojciecha, i Mikołaj od dóbr Grocholin wziął nazwisko Grocholiński.

Jan z Miłonic, kasztelan inowrocławski, um. 1506 r. Jan z Miłonic, dziedzic części wsi Szygi 1570 r., pozostawił synów, Heronima i Jakóba, kanonika łowickiego 1627 r., i Heronima z Oporowa, sekretarza królewskiego 1610 r., lustratora do Wielkopolski 1616 r., a do Rusi i Wołynia 1621 r., administratora żup wielickich, który 1623 r. w nagrodę zasług dostał stałą roczną pensyę. Heronim zwolniony 1634 r. od administracyi żup wielickich, wojski sieradzki, elektor 1632 r. z wojew. sieradzkiego, kasztelan rozpierski 1641 r., miał córkę Katarzynę za Mikołajem Dziewanowskim, i dwóch synów, Heronima i Wawrzyńca.

Wawrzyniec, dziedzic Konopnicy, stolnik łęczycki 1676 r., pozostawił synów: Aleksandra, Michała i Władysława, którzy w 1694 r. sprzedali Konopnicę Mikołajowi Siemianowskiemu, kasztelanowi wieluńskiemu; z nich Michał v. Michał-Zygmunt, podczaszy brzeski 1719 r., był żonatym z Eleonorą Leszczyńską, krajczanką koronną.

Barbara, żona Mikołaja Kucieńskiego, wojewody łęczyckiego 1460 r. Erazm, syn Bernarda, 1578 r. Jan, syn Stefana, 1578 r. Wojciech, syn Sa-

lomona, 1627 r. Maciej i Tomasz, synowie Seweryna, 1627 r. Jan i Wojciech 1632 r., a Waleryan 1648 r. elektorowie z ziemi rożańskiej. Katarzyna, żona Wojciecha Kretkowskiego, wojewodzica brzeskiego 1640 roku. N., żona Wincentego Bardzińskiego, pisarza ziemskiego łęczyckiego 1650 r. Kazimierz-Franciszek v. Karol-Franciszek, stolnik łęczycki, rewizor podatkowy 1661 r., deputat na Trybunał z wojew. łęczyckiego 1662 r.

Po Heronimie-Władysławie, sekretarzu królewskim 1703 roku, syn Michał, pisarz ziemski ostrzeszowski 1720 r. Aleksander, syn Wawrzyńca i Aleksandry Mieleckiej, synowiec Michała, 1719 r. Konstanty z wojew. mazowieckiem i Mikołaj z wojew. łęczyckiem podpisali elekcyę 1733 roku (Metr. Kor., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

MIŁOSIEWSKI h. KOŚCIESZA. Byli w ziemi ciechanowskiej; pisali się z Miłosiewic, Smolan, Zielony i Kobylina; taż familia co Miłoszewski. Aleksander, Andrzej, Jan, Wojciech i inni podpisali elekcyę 1697 r. z ziemią ciechanowską.

MIŁOSŁAWSKI h. DOLIWA. Wielkopolska rodzina; wzięła nazwisko od dóbr Miłosław. Piotr z Miłosławia, dzielny rycerz, walczył w wojskach Witolda Wiel. Ks. Litewskiego przeciwko Tatarom 1399 r. Tomisław 1404 r. (Akta Poznańskie). Piotr, dworzanin królewski 1472 r. Mikołaj, miecznik poznański 1490 r. (Metr. Kor.). Maciej, starosta wschowski 1549 r. (Zap. Tryb. Piotrk.).

MIŁOŚNICKI. Na Litwie. Jan z pow. lidzkim podpisał elekcyę 1674 r. Jan z wojew. trockiem podpisał pospolite ruszenie 1698 r. Antoni z wojew. brzesko-litewskiego i Stanisław z wojew. witebskiego elektorowie 1733 r. Kazimierz-Antoni, syn Jerzego i Anny Kobylańskiej, żonaty 1739 r. z Petronelą Pilik (Ks. Gr. Sochaczewskie). N. został obożnym trockim 1744 r. Jan podpisał konwokacyę generalną litewską 1764 r. Konstancya Korsakówna, żona N. 1795 r.

MIŁOSZ h. LUBICZ. Na Litwie. Jan, Łukasz, Marcin i Paweł, synowie Piotra, dziedzice wsi Buczyna 1584 roku. Walenty, syn Wawrzyńca, dziedzic wsi Bujały 1593 r. (Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

Józef, cześnik 1791 r., miecznik kowieński 1793 r. Stefan, strukczaszy kowieński 1788 r., konsyliarz konfederacyi targowieckiej z pow. kowieńskiego 1792 r. Urban, syn Grzegorza, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1803 r.

Artur, syn Józefa i Joanny Pawlikowskiej, ur. 1810 r. w m. Mohylowie, wszedł 1827 r. do pułku strzelców konnych gwardyi i w 1830 roku został podporucznikiem w 5 pułku strzelców konnych; za waleczność otrzymał krzyż złoty Virtuti Militari (Ks. Wojskowe).

Kazimierz, syn Józefa, dóbr Serbiny i Artur, syn Józefa, dóbr Użumiszki, w gub. kowieńskiej 1882 r. dziedzice.

MIŁOSZ h. TRZY-KOLUMNY. Wylegitymowani w Cesarstwie 1852 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej: Kazimierz, major wojsk rosyjskich, syn Jerzego, wnuk Andrzeja, prawnuk Kazimierza, z synem Józefem i tego synowie, Adam i Eugeniusz.

MIŁOSZEWICZ. Bohdan, dziedzic Ozernicy 1502 r. Andruszka, bojar ejszyszki 1521 r. (Metr. Litew.). Wojciech Jarosławowicz, bojar grodzieński, sprzedał 1526 r. grunt (Bon.).

Andrzej, ur. 1760 r. we Włoszech, generał brygady, otrzymał 1810 r. godność barona cesarstwa francuskiego i donacyę 8000 fr. rocznie (Ks. Wojskowe).

MIŁOSZEWSKI h. KOŚCIESZA. Wzięli nazwisko od wsi Wielkich Miłoszewic, w wojew. łęczyckiem; jedna ich linia, już się zdaje w XVI stoleciu, osiedliwszy się w ziemi ciechanowskiej, założyła tam kilka osad z nazwą Miłoszewo i Miłosiewo, od których brała nazwiska Miłoszewski i Miłosiewski; obecnie ustaliło się nazwisko Miłoszewski.

Mikołaj podpisał traktat z Krzyżakami 1436 roku. Jakób cytowany w aktach krakowskich 1460 roku. Maciej, geometra ziemski ciechanowski 1580 r. Piotr, syn Jana, 1584 r. Mikołaj, syn Aleksego, dziedzic Hwozna i Miłoszewic Wielkich, żonaty z Zuzanną z Łopiennika 1591 r.

Bracia, 1) Jakób, dziedzic Milejowa i Ostrowa 1584 r., osiadł w lubelskiem i miał córkę Annę za Stanisławem Opackim i syna Stanisława, a 2) Stanisław, dziedzic Adryanki i Wronowic, łowczy bełski 1566 roku, sekretarz królewski 1572 roku, nabył 1579 roku części Złotniki; ulubiony dworzanin króla Zygmunta Augusta i Stefana Batorego, deputat na Trybunał koronny 1582 roku, dostał od Zygmunta Augusta majątek Jazony pod Kownem; z żony Anny Chwalczewskiej v. Falczewskiej, starościanki kobryńskiej, pozostawił synów: Andrzeja, Gabryela, Jana, Jerzego, Krzysztofa, Stanisława i Zygmunta, dziedziców Adryanki, Stanisławowa i Niemojki 1593 r.

Stanisław z Miłoszewic, dziedzic Adryanki, miecznik bełski 1620 r., miał synów, Gabryela i Czesława-Kazimierza, który 1639 r. zeznał sumę na rzecz brata Gabryela. Gabryel-Gracyan, kanonik gnieźnieński i kujawski, deputat na Trybunał koronny 1649 r., ostatnio opat trzemeszyński 1660 r., a Czesław-Kazimierz, sekretarz królewski, starosta piątkowski 1648 r., zadziwiał wszystkich niezwykłą pamięcią; deputat ad pacta conventa 1648 r.

Jerzy, syn łowczego Stanisława, dziedzic na Adryance 1630 roku, miał synów: Gabryela, Jana, Jerzego, Piotra i Samuela; po Piotrze z żony Katarzyny N. córki, Anna i Teresa.

Mikołaj, syn Jana, 1631 roku, pozostawił synów, Jakóba i Marcina. Aleksander i Maciej z wojew. łęczyckiego, Jan, Ludwik, Mikołaj i Tomasz z wojew. rawskiego, a Paweł z wojew. kaliskiego elektorowie 1669 r.; po Tomaszu z Heleny Pasek synowie, Chryzostom i Piotr.

Olbracht na Wielkich Miłoszewicach, poborca łęczycki 1677 r. Mikołaj, cześnik łęczycki, z wojew. łęczyckiem, Aleksander, trzech Andrzejów Tomasz, Balcer i Maciej z ziemią ciechanowską, a Jan z ziemią zakroczymską podpisali elekcyę 1697 r.

Paweł, syn Marcina, 1701 r. Franciszek-Antoni, stolnik ciechanowski 1704 roku. Jan z Miłoszewicz, skarbnik ciechanowski 1710 r., komornik graniczny krakowski, z żony Elżbiety z Trzebini miał syna Daniela. Dominik i Józef podpisali elekcyę 1733 r. z wojew. krakowskiem. Jan, podstoli szadkowski 1788 r. (Metr. Kor.. Zap. i Wyr. Tryb. Lubel. i Piotrk. Conv. Vars., Don. Vars., Ks. Gr. Czerskie i Sochaczewskie).

Po Walentym, cześniku łęczyckim, dziedzicu dóbr Tarnówka i Wiesiołówka 1719 r. (Ks. Gr. Brzeskie), syn Jan miał syna Fabiana, żonatego z Zofią Nałęczówną, z niej synowie, Ludwik i Augustyn wylegitymowani w Królestwie 1839 r.

Po Macieju, dziedzicu dóbr Stare Miłoszewo i Stryjew, w ziemi ciechanowskiej 1684 r., syn Aleksander, po którym synowie, Michał i Wojciech; z nich Michał pozostawił syna Jakóba, a ten syna Piotra, po którym syn Waleryan, żonaty z Julianną Kucharską, miał syna Antoniego, urzędnika tabacznego, wylegitymowanego w Królestwie 1855 r.

Wojciech, drugi syn Aleksandra, pozostawił syna Tomasza, a ten syna Sebastyana, po którym syn Ignacy z Rozalii Niedziałkowskiej miał syna Ignacego, w wojsku rosyjskiem, wylegitymowanego w Królestwie 1861 roku.

MIŁOWAŃSKI. Andrzej został 1492 r. podczaszym ziemi halickiej. Jan otrzymał konsens 1514 roku na ustąpienie wójtostwa w m. Tłumacz, w ziemi halickiej (Metr. Kor.).

MIŁOWSKI. Waśko 1528 r. cytowany w Metr. Litewskiej. Stanisław, pisarz grodzki rawski 1565 r. Stanisław, poborca podolski 1589 r. Jan, rotmistrz królewski 1652 r. Jan-Jerzy, vicegerent grodzki lwowski 1671 roku. Karol-Franciszek z Porowa, stolnik łęczycki, żonaty z Konstancyą Byszewską 1681 r. (Wyr. Tryb. Lubel.).

MIŁŻECKI h. ODROWĄŻ. Józef, adwokat w Czchowie, następnie subdelegat grodzki sandomierski, wylegitymowany w Galicyi 1782 r.

MIMOŃSKI h. ODROWĄŻ. Jan, Grzegorz i Jerzy podpisali konwokacyę generalną litewską 1764 roku. Józef, Adam i Heronim, synowie Józefa, wnukowie Bartłomieja, prawnukowie Antoniego, syna Stanisława, w 1861 r.; Władysław, Michał i Józef z potomstwem, synowie Kazimierza, wnukowie Jana, prawnukowie Michała, i Andrzej z potomstwem, syn Jana, wnuk Michała, w 1842 i 1860 r. wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Heronim, syn Józefa, dóbr Bałańce, i Konstanty, syn Antoniego, dóbr Lukiany dziedzice w gub. kowieńskiej 1882 r.

MINAJEWSKI. Wzięli nazwisko od wsi Minajew, w pow. owruckim, którą już w XVI stoleciu posiadali; szlachta zagrodowa.

MINAJTYS. Piotr pozwał 1550 roku Alenę o poczynione szkody (Metr. Litew.).

MINAKOWSKI h. ODROWĄŻ. Jan, syn Macieja, sprzedał 1667 roku części Golędzinowa. Andrzej, syn Jana i Maryanny Załęskiej, 1696 r. (Don. Vars.). Jan z pow. słonimskim podpisał pospolite ruszenie 1698 r. Jan, Jakób i Bonifacy podpisali konwokacyę generalną litewską 1764 r. Jan, subdelegat grodzki krzemieniecki 1791—1793 r. Jan i Marcin, synowie Macieja, zapisani do ksiąg szlachty gub. kijowskiej 1805 r.

MINAS de OWAK. Jan otrzymał 1605 r. nobilitacyę w nagrodę zasług dla Rzeczypospolitej; nobilitacyę powyższą zatwierdzono 1790 roku na sejmie potomkom powyższego Jana (Vol. Leg.).

MINASIEWICZ h. PRZYJACIEL odm. Odmiana herbu — w polu błękitnem, na srebrnym talerzu, serce przeszyte strzałą w lewo ukośnie na dół; nad hełmem w koronie ręka z mieczem.

Rodzina ormiańska, jednego pochodzenia z Minasowiczami. Kajetan, konsyliarz Augusta II 1657 r., jego synowie, Kacper i Michał; po Kacprze z Maryanny Minasiewicz syn Józef-Kajetan, doktór obojga prawa, adwokat we Lwowie, otrzymał przyznanie szlachectwa w Galicyi 1829 r.

Z tej familii. Floryan, kanonik lwowski, radca austryjacki, teolog i kaznodzieja, um. 1820 r. Franciszek, adwokat we Lwowie 1843 r. Floryan, adwokat we Lwowie, współdziedzic dóbr Tomaszewa, w Galicyi 1864 r.

MINASOWICZ h. PRZYJACIEL. Podług Barącza, przodkiem tej ormiańskiej rodziny jest Syrynowicz Minas, kupiec w Jazłowcu 1672 r.; jego potomkowie wzięli nazwisko Minasiewicz, Minasowicz i Minaszewicz. Jakób był sekretarzem króla Jana III 1692 r. Floryan, sekretarz królewski 1693 r., zaślubił Konstancyę Augustynowiczównę i z niej miał córkę Annę za Augustynowiczem i syna Jana, sekretarza królewskiego 1731 r., pisarza komory celnej 1748 r., który wspólnie z żoną Dorotą otrzymał 1750 r. wójtostwo, a w 1760 r. był komisarzem do lustracyi królewszczyzn.

Stefan-Krzysztof, dworzanin królewski 1701 r. Ignacy, kanonik inflancki 1728 r. i warszawski 1736 r. Gaspar, przeor Cystersów w Wąchocku 1730 r. Antoni, sekretarz królewski 1763 r. (Metr. Kor., Conv. Vars., Sigil.). Izabela, żona Franciszka Choromańskiego 1840 r.

Mikołaj, sekretarz królewski 1730 r., zamożny kupiec warszawski, miał dwóch synów, z których: a) Józef-Epifani, doktór obojga prawa, sekretarz królewski, i bez święceń kapłańskich, kanonik kijowski, jeden z celniejszych poetów swojego czasu, pisał po polsku i po łacinie i tłomaczył z obcych języków; um. 1796 r.; b) Antoni, po którym syn Augustyn, kupiec w Warszawie, z Agnieszki Dulskiej zostawił trzech synów: 1) Józefa-

Dyonizego, referendarza stanu, członka senatu, dziedzica dóbr Potyczy, wylegitymowanego w Królestwie 1842 roku, który otrzymał prawa nowego szlachectwa 1839 roku, zm. 1849 roku, po którym z Ludwiki Antonin syn Julian, dziedzic dóbr Potyczy 1858 r.; 2) Tomasza, zdolnego malarza, wylegitymowanego w Królestwie 1846 r.; 3) Klemensa, oficera w powstaniu 1831 roku.

Tomasz, syn Augustyna, ur. 1805 r. w Warszawie, wszedł 1821 r. jako kadet pensyonowany do korpusu kadetów kaliskich i w 1827 r. został umieszczony w 4 pułku strzelców konnych, a w 1831 r. przeniesiony do 1 pułku mazurów, postąpił na podporucznika. Tomasz, dziedzic Marynina, zaślubił Laurę Szwandrównę i z niej miał córkę Anielę, zmarłą w 26 roku życia (Ks. Wojskowe).

MINASZEWICZ h. PRZYJACIEL odm. Odmiana herbu — w polu błękitnem serce czerwone, przeszyte strzałą ukośnie w prawo; nad hełmem w koronie ręka z mieczem (Hr. Ostr.).

Jan, porucznik przedniej straży wojsk koronnych, następnie 1783 r. kapitan, otrzymał 1768 r. nobilitacyę (Vol. Leg., Sigil.).

MINCZER h. POGONIA IV. Herb — ręka zbrojna polską szablą.

Dawid, sekretarz królewski, administrator dóbr królewskich 1654 r. (Lustracye).

MINCZEWSKI h. LUBICZ. Michał i Antoni, synowie Mateusza, wylegitymowani w Cesarstwie 1849 r. i zapisani do ksiąg szlachty okręgu białostockiego.

MINCZEWSKI h. NIECZUJA. Wzięli nazwisko od wsi Minczewa, w ziemi drohickiej. Tomasz 1524 r. Feliks, Jakób, Jan, Mikołaj, Piotr i Serafin, dziedzice Minczewa 1524 r.; po Feliksie córka Anna Kamińska, po Mikołaju syn Jan, po Piotrze synowie, Adam i Feliks, po Serafinie synowie, Jan i Stanisław, dziedzice Minczewa i Chrołowic 1580 roku. Stanisław miał córkę Ewę i syna Stanisława 1580 r. Mikołaj z Minczewa 1586 r. Aleksander, zwany *Lach*, 1597 r.

Jan z Minczewa, pozostawił synów: Andrzeja, Bartłomieja i Leonarda, i z nich Leonard miał synów, Krzysztofa i Wojciecha; po Wojciechu syn Paweł, komornik graniczny drohicki 1650 r. (Metr. Litew., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

Jakób na Żmudzi 1621 roku. Krzysztof podpisał elekcyę 1632 roku z wojew. smoleńskiem. Maryanna za Antonim Godowskim 1752 r. Józef, syn Józefa, kasyer pow. brzesko-litewskiego 1864 r. Antoni, syn Mateusza, urzędnik w gub. grodzieńskiej 1865 r.

Wacław, syn Antoniego, oraz Antoni i Serafin, synowie Michała, wylegitymowani w Cesarstwie 1852 r. i zapisani do ksiąg szlachty okręgu białostockiego.

MINE. Andrzej, przełożony stajni królewskiej, ustąpił 1654 roku Kubłańskim łan gruntu zwany Popowski, we wsi królewskiej Kobło, należącej do starostwa samborskiego (Don. Vars.).

MINEJKO h. GOZDAWA. Tomasz podpisał pospolite ruszenie 1698 r. z wojew. połockiem. Rafał, porucznik wojsk litewskich 1775 r., podstarosta 1781 r., a pisarz ziemski 1785—1793 r., poseł na sejm czteroletni i gorliwy stronnik konstytucyi 3 maja; jego syn Michał zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej 1799 roku. Po Michale syn Tomasz, marszałek szlachty gub. wileńskiej, ożeniony z Emilią Wawrzecką, marszałkówną bracławską, miał córki: Maryę za Zygmuntem Gorskim, Alinę za Aleksandrem Brochockim, Wandę za Szatkiewiczem i syna Wacława, wylegitymowanego w Cesarstwie 1842 r. i zapisanego do ksiąg szlachty gub. wileńskiej.

Zofia za Karolem Bystramem 1842 r. Bronisław, syn Tomasza, dóbr Widzy i Kluczyk, Katarzyna, córka Antoniego, dóbr Srujany, Olimpia, dóbr Wankie dziedzice w gub. kowieńskiej 1882 r.

MINELG h. SYROKOMLA. Sądzę, że taż familia co Mingel. Niesiecki pisze ich Minelga. Andrzej z synem Adamem na Litwie 1680 r. Jan, syn Piotra, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1800 r.

MINELLI. N., wenecyanin, został 1734 r. dyrektorem poczty polskiej w Wenecyi po ustąpieniu N. Corneta (Sigil.).

MINGAIŁŁO v. MINGAJŁOWICZ h. ŁABĘDŹ. Mingaiłło, kasztelan wileński, miał herb rodzinny Łabędź, lecz na sejmie w Horodle 1413 r. wziął herb Rawicz, który jednak porzucił i wrócił do rodzinnego, gdy stosunki Polski z Litwą zakłócone zostały; od tego Mingaiłły wywodzą się rodziny Talwosz, Steckiewicz i Mingaiłło. Bartłomiej, Jakób i Ławryn prowadzili 1495 r. proces. Bartłomiej 1531 r. (Metr. Litew.).

Tadeusz podpisał konwokacyę generalną litewską, a Jan z pow. starodubowskim elekcyę 1764 roku. Stanisław, kanonik inflancki 1791 roku. Michał, Wincenty i Józef z potomstwem, synowie Marcina, wnukowie Andrzeja, osób 41, wylegitymowani w Cesarstwie 1843 i 1861 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

Donat, syn Józefa, dóbr Towiany, Franciszek i Jan, synowie Antoniego, i Kazimierz, syn Onufrego, dóbr Narkuny, Klemens, Kazimierz i Władysław, synowie Józefa, dóbr Użumiszki, Feliks, syn Nikodema, dóbr Popiwies, i Konstanty, syn Józefa, dóbr Szłowiany dziedzice w gub. kowieńskiej 1882 r.

MINGEL h. SYROKOMLA. Jakób Mingel v. Minelg, pan litewski, wziął na sejmie w Horodle herb Syrokomla; od niego ma pochodzić rodzina Minelg na Litwie.

MINGELO. Bartłomiej Bohdanowicz sprzedał 1551 roku Karłowszczyznę (Bon.).

MINGIELEWICZ h. ABDANK. Józef na Żmudzi 1621 r. Marek, syn Kazimierza, z synami: Adamem, Konstantym, Mikołajem i Stanisławem, ten z synem Janem, wylegitymowani w Cesarstwie 1845 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MINGIN h. SYROKOMLA. Bartłomiej, syn Wawrzyńca, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1798 r.

Jan i Michał, dóbr Sabany, Onufry, syn Karola, dobr Satkowski-Powirczuwie, Joanna, córka Wincentego, dóbr Wismonty, Justyna, córka Michała, dóbr Micajcy, dziedzice w gub. kowieńskiej 1882 r.

MINGOLINI. Juliusz-Cezar, włoch, posesor dóbr Glewicz 1592 roku, pozwał 1590 r. Blanka o sumy (Wyr. Tryb. Lubel.).

MINHAUZ. Jan, major rajtarski wojsk koronnych 1660 r.

MINIAŁGO h. GRZYMAŁA. Stanisław, Jakób i Józef z potomstwem, synowie Macieja, wnukowie Andrzeja, prawnukowie Macieja, wylegitymowani w Cesarstwie 1858 i 1863 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

Aleksander, syn Stanisława, dóbr Ejksce, i Franciszka, córka Jerzego, dóbr Antokolne, dziedzice w gubernii kowieńskiej 1882 r.

MINIAŁGO h. PRZESTRZAŁ. Andrzej, syn Piotra, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1800 r.

MINIARSKI. N. został cześnikiem ziemi bielskiej 1688 r. (Sigil.).

MINIAT h. ŁABĘDŹ. Na Litwie. Pochodzący od Mikołaja, Ignacego, Piotra i Jana, synów Balcera, wnuków Tomasza, prawnuków Jakóba, praprawnuków Tomasza, syna Jakóba, wnuka Jana, osób 101, 1848 i 1851 r., i pochodzący po Józefie, Tomaszu i Franciszku, synach Kazimierza, wnukach Jana, osób 40, w 1862 r. wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

Anna, córka Jerzego, dóbr Grynele, Aniela, córka Józefa, dóbr Niemorszany, Emilia, córka Macieja, dóbr Karkłocie, Franciszek, syn Antoniego, dóbr Wegiany i Skirele, Jan i Adolf, synowie Dyonizego, dóbr Purwajce, Kajetan i Stanisław, synowie Jerzego, i Wincenty, syn Ludwika, dóbr Pławginie, Abelino i Gabszyno, Leopold, syn Macieja, dóbr Pobole, Jan, Witold, Antoni, Michał i Walerya, synowie i córka Juliana, oraz Julia, córka Wojciecha, dóbr Niemorszany, Michał, syn Michała, dóbr Skopiszki, Wincenty, syn Ludwika, oraz Kajetan, syn Jerzego, dóbr Budrajce i Niemorszany, w gub. kowieńskiej dziedzice 1882 r.

MINICH. Jan, sekretarz królewski 1710 r., otrzymał 1712 r. sołectwo we wsi Nowa Wola, w starostwie piaseckim; żonaty z Agnieszką N., zostali wprowadzeni 1727 r. do dworku na Solcu (Metr. Kor.). Jan-Andrzej, burmistrz Starej Warszawy 1771 r. (Sigil.).

MINICHOW. Jan podpisał elekcyę 1733 roku z wojew. brzesko-litewskiem.

MINICHOWSKI. N., miecznik wiłkomirski, podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. wileńskiem.

MINIEWICZ h. NIECZUJA. Jan, woźny pow. oszmiańskiego 1637 r. (Arch. Dubr.). Grzegorz żonaty z Maryą Gliczyńską, 1v. Danielową Workiewiczową 1800 r. N. N. zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej 1830 r.

MINIEWSKI h. NIECZUJA. Na Litwie. Jan, bojar wileński 1551 r. (Metr. Litew.). Jan otrzymał 1622 r. królewszczyzny Ichnatów i Pińcewicze, w wojew. nowogrodzkiem. Mikołaj, podsędek mozyrski 1650 r. Mikołaj, mieczny, deputat pow. wołkowyskiego 1655 r. (Lustracye, Arch. Dubr.). Władysław z wojew. nowogrodzkiem podpisał elekcyę 1697 roku. Adam z wojew. połockiem podpisał pospolite ruszenie 1698 roku. Józef, dziedzic dóbr Siedleszczany, w Galicyi 1855 r.

MINIEWSKI. Jerzy, Bazyli, Konstanty i Maciej, bracia rodzeni, otrzymali 1658 roku nobilitacyę (Sigil.). Jan z Miniewa, kanonik łęczycki 1690 r. (Zap. Tryb. Lubel.).

MINIEWSKI. Władysław w 1810 r. wszedł na służbę do kancelaryi Rady Stanu i w 1812 r. został adjunktem generalnej komendy korpusu kadetów z rangą porucznika; w 1816 r. sekretarz Komisyi likwidacyjnej, 1822 r. sekretarz prezydyalny w Komisyi Rządowej Przychodów i Skarbu, referendarz Stanu, ostatnio 1862 r. sędzia pokoju pow. czerskiego, otrzymał prawa nowego szlachectwa w Królestwie 1847 roku; Władysław z żony Karoliny-Amalii Lesslówny pozostawił syna Józefa-Karola, ur. 1841 r. w Petersburgu, wylegitymowanego w Cesarstwie 1848 r. i umieszczonego w korpusie inżynierów (Ks. Wojskowe).

de MINIGERODE. Baronowie. Bar. Wilhelm otrzymał indygenat na sejmie 1790 r. (Vol. Leg.).

MINIŃSKI. Jan, dworzanin Andrzeja Giżyckiego, kasztelana rawskiego, zwolniony 1524 r. od wyprawy wojennej z tem jednak warunkiem, że z dóbr swoich leżących w pow. chęcińskim obowiązany będzie dać żołnierza uzbrojonego (Metr. Kor.).

MINISZEWSKI h. TOPÓR. Rodzina wielkopolska; piszą się z Miniszewa. Wojciech i Jakób, bracia rodzeni, i ich siostra stryjeczna Dorota przepro-

wadzili 1470 r. dział dóbr; po Wojciechu z Anny Kotarbskiej córka Katarzyna Skrzypińska i synowie: Jakób, Jan i Mikołaj. Mikołaj zapisał 1575 r. dożywocie żonie swej Annie Pawłowskiej i miał syna Andrzeja, po którym syn Jan. Piotr, syn Jana, z Anny Gałęskiej miał syna Jakóba, żonatego z Maryanną Wilkowską 1635 r.

Jan z Miniszewa, dziedzic Hołowka, elektor 1669 r. z wojew. sieradzkiego, z żony Jadwigi N., pozostawił dwóch synów, Jana, elektora 1669 r. z wojew. kaliskiego, i Sebastyana-*Franciszka*, który podpisał 1669 r. elekcyę z wojew. sieradzkiego wspólnie ze stryjem Wojciechem. Jan z Miniszewa, syn Jana i Zuzanny Andlewskiej, naganiony w szlachectwie przez Rylskiego, oczyścił się 1676 r., składając dowody i zaświadczenie starca Jakóba Miniszewskiego i synów jego, Jana i Marcyana.

Jan przez 20 lat dzielnie służył rycersko i wojsko w 1660 roku przedstawiło go do nagrody królowi, a brat jego Franciszek w 1694 roku sprzedał Wojciechowi Ordędze swój majątek Cienia Wielka. Po Franciszku syn Jan miał dwóch synów, Szymona i Wojciecha.

Szymon z Miniszewa pozostawił synów: 1) Bogumiła, żonatego z Izabelą Przepałkowską, z której syn Józef, dziedzic dóbr Rzechwy i Drużbino, w pow. sieradzkim, wylegitymowany w Królestwie 1838 r.; 2) Marcina, po którym synowie: Paweł, dziedzic dóbr Bujnów, w pow. piotrkowskim, z synem Kwirynem, Antoni i Jan Kanty, dzierżawca dóbr Marszewo, w pow. kaliskim, wylegitymowani w Królestwie 1839 r.

Wojciech, drugi syn Jana, miał syna Franciszka Ksawerego, wylegitymowanego w Królestwie 1849 r.

Franciszek, syn Wojciecha i Agaty Bińkowskiej, ur. 1801 r. w Ciemiętnikach, w obwodzie krakowskim, wszedł 1819 r. do 7 pułku piechoty liniowej i w 1825 r. został podporucznikiem, a 1831 r. porucznikiem i za waleczność otrzymał krzyż złoty Virtuti Militari (Ks. Wojskowe).

Z tej familii. Jan z ziemią wieluńską, Jan i Marcyan z wojew. kaliskiem 1669 r., Jakób 1697 r. z wojew. sandomierskiem, a Andrzej 1733 r. z wojew. kaliskiem podpisali elekcye. Jan żonaty 1703 r. z Eleonorą z Zagórza, 2v. Zabokrzycką. Kazimierz 1772 r., Marcin 1790 r. i Jan 1791 roku porucznicy wojsk koronnych (Wyr. i Zap. Tryb. Lubel. i Piotrk., Kancl.).

Antoni, syn Antoniego i Maryanny, ur. 1800 roku w Krzemieniewie, w obwodzie łęczyckim, postąpił 1818 roku do 6 pułku piechoty liniowej i w 1822 r. został podporucznikiem.

Karol, syn Marcina i Maryanny, ur. 1804 r. w Krzemieniewie, wszedł 1823 r. do 1 pułku piechoty liniowej i w 1831 roku awansował na podporucznika (Ks. Wojskowe).

MINKIELEWICZ. Mikołaj notowany 1551 r. w Metr. Litewskiej.

MINKIEWICZ v. MINKOWICZ h. ODROWĄŻ. Janko, Demian, Lewko, Oleg i Panko 1540 — 1552 r. Andrzej, bojar 1552 r. Jan, stolnik upicki

1623 r. N. z przydomkiem *Druszejko*, w wojew. trockiem 1632 r. Stanisław, kaznodzieja zboru kalwińskiego krasnogalskiego pod Szawlami 1655 r. Wacław, elektor 1669 r. z ks. żmudzkiego. Kazimierz, cześnik smoleński, podpisał elekcyę 1674 r. z pow. orszańskim. Kazimierz z Zahorowa, podstarosta oszmiański 1684 r., cześnik smoleński, żonaty z Barbarą Komarówną, sędzianką ziemską oszmianską, właściciele Zodziszek 1691 r. Wojciech, proboszcz płocki 1690 r. Stanisław należał do konfederacyi olkienickiej 1700 r.

Antoni z wojew. witebskiem, Jan-Ignacy, cześnik wileński, starosta otośnicki, z wojew. wileńskiem podpisali elekcyę 1733 r. Adam, Jezuita, profesor, doktór filozofii i autor, um. 1740 roku. Stefan, sekretarz królewski 1777 r. (Metr. Lit., Arch. Dubr. i Szem., Kancl.).

Po Onufrym, sekretarzu królewskim, wójcie i pośle m. Wilna na sejm 1764 r., synowie: 1) Józef żonaty z Katarzyną Kitlewską, z niej syn Wojciech, urzędnik sądowy, wylegitymowany w Królestwie 1842 r.; 2) Stanisław z żony Maryi Kolcininow miał syna Aleksandra, urzędnika w gub. augustowskiej, wylegitymowanego w Królestwie 1848 r.

Wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty: 1) gub. wileńskiej: Kazimierz, syn Jana, z synami: Janem, Stanisławem, Fabianem, Bonifacym i Antonim 1846 r.; 2) w gub. kowieńskiej: Marcin z synem Antonim i tego synem także Antonim, syn Aleksandra, wnuk Franciszka, prawnuk Kazimierza, syna Leona, 1837 r.; potomstwo Ludwika i Antoniego synów Michała, wnuków Leona, 1861 r.; Michał, Józef i Jan z synem Eustachim, synowie Jana, wnukowie Tomasza, prawnukowie Michała, 1848 r.

Z tej familii. Rudolf na Litwie, ożeniony z Maryanną Konoplańską, 1v. Romanowicz 1830 r. Franciszek z przydomkiem *Rymwid*, syn Józefa, urzędnik w gub. grodzieńskiej 1845 roku. Jan, syn Onufrego, urzędnik w gub mińskiej 1865 r. Feliks, dziedzic Łyczówki, w pow. konstantynowskim. żonaty z Antoniną Iwanowską, umarł 1890 r.

Sądzę, że tego herbu. Potomstwo Macieja i Szymona, synów Stefana, wnuków Mateusza, osób 42, wylegitymowano w Cesarstwie 1853 r. i inni i zapisane do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Jan, syn Bonifacego, dziedzic dóbr Możwile, w gub. kowieńskiej 1882 r.

MINKOWICZ-PIOTROWSKI. Na Litwie. Aleksander, syn Andrzeja, pułkownik wojsk rosyjskich 1863 r.

MIŃKOWSKI h. JASTRZĘBIEC. Wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty: 1) gub. wileńskiej: Tomasz, urzędnik rosyjski, syn Grzegorza, z synami, Cezarym i Wiktorem 1843 r.; w gub. kowieńskiej: Dementy, syn Józefa, z synami, Hipolitem i Józefem 1845 r.

MIŃKOWSKI h. NIEZGODA odm. Odmiana herbu — w polu błękitnem podkowa, ze środka której wychodzi strzała żelezcem na dół, na niej w poprzek miecz końcem w lewo; nad hełmem w koronie skrzydło.

Na Białej Rusi; mają pochodzić od Minka, rotmistrza, który odznaczył się pod Ułą 1568 roku; z jego potomków Krzysztof z przydomkiem *Nahorny*, elektor 1632 r. z wojew. mińskiego, stolnik i pisarz grodzki miński. Samuel, rotmistrz wojew. mińskiego 1652 r. Stanisław, strażnik smoleński 1670 r. Mikołaj podpisał elekcyę z pow. wołkowyskim 1679 r. Stefan, poborca wołyński 1674 r.

Tomasz w wojew. nowogrodzkiem 1704 r. Jerzy i Michał, bracia, mieli proces o dobra 1723 r. Wawrzyniec na Rusi Białej 1731 r. Piotr, elektor 1733 r. z wojew. wołyńskiego. Michał żonaty z Maryną Czerczycką 1738 r. (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

Osób 25 wylegitymowano w Cesarstwie i zapisano do ksiąg szlachty gub. mińskiej 1846 r.

Jedna gałąź tego domu brała przydomek *Bohuszewicz*. Michał, którego syna zabił Walenty Telszewski, o co proces 1607 roku (Akta Nowogrodzkie). Paweł w pow. latyczowskim 1721 r. Józef, syn Jana, zapisany do ksiąg szlachty gub kijowskiej 1803 r.

MINMONT h. ŁABĘDŹ. Na Żmudzi. Mateusz, regent ziemiański rosieński 1788—1793 roku. Maciej, Marcin, Ignacy i Andrzej z potomstwem, synowie Andrzeja, wnukowie Jana, prawnukowie Jana, praprawnukowie Sebastyana, syna Jana, Michał z synami: Ignacym, Inocentym, Ambrożym i Bronisławem, syn Jana, wnuk Jana, wylegitymowani w Cesarstwie 1847 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Antoni, syn Marcina, dziedzic dóbr Gabryały 1882 r. w gub. kowieńskiej.

MINNICH h. MINNICH. Herb—na tarczy podzielonej na cztery części z tarczą małą środkową, na której w polu złotem orzeł czarny dwugłowy z koroną; w polach I i IV złotych popiersie mnicha w czarnej sukni, w II i III polu błękitnem łabędź srebrny; w koronie nad hełmem połowę mnicha, jak na tarczy (Hr. Ostr.).

Burchard-Krzysztof, generał gwardyi królewskiej 1719 r., pozwany o gwałty popełnione na poddanych biskupa płockiego (Wyr. Tryb. Lubel.).

MINOCKI h. NOWINA. Dom starodawny w wojew. krakowskiem; wziął nazwisko od wsi Minogi; pisano ich niekiedy Minoski. Jakusz z Minogi cytowany w aktach krakowskich 1409 r., a w 1415 roku zaświadczał szlachectwo Jaśka z Rajska. Mikołaj 1434 r.

Jan, Łukasz i Marek, bracia, dziedzice na Minogach i Nowawieś-Tomaszowice; z nich Marek wolny od wyprawy wojennej 1537 r. Stanisław, burgrabia zamku krakowskiego 1554 r. N. żonaty z Agnieszką Lanckorońską, córką Mikołaja, starosty dobczyckiego, i Katarzyny Stadnickiej, wojewodzianki bełskiej, 1540 r. Jadwiga, ksieni w Staniątkach 1553 r. Jan żonaty z Elżbietą Lubomirską 1560 r. Anna, żona Mikołaja Dłuskiego, surogatora grodzkiego krakowskiego 1560 r. N., dziedzic Wolicy 1564 r. Kry-

styna, żona Walentego Dembińskiego, kasztelana krakowskiego, 1565 roku. Zofia za Mikołajem Lubomirskim, starostą tymborskim, 1595 r.

Stanisław, dziedzic Minogi i Sieciechowa 1584 r., z żony Zofii Mostowskiej miał synów: Jana, Marka i Przecława, dziedziców Rozowa i Stanowiska 1591 roku; z nich Przecław, dziedzic Wnorowa i Zawidza, zapisał 1606 r. dożywocie żonie swej Elżbiecie Rzeczyckiej, a 1610 r. był stolnikiem sandomierskim i pozostawił syna Stanisława, dworzanina królewskiego, który w 1633 r. należał do poselstwa Ossolińskiego do Rzymu, i miał synów, Heronima i Łukasza 1644 r.

Jan, najstarszy syn Stanisława z Minogi, dziedzic dóbr Stanowiska 1600 r., zaślubił Elżbietę Czerny, kasztelankę lubelską, i z niej pozostawił syna Piotra, elektora 1632 r. z wojew. krakowskiego, dworzanina królewskiego 1647 r., ożenionego z Zofią Kotkowską, z której syn Piotr i córka Pelagia Stoińska 1650 r. (Metr. Kor., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

Jan-Kazimierz, cześnik sandomierski 1701 r. Pelagi za Józefem Jaworskim, skarbnikiem bracławskim 1715 r. Sebastyan notowany 1764 r. w aktach radomskich. Franciszek, kanonik krakowski, doktór obojga prawa 1778 roku, profesor Akademii krakowskiej, autor; um. 1799 r. Stanisław, kanonik krakowski 1784 r., rektor Uniwersytetu krakowskiego, wylegitymował się w Galicyi 1804 r. na mocy aktu nabycia wsi Niezdara od brata swego rodzonego Dominika (Quaterniones).

MINOR h. PÓŁKOZIC. Senator w rodzinie, Kazimierz, kasztelan chełmski 1701 r.

Jeden z Ligęzów, jak to nadmieniliśmy przy monografii tej rodziny, mając dwóch synów Janów, młodszego nazwał Minor i ten przydomek niektórzy z tej rodziny wzięli za nazwisko, zamieniając nazwisko Ligęza na przydomek.

Walenty *Ligęza*-Minor, żyjący w 1550 r., miał synów: Aleksandra, Heronima, Gabryela, Jakóba i Walentego, dziedziców 1579 r. dóbr Siedlec. Adryan na Przybysławicach pozostawił dwóch synów, Aleksandra i Sebastyana, dziedzica na Przybysławicach 1579 r.

Aleksander z Przybysławic miał córkę Annę Wąsowiczową i dwóch synów, Heronima-Konstantego i Tobiasza; po Heronimie-Konstantym z żony Zofii Rotwiejówny córka Elżbieta za Andrzejem Grodzickim i synowie, Jan i Samuel, dziedzice z Przybysławic i z nich Samuel był posesorem królewszczyzn Libertowa Wola, Chlina i Wierzbica, w krakowskiem 1660 roku.

Tobiasz z Przybysławic, cześnik chełmski, pułkownik wojsk królewskich 1647 roku, dzielny rycerz za Władysława IV, miał dwie żony, N. Warszównę i Annę Ciepłowską, i z nich pozostawił córki, Katarzynę Straszową, Zofię za Janem Soleckim i czterech synów: Aleksandra, Jerzego, Kazimierza i Stanisława.

Aleksander, rotmistrz wojsk królewskich 1662 r., cześnik chełmski, posesor wsi Kleszczów i Stara Huta, w krakowskiem, odznaczył się w wielu okazyach, a brat jego Jerzy żonaty był z Krystyną Śladkowską.

Kazimierz, rotmistrz królewski, cześnik ciechanowski, elektor 1674 r. z wojew. poznańskiego, kasztelan chełmski 1701 r., żonaty z Anną N.

Fryderyk na Przybysławicach, dziedzic dóbr Zabawa i Drohecz, żonaty z Katarzyną Czajewską 1592 r. Po Janie z Jadwigi Wolińskiej córki, Agnieszka, Elżbieta za Jakóbem Kosińskim, i synowie, Jan i Zygmunt prowadzili 1654 r. proces o wieś Laskowę, w pow. czchowskim, należącą im w spadku po przodkach matki. Marek, podstoli chełmski 1699 r., żonaty z Anną Kurdwanowską. Konstancya, żona Franciszka Jezierskiego, podsędka łukowskiego 1713 r. Sebastyan z Elżbiety Pilczyckiej miał córkę Annę za Andrzejem Grodzickim 1785 r. (Conv. i Don. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Lustracye).

MINORECKI. Na Rusi Czerwonej. N. 1700 r., jego córka N. Uruska.

MINOSKI v. MINOWSKI h. ODROWĄŻ. Bartłomiej był 1546 r. komisarzem do rozgraniczenia Litwy z Koroną (Metr. Litewska). Kazimierz na Wołyniu 1769 r.

MINOSTOWSKI. Wzięli nazwisko od wsi Minostowice, w pow. wiślickim. Zygmunt z Minostowic 1419 r. Paweł z Minostowic, dziedzic Grabkowa, podsędek 1582 r., a sędzia ziemski sandomierski 1591 r., miał dwóch synów, Stefana i Zygmunta; z nich Zygmunt nabył 1621 r. części wsi Siekluki, w ziemi czerskiej, i z Jadwigi Leżeńskiej pozostawił syna Samuela, elektora 1669 r. z ziemi czerskiej.

Jan, elektor 1632 r. z wojew. sandomierskiego. Paweł-Mikołaj, dziedzic Jakubowa 1655 r. Zofia, żona Seweryna Boskiego, pisarza ziemskiego czerskiego 1665 r. N., elektor 1669 r. z wojew. sandomierskiego. Po Mikołaju z Zofii Czyszkowskiej syn Jan, dziedzic części Dobrzeniec, Ciołkowa, i Grębiszowa 1690 r., zaślubił Agnieszkę Wierzchowską i z niej pozostawił córkę Zofię za Maryanem Gośniewskim i syna Aleksego 1715 r.

Adam prowadził 1668 r. proces o dobra Rachow, i miał synów, Mikołaja i Samuela; po Samuelu syn Zygmunt, instygator sądowy 1682 r., następnie 1686 r. komornik łomżyński. Jan i Kazimierz, synowie Remigiana i Urszuli Lisowskiej 1680 r. Konstancya, żona Feliksa Boskiego, sędziego ziemskiego czerskiego 1680 r. Jerzy żonaty z Jadwigą Wielogłowską 1682 roku. Zofia, żona Wojciecha Kożuchowskiego 1690 r. Jan z ziemią czerską i Jerzy z wojew. sandomierskiem podpisali elekcyę 1697 r. Józef, elektor 1733 r. z wojew. mazowieckiego (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel. i Piotrk., Ks. Gr. Czerskie).

MIŃSKI h. PRUS III. Senatorowie w rodzinie: Ścibor, biskup płocki 1464, um. 1471 r. Jakób, kasztelan warszawski 1468 r., czerski 1471—1478 r. Andrzej, kasztelan zakroczymski 1505 r. Stanisław, kasztelan zakroczymski 1588 r., łęczycki 1591 r., wojewoda łęczycki 1593 r., podkanclerzy koronny 1606 r., um. 1607 r.

Ścibor z Mińska, kanonik warszawski 1451 r., płocki 1457 r., ostatnio biskup płocki 1464 r., um. 1471 r. Jakób, kasztelan warszawski 1468 r., a czerski 1471 r., miał córki, Annę za Mikołajem Biejkowskim, marszałkiem ks. Mazowieckich, Dorotę za Niemierzą-Kobylnickim, podkomorzym wyszogrodzkim, i syna Andrzeja, kasztelana zakroczymskiego 1505 r., po którym córki, Barbara za Mikołajem Kołozembskim i Małgorzata za Maciejem Laskowskim. Anna, żona Jana Brochowskiego, stolnika gostyńskiego 1510 r. Michał z Mińska zwolniony 1524 r. od wyprawy wojennej.

Stanisław z Mińska, stolnik zakroczymski 1526 r., miał synów: Macieja, Mikołaja i Wawrzyńca 1532 r., i z nich Mikołaj, dziedzic Mińska, obwiniony o udział w otruciu ostatnich książąt Mazowieckich, udowadniał swoją niewinność 1527 r. w grodzie łomżyńskim, opierając się na świadectwie Anny Kliczewskiej, skazanej na śmierć za to otrucie, a która go uniewinniła w swoich zeznaniach. Mikołaj z żony Anny z Pniewnika pozostawił syna Kacpra.

Kacper, dziedzic Wierzbna i Ojrzanowa, wojski warszawski 1553 r., deputat na sejm 1563 r., w tymże roku wspólnie z matką swoją zapisali trzy łany gruntu w m. Mińsku na fundusz wieczysty szpitala św. Ducha; w 1564 roku, czując się słabym, ustanowił opiekę nad dziećmi w osobach swej matki i żony; Kacper żonaty z Dorotą Goryńską z Ojrzanowa, wojewodzianką mazowiecką, 2v. za Stanisławem Barzym, wojewodą i generałem krakowskim, pozostawił syna Stanisława.

Stanisław, dziedzic Rudna, Oleksina, Kozubicy i Podgórzna, w 1574 r. puścił Mińsk w arendę swej matce; kasztelan zakroczymski 1588 r., łęczycki 1591 r., wojewoda łęczycki 1593 r., starosta liwski, dostał 1594 r. starostwo tyszowieckie, a 1595 r. płockie i w 1596 r. sprzedał części m. Mińska. Stanisław ostatnio 1606 roku został podkanclerzym koronnym, lecz wkrótce wyjechał do Włoch dla poratowania zdrowia i tam 1607 r. umarł. Podkanclerzy uczony, biegły w językach, a szczególniej greckim, wymowny, posłował do papieża 1594 r. i wyrobił kanonizacyę św. Jacka, a zarazem zamieszczenie św. Stanisława w kalendarzu i rubryceli rzymskiej; jeździł do Zebrzydowskiego, aby go nakłonić do pokoju, i tak był powszechnie dla słodyczy charakteru lubiany, że nikt mu nie zazdrościł, gdy został ministrem, chociaż duzo było kandydatów; z żony Urszuli Dembińskiej, kasztelanki krakowskiej, zostawił córki, Dorotę Tenczyńską, wojewodzinę krakowską, i Barbarę Zaremba, starościnę grabowiecką.

Już w pierwszej połowie XVII stolecia upadła majątkowo ta rodzina i jej rozróżnienie od Mińskich v. Mieńskich, herbu Rola, stało się trudne. Krzysztof, syn Heronima, żonaty z Anną Pilchowską 1620 roku. N., porucznik husarski, napadł na Szwedów w Mitawie 1625 r. i znaczne nad nimi odniósł korzyści; w 1633 r. jako rotmistrz odznaczył się pod Smoleńskiem. Jan, Jezuita 1634 r. Jan w ziemi zakroczymskiej 1676 r. Stefan z wojew. sandomierskiem 1697 r. podpisał elekcyę (Metr. Kor., Wyr. Tryb. Lubel., Ks. Gr. Czerskie).

Po Janie, burgrabim poznańskim, syn Kajetan z Franciszki Mierzejewskiej miał synów, Antoniego, urzędnika w Warszawie, w 1851 r. i Heronima, sędziego pow. radzyńskiego, dziedzica dóbr Krassów, w 1854 roku wylegitymowanych w Królestwie.

Heronim, syn Kajetana i Franciszki, ur. 1800 r. we wsi Krassów, w obwodzie łukowskim, wszedł 1819 r. do batalionu saperów i w 1822 r. został podporucznikiem (Ks. Wojskowe).

MIŃSKI h. ROLA. Mianem tej rodziny w początkach XV stolecia było Pachoł v. Pachole, lecz gdy Piotr Pachoł w 1441 r. dostał w nagrodę zasług od Ziemowita ks. Mazowieckiego, w pow. brańskim majątek Mień, jego potomkowie wzięli nazwisko Mieński, zmienione XVII stoleciu na Miński. Jakób, syn Piotra, 1466 r., tego syn Abraham 1519 r., po którym synowie, Piotr z Brześcianki-Łubina, żonaty z Apolonią Łuba 1548 r., i Jan, poseł od ziemian podlaskich do Zygmunta I z prośbą o potwierdzenie przywilejów Podlasia, co też od Zygmunta Augusta otrzymał. Po Janie synowie: Baltazar, Heronim, dziedzic Mieni i Kalinowca, i Jan, dziedzic Kalinowca, Wyszonki i Błonie; po Heronimie, sędzim ziemskim bielskim, syn Adam, zasłużony w obywatelstwie, komornik ziemski 1596 r., a podsędek i poborca bielski 1609—1613 r., sędzia grodzki brański 1616 r., ostatnio sędzia ziemski bielski 1622 r., miał syna Krzysztofa, dziedzica Mieni i Kalinowca, po którym z Eufrozyny Ciechanowieckiej, 2v. za Piotrem Wyszyńskim, synowie, Heronim żonaty z Jadwigą Piętka 1645 r. i Adam 1672 r.; po Heronimie syn Felicyan, dziedzic Mieni 1681 r.

Z tej familii. Jakób i Mikołaj, synowie Abrahama, 1538 r. Wincenty, podstarosta brański 1558 r., sędzia ziemski bielski 1561 r.; jego bracia: Heronim, Baltazar, Krzysztof i Stanisław, synowie Jana, 1556 roku Mikołaj, surrogator pisarza ziemskiego bielskiego 1558 r., miał synów: Abrahama, Jana, Józefa, Wojciecha i Kacpra, po którym z Anny Pniewskiej syn Stanisław. Po Wawrzyńcu syn Marcin, komornik ziemski bielski 1561 r., podstarosta brański 1572 r.

Jan, regent grodzki brański, poborca bielski 1619 r. Maciej 1632 r. z ziemią wiską, Abraham 1648 r. z ziemią nurską i 1669 r. z ziemią bielską, Kazimierz, podczaszyc bracławski w 1697 r. z wojew. nowogrodzkiem, a Jakób, strażnikowicz bracławski, w 1764 roku z pow. bracławskim podpisali elekcye.

Józef, elektor 1733 r. wojew. trockiego. Tadeusz, skarbnik wiłkomierski, i Stanisław podpisali konwokacyę generalną litewską 1764 roku. Adam, podsędek bielski 1773 r. (Conv. Vars., Ks. Ziem. i Gr. Bielskie i Drohickie, Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Don. Vars.).

Franciszek i Tadeusz z potomstwem, synowie Józefa, wnukowie Piotra, prawnukowie Jerzego, praprawnukowie Franciszka, wylegitymowani w Cesarstwie 1842 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Romuald, syn Piotra, dziedzic dóbr Romaniszki, w gub. kowieńskiej 1882 roku.

MINSTER h. WŁASNEGO. Herb — na tarczy czerwonej tarcza mała, na której w polu srebrnem dwa pasy poprzeczne błękitne; nad hełmem w koronie ogon pawi (Hr. Ostr.).

W 1775 r. wyznaczoną została komisya do rozsądzenia pretensyj, jakie wniósł Adam Brunow, major wojsk rosyjskich do spadku pozostałego po urodzonych Minsterach (Vol. Leg.).

MINTER. Wilhelm, syn Bogumiła i Anny, ur. 1777 r. w Szczecinie, na Pomorzu, wszedł 1810 r. na kapitana do korpusu inżynierów Ks. Warszawskiego i w 1813 r. został szefem batalionu; umieszczony 1815 r. w korpusie inżynierów, awansował tegoż roku na podpułkownika, a 1827 r. na pułkownika. Odbył kampanię 1813 roku w Saksonii i otrzymał krzyż złoty Virtuti Militari i ordery, św. Włodzimierza klasy IV i św. Anny klasy II (Ks. Wojskowe).

MINTOWT h. GODZIEMBA. Pochodzą od Mintowta, pana litewskiego, który na sejmie w Horodle 1413 r. wziął herb Godziembę; jego potomkowie od przydomka Czyż wzięli nazwisko Czyż. Jan *Czyż* Mintowt, sekretarz królewski, poborca czopowego wojew. wileńskiego 1589 r. Kazimierz, podkomorzy i deputat wojew. wileńskiego 1673 r. Albrycht-Michał, sędzia ziemski i deputat wojew. wileńskiego 1688 roku. Antoni-Olbrycht, deputat wojew. wileńskiego 1740 r. (Arch. Dubr.).

MINTOWT v. MINOWT h. MINTOWT. Herb — żaba ziemna wywrócona brzuchem; nad jej głową listek koniczyny.

Podług Narbuta (Dzieje Litwy tom I) ten herb brał Hrehory Romaszkowicz Minowt v. Mintowt, żyjący 1485 roku. Michał był wysłany od panów litewskich na sejm 1452 roku, aby bronił praw Litwy do Wołynia i Podola.

MINUCZYC h. KORZEC (?). Na Litwie. Jan, Andrzej i Teodor z powiatem grodzieńskim podpisali pospolite ruszenie 1698 r. Paweł, syn Jakóba, zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej 1819 r. Antoni, podporucznik 11 pułku ułanów 1831 r., następnie emigrant we Francyi.

MINUNIEWICZ. Polikarp, arcybiskup dyzunicki smoleński 1747 r.

MINWID. Na Litwie. Mikołaj na Żmudzi 1621 r. Stanisław, pastor kalwiński w Upicie 1595 r. Stanisław, podstoli nowogrodzki 1640 r. Seweryn i Aleksander 1648 r. Samuel, pastor w Birżach, senior kościołów kalwińskich na Litwie, mąż uczony i autor 1660 r.

MIODUSKI h. RADWAN. W ziemi dobrzyńskiej. Dobiesław Miodek z Miodusz kupił od Władysława ks. Kujawskiego wójtostwo w Złotoryi

z prawem niemieckiem 1363 r. Heronim, Paweł, Jakób, Marek i Jerzy, dziedzice Miodusz 1540 r. Maciej, Paweł, Domarat i Jan Miodusze 1546 r. Andrzej i Melchior, synowie Stanisława, dziedzice Miodusz 1580 r. Mateusz, syn Augustyna, 1580 r. Adam, syn Kaliksta, prowadził proces o granice Miodusz 1560 r. Andrzej, Bartłomiej, Jakób, Stanisław i Wawrzyniec, synowie Marcina, 1580 r. Feliks, syn Wojciecha, dziedzic dóbr Mioduszy 1580 r., miał synów, Jakóba i Stanisława, i Jakób ustąpił 1585 r. wójtostwo w Złotoryi bratu Stanisławowi.

Andrzej, syn Zygmunta, 1581. Heronim, Jakób i Stanisław, synowie Heronima, dziedzice dóbr Mioduszy 1586 r. Zacharyasz, syn Józefa, dziedzic dóbr Miodusze 1589 r. Paweł, sokolnik Stefana Batorego 1583 roku, ustąpił 1593 r. wójtostwo bielskie.

Andrzej, Jerzy, Mikołaj i Wawrzyniec, synowie Wojciecha, dziedzice Tłubicz i Koziki 1620 r. Katarzyna, żona Piotra Kęszyckiego 1630 r. Stanisław, archidyakon dobrzyński 1684 r. Heronim, Stanisław i Zygmunt z ziemią dobrzyńską, Jan z wojew płockiem i Piotr z wojew. kaliskiem podpisali elekcyę 1697 r. Jakób i Aleksander, synowie Wojciecha, 1699 r. Stanisław, syn Jana, i Maryanna Łazarowiczówna, małżonkowie, zeznali 1700 r. dożywocie.

N., elektor 1733 r. z wojew. płockiem. Jakób, syn Aleksandra, dziedzic dóbr Rzaty 1743 r., żonaty z Brygitą Rakowską. Maciej podpisał elekcyę 1764 roku z wojew. płockiem. Józef-Antoni wylegitymowany w Galicyi 1783 r. Michał, chorąży wojsk koronnych 1786 r. (Metr. Litew., Metr. Kor., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Ks. Gr. Sochaczewskie i Czerskie).

Jan, deputowany na sejm 1813 r. Jan, prezes Trybunału w Siedlcach 1813 r., prezes sądu kryminalnego w Płocku 1819 r. Teodor żonaty z Kunegundą Lasocką 1840 r. Anna, żona Gabryela Karnkowskiego 1850 r.

Franciszek, sędzia grodzki bobrownicki, podczaszy rypiński 1767 r., z Maryanny Gembartówny miał syna Damazego, dziedzica dóbr Wielgie, posesora wójtostwa w Książnicach 1774 r., podczaszego rypińskiego, sędziego ziemskiego dobrzyńskiego 1775 r., starostę płockiego, posła na sejmy 1784 r., brygadyera wojsk koronnych i kawalera orderu św. Stanisława, po którym z Anny Mokronowskiej, strażnikówny koronnej, córka Marta za Tomaszem Sumińskim, szambelanem, i dwóch synów, Teodor, radca wojew. płocki 1825 r., sędzia pokoju lipnoski 1830 r., z Kunegundy Lasockiej miał syna Stanisława, dziedzica dóbr Wielgie, w pow. lipnoskim 1837 r., i Jan sędzia apelacyjny, następnie prezes Trybunału kryminalnego w Płocku (Sigil., Kancl., Wyr. Tryb. Piotrk.).

Jan, syn Józefa i Katarzyny, ur. 1779 r. we wsi Rygielsk, w W. Ks. Poznańskiem, wstąpił 1806 r. do 3 pułku Ks. Warszawskiego; przeniesiony 1808 r. do pułku artyleryi pieszej, w 1819 roku wyszedł do dymisyi w stopniu podporucznika. Odbył kampanie: 1807 r. przeciw Prusom, 1809 r. w Austryi, 1812 roku w Rosyi, 1813 roku w oblężeniu Modlina (Ks. Wojskowe).

MIODUSZEWSKI h. ŁABĘDŹ. Wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty: 1) gub. grodzieńskiej, Paweł, syn Alberta, z synami: Henrykiem, Ferdynandem i Michałem 1840 r.; 2) w gub. kowieńskiej, Tadeusz z synami: Bolesławem, Wacławem, Józefem i Antonim i Stanisław z synami: Aleksandrem, Onufrym, Antonim, Mikołajem i Ignacym, synowie Tadeusza, wnukowie Stanisława, prawnukowie Krzysztofa, syna Adama, 1856 r. Antoni, syn Stanisława, dóbr Letowiany, i Wacław, syn Tadeusza, dóbr Maszynki, w gub. kowieńskiej dziedzice 1882 r.

MIODUSZEWSKI h. MIKULIŃSKI. Adam, syn Jana, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1804 r.

MIODUSZEWSKI h. OSTOJA. Licznie rozrodzona już w XVI stoleciu w pow. zambrowskim i na Podlasiu rodzina; wzięła nazwisko od wsi Miodusy i Miodusze, od których w XV wieku brała miano Miodus i Miodusz. Piotr 1486 r.; jego syn Stanisław 1543 r. Mojżesz, syn Macieja, 1557 r., miał syna Feliksa. Mikołaj, Jan, Józef, Stanisław i Trojan, dziedzice dóbr Mały Brok i Miodusy 1582 r. Mateusz i Jan, synowie Stanisława, dziedzice dóbr Miodusy-Bogusławy 1582 r. Stanisław, syn Augustyna, 1589 r.

Bartłomiej, komornik ziemi zambrowskiej 1636 r. Mateusz kupił od Łopińskiego wieś Grochy 1636 roku. Szymon, syn Macieja, i Zygmunt, syn Stanisława, 1648 roku. Tomasz, syn Wojciecha, żonaty z Zofią Dąbrowską 1649 r. Jan, syn Pawła, 1649 r. Maciej, syn Waleryana, 1652 roku. Antoni i Wojciech, synowie Szymona, 1653 r. Stanisław, syn Piotra, 1666 r. Paweł z wojew. lubelskiego i Walenty z ziemi drohickiej elektorowie 1669 roku. Marcin, syn Felicyana, żonaty z Anną Lutostańską 1677 r. Jan, syn Pawła, i Wojciech, syn Stanisława, 1691 roku. Po Wojciechu synowie: Bartłomiej, Jerzy, Krzysztof, Walenty i Wojciech 1691 roku. Tomasz, syn Walentego, 1695 r. Kazimierz, elektor 1697 r. z ziemi łomżyńskiej. Walenty, syn Jakóba, 1700 r.

Jan i Marcin, synowie Stefana, 1710 r. Wojciech, cześnik bielski, miał synów: Antoniego, Andrzeja, Floryana, Michała i Tomasza, żonatego z Anną Orzechowską 1715 r. Joanna, żona Jana Libickiego 1720 r. Stanisław, poborca ziemi drohickiej 1722 r., żonaty z Anną Domaradzką. Tomasz, vicegerent grodzki miński 1723 r., miecznik bielski 1744 r. Jakób, syn Piotra, dziedzic dóbr Bogusze, w drohickiem 1724 r. Krzysztof, Mateusz i Wacław, synowie Jana, 1731 r. Floryan, Franciszek, dwóch Jakóbów, Karol, Krzysztof, Mateusz, Stanisław i Szymon z wojew. podlaskiem, Karol z wojew. mazowieckiem, Tomasz z wojew ruskiem 1733 r., Maciej na Mioduszach i Tomasz z ziemią drohicką, a Wojciech z ziemią mielnicką 1764 r. podpisali elekcye.

Józef-Krzysztof, wójt w Nowejwsi 1736 r. Maciej, cześnik drohicki 1744 r., podkomorzy derpski 1774 r., żonaty z Anną Kossowską. Józef, bur-

grabia drohicki 1753 r. Antoni z Marcyanny Uniatyckiej miał córkę Annę za Antonim Światopełk-Zawadzkim, chorążym ciechanowskim 1756 roku. Tomasz, skarbnikowicz mielnicki 1759 r., szambelan królewski 1782 roku. Maciej z żony Anny N. miał córkę Anielę za Jakóbem Dulskim, stolnikiem owruckim 1763 r. Józef żonaty z Konstancyą Jasińską, skarbniczanką parnawską 1765 r.

Tomasz z Miodusza, Antoni i Stanisław 1782 r., a Józef Kalasanty, syn Stanisława, 1839 roku wylegitymowani w Galicyi, i Walenty, członek Stanów, przyjęty 1817 r. do grona Stanów. Ambroży, syn Józefa, Wincenty, syn Kazimierza, i Stanisław, Cypryan i Szymon, synowie Antoniego, 1793 r. Ignacy nabył 1806 r. części Kuźmina, Kałamarynki i Motruny (Conv. Vars., Wyr. i Zap. Tryb. Lubel., Metr. Kor., Sigil., Kancl., Don. Vars.).

Po Walentym, dziedzicu wsi Miodusy-Dworaki 1628 r., syn Jan, tego syn Walenty miał syna Kacpra, po którym syn Marcin pozostawił syna Walentego, żonatego z Maryanną Twarowską, z której syn Adam wylegitymowany w Królestwie 1840 r.

Po Antonim, skarbniku mielnickim 1758 r., dziedzicu wsi Miodusy-Koski, syn Stanisław miał syna Ignacego, żonatego z Teodorą Potkańską, z niej syn Aleksander, dzierżawca dóbr Rykowca, w pow. radomskim, wylegitymowany w Królestwie 1844 r.

Aleksander, syn powyższego Ignacego, ur. 1807 r. we wsi Grodzisku, w Galicyi, wszedł 1827 r. do 7 pułku piechoty liniowej i w 1831 r. został podporucznikiem.

Ignacy, syn Ignacego i Potkańskiej, ur. 1811 roku w Krzemienicy, w Galicyi, postąpił 1827 roku do 7 pułku piechoty liniowej i 1831 roku został podporucznikiem (Ks. Wojskowe).

Po Mateuszu, dziedzicu wsi Miodusze, Krajewo i Grochy 1636 r., synowie, Jan i Paweł; po Janie syn Stanisław pozostawił syna Marcina, a ten syna Antoniego, którego syn Michał miał syna Jana, żonatego z Elżbietą Łada, z tej syn Piotr wylegitymowany w Królestwie 1860 r. Z tej linii: Cypryan z Apolonii Lutostańskiej miał syna Franciszka, wylegitymowanego w Królestwie 1850 r.; Kacper, tego syn Paweł z Katarzyny Krajewskiej miał syna Mateusza, dziedzica wsi Wincentów, wylegitymowanego w Królestwie 1846 r.; Józef, tego syn Piotr pozostawił syna Antoniego, po którym z Krystyny Rembiszewskiej synowie, Maciej i Jan wylegitymowani w Królestwie 1852 r.

Paweł, drugi syn Mateusza, miał syna Bartłomieja, a ten syna Wojciecha, tego syn Jan pozostawił syna Tomasza, po którym z Maryanny Kołaczkowskiej syn Jakób wylegitymowany w Królestwie 1849 r.; Z tej linii: Franciszka syn Jerzy żonaty z Franciszką Kotowską, z niej synowie: Józef, Kazimierz i Aleksander wylegitymowani w Królestwie 1847 r.; Wojciech, tego syn Franciszek miał syna Kaliksta, po którym syn Baltazar wylegitymowany w Królestwie 1848 r.; Marcin z Agnieszki Wińskiej pozostawił syna Wincentego, wylegitymowanego w Królestwie 1853 r.; Szymon miał syna

Jana, a ten syna Gwalberta, tego syn Jan pozostawił syna Piotra, a ten syna Daniela, po którym z Magdaleny Zagłoba synowie, Teofil, podoficer wojsk rosyjskich, 1854 r., i Witalis 1856 r. wylegitymowani w Królestwie. Z tej linii Wojciech, syn Ignacego, Wawrzyniec i Jan, synowie Franciszka, 1853 r. wylegitymowani w Królestwie.

Mikołaj, syn Tomasza, z synami: Józefem, Janem, Kazimierzem, Benedyktem i Benedykt, syn Tomasza, 1852 r., a Antoni, syn Jana, 1853 roku wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty okręgu białostockiego.

MIODUSZEWSKI h. RADWAN. Wojciech Urbanowicz sporządził 1694 r. testament i zapisał żonie Zuzannie Zawistowskiej dożywocie, a synom, Pawłowi i Marcinowi, ur. z 1-go małżeństwa, części wsi Tuczna; po Marcinie syn Michał z żony Doroty miał syna Tomasza, ochrzczonego 1709 roku w Hoszczy, po którym z Maryanny N. syn Jan-Jakób ochrzczony 1747 roku w Hoszczy, dziedzic części Tuczny, legitymował się w Galicyi Zachodniej 1808 r.

Paweł, syn Wojciecha, zapisał w testamencie 1741 r. części Tuczny synowi Mikołajowi, a Mikołaj 1772 r. Marcinowi i Tomaszowi; po Tomaszu z żony Jadwigi synowie, Franciszek 1764 r. i Jakób-Krzysztof 1767 roku ochrzczeni w Hoszczy, legitymowali się w Galicyi Zachodniej 1808 r.

Jan, drugi syn Pawła, zaślubił Zofię N. i z niej miał syna Michała, ochrzczonego 1739 r. w Hoszczy, legitymującego się 1808 roku w Galicyi Zachodniej.

Andrzej, trzeci syn Pawła, otrzymał 1741 roku części Tuczny; Jan, syn Andrzeja i Doroty, ochrzczony 1739 roku w Hoszczy, legitymował się 1808 r. w Galicyi Zachodniej.

Andrzej, syn Wojciecha i Maryanny, ochrzczony 1717 r. w Hoszczy, dziedzic części Tuczny, zaślubił Katarzynę i z niej miał synów, Mikołaja 1748 r. i Wawrzyńca 1751 roku ochrzczonych w Hoszczy, którzy legitymowali się w Galicyi Zachodniej 1808 r.

Heronim, syn Jakóba i Teresy Sakowicz, ochrzczony 1732 roku w Hoszczy, dziedzic części Tuczny, z żony Anny pozostawił syna Macieja, ochrzczonego 1772 r. w par. Łuck, legitymującego się 1808 r. w Galicyi Zachodniej (Akta po-Galicyjskie).

MIRACKI. Andrzej podpisał elekcyę 1669 roku z wojew. kaliskiem. Nikodem, syn Andrzeja i Maryanny Lamparskiej, urodzony we wsi Lipinkach, w Poznańskiem, wstąpił 1807 r. do 4 pułku sztrzelców konnych i tegoż roku przeniesiony do gwardyi francuskiej, w 1811 r. został porucznikiem w 8 pułku ułanów francuskich; kapitan 1813 r., przeniesiony w 1814 r. do 7 pułku ułanów legii nadwiślańskiej, a w 1815 r. umieszczony w 4 pułku strzelców konnych i w 1817 roku przeniesiony do żandarmeryi. Odbył kampanie: 1808 r. w Hiszpanii, 1809 r. w Austryi, 1812 r. w Rosyi, 1813 r. w Niemczech i 1814 r. we Francyi (Ks. Wojskowe).

MIRANOWICZ. Józef, syn Antoniego i Anny Wilczeńskiej, ur. 1785 r. we wsi Strychonicach, w pow. stanisławowskim, wstąpił 1802 r. do piechoty wojska austryjackiego, a w 1809 r. przeszedł do 13 pułku piechoty, Ks. Warszawskiego; umieszczony 1815 roku w 3 pułku strzelców pieszych, został 1822 r. pisarzem kwatermistrza, a 1824 r. przeznaczony na pisarza batalionowego; w 1826 r. awansował na podporucznika w korpusie inwalidów. Odbył kampanie: 1809 r. przeciw Francyi, 1812 r. w Rosyi, 1813 r. przeciw sprzymierzonym. Józef otrzymał prawa nowego szlachectwa 1837 r. w Królestwie; był żonatym z Justyną Marciszewską.

MIRASZEWSKI. Stefan, subdelegat włodzimierski 1749 roku (Akta Chełmskie).

MIRBACH v. MIERBACH h. MIRBACH. Hrabiowie, baronowie i szlachta. Herb — w polu czarnem srebrne rogi jelenie, złączone u dołu cząstką czaszki; nad hełmem w koronie takież rogi (Hr. Ostr.).

Znakomita rodzina nadreńska niemiecka; jej gniazdem majątek Mirbach, który już w 1290 r. posiadała; otrzymała tytuł hrabiowski czeski 1791 r., a pruski 1840 i 1850 r.; jedna gałąź osiedliła się w Inflantach i w Kurlandyi. Emeryk z majora został podpułkownikiem wojsk koronnych 1655 r. Jan, podstoli bracławski, następnie podolski 1729 r., podpułkownik wojsk koronnych, żonaty z Barbarą Podolską 1718 r. Krzysztof, łowczy inflancki, pułkownik wojsk litewskich 1728 r., następnie chorąży inflancki 1735 r., żonaty z Anną Chojnacką, miał synów, Kazimierza i Marcina, i z nich Kazimierz, łowczy inflancki 1753 r., z żony Petroneli Służewskiej pozostawił córkę Katarzynę za Gabryelem Jaszowskim.

N., elektor 1733 r. z wojew. sandomierskiego. Konstancya, żona Kazimierza Kłoczowskiego, cześnika bracławskiego 1740 r. Karol-Fryderyk, komisarz królewski 1743 r. do oznaczenia granic dóbr królewskich. Krzysztof, syn Henryka-Jerzego, komisarz do granic 1743 r., podstoli inflancki 1753 roku. Eberhard, szambelan królewski, starosta połągowski 1754 r. Benedykt, Krzysztof i Leonard podpisali elekcyę 1764 r. z wojew. sandomierskiem. Bar. Karol, szambelan królewski 1773 r. (Metr. Kor., Kancl., Sigil., Ks. Gr. Czerskie i Nowokorczyńskie, Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

MIRCZYŃSKI v. MIRCIŃSKI h. JASTRZĘBIEC. Jan, Walenty i Stanisław, synowie Marcina, 1549 r. Wojciech, poborca z wojew. inowrocławskiego 1596 r., w 1611 r. wojski inowrocławski. Maciej z Kosiorowa, syn Jana, darował 1608 r. syna swego naturalnego Krzęcieskiemu Marcinowi (Zap. Tryb. Piotrk.).

MIRECKI h. SZELIGA. Jedna gałąź rodziny Magiera, herbu Szeliga, wzięła od majątku Mircze nazwisko Mirecki. Mikołaj z Mircze żonaty z Katarzyną Korytkówną 1480 r. Andrzej, Jan i Wojciech, synowie Mikołaja, 1556 r. Andrzej, dziedzic dóbr Mircze 1581 r., miał synów: Aleksan-

dra, Andrzeja, Floryana, Jana, dziedzica Podwysokie, Mikołaja i Stanisława 1588 r.; po Andrzeju syn Wojciech 1589 r. Abraham, Mikołaj i Szymon, synowie Jerzego, 1596 r.

Floryan, akademik krakowski 1609 roku. Mikołaj, dzierżawca dóbr Zabocina i Dobroczyna 1650 r. Stefan, syn Aleksandra, 1653 r. Gabryel żonaty z Elżbietą Leską 1654 r. N., żona Stefana Kurdwanowskiego, podstolego halickiego 1660 r. Mikołaj i Walenty, synowie Mikołaja i Doroty Sulimowskiej, 1661 r.; z nich Walenty, elektor 1669 r. z wojew. bełskiego.

Tomasz z wojew. bełskiem i Zbrożek z wojew. sandomierskiem podpisali elekcyę 1669 r. Marcin, starosta brzeski 1678 roku. Po Mikołaju z Maryanny Orchowskiej córki, Helena, Krystyna i synowie: Adam, Franciszek, Jakób, Mikołaj i Stanisław 1680 r. Jakób, Jan i Kazimierz z wojew. sandomierskiem, a Józef z wojew. brzeskiem podpisali elekcyę 1697 r.

Walenty, dziedzic Siennicy, żonaty z Katarzyną z Rzuchowa 1703 r. Jan, dziedzic na Mirczu, cześnik lubelski 1713 roku, żonaty z Anną Łuba. Łukasz, stolnik kijowski 1714 r. Andrzej, Michał, Piotr i Stanisław, synowie Jana, 1715 r. Antoni, łowczy latyczowski 1720 r.; jego syn Stanisław, elektor 1733 r. z wojew. bełskiego. Floryan, wojski lubelski, żonaty z Konstancyą Bystrzonowską 1722 r. Adam, syn Sebastyana, nabył 1728 r. części Chlewni i Grodziska; stolnik inflancki 1732 r., żonaty z Barbarą Święcicką, miał córkę Marcyannę za Stanisławem Szamotą.

Antoni z wojew. sandomierskiem i Eliasz z wojew. kijowskiem podpisali elekcyę 1733 r. Agnieszka, żona Stefana Libiszowskiego, podczaszego stężyckiego 1734 r. Teresa za Stanisławem Bentkowskim 1750 roku. Maciej, stolnik trembowelski 1751 r., następnie stolnik smoleński 1779 roku. Po Sebastyanie, dziedzicu dóbr Branice, syn Józef, łowczy smoleński 1761 r., miał synów, Aleksandra i Marcina, żonatego z Petronelą Wygnańską. Aleksander, elektor 1764 r. z wojew. sandomierskiego, komornik graniczny rawski 1773 roku, sędzia grodzki rawski, sprzedał 1786 roku dobra Branice, a w 1789 r. był komisarzem do zbierania ofiar z dóbr; żonaty z Petronelą Dziedzicką.

Jadwiga-Teresa za Józefem Lubienieckim, podczaszym nowogrodzkim, i Zofia za Janem Lubienieckim, łowczym brzesko-kujawskim 1750—1755 r., siostry rodzone, wojszczanki horodelskie. Ludwik, dziedzic Damojowic, elektor 1764 r. z wojew. sandomierskiego, żonaty z Maryanną Krosnowską. Antoni, syn Jakóba i Franciszki Kowalskiej, cześnik kijowski, podpisał elekcyę 1764 r. z wojew. sandomierskiem; z Katarzyny Zdziechowskiej jego synowie: Kajetan, viceregent grodzki radomski, Maksymilian, dziedzic Gembarzowa, komornik obwodu radomskiego, żonaty z Heleną Rożańską 1782 r., wylegitymowani Galicyi 1804 r., i Tadeusz, żonaty z Rozalią Tatarowiczówną, podstolanką smoleńską; po Maksymilianie z Heleny Rożańskiej synowie, Jan, nadleśny rządowy w Przedborzu, dziedzic dóbr Gembarzów, w 1837 r. i Teodor, dziedzic dóbr Osuchowa i Brzyskiej Woli, w pow. radomskim, w 1838 r. wylegitymowani w Królestwie.

Franciszek Salezy na Mirczu, regent ziemski buski, Feliks-Ignacy i Tadeusz wylegitymowani w Galicyi 1782 roku. Stanisław, rotmistrz wojsk koronnych 1790 r. Aleksy żonaty z Maryanną Lubowidzką, podczaszanką inowłodzką, 1v. Strumiłową, stolnikową czerniechowską 1800 r. (Conv. Vars., Ks. Gr. Przedeckie, Zap. i Wyr. Tryb. Lubel. i Piotrk., Kancl., Ks. Gr, Czerskie i Sochaczewskie, Quaterniones).

Leopold, syn Wojciecha i Rozalii Krzysztoporskiej, ur. 1788 r. we wsi Rytwiany, w pow. sandomierskim, wszedł 1819 r. do 7 pułku piechoty liniowej, lecz wkrótce wyszedł do dymisyi.

Szymon, syn Teodora i Maryanny Kiernickiej, ur. 1805 r. we wsi Osuchowie, w obwodzie radomskim, postąpił 1822 roku do 4 pułku piechoty liniowej i w 1828 r. został podporucznikiem w pułku grenadyerów gwardyi (Ks. Wojskowe).

Stefan, syn Aleksandra, dziedzic dóbr Buczek, Podlesie i inne 1711 r. (Akta Opoczyńskie); z Jadwigi Komorowskiej jego synowie: Sebastyan, podstoli winnicki, Franciszek, Jakób i Kazimierz; z nich po Kazimierzu, cześniku bracławskim, dziedzicu dóbr Buczek i Podlesie 1774 r., w pow. opoczyńskim, z żony Teofili Bratkowskiej synowie, Ludwik i Wojciech; Wojciech miał syna Aleksego, po którym synowie, Franciszek i Józef wylegitymowani w Królestwie 1849 r.

Ludwik z żony Zuzanny Kraszkowskiej pozostawił syna Jana, wylelegitymowanego w Galicyi 1804 r., po którym z Antoniny Psarskiej syn Antoni wylegitymowany w Królestwie 1843 r.

MIREK. Jakób pozwany 1592 r. przez Gostomskich. Mateusz, Stanisław i Walenty, zwani *Kozły*, dziedzice Mirek, pozwani 1600 r. w sprawie o zabójstwo. Mikołaj 1601 r. i synowie jego, Maciej i Stanisław 1605 roku, dziedzice Mirek, w pow. łomżyńskim, pozwani przez Barzykowskiego w sprawie pewnej intercyzy (Conv. Vars.).

MIREWICZ h. SZELIGA. Aleksander, dziedzic dóbr Wulki 1770 r. (Akta Włodzimierskie), miał syna Onufrego, po którym z Maryanny Trzebińskiej synowie: Józef, urzędnik w Opatowie, z synem Józefem, Kazimierz i Franciszek wylegitymowani w Królestwie 1844 r. Michał, dziedzic dóbr Gałązki, w pow. łomżyńskim 1858 r.

de MIRIS. Sylwester został zaszczycony godnością barona przez Stanisława Augusta 1788 roku i zaliczony w poczet przybocznych tronu królewskiego (Metr. Litew.).

MIRKIEWICZ. Wojciech, kanonik lwowski, pisarz generalny kapituły lwowskiej 1759 r. (Kancl.).

MIRKOWSKI h. ŚLEPOWRON. Patrz Mierkowski.

MIRKWIŃSKI. Mikołaj 1580 r. cytowany w aktach łomżyńskich.

MIRON. Maryanna z Cieluścińskich, wdowa po Antonim, pozwała 1786 r. Mikołaja Dobka o pewne sumy (Sentenc. Tryb. Piotrk.).

MIRONOWICZ h. RADWAN. Grzegorz, viceregent grodzki chęciński, 1678 r. występował z urzędu (Wyr. Tryb. Lubel.). Jan i Stefan, synowie Józefa, i inni zapisani do ksiąg szlachty gub. kijowskiej 1802 r. Antoni, syn Kazimierza, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1819 r.

MIROSŁAWSKI h. LESZCZYC. Taż familia co Mierosławski; z piszących się Mirosławski Ksawery, łowczy dobrzański, i Ignacy-Józef, kanonik kujawski, kanclerz gnieźnieński 1776 r., doktór św. Teologii, prałat kujawski 1791 r., dziedzic dóbr Świniarzewo, bracia rodzeni; z nich Ksawery, żonaty z Katarzyną Kozłowską, pozostawił syna Kajetana, podoficera wojsk rosyjskich, wylegitymowanego w Królestwie 1841 r.

MIROSŁAWSKI h. OGOŃCZYK. Podług Okolskiego jednego pochodzenia z Goryńskimi; z nich Jan, burgrabia pyzdrski 1683 r.

MIROSŁAWSKI h. ROGALA. Podług Paprockiego pochodzą od rodziny Łapanowskich, w wojew. płockim, a w XVII wieku osiedlili się w ziemi przemyślskiej.

MIROSŁAWSKI. Hipolit, syn Józefa i Józefy Sokołowskiej, ur. 1806 r. we wsi Kępka, w obwodzie kujawskim, wstąpił 1823 r. do 1 pułku strzelców pieszych i w 1830 r. został podporucznikiem, a w 1831 r. był kapitanem i otrzymał krzyż złoty Virtuti Militari.

Nepomucen, syn Ksawerego i Maryanny Gnatowskiej, ur. 1791 roku we wsi Wincach, wszedł 1807 r. do 9 pułku piechoty Ks. Warszawskiego i w 1808 r. został podporucznikiem w 11 pułku legii nadwiślańskiej; porucznik 1812 r., kapitan 1814 r. w 18 pułku piechoty francuskiej, w 1815 r. w tymże stopniu umieszczony w 6 pułku piechoty liniowej, i w 1817 roku otrzymał dymisyę. Odbył kampanie: 1807 r. przeciw Prusom, 1809—10—11 r. w Hiszpanii, 1812 r. w Rosyi i 1813 r. przeciw sprzymierzonym i został kawalerem Legii Honorowej (Ks. Wojskowe).

MIROSZ. Mikołaj ze Zgłobicz, syn Stanisława, wniósł 1643 r. protest przeciw Kobierskiemu. Zygmunt, towarzysz pancerny 1650 r. Jan i Maryanna z Izdebek, małżonkowie, prowadzili 1679 r. proces o sumy (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

MIROSZEWSKI h. KOŚCIESZA. Zobacz Mieroszewski, herbu Kościesza.

MIROSZEWSKI h. ŚLEPOWRON. Taż familia co Mieroszewski; z piszących się Miroszewski, Jan, dziedzic wsi Klęk 1686 roku (Akta Łęczyckie), miał syna Kazimierza, a ten syna Ignacego-Józefa, po którym z żony Magdaleny Byszewskiej syn Bazyli wylegitymowany w Królestwie 1845 r.

MIROUFF. Franciszek-Mateusz został 1773 roku podpułkownikiem w wojsku koronnem (Sigil.).

MIROWICKI h. SZELIGA. Na Wołyniu. Filon-Piotr, syn Szymona, pisarz skarbu koronnego, elektor z wojew. wołyńskiego 1632 r., wojski włodzimierski 1639 r., otrzymał 1632 r. Hlińsko i Bielsko, a w 1646 r. nabył dobra Bieniewice, Bieniewiczki, Kłodno, Odrzywoł, Słomlice, Dzikowską Wolę i Tłuste; z żony Anny-Krystyny pozostawił córkę Konstancyę za Aleksandrem Morskim i synów, Aleksandra i Piotra. Piotr, sekretarz królewski 1647 r. Aleksander podpisał elekcyę 1648 r. z wojew. wołyńskiem. Wojciech, syn Jakóba, 1671 r. (Akta Wąsoskie). N. za Mikołajem Cieszkowskim, cześnikiem trembowelskim 1672 r. Petronela, żona Jana Aksamitowskiego, burgrabiego warszawskiego 1724 roku. Klara, żona Karola Dederki, skarbnika orszańskiego 1759.

MIROWIŃSKI. Józef, subdelegat grodzki winnicki, występował 1728 r. w sprawie kolegium Jezuitów winnickich (Zap. Tryb. Lubel.).

MIROWSKI h. NIESOBIA. Pisano ich także Miroski i Mierowski; z wojew. sieradzkiego przenieśli się w różne strony kraju. Zofia, żona Jana Bonieckiego 1460 r. Wawrzyniec otrzymał 1512 r. plac w Piotrkowie. Mikołaj, dziekan płocki 1518 r. Mikołaj dostał 1528 r. przywilej na dobra Danniki, Narkiszki i Obotygole; jego synowie: Jakób, Jan, Kacper i Wawrzyniec. Gabryel, dworzanin królewski 1544 r. Paweł, syn Stanisława, miał syna Jana, dziedzica Mirowic, w ziemi warszawskiej 1624 r. Stanisław, syn Kacpra z Mirowic i Winiar, żonaty z Zofią Gojską 1591 roku, był 1598 roku vicegerentem ziemskim czerskim i miał synów, Adama, żonatego z Katarzyną Pilikówną, i Jana. Po Kacprze córka Dorota Rogalska i syn Walenty, dziedzic Mirowic 1595 r., pozostawił synów, Jakóba, żonatego z Zofią Zawiszanką, Kacpra i córkę Dorotę za Janem Suchodolskim 1635 r.

Po Pawle synowie, Jan, elektor z ziemi warszawskiej 1632 r., żonaty z Urszulą Boniecką i Kacper, dziedzic Mirowic, Woli Mirowskiej i Borowa 1624 r., żonaty z Dorotą N., miał córkę Jadwigę za Józefem Gośniewskim. Jan, elektor 1632 r. z wojew. mińskiego. Anna za Stanisławem Laskowskim 1640 r. Aleksander, Andrzej, Jan i Marcin, synowie Adama, wnukowie Stanisława, 1644 r. dziedzice Mirowic i Woli Mirowskiej, i z nich Andrzej żonaty z Maryanną Jankowską 1659 r., a Aleksander miał syna Jana, dziedzica Mirowic, Woli Mirowskiej i Borowego, ożenionego z Maryanną Łuniewską 1696 r. Aleksander i Marcin z ziemi warszawskiej 1648 r., Jan z ziemi czerskiej i Sebastyan z wojew. łęczyckiego 1697 r. elektorowie.

Józef, syn Andrzeja, nabył 1701 r. części wsi Laski. Tomasz, syn Stanisława, ożeniony z Katarzyną Świejkowską 1702 r. Piotr, syn Jana, wnuk Andrzeja i Maryanny Nietyksa, 1710 r. Po Andrzeju synowie, Jan, dziedzic Ludkówki, żonaty z Anną Borzewicką i Stanisław, pułkownik wojsk koronnych 1712 r. Mikołaj, syn Jana, dziedzic dóbr Osiny 1712 r.

Piotr, kanonik lateraneński, dziekan i probosz kozwiński 1743 r. Dominik, syn Szymona, otrzymał wójtostwo w Sylicznej, w wojew. pomorskim 1764 r. Karol-Dominik, geometra przysięgły 1791 r. (Metr. Kor., Don. i Conv. Vars. i Piotrk., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Ks. Gr. Czerskie, Sigil., Kancl.).

Po Janie, dziedzicu wsi Laski 1691 r., z Maryanny Łaniewskiej syn Szymon miał syna Dominika, żonatego z Anną Tyborowską, z której syn Kazimierz, zamieszkały w m. Rawie, wylegitymowany w Królestwie 1843 roku.

Antoni, kanonik warszawski 1841 r. Józef, pisarz sądu w Stryjkowie 1841 roku. Józef, dziedzic dóbr Wola Kleszczowa, w pow. sieradzkim 1858 r. Józef, syn Antoniego, radca prokuratoryi 1866 r.

MIRSKI h. BIAŁYNIA odm. Książęta. Odmiana herbu — w polu błękitnem podkowa srebrna barkiem na dół, w jej środku strzała żelezcem w górę, przeszywająca pół księżyc; nad tarczą mitra książęca.

Linia książęca zatwierdzona w Rosyi używa herbu złożonego — tarcza przedzielona w poprzek na dwa pola: w polu górnem czerwonem herb św. Jerzy v. Pogoń Ruska, w polu dolnem błękitnem herb powyższy Białynia odmienny.

Ks. Mirscy pochodzą od Izasława Jarosławowicza, wnuka św. Włodzimierza, wielk. ks. kijowskiego. Michał Światopołk, syn Izasława, miał syna Jarosława, księcia włodzimierskiego, po którym syn Jurij pozostawił sześciu synów, z których Światopołk zostawił kilku synów i ci jako to: Czetwertyńscy, Mirscy i inni, od dóbr ziemskich przybrali nazwiska, używając imię przodka swego Światopołka jako przydomek. Ród ks. Mirskich wziął nazwisko od dóbr Mir, w Mińskiem, a główną ich siedzibą był powiat brasławski, gdzie prawie dziedzicznie posiadali urzędy ziemskie. Mirscy, jak w ogóle wielu z książąt ruskich i litewskich pierwotnie tytułu książęcego nie używali i dopiero podnieśli go w XVIII wieku.

Znajomym protoplastą tej rodziny był Andrzej Światopołk-Mirski, żyjący około 1550 r.; po którym był syn Hrehory, podkomorzy brasławski, ojciec pięciu synów: Iwana, Hrehorego, Szymona, Łukasza i Abrahama; z których Łukasz i Abraham są protoplastami dwóch gałęzi tego rodu; po Iwanie synowie, Iwan i Stanisław, i tego Iwana Iwanowicza synowie, Stanisław i Jan, i po Janie syn Ludwik 1680 r.

Hrehory, sędzia ziemski brasławski, 1601 r., miał syna Sebastyana, sędziego ziemskiego brasławskiego, fundatora kościoła parafialnego w Miorach 1641 r., po którym syn Krzysztof, podkomorzy brasławski, deputat na Trybunał skarbowy litewski 1658 i 1678 r.

Szymon, trzeci syn Hrehorego, dziedzic dóbr Lubawice, podkomorzy brasławski, z Anastazyi Żaba pozostawił synów: Michała, Teodora i Aleksandra; po Teodorze synowie: Michał, po którym syn Jan i Kazimierz, podkomorzy brasławski, którego syn Józefat-Antoni, chorąży 1710—1717, a marszałek brasławski 1726 — 1736 r., poseł na sejmy, dziedzic dobr Leonkowicze i Sokołowszczyzny, które sejm 1717 r. przez wzgląd na ich zniszczenie przez

wojnę uwolnił od podatków. Jan, syn Michała, miał czterech synów i z nich Teodor, deputat na Trybunał litewski 1757 r., a Piotr pozostawił dwóch synów, Michała i Tadeusza, i po Michale był syn Józef.

Gałąź Łukasza. Łukasz, czwarty syn Hrehorego, w 1595 roku kupił majątek Czuryłowszczyznę, na Rusi Białej; jego synowie, Hrehory i Jarosław. Hrehory, jeden z dzielniejszych wojowników swojego czasu, otrzymał z sejmu 1623 roku półtora tysiąca złotych na wykupienie siebie z niewoli tatarskiej; pisarz polny litewski 1627 r., strażnik wielki litewski 1636 r., odznaczył się pod Łojowem i w innych walkach przeciw Kozakom i Moskwie, i powstrzymał powstanie chłopstwa ruskiego na Litwie, i w nagrodę zasług dostał od Władysława IV majątek Kasplę, które nadanie sejm 1652 r. zatwierdził. Hrehory um. 1661 r., pozostawiwszy z żony Katarzyny Kapuszczewskiej syna Heronima, który poległ pod Szkłowem 1654 r., i kilka córek: Reginę za Teofilem Pakoszem, Annę za Janem Cedrowskim, Katarzynę Brzostowską, podstolinę rawską, i N. za Kłockim, chorążym mińskim.

Jarosław, drugi syn Łukasza, miał syna *Andrzeja*-Michała, podczaszego brasławskiego, elektora z wojew. nowogrodzkiego 1697 r., po którym synowie: Kazimierz, Dominik, strażnik brasławski, tego synowie, Karol i Tomasz, miecznik brasławski, i Józef podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. nowogrodzkiem, którego syn Jan-Felicyan zaślubił Katarzynę Gniazdowską i z niej pozostawił synów: Józefa, Pawła i Franciszka Ksawerego, burmistrza m. Mogielnicy, po którym z żony Katarzyny Badowskiej synowie; Jan-Floryan, Piotr i Tomasz-*Bogumił*-Jan.

Ks. Tomasz-*Bogumił*-Jan, dziedzic Starej Hańczy, w gub. augustowskiej, deputowany na sejm 1823 r., radca delegacyi administracyjnej przy radzie Stanu Królestwa, zatwierdzony w tytule książęcym przez Senat Królestwa 1821 r., emigrował 1831 r., a po powrocie do kraju przeszedł na wyznanie prawosławne, i w 1861 r. wraz z synami otrzymał zatwierdzenie tytułu książęcego w Cesarstwie. Tomasz-Bogumił-Jan zaślubił 1-v Maleszewską, z której córka Katarzyna, frejlina dworu rosyjskiego, a 2-v. Maryannę Nostitz-Jackowską i z niej pozostawił córkę Bolesławę zaślubioną Wilhelmowi Rodysowi i dwóch synów, Dymitra i Mikołaja.

Ks. Dymitr, ur. 1824 r., generał piechoty wojsk rosyjskich i dowódca wojsk okręgu charkowskiego, członek rady państwa i kawaler orderów, zaślubił Zofię ks. Orbeliani i z niej pozostawił córki, Maryę zaślubioną ks. Orbeliani, Olgę za Aleksandrem ks. Boriatyńskim, Ninę za Włodzimierzem von Dehn, generałem wojsk rosyjskich, i syna Piotra.

Ks. Piotr, ur. 1857 r., dziedzic dóbr Lubotin, generał-major wojsk rosyjskich 1894 r., marszałek szlachty pow. charkowskiego, generał-gubernator penzeński, a następnie ekaterynosławski 1898 r., generał-gubernator wileński 1902 r., ostatnio minister spraw wewnętrznych 1904 r., kawaler wielu orderów, żonaty z Katarzyną, córką hr. Aleksego Bobrińskiego, marszałka szlachty gub. moskiewskiej.

Ks. Mikołaj, drugi syn Tomasza-Bogumiła, ur. 1833 r. w Petersburgu, dziedzic dóbr Mirze, w gub. mińskiej i Bohopola, w pow. bałtskim, generał-major 1865 r., dowódca dywizyi piechoty 1874 r., generał jazdy i wojskowy nakaźny ataman Kozaków dońskich 1894 r., ostatnio członek Rady państwa, zaślubił Kleopatrę Aniczkównę i z niej pozostawił synów: Pawła, Dymitra, Iwana, Mikołaja i Michała, sekretarza poselstwa w Londynie 1904 roku; ks. Iwan z żony Nadiny N. ma syna Wasila (Hr. Bork.).

Gałąź Abrahama. Abraham, ostatni syn podkomorzego Hrehorego, miał syna Aleksandra, a ten synów, Aleksandra i Samuela, po którym trzech synów: Sebastyan, Michał i Władysław, i z nich Sebastyan pozostawił syna Kazimierza, a ten synów, Jana i Krzysztofa.

Michał, dziedzic dóbr Czuryłowicz, skarbnik brasławski 1680 roku, miał synów, Franciszka i Samuela, i po Franciszku syn Bartłomiej, sędzia ziemski żmudzki, a Samuel, krajczy brasławski, żonaty z Katarzyną Zgierską, miał dwóch synów, Cypryana i Leona; po Leonie, strażniku brasławskim, synowie, Paweł, cześnik brasławski 1788 r., i Tadeusz.

Ks. Cypryan, dziedzic dóbr Zawierze i Leonkowicze, z wojskiego 1768 r. miecznik i surogator brasławski, z żony Maryi Bilewiczówny pozostawił córkę Annę za Tadeuszem Mirskim i pięciu synów: Tomasza, generał-adjutanta buławy polnej litewskiej, marszałka brasławskiego, posła 1789 roku, który czynny wziął udział w konfederacyi barskiej i w 1771 roku dostał się do niewoli moskiewskiej; Józefa, wojskiego brasławskiego, Bogusława, z wojskiego 1775 r. podkomorzego brasławskiego 1782—1794 roku, posła na sejmy, a z sejmu czteroletniego deputata do ułożenia kodeksu praw; Kazimierza i Stanisława, dziedzica dóbr Zawierze, pisarza wielkiego litewskiego 1790—1794 r., zacnego patryotę, zm. 1805 r., po którym z żony Stanisławy Koszczycówny syn Adam-Napoleon, zm. 1861 r. bezpotomnie z żoną Ludwiką Godlewską, słynną z wielkiego muzykalnego talentu, i trzy córki: Marya Szumska, marszałkowa szlachty gub. wileńskiej, Ewelina Chrapowiecka, pułkownikowa, i Aniela Saunder.

Władysław, ostatni syn Samuela, porucznik wojsk litewskich 1670 r., koniuszy brasławski, miał czterech synów: Heronima, Teodora, Jana i Antoniego, przedstawicieli czterech linij tej gałęzi.

Linia I. Ks. Heronim, strażnik brasławski 1746 r., miał synów: Ludwika, proboszcza liszczyłowskiego, Bonifacego, porucznika wojsk litewskich, i Jakóba, deputata brasławskiego 1764 roku, po którym synowie, Ignacy, kapitan wojsk polskich, i Stanisław, dziedzic dóbr Kociełowa, sędzia graniczny dziśnieński 1796 r., z żony Róży Jakutowiczówny pozostawił syna Heronima, po którym z Leokadyi Strupińskiej córki: Ema za Włodzimierzem Wołosowskim, Marya, Ludwika za ks. Mikołajem Radziwiłłem, i synowie: Ryszard, Edmund, Leon i Wacław; po Ryszardzie z Karoliny Borsukówny syn Edmund.

Linia II. Ks. Teodor, drugi syn koniuszego Władysława, koniuszy brasławski, z niewiadomej nam żony miał syna Tadeusza, dziedzica dóbr

Horanie, rotmistrza brasławskiego 1757 r., po którym z dwóch żon, Antoniny Rudominianki i Antoniny Dąbrowówny córki: Róża Iwanowska, Teresa Samborska, Konstancya Orańska i ośmiu synów: Stanisław, Wincenty, kapitan wojsk rosyjskich, Józef, Stefan, Kazimierz, deputat szlachty pow. dziśnieńskiego, Dominik, Robert i Aleksander, ksiądz.

Ks. Stanisław, sędzia graniczny dziśnieński 1834 r., z żony N. Marcinowskiej pozostawił córkę Annę i syna Tadeusza, po którym z Katarzyny Hłaskówny i Felicyi Iwaszkiewiczówny trzech synów i córka.

Ks. Stefan, syn rotmistrza Tadeusza, major wojsk rosyjskich 1842 r., żonaty 1v. z Anną, córką Felicyana Żaby, łowczego smoleńskiego, i Katarzyny Chomskiej, 2v. z Henryką Weidlich, z której córka Elżbieta za Boninem i synowie: Adolf, Henryk i Zygmunt, ur. 1846 roku w Drui.

Ks. Dominik, syn rotmistrza Tadeusza, dziedzic Moskalewszczyzny, w pow. lepelskim, sędzia dziśnieński 1845 r., zaślubił Celinę Jesmanównę i z niej miał syna Bronisława, żonatego z N. Bohdanowiczówną.

Linia III Kamieńpolska. Ks. Jan, trzeci syn koniuszego Władysława, łowczy brasławski i deputat na Trybunał litewski 1709 r., z Teresy Sieklutckiej miał pięciu synów: Antoniego, Leona, Aloizego, proboszcza miorskiego, Kacpra, rotmistrza brasławskiego 1781 r., i Stanisława.

Ks. Antoni, dziedzic Zahorze i Bielowce, z horodniczego podstoli 1766 r., podstarosta 1768 r., a podkomorzy brasławski 1777 r., deputat na Trybunał 1753 r., konfederat barski, żonaty z Emilią Świrską, miał córki: Antonellę za Ludwikiem Pomarnackim, Teklę za Jakóbem Podbereskim, Teresę Rudomina-Dusiacką i czterech synów: Jana, Józefata, kanonika wileńskiego 1781 r., Justyna, rotmistrza wojsk rosyjskich, i Romana.

Ks. Jan, dziedzic Kamieńpola, sędzia grodzki brasławski 1788 r., starosta chorobrowski, ostatnio podkomorzy brasławski, żonaty z Teklą Zenowiczówną, córką Antoniego, podkomorzego połockiego, i Eleonory Ważyńskiej, pozostawił trzy córki i dwóch synów, Iwona i Klaudiusza; z córek Józefa Czechowiczowa, Marya Lissowska, podkomorzyna lepelska, i Anna Bielikowicz, podkomorzyna połocka.

Ks. Iwon, dziedzic Kamieńpola, marszałek szlachty pow. dziśnieńskiego 1812 r., z Michaliny Osmulskiej pozostawił córki, Natalię za Eugeniuszem Bouvier, Klaudyę za Janem Jesmanem i syna Wisława, dziedzica dóbr Kamieńpol, po którym z Józefy Korkozewiczówny córka Marya i synowie, Jan i Wisław.

Ks. Jan, ur. 1869 r., dziedzic Kamieńpola, Stanilowa i Mior, zaślubił 1895 r. Elwirę Karaffa-Korbutt i z niej ma syna Wisława, ur. 1896 r. i córkę Elwirę, ur. 1899 r.

Ks. Klaudiusz, drugi syn podkomorzego Jana i Zenowiczówny, dziedzic na Uzmionie, Pereasławiu i Klinie, sędzia departamentu mińskiego 1813 r., zaślubił Brygitę, córkę Tadeusza ks. Mirskiego, podkomorzego brasławskiego, i z niej pozostawił syna Jana i córki, Michalinę za Józefem Szyszką i Walentynę 1v. za Augustem ks. Ogińskim, 2v. za Franciszkiem Czerwińskim.

Ks. Roman, syn podkomorzego Antoniego i Świrskiej, żonaty z N. Tyszkówną, miał trzy córki i dwóch synów; z córek: Benedykta Koziełłowa, Tekla Korkozewicz 1825 r. i Burgundyfera; z synów, Kalasanty, chorąży wojsk rosyjskich, i Bernard, dziedzic dóbr Zahorze, zm. 1871 roku, z żony Justyny Korsakówny pozostawił synów: Michała, Jana, Klaudiusza, zm. 1868 r., i córki: Weronikę za Michałem Wojtkiewiczem, Eleonorę, Aleksandrę, Zenobię i Ksawerę.

Ks. Stanisław, syn łowczego Jana i Siekluckiej, dziedzic dóbr Miory, generał wojsk litewskich 1794 r., z żony Rozalii Karnickiej, cześnikówny inflanckiej, miał córki: Anielę Pietrowiczową, Rachelę Łepkowską, Karolinę Klottową i dwóch synów, Tomasza i Leopolda.

Ks. Leopold, sędzia graniczny dziśnieński, zaślubił Eleonorę Klottównę, córkę pułkownika Feliksa, i z niej pozostawił córkę: Augustę Dołubowską, Aloizę Stacewiczową, Stanisławę i syna Ludwika, dziedzica na Miorach, po którym z Ewy Rudnickiej córka Konrada za Kazimierzem Joczem i synowie, Feliks i Cypryan.

Linia IV. Ks. Antoni, czwarty syn koniuszego Władysława, dziedzic na Zajnowie 1712 r., zaślubił Joannę, córkę Franciszka Niewęgłowskiego, i z niej miał syna Jana, z skarbnika łowczego brasławskiego, deputata na Trybunały 1700 i 1709 roku, dziedzica dóbr Kozakowa, Zajnowa i inne, po którym z Joanny, córki Franciszka Rymszy, rotmistrza brasławskiego, i Franciszki Zbrożkówny, sześciu synów: Ignacy, Aleksander, Tadeusz, Konstanty, ks. proboszcz kudlicki, Ferdynand, rotmistrz i sędzia grodzki brasławski, i Korneli, ks. prowincyał Karmelitów 1796 r.

Ks. Ignacy, sędzia ziemski brasławski 1788—1793 r., z podkomorzego marszałek dziśnieński, dziedzic dóbr Kozakowa, z żony Konstancyi Okuszko miał córki, Joannę Wołosowską, N. Bortkiewicz i dwóch synów, Konstantego, porucznika wojsk polskich, i Jana, zm. 1850 r., po którym z Barbary Bortkiewicz syn Hubert ożeniony z Emilią Oskierko i córki: Teresa Szauman, Konstancya Obuchowska, Stanisława Zabłocka, Walerya i Walentyna.

Ks. Aleksander, dziedzic na Zajnowie, szambelan królewski 1778 r., prezydent sądów pow. dziśnieńskiego, z żony Cecylii, córki Ignacego Misuny, podczaszego orszańskiego, i Anny Rypińskiej, miał córkę Annę Wołosowską, podkomorzynę dziśnieńską, i syna Ignacego, sędziego dziśnieńskiego, dziedzica Polesie i Ukle, zm. 1853 r., po którym z Franciszki Wozgirdówny, córki Andrzeja, marszałka dziśnieńskiego, i Bogumiły Jeleńskiej, trzy córki: Anna Korsakowa, Bogumiła Oskierko, Augusta za Ignacym Korsakiem, i synowie: Ferdynand, podporucznik w powstaniu 1831 r., następnie emigrant, Korneli, dziedzic dóbr Zajnów, Ukle i Polesie, Serwacy, sędzia dziśnieński 1863 r., dziedzic dóbr Piotrków, ożeniony z Augustą Korsakówną, Piotr, dziedzic dóbr Hołomyśl, ożeniony z Wincentyną Korsakówną i Andrzej. Po Piotrze, dziedzicu dóbr Zajnów, Ukle, Polesie i Hołomyśl, z Wincentyny Korsakówny córki, Franciszka, Marya i synowie, Kazimierz i Władysław.

Ks. Tadeusz, syn Jana i Rymszówny, miecznik, a następnie podkomorzy brasławski 1781—1794 roku, dziedzic dóbr Podziśnie, z żony Anny ks. Mirskiej miał córkę Brygidę 1v. Wołosowską, 2v. za Klaudiuszem ks. Mirskim i dwóch synów, Józefa i Tomasza, kapitana wojsk polskich, dziedzica dóbr Podziśnie, Woroniec i inne, zm. 1852 r., po którym z Konstancyi Wołosowskiej, córki Bogdana, córki: Adela ks. Stanisławowa-Ignacowa Drucka-Lubecka, Marya za Henrykiem Łopacińskim, Zofia Mikołajowa Wolska, Alina Augustowa Klott, i trzech synów: Kazimierz, Wiktor i Eugeniusz.

Ks. Kazimierz, dziedzic Woroniec, Swory i Sycyny, w gub. siedleckiej, zm. 1886 r., miał dwie żony, Franciszkę i Jadwigę, siostry Jagminówny, i z 1-ej żony pozostawił córki: Konstancyę, Kanoniczkę w Warszawie, która w 1899 r. zaślubiła Feliksa Cichockiego, artystę malarza i profesora, Adelę za Kamilem Wydżgą, Maryę 1v. za Edwardem Wisłockim, 2v. za Sewerem hr. Grabowskim i syna Czesława, a z 2-iej żony córkę Jadwigę za Franciszkiem Wisłockim i syna Bohdana, żonatego z Maryą Dąbrowską.

Ks. Czesław, ur. 1862 r., dziedzic dóbr Woroniec, Swory i Sycyny, w gub. siedleckiej, fundator kościoła w Sworach, zaślubił Maryę Fraget i z niej ma córki, Julię za Stanisławem de Rozenwerth Ruzyczka, Maryę i synów, Kazimierza i Józefa.

Ks. Wiktor, drugi syn Tomasza i Wołosowskiej, dziedzic na Międzyrzeczu i Czermierach, zm. 1892 r., z żony Laury Czyżewiczówny pozostawił córki: Konstancyę za Arturem Korsakiem, Teklę za Rajmundem Guzą, Maryę za Franciszkiem Oskierką, Jadwigę, Laurę i synów, Mieczysława i Wiktora; po Wiktorze z Teresy Koziełło-Poklewskiej córka Felicya ur. 1892 r.

Ks. Eugeniusz, ostatni syn Tomasza i Wołosowskiej, dziedzic Podziśnie, zm. 1886 r., z Katarzyny Korwin-Piotrowskiej pozostawił córki, Barbarę, siostrę Miłosierdzia, Zofię i synów: Aleksandra, Wiktoryna, Michała, Eugeniusza, księdza, i Mikołaja (Hr. Bork., Arch. Dubr. i Szem., Zbiory Ks. Jana Mirskiego w Kamieńpolu).

MIRSKI h. JELITA. Jestto wielkopolska rodzina, która nazwisko wzięła od wsi Mierzyna v. Mirzyna i dlatego pisała się częściej Mierski. Piszący się Mirski z Mirzyna. Jan zwany *Doktór* 1484 roku. Jan, podczaszy sieradzki 1511 r., miał syna Mikołaja, któremu przekazał połowę Mirzyna. Benedykt i Stanisław, synowie Mikołaja, przeprowadzili 1547 r. działy dóbr Mirzyn i Żorachow. Jakób, Stanisław i Walery uskutecznili działy dóbr 1591 r. (Metr. Kor., Conv. Vars. i Piotrk., Don. Vars.).

MIRSKI h. ODROWĄŻ. Aleksander, Tadeusz i Ignacy z potomstwem, synowie Jana, wnukowie Antoniego, wylegitymowani w Cesarstwie 1844 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Piotr, dziedzic dóbr Poleś, w gub. kowieńskiej 1882 r.

MIRUĆ. Jan, syn Jerzego i Konstancyi Romanówny, prowadził proces 1720 r. o sukcesyę po Janie Roman, podsędku ciechanowskim (Zap. Tryb. Piotrk.).

MIRUCKI h. LESZCZYC. Zobacz Mierucki.

MIRYNOWICZ. Jan, Miron i Nikander, synowie Piotra, wylegitymowani w Cesarstwie 1853 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej.

MIRYSSON v. MIRISSON. Wilhelm i Aleksander, bracia, kapitanowie wojsk koronnych, na przedstawienie hetmana wielkiego koronnego otrzymali 1676 r. indygenat (Vol. Leg.). Będą to zapewnie Moryssonowie.

MIRZANOWSKI. Mikołaj dostał 1474 r. konsens na odkup wsi Wilkołaska Wola. Jan zrobił zapis 1488 r. na wsi Wilkołaska Wola, w pow. urzędowskim, żonie swej Małgorzacie. W 1494 r. Anna Baranowska ustępuje tę wieś Piotrowi z Kurozwank. Petronela zwolniona 1498 r. od wyprawy wojennej. W 1518 r. Jan z Tęczyna wykupił Wilkołaską Wolę od Małgorzaty Mirzanowskiej, wdowy po Janie, 2v. Goworkowej. Stanisław w imieniu Boczkowskiej wniósł 1594 r. protest przeciw Konarskiej (Metr. Kor., Wyr. Tryb. Lubel.).

MIRZEJEWSKI. Zapewne taż familia, co Mierzejewski lub Mierzejowski. Wawrzyniec Mirzejowski z ziemią halicką podpisał elekcyę 1697 r. Antoni, ur. 1794 r. w Durawie, w gub. grodzieńskiej, wstąpił 1812 r. do 19 pułku ułanów i tegoż roku został podporucznikiem; przeniesiony w tymże stopniu do szwadronu ułanów 1815 r., tegoż roku wyszedł do dymisyi. Odbył kampanie: 1812 r. w Rosyi, 1813 r. w Niemczech i 1814 r. we Francyi (Ks. Wojskowe).

MIRZEJKO v. MIRZEYKO. Tomasz, pisarz ziemski kowieński, komisarz do zbierania ofiar z dóbr ziemskich 1789 r. (Vol. Leg.).

MIRZEŃSKI h. JASTRZĘBIEC. Podług Okolskiego w ziemi zakroczymskiej, taż familia co Mierzyński. Jan, Stanisław i Walenty, synowie Marcina, 1557 r. Jan-Daniel, syn Stanisława, 1667 r. Jan, podstoli wołkowyski, podpisał elekcyę 1697 roku. Michał, syn Józefa i Ewy Sokołowskiej, miecznik kowalski 1762 r. Szymon ustąpił 1763 r. wójtostwo szczawnickie; był żonatym z Anną N. (Conv. Vars., Ks. Gr. Brzeskie, Sigil.). Antoni podpisał konwokacyę generalną litewską 1794 r. Bernard, ks. Pijar, um. 1810 r.

MIRZEWSKI h. JASTRZĘBIEC. Stanisław, zwany *Podczaszy*, dziedzic na Mirzewicach, w ks. siewierskiem, wspólnie z synami: Janem i Sebastyanem z uwagi na zasługi i na prośbę Jana Ocieskiego, podkanclerzego koronnego, otrzymali 1551 r. nobilitacyę, a do herbu przyjęci przez Ocieskich (Metr. Kor.).

MIRZOWSKI v. MIRZEWSKI h. GRYF. Piszą się z Mirzewa v. Mierzewa, i dlatego brali nazwisko Mierzewski. Jan i Marcin, zwani *Polak*, bracia rodzeni 1493 roku. Fryderyk i Piotr zachowani w posiadaniu dóbr Mirzewa, w Kaliskiem 1522 roku. Jan, dworzanin królewski 1554 roku. Walenty, subdelegat grodzki przedecki 1591 r. N., elektor 1669 r. z wojew. krakowskiego (Metr. Kor., Ks. Gr. Przedeckie, Wyr. Tryb. Lubel.).

MISCEŃSKI. Łukasz z ziemią dobrzyńską podpisał elekcyę 1697 r.

MISCHUROWICZ. Józef, kapitan wojsk polskich, wylegitymowany w Galicyi 1782 r.

MISIECKI. Antoni z wojew. sandomierskiem podpisał elekcyę 1764 r.

MISIEWICZ h. DWIE STRZAŁY. Franciszek, syn Tadeusza, z synami: Cyrylim, Wincentym, Wiktorem i Janem wylegitymowani w Cesarstwie 1841 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. wileńskiej.

MISIEWICZ v. MISSIEWICZ h. JELITA. Potomstwo Jana, Mateusza, Antoniego, Piotra i Jakóba, synów Jerzego, wnuków Jerzego, 1859 roku; Kacper i Tadeusz z potomstwem, synowie Jerzego, wnukowie Jerzego, z potomstwem 1842 r. wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MISIEWICZ h. ŁABĘDŹ. Paweł zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1803 r.

MISIEWICZ v. MISSIEWICZ h. MIKULIŃSKI. Krzysztof, syn Andrzeja, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1820 r. Piotr-Paweł wylegitymowany w Galicyi 1783 r. bez wskazania herbu.

MISIEWICZ v. MISSIEWICZ h. TOPÓR. Józefat, Bonifacy i Ignacy z potomstwem, synowie Jana, wnukowie Rocha, 1849 r.; Kacper, syn Jana, z synami: Janem, Dominikiem, Joachimem i Franciszkiem 1858 r. wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MISIEWICZ. Jan, bojar, otrzymał 1550 r. przywilej. Krzysztof na Żmudzi 1621 r. Jan *Surwill*, elektor 1648 r. z ks. żmudzkiego. Jan, syn Stanisława, 1652 r. Aleksander-Jan, deputat pow. lidzkiego 1666 r. Jan, elektor 1669 r. z ziemi bielskiej, posesor Niewodnicy 1679 r., żonaty z Barbarą Orzeszkówną. Bazyli, podstoli 1681 r., stolnik derpski 1701 r.

Jan i Stanisław, bracia rodzeni 1710 roku. Franciszek, vicegerent i burgrabia brański 1721 r. Antoni z wojew. brzesko-litewskiem, Franciszek z wojew. mińskiem i Józef z wojew. podlaskiem podpisali elekcyę 1733 r. Antonina, żona Michała Horodyńskiego, komornika ziemskiego bielskiego 1760 roku. Jan, mostowniczy połocki 1788 roku. Onufry, porucznik wojsk polskich 1822 r. Stanisław, referendarz stanu, urzędnik w Królestwie 1830 r. Adam, syn Andrzeja, zasiadający w sądach pow. wiłkomierskiego 1855 r.

Franciszek i Andrzej z potomstwem, synowie Andrzeja, wnukowie Piotra, 1840 roku; Antoni, syn Piotra, z synami, Wincentym i Andrzejem i ich potomstwem 1841 roku; Dominik, syn Piotra, z synami, Nikodemem i Eustachim i ich potomstwem 1843 r. wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

Józef, syn Jana i Anastazyi, ur. 1795 r. w Wilnie, wstąpił 1816 r. do batalionu strzelców gwardyi i w 1827 r. został podporucznikiem w 2 pułku strzelców pieszych.

Onufry, syn Jana i Anastazyi Mokrzyckiej, ur. 1790 r. we wsi Mereczu, w Wileńskiem, postąpił 1812 roku do 18 pułku Ks. Warszawskiego i tegoż roku został podporucznikiem w 22 pułku piechoty Ks. Warszawskiego; umieszczony 1816 r. w 1 pułku strzelców pieszych, awansował 1819 r. na porucznika, a w 1820 r. przeniesiony do korpusu kadetów w Kaliszu, postąpił 1830 r. na kapitana. Odbył kampanię 1812 r. przeciw Rosyi (Ks. Wojskowe).

Adam, syn Jana, dóbr Wedoginie, Jan, syn Stanisława, Nikodem, syn Kazimierza, i Feliks, syn Piotra, dóbr Duby, Leon, syn Stanisława, dóbr Dawnagol, Emeryk, syn Rejnholda, dóbr Pietraszuny, Edmund, syn Andrzeja, dóbr Mitraszuny, Wincenty, syn Wincentego, i Karol, syn Franciszka, dóbr Martinajce, Dyonizya, córka Franciszka, dóbr Pokuteni, Zofia i Anna, córki Adama, dóbr Sworżany, Aleksander i Ignacy, synowie Macieja, dóbr We-Poszyle, Franciszek, syn Antoniego, dóbr Mordeli, Feliks, syn Pawła, dóbr Birżuławki dziedzice, w gub. kowieńskiej 1882 r.

MISIEWSKI v. MISIOWSKI h. JELITA. Zamieszkiwali w wojew. krakowskiem; pisali się ze Smiłowej Woli, w pow. rawskim, i są jednego pochodzenia z Wolskimi, herbu Jelita. Stanisław, dworzanin królewski 1521 r., podkomorzy rawski 1528 r. Mikołaj ze Smiłowej Woli, dzielny wojownik za królów Jana Olbrachta i Aleksandra, miał trzech synów: Andrzeja, Błażeja i Jakóba, zwanych *Kiczie*, którzy jako mieszkańcy w m. Jeżowie, mieli zakwestyonowane szlachectwo. Andrzej w 1556 r. postawił świadków Rocha Wolskiego ze Smiłowej Woli, Dobrogosta i Macieja, braci Wierzbieńskich z Chocimia Wielkiego, którzy zaprzysięgli pochodzenie szlacheckie naganionych, że są synami Mikołaja i Małgorzaty z Wierzbia Wierzbieńskiej, herbu Rogala, i to zaświadczenie zatwierdził Zygmunt August. Jakób z Katarzyny Jarzęckiej pozostawił syna Mateusza.

Mateusz, piszący się z Przybysławic, nabył 1565 r. sołectwo Bronowice; sekretarz królewski, burgrabia zamku krakowskiego, otrzymał 1574 r. na sejmie koronacyjnym godność rycerską i nadanie to potwierdził 1596 r. król Zygmunt; deputat na Trybunał koronny 1581 r., nabył 1583 r. wieś Irządze, w pow. lelowskim; burgrabia słynął ze znajomości prawa państwowego, a zaślubiwszy Zofię Wężykównę, miał z niej córki, Krystynę, Zuzannę i synów, Adama i Waleryana.

Adam, dzielny wojownik, z Anny Latoszyńskiej pozostawił czterech synów: Andrzeja, wojownika przeciw Szwedom w Prusach, Kozakom i Turkom, który zmarł podsędkiem krakowskim 1681 roku; Józefa, Adama i Michała, sędziego deputata krakowskiego 1670 r., podstolego krakowskiego, podsędka krakowskiego, który podpisał elekcye 1669 i 1674 r. z wojew. krakowskiem, żonatego z Konstancyą Leszczyńską; jego syn Tomasz-Antoni 1686 r.

Andrzej, najstarszy syn Mikołaja ze Śmiłowej Woli, dobry żołnierz, z Agnieszki Rupniewskiej miał synów: Jakóba, dziedzica Rupniewa, wojownika w Wołoszech, który dostał 1594 r. wójtostwo we wsi Bystra, Jana z przydomkiem *Czop*, Zygmunta i Stanisława, zm. 1613 r., po którym trzech synów: Floryan poległ na wojnie z Turkami, Gabryel ożeniony z Bystrzonowską i Krzysztof, który walczył pod Smoleńskiem 1633 r.

Katarzyna, żona Stanisława Karwowskiego 1601 r. Marcin otrzymał 1602 r. sołectwo we wsi Jerzmanowie. Jan, syn Stanisława, 1618 r. Andrzej dostał 1628 r. grunta przy m. Włodzimierzu. Febronia, żona Piotra Dunina, dworzanina królewskiego 1630 r. Dwóch Adamów, Andrzej, Józef i Michał, 1632 r., a Adam, Adam-Floryan, dwóch Floryanów i Michał 1669 r. elektorowie z wojew. krakowskiego.

Andrzej, dziedzic Śmiłowa, miał synów, Adama i Floryana 1666 r.; z nich Floryan, dziedzic Wygiełzowa, Wilgoszyna, Lgoty i Gawronic, komornik ziemski lelowski 1695 r., z Magdaleny z Bierkowa miał syna Michała ze Smiłowej Woli. Po Janie z żony Anny N. syn Aleksander ze Smiłowej Woli, kapitan 1731 r., a następnie 1737 r. pułkownik wojsk koronnych, łowczy chęciński 1739 r., żonaty z Jadwigą N. Michał, dziedzic dóbr Irządze, stolnik bracławski, łowczy chęciński, miał dwie żony, Annę Błeszyńską, z niej córka Agnieszka, żona Antoniego Wielogłowskiego, i syn Józef, i Aleksandrę Bystrzonowską, wdowę po Franciszku Trzebickim, której w 1717 r. zapisał pewną sumę jako przyszłej żonie, a w 1747 r. dożywocie, i z niej miał córkę Barbarę, żonę Stefana Zakrzewskiego. Michał zapisał 1747 r. na rzecz wnuków 10000 florenów.

Józef, stolnik bracławski 1737 r., zaślubił Barbarę Kossowską, 2v. za Remerem, i z niej pozostawił córkę Maryannę za Franciszkiem Rupniewskim, starościcem taborowskim 1765 r., następnie cześnikiem wiślickim, i syna Jacka, starostę białogrodzkiego, którzy w 1765 r. prowadzili proces w Trybunale lubelskim o dobra Zawadka; Jacek w 1790 r. był kawalerem orderu św. Stanisława i był żonatym z Łucyą Jełowicką, podkomorzanką nowogrodzką (Metr. Kor., Ks. Ziem. Wiślickie, Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk. i Lubel., Sigil.).

MISIEWSKI v. MISIOWSKI h. PRUS II odm. Odmiana herbu—w polu czerwonem na skrzyżowaniu ostrzów dwóch kos, u dołu złączonych łańcuchem, półtora krzyża bez lewego dolnego ramienia; nad hełmem pięć piór strusich, trzy srebrne, dwa czerwone (Hr. Ostr.).

Podług Paprockiego dom rozrodzony w płockiem i na Kujawach, a ostatnio w Wielkopolsce. Nam się zdaje, że to są Miszewscy. Andrzej z wojew. płockiem podpisał elekcyę 1697 r.

MISIOŁKOWSKI. Rodzina zgasła; wzięła nazwisko od swego dziedzictwa wsi Misiołki, w pow. kolneńskim. Piotr, syn Wawrzyńca, 1603 r. (Akta Kolneńskie).

MISIOŃSKI. Michał na Jerzedzach, stolnik bracławski, zapisał 1717 r. przyszłej swej żonie Aleksandrze z Bystrzanowicz, 1v. Franciszkowej Żrebickiej, pewną sumę.

MISIOWSKI h. JELITA. Stanisław, syn Andrzeja i Agnieszki Rupniewskiej, żołnierz w chorągwi rotmistrza Spytka Jordana, otrzymał 1583 roku od Mateusza z Przybysławic, burgrabiego zamku krakowskiego, Mikołaja i Zygmunta Misiowskich, braci stryjecznych, zaświadczenie, że jest szlachcicem herbu Jelita z linii ojczystej i herbu Szreniawa z linii macierzystej (Ks. Metr.).

MISIOWSKI h. PILAWA. Podług Niesieckiego byli na Podgórzu i z nich Stanisław 1687 r. N., żonaty z Dorotą Oraczewską 1700 r.

MISIUNA h. KOTWICA. Zobacz Missuna.

MISIURKIEWICZ. Łukasz, ur. 1787 roku w m. Wąchocku, wszedł 1809 r. do 13 pułku jazdy Ks. Warszawskiego i w 1815 roku przeszedł do 1 pułku strzelców konnych i w 1817 roku został pisarzem w tymże pułku a w 1825 r. awansował na podporucznika w korpusie inwalidów i weteranów. Odbył kampanie, 1812 r. w Rosyi i 1813 r. przeciw sprzymierzonym. Łukasz otrzymał 1837 r. prawa nowego szlachectwa (Ks. Wojskowe).

MISIUROWICZ. Antoni, instygator Trybunału koronnego 1699 roku, wojski chełmski 1706 r., regent łucki 1717 r. (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

MISKIEWICZ h. ŚLEPOWRON. Jan w nagrodę zasług otrzymał nobilitacyę 1776 r. z przydomkiem *Łomża* i herbem — na tarczy w polu błękitnem podkowa biała barkiem do góry, na niej krzyż, na krzyżu kruk czarny, trochę wspięte do lotu mający skrzydła, w prawą stronę tarczy, w pysku złoty pierścień trzymający; w koronie nad hełmem takiż kruk (Vol. Leg., Metr. Litew.).

MISKIEWICZ v MISKOWICZ. Marcin otrzymał 1510 r. przywilej na wieś w pow. mińskim. Iwan, ziemianin bielski, dostał 1523 r. hajewnictwo bielskie. Hryszko, dworzanin królewski 1527 r. (Metr. Litew.).

MISKOROWSKI. Antoni 1733 r. w ziemi kujawskiej. Adryan, syn Marcina, 1746 r. (Ks. Gr. Brzeskie).

MISKOWSKI h. GRABIE. Mieli być w pow. kamieńczykowskim. Apolonia, żona Michała Czarneckiego, cześnika chęcińskiego 1740 r.

MIŚLEWSKI. Jan z wojew. mścisławskiem podpisał elekcyę 1648 r.

MIŚLIŃSKI. Piotr z wojew. płockiem podpisał elekcyę 1648 r. Krystyna, żona Tomasza Kaczkowskiego 1720 r.

MISSOPAD v. MIESOPAD h. ŁABĘDŹ. Senator w rodzinie, Mikołaj, kasztelan czechowski 1503—1512 r.

Gałąż rodu Duninów, a jak się zdaje linii piszącej się z Konina. Andrzej, dziedzic dóbr Włochy 1470 r. (Liber Benef.). Mikołaj, wojski sandomierski 1494 r., ożeniony z Barbarą Balówną; dworzanin i kuchmistrz królowej Elżbiety 1502 r., wdowy po Kazimierzu IV, kasztelan czechowski 1503 r., wykupił 1510 r. wójtostwo w Wiślicy; jego syn Jan. Anna, żona Krzysztofa Miękickiego, wojskiego lubaczowskiego 1560 r. Heronim, wojski sandomierski, miał córkę Annę Mielicką i syna Heronima, dziedzica dóbr Włochy 1592 r.

MISSOWICZ h. JELITA. Michał, syn Kazimierza, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1819 r.

MISSUNA v. MISIUNA h. KOTWICA. Na Litwie i na Wołyniu. Jan, elektor 1669 r. z wojew. krakowskiego, żonaty z Zofią ze Strzałki. Filip, Józef i Michał podpisali elekcyę 1697 roku z wojew. połockiem. Kazimierz z pow. oszmiańskim podpisał pospolite ruszenie 1698 r.

Michał, dziedzic dóbr Klimpie Górne, podczaszy połocki 1707 r., żonaty z Konstancyą Weberówną. Stefan, stolnik połocki, pułkownik regimentu ordynacyi Ostrogskiej, wydał 1725 r. konsens na osadzenie uroczyska Tatarynówki w kluczu czudnowskim, a 1726 r. był wyznaczony do traktowania z posłem moskiewskim; z żony Zofii Grocholskiej jego synowie, Ignacy i Feliks 1740 roku. Ignacy, podczaszy orszański 1763 roku, z Anny Rypińskiej miał córkę Cecylię za Aleksandrem Mirskim. Feliks, dziedzic dóbr Klimpie Górne 1786 roka, syn Ignacego i Salomei Chomentowskiej. Ambroży, chorąży 1788 roku, podporucznik 1789 r. i Stefan, porucznik kawaleryi narodowej dywizyi ukraińskiej i podolskiej 1790 roku, bracia rodzeni (Metr. Kor., Ks. Gr. Nowokorczyńskie, Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Sigil., Kancl.).

MISTALEWSKI v. MISZTALEWSKI. Wzięli nazwisko od wsi Mistale, w ziemi drohickiej. Mikołaj, syn Stanisława, 1652 r. Andrzej, syn Wawrzyńca z Misztali, w pow. drohickim, pozwany 1677 roku o najazd. Andrzej 1691 r., a Jakób, syn Macieja, w 1694 roku dziedzice wsi Mistale-Tybory, w ziemi drohickiej. Jerzy, syn Tomasza, z Misztalowa-Tyborów 1721 roku. Antoni, syn Franciszka, żonaty z Rozalią Kozikowską 1753 r. Paweł, burgrabia łomżyński, komisarz do zbierania ofiar z pow. ostrołęckiego 1789 r., burgrabia grodzki ostrołęcki, wyznaczony 1790 r. komisarzem w sprawie (Wyr. i Sentenc. Tryb. Piotrk.); regent ziemiański ostrołęcki 1795 roku (Ks. Gr. Zambrowskie, Rawskie, Wyr. Tryb. Lubel.).

MISTALSKI. Jan, Wojciech i Zygmunt 1544 r. Augustyn, Jakób, Jan, Józef, Piotr, Stefan, Wacław i Wojciech prowadzili 1547 roku proces o dobra (Metr. Litew.).

MISUNICZ. Fedor, Fedko i Wasil, bojarowie wileńscy 1528 roku. Wasil Wasilewicz Misun, bojar królewski, sprzedał 1547 roku wieś Zezlin,

w pow. połockim, szwagrowi swemu Janowi Ostrouchowi i żonie jego, a swej siostrze Hannie (Bon.).

MISZAJŁŁO. Aleksander, poseł oszmiański na sejm 1669 r., podpisał pacta conventa 1669 r.

MISZCZKOWSKI. Byli w ziemi wiskiej i brali przydomek *Księżyk;* z nich Paweł 1617 r.

MISZCZOWSKI. h. SAS. Bazyli, Demian i Janusz, synowie Ihnata, wójta we wsi Drohomyśl, 1581 r. Adam i Jerzy, synowie Tymka, 1586 r.; po Adamie syn Jerzy 1589 roku. Tomasz i Waśko, synowcowie i sukcesorowie Prokopa, 1589 r. (Wyr. Tryb. Lubel.). W następnych stuleciach pisali się Myszczowski.

MISZCZYŃSKI v. MYSZCZYŃSKI. Kilian, syn Feliksa, 1613 r. żonaty z Barbarą Zawadzką. Paweł, syn Aleksandra, 1615 r. Stefan, chorąży wojsk koronnych 1757 roku, żonaty z Justyną N. (Don. Vars., Ks. Gr. Radomskie).

MISZEJKO h. LUBICZ. Krzysztof, syn Marcina, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1803 r.

MISZEŃSKI (?). Andrzej, Jakób i Paweł z wojew. płockiem podpisali elekcyę 1697 r.

MISZEWSKI h. GRZYMAŁA. Brali przydomek *Ksztan;* z nich Szczepan, dziedzic dóbr Kołoząb, w wojew. płockiem 1823 r.

MISZEWSKI h. JASTRZĘBIEC. Bartłomiej, syn Stanisława, ożeniony z Zofią Lasocką, stolnikówną wyszogrodzką, 2v. za Piotrem Chełchowskim 1680 r.

MISZEWSKI h. LUBICZ. Dawna i w XV wieku można mazowiecka rodzina. Jej przodkiem był Mikołaj Sowa, który w 1403 r. dostał przywilej od Jana ks. Mazowieckiego na wieś Miszew v. Mniszew, ztąd też jego potomkowie pisali się Miszewskimi lub Mniszewskimi; zdaje się jednak, że był inny jeszcze Mniszew, który ta rodzina już w XIV stoleciu posiadała, i z którego pisała się, gdyż już w 1377 r. Stefan z Mniszewa był podkomorzym gostyńskim; być nawet może, że Miszewski i Mniszewski są odrębne dwie rodziny jednego herbu, których nazwiska z czasem dla podobieństwa brzmienia zlały się z sobą i rozróżnienie ich było niepodobnem, gdy jedne i te same osoby dowolnie brały jedne, lub drugie nazwisko.

Janusz, dziedzic Miszewa 1416 roku, jego synowie: Albert, podstoli płocki 1418 r., i Jan, dziedzic dóbr Miszów 1410 r. Stefan otrzymał 1497 r. dobra. Stanisław, dziedzic dóbr Główna, wyrobił różne przywileje dla tego miasta 1522 r.; jego syn Adam, dziedzic Główna i Kamienia 1598 r. Jan

z Garwacza, stolnik wyszogrodzki 1530 roku. Andrzej, Sebastyan i Stefan 1569 r. Jan, syn Bogusława, 1578 roku. Wojciech, komornik ziemski płocki 1582 r. Andrzej, regent ziemski zakroczymski 1596 r.

Stanisław, syn Adryana, 1606 r. Po Mikołaju córka Zofia, żona Krzysztofa Miączyńskiego 1618 roku. Stanisław i Stanisław z Goleszyna z wojew. płockiem, a Wacław z wojew. sandomierskiem podpisali elekcyę 1669 r. Maryanna, żona Wojciecha Łukomskiego 1675 r. Franciszek, elektor 1697 r. z wojew. płockiego.

Felicyan i Walenty podpisali elekcyę 1733 r. z wojew. płockiem. Po Felicyanie syn Antoni, burgrabia płocki 1755 r., z żony Zuzanny Szymanowskiej miał córkę Konstancyę-Dorotę. Zofia, żona Jacka Jezierskiego, kasztelana łukowskiego 1775 r. Jakób, dziedzic Cmiszewa, łowczy przasnyski 1783 r., a płocki 1786 r., komisarz do zbierania ofiar 1789 r. Jan, dziekan kowalski 1785 r. Maryanna, żona Romualda Kadłubowskiego, podsędka wyszogrodzkiego 1790 r. Magdalena, żona Tomasza Gościckiego, sędziego pokoju pow. płockiego 1805 r. Bernard, radca departamentu warszawskiego 1813 roku. Stanisław, syn Augusta i Prowidencyi Trąmpczyńskiej, ur. 1837 r. w Modliszewku, pod Gdańskiem, zm. 1912 r. w Krasnem (Metr. Kor., Conv. Vars., Ks. Gr. Przedeckie, Sochaczewskie i Brzeskie).

Paweł legował w 1679 r. kapitule płockiej na swej wsi Golesino 500 złotych; jego syn Mateusz z Maryanny Czernickiej miał syna Feliksa, a ten syna Felicyana po którym z Maryanny Rosnowskiej synowie, Franciszek, rejent w Płocku, wylegitymowany w Królestwie 1840 r. z synem Franciszkiem, urodzonym z Tekli Ogińskiej, i Józefat, urzędnik sądowy w Płocku, wylegitymowany w Królestwie 1840 r. Z tej linii Wojciech, syn Jana, dzierżawca wsi Cieśle, w gub. płockiej, i Jan, syn Mateusza, wylegitymowani w Królestwie 1840 roku.

Pochodzący po Karolu, synu Bartłomieja, dziedzicu wsi Boguszyna 1725 r.: Tymoteusz, sędzia pokoju płocki, dziedzic dóbr Naborowo, wylegitymowany w Królestwie 1837 r., syn Bernarda i Ludwiki Młodzianowskiej, i Franciszek dziedzic dóbr Boguszyno, w pow. płockim, wylegitymowany w Królestwie 1837 r., syn Jakóba i Franciszki Ostaszewskiej.

Szymon-Tadeusz, zasłużony obywatel w swej ziemi, vicegerent ziemski i grodzki 1749 r., podstarosta i sędzia grodzki, marszałek kapturowy płocki, podpisał elekcyę 1764 roku z ziemią wyszogrodzką; sędzia ziemski wyszogrodzki 1766—1775 r., z żony Felicyanny Rogowskiej miał córkę Józefę i syna Stefana, po którym z Agaty Dembowskiej syn Jan, dziedzic dóbr Drożdżyna, w gub. płockiej, wylegitymowany w Królestwie 1837 r.

MISZKIEL h. PRUS II. Po Piotrze, który w 1733 r. sprzedał Tadeuszowi Litwińskiemu swój majątek Gościprów, Nieszajce (?) i inne, syn Stanisław miał syna Wincentego, po którym z Marceli Żabickiej synowie: Jan, doktór w m. Kalwaryi, Antoni z synem Józefem, Mateusz, Andrzej, Wincenty, Bartłomiej i Dominik wylegitymowani w Królestwie 1839 roku.

Z nich Wincenty, ksiądz, pisarz konsystorza augustowskiego 1841 r. Bartłomiej, podsędek w Brześciu-Kujawskiem 1865 r.

MISZTALEWSKI. Patrz Mistalewski.

MISZTOLT v. MISZTOŁD h. LUBICZ. Nazwa skandynawska. Jan 1621 r. na Żmudzi. Krzysztof, podczaszy wendeński, z żony Kierznowskiej, wojewodzicówny nowogrodzkiej, miał córkę Zofię Tropiańską i trzech synów: Stanisława, marszałka dworu Wołłowicza, marszałka wielkiego litewskiego, Antoniego, rektora Jezuitów nowogrodzkich 1726 roku, profesora w Akademii wileńskiej i autora, zm. 1740 r., i Mikołaja, podczaszego wendeńskiego 1719 r., po którym z Elżbiety Włochowiczówny potomstwo. Antoni podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. nowogrodzkiem. Maryanna, żona Wojciecha Kobylińskiego 1780 r.

MISZTOWT h. LUBICZ. Piotr podpisał elekcyę 1648 roku z ks. żmudzkiem. Aleksander, syn Jana, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1798 r.

Marcin i Paweł, synowie Justyna, dóbr Misztowty, Michał, syn Jakóba, dóbr Kondratowicze-Kompy, Wiktor, syn Jana, dóbr Kwasze, w gub. kowieńskiej dziedzice 1882 r.

MISZTOWT h. ŁABĘDŹ. Jakób, syn Jerzego, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1799 r.

MISZUTINICZ. Fedko, Hryszko i Potap, bojarowie smoleńscy, otrzymali 1498 r. sioło Tenkowskoje, w pow. smoleńskim (Bon.).

MITAKOWSKI. Teodor z wojew. nowogrodzkiem podpisał pospolite ruszenie 1698 r.

MITARNOWSKI h. PRUS II. Kazimierz, posesor Różyc 1663 r. Kazimierz-Jakób, syn Olbrachta, 1680 r. Piotr, burgrabia łukowski 1715 r. N. otrzymał 1724 r. wójtostwo siemnińskie, w trockiem (Metr. Litew.). Józef, kapitan wojsk litewskich, deputat na Trybunał skarbowy litewski 1731 r.

Kazimierz, syn Ksawerego, wylegitymowany w Cesarstwie 1858 r. i zapisany do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej. Józef, oberszterlejtnant wojsk koronnych 1793 r. Urszula, żona Jana Jezierskiego, komisarza cywilno-wojskowego nowogrodzkiego 1794 r.

de MITCHEL. Jan, major wojsk koronnych, w nagrodę czynów wojskowych otrzymał indygenat 1775 r. (Vol. Leg.).

MITCZEŃKO. Wasil, kozak, nobilitowany 1659 r. i tegoż roku dostał na własność wieś Ratki i młyn Krzyczewski w Kaniowie (Vol. Leg.).

MITIAN. Stefan podpisał elekcyę 1669 roku z wojew. wileńskiem, a 1674 r. z pow. wiłkomierskiem; w 1680 r. występuje jako Stefan-Franciszek, skarbnik rzeczycki i deputat pow. wiłkomierskiego (Arch. Szem.).

MITKIEWICZ h. MITKIEWICZ. Herb — w polu srebrnem jeleń w biegu z raną na biodrze, w której utkwiony proporzec z chorągiewką czerwoną; pod jeleniem trzy litery M czerwone jedna nad drugą. W koronie nad hełmem trzy pióra strusie, na nich złota trąbka; tarczę podtrzymują gryfy srebrne (Hr. Ostr.).

Jan, naczelnik głównego pocztamtu warszawskiego, mąż czynny i przedsiebiorczy, zebrał znaczny majątek; nabywszy kopalnie w Syberyi stracił wszystko na starość przez zbieg przeciwnych okoliczności. Jan otrzymał prawa nowego szlachectwa w Królestwie 1841 r.; z jego synów Aleksander, urzędnik pocztowy w Warszawie 1865 r., i Cezar.

MITKIEWICZ v. MITKOWICZ h. PRUS. Szymon z Wrzeszczanic otrzymał 1506 r. dobra Wereszczaczyńce, w ziemi kamienieckiej, a 1523 r. przywilej na 4 pustki na Żmudzi; ciwun dyrwiański, ejragolski 1527 roku, a ostatnio 1533 r. retowski. Fedko, łowczy witebski 1523 r. Bohdan dostał 1527 r. potwierdzenie przywileju; w 1537 r. był ciwunem dyrwiańskim. Bohdan, pisarz ziemski żmudzki, został 1532 r. ciwunem dyrwiańskim. Hrehory Paszkowicz otrzymał wieś w połockim; nadanie to potwierdził król Zygmunt 1537 r. Semenowi i Waskowi, synom Borysa Mitkowicza. Jan, chorąży wasiliski 1539 r. Wasil dostał 1546 r. przywilej na dobra Nacze. Maciej, posesor pustki Dobroskowce i wsi Wereszczyńce 1564 r. Siemion, komornik ziemski słonimski 1584 r. Jerzy, Wasko i Aleksy, dziedzice wsi Turowcze i Kozarczyńce 1593 r.

Mikołaj, stolnik 1606 r., podstoli 1609 r. mozyrski, żonaty z Zuzanną z Łopiennik. Filon, komornik mozyrski 1620 r., poseł na sejm i deputat na Trybunał skarbowy litewski 1629 r. Jerzy, elektor 1648 r. z wojew. mińskiego. Jan, Roman i Tomasz, bracia 1667 r. Kazimierz podpisał elekcyę 1669 r. z wojew. mińskiem. Kazimierz-Antoni podpisał 1698 roku pospolite ruszenie z wojew. mińskiem. Stanisław, elektor 1733 r. z ks. żmudzkiego (Metr. Litew., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Lustracye).

Krzysztof i Franciszek, ten z synami, Mateuszem i Tadeuszem i ich potomstwem, synowie Jana, oraz potomstwo Jana, Bartłomieja, Fortunata i Longina, synów Jana, wnuków Kazimierza, zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej w 1799 roku, a potomkowie powyższych wylegitymowani w Cesarstwie 1841, 1848 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Domicela, córka Tymoteusza, dóbr Połajżupis, Józef i Wincenty, synowie Longina, dóbr Witkajcy, Petronela, córka Franciszka, dóbr Łowmie, Władysław, syn Marcyana, dóbr Mitkajce i Wermiany, Franciszek, syn Antoniego, dóbr Rubieżajce-Narkajce, Elżbieta, córka Tymoteusza, dóbr Mitkajce, Maryanna, córka Jana, dóbr Maczuki, i Jan, syn Szymona, dóbr Podżuby, dziedzice w gub. kowieńskiej 1882 r.

MITKIEWICZ v. MITKOWICZ h. ŚLEPOWRON. Wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. wileńskiej: Teodor, syn Kazimierza, z synem Franciszkiem i Franciszek, syn Kazimierza, z synem Jakóbem 1855 r.; Józef, syn Michała, z synami, Janem i Kajetanem 1863 r.

Benedykt, syn Bartłomieja i Katarzyny Romanowskiej, ur. 1785 r. we wsi Zaiłgi, w Rosyi, wstąpił 1807 r. jako lekarz do wojska rosyjskiego, w szpitalu w Wilnie; w 1812 r. przeszedł do 18 pułku piechoty Ks. Warszawskiego i w 1815 r. został lekarzem batalionowym w 3 pułku strzelców pieszych. Odbył kampanię 1813 r. przeciw sprzymierzonym (Ks. Wojskowe).

MITKOWSKI. Jakób, syn Pawła, 1593 r. Adam, Jakób i Kacper, synowie Mikołaja, 1598 r. Aleksander, Andrzej, Marcin, Stanisław i Wojciech, synowie Marcina, 1635 r. Jan, syn Jana, 1635 r. Wawrzyniec, syn Jakóba, 1653 r. Walenty, syn Felicyana, 1651 r.

Piotr, stolnik mścisławski 1717 r., z żony Katarzyny miał synów, Grzegorza i Krzysztofa. Grzegorz, skarbnik mozyrski 1720 r. Paweł, miecznik mozyrski 1732 r. (Metr. Kor., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

MITOLIŃSKI. Rafał, syn Stanisława, zwolniony od wyprawy wojennej 1537 r. dla braku pełnoletności, ale obowiązany był być przy boku ojca swego (Metr. Kor.).

MITOWSKI. Jan w wojew. krakowskiem 1636 r. (Akta Krakowskie).

MITRASZEWSKI h. NAŁĘCZ. Eleonora, podczaszanka owrucka, żona Aleksandra Korotkiewicza 1800 r. Dyonizy, Józef, Piotr, Stanisław i Jan wylegitymowani w Galicyi 1802 r. Karol, urzędnik we Lwowie 1861 roku. Dyonizy, syn Stefana, z synami, Stefanem i Janem wylegitymowani w Cesarstwie 1837 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej.

MITROWSKI. Baronowie. Bar. Franciszek został 1765 r. generałem-lejtnantem wojsk królewskich (Sigil.).

MITRZYŃSKI. Sebastyan-Franciszek, sekretarz królewski 1676 r., z żony Anny miał syna Zygmunta, pozwanego w 1681 r. przez Umińskiego o sumy (Metr. Kor., Wyr. Tryb. Lubel.).

MITSCHA h. MITSCHA. Herb — tarcza w czworo przedzielona: w I i IV polu czerwonem biały lew w prawo; w II i III polu czerwonem cztery srebrne belki na ukos od prawej ku lewej stronie. Nad tarczą dwa hełmy ku sobie zwrócone, na prawym w koronie pół lwa w lewo, na lewym w koronie trzy pióra strusie, skrajne czerwone, środkowe białe.

Ten herb otrzymał Franciszek-Adam Mitscha, radca nadworny austryjacki, nobilitowany w Galicyi 1810 r.; jego wnukowie, Edmund, radca sądu karnego, i Juliusz, inżynier obwodowy w Tarnopolu 1840 r.

MITSKI. Michał podpisał elekcyę 1669 r. z wojew. wileńskiem.

MITTE h. NAGODY. Piszą się z Świątnicy. Po Mikołaju, subdelegacie grodzkim wiślickim, syn Karol, którego syn Teodor, urzędnik w Warszawie, wylegitymowany w Królestwie 1851 r. Lucyan i Stanisław, urzędnicy w Królestwie 1865 r.

MITTELSTEDT v. MITTELSTÄDT h. MITTELSTÄDT. Herb podług Ledebura — na tarczy belka poprzeczna, na niej trzy róże, nad nią trzy kłosy, pod nią smok.

Rodzina niemiecko-brandeburgska, już w XVII stoleciu osiedlona w Wielkopolsce i Prusach Zachodnich; zamożna i dość rozrodzona. Michał z żoną N. Bitter, posesorowie sołectwa we wsi Rozwald 1766 r. (Kancl.). Michał, vicegerent piotrkowski 1782 r., miał syna Karola-Daniela, po którym synowie: 1) Fryderyk-Oswald z Albertyny Wehrówny pozostawił syna Ludwika, wylegitymowanego w Królestwie 1864 r.; 2) Fryderyk wylegitymowany w Królestwie 1856 r. z synem Alfredem, urodzonym z Agnieszki Knotze.

Władysław żonaty z Bernardą Kalksteinówną 1825 r. Jan, dziedzic dóbr Dąbrówka, w Wiel. Ks. Poznańskiem 1846 r. Józeta, żona Jana Dąmbskiego 1850 r. Aleksander, dóbr Łuszczew, Jan, dóbr Dąbie, i Seweryn, dóbr Różyce 1858 r. w Królestwie dziedzice.

MITTLETON. Patrz Midleton.

MITULEWICZ. Marcin i Rako, bracia, nabyli ziemię, zwaną Mnichowicza, od Marcina Radziwiłowicza 1527 r. (Arch. Szem.).

MITURA. Jan, plenipotent w sprawie Hołojewskiego z Rylskim 1596 r. (Wyr. Tryb. Lubel.).

MITZLER de KOLOFF. Wawrzyniec, rodem Sas, doktór filozofii i medycyny, radca królewski 1751 r., otrzymał 1754 r. przywilej na założenie drukarni; historyograf polski, wielkie oddał przysługi literaturze naszej przez przedruk znakomitszych dzieł naszych i swe pisma historyczne i literackie. Wawrzyniec w 1768 r. otrzymał nobilitacyę; um. 1770 r. N., chorąży wojsk koronnych 1786 r. (Vol. Leg., Sigil.).

MIZAREJ. Jan Juriewicz, bojar królewski 1549 r. (Bon.).

MIZERADZKI. Jan, syn Onufrego i Agnieszki, ur. 1791 r. we wsi Zamokliskach, w lubelskiem, wszedł 1809 r. do 1 pułku Ks. Warszawskiego i w 1818 r. wyszedł do dymisyi w stopniu podporucznika; w 1831 r. został porucznikiem, ostatnio kapitanem i otrzymał krzyż złoty Virtuti Militari. Odbył kampanię w Rosyi 1812 r. (Ks. Wojskowe).

MIZERSKI. Marcin pozwany 1580 r. przez Poniatowskiego o szkody. Walenty, dziekan warszawski, proboszcz chynowski 1776 r. Michalina Koszucka, żona N. 1830 r. (Wyr. Tryb. Lubel., Ks. Gr. Czerskie).

MIZEWICZ v. MIZIEWICZ. Bartosz, bojar ejszycki 1522 r. Paweł w ziemi kujawskiej 1733 r. (Metr. Litew., Lauda ziemi kujawskiej).

MIZGIER h. MIKULIŃSKI. Franciszek, dziedzic wsi Kotowszczyzna, elektor 1764 r. z pow. słonimskiego, zaślubił Petronelę Dybowską i z niej miał trzech synów: Kazimierza, Michała i Stefana. Kazimierz, porucznik wojsk koronnych, pokwitowany 1766 roku przez Stanisława *Poddubnia*-Mizgiera z sum należnych mu w spadku po Stefanie *Poddubniu*-Mizgierze; Kazimierz legitymował się w Galicyi 1804 r. (Akta po-Galicyjskie, Quaterniones).

MIZGIER h. NOWINA. W pow. słonimskim. Hrehory, syn Wasila, woźny pow. słonimskiego 1584 r.; jego syn Andrzej, woźny brzesko-litewski 1596 r. Mikołaj, podkomorzy upicki 1613 r. Hrehory w pow. słonimskim 1634 r. Władysław i Mikołaj podpisali z wojew. nowogrodzkiem pospolite ruszenie 1698 roku.

Leon-Kazimierz, rotmistrz i poseł orszański 1743 r. Karolina, podstolanka orszańska, żona Antoniego Dziekońskiego, podskarbiego nadwornego litewskiego 1750 r. Franciszek żonaty z Barbarą Zaborowską 1772 r. Kazimierz, rotmistrz słonimski 1780 r. (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

MIZGIER h. PRUS II. Dyonizy, syn Antoniego, z synem Mikołajem, Piotr, syn Antoniego, z synem Włodzimierzem i Michał, syn Józefa, z synami: Aleksandrem, Julianem i Leonardem wylegitymowani w Cesarstwie 1854 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej.

MIZGIER h. SIENIUTA. Wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty: 1) gub. grodzieńskiej: Stefan, syn Franciszka, z synem Adamem, Aleksander, syn Dominika, z synami, Adamem i Felicyanem, oraz Sylwester i Józef, synowie Dominika, 1848 roku; 2) gub. kowieńskiej: Szymon z synem Kazimierzem i jego potomstwem i Józef z synem Józefem i tego potomstwem, synowie Kazimierza, wnukowie Jana, 1862 roku.

MIZGIER Jan, kapitan regimentu łanowego 1783 r., otrzymał 1790 r. nobilitacyę (Vol. Leg.).

MIZGIER. Marceli, syn Stefana i Łucyi z Puhlów, ur. 1788 roku w m. Johansburgu, w Kurlandyi, postąpił 1801 roku do wojska pruskiego; w 1807 r. wzięty do niewoli francuskiej, zaciągnął się dobrowolnie do pułku 1 jazdy Ks. Warszawskiego; przeznaczony 1809 r. do pułku 8 ułanów, a w 1814 r. przeniesiony do 3 pułku ekklerów gwardyi francuskiej, był wysłany na wyspę Elbę; po powrocie 1816 r. przeznaczony do szwadronu

ułanów gwardyi, w 1823 r. awansował na podporucznika w korpusie weteranów. Odbył kampanie: 1807 r. w Prusach, 1809 r. w Polsce, 1812 roku w Rosyi, 1814 r. we Francyi; za męstwo otrzymał krzyż kawalerski srebrny Legii Honorowej (Ks. Wojskowe).

MIZIEWICZ. Franciszek, syn Jana i Maryanny, ur. 1787 r. w Bracławiu, wszedł 1808 roku do 1 pułku artyleryi pieszej Ks. Warszawskiego i w 1810 r. został porucznikiem klasy 2, a wkrótce tegoż roku porucznikiem klasy I; w 1815 r. naznaczony audytorem dywizyi w sztabie korpusu artyleryi inżynierów. Odbył kampanie: 1809 r. przeciw Austryi, 1812 roku w Rosyi i 1813 r. w oblężeniu Drezna. Był żonatym z Maryanną Wiłucką i w 1819 roku urodził się mu w Warszawie syn Franciszek-Józef (Ks. Wojskowe).

MIZIONOWICZ. Jan, syn Stefana, z potomstwem zapisani do ksiąg szlachty gub. kijowskiej 1803 r.

MIŻUTOWICZ h. LUBICZ. Potomstwo Adama, Ignacego, Tadeusza i Antoniego, synów Michała, wnuków Stefana, wylegitymowane w Cesarstwie 1848, 1849 i 1860 roku, osób 66, i zapisane do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MIŻUTOWICZ h. MIĘSZANIEC. Łazarz, syn Michała, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1799 r.

MIŻYKOWICZ. Jurij, bojar somiliski, otrzymał 1494 r. przywilej na pustki w pow. dorsuńskim (Metr. Litew.).

MLĄDZKI v. MŁĄDZKI h. PRUS III. Wzięli nazwisko od wsi Mlądz, w ziemi czerskiej. Po Ściborze syn Stanisław, deputat na sejm 1564 roku. Anna, żona Sebastyana Karczewskiego 1564 r. Jakób, dziedzic wsi Mlądz, miał synów, Franciszka i Gabryela; po Franciszku z Anny Glinieckiej synowie: Andrzej, Marcin, Prandota, żonaty z Jadwigą Przedworską 1607 r., Waleryan i Wojciech, dziedzic części wsi Mlądz 1591 r., i z nich Marcin pozostawił syna Franciszka, żonatego z Agnieszką Borowską, a Waleryan miał córki: Annę, Helenę, Krystynę, żonę Tomasza Parolewicza-Wasieńczewicza, Zofię i syna Aleksandra.

Gabryel, drugi syn Jakóba, w 1596 r. wprowadzony do dóbr Dobieszyna, Sobiekurska i Woli Sobiekurskiej, z żony Katarzyny N. miał synów: Andrzeja, Jana i Wojciecha; po Janie syn Sebastyan z żony Agnieszki Łochowskiej pozostawił syna Piotra, wprowadzonego 1620 r. do wsi Suffczyna i Woli Suffczyńskiej, żonatego z Anną Łychowską.

Po Jakóbie córka Jadwiga za Floryanem Miastkowskim 1590 roku i syn Krzysztof. Anna, żona Jarosława Łukomskiego, podkomorzego lidzkiego 1590 roku. Po Macieju synowie, Andrzej i Piotr, dziedzice na Mlądzu

i Woli Mlądzkiej i z nich Andrzej zapisał 1597 roku dożywocie żonie Zofii Oczkównie.

Po Franciszku synowie: Heronim, Krzysztof i Walenty, dziedzice na Mlądzu i Woli Mlądzkiej 1609 r. Maryanna, żona Stanisława Jeżewskiego 1610 r. Jadwiga, córka Andrzeja, żona Bartłomieja Święcickiego 1629 r. Anna, żona Aleksandra Celejowskiego 1630 r. Andrzej, syn Macieja i Eufemii Sępochowskiej, 1642 r. Wojciech, syn Piotra, zapisał 1643 r. dożywocie żonie Maryannie Wolińskiej. Jerzy, dworzanin królewski, syn Aleksandra, sędziego ziemskiego smoleńskiego, wprowadzony do dóbr Świder 1667 r. Stanisław i Wojciech podpisali elekcyę 1674 r. z ziemią czerską. Stanisław, podczaszy bracławski 1689 r. Po Wojciechu syn Piotr i córki, Jadwiga, żona Aleksandra Miastkowskiego, i Felicyanna, żona Szymona Chajęckiego, ustąpili 1690 r. części Suffczyna i Woli Suffczyńskiej siostrze swej Annie (Conv. i Don. Vars., Ks. Gr. Czerskie).

MLECZKO h. KORCZAK i DOLIWA. Senatorowie w rodzinie: Wojciech-Emeryk, wojewoda podlaski 1665 roku. Wiktor-Konstanty, starosta żmudzki 1670 r.

Są niezawodnie gałęzią Korczaków, przybyli zaś na Podlasie w końcu XIV wieku z Rusi chełmsko-wołyńskiej, gdzie przedtem pod Chełmem i pod Łuckiem mieli posiadłości, o które jeszcze w 1469 roku prowadzą proces. W aktach sądowych pierwszy z tego rodu na Podlasiu występuje Grzymek z Patkowicz, podsędek ziemski drohicki 1427 roku. On i Skidro z Łosic, sędzia ziemski drohicki 1438 roku, to najdawniejsi ze znanych ziemskich dostojników podlaskich. Z aktów spółczesnych i z genealogii sądowej z 1610 r. znamy dwóch synów tego Grzymka, czyli Grzymisława, Mikołaja z Saczkowa, dziedzica dóbr Czaple 1438 r., i Stanisława, dziedzica Patkowicz 1448 r.

Stanisław sprzedał Patkowicze (dzisiejszy Patków) Piotrowi Malowskiemu, sędziemu drohickiemu w 1448 r.; żoną jego była, lecz zapewne nie pierwszą, Helena z Ostrowca, (2v. Michlaszowa 1469 r.); miał córkę Katarzynę, która wyszła w 1455 r. za Jewłaszkę de „Szwienczna“, oraz znanych nam sześciu synów: Rafała (Raczko), Mikołaja (Miczko), Jana (Saczko), Olechnę (Leczko), Grzymisława (Hryczko, Hrymała, Grzymała) i najmłodszego, urodzonego już po 1455 r. Pawła de Golothy. Wszyscy oni zostawili potomstwo. Od Mikołaja, członka sądu drohickiego 1484 r., idzie kwitnąca dotąd gałąź Mleczków podlaskich, od Pawła poszli Mleczkowie na Litwie i Żmudzi (Pawłowicze), wygaśli w XVII wieku, od Grzymisława idą Mleczkowie przydomku *Grzymała*, wygaśli w drugim pokoleniu w XVI wieku, od Jana i Olechny (Olechno Sakowicz) poszły dwie linje Saczków, wygasłe w XVIII wieku.

Rafał Mleczko Sakowicz, komornik (namiestnik) sądowy drohicki 1482 r. i zastępca drohickiego starosty 1480—1483 r., (być może tenże sam Rafał Raczko Saczkowicz, starosta mielnicki 1493 r.), z żony Anastazyi po-

zostawił synów zwanych Raczkowiczami-Saczkowiczami, z których Paweł Raczko, wojski bielski 1517 r., jest protoplastą podlaskiego rodu Raczków, wygasłego w XVIII wieku, w genealogii jednak z 1610 r. czterej synowie tego Rafała z innej żony Barbary zaliczeni są do rodu Mleczkow-Saczkowiczów: Mikołaj, Rafał, Jan i Stanisław, i najstarszy z nich Mikołaj, dziedzic dóbr Czaple, głośny był swego czasu z burzliwości i kłótni ze swym pasierbem, Mikołajem Hlebowiczem, wojewodzicem połockim. Mikołaj ożenił się 1517 r. z wdową, Stanisławową Hlebowiczową, wojewodziną połocką, Zofią, z domu Korczewską; jedynaczką, dziedziczką wielkiej fortuny na Podlasiu, ztąd nieporozumienia najpierw z pasierbicą, Elżbietą Ościkową, wojewodziną trocką, i następnie o wiele sroższe z pasierbem. Całe życie jego było nieokiełzane; zabił brata swego Rafała, wdowę po nim Katarzynę, córkę Andrzeja Sadowskiego, wziął do siebie, o co procesowała go „wzgardzona“ prawa małżonka. Godzą się wreszcie i mąż przed śmiercią 1542 roku zapisał żonie dożywocie na Czaplach i Liszkach, a wdowa po Rafale wyszła 2v. za Pawła Kołakowskiego (Jabłonowski Podlasie III). Bracia ci zeszli bezpotomnie, z wyjątkiem Jana, który brał sukcesyę po Mikołaju 1543 r. i miał córkę Barbarę za Jerzym z Trzecina Trzcińskim.

Gałąź na Litwie i Żmudzi. Synem rzeczonego Pawła de Golothy, a wnukiem Stanisława Mleczki z Patkowicz, mógł być Mleczko, namiestnik uszpolski i obelski, a już niezawodnie Wojciech Pawłowicz, dziedzic na Surwiliszkach (pow. kowieński), członek sądu rosieńskiego 1540 r.; żonaty z Elżbietą, która zapisała mu trzecią część dóbr swoich 1530 r. Bohdana Wasylówna Kurczówna, Andrzejowa Dzierzkowa, podkomorzyna trocka, usynowiła jej syna, Jana Mleczkę i zapisała mu Michaliszki, może to siostra tej Elżbiety?

Jan Wojciechowicz, pisarz ziemski upicki 1570 r., a potem sędzia wojew. wileńskiego i spółcześnie podstarosta sądowy żmudzki, posiadał dobra Surwiliszki, Datnowo (po Sołłohubach), Wierzeliszki, Pożercze, Michaliszki (po Kurczach), Szyrwińsk, Porańsk, Pomosk, Poswolsk, Likejgajty i in., w trzech województwach, a w pięciu powiatach. Wiele miał sąsiedzkich zatargów, a głównie z Malcherem ks. Gedrojciem, biskupem żmudzkim, o granice Surwiliszek. Jako dysydent, wyznania helweckiego, poleca w testamencie „ciało swe pochować sposobem chrześcijańskim bez zabobonów kościoła rzymskiego“. Umarł 1587 r. w Datnowie i pogrzebano go w Surwiliszkach nad brzegiem Niewiaży, na górze zwanej Goszną. Pozostała po nim wdowa, Helena Matwiejówna ks. z Kozielska Ogińska, łowczanka wielka litewska (urodzona z Katarzyny Tarłówny, chorążanki sandomierskiej) i dziesięcioro ich dzieci, wszystkie jeszcze nie pełnoletnie, siedmiu synów: Andrzej, Wojciech, Jan, Jerzy, Krzysztof, Mikołaj i Stanisław, oraz trzy córki: Anna, Krystyna i Regina. Romantyczna opowieść podana przez Leona Potockiego (Pam. Hamert.) o śmierci Jana Konstantego Mleczki i „Mleczkowej Mogile“ nad Niewiażą jest to zapewne ubarwione przez wieść gminną wspomnienie o tym dysydenckim grobowcu

Jana Wojciechowicza Mleczki. Z córek jego Anna była za Wojciechem, synem Bartłomieja, Dowmontem-Siesickim, chorążycem wiłkomierskim, a od 1613 r. stolnikiem upickim.

Andrzej, wojski wiłkomierski, a od 1610 r. sędzia ziemski upicki, od 1605 r. starosta subotnicki, a z sejmu 1613 r. wraz z bratem Jerzym komisarz do granic od Kurlandyi. W 1617 r. zajął zamki kurlandzkie w imieniu królewskiem i wraz z czterema innymi pełnomocnikami, ustanowił prawodawstwo dla Kurlandyi (Formuła Regiminis). Sędzia Andrzej z żoną Anną Semenówną Stawecką-Szyszczanką, w 1605 roku odziedziczył Surdegi i królewszczyznę Subotniki; w Surdegach uposażył miejscowy monastyr i cerkiew, nadając im wieś Wojzdale. Nie żył już 1622 roku, a fundacyi dopełniła 1627 — 1636 roku pozostała wdowa z przyzwoleniem jego braci: Jana, Krzysztofa i Mikołaja. Andrzej był widocznie dysydentem, gdyż przed śmiercią uczynił zapisy na zbór wileński; umarł bezpotomnie, a w 1624 r. wdowa po nim wychodzi za Samuela Bilewicza, podstolego trockiego, i była ona jeszcze 3v. za Kazimierzem Horodyńskim 1636 r.

Jan Janowicz, brat poprzednich, stolnik królewski i pisarz ziemski upicki 1604 r., stolnik upicki i pisarz ziemski żmudzki 1613 r., a ostatnio 1616 r. sędzia ziemski żmudzki, w 1613 r. stolnikostwo upickie przelał na szwagra, Wojciecha Dowmonta-Siesickiego; posłował na sejmy, z których był w 1613 r. poborcą ziemi żmudzkiej, w 1616 r. komisarzem do granic od Kurlandyi, a 1626 r. deputatem na Trybunał skarbowy litewski. Sędzia Jan z żony Fiedory Zdanowny, która miała dożywocie na wójtostwie purwieńskiem, pozostawił syna Wiktora-Konstantego, i, zdaje się, drugiego, o wiele młodszego Albrechta, oraz córkę Eufemię, która była 1v. za Romanem Sumorokiem, stolnikiem kowieńskim, dworzaninem królewskim, a 2v. za Heronimem Ozięblowskim, starostą skirstymońskim.

Wiktor-Konstanty, starosta i wojewoda, czyli tak zwany generał żmudzki, na mocy konsensu królewskiego otrzymał 1635 r. wójtostwo purwieńskie, na Żmudzi; najpierw strukczaszy jkr. mości, poseł i podsędek ziemski żmudzki 1648 r., następnie sędzia ziemski żmudzki i waleczny regimentarz wojsk żmudzkich 1655—1657 r. po śmierci Janusza Radziwiłła podczas najazdu Moskwy i Szwedów, odniósł walne zwycięstwo nad Szwedami pod Birżami, a pod Porostkami przybył w czas ze skuteczną pomocą hetmanowi Gosiewskiemu. Komisarz do odgraniczenia Mazowsza od Prus i Litwy 1660 roku, komisarz do zapłaty wojska, starostą żmudzkim został 1670 r., a przedtem od 1648 roku posłował na sejmy, z których był wielokrotnie delegatem w różnych sprawach publicznych (Vol. Leg. z lat 1648, 1649, 1658, 1667, 1669, 1770, 1673, 1676). Wiktor-Konstanty zmarł 1679 r., gdyż w tym roku senatorskie krzesło po nim zajmuje Jan Kazimierz Sapieha, późniejszy hetman wielki litewski; starosta fundował kościoły w Datnowie, na Żmudzi i w Boptach 1672 r.; miał za sobą Zofię Dołmatównę-Isajkowską, łowczankę wielką litewską, urodzoną z Anny Pacówny, wojewodzianki trockiej, wdowę po Samuelu Pacu, 2v. Helenę Kossakowską.

Jego córka Konstancya była za Janem Brzostowskim, kasztelanem trockim, i wniosła w dom męża Datnów, Świsłocz, Mosarz, Michaliszki, Wołkołatę, Hrojno, Sitno, Indurę i inne majętności, bo jeszcze po Pacach i Wołowiczach spadały na nią sukcesye. Siostra jej, ale widocznie przyrodnia, Helena, była za Zygmuntem Biegańskim, podkomorzycem połockim; druga, lub może taż sama Helena, innego ślubu, była za Zygmuntem Duninem-Rajeckim, wojewodzicem mińskim, marszałkiem wiłkomierskim 1672 r. Być może synem, lecz prawdopodobniej bratem Wiktora-Konstantego, starosty żmudzkiego, był Albrecht-Wiktor, sędzic żmudzki, deputat ze Żmudzi na Trybunał litewski w 1667 r., następnie podstarosta sądowy żmudzki 1672 r.

Krzysztof, syn Jana i Ogińskiej, wojski kowieński 1612 r., starosta bopciański, w 1615 r. zapozwany przez Mikołaja Urbanowicza do sądu, jakoby złe czary rzucał na jego dobytek, został uniewinniony z prawem pociągnięcia do odpowiedzialności oszczercy. Wojski umarł bezpotomny, a Bopty po nim odziedziczył synowiec Wiktor, późniejszy starosta żmudzki.

Mikołaj, najmłodszy syn Jana i Ogińskiej, chorąży orszański 1613 r., podwojewodzy wileński 1625 r., a następnie podkomorzy orszański 1631 r., poseł na sejm 1631 r., zkąd naznaczony członkiem komisyi dla zapłacenia długów W. Ks. Lit., oraz pełnomocnikiem dla wytknięcia kanału, któryby w myśl królewicza Władysława Wilię z Berezyną połączył. Za młodu dysydent, około 1619 roku podobnie jak jego brat Andrzej poczynił zapisy na zbór wileński; pod starość widocznie gorliwy katolik, według badań bowiem prof. J. M. Giżyckiego w dobrach swych w miasteczku Chołopieniczе osadził Karmelitów i uczynił dla nich szczodrą fundacyę 1640 r. Śmierć przeszkodziła mu jednak w należytem uskutecznieniu tego zamiaru, a żona jego Eufemia Mleczkówna, podsędkówna upicka, widocznie córka jego synowca Jana-Kazimierza Mleczki, owdowiawszy, nietylko dożywotniczka, ale i sukcesorka bezdzietnego męża, wyszedłszy następnie za Mikołaja Ciechanowieckiego, wojewodę mścisławskiego, wniosła mu Chołopienicze; Karmelici przetrwali tam tylko do 1684 r.

Jerzy, syn Jana i Ogińskiej, pisarz ziemski upicki, w 1613 roku, poseł na sejm i z tegoż sejmu sędzia dla uczynienia sprawiedliwości między obywatelami pow. upickiego i książęty kurlandzkimi; w 1614 r. Halszka Wydrzanka Stefanowa Sorycka wypłaciła mu należne 4300 kop groszy lit. Jerzy nie żył już w 1627 r. i z Bogdany Burbianki pozostawił syna Jana-Kazimierza.

Jan-Kazimierz, podsędek upicki, poseł na sejm 1648 roku i elektor Jana Kazimierza; w 1658 r. ciotka jego Apolonia z Ogińskich Michałowa Zienowiczowa zapisała mu i jego żonie cztery tysiące flor. Być może, jego to syn N. Mleczko, który w czasie wojny szwedzkiej i moskiewskiej poległ pod Rasławiem 1656 r.

Eufemia, córka podsędka Jana-Kazimierza, była za Mikołajem Ciechanowieckim, wojewodzicem mińskim, potem wojewodą mścisławskim 1669 r. Z badań zaś prof. Giżyckiego nad historyą Karmelitów w Chołopieniczach (dziś gub. mińska) zdaje się być rzeczą pewną, że ta podsędkówna upicka,

była przedtem za swym stryjecznym dziadem Mikołajem Mleczką, podkomorzym orszańskim, i z jednym i drugim bezpotomna, wyszła po raz trzeci (już po 1665 roku) za Gedeona Chaleckiego i z tym miała synów, którzy, odziedziczywszy Chołopienicze, usunęli z nich Karmelitów, ufundowanych przez Mikołaja Mleczkę, a na ich miejsce osadzili Dominikanów w początku XVIII wieku.

Tak wygaśli po mieczu w piątem pokoleniu potomkowie Pawła. Według Kojałowicza pieczętowali się oni Doliwą, Niesiecki jednak w spisie senatorów, a także Bartoszewicz i Kossakowski uważają ich za Korczaków. Inne źródła dają im za herb Róże, a mianowicie Genealogia Ogińskich z 1732 r. i panegiryk z 1670 r., w którym jednak zaznaczona jest rodowa wspólność z Korczakami Mleczkami.

Grzymisław Saczkowicz Mleczko de Gałki, wojski drohicki 1495 r., piąty z kolei syn Stanisława de Patkowicze, w dzieciństwie zwan Hryczką, potem *Grzymała*, miał według pomienionego dokumentu z 1610 roku syna Stanisława *Grzymałę*, chorążego drohickiego 1536 r., tego zaś syn Szczęsny *Grzymała*, znany Okolskiemu i Niesieckiemu jako *Grzymisław*-Mleczko, starosta kobryński. Ten Szczęsny Grzymisław, będąc dzierżawcą sieleckim, w 1531 r. obdarzył wraz z żoną swoją Zofią niejakiego Mikołaja Borowskiego folwarkiem Sieliszcze, co królowa Bona zatwierdziła. Zeszedł bezpotomnie, brat zaś jego Wojciech był księdzem, i po bezpotomnem też zejściu ich siostry Petroneli Obryckiej, dla rozdzielenia spadku po nim na Czaplach, Choszczówce, Gałkach i Kamionbrodzie, zebrano akta sądowe rodzinne i sporządzono genealogię sukcesorów 1610 r. Prócz Mleczków i Saczków spadkobiercami też byli Iwanowscy, synowie Jakóba, stolnikiewicza podlaskiego, urodzeni z Anny Kiszczanki, starościanki drohickiej. Rzeczone jednak dobra po staroście kobryńskim przeszły na Mleczków potomków Mikołaja Saczkowicza, drugiego z kolei syna Stanisława de Patkowicze.

Gałąź Podlaska. Mikołaj, członek sądu drohickiego, dziedzic na Szkopach i Choszczówce, ożeniony był z Heleną Swejkówną (Ciechanowiecką), córką Stefana Swejki, czyli Stefana de Ciechanowiec. Synem Mikołaja był Stanisław ze Szkopów, zm. 1521 r., po którym z żony Anny syn Leonard, dziedzic na Szkopach, umarł po 1559 roku, a tego syn znów Stanisław ze Szkopów pisał się Szkopowski i był gajewnikiem podlaskim i mielnickim. Wszyscy trzej jedynacy, i z nich Leonard miał tylko trzy siostry z których Katarzyna była za Janem Rozpądowiczem z Jabłonny, Anastazya za Janem-Feliksem Kunatem - Wyrozębskim, Dorota za Heronimem Kamieńskim. Stanisław, gajewnik nie żył już w 1588 r. i z żony Doroty ze Skromowicz (Skromowskiej) pozostawił synów: Marcina, Wojciecha, Łukasza i Jana, który umarł młodo, bezpotomnie.

Marcin, dziedzic na Czaplach, Liszkach, Choszczówce i Obrompałkach, z jego imieniem wiąże się znowu inna tragiczna historya rodziny Mleczków. Młodzieńcem zamordowany został w Mołmotkach 1588 r. przez złoczyńców, których nasłali nań krewniacy Saczkowie. Toczyła się o to

sprawa w grodzie drohickim. Pochowano go przed ołtarzem w kościele w Wyrozębach, w murowanych katakumbach (Istnieje ona dotąd jako grobowiec Mleczków, zapewne pozostałość po dawnym kościele). W kilka lat później dwaj bracia Toczyscy Jan i Piotr, zakradłszy się nocą do kościoła, rozwalili jego grób, rozbili trumnę żelazem okutą, zerwali z ciała delię ze złotą agrafą, wysadzaną drogiemi kamieniami, z palca zdjęli złoty pierscień z herbem Korczak, a samo ciało porzucili przed kościołem. Czytamy to w skardze sądowej podanej przez braci zabitego 1595 r.

Wojciech, drugi z synów Stanisława, dziedzic na Szkopach, Czaplach, Obrompałkach i Wyrozębach, które 1604 r. z bratem Łukaszem na Borychów wymienił, cześnik podlaski 1594 r., a następnie 1606 r. podkomorzy podlaski (drohicki), posłował na sejmy i czynny był w różnych sejmowych komisyach (Vol. Leg. z lat 1595, 1607, 1616, 1621). W 1626 r. wybrany z województwa podlaskiego deputatem na Trybunał Wielkiej i Małej Polski, a w roku następnym ostatni już był raz posłem na sejm warszawski; umarł 1628 r., z żony Zofii z Kotwiczów pozostawił jedynego syna Mieczysława i córkę Izabelę, która była za Krzysztofem ks. Szujskim, podstolim brzesko-litewskim.

Mieczysław ze Szkopów miał 22 lata, gdy wraz z ojcem w 1626 r. wybrany został z Podlasia sędzią Trybunału w Piotrkowie i w Lublinie; elektor Władysława IV i poseł na sejm elekcyjny 1632 r., deputat z koła rycerskiego do złożenia przysięgi nowo obranemu monarsze; przedtem jeszcze dworzanin pokojowy, poseł królewski 1625 r., miecznik 1630 r., a strukczaszy królewski 1631 r., sekretarz króla Władysława IV 1633 r., w 1638 roku starosta mielnicki. Po ojcu odziedziczył Gałki, Borychów, Czaple i Liszki, a po Kiszkach Siliwonki, Bożą Wolę i inne dobra, włości woźnicko-huszlewskiej; w 1644 r. erygował i na nowo uposażył cerkiew i parafię w Szkopach, dawniej już ufundowaną przez Mleczków. Będąc na drodze do największych zaszczytów, zmarł w 43 roku życia 1646 r. i pochowany w lubelskim kościele katedralnym, gdzie miał okazały, niedawno dopiero zagładzony grobowiec, z obszernym ładnie wystylizowanym napisem, przechowanym u Starowolskiego; starosta pozostawił jedynego syna Wojcieoha-Emeryka.

Wojciech-Emeryk, starosta mielnicki i łosicki, regimentarz wojsk podlaskich, a następnie wojewoda podlaski 1665 r. W 1648 r. poseł na sejm elekcyjny i członek orszaku dla zaświadczenia przysięgi Jana Kazimierza na pacta conventa, walczył pod Zborowem, Beresteczkiem i Żwańcem; niezłomny obrońca Podlasia 1655—1656 r., pierwszy istotnie nie poddał się Szwedom, o czem czytamy w dyplomie Jana Kazimierza, wydanym mu 1665 r. na województwo podlaskie. Wojewoda miał rezydencyę w Huszlewie, gdzie wraz z żoną Anną Opalińską, wojewodzianką kaliską, fundował kościół i parafię 1669 r. Według tradycyi rodzinnej poległ w bitwie z Turkami, i niejakie sprawdzenie tego faktu mamy w Vol. Legum. Oto

na sejmie 1673 r. wojewoda Mleczko wybrany z senatu deputatem do rady wojennej przy hetmanach koronnych, a więc był zapewne przy Sobieskim pod Chocimem, a jeśli tak, to z wojny tej żywym już do domu nie wrócił. Ożeniony był powtórnie z Emerencyanną-Magdą ze Żmigrodu Stadnicką, wojewodzicówną bełzką, wdową po Andrzeju Ostrorogu, staroście garwolińskim. Ta owdowiawszy powtórnie, fundowała 1676 r. kościół w Wyszkowie (pow. węgrowski) i następnie wyszła po raz trzeci za Mikołaja Paca, starostę kościańskiego.

Łukasz na Szkopach i Wyrozębach, brat dwu porzednich, znakomity rycerz, jak świadczy o nim Aleksander Gosiewski, wojewoda smoleński, iż, poczynając od wyprawy multańskiej 1595 r., mężnie walczył we wszystkich wojnach za Zygmunta III, a będąc już w latach sędziwych niepospolite jeszcze oddał usługi rycerskie jako towarzysz chorągwi tegoż wojewody, w wiekopomnej obronie Smoleńska 1633—1634 r. Łukasz pozostawił syna Stanisława, jedynego podobnie jak i Wojciech. Bolesław, starosta mielnicki, komisarz z sejmu 1638 r. do rozgraniczenia województwa brzeskiego z lubelskiem i podlaskiem (Vol. Legum). Ten Bolesław dotąd bliżej nie poznany, może to pomyłka imienia, a może Łukasz miał drugiego syna, nie wykazanego w genealogii z 1792 r.

Stanislaw, łowczy mielnicki, a po przejściu Wojciecha-Emeryka na województwo, otrzymał po nim starostwo mielnickie 1665 r., a w trzy lata później wskutek układów rodzinnych i na mocy przyzwolenia królewskiego zrzeka się tego starostwa na rzecz Kazimierza Cieciszewskiego z zastrzeżeniem praw najstarszego z synów swoich, gdy dojdzie pełnoletności; elektor Michała Korybuta 1669 r. i Jana Sobieskiego 1674 r., w 1673 r. został wraz z dziećmi prawym spadkobiercą po Wojciechu-Emeryku, wojewodzie podlaskim, który mu już w 1652 r. uczynił zapis dziesięciu tysięcy flor. na wszystkich dobrach swoich; z Krystyny Bokiejanki Wojciechówny Kułyskiej, podstolanki podlaskiej, pozostawił czterech synów: Wojciecha, Stefana, Kazimierza i Bronisława, który umarł młodo bezdzietnie, oraz trzy córki: Katarzynę 1v. za Michałem Gałęskim, 2v. za N. Sadowskim, Zuzannę 1v. za Stefanem Mogilnickim, 2v. za Andrzejem Czosnowskim i Ewę za Adamem Suchodolskim.

Wojciech, najstarszy z synów Stanisława, jako się rzekło, miał prawo na starostwo mielnickie, gdy dojdzie do lat, które wziął 1667 r. Kazimierz Cieciszewski z warunkiem, że w swoim czasie retro je powróci domowi i imieniowi Mleczków pod zakładem 30 tysięcy flor., był więc Cieciszewski substytutem Wojciecha przed jego pełnoletnością. Według genealogii z 1792 r. miał ten Wojciech jednego syna Antoniego, który został księdzem.

Stefan, brat Wojciecha, cześnik i regimentarz podlaski, według tejże genealogii, wydanej urzędowo w grodzie drohickim, po ojcu odziedziczył Szkopy. Stefan regimentarzował swemu województwu zapewne w konfederacyi tarnogrodzkiej 1715 roku, a jak niesie podanie rodzinne, poległ

w bitwie, przed śmiercią zaś przekazał Szkopy swemu przyjacielowi, towarzyszowi chorągwi.

Kazimierz, syn starosty Stanisława i Krystyny Bokiejanki, dziedzic na Borychowie, z niewiadomej nam żony miał synów, Antoniego i Michała zmarłego młodo.

Antoni, stolnik inflancki 1757 r., którego słynna z rozumu i działalności Anna z Sapiehów Jabłonowska, wojewodzina bracławska, zaszczycała dozgonną serdeczną przyjaźnią i zaufaniem bezgranicznem; przemieszkiwał też długi czas w Siemiatyczach jako administrator jej dóbr. Elektor Stanisława Leszczyńskiego 1733 roku., Stanisław Czosnowski, miecznik trembowelski, przekazał mu 1742 roku swoje prawa na sumy spadkowe po wspólnej ich ciotce Ewie z Mleczków Adamowej Suchodolskiej. W 1761 r. prowadził sądowy proces z Franciszkiem ks. Woronieckim i jego żoną Joanną Wyrozębską o spadek po stryju swym Wojciechu-Emeryku Mleczce, wojewodzie podlaskim. W 1771 r. Zbierzchowski odstąpił mu Poryte, Zbrzeźnice i Śledzie, w ziemi łomżyńskiej, urzędownie jednak dobra te nabył jego syn Kazimierz, stolnikiewicz inflancki, od Marcina z Zagórza Zbierzchowskiego, podkomorzyca łomżyńskiego, za 130 tysięcy flor. Stolnik Antoni ożeniony był z Joanną Moczulską i oboje pochowani w rodzinnych katakumbach przy kościele w Wyrozębach, ich synowie, Kazimierz i Piotr są przedstawicielami dwóch linij tej gałęzi, a Józef-Eustachy i Antoni-Ignacy podobno zginęli w czasie konfederacyi barskiej; była i córka Anna-Scholastyka ur. 1743 r.

Linia Piotra. Piotr-Heliodor, ur. 1744 r., elektor Stanisława 1764 r., skarbnik 1779 r., wojski 1781 r., potem 1790 r. miecznik ziemi mielnickiej, dziedzic dóbr Poryte, Jabłoń, Śledzie, Klimasze i in., Żychliński nadmienia, że po rozbiorze kraju proponowanego sobie tytułu hrabiowskiego przyjąć nie chciał. Ożenił się dopiero w 1792 r. z Barbarą Wielądkówną, łowczanką inflancką, córką Franciszka, i umarł 1812 roku, a pochowany w kościele w Puchałach. Piotr pozostawił dwóch synów, Onufrego i Jana i również dwie córki, Józefę i Krystynę. Z córek, Józefa była za Janem Narzymskim z Janczewa, Krystyna za Ignacym, synem Ludwika, Pęczkowskim z Leśniewa (pow. pułtuski).

Onufry-Tadeusz, starszy syn powyższego Piotra, znany w swoim czasie obywatel kraju, jeden z przodowników ówczesnego odradzającego się życia gospodarczego w Królestwie, dziedzic dóbr Ciszewo, pod Augustowem, a w 1834 r. nabył Poryte od Eustachego Mleczki; żonaty z Aleksandrą Pruszakówną, córką Aleksandra, podkomorzyca pomorskiego, i Maryi Skarzyńskiej, kasztelanki Królestwa, która wniosła mu dobra Gawłów, Żuków i in., w sochaczewskiem, odziedziczone po stryju, Tomaszu Pruszaku, ostatnim kasztelanie gdańskim. W latach 1824—1830 jako przedsiębiorca świetnie przeprowadził kanał augustowski według planu Ignacego Prądzyńskiego. Będąc członkiem kompanii budowy kolei żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, a zawarowawszy sobie kredyt w Banku Polskim, w 1844—

1848 r. prowadził energicznie roboty, co naraziło go na wielką stratę, gdy Bank wskutek niewypłacalności Łubieńskiego, wbrew umowie, zmuszony był kredyt mu powstrzymać. Czynny przez całe życie, przypisując klęskę 1831 r. niewoli włościan, jeszcze przed 1840 r. nadał im w swoich dobrach przywilej wolności i własności gruntów; ostatnim jego dziełem było założenie cukrowni w Sanikach u swego szwagra i wspólnika, Tomasza Pruszaka. Pomimo prawdomówności kochany był przez wszystkich, którzy go znali; um. 1853 r., w 58-ym roku życia bezpotomny, leży w kościele w Żychlinie; jedyna córeczka Marya, dzieckiem zmarła w Neapolu, a wdowa po nim wyszła za Władysława Gruszeckiego, znanego radcę komitetu Tow. Kred. Ziemskiego.

Jan Chrzciciel-Apolinary-Paulin, ur. 1800 r., zm. 1869 r., brat poprzedniego, sędzia pokoju pow. łomżyńskiego, prezes wyborów Tow. Kred. Ziem. w Łomży, właściciel dóbr Zbrzeźnica i Poryte, które po bracie odziedziczył, oraz Jakaci i Pstrągów, które mu wniosła żona Konstancya Downarowiczówna, córka Jana i Józefy Narzymskiej; pozostał po nich syn Jan z Jakaci, zmarły bezżennie w 1892 r., i córka Wanda zm. 1908 r., która była za Ignacym Ośniałowskim z sandomierskiego.

Linia Kazimierza. Kazimierz-Roman, starszy syn Antoniego, ur. 1742 r., ochrzczony z ceremonii 1753 r. w Siemiatyczach, podkomorzy dworu jkr. mości, elektor Stanisława Augusta 1764 r., wraz z bratem Piotrem odziedziczył po ojcu Borychów, na Podlasiu, oraz dobra w ziemi łomżyńskiej: Poryte, Zbrzeźnicę, Śledzie, Konopki, Zyski, Jabłoń, Cieciorki, Dąb i Klimasze; podział między braćmi nastąpił dopiero w 1804 roku. Kazimierz otrzymał Zbrzeźnicę i Borychów, a nadto posiadał w ziemi łomżyńskiej, Wybrany, Kozaki, Krupy, Gosie-Otole, Zalesie, Pruszki i Kalinówkę zapisane mu w 1770 r. przez krewnego, Józefa Czosnowskiego, miecznika trembowelskiego, urodzonego z Zuzanny Mleczkówny, z którego córką jedynaczką, Różą z Obór Czosnowską, w tymże roku się ożenił. Kazimierz-Roman, komisarz z sejmu czteroletniego do ofiary 10-go grosza z ziemi łomżyńskiej, a następnie członek komisyi zarządu cywilno-wojskowego, testament napisał w Wybranach 30 lipca 1809 r., żona jego umarła w Otolach 1827 r., i oboje leżą w katakumbach kościoła w Kołakach, pozostawili pięciu synów: Marcina, Ksawerego, Antoniego, Ferdynanda i Eustachego, oraz dwie córki, Wiktoryę i Salomeę; z córek starsza Wiktorya, ur. 1773 roku, wyszła za Józefa Wnorowskiego, a Salomea była 1v. za N. Zaleskim, 2v. za Antonim Ciołkowskim ze Szkopów.

Marcin-Kajetan z Borychowa, najstarszy z synów Kazimierza, podkomorzego królewskiego, i Róży Czosnowskiej, ur. 1771 r., a ochrzczony z ceremonii 1792 r., był sędzią pokoju pow. łosickiego, prezesem rady hypotecznej Trybunału cywilnego, pierwszym i ostatnim z wyborów pisarzem kancelaryi ziemiańskiej wojew. podlaskiego, którego hypotekę zorganizował tak, że innym za wzór służyła; żonaty z Julią Doliwianką, sędzianką ziemską wiską, dziedziczką Duplewic, um. 1855 roku bezpotomny, a Borychów

i Bujały zapisał 1849 r. synowi Kazimierzowi, zastrzegając dożywocie i pochowanie ciała obok żony w katakumbach kościoła w Wyrozębach.

Ksawery Franciszek-Emeryk, brat poprzedniego, ur. 1772 r., ożenił się na Białej Rusi, w gub. mohylowskiej, z Zofią Łubowską i tam od 1821 r. zamieszkał, nabywszy wraz z żoną od ks. Franciszka Sapiehy dobra Zakuplińskie z miasteczkiem Mohylowskiem. W 1823 roku wniesiony do szóstej części genealogicznej księgi szlachty Cesarstwa, był z wyborów podsędkiem pow. bychowskiego, um. 1838 roku, jedyna jego córka Zofia była za Porębskim (Józefem?), żyła krótko, a gdy i pozostała po niej córeczka zgasła dzieckiem, dobra Zakuplińskie spadły na Mleczków, stryjów jej matki.

Ferdynand-Sebastyan, ur. 1777 r., zm. 1845 roku, brat poprzednich, radca pokoju pow. łomżyńskiego, po ojcu odziedziczył Zbrzeźnicę; był żonatym z Teklą Kossowską, podkomorzanką drohicką, urodzoną z Ludwiki Ossolińskiej, kasztelanki gostyńskiej. Inteligentny i utalentowany, grał podobno na wszelkich instrumentach; bardzo czynny 1831 roku, więziony był potem z bratem Antonim. Owdowiawszy, ożenił się 2v. z wychowanicą pierwszej żony, Eleonorą Boguszewską i pozostawił z niej osieroconych w dzieciństwie trzech synów: Ksawerego, Symforyana i Emeryka, oraz córkę Emilię.

Ksawery, zm. 1877 roku, dyrektor cukrowni w Chodorkowie i in., z Ludwiki Jałbrzyk-Wyszyńskiej zostawił synów, Wincentego, urzędnika Izby skarbowej, i Jana młodo zmarłego w Nikołajewie 1903 r.

Symforyan, partyzant 1863 r., ułaskawiony przez cesarza Aleksandra II, służył w wojsku, i zmarł w Puławach 1890 r., gdzie koledzy na miejscowym cmentarzu katolickim wystawili mu grobowiec.

Emeryk razem z bratem partyzant 1863 r., a po upadku powstania poszedł na tułaczkę i podobno się ożenił.

Eustachy, najmłodszy z pięciu synów podkomorzego Kazimierza i Róży Czosnowskiej, dziedzic Ciszewa, pod Augustowem, następnie Porytego, które w 1834 r. odkupił od niego Onufry Mleczko, um. 1846 r. i leży w katakumbach kościoła w Koziczynie, pow. ciechanowskiego Był żonatym z Józefą Łuckiewiczówną, urodzoną z Jundziłłówny, siostry Józefa Jundziłła, profesora Uniwersytetu wileńskiego; jedyny ich syn Henryk i córka Kornela, ur. 1814 r., była za Wincentym Miedzielskim, bezpotomna.

Henryk, ur. 1812 r., zm. 1879 roku, szkoły ukończył w Łomży jako pierwszy uczeń; wypadki 1831 r. przerwały mu studya prawne w Akademii warszawskiej; w 1845 r. udał się na Białoruś z pełnomocnictwem dla objęcia rzeczonego wyżej spadku po Julii Porębskiej. Pobyt swój tam upamiętnił wyzwoleniem poddanych w dobrach Zakuplin, już to pobrawszy małe wykupne, już całkiem bez wykupu. W 1854 r. ożenił się z Teresą Pruszakówną, stryjeczną siostrą swej stryjenki Onufrowej Mleczkowej, córką Antoniego Pruszaka, podkomorzyca pomorskiego, kawalera orderów i pułkownika wojsk polskich i nabył dobra Trzebień, w radomskiem, a w końcu zamieszkał w Warszawie, gdzie żona jego Teresa Mleczkowa zasłynęła.

jako założycielka i wzorowa kierowniczka pierwszego u nas zakładu freblowskiego; umarła 1884 roku i oboje leżą w grobowcu na Powązkach. Jej wizerunek i życiorys w Tygodniku Kłosy z 1885 r.; jedyna ich córka Marya wyszła za Pawła Czosnowskiego z Rzęgnowa.

Antoni z Otol, syn Kazimierza i Czosnowskiej, ur. 1774 r., odziedziczył po ojcu Gosie-Otole, Leśnicę i Sokolą Łąkę; w 1808 r. ożenił się z Józefą Jaksa-Bykowską, córką Adama; duże straty poniósł w 1812 r., będąc dyrektorem magazynów zbożowych w Łomży, Tykocinie i Ostrołęce, a w 1831 r. wskutek spustoszenia majątku przez bitwę pod Ostrołęką. Był też potem więziony w cytadeli warszawskiej. Wylegitymowany wraz z braćmi ze szlachectwa 1838 r. w Królestwie, owdowiał 1838 r. i umarł 1847 r. i został pochowany z żoną w katakumbach kościoła w Kołakach. Pozostał po nich jedyny syn Kazimierz i dwie córki, Walentyna ur. 1814 r., zm. 1885 r. była za Antonim Zaleskim, dziedzicem Otole i Anna ur. 1816 r., wyszła za Stanisława Zaleskiego, synowca Antoniego.

Kazimierz, ur. 1818 r., zm. 1883 roku, jedyny syn Antoniego z Otol i Józefy Jaksa - Bykowskiej ze Stawisk, po stryju Marcinie otrzymał Borychów i Bujały-Mikosze, w pow. sokołowskim, a za żoną Wilhelminą Wierusz-Kowalską, córką Jana z Frydrychowic, dobra Osówkę, w pow. konstantynowskim. W 1860 roku on jeden z pierwszych zniósł pańszczyznę i następnie włościan od czynszu uwolnił. Kazimierz pochowany na cmentarzu w Bordziełowce obok syna Jana, a żona zmarła w Warszawie 1902 r., spoczywa na Powązkach w grobie matki. Kazimierz i Wilhelmina byli rodzicami dziewięciorga rodzeństwa, siedmiu synów: Gracyana, Stanisława, Józefa, zm. 1908 r. bezpotomnie, Władysława, Jana, zm. 1878 r. bezpotomnie, Ignacego i Maryana, oraz dwóch córek, Waleryi i Klemencyi dotąd niezamężnych.

Adam-Gracyan, ur. w Osówce 1849 r., właściciel dóbr Widne, pow. prużański, korespondent „Gazety Rolniczej“ i innych czasopism, wylegitymowany ze szlachectwa wraz z innymi braćmi w Cesarstwie 1903 r., ożeniony z Emilią Nałęcz-Gorską, ma z nią jedynego syna Stanisława 1899 r.

Piotr-Władysław, urodzony w Bujałach 1855 r., doktór medycyny.

Stanisław-Kajetan, literat i heraldyk, jego obszerny życiorys pomieszczony w Wiel. Encyklopedyi Powszechnej Ilustrowanej.

Ignacy-Antoni, urodzony w Osówce 1861 r., właściciel dóbr Gościmin, w pow. płońskim, i Anielin, w pow. pułtuskim, ożeniony z Jadwigą Nałęcz-Komornicką z Dąbia, urodzoną z Maryi Peretjakiewiczówny - Perkowskiej, ma dwóch synów, Kazimierza i Leszka, oraz córkę Isię (Jadwigę).

Maryan-Henryk-Jakób, urodzony w Osówce 1864 roku, urzędnik Banku dyskontowego w Warszawie, ożeniony z Wandą Michalską ma tylko dwie córki, Maryę i Wandę (Zbiory P. Stanisława-Kajetana Mleczki, Miesięcznik Heraldyczny).

MLECZKO h. TRĄBY. Trudno dziś jeszcze orzec, jaki ma związek genealogiczny Jan z Kurelowic, z ziemi połockiej, który w 1563 r., gdy Moskwa Połock zawojowała i spustoszyła jego ojcowiznę, przeniósł się w krakowskie i tam ożeniony z Barbarą Wilkowską, herbu Leliwa, otrzymał 1569 r. na sejmie lubelskim stwierdzenie swego szlachectwa, jako syn wielce dostojnego rodu obojga rodziców (Akta Gr. Krakowskie). Jan miał synów: Gaspara, Jakóba, Macieja i Stanisława, i od Jakóba poszli Mleczkowie zamieszkali na Szląsku, a od Macieja idą Mleczkowie w Małopolsce, którzy podobno dotąd tam egzystują. Zniemczeni potomkowie Jakóba na Szląsku przyjęli dawny herb rodu Czelów — strzała w słup, zakończona u dołu w rozpierzeniu dwiema różami pięciolistnemi.

Powyższy Jakób, syn Jana, zamieszkały na Szląsku, otrzymał 1578 r. zaświadczenie królewskie, że należy do starożytnego rodu w Koronie, noszącego na tarczy czerwonej trzy czarne myśliwskie trąbki. Tegoż 1578 r. Stanisław i Gaspar wnieśli do Metryki Koronnej akt świadczący, że brat ich rodzony Jakób, pełniący obowiązki skarbnika u wojewody mołdawskiego Bohdana, złożył rachunki w porządku i wyliczył się ze wszystkiego, co stwierdzają Paniewski, Czartoryski i Wasiczyński (Metr. Kor.).

MLECZKOWSKI h. ABDANK. N., dziedzic części na Bonkowie-Witach, w pow. szreńskim 1552 r. (Ks. poborowe). Marcin z ziemią warszawską podpisał elekcyę 1648 r.

MLECZNY h. ULINA. Mikołaj, dziedzic wsi Janikowice i Maciejów 1470 r. (Lib. Benef.). Jan, Piotr i Stanisław, dziedzice Sieciechowic i Lesiewicz 1585 r. (Wyr. Tryb. Lubel.).

MLECZYŃSKI. Jan, sędzia kapturowy liwski, 1632 r. podpisał elekcyę z ziemią liwską.

MLEKICKI. Byli w ziemi warszawskiej i pisali się od wsi Mlekitki. Andrzej otrzymał 1540 r. wójtostwo grodzieckie. Wojciech, syn Floryana, dziedzic części Mlekitki 1589 r. Maciej, Gabryel, Anna i Józefa, dzieci Jana, 1598 roku. Andrzej, syn Bartłomieja, żonaty z Anną Śmiadkowską 1598 roku.

Stanisław i Mateusz, synowie Jana, podzielili się 1608 r. dobrami Wygnanka. Paweł, Marcyan, Jan i Walenty, synowie Stanisława i Joanny Kręckiej, pokwitowani 1618 r. z posagu przez Katarzynę z Mlekickich Szpotową, i z nich Walenty żonaty z Zofią Gośniewską. Zygmunt otrzymał 1623 r. sołectwo. Walenty, syn Sebastyana, dziedzic części Brzumina 1633 r. Jan, syn Walentego, ożeniony 1639 r. z Maryną Boniecką. Walenty, syn Stanisława, żonaty z Elżbietą Dolecką 1657 r. Stanisław, syn Walentego, dziedzic części Brzumina, podpisał elekcye 1669 i 1697 roku z ziemią warszawską (*Metr. Kor., Don. Vars.*).

MLEKUS. Jan Mickowicz dostał 1514 r. dwie pustki w pow. mejszagolskim. Petrasz Necowicz otrzymał 1522 r. przywilej na dobra Bijgoliszczy. Stanisław, ks. proboszcz gedroicki 1528 r. (Metr. Litew.).

MLICKI h. DOŁĘGA. Senator w rodzinie, Kajetan, kasztelan sierpski 1788—1794 r.

W wojew. płockiem, w XV stoleciu pisali się *Jarnult*, a niektórzy brali przydomek *Goliasz*. Goliasz z Mlic 1437—1452 r. Jan de Mlicze miał syna naturalnego Jakóba, który w nagrodę zasług otrzymał 1530 r. szlachectwo i przez Feliksa Srzeńskiego, kasztelana dobrzyńskiego, dworzanina królewskiego, został przyjętym do herbu Dołęga (Metr. Kor.). Jan, chorąży ciechanowski 1523 r. Katarzyna, żona Mikołaja Kuczborskiego 1535 r. Mikołaj, Piotr i Stanisław, synowie Bartłomieja 1578 r. Jan, dzielny żołnierz, ścigając za uciekającymi Szwedami pod Kirholmem, gdy chroniących się do pewnego kościoła chciał wziąć do niewoli, zabity został 1605 r. Jan, syn Marcina, 1631 r. Piotr, burgrabia płocki 1666 r. Heronim, syn Arnolfa, 1667 r. Anna, żona Bartłomieja Jeżewskiego 1680 r.

Grzegorz, burgrabia grodzki płocki 1701 r., zaślubił Annę Bromirską i z niej miał córki, Katarzynę za Stanisławem Zdzienickim, miecznikiem stężyckim, Teofilę 1v. Stanisławową Karwosiecką, 2v. za Sabinem Mańkowskim, i czterech synów: Antoniego, Jana, proboszcza gnieźnieńskiego i radomskiego 1727 r., kanonika płockiego i łuckiego 1738 r., archidyakona uniejowskiego, referendarza koronnego, a ostatnio prezydenta Trybunału koronnego, Józefa i Stanisława.

Antoni, skarbnik zakroczymski 1726 r., elektor 1733 roku z wojew. płockiego, ostatnio pisarz ziemski płocki, zaślubił Ludwikę Czapską, 2v. za Jakóbem Sokolnickim, i z niej miał syna Michała, wojskiego płockiego, bezpotomnego.

Józef (Jan), dziedzic Bronowa, elektor 1733 r. z wojew. podlaskiego, skarbnik, został 1746 r. cześnikiem lubelskim, i z żony N. Rozwadowskiej pozostawił syna Floryana, po którym syn Wojciech z Honoraty Jaworskiej miał syna Józefa, urzędnika w Płocku, wylegitymowanego w Królestwie 1839 roku.

Stanisław, ostatni syn Grzegorza, burgrabiego, elektor 1733 roku z wojew. płockiego, wojski płocki, zaślubił Petronelę Gałczyńską i z niej pozostawił córki, Agnieszkę za Maciejem Łuczyckim, Franciszkę, żonę Ksawerego Pstrokońskiego, i syna Kajetana.

Kajetan, cześnik 1779 r., podstarosta 1781 roku płocki, kasztelan sierpski 1788 roku, kawaler orderu św. Stanisława, miał dwie żony, Józefę Sierakowską, córkę Maksymiliana, kasztelana płockiego, z niej córka Maryanna i synowie, Antoni-Maksymilian i Józef, i Wiktoryę Kiełczewską, starościankę kowalewską, z której córki, Rozalia za Feliksem Pstrokońskim i Wiktorya.

Antoni-Maksymilian, dziedzic Kuźniczy, pułkownik wojsk polskich 1821 r., żonaty z Maryanną Moszczeńską, córką Michała, pozostawił córki: Laurę za Edmundem Mielęckim, Michalinę za Ksawerym Koszutskim, Paulinę, żonę Aleksandra hr. Bnińskiego, Sabinę za Antonim Koszutskim i Waleryę, żonę Józefa Mielęckiego.

Józef, syn kasztelana Kajetana, dziedzic Ossówca, zaślubił Maryannę Bogatkównę, kasztelankę kruszwicką, i z niej pozostawił trzech synów: Dyonizego, Jana i Teofila.

Dyonizy z żony N. Mroczkowskiej pozostawił dwóch synów, Franciszka i Kazimierza; po Franciszku z Kazimiery Łyskowskiej synowie, Dyonizy i Ignacy, a po Kazimierzu z 1-ej żony Janiny Brzeskiej syn Jan, a z 2-iej żony Zofii Janta-Połczyńskiej córka Aniela.

Jan, drugi syn Józefa, dziedzic na Ostrówku, w pow. strzelińskim, z żony Kazimiery Trzebuchowskiej pozostawił synów: Augustyna, dziedzica Lubienia, bezpotomnego, Bolesława i Władysława; po Bolesławie, dziedzicu Palędzia, z Jadwigi Wybickiej córka Marya za Stefanem Szumlańskim, a po Władysławie, dziedzicu Ostrówka, z Leokadyi Modlińskiej córki: Helena Jaszyńska, Izabela za Stefanem Moszczeńskim i Anna Kryńska.

Teofil, trzeci syn Józefa, dziedzic Ossowca, zaślubił Franciszkę Wyrembską i z niej pozostawił córki: Józefę za Jarosławem Frezerem, Emilię za Tadeuszem Czarlińskim i Maryę za Wacławem Lustańskim (Ks. Gr. Płockie, Kancl., Sigil., Żychl.).

Oprócz powyższych, Marcin, pisarz grodzki płocki, elektor 1733 r. z wojew. podlaskiego, miał syna Józefa, który podpisał elekcyę 1733 roku z wojew. podlaskiem. Jan, ks. proboszcz w Radomsku 1766 roku. Józef, sztabs-kapitan regimentu dragonów buławy wielkiej koronnej 1777 r. (Sigil., Vol. Leg.).

Jedna gałąź tej rodziny, biorąca przydomek *Melita*, zamieszkiwała w Warmii. Bracia: 1) Ludwik z żony Knobelsdorff w 1780 r. miał synów, Wojciecha, młodo zmarłego, i Jana, dziedzica dóbr Marczany, z żoną Rybczyńską bezpotomnego; 2) Zygmunt, pułkownik wojsk koronnych, z żony Hatyńskiej miał dwie córki i ośmiu synów; z synów: Józef, major, Zygmunt i Achacy, w wojsku polskiem, Antoni i Jan, w wojsku austryjackiem, Karol, w wojsku pruskiem, Bernard, ksiądz.

MLIKOWSKI. Krzysztof, syn Pawła, 1592 roku (Conv. Vars.). Jan z powiatem grodzieńskim podpisał pospolite ruszenie 1698 r.

MŁADANOWICZ h. DESZPOT. Rafał, rządca dóbr humańskich wojewody połockiego, rozsądny i zabiegły gospodarz, podniósł intratę tych dóbr; w 1768 roku zamordowany został w Humaniu od zbuntowanych Kozaków; jego synowie, Paweł i Adam, a córka Weronika Krebs opisała śmierć ojca i rzeź humańską (Autograf w Bibliotece Wilanowskiej).

MŁAWSKI. Piotr żonaty z Bogumiłą N. 1665 r. (Wyr. Tryb. Lubel.). Apolonia, żona Andrzeja Mierzejewskiego 1771 r.

MŁOCHOWSKI h. BELINA. Wzięli nazwisko od wsi Młochowo, w ziemi warszawskiej. Jan, dziedzic dóbr Młochowo, Daniewice i Gradowo, dostał uwolnienie w 1523 roku od wszelkich sądów z wyjątkiem książęcych; jego synowie: Walenty, Wojciech i Stanisław.

Andrzej *Boxicz* sprzedał 1539 r. wieś Młochowo. Jan otrzymał 1537 r. zapis dóbr Młochówek i Daniewice; jego synowie: Jan, Stanisław i Bartłomiej byli 1564 r. posłami na sejm.

Jan, dziedzic na Młochowie, miał synów: Andrzeja, Marcina, żonatego z Anną Jeżówną 1591 r., i Piotra, i z nich Andrzej pozostawił syna Krzysztofa 1600 r.

Stanisław z Młochowa miał synów: Adama, dziedzica wsi Skupia i Zgorzała, Jana, Łukasza, Maryana i Wojciecha, dziedziców na Młochowie i Zaborowie 1589 roku.

Bartłomiej, ostatni syn Jana z Młochówka i Daniewic, z żony Elżbiety Oborskiej pozostawił syna Marcina, dziedzica na Młochowie 1635 r., po którym z dwóch żon, Zofii Lesiewskiej i Jadwigi Bielskiej, pozostało trzech synów: Marcin, Stanisław i Wojciech, i z nich Wojciech miał syna Adama 1700 roku.

Marcin, najstarszy syn Marcina i Jadwigi Bielskiej, żonaty 1666 r. z Heleną Zaleską, a Stanisław zaślubił 1665 r. Ewę Stanclewską.

Bernard miał synów, Jana i Wojciecha, którzy w 1579 r. prowadzili dział dóbr Służewca. Po Stanisławie synowie: Jurgian, żonaty z Anną Giżycką, Mikołaj i Zygmunt, dziedzice Zaborowa i Woli Zaborowskiej 1607 r. Jakób pozostawił syna Walentego, po którym dwóch synów, Piotr i Wojciech, dziedzic wsi Pławy i Krakowiany; po Piotrze z Elżbiety Oczosalskiej syn Jan.

Anna, żona Jana Chrzanowskiego 1615 r. Elżbieta, żona Jana Baranowskiego, stolnika bracławskiego 1646 r. Jadwiga za Janem Kłodzińskim 1660 r. Adam, Piotr, Stanisław i Wojciech z ziemią warszawską, oraz Marcin i Piotr z ziemią czerską podpisali elekcyę 1669 r. Jadwiga za Walentym Łoskim 1670 roku. Adam, Kazimierz i Marcin z ziemi warszawskiej, a Piotr i Stanisław z ziemi czerskiej, elektorowie 1697 r. (Metr. Kor., Conv. Vars., Zap. Tryb. Piotrk., Don. Vars., Ks. Gr. Czerskie).

Katarzyna za Antonim Bienieckim, podczaszym trembowelskim 1701 roku. Anna, żona Łukasza Kurzątkowskiego 1702 r. Wojciech żonaty z Franciszką Jaworską, burgrabianką sochaczewską 1740 r. Jan ożeniony z Agnieszką Jastrzębską 1740 r. Stanisław, Józef i Jakób, synowie Walentego, 1777 r.

Piotr kupił majątki Many 1667 r. i Jeziorzany 1672 r.; jego syn Józef miał syna Antoniego, burgrabiego czerskiego, dziedzica dóbr Kociszew 1762 r., po którym trzech synów: Paweł, Józef i Piotr.

Paweł, komornik ziemski czerski 1788—1793 r., burgrabia czerski 1789 r., żonaty z Barbarą Rykaczewską z której syn Michał, ur. 1786 roku w Kociszewie, dziedzic dóbr Kociszew, wstąpił 1806 r. do 2 pułku ułanów Ks. Warszawskiego i w 1807 r. został podporucznikiem w 4 pułku piechoty. Michał, porucznik, awansował 1808 r. na kapitana z przeznaczeniem do 11 pułku piechoty; 1813 roku przeniesiony do korpusu weteranów, wyszedł 1816 r. do dymisyi w stopniu majora. Odbył kampanie: 1807 roku przeciw Prusom, 1808 do 1812 r. w Hiszpanii, 1812 r. w Rosyi i 1813 r. w oblężeniu Gdańska, wylegitymowany w Królestwie 1841 r.; um. 1853 r. we wsi Zaszków, gub. płockiej; z żony Klary Stanczakówny jego synowie: Jan wylegitymowany w Królestwie 1841 roku, Antoni, Tadeusz i córka Ludwika Bogucka.

Józef, drugi syn Antoniego, burgrabiego, miał syna Franciszka, który z żony Maryanny Ostrowskiej pozostawił syna Jana, wylegitymowanego w Królestwie 1843 r.

Piotr, ostatni syn burgrabiego Antoniego, regent czerski 1792 roku, czynny wziął udział w powstaniu 1794 roku, następnie osiadł na Podolu i z Teofili Zaleskiej miał syna Maksymiliana, urzędnika w ministeryum oświaty, wylegitymowanego w Królestwie 1843 r.

MŁOCKI h. PRAWDZIC. Senator w rodzinie, Franciszek, kasztelan wołyński 1784—1796 r.

Dawna rodzina w wojew. płockiem, jednego pochodzenia z Sarbiewskimi; wzięła nazwisko od wsi Młock. Ścibor, podsędek czerski, podpisał dekret przeciwko heretykom 1525 r. Stanisław, syn Wawrzyńca, w wojew. płockiem 1550 r. Stanisław i Zygmunt, synowie Jakóba, dziedzice wsi Młock 1554 r.

Wojciech-Jan, stolnik ciechanowski 1598 roku, miał dwóch synów, Mateusza i Stanisława; po Mateuszu synowie, Andrzej, elektor 1632 i 1648 r. z wojew. bełskiego, i Wincenty.

Stanisław, dziedzic Młocka, Sarbiewa i in., stolnik ciechanowski, deputat na Trybunał radomski 1628 r., elektor 1632 r. z ziemi ciechanowskiej, pisarz ziemski i ciechanowski 1643 r., miał syna Pawła, starostę 1646 r., sędziego ziemskiego ciechanowskiego 1664 r., elektora 1669 roku z ziemi ciechanowskiej, po którym z żony Elżbiety N. córki, Anna za Jackiem Lasockim, wojskim zakroczymskim, Helena i synowie: Marcin, Mikołaj i Stanisław, elektor 1674 r. z pow. wołkowyskiego, wojski zakroczymski i elektor 1697 r. z ziemi warszawskiej.

Jan z ziemią ciechanowską 1632 r. i Ludwik 1632 r. z wojew. płockiem, a 1669 r. z ziemią rożańską podpisali elekcye.

Karol, podstoli ciechanowski 1649 r. Stanisław, pisarz ziemski cieichanowski, i Piotr 1648 roku z ziemią ciechanowską, Andrzej, Jan, Paweł i Piotr 1669 i 1674 r. z wojew. płockiem, Kacper, podczaszy płocki, Stanisław i Mikołaj 1669 r. z ziemią ciechanowską. Ludwik, poseł ziemi rożań-

skiej, z ziemią rożańską, i Stanisław z ziemią warszawską 1674 r., Paweł z ziemią warszawską i Paweł z wojew. płockiem 1697 r. podpisali elekcye.

Jan, skarbnik czerski 1644 r. Jan wysłany 1653 r. od senatu do cara Moskiewskiego z listami, aby nie zrywał przymierza. Wojciech, cześnik płocki 1660 r., żonaty z Elżbietą Wesslówną, stolnikówną koronną. Anna, żona Dominika Krasińskiego, kasztelana ciechanowskiego 1660 r.

Jan-Andrzej, podczaszy płocki 1695 r., miał syna Kacpra, po którym syn Stanisław 1737 r. Stanisław, wojski zakroczymski, na sejmie 1701 r. bronił Sapiehów i chciał ich pogodzić ze szlachtą litewską; chorąży warszawski 1709 r., podkomorzy i starosta zakroczymski 1710 r., żonaty z Elżbietą Jerzynianką, cześnikówną grabowiecką. Kazimierz, sekretarz królewski, podczaszy bracławski 1724 r., stolnik wyszogrodzki, elektor 1733 roku z wojew. płockiego. Paweł, cześnik warszawski, żonaty z Eleonorą Józefowicz-Hlebicką, wojszczanką połocką 1725 r.

Michał, starosta i pułkownik zakroczymski 1713 r., deputat na Trybunał koronny 1723 r., elektor 1733 roku z ziemi zakroczymskiej, żonaty z Teresą Orzechowską, miał synów, Fabiana, cześnika zakroczymskiego 1749 r., żonatego z Franciszką Młodecką, i Józefa, dziedzica dóbr Rasztów, Białobłota, Arciechów i in., który w 1730 r. otrzymał wójtostwo we wsi Modlin; podstolego czerskiego, elektora 1733 r. z wojew. bełskiego, stolnika wyszogrodzkiego 1748 r., starostę zakroczymskiego i sieradzkiego 1754 r., marszałka konfederacyi zakroczymskiej 1764 r., który fundował Kapucynów w Zakroczymiu. Józef z Katarzyny Gostyńskiej, wojszczanki włodzimierskiej, miał córkę Józefę za Stanisławem Grzybowskim, podkomorzym liwskim, i synów: Tadeusza, Jakóba i Franciszka, którzy podpisali elekcyę 1764 r. z ziemią zakroczymską.

Tadeusz otrzymał 1771 r. od ojca swego starostwo zakroczymskie, a 1772 r. wójtostwo w m. Serocku i sołectwa we wsiach Wrony i Gołuchy; komisarz cywilno-wojskowy ziemi zakroczymskiej 1792 r., był żonatym z Joanną Kicką, podkomorzanką zakroczymską (Metr. Kor., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk., Sigil., Kancl., Ks. Gr. Zakroczymskie).

Jakób, generał-adjutant królewski 1792 r., żonaty z Barbarą Wodzińską, zm. 1813 r., pozostawił synów: Franciszka, dziedzica dóbr Smardzewo, w pow. radomskim, wylegitymowanego w Królestwie 1838 r., i Stanisława, dziedzica dóbr Hołowienki i Grodziska, w pow. siedleckim, wylegitymowanego w Królestwie 1837 r., i Onufrego. Generał miał i drugą żonę Ludwikę z Borzęckich, 1v. Dembowską, i z niej pozostawił syna Alfreda-Aleksandra, ochrzczonego w Warszawie w parafii u Panny Maryi 1815 r., porucznika w 6 pułku strzelców pieszych, zamieszkałego od 1850 r. w Galicyi, dziedzica dóbr Kupcza, po którym syn Włodzimierz, wysoko ukształcony i poeta, zmarł młodo 1861 r., a cały swój majątek legował na stypendya dla ubogich studentów Uniwersytetu warszawskiego.

Franciszek, ostatni syn starosty Józefa, stolnik warszawski 1792 r., zaślubił Teresę Szymanowską, i z niej miał synów: Franciszka, Zygmunta i Joachima, wylegitymowanych w Królestwie 1843 r.

Franciszek, stolnik 1765 r., z chorążego czernihowskiego 1767 r. kasztelan wołyński 1784 r., kawaler orderu Orła Białego 1790 r., przyjmował uroczyście w Zasławiu Stanisława Augusta w jego podróży do Kaniowa 1787 r.; wylegitymowany w Galicyi 1787 r., członek rządu galicyjskiego narodowego w 1809 roku, ożeniony z Młocką, starościanką zakroczymską, córką Michała. Nikodem, prałat płocki 1768 roku, archidyakon dobrzyński 1772 roku. Szymon, biskup greko-unicki włodzimierski i brzesko-litewski 1778—1793 roku. Tomasz, chorąży czernihowski 1781 roku. Kazimierz, kawaler orderu św. Stanisława 1792 r. Michał, radca wojewodzki mazowiecki 1825 r. Franciszek, dziedzic dóbr Koniuchów, Kłodnica i inne w Galicyi 1855 roku.

Franciszek, syn Marcina i Anny, ur. 1784 r. w Czurniewie, w pow. siedleckim, wstąpił 1803 r. do wojska austryjackiego i w 1810 roku został podporucznikiem w 2 pułku piechoty Ks. Warszawskiego; porucznik 1812 r. w 10 pułku piechoty, tegoż roku kapitan, w 1815 roku przeznaczony do 4 pułku strzelców pieszych i w 1817 r. wyszedł do dymisyi. Odbył kampanie: 1805 r. przeciw Francyi, 1812 r. w Rosyi i 1813 r. przeciw sprzymierzonym.

Mikołaj, syn Ludwika i Felicyanny, ur. 1787 roku w Magnuszewie, w pow. pułtuskim, postąpił 1807 r. do 4 pułku Ks. Warszawskiego i w 1810 r. został podporucznikiem; przeniesiony do pułku strzelców pieszych, wyszedł 1815 r. do dymisyi. W 1831 r. był kapitanem w 17 pułku piechoty. Odbył kampanie: 1808—1811 r. w Hiszpanii, 1812 r. przeciw Rosyi, 1813 r. w Prusach (Ks. Wojskowe).

Z osiedlonych na Litwie. Andrzej, starosta chełmicki i orszański 1589 r., jeden z najzdolniejszych wojowników swojego czasu; pułkownik wojsk królewskich, dowodził prawem skrzydłem wojska w bitwie pod Kirholmem 1605 roku, w wojnie moskiewskiej 1607—1612 r. chlubnie odznaczył się i dzielnie bronił Moskwy przeciw powstańcom 1611 r., w nagrodę zasług na zalecenie hetmana Jana-Karola Chodkiewicza, dostał 3000 złotych zapewnionych na starostwie Elemet (?), w Inflantach; osiadł na Litwie i fundował Bernardynów w Orszy 1636 roku; z żony Krystyny ks. Massalskiej, podkomorzanki grodzieńskiej, wdowy po Zienowiczu, miał córkę Annę Heronimową Kryszpin, podskarbinę litewską, i synów, Jana-Karola, sekretarza królewskiego, starostę pińskiego i chełmickiego 1658—1675 r., gońca do Moskwy 1649 r., i Andrzeja-Kazimierza, podstolego oszmiańskiego 1659 r., starostę tłumackiego, ożenionego z Brzozowską, wojewodzianką brzesko-litewską, którzy podpisali elekcyę 1648 r. z wojew. krakowskiem. Jerzy żonaty z Barbarą Chrapowicką, wojewodzianką witebską 1675 r. Jadwiga, żona Józefa Matuszewica, skarbnika mińskiego 1711 r. Aleksandra, żona Aleksandra Gedroica 1830 r.

MŁOCZEWSKI. Piotr podpisał elekcyę 1648 roku z ziemią warszawską.

MŁODAWSKI h. ŁABĘDŹ. Byli w ziemi sieradzkiej i pisali się z Młodawina. Maciej, syn Jana, dziedzic części Młodawina 1542 roku. Jan, zwany *Kazubek*, był świadkiem przy wywodzie szlachectwa. Maciej, dziedzic Przemysława 1556 roku. Jakób z synem Krzysztofem, dziedzice Lutosławic 1567 r. Piotr, syn Jana, dziedzic części Młodawina 1571 r. Zofia, żona Stanisława Krzyckiego 1590 r.

Stanisław, syn Jakóba, 1612 roku. Walenty, burgrabia grodzki sieradzki 1660 r., i Aleksander podpisali elekcyę 1669 r. z wojew. sieradzkiem (Ks. Gr. Opoczyńskie, Sieradzkie Ziemskie, Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk.).

MŁODAWSKI h. MURDELIO. Jerzy, rodem Kroat, w służbie polskiej, dostał od Kazimierza IV w nagrodę zasług wójtostwo Młodaszyn na szląskiej granicy; poległ na Wołoszczyźnie 1497 roku. Kleofas, wojski śniatyński 1490 r. Krzysztof, starosta szmeltyński, dzierżawca powętski, rotmistrz królewski, odznaczył się w wojnie inflanckiej za Zygmunta Augusta i w 1568 r. w 80 koni rozbił 1000 Moskwy; walczył i w 1578 r. przeciw Moskwie; własnym kosztem ufortyfikował Szmeltyn. Adam otrzymał prefekturę adzeleńską 1589 r. Kacper, starosta szmeltyński 1589 roku (Metr. Kor., Metr. Litew.).

MŁODECKI h. PÓŁKOZIC. Pisali się z Młodecina i także z Wielkiego Młodocina, w wojew. sandomierskiem, zkąd przenieśli się na Litwę i Ukrainę. Mikołaj, podstarosta krakowski 1448 r., otrzymał w 1450 r. nadanie prawa niemieckiego dla wsi Młodocin i Stara Wieś, w pow. radomskim. Heronim otrzymał 1497 r. pewne dobra. Andrzej i Jerzy, bracia rodzeni 1512 r. Hipolit, rotmistrz królewski, otrzymał 1521 r. list na dostarczenie koni. Michał, podstarosta przemyślski 1550 r. Mikołaj, wójt we wsi Wissatycze 1566 r. Fabian, wójt we wsi Nowe Jeziora 1578 r. Adam, syn i Anna, córka Idziego, dziedzica Młodocina, 1584 r. Heronim, Jan i Wawrzyniec, synowie Andrzeja, 1584 roku. Piotr i Mikołaj, synowie Teofila, 1584 r. Jan i Stanisław, synowie Pawła, mieli sprawę o działy dóbr 1584 r. Sebastyan, żonaty z Krystyną Tudorowską 1597 r., miał synów: Jana, Floryana, Zbigniewa, Zygmunta i córkę Marynę 1605 r.

Dominik, Franciszek, Krzysztof i Paweł, synowie Andrzeja, 1664 r. Bernard, Jerzy, dwóch Krzysztofów i Maciej z wojew. sandomierskiem, Jan z wojew. nowogrodzkiem, Krzysztof z ziemią przemyślską i Stefan z wojew krakowskiem podpisali elekcyę 1669 r. Maciej z Młodecina 1674 r. z wojew. krakowskiego i dwóch Stanisławów 1697 r. z wojew. sandomierskiego elektorowie. Wojciech z Młodecina, dziekan kamieniecki 1695 r.

Stanisław v. Stanisław-Dyonizy z Wielkiego Młodocina, vicegerent, następnie cześnik łukowski 1706 r., z żony Łucyi Głembockiej miał synów: Arnolfa, Mikołaja, Pawła, Sebastyana i Wiktora; z nich Paweł, podczaszy inflancki, żonaty 1v. z Zuzanną Żeleńską, 1v. Malicką, 2v. z Aleksandrą Ossolińską, miał synów, Stanisława i Józefa.

Stanisław z Wielkiego Młodocina, regent brański 1761 r., sędzia kapturowy i elektor 1764 r. z wojew. sandomierskiego, skarbnik i sędzia grodzki sandomierski, został 1782 roku pisarzem ziemskim sandomierskim 1782 r.; nabył dobra Wronów od Popiela 1787 roku; dziedzic dóbr Miłocice, zabity był od swojego pisarza, podmówionego do tej zbrodni przez Kazimierza, syna tegoż Młodeckiego. Stanisław z żony Salomei Niemiryczówny miał synów: Jana Nepomucena, Kazimierza i Antoniego.

Jan Nepomucen z żony Maryanny Troszczyńskiej pozostawił syna Stefana, podoficera wojsk rosyjskich, wylegitymowanego w Królestwie 1857 roku.

Nepomucen, syn Kazimierza i Agnieszki, ur. 1804 r. we wsi Gromadzice, wszedł 1822 r. do 1 pułku piechoty liniowej i w 1830 r. został podporucznikiem; porucznik w 1831 r. w 11 pułku piechoty, został tegoż roku kapitanem i otrzymał krzyż złoty polski (Ks. Wojskowe).

Kazimierz, ochrzczony w par. Waśniow, dziedzic Wełmowa i Sarnia Zwola, komornik ziemski sandomierski 1790 r., legitymował się w Galicyi 1804 r.; statysta i radca departamentu radomskiego, z Agnieszki Niemiryczówny miał syna Stanisława, dziedzica dóbr Wola, w gub. sandomierskiej, wylegitymowanego w Królestwie 1837 r.

Antoni, ochrzczony 1777 roku w par. Słupia, dziedzic dóbr Chołza (?), w pow. opatowskim, legitymował się w Galicyi 1804 roku; marszałek sejmiku, radca Tow. Kredytowego 1830 roku, wylegitymowany w Królestwie 1837 roku.

Józef, syn Antoniego i Eleonory, ur. 1794 roku we wsi Kowalkowicach, postąpił 1812 r. do pułku artyleryi konnej i w 1815 r. został podporucznikiem i był umieszczony w kompanii drugiej lekkiej pieszej i tegoż roku przeznaczony do bateryi pozycyjnej artyleryi konnej gwardyi, a w 1816 r. wyszedł do dymisyi. Odbył kampanie: 1812 r. w Rosyi, 1813 roku przeciw sprzymierzonym i 1814 r. we Francyi (Ks. Wojskowe).

Jan z wojew. nowogrodzkiem, Paweł z wojew. sandomierskiem i Wawrzyniec z wojew. kaliskiem podpisali elekcyę 1733 r. Kajetan, syn Aleksandra, podczaszego łukowskiego, kanonik lwowski, infułat kodeński 1740 r. Ksawery, syn Józefa i Katarzyny Dembickiej, 1758 r. Kazimierz, stolnik wyszogrodzki, sekretarz królewski 1765 roku, żonaty z Maryanną Jeżewską, łowczanką płocką (Metr. Kor., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Kancl., Sigil., Quaterniones, Akta po-Galicyjskie).

Linia osiadła w wojew. nowogrodzkiem brała przydomek *Stawisz*. Mikołaj z Wielkiego Młodocina, podstarosta przemyślski 1551 r., z żony N. Kochanowskiej miał synów, Jerzego, kustosza sandomierskiego, kanonika warszawskiego 1587 r., i Stanisława.

Stanisław z Młodocina, z żony N. Potkańskiej pozostawił synów: Arnolfa, Jerzego, Jezuitę, zmarłego młodo w 1627 r., i Stanisława, dziedzica Wieniawy, po którym z Barbary Rajskiej synowie: Bernard, Franciszek i Wojciech.

Arnolf otrzymał na prawie lennem dobra Koszowatę, i z żony Agaty Badowskiej miał syna Stefana, po którym z Zofii Krasowskiej syn Zygmunt.

Zygmunt, dziedzic Koszowatej, zaślubił Apolonię Skarzewską i z niej pozostawił trzech synów: Jana, Konstantego i Macieja.

Konstanty z Wielkiego Młodocina, dziedzic Koszowatej, podstoli nowogrodzki 1698 r., żonaty z Barbarą Kaszowską, miał syna Franciszka-Antoniego, dziedzica na Woronczynie, elektora 1733 r. z wojew. kijowskiego, zatwierdzonego w swych prawach do dóbr Koszowatej 1740 r.; podkomorzy nowogrodzki, z żony Zofii Jełowickiej, 2v. za Olizarem, miał syna Józefa-Marcina.

Józef - Marcin, dziedzic Koszowaty, Woronczyna, Warkowicz, Werbe, Ratniowa i Sernik, rotmistrz wojew. nowogrodzkiego i elektor 1733 roku, starosta siwicki, podkomorzy królewski i kawaler orderu św. Stanisława, z żony Domiceli hr. Krasickiej, starościanki podwysockiej, pozostawił córkę Honoratę za Januszem ks. Sapiehą 1808 roku i syna Jana-Kazimierza.

Jan-Kazimierz, dziedzic Koszowatej, Warkowicz i Werbe, marszałek szlachty pow. dubieńskiego, zaślubił Dorotę, córkę Jana Potockiego i Maryanny ks. Czartoryskiej, i z niej pozostawił córki, Maryę za Adamem Gorajskim, Pelagię za N. Poletyłłą i syna Józefa-Marcina, który sprzedał 1867 r. Koszowatę i inne majątki wołyńskie, a nabył Monasterzyska w Galicyi, i z żony Doroty, córki ks. Antoniego Lubomirskiego, pozostawił córki, Maryę, Jadwigę i syna Władysława-Józefa.

Józef-Marcin w 1890 r. otrzymał od papieża Leona tytuł hrabiowski i zmianę herbu — na tarczy w polu czerwonem złoty lew na tylnich łapach wspięty, a obok lwa po jednej srebrnej lilii; w koronie nad hełmem pół kozła (Żychl.),

MŁODNICKI h. KORWIN. Adam z Młodnic miał syna Jacka, po którym z 1-ej żony Katarzyny N. syn Stanisław, ochrzczony 1768 r. i z 2-iej żony Maryanny syn Michał ochrzczony 1773 r. w Bełżycach, legitymowali się w Galicyi 1803 r. (Akta po-Galicyjskie).

MŁODNICKI h. PÓŁKOZIC. Mikołaj, dziedzic dóbr Młodnice, w wojew. sandomierskiem w 1470 r. (Lib. Ben.). Jan z Młodnic sprzedał 1568 r. części tych dóbr Stanisławowi, synowi Abrahama Młodnickiego. Stanisław zeznał 1569 r. sumę na rzecz brata rodzonego Mikołaja. Franciszek, dziedzic Żórawic, żonaty 1584 r. z Agnieszką Tołoczkówną. Jan, Heronim, Wojciech i Stanisław, dziedzice dóbr Młodnice 1589 roku. Wojciech ożeniony z Barbarą Białobrzeską 1599 r.

Jan, syn Jakóba, nabył 1604 r. części wsi Tuszowy. Mikołaj, syn Jana, wprowadzony 1630 r. do części Kruszowa. Jan-Jacek, proboszcz tarłowski i Stanisław, elektorowie 1648 r. z wojew. sandomierskiego. Wojciech i Agnieszka 1668 r. Maciej 1678 r. Józef podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. sandomierskiem (Metr. Kor., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Ks. Gr. Radomskie i Czerskie).

MŁODOCKI h. BRÓG. Mikołaj opłacał 1565 r. pobór ze wsi Makowa, w pow. proszowskim (Wittyg).

MŁODOWSKI h. MURDELIO. Ma być to ta sama familia co Młodawski; biorą przydomek *Strus*. Adam-Antoni, biskup turowski, koadiutor piński, podpisał elekcyę 1764 r. z pow. mozyrskim; następnie koadiutor włodzimierski 1768 roku, a biskup greko-unicki brzesko-litewski i włodzimierski 1778 r., kawaler orderu św. Stanisława (Kancl.).

Była także na Rusi Czerwonej rodzina tego nazwiska. Fedko z Młodowa z przydomkiem *Jaxa* dostał od Władysława III w nagrodę zasług w 1444 r. sto grzywien srebra zabezpieczonych na wsi Kuhajów, na Rusi Czerwonej. Jan, syn Pawła, 1526 r. Stanisław z przydomkiem *Wołdapek*, syn Bernarda, 1612 r. Aleksander, pisarz żup bocheńskich 1678 r. N. z wojew. bełskiem, Stanisław, podstoli żytomierski, z wojew. wołyńskiem i Stanisław z ziemią buską podpisali elekcyę 1733 r.

MŁODYLSKI-STRZAŁKA. Strzałkowie brali niekiedy przydomek Młodylski za nazwisko. Wojciech, podczaszy kruszwicki, wspólnie z synami, Onufrym i Wincentym, posesorowie Łosiatyna, pozwali 1761 r. Michała Ledóchowskiego, kasztelana wołyńskiego, o niesłuszne oskarżenie (Wyr. Tryb. Lubel.).

MŁODYŃSKI h. LUBICZ. Podług Paprockiego dom rozrodzony w ziemi zawskrzyńskiej; wzięli nazwisko od wsi Młodynina, w ziemi ciechanowskiej. Jan, wojski ciechanowski, odkupił 1472 roku wieś Nowicze (Metr. Kor.). Marcin żonaty z Katarzyną Laskowską 1580 r.

Andrzej, syn Marcina, dziedzic wsi Młodynino-Łabędy 1644 r., miał syna Wojciecha, a ten syna Józefa, po którym syn Andrzej pozostawił syna Łukasza, dzierżawcę dóbr Świercze, w pow. pułtuskim, wylegitymowanego w Królestwie 1849 r.

MŁODYŃSKI. Jan wspólnie z żoną Anną Jarocką obrali 1782 r. plenipotentem syna swego Stanisława, który w 1788 roku pokwitował Wojciecha Ulejskiego z wszelkich pretensyj. Stanisław, sekretarz królewski, pokwitował 1791 roku z sumy 202 złp. Jana Wodzińskiego (Ks. Gr. Brzeskie).

MŁODZIANOWSKI h. DĄBROWA. Senator w rodzinie, Stanisław kasztelan lubaczowski 1715 r.

Przodkiem tej rodziny, będącej jednego pochodzenia z Kostkami, Karniewskimi i Rostkowskimi, był Jakób, syn Domarata, z Karniewa, żyjący w pierwszej połowie XV wieku, który dostawszy po ojcu działem wieś Młodzianowo, w ziemi ciechanowskiej, od niej pisał się Młodzianowskim; tę wieś jednak już w 1442 r. sprzedał Karniewskim. Stanisław, jak się zdaje, syn Jakóba miał syna Stanisława, dziedzica na Zanikowie 1486 r., cytowanego w aktach wiskich.

Paweł, podsędek rożański 1540 r., sędzia ziemski rożański 1557 r. miał synów, Pawła i Mikołaja-Eustachego; po Mikołaju-Eustachym synowie: Andrzej, Floryan, Jan i Maksymilian i po Maksymilianie synowie, Heronim i Stanisław.

Mikołaj, podstoli ciechanowski 1531 roku, pozostawił synów, Jana i Walentego, i z nich Walenty miał synów: Jana, Łukasza i Walerego, a po Łukaszu synowie, Jan i Łukasz. Marcin, syn Marcina, dziedzic dóbr Suche 1570 r., miał synów: Grzegorza, Jakóba, Jana, Mikołaja i Stanisława i z nich Jakób, dziedzic wsi Leśniewo, Suche i Łazy 1580 r. Michał, żonaty z Elżbietą Goławińską, pozostawił synów: Andrzeja, Jana i Wojciecha. Jan, regent grodzki warszawski 1597 r.

Andrzej, stolnik czerski 1620 roku, miał syna Heronima (Jarosza), starostę janowskiego, który podpisał elekcyę 1648 r. z ziemią ciechanowską. Wojciech, rotmistrz wojsk królewskich 1623 r. Dominik, Jan, Maciej, Piotr i Tomasz, elektorowie 1632 r. z ziemi ciechanowskiej. Zofia z Karniewa, żona Stanisława Lewickiego, podkomorzego bielskiego 1645 r. Zofia, żona Macieja Krassowskiego, podkomorzego mielnickiego 1650 r. Andrzej, Jakób, Jan i Szymon z ziemią rożańską, a Jan, Krzysztof, Piotr i Władysław z ziemią ciechanowską podpisali elekcyę 1669 r.

Adam, burgrabia opoczyński 1677 r. Po Krzysztofie synowie: Jan, Stefan i Tomasz 1677 r. Jakób, syn Piotra, 1682 r. Jan, rotmistrz wojsk pieszych 1682 r. Stanisław, miecznik kijowski 1682 roku. Jan, Kazimierz, dwóch Marcinów, Mikołaj i Walenty z ziemi ciechanowskiej, Jan z wojew. płockiego i Kazimierz z ziemi nurskiej 1697 r. elektorowie. Jan, burgrabia grodzki bobrownicki 1699 r.

Jan, burgrabia 1701 r., pisarz ziemski ciechanowski 1720 r. Stanisław-Dominik z żony Elżbiety Szabrańskiej miał synów, Adama i Józefa 1702 r. Helena, żona Franciszka Tarły, starościca pilzneńskiego 1704 roku. Wojciech-Jan ze Suchych Ślazów, chorąży czerniechowski 1704 r. Stanisław, pułkownik wojsk królewskich, podczaszy 1712 roku, od 1715 roku kasztelan lubaczowski, był regimentarzem części wojsk koronnych w 1715 r., lecz niedbale pełnił obowiązki; ożeniony z Aleksandrą Czyżewską miał z niej córkę N. za Tarłą, kasztelanem lubelskim, i syna Stanisława, starostę rożańskiego i makowskiego 1764 roku, marszałka konfederacyi rożańskiej 1764 r., który w 1770 roku wspólnie z żoną Magdaleną ustąpił wójtostwo we wsiach Ruchy, Załuza, Łazow i Weslowa; Stanisław ostatnio był sędzią ziemskim ciechanowskim i miał córkę za Kajetanem Bystrzanowskim, kasztelanem buskim.

Antoni z wojew. kaliskiem, Józef z wojew. krakowskiem 1733 r., Jan, miecznikowicz ciechanowski, z ziemią rożańską, Ludwik, z wojew. brzeskiem, Piotr z ziemią łomżyńską, Stanisław, porucznik, z ziemią ciechanowską 1764 r. podpisali elekcye. Wawrzyniec, miecznik 1758 r., wojski większy rożański 1767 r. Aleksander, miecznik 1760 r., wojski mniejszy ciechanowski 1770 r., sędzia grodzki ciechanowski 1773 r., cześnik prza-

snyski 1778 r. Stanisław, podstarosta i sędzia grodzki ciechanowski 1781 r. Józef i Stanisław, synowie Ignacego, wnukowie Józefa, cedowali 1785 r. sumę. Józef, podkomorzy ciechanowski 1791 r. Ewa, żona Stefana Maruszewskiego 1792 r.

Józef, sędzia apelacyjny 1813—1818 r., a najwyższej instancyi 1830 r. Wojciech, ksiądz, sędzia pokoju kozienicki 1813 r. Ignacy i Henryk, podporucznicy w powstaniu 1831 r., następnie emigranci we Francyi.

Po Andrzeju synowie: Jan, miecznik ciechanowski, i Kazimierz 1698 r.; po Kazimierzu syn Stanisław miał syna Kazimierza, a ten syna Andrzeja, po którym syn Józef pozostawił syna Stanisława, żonatego z Teresą Bejżanowską, z niej syn Teofil z Teodozyi Cywińskiej miał synów, Feliksa i Marcelego, wylegitymowanych w Królestwie 1852 r.

Po Aleksandrze, w 1738 r. dziedzicu dóbr Zblich i Gburowo, pochodzący Józef, żonaty z Magdaleną Ryksówną, miał z niej syna Franciszka, wylegitymowanego w Królestwie 1838 r.

Po Aleksandrze, w 1741 r. dziedzicu dóbr Wólka Łanięcka (Akta Rożańskie) synowie: 1) Aleksander, żona Brygida Wołowska, z niej syn Walenty, dziedzic dóbr Wólka Łanięcka, w gub. płockiej, wylegitymowany w Królestwie 1837 r.; 2) Nikodem z Maryanny Smolińskiej pozostawił synów, Łukasza i Stefana, dziedziców wsi Długołęka, w pow. przasnyskim, wylegitymowanych w Królestwie 1837 r.

Po Stanisławie, dziedzicu dóbr Politowo 1744 r. (Akta Ciechanowskie), syn Józef 1774 r. z żony Klary Myszczyńskiej pozostawił synów: Tomasza, dziedzica dóbr Kałęczyno i Cempkowo, w gub. płockiej, Ignacego, dziedzica dóbr Przepitków, w pow. płockim, Teodora, dziedzica dóbr Brody, wylegitymowanych w Królestwie 1837 r., i Cypryana, dziedzica dóbr Pilitowo, w pow. płockim, wylegitymowanego w Królestwie 1838 r.

Wojciech z synowcem Stefanem osiedli na Litwie około 1620 roku; po Stefanie był syn Jan, a po Wojciechu czterech synów: Wacław i Andrzej, 1675 r. Jezuici, Felicyan i Aleksander, stolnik mozyrski, po którym syn N., dworzanin Sapiehów.

Konstancya, żona Jana Gintowta 1630 r. N., dworzanin królewski należał do poselstwa do Moskwy 1667 r. Ignacy z powiatem grodzieńskim podpisał pospolite ruszenie 1698 r.

Andrzej z wojew. brzesko-litewskiem podpisał elekcyę 1733 roku. Józef, miecznik smoleński, żonaty z Anną Kucharską 1740 r. N. żonaty z Barbarą Małyńską, cześnikówną parnawską 1750 r. Antoni, syn Bazylego, zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej 1820 r.

MŁODZIANOWSKI h. MŁODZIAN. Benedykt, syn Franciszka i Anieli, ur. 1789 r. w Warszawie, wszedł 1807 roku do 2 pułku piechoty Ks. Warszawskiego i w 1808 r. został podporucznikiem; porucznik 1809 r. w 17 pułku piechoty, awansował 1811 r. na kapitana; w 1815 r. przeniesiony do 1 pułku piechoty liniowej, w 1816 r. wyszedł do dymisyi i otrzymał po-

sadę sekretarza wydziału skarbowego w Komisyi wojewódzkiej kaliskiej, na której pozostawał lat 14. Odbył kampanie: 1807 roku przeciw Prusom, 1809 r. przeciw Austryi, 1812 r. w Rosyi i 1813 roku przeciw sprzymierzonym. Benedykt otrzymał prawa nowego szlachectwa 1838 r.; umarł w Warszawie 1843 r.

Jan, syn Franciszka i Anieli, ur. 1784 r., nauczyciel szkół księży Pijarów 1803 r., przeszedł 1807 roku do sekretaryatu stanu Księstwa Warszawskiego, i w 1812 r. mianowany sekretarzem tajnym w temże ministeryum; powołany na podszefa audytoryatu generalnego w ministeryum wojny, przeniósł się 1816 r. do Komisyi Rządowej Sprawiedliwości i w 1820 r. został szefem tego biura. W 1833 r. mianowany sekretarzem generalnym Komisyi Rządowej Sprawiedliwości, wyszedł 1836 roku do emerytury; um. 1845 r. w Warszawie.

Józef, syn Franciszka i Anieli, ur. 1773 roku we Lwowie, postąpił jako podpłatnik do administracyi wojennej i w 1812 r. przeznaczony na kontrolera przy płatniku generalnym; 1816 roku naznaczony do pełnienia służby sekretarza, w 1824 r. został podszefem biura zaciągu, a w 1830 r. szefem biura w Komisyi Rządowej Wojny z asymilacyą do stopnia podpułkownika. Wyszedł do dymisyi 1839 r. i umarł w Warszawie 1855 r., pozostawiając córkę.

Roman, syn Franciszka i Anieli, ur. 1785 r. w Warszawie, wszedł 1807 r. w stopniu podsekretarza do ministeryum wojny Ks. Warszawskiego i w 1808 r. został podporucznikiem; sekretarz 1809 r., postąpił 1810 r. na porucznika. Mianowany 1810 roku szefem biura pensyj i wynagrodzeń w wydziale funduszów, w 1811 roku był szefem biura korespondencyj, a w 1812 r. szefem biura popisu wojskowego w dyrekcyi generalnej popisów i konskrypcyj; w 1814 roku przeznaczony do pełnienia służby przy inspektorze popisów i w 1815 roku przemianowany na szefa biura w wydziale ruchu w Komisyi Rządowej Sprawiedliwości, w 1840 r. mianowany referendarzem Stanu; otrzymał 1842 r. prawa nowego szlachectwa z herbem Młodzian, um. 1852 roku. Odbył kampanie, 1809 roku przeciw Austryi i 1813 r. w Niemczech (Ks. Wojskowe).

MŁODZIANOWSKI-JANIKOWSKI h. ROGALA. Byli w północnem Mazowszu, właściwe ich nazwisko było Młodzianowski, do którego dodawali Janikowski, nabywszy w XV stoleciu wieś Janikowo. Stanisław, dziedzic wsi Janikowo 1462 r.; jego syn Stanisław, po którym synowie: Marcin, Paweł, Mikołaj i Niemira 1496 r. Jan i Jakób, synowie Wojciecha, 1552 roku; po Jakóbie syn Piotr 1631 r. (Akta Łomżyńskie).

MŁODZIEJOWSKI h. KORAB. Senatorowie w rodzinie: Andrzej-Stanisław, podkanclerzy koronny 1764 r., biskup przemyślski 1766 r., biskup poznański, kanclerz wielki koronny 1768 r., um. 1780 r. Ludwik, kasztelan nakielski 1775 r.

Rodzina wielkopolska, wzięła nazwisko od wsi Młodziejowice, w pow. pyzdrskim. W końcu XVI stolecia żyło dwóch braci, Chryzostom i Wilbrand. Chryzostom, dziedzic dóbr Młodziejowice, Taczały i inne, miał dwie córki, Krystynę za Janem Otuskim, Zofię za Janem Radeckim i siedmiu synów, i z nich Jan z Barbary Jabłkowskiej miał syna Jana, a Łukasz pozostawił czterech synów: Franciszka, Kacpra, Wilibranda i Stanisława i córki, Annę Janową Turską i Felicyannę Chryzostomową Moszczeńską. Franciszek, najstarszy syn Jana i Jabłkowskiej, zaślubił Maryannę Skrzetuską i z niej miał synów, Łukasza, zakonnika, i Stanisława, zmarłego bezpotomnie.

Kacper, drugi syn Jana i Jabłkowskiej, pozostawił z N. Witowskiej synów, Bazylego, księdza Karmelitę, i Józefa, po którym córka Agnieszka Kurczewska.

Wilibrand, trzeci syn Jana i Jabłkowskiej, z żony Doroty z Przespolewa pozostawił dwóch synów, Stanisława, po którym Andrzej, Jezuita, i Melchiora, elektora 1669 r. z wojew. kaliskiego, po którym z Anny Suszyńskiej syn Maciej ożeniony z Anną Głuchowską 1740 r.

Stanisław, ostatni syn Jana i Jabłkowskiej, zaślubił Katarzynę Dobrzewską i z niej pozostawił synów, Andrzeja i Teodora.

Wilibrand, dziedzic Młodziejowic 1584 r., miał syna Sebastyana, po którym z Zofii Dobrosławskiej czterech synów, i z nich Jan z Agnieszki Gorazdowskiej pozostawił syna Jana, ożenionego z Zofią Gostkowską, z której synowie: Andrzej i Piotr bezpotomni, po Franciszku syn Jan ożeniony z Wolską i Stanisław zm. 1743 roku, którego z Maryanny Dominikowskiej pięciu synów: Fabian, pisarz grodzki poznański 1754 r., Maciej, Bernard, Andrzej-Stanisław, Antoni i córka N. Humnicka.

Andrzej-Stanisław, kanonik krakowski 1759 r., rektor kościoła św. Stanisława w Rzymie 1750 r., proboszcz łucki, kanclerz i audytor prymasa 1764 r., biskup przemyślski i podkanclerzy koronny 1766—1768 r., biskup poznański i kanclerz wielki koronny 1768 roku, człowiek dużych zdolności, opanowawszy osłabionego wiekiem prymasa Łubieńskiego, kierował sprawami kraju i przeważnie wpłynął na elekcyę i zgubne wypadki ówczesne; głównie przyłożył się do utworzenia nienawistnej krajowi i oddającej ją Rosyi Rady Nieustającej i ułożył jej projekt; chcąc obałamucić umysły i odwieść od łączenia się z Barem, rozgłaszał, że Rosya jest z konfederacyą w układach i chce detronizowania Stanisława Augusta; konsyliarz Rady Nieustającej 1775 r., na sejmie popierał gwarancyę moskiewską, a nawet jej żądał; na sejmie rozbiorowem działał wspólnie z Adamem Ponińskim.

Mikołaj z Młodziejowic 1667 r. Jan i Kacper 1669 r. z wojew. kaliskiego i Antoni 1733 r. z wojew. poznańskiego podpisali elekcye. Andrzej, Franciszek i Piotr, synowie Jana i Zofii N., 1672 r. N., żona Mikołaja Mielżyńskiego 1672 r. Ludwik, dziedzic dóbr Nieczajna i Szesno, pisarz ziemski wschowski 1773 r., sędzia grodzki, kasztelan nakielski 1775 roku, żonaty z Cecylią N., dostał 1775 r. na lat 50 starostwo szremskie. Aleksy, kanonik kujawski 1782 r. (Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk., Metr. Kor., Kancl., Sigil.).

MŁODZIEJOWSKI h. ŚLEPOWRON. Senator w rodzinie, Jan, biskup nominat chełmski, um. 1576 r.

W ziemi liwskiej. Mikołaj z żony Zaborowskiej miał córki, Stefanowską, Młodecką i dwóch synów, Jana, opata pokrzywnickiego, który został biskupem chełmskim, lecz umarł zanim dostał zatwierdzenie z Rzymu 1576 roku, i Jacka, dziedzica Masłomiącza, pisarza skarbu koronnego 1571 r., podskarbiego nadwornego koronnego 1580 r., starostę krzeczowskiego i piaseckiego, dzierżawcę żup bocheńskich i wielickich 1591 r., zasłużonego w Rzeczypospolitej, który w 1588 r. nabył Sirosławice, po którym z Agnieszki Wielickiej synowie, Krzysztof i Jacek; po Krzysztofie syn Jan.

Jacek, z podstolego chorąży liwski 1628 r., poseł na sejmy, podpisał elekcyę 1632 roku z ziemią liwską; miał córkę Annę i synów, Kazimierza i Wojciecha. Mikołaj i Aleksander, synowie Jerzego-Wojciecha, dziedzica Masłomiącza 1623 roku. Stefan, Jacek, kanonik liwski, Orygenes, Kazimierz, Jan i Sebastyan podpisali elekcyę 1648 r. z ziemią liwską.

MŁODZIEJOWSKI h. STARY-KOŃ. Senator w rodzinie, Stanisław, kasztelan radomski 1497 r., sandomierski 1501 r.

Stanisław Szafraniec, synowiec wojewody krakowskiego Piotra 1426 r., od swego dziedzictwa wsi Młodziejowice, w Małopolsce, pierwszy pisał się Młodziejowskim; był żonatym z Felicyą Jordanówną 1460 roku. Stanisław, dziedzic dóbr Młodziejowice i Boliń i Jan, dziedzic dóbr Szczytniki i Cisowice 1470 r. (Lib. Benef.). Stanisław, poborca radomski 1490 r., kasztelan radomski 1497 r., a sandomierski 1501 r., zwolniony od wyprawy wojennej 1502 i 1509 r.; jego siostra Katarzyna (Metr. Kor.).

MŁODZIŃSKI v. MŁODYŃSKI. Stanisław, syn Sebastyana z Młodynina Trzpioły, pozwany przez Żmijewskich w 1600 r. o zranienie brata ich Jakóba. Stanisław podpisał elekcyę 1669 r. z wojew. sandomierskiem.

MŁODZOWSKI h. TOPÓR. Mikołaj i Paweł, dziedzice Młodzowy, notowani w aktach lwowskich 1422 r. Stanisław, dziedzic wsi Młodzowy Mniejszej 1470 r. (Lib. Benef.).

MŁOKOSIEWICZ h. FUENGIROLA. Herb — w polu czerwonem baszta sześcioboczna z blankami, w jej bramie lew złoty w prawo, z mieczem w łapie stojący; w koronie pół lwa w prawo, lecz z łbem zwróconym nieco w lewo, z mieczem w łapie; labry czerwone i złote.

Franciszek, syn Feliksa i Agnieszki Szymańskiej, ur. 1772 r. w Kośminie, w wojew. kaliskiem, wstąpił 1789 roku do 7 pułku piechoty wojsk koronnych i w 1795 r. został podporucznikiem; porucznik 1806 r. w 4 pułku piechoty Ks. Warszawskiego, kapitan 1807 r., awansował 1812 roku na szefa batalionu tegoż pułku i 1814 r. umieszczony jako major w korpusie inwalidów, a 1817 r. wyszedł do dymisyi. Odbył kampanie: 1794 r. w kraju, 1806 r. przeciw Austryi, 1808—1811 r. w Hiszpanii, gdzie się wsławił z obrony

fortecy Fuengiroli, 1812 r. w Rosyi i 1813 r. przeciw sprzymierzonym; za męstwo otrzymał krzyż wojskowy polski i Legii Honorowej. Po wyjściu z wojska był radcą Komisyi centralnej likwidacyjnej 1840 r.; 1842 r. otrzymał prawa nowego szlachectwa, a w 1844 r. dostał herb.

Franciszek w 1831 roku ponownie wstąpił do wojska na dowódcę 11 pułku piechoty i tegoż roku został generałem brygady; dziedzic dóbr Omięcin, w wojew. sandomierskiem, marszałek pow. szydłowskiego, miał dwie żony, Annę Sokołowską, z której syn Konstanty, porucznik pułku huzarów, i Annę z Janikowskich, 1v. Guźnicką, z której synowie: Jan, ur. 1824 r., Edward, ur. 1826 r., Ludwik, ur. 1831 r. i córki, Helena, ur. 1829 r., żona Leona hr. Potockiego i Jadwiga za Romanem hr. Mikorskim (Ks. Wojskowe).

MŁOSOŁA h. ŁADA. Nazwisko wzięli od wsi Młosoły, w Sochaczewskiem. Andrzej, Marek i Stanisław, synowie Wojciecha, oraz Floryan, Franciszek, Jan, Marcin, Mateusz, Mikołaj Piotr i Wawrzyniec przeprowadzili 1563 r. działy Młosoły. Paweł, zwany *Kujawa*, zapisał 1563 r. dożywocie żonie Maryannie. Po Mateuszu syn Adam 1598 r.

Floryan, Krzysztof i Paweł, synowie Krzysztofa, 1618 r. i Krzysztof sprzedał 1619 r. części Młosoły bratu Pawłowi. Rafał i Tomasz, synowie Floryana, i po Tomaszu synowie, Mikołaj i Tomasz, dziedzice Młosoły 1616 r. Andrzej, syn Stanisława, 1655 r. Jakób i Waleryan, synowie Jana, 1658 r. Jan, syn Stanisława, 1689 roku. Jakób podpisał elekcyę 1697 r. z ziemią nurską.

Andrzej, elektor 1733 r. z wojew. mazowieckiego, żonaty z Barbarą Jaskłowską, miał córki, Franciszkę za Wawrzyńcem Zaleskim i Zofię za Marcinem Ślepowrońskim 1762 roku (Conv. Vars., Don. Gr. Warsz., Wyr. Tryb. Lubel.).

MŁOSZEWSKI v. MŁOSZOWSKI h. NOWINA. W wojew. krakowskiem, jednego pochodzenia z Łaganowskimi i Łękawskimi; wzięli nazwisko od wsi Młoszowy. Andrzej, vicekustosz sandomierski, i Jan, dziedzic wsi Karniewice i Łaziska w 1470 r. (Liber Benef.). Piotr i Stanisław, dziedzice Młosowa i Czernowic 1524 r. Jan, poborca krakowski 1567 r. Jan i Stanisław, bracia, dziedzice Młoszowa 1580 roku. Stanisław, podsędek krakowski 1589 r., miał trzech synów: Mikołaja, poborcę krakowskiego 1613 r., ożenionego z N. Ligęzianką, Jana, ożenionego z N. Kaźmierską, i Stanisława, dziedziców dóbr Ulina i Zawadka 1596 r.

Szamber, elektor 1669 roku z wojew. krakowskiego, a N. podpisał elekcyę 1797 r. z wojew. sandomierskiem.

Jan, subdelegat grodzki piotrkowski 1760 r., elektor 1764 r. z wojew. sieradzkiego, komornik wieluński 1776 r., pisarz grodzki piotrkowski i komisarz boni ordinis 1779 r., łowczy 1782 r., a 1788 r. podstarosta piotrkowski, podstoli szadkowski 1793 r. Apolonia, żona Antoniego Maja, stolnika bracławskiego 1765 r. N., rotmistrz konfederacyi barskiej w oddziale

Zaremby 1770 r. Stefan, skarbnik bracławski 1770 r., a piotrkowski 1773 r. Leon, deputat piotrkowski na sejmy 1816—1825 r.

Po Janie, w 1773 r. dziedzicu dóbr Młoszewek (Akta Piotrkowskie), z żony Kunegundy Skórkowskiej synowie: Józef, żonaty z Maryanną Biernawską, z niej syn Feliks, podoficer wojsk rosyjskich, Wiktor z synem Ignacym, urodzonym z Katarzyny Biernawskiej, i Jacek, dziedzic dóbr Kamostka, w pow. sieradzkim, wszyscy wylegitymowani w Królestwie 1837 roku.

MŁOSZYŃSKI. Gotard, dziedzic części Młoszyn, pozwany 1591 roku o zadanie ran (Wyr. Tryb. Lubel.).

MŁOTKOWSKI h. JASTRZĘBIEC. Piszą się z Młotkowic. Tomek, starosta gniewski 1494 r. Kacper, syn Jana z Młotkowic, 1613 r. Piotr nabył 1613 r. wieś Staszów. Stanisław, syn Floryana, z Młotkowic, miał syna Kacpra 1655 r. Stanisław, żonaty z Anną Szołajską, pozostawił syna Stanisława 1779 roku. Grzegorz, pisarz skarbu koronnego, miał syna Antoniego 1725 r. Wiktor, przeor Dominikanów w Łowiczu 1762 r. (Metr. Kor., Conv. Vars., Wyr. Tryb. Piotrk. i Lubel., Ks. Gr. Sochaczewskie).

MŁOTKOWSKI v. MŁODKOWSKI h. LELIWA. Jan Kanty i Marcin w 1782 r., a Jan, wnuk Marcina, członek Stanów, 1836 r. wylegitymowani w Galicyi. Antoni, dóbr Łęcze Górne 1855 roku, a Jan, dóbr Truszowiec 1860 r. dziedzice w Galicyi.

MŁOTNICKI h. DOLIWA. Wojciech opłacał 1576 r. pobór ze wsi Dziurdziowa, w ziemi przemyślskiej (Wittyg).

MŁOTOWSKI. Byli w wojew. krakowskiem. Sebastyan, syn Jerzego, 1622 r. Jan i Łukasz 1669 r. z wojew. krakowskiem, a Wojciech z wojew. lubelskiem 1697 r. podpisali elekcye.

MŁOŻEWSKI v. MŁOŻOWSKI. Na Wołyniu i Ukrainie. Piszą się z Młożewa. Po Jakóbie synowie: Jakób, Jerzy, Floryan i Stanisław 1580 r. i z nich Floryan miał syna Floryana. Paweł, Piotr i Wojciech, synowie Leonarda, dziedzice Młożewa 1580 r. Jerzy z Młożewa miał syna Jana 1584 r. Jerzy, komornik drohicki 1585 r. Adam, Krzysztof i Przecław, synowie Macieja, dziedzice Młożewa 1585 r.

Piotr, syn Jana, na Podolu 1609 r. Alfons, Wojciech, Jerzy i Zygmunt 1632 r. z wojew. brzesko-litewskiem, Jerzy z wojew. podolskiem i Wojciech z wojew. wołyńskiem podpisali elekcyę 1632 r. Jerzy żonaty z Ewą Gołyńską 1643 r. Antoni, Franciszek i Ludwik z Dobrzyc, synowie N. i Barbary Świderskiej, i z nich Antoni z Zofii Boguszewskiej miał syna Wojciecha 1742 r. Sylwester podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. brasławskiem. Józef, archidyakon inflancki 1768 r.

MŁOŻKOWSKI. Adam z ziemią warszawską podpisał elekcyę 1674 r.

MŁYNARSKI h. BELINA. Piszą się z Młynarzy, w ziemi rożańskiej. Po Józefie, burgrabim i subdelegacie grodzkim opoczyńskim 1719 r., syn Michał miał syna Piotra, żonatego z Karoliną Kirling, z niej syn Karol, podoficer w wojsku rosyjskiem, wylegitymowany w Królestwie 1862 roku. Antoni i Kazimierz, urzędnicy w Królestwie 1865 r.

MŁYNIECKI. Szymon-Wojciech, kanonik wileński 1654 r., regent kancelaryi mniejszej litewskiej, oficyał wileński 1673 r. (Metr. Kor.).

MŁYNKOWSKI h. ABDANK. Podług Paprockiego dom starodawny i rozrodzony w Wielkopolsce, lecz zdaje się, że zgasł w XVII wieku.

MŁYŃSKI h. PRUS III. Beniamin, niewodniczy brasławski 1561 r. Franciszek 1578 r. Przesław, syn Dersława, 1591 r. Wacław z Młyńca, sędzia deputat 1678 r.

Stanisław, elektor 1733 r. z wojew. mazowieckiego. Tomasz, porucznik pow. niedzborskiego, i Walenty podpisali elekcyę 1764 r. z wojew. płockiem. Wiktorya, żona Wincentego Lisickiego 1790 r.

Po Walentym, dziedzicu dóbr Ujazdówko, z Maryanny Ujazdowskiej synowie, Aleksander, elektor 1764 r. z wojew. płockiego, wojski raciąski 1766 r., z podczaszego cześnik 1769 r., a stolnik inowrocławski, komisarz z pow. garwolińskiego 1789 r., i Eustachy, dziedzic dóbr Chyczewo, Kotlewo i inne w wojew. płockiem, chorąży wojsk koronnych 1762 r., komornik ziemski, porucznik wojew. płockiego, elektor 1764 r. z wojew. płockiego, komornik graniczny stężycki 1773 roku, wojski raciąski i pułkownik wojsk koronnych 1785 r., pozostawił syna Tadeusza, rządcę dóbr Suruczyn, w pow. augustowskim, wylegitymowanego w Królestwie 1842 r. z synem Feliksem; po Feliksie synowie, Władysław i Adolf (Metr. Litew., Metr. Kor., Sigil., Kancl., Wyr. Tryb. Lubel).

Aleksander, syn Tadeusza i Pauliny Furkietówny, ur. 1804 r. we wsi Brodach, w obwodzie pułtuskim, wstąpił 1821 r. do 1 pułku piechoty liniowej i w 1830 r. został podporucznikiem, a ostatnio 1831 r. porucznikiem (Ks. Wojskowe).

Aleksander v. Aleksy, starszy syn Walentego i Ujazdowskiej, dziedzic dóbr Głoskowa, Wilkty, Dudki i Wrzosowa, w pow. garwolińskim, z żony Maryanny Chrzanowskiej, chorążanki warszawskiej, 2v. Tomaszowej Rzewuskiej, pozostawił syna Juliana-Walentego, ochrzczonego 1792 r. w par. Kołbieli i córkę Krystynę, ur. 1795 r. tamże, których matka legitymowała 1805 r. w Galicyi (Akta po-Galicyjskie).

Aleksander, Jan i Józef wylegitymowani w Galicyi 1782 r. Jan 1817 r., a Henryk, syn Jana, 1839 r., członkowie Stanów galicyjskich, przyjęci do grona Stanów.

MNICHOWICZ h. ŚLEPOWRON. Na Litwie. Józef z pow. wołkowyskim podpisał elekcyę 1764 r. Ludwik, syn Antoniego, zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej 1820 r.

MNICHOWSKI h. LIS. Taż rodzina co Michowski, herbu Lis, a niekiedy ciż sami pisali się Michowski i Mnichowski. Z Mnichowskich Adam, kanonik krakowski 1411 r. Stanisław i Franciszek, synowie Jana, zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1811, 1819 r.

MNICHOWSKI h. LUBICZ. Piszą się z Mnichowic, w ziemi gostyńskiej. Jan *Luba* z Mnichowic 1576 r. (Ks. poborowe).

MNICHOWSKI h. RAWICZ. Byli w Sandomierskiem. Stanisław z Mnichowa 1564 roku, miał synów: Jakóba, Jana, Joachima i Stanisława 1591 r. Rafał z Mnichowa 1566 roku. Po Joachimie, dziedzicu Widuchowa 1581 r., synowie, Jakób i Stanisław 1613 roku. Wojciech, łowczy lubelski 1598 r., dziedzic Wypnicha, żonaty z Krystyną Kochanowską.

Stanisław, syn Jakóba, 1608 r. Jan, żonaty z Jadwigą Komorowską 1625 r., pozostawił syna Melchiora 1648 r. Mikołaj, syn Łukasza, 1625 r., miał syna Mikołaja 1679 r. Mikołaj, komornik graniczny bełski 1668 r., żonaty z Anną Medyńską. Stanisław i Stefan, synowie Przecława z Rudna, 1671 r. Karol, pisarz grodzki lubelski 1679 r. Stanisław, pisarz ziemski lubelski 1680 r. Jan, pisarz grodzki lubelski 1680 r. Helena, żona Andrzeja Gościmińskiego, podczaszego sanockiego 1695 r. Po Janie *Warszu* z Mnichowa synowie, Adam i Franciszek 1715 r. (Metr. Kor., Conv. Vars., Sigil., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

MNICHOWSKI h. ŚLEPOWRON. Henryk otrzymał 1501 r. wynagrodzenie za zasługi. Jakób żonaty 1553 r. z Zofią Lasocką. wojszczanką rawską, 2v. za Mikołajem Lutomirskim. Jakób 1669 r. i Stanisław 1697 r. z ziemią ciechanowską podpisali elekcye. Jan, syn Jana, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1800 r.

MNIEWSKI v. MNIOWSKI h. JASTRZĘBIEC. W wojew. mazowieckiem. Piotr, Stanisław, Wojciech, Jan i Walenty, synowie Andrzeja, dziedzica Mniowa, pozwani 1586 roku o zajęcie dóbr Bobrowniki (Wyr. Tryb. Lubel.). Walenty w ziemi wiskiej 1603 r. Feliks, dziedzic dóbr Chrostowo w W. Ks. Poznańskiem 1830 r.

MNIEWSKI h. ODROWĄŻ. Podług Paprockiego w wojew. sieradzkiem. Jan, wojski sieradzki, komisarz do zbierania ofiar z pow. szadkowskiego 1789 r. (Vol. Leg.).

MNIEWSKI h. OGOŃCZYK. Senatorowie w rodzinie: Jan, kasztelan brzeziński 1649 r., um. 1661 r. Jan, kasztelan konarsko-łęczycki 1669 roku. Paweł, kasztelan brzeziński 1690 r. Dyonizy, kasztelan brzesko-kujawski 1790—1794 r.

Stara kujawska rodzina, jednego pochodzenia z Kościeleckimi i Działyńskimi, od których jednak oddzieliła się już w XIV stoleciu, wziąwszy nazwisko od swego dziedzictwa wsi Mniewo w wojew. łęczyckiem. Jan, dobry żołnierz za Kazimierza Wielkiego 1364 r. Paweł w nagrodę zasług własnych i swego brata Jakóba, który poległ w wojnie z Turkami na Węgrzech, dostał w 1444 r. różne nadania od Władysława III. Jan, dworzanin królewski 1550 roku. Andrzej nabył 1553 r. sołectwo wsi Zawada. Andrzej dziedzic Dzięciołowa 1570 r., zaślubił Zofię Wolską i z niej miał synów: Macieja, Szymona i Wojciecha, dziedziców Dzięciołowa; po Macieju syn Jan 1621 r., a po Szymonie z Zofii Komorowskiej synowie, Stanisław i Walery żonaty 1603 r. z Ewą Moraczewską.

Jan, pisarz grodzki łęczycki 1634 r., cześnik i sędzia grodzki 1635 r., podsędek łęczycki 1646 r., elektor 1648 r. z wojew. łęczyckiego, kasztelan brzeziński 1649—1661 r., słynął ze znajomości prawa i wymowy; lustrator do Prus 1640 r., pozostawił synów: Jana, Ludwika, Michała, Pawła i Stefana, z których Ludwik, elektor 1669 r. z wojew. łęczyckiego, żonaty z Maryanną Kretkowską, a Stefan podpisał elekcyę 1669 r. z wojew. łęczyckiem, i z Konstancyi Oborskiej pozostawił synów, Jana i Władysława.

Jan z Mniewa, z podstolego łęczyckiego 1648 r. kasztelan konarsko-łęczycki 1669 r., dziedzic dóbr Pietnicy i innych, elektor 1648 r., 1669 i 1674 r. z wojew. łęczyckiego, z Anny Łętowskiej miał córki, Maryannę za Aleksandrem Wilkoszewskim, 2v. za Bardzińskim, Eleonorę-Annę za Pawłem Gębickim, kasztelanem łęczyckim, i syna Józefa, żonatego z Eleonorą Wierzbowską.

Paweł, kasztelanic brzeziński, elektor 1669 r. z wojew. łęczyckiego, kasztelan brzeziński 1690 r., rotmistrz królewski, miał dwie żony, Eleonorę Pstrokońską i Maryannę Zakrzewską i z nich pozostawił córkę Ewę za Janem Chryzostomem Głębockim, starostą nieszawskim 1706 r., i synów: Aleksandra, Antoniego, Franciszka i Łukasza, elektora 1733 r. z wojew. brzesko-kujawskiego; po Aleksandrze, elektorze 1697 r. z wojew. łęczyckiego, syn Antoni.

Antoni, dziedzic dóbr Leszno i Byszewo 1713 r., elektor 1733 roku z wojew. łęczyckiego, z Maryanny Działyńskiej miał córkę Kunegundę i synów, Jana i Izydora; po Izydorze z Jadwigi Pągowskiej syn Karol, dziedzic dóbr Wągłczewo i Włyń, w pow. sieradzkim, radca Tow. Kred. Ziem., wylegitymowany w Królestwie 1837 r.

Franciszek, syn kasztelana Pawła, elektor 1733 r. z wojew. inowrocławskiego, z Maryanny Łabuszewskiej, 1v. Jaczyńskiej, pozostawił dwóch synów, Andrzeja i Józefa, towarzyszów chorągwi pancernej 1755 r., dziedziców Woli Mroczkowej, w ziemi warszawskiej, którą wydzierżawili Wojciechowi Szamockiemu, skarbnikowi warszawskiemu.

Józef, podstoli przedecki 1767 r., zaślubił Teresę Borucką i z niej miał córkę Helenę za Maciejem Morzyckim i dwóch synów. Dyonizego i Franciszka, żonatego z Cecylią Modlińską.

Franciszek, kawaler orderu św. Stanisława 1790 r., sędzia pokoju radziejowski 1813—1816 r., miał syna Feliksa, dziedzica dóbr Kutno, wylegitymowanego w Królestwie 1837 r., sędziego pokoju gąbińskiego 1862 r., po którym z Walentyny Gliszczyńskiej córki Antoniego, wojewody Królestwa, i Franciszki Rzętkowskiej, podczaszanki gostyńskiej, syn Witold, dziedzic dóbr Kutno, z żoną Joanną Słubicką, z którą się rozwiódł bezpotomny.

Dyonizy, dziedzic Radoszewic, pułkownik i rotmistrz kawaleryi narodowej 1783 r., podstoli przedecki 1794 r., kasztelan brzesko-kujawski od 1790 r., czynny wziął udział w powstaniu 1794 r. i zebrawszy mały oddział wojska, dzielnie walczył przeciwko prusakom, zatopił im amunicye i kilka oddziałów pobił; te jego szczęśliwe i mężne potyczki takiej były wagi, że zmusiły króla pruskiego do porzucenia oblężenia Warszawy; poseł z wojew. kujawskiego, kawaler orderu św. Stanisława 1783 roku, miał dwie żony, Annę Dąmbską, córkę Jana, generała-adjutanta królewskiego, i Elżbiety z Mniszchów, podkomorzanki litewskiej, 1v. za Ksawerym Dąmbskim, szambelanem królewskim, 2v. za Karolem Wesslem, starostą libertowskim, i Juliannę Słubicką, 1v. Józefową Gąsiorowską. Dyonizy po upadku kraju emigrował do Francyi i działał gorliwie w sprawie polskiej (Metr. Kor., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk., Ks. Gr. Przedeckie i Brzeskie, Sigil., Kancl., Wyr. Tryb. Lubel.).

Stanisław, wojownik w Moskwie i w Inflantach 1606—1620 r. Konstancya, żona Gabryela Karnkowskiego, kasztelana raciąskiego 1650 roku. Eleonora za Franciszkiem Grzybowskim, kasztelanem inowrocławskim 1660 r. Maciej z Mniewa, łowczy inowrocławski 1661 r., podpisał elekcyę 1669 r. z wojew. inowrocławskiem. Konstanty, elektor 1697 roku z wojew. łęczyckiego. Eleonora, żona Tomasza Karczewskiego, kasztelana halickiego 1685 roku.

Jan, wojski mniejszy sieradzki 1784 r. Andrzej, skarbnik radziejowski 1788 r., kupił od Skąpskich majątek Pączkowo 1774 r.; z Anny Miszyńskiej jego syn Rafał, dziedzic dóbr Sienna, w pow. konińskim, wylegitymowany w Królestwie 1838 r.

MNIEWSKI. Po Izydorze z Agnieszki Masłowskiej dwóch synów, Jan i Teofil. Jan, ur. 1806 r. w Wodziradach, w wojew. kaliskiem, wszedł 1821 r. na kadeta pensyonowanego w Kaliszu i w 1825 r. został umieszczony w 8 pułku piechoty liniowej.

Teofil, ur. 1809 r. w Wodziradach, postąpił 1828 r. do 2 pułku piechoty liniowej z korpusu kadetów kaliskich; podchorąży 2 pułku strzelców konnych, awansował 1830 r. na podporucznika, a w 1831 r. na porucznika; jako emigrant skazany został na konfiskatę majątku.

Wincenty, syn Teodora i Franciszki Żuchowskiej, ur. 1794 r. we wsi Michawie, w Galicyi, wszedł 1808 roku do 6 pułku piechoty Ks. Warszawskiego; przeniesiony 1815 r. do 2 pułku piechoty liniowej, został 1816 r.

podporucznikiem w 4 pułku strzelców i w 1821 roku awansował na porucznika z przeznaczeniem do 2 pułku strzelców pieszych. Odbył kampanie: 1809 r. przeciw Austryi, 1812 r. przeciw Rosyi i 1813 r. przeciw sprzymierzonym (Ks. Wojskowe).

MNINOWSKI h. NOWINA. Marcin, dziedzic dóbr Tomaszewice i pół Brzezia królewskiego 1480 r. (Lib. Benef.). Jan, Michał i Mikołaj cytowani w aktach krakowskich 1474—1495 r.

MNIŃSKI h. JELITA. Biorą przydomek *Sariusz*, a nazwisko wzięli od wsi Mnin, w Chęcińskiem. Jan i Stanisław, synowie Melchiora, 1582 r. Jan, syn Janusza z Mnina, 1589 r. Anna, żona Stanisława z Gorzkowa 1590 r.

Jan, syn Mikołaja z Mnina, 1660 r. Marcyan z żoną Anną, posesorowie wsi Praszki 1671 r. Po Janie syn Floryan 1689 r.

Zygmunt, pisarz grodzki słucki 1708 r. N., elektor 1733 r. z wojew. sandomierskiego, a Kazimierz i Piotr, stronnicy Augusta III. Patryciusz, przeor Paulinów warszawskich 1757 r.

Mikołaj, w 1655 roku dziedzic wsi Jasień i Barycz (Akta Chęcińskie); jego syn Piotr miał syna Piotra, a ten syna Jakóba, tego z Eleonory Czuchrowiczówny synowie, Piotr i Józef, dziedzice dóbr Rudniki. Józef, wylegitymowany w Galicyi 1804 r., pozostawił syna Antoniego, po którym z Bibianny Lubańskiej syn Jan, żołnierz w wojsku rosyjskiem, wylegitymowany w Królestwie 1845 r.

MNISZECH h. KOŃCZYC. Hrabiowie i szlachta. Herb — w polu czerwonem siedm piór strusich czarnych, ułożonych w wachlarz; w koronie pióra strusie jak na tarczy. Niektórzy z członków tej rodziny, po nadaniu tytułu hrabiowskiego w Galicyi 1783 r., dzielą tarczę na cztery części, kładąc na niej, w I części herb Topór, w II części herb Gryf z mieczem, w III herb Łabędź, w IV herb Gozdawę; w środku zaś głównej tarczy, na małej białej tarczy, herb rodzinny, siedm piór strusich czarnych; na hełmie w koronie hrabiowskiej pióra strusie jak na tarczy.

Senatorowie w rodzinie: Jerzy, kasztelan radomski 1583 r., wojewoda sandomierski 1596 r., um. 1613 r. Franciszek-Bernard, kasztelan sandecki 1638 r., um. 1661 r. Jerzy, kasztelan sanocki 1678 r., wojewoda wołyński 1683 r. Józef, marszałek nadworny litewski 1706 r., marszałek wielki koronny 1713 r., kasztelan krakowski 1737 r., um. 1747 r. Jerzy-August, marszałek nadworny koronny 1737 r., kasztelan krakowski 1773 r., um. 1778 r. Michał-Jerzy, marszałek nadworny litewski 1781 r., marszałek wielki litewski 1783 r.

Ta znakomita rodzina dziedziczyła na Wielkich Kończycach i Ossownicy, w Czechach, brała przydomek *Wandalin* i należała do znakomitszych familij tego kraju; używała nawet niekiedy tytuł hrabiowski, jakoby jej nadany za zasługi wojenne przez cesarza Karola Wielkiego w 1506 r. Mikołaj Mniszech prześladowany od cesarza Ferdynanda, wyprzedał się

w Czechach i przeszedł do Polski, gdzie, pozyskawszy względy króla Zygmunta, został jego najwyższym podkomorzym, starostą sokalskim i łuckim i burgrabią krakowskim 1551 r. Mikołaj posiadał dobra Stojanów, a na dożywocie dostał królewszczyznę Kozirynek; jego synowie również byli w łaskach u króla Zygmunta Augusta, a Jerzy, wojewoda sandomierski, stał się słynnym w dziejach przez ożenienie swej córki Maryny z Dymitrym Samozwańcem i chwilowe jej wyniesienie na tron moskiewski; ten Jerzy przez swego syna Franciszka-Bernarda, kasztelana sandeckiego, jest praojcem wszystkich obecnie Mniszchów, z których kilku chlubnie odznaczyło się w dziejach naszych, a Jerzy-August, marszałek nadworny koronny, zaślubiwszy hrabiankę Brühl, córkę wszechwładnego ministra króla Augusta III, rządził jakiś czas krajem i zapewnił swojej rodzinie pierwszorzędne znaczenie w Rzeczypospolitej aż do jej upadku; z samych starostw w owym czasie on i jego synowcowie mieli do miliona złotych intraty rocznej. Ci trzej synowcowie, synowie Jana-Karola, podkomorzego koronnego, otrzymali w 1783 roku zatwierdzenie tytułu hrabiowskiego, który już dawniej, równie jak ich przodkowie, nawet w aktach urzędowych brali, a Michał-Jerzy i Józef-Jan są protoplastami dwóch linij tego domu dziś istniejących

Mikołaj, podkomorzy wielki koronny, dziedzic Stojanowa, pierwszy w Polsce protoplasta rodziny, z Barbary Kamienieckiej, córki Marcina, wojewody podolskiego, i Jadwigi Sienieńskiej, podkomorzanki przemyślskiej, miał dwie córki i trzech synów: Jana, Mikołaja i Jerzego; z córek Elżbieta za Mikołajem Stadnickim, burgrabią krakowskim, i Barbara 1v. Łukaszowa Nagórska, starościna garwolińska, 2v. za Janem Firlejem, wojewodą krakowskim, marszałkiem wielkim koronnym, 3v. za Janem Dulskim, podskarbim wielkim koronnym.

Jan z Wielkich Kończyc, dworzanin królewski, starosta krasnostawski i jasielski, zm. 1612 r., z żony Jadwigi Firlejówny, wojewodzianki krakowskiej, miał synów: Mikołaja, starostę jasielskiego, i Heronima, starostę krasnostawskiego, bezpotomnych.

Mikołaj, starosta lwowski, oświecimski i osiecki, ulubiony dworzanin Zygmunta Augusta, z żony Zofii Działyńskiej, kasztelanki dobrzyńskiej, miał córkę Elżbietę i pięciu synów: Pawła, starostę łukowskiego, który był w Moskwie z pierwszym Samozwańcem w 1606 r., Michała, starostę dembowskiego, Krzysztofa, starostę sanockiego, Jerzego, starostę sokalskiego, i Andrzeja.

Andrzej, z Wielkich Kończyc, kuchmistrz wielki koronny 1638 r., starosta lwowski, osiecki, radziejowski, ostrołęcki i gliniański, ulubiony dworzanin Władysława IV, towarzyszył temu monarsze w podróży do Baden; z żony Sydonii-Urszuli hr. de Orlemburg miał synów, Michała, starostę osieckiego, i Jana, starostę lwowskiego i gliniańskiego 1672 r., po którym z Urszuli Firlejówny, kasztelanki kamienieckiej, synowie Piotr i Jan-Franciszek bezpotomni, a córka Sydonia była za Drzewieckim, 2v. Bogatkowa, starościna kiślacka.

Jerzy, ostatni z synów podkomorzego Mikołaja, krajczy królewski 1574 r., żupnik ruski, starosta samborski, sanocki i sokalski, kasztelan radomski 1583 r., wojewoda sandomierski 1596 r., gorliwy stronnik Batorego w elekcyi 1575 r., walczył przeciwko Moskwie i odznaczył się w oblężeniu Pskowa; w 1593 r. wystawił rotę na wojnę przeciwko Turkom; Jerzy z żony Jadwigi Tarłówny, chorążanki sandomierskiej, najposażniejszej panny swego czasu, miał pięć córek i pięciu synów: Mikołaj, starosta lwowski, Stanisław-Bonifacy, Jan-Stefan, Zygmunt, starosta lwowski, i Franciszek-Bernard. Z córek: Krystyna, zakonnica Karmelitanka, Anna za Piotrem Szyszkowskim, kasztelanem wojnickim, Urszula za Konstantym ks. Wiśniowieckim, wojewodą ruskim, Eufrozyna za Hermolausem Jordanem, starostą samborskim, i Maryna zaślubiona w 1605 r. Dymitrowi Samozwańcowi, koronowana carową w Moskwie 1606 r.; wkrótce jednak po koronacyi wypadł bunt w Moskwie, Dymitr został zabity, a Maryna uwięzioną; uwolniona za staraniem posłów polskich, wkrótce połączyła się i zaślubiła z drugim Samozwańcem i dzielnie popierała jego sprawę, aby tron moskiewski opanować; po zabiciu i tego, Maryna połączyła się z Zaruckim, hetmanem kozackim, który przez blisko cztery lata zakłócał w jej obronie monarchię rosyjską, lecz w 1614 r. pobity i schwytany, został wbity na pal, a Maryna wraz z synem Dymitrym została utopioną w Wołdze.

Stanisław-Bonifacy, starosta samborski 1611 roku, starosta lwowski 1632 r. i gliniański, niespokojny i chciwy, w ciągłych był zajściach z mieszczanami lwowskimi; um. 1644 r., z żoną Zofią ks. Hołowczyńską bezdzietny.

Franciszek-Bernard, syn wojewody Jerzego i Tarłówny, dziedzic Laszek Murowanych, starosta sanocki 1627 r., kasztelan sandecki 1638 r., lubiony od króla Zygmunta III, wierny Janowi-Kazimierzowi, pomimo, że Rakoczy ks. Siedmiogrodzki chciał go wielkiemi obietnicami zaszczytów i majątku na swoją stronę przeciągnąć; z żony Barbary Stadnickiej, podczaszanki krakowskiej, miał córkę Urszulę za Konstantym Bełżeckim, stolnikiem halickim, i syna Jerzego, starostę szczyrzeckiego i sanockiego, podkomorzego wiel. litewskiego, kasztelana sanockiego 1678 r., wojewodę wołyńskiego 1683 roku, po którym z Anny Chodkiewiczówny, kasztelanki wileńskiej, córki, Katarzyna-Anna za Samuelem ks. Czartoryskim, Konstancya za Stefanem Leszczyńskim, wojewodą kaliskim, i czterech synów: Franciszek umarł młodo, Leopold-Andrzej bezpotomny z żoną Zofią Stawską, stolnikówną halicką, 2v. Gozdzką, kasztelanową sochaczewską, Jakób-Ignacy, starosta krasnostawski, z Katarzyną Fredrówną bezpotomny i Józef.

Józef, generał artyleryi litewskiej, marszałek nadworny litewski 1706 r., następnie marszałek wielki koronny 1713 r., a ostatecznie kasztelan krakowski 1737 r., starosta jaworowski, sanocki i rohatyński, walczył przeciwko Sapiehom pod Olkienikami 1701 r.; stronnik dworu w 1733 roku, komisarz do układów z Austryą; Józef miał dwie żony, Eleonorę Ogińską, miecznikównę litewską, i Konstancyę Tarłównę, wojewodziankę lubelską;

z 1-ej żony córki, Teresa 1v. Józefowa Stadnicka, podkomorzyna koronna 2v. ks. Józefowa Lubomirska, wojewodzina czerniechowska, i Anna, zakonnica, Benedyktynka; z drugiej żony miał dwie córki, Elżbietę za Karolem margrabim Wielopolskim, krajczym wielkim koronnym, Ludwikę za Józefem Potockim, kasztelanem krakowskim, i dwóch synów, Jerzego-Augusta i Jana-Karola.

Jerzy-August, łowczy wielki koronny 1732 r., podkomorzy wielki litewski 1736 r., marszałek nadworny koronny 1737 r., generał wielkopolski 1758 r., a ostatecznie kasztelan krakowski 1773 r., starosta sanocki, jaworowski, białocerkiewski etc., konsyliarz Rady Nieustającej 1776 r., miał dwie żony, Bihildę Szembekównę, kanclerzankę wielką koronną, z nią bezdzietny, i Maryę-Amelię hr. Brühl, córkę hr. Henryka, ulubionego ministra króla Augusta III, przez którego rządził krajem i wysoko podniósł swoją rodzinę; w 1764 r. protestował przeciwko gwałtom Czartoryskich i w mieszaniu się Rosyi do spraw polskich, a na sejmie 1763 roku wzywał naród, aby powściągnął gwałty Czartoryskich. Jerzy-August po aresztowaniu senatorów 1767 roku, aby pozyskać popularność, podał się do dymisyi z marszałkostwa; pogodził Potockich z dworem, ale pokłócił z królem Czartoryskich; za Augusta III na sejmie 1764 r. sprzeciwiał się nadaniu praw obywatelstwa dysydentom i żądał zniesienia Komisyi Skarbowej; przeciwny Stanisławowi Augustowi, popierał w Wielkopolsce przeciwko niemu konfederacyę 1767 r. Kasztelan zostawił córkę Józefę-Amalię, żonę Szczęsnego Potockiego, marszałka Targowicy.

Jan-Karol, dziedzic Laszek Murowanych, wójt w Zawodowie, z łowczego wielkiego koronnego 1736 r. podkomorzy wielki litewski 1742 r., starosta jaworowski, szczurowiecki, gołębski, sielecki, olchowiecki i kałuski, generał-lejtnant i pułkownik regimentu dragonów, poseł do Turcyi 1755 r. i kawaler Orła Białego; za żoną Katarzyną Zamoyską, wojewodzianką smoleńską, urodzoną z ostatniej ks. Wiśniowieckiej, dostał znaczne majątki. a między innemi Wiśniowiec, i z tą żoną miał dwie córki, Elżbietę Dąmbską, generałową, i Ludwikę za Augustem ks. Sułkowskim, wojewodą poznańskim, i trzech synów: Stanisława-Jerzego, Józefa-Jana i Michała-Jerzego, z których dwaj ostatni są przedstawicielami dwóch linij tego rodu.

Stanisław-Jerzy, przeznaczony do stanu duchownego i już pierwsze święcenia mający, wrócił do stanu świeckiego i był rotmistrzem pancernym; kawaler orderu św. Stanisława, szambelan królewski, chorąży wielki koronny 1784—1790 r. i prezes cywilno-wojskowy krzemieniecki, um. 1806 r.; hrabią austryjackim został 1783 r.

Linia Michała-Jerzego. Michał-Jerzy, dziedzic Wiśniowca i Krasiczyna, cześnik wielki koronny 1777 r., sekretarz wielki litewski 1778 r., marszałek nadworny litewski, a ostatnio marszałek wielki litewski, złożył tę dostojność 1783 r.; starosta jaworowski, starzawski, lubelski, słonimski, rostocki i posiatkowski, kawaler orderów: Orła Białego, św. Stanisława i św. Andrzeja, do Targowicy nie należał, lecz był w liczbie tych ministrów, któ-

rzy nakłonili Stanisława Augusta, że do niej przystąpił; rzeczywisty tajny radca rosyjski, hrabią austryjackim został 1783 r.; jako marszałek wiele przyłożył się do urządzenia i upiększenia Warszawy; był biegłym ekonomistą i historykiem. Marszałek na sejmie czteroletnim gorliwie stawał w obronie miast i napisanym w tym celu dziełem wiele przyłożył się do nadania im przywilejów; był stałym stronnikiem Stanisława Augusta; miał dwie żony, Pelagię Potocką, wojewodziankę kijowską, i Urszulę Zamoyską, córkę ordynata Jana, wojewody podolskiego, i Ludwiki Poniatowskiej, rozwódkę z Wincentym Potockim, i z tej żony miał dwie córki, Elżbietę za Dominikiem ks. Radziwiłłem, a po rozwodzie z nim za markizem Augustem de Ville, i Paulinę, żonę Antoniego ks. Jabłonowskiego, i syna Karola.

Karol, dziedzic dóbr Wiśniowca, Gródka, Głęboczka i in., zatwierdzony w tytule hrabiowskim w Rosyi 1848 r., biegły heraldyk, z Eleonory hr. Cetnerówny, córki hr. Ignacego miał dwóch synów, Jerzego, dziedzica na Wiśniowcu, ożenionego z Anną Hańską, córką marszałka, Wacława, i Andrzeja-Jerzego, ur. 1823 r., dziedzica na Wiśniowcu, zdolnego malarza, który osiedlił się we Francyi, i z Anny hr. Potockiej, córki hr. Leona, tajnego radcy rosyjskiego, pozostawił syna Leona, ur. 1849 roku, szambelana austryjackiego, żonatego z Maryą de Montault, córką markiza Józefa.

Linia Józefa-Jana. Józef-Jan, trzeci syn Jana-Karola, dziedzic Ulanowa, Bieliny, Mikulińce i Laszki Murowane, starosta synocki 1763 r., konsyliarz Rady Nieustającej 1775 r., generał-major wojsk koronnych, chorąży wielki koronny od 1780 r., ochmistrz wielki koronny galicyjski 1783 r., kawaler Orła Białego i św. Stanisława, deputat Stanów galicyjskich 1788—1797 r., został hrabią austryjackim 1783 r.; z żony Maryanny Ossolińskiej, wojewodzianki wołyńskiej, córki hr. Józefa i Teresy Stadnickiej, miał córkę Julię-Teresę za Ksawerym hr. Krasickim i syna Stanisława, ur. 1774 r., dziedzica Ulanowa, Bielin, Chyrowa i Berezowa, szambelana austryjackiego 1806 r., po którym z żony Anny Mathes synowie, Aleksander, urzędnik w Niższej Austryi, i Alfons.

Hr. Alfons, ur. 1828 r., dziedzic na Przędzielu, Ulanowie i Bielinach, szambelan austryjacki 1865 r., viceprezes rady pow. niskiej, zaślubił Jadwigę, córkę hr. Leszka Dunin-Borkowskiego, i z niej pozostawił córki: Maryę-Annę 1v. za Tadeuszem bar. Horochem, 2v. żonę hr. Leona Pinińskiego, Ludmiłę, Gizellę-Helenę, zakonnicę Panien Niepokalanek w Jazłowcu, i dwóch synów, Jerzego-Maryę i Aleksandra-Emanuela, ur. 1871 roku; po hr. Jerzym-Maryi, znanym powieściopisarzu, z żony Ethel Maud z Haywood Wightik córka Irena-Ethel (Metr. Kor., Kancl. Sigil., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Conv. i Don. Gr. Warsz., Hr. Bork., Żychl.).

MNISZEK h. PORAJ. Hrabiowie i szlachta. Piotr, syn Jakóba i Anny, mieszczanin sieradzki, w nagrodę męstwa okazanego pod Byczyną

i na przedstawienie marszałka wielkiego koronnego Zebrzydowskiego, otrzymał 1593 r. nobilitacyę, a do herbu przyjętym został przez Heronima Bużeńskiego, kasztelana sieradzkiego, na pamiątkę czego potomkowie Piotra używali przydomku *z Bużenina*. Ów Piotr przeniósł się w Przemyślskie i fundował klasztor Bonifratrów w Przemyślu; z żony Anny Dąbrowskiej miał synów: Andrzeja, Krzysztofa, Piotra, pisarza ziemskiego przemyślskiego, deputata na Trybunał koronny, i Stanisława, Jezuitę; po Andrzeju, elektorze 1632 r. z ziemi wieluńskiej, podczaszym lubelskim, z żony Anny Dunin-Karwickiej synowie: Jan, podczaszy wieluński, Stanisław i Zygmunt.

Krzysztof, drugi syn Piotra i Dąbrowskiej, zaślubił Helenę Gołuchowską i z niej miał córki: Helenę za Janem Glińskim, Joannę 1v. za Mikołajem Zaboklickim, 2v. za Tomaszem Wojakowskim, Zofię za Aleksandrem Nementowskim i trzech synów: Jana, cześnika trembowelskiego, żonatego z Anną Celińską, Krzysztofa i Zygmunta-Konstantego, przedstawicieli dwóch linij tego rodu.

Linia Krzysztofa. Krzysztof, skarbnik drohicki, wójt w Skwarzowie 1696 r., zaślubił Zofię Grabiankównę, chorążankę zakroczymską, i z niej pozostawił syna Pawła, skarbnika drohickiego 1758 r., żonatego 1v. z Maryanną Goławską, starościanką czerniechowską, 2v. z Pauliną Rylską, po którym córki: Wiktorya za Józefem Czermińskim, Maryanna za Tomaszem Jaszowskim, Antonina i Magdalena, Dominikanki w Przemyślu i dwóch synów, Michał, starosta stawiszyński, deputat na Trybunał koronny, elektor 1764 roku z wojew. ruskiego, żonaty z Hyacyntą Dzierzkówną, starościanką barycką, i Sebastyan.

Sebastyan, elektor 1764 r. z wojew. ruskiego, starosta starzewski, łowczy sieradzki 1771 r., wylegitymowany w Galicyi 1782 r., żonaty 1v. z Anastazyą Sałacką, córką Andrzeja, cześnika owruckiego, 2v. z Julianną Turkułówną, starościanką czerniechowską, miał syna Anzelma-Wojciecha.

Anzelm-*Wojciech*, dziedzic Stubienka i Baryczy, łowczy sieradzki i dzierżawca starzewski, rotmistrz chorągwi pancernej, zaślubił Barbarę, córkę Romana Szumlańskiego, chorążego halickiego, i Rozalii Stadnickiej, i z niej pozostawił córkę Anielę Rodziewicz i synów: Jana-Piotra, Tytusa i Antoniego.

Jan-Piotr, dziedzic na Prałkowicach, Zasaniu i Kruchelu, w Przemyślskiem, wylegitymowany w Galicyi 1848 r., zm. 1854 r., z Weroniki Jaszowskiej miał córkę Sewerynę za Feliksem Berskim i synów, Władysława i Antoniego, porucznika ułanów austryjackich, po którym z Janiny Sadowskiej córka Izabela ur. 1877 r.

Władysław, dziedzic Ostrowa i części Prałkowic, zaślubił Maryę Czarnecką i z niej pozostawił córki: Cecylię, zakonnicę Panien Niepokalanek w Jazłowcu, Maryę za Ludwikiem Ścibor-Marchockim, Wandę za Stefanem Makowieckim i syna Wojciecha, ur. 1867 roku, szambelana austryjackiego, ożenionego z Jadwigą Wolframówną.

Tytus, drugi syn Anzelma-*Wojciecha*, ur. 1800 r., dziedzic Teresówki i Mukszy, na Podolu, wylegitymowany w Galicyi 1848 r., z żony Pelagii Marchockiej pozostawił córkę Natalię za Jakóbem Górskim, i syna Zygmunta, ur. 1854 roku, dziedzica Teresówki, Mukszy, Aleksinów i in., po którym z Eweliny Krokowskiej córka Zofia za Kazimierzem Czerwińskim i syn Tytus, ur. 1874 r., ożeniony z Maryą Jaroszyńską.

Antoni, ostatni syn Anzelma-*Wojciecha*, ur. 1804 roku, dziedzic Stubienka, oficer wojsk polskich 1831 r., wylegitymowany w Galicyi 1848 r., z żony Eligii Błażowskiej miał córkę Teodozyę za Włodzimierzem Prokopowiczem i dwóch synów, Mieczysława i Bolesława; po Mieczysławie, rotmistrzu ułanów austryjackich, z Emy von Fölkersam syn Zygmunt-Artur, ur. 1874 r., a po Bolesławie, ur. 1845 r., urzędniku we Lwowie, z Róży Staniszewskiej córka Janina za Eugeniuszem Jordanem.

Linia Zygmunta-Konstantego, hrabiowska. Jej protoplasta Zygmunt-Konstanty, dziedzic Sierakowic i Miżyńca, podstoli wieluński, żonaty 1v. z Anną Popławską, 2v. z Anną Ossolińską, córką Mikołaja, starosty knyszyńskiego, i Katarzyny Starołęckiej, kasztelanki żarnowskiej, miał z tej drugiej żony córkę Maryannę za Kazimierzem Humnickim i syna Jana.

Jan, dziedzic na Miżyńcu, podczaszy i rotmistrz ziemi przemyślskiej, elektor 1733 z wojew. ruskiego, miał dwie żony, Juliannę Orzechowską, i Konstancyę Bielską, cześnikównę bielską, i pozostawił córki, Elżbietę, Benedyktynkę we Lwowie, Maryannę za Józefem Siemieńskim i syna Adama-Józefa.

Adam-Józef, dziedzic na Miżyńcu, Krysowicach i Krupicach, wójt w Mostach, starosta mostowski, elektor 1764 r. z wojew. ruskiego, chorąży nadworny koronny 1757 r., kawaler orderów św. Stanisława i Orła Białego 1774 r., członek Stanów galicyjskich, hrabia austryjacki 1783 r., miał dwie żony, Annę Potocką, wojewodziankę wołyńską, i Felicyę Siekierzyńską, córkę Stanisława, starosty rzeczyckiego, i Maryanny Charczewskiej, i z tej drugiej żony pozostawił syna Stanisława.

Hr. Stanisław, ur. 1774 r., dziedzic na Miżyńcu, Krysowicach i in., szambelan austryjacki, członek Stanów galicyjskich, sokolniczy wielki koronny galic. 1834 roku, ostatnio marszałek wielki koronny galic. 1842 roku, komandor austryjackiego orderu Leopolda, zaślubił Helenę ks. Lubomirską, kasztelankę kijowską, i z niej pozostawił syna Adama, kawalera maltańskiego, zm. 1844 r. bezpotomnie i dwie córki, Felicyę, żonę Jerzego ks. Lubomirskiego i Ludgardę, żonę Edwarda hr. Stadnickiego (Metr. Kor., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk., Kancl., Sigil., Don. Vars., Ks. Gr. Piotrk., Czerskie i Radomskie, Żychl. Hr. Bork.).

MNISZEWSKI h. GRZYMAŁA. Biorą przydomek *Cztan*. Bernard, syn Jakóba, w wojew. podlaskiem, podpisał elekcyę 1648 r. Kazimierz, Stefan i Tomasz, synowie Stefana i Zofii Bolanowskiej, 1654 r. (Wyr. Tryb. Lubel.).

Aleksander, podwojewodzy drohicki 1680 r. Franciszek, pisarz grodzki stężycki 1684 r. (Conv. Vars.).

MNISZEWSKI h. KOŚCIESZA. Pisali się z Mniszewa Wielkiego, w Płockiem. Jakób z Mniszewa, zamieszczony w przywileju danym w 1400 r. Kościeszom przez Ziemowita ks. Mazowieckiego, miał dwóch synów: Adama, doktora filozofii, kanclerza ks. Mazowieckiego, Konrada i Benedykta, po którym było dwóch synów, Jan, który dostawszy działem wsie Kołoząb i Mniszewko, wziął od drugiej nazwisko Mniszewski, a Piotr od dóbr Wodynie nazwał się Wodyński.

MNISZEWSKI h. LUBICZ. Senatorowie w rodzinie: Jan, kasztelan raciąski 1452—1457 r., kasztelan wiski 1469 roku. Stefan, kasztelan płocki 1468 r. Adam, kasztelan liwski 1596 r., czerski 1607 r.

Można niegdyś mazowiecka rodzina, pisała się z Murowanego Mniszewa, vel Miszewa, w wojew. płockiem, i jeśli nie jest jedną z Miszewskimi, herbu Lubicz, to z nią tak się zlała dla podobieństwa nazwisk, że je trudno rozdzielić. Stanisław z Mniszewa, podskarbi mazowiecki 1441 r., podkomorzy zakroczymski 1450 r., z żony Wichny, córki Mikołaja ze Złotopolic, miał synów: Mikołaja, Stanisława, Jana i Stefana. Mikołaj, proboszcz warszawski, kanonik płocki, kanclerz nadworny ks. Mazowieckich 1474 r. Stefan, z podstolego kasztelan płocki 1468 roku. Jan, kasztelan raciąski 1452 r., a wiski 1469 r.

Jan, Andrzej, Dorota, Ofka i Katarzyna, synowie i córki Świętosława z Mniszewa, 1465 r. Jan i Stanisław, synowie Macieja i Małgorzaty 1465 roku. Katarzyna, żona Andrzeja Koziebrodzkiego, sędziego ziemskiego płockiego 1468 r. Katarzyna za Andrzejem Karskim, sędzią ziemskim płockim 1470 r. Jan, cześnik płocki 1471 r. Michał otrzymał 1498 r. w nagrodę pewne dobra.

Maciej, Marcin i Wojciech, bracia, otrzymali 1526 r. przywilej dla Mniszewa. Wawrzyniec i Barbara, syn i córka Jana, 1532 r. Stanisław, syn Mikołaja i Katarzyny 1532 roku. Bartłomiej i Stanisław, synowie Andrzeja, winni 1532 r. sumę Jakóbowi i Marcinowi ze Szczawina. Wawrzyniec żonaty z Anną Lelowską, cześnikówną czerską 1535 r. Dorota, żona Stanisława Ciesielskiego 1557 r. Andrzej, pisarz ziemski zakroczymski 1572 r., z żony Anny N. miał syna Mikołaja. Jan, dziedzic Mniszewa, winien sumę bratu rodzonemu Stanisławowi 1589 r.; po Stanisławie syn Piotr 1597 r. Adam, dziedzic Mniszewa, Koziki, Rakowiec, Pieczyska i in., kasztelan liwski 1596 r., otrzymał 1598 r. starostwo czerskie i w 1607 roku był kasztelanem czerskim; żonaty z Zofią Zielińską, córką Grzegorza, wojewody płockiego.

Wacław, wojownik za Zygmunta III, miał syna Aleksandra, zm. 1688 r. Jan z Mniszewa, sędzia wojskowy, żonaty z Eleonorą z Zagórza, 2v. Zabokrzecką 1695 r. Waleryan, miecznik żytomierski, ożeniony z Heleną Ka-

mińską, podsędkówną lwowską, 1699 r., 1v. Stefanową Wojnarowską, stolnikową owrucką. Szymon, burgrabia grodzki 1746 r., skarbnik 1755 r., ostatnio 1775 r. był sędzią ziemskim wyszogrodzkim (Ks. Gr. Zakroczymskie, Metr. Kor., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Conv. Vars., Sigil.).

MNISZEWSKI h. PRUS I. Stanisław, podkomorzy rawski 1534 r. Jan 1576 r. w ziemi rawskiej. Po Stanisławie syn Stefan 1660 r., miał synów, Mikołaja i Samuela 1680 r. Antoni, syn Pawła, żonaty z Zuzanną Szymanowską 1722 roku. Franciszek, elektor 1733 r. z wojew. rawskiego (Metr. Kor., Ks. Gr. Sochaczewskie).

MNISZEWSKI. Byli w Wielkopolsce. Franciszek z wojew. sieradzkiem, Wojciech z wojew. łęczyckiem 1669 r., Aleksander i Mikołaj z ziemią wieluńską, Józef z wojew. sieradzkiem i Paweł z wojew. pomorskiem 1733 r. podpisali elekcye.

MNISZKOWSKI h. DRZEWICA. W wojew. sandomierskiem i bełskiem; wzięli nazwisko od wsi Mniszkowa, w Sandomierskiem. Marcin, dziedzic wsi Zajączków, i Mikołaj, dziedzic części wsi Trzebiatów w 1470 r. (Lib. Benef.). Zuzanna za Maciejem Korycińskim 1525 r. Adam, kanonik lwowski 1533 roku. Po Marcinie z Mniszkowa synowie: Andrzej, Jakób, Krzysztof i Wojciech, który w 1572 r. ustąpił części Mniszkowa bratu Krzysztofowi i ten w 1574 roku nabył części Jaworu i Mniszkowa od brata Andrzeja. Krzysztof, sędzia grodzki trembowelski 1582 r., w 1603 r. był poscsorem dóbr Złotawa. Stanisław, dziedzic części Jaworu, miał córkę Urszulę 1596 r. Kacper, żonaty z Barbarą N., ustąpił 1606 r. wieś Złotawę Bobolemu. Heronim, elektor 1733 r. z wojew. brzesko-litewskiego (Metr. Kor., Conv. i Don. Vars., Ks. Gr. Piotrk., Wyr. Tryb. Lubel.).

MNOŻEWSKI. Jerzy, Paweł i Piotr 1540 r. Po Jakóbie z Mnożewa, synowie: Jakób, Jerzy i Ścibor 1580 r. Floryan i Stanisław, synowie Jakóba, dziedzice Mnożewa 1599 r. (Metr. Litew., Wyr. Tryb. Lubel).

MOCARSKI h. ŁADA. Właściwem nazwiskiem tej rodziny jest Moczarski, lecz niektórzy z jej członków zmienili pisownię na Mocarski. Mikołaj, cześnik wiski, elektor 1669, 1674 i 1697 r. z ziemi wiskiej, miał synów: Jana, skarbnika bracławskiego, Franciszka, burgrabiego wiskiego, i Kazimierza, cześnika podlaskiego. Z tych braci po Janie, elektorze 1733 r. z wojew. mazowieckiego, syn Kazimierz miał syna Jana, a ten syna Walentego, po którym syn Wojciech, żonaty z Katarzyną Górską, pozostawił synów, Józefa, dziedzica wsi Brzostowo, w pow. łomżyńskim, wylegitymowanego w Królestwie 1844 r., Antoniego, po którym z Anieli Mogielnickiej synowie, Stanisław 1848 r. i Walenty 1861 r. wylegitymowani w Królestwie. Z tej linii Józef, syn Łukasza, wylegitymowany w Królestwie z synem Maciejem, urodzonym z Maryanny Gutowskiej.

Franciszek, drugi syn Mikołaja cześnika, elektor 1733 r. z wojew. podlaskiego, miał syna Antoniego, a ten syna Adama, żonatego z Anną Męczkowską, z której syn Maciej wylegitymowany w Królestwie 1860 r.

Po Janie, burgrabim wiskim, syn Walenty 1751 r., dziedzic wsi Mocarze-Dziubiele, w ziemi wiskiej, pozostawił syna Józefa, a ten syna Wincentego, żonatego z Wiktoryą Supieńską, z niej syn Józef wylegitymowany w Królestwie 1860 r.

MOCARSKI h. PIELESZ. Po Wojciechu, chorążym wiskim, dziedzicu dóbr Poryte i inne 1715 r. (Akta Wąsoskie), syn Łukasz miał syna Mikołaja, żonatego z Katarzyną Nieciecką, z której syn Franciszek, właściciel folwarku Szostaki, w pow. łomżyńskim, wylegitymowany w Królestwie 1842 r.; inni członkowie tej familii wylegitymowani z herbem Prus I.

MOCARSKI h. PRUS I. Po Wojciechu, dziedzicu dóbr Dzierzbia i Zaskrodzie w 1715 r., pochodzący Szymon, syn Józefa, wylegitymowany w Królestwie 1837 r. z synem Ludwikiem, urodzonym z Barbary Mioduszewskiej; inni potomkowie Wojciecha z 1715 r. wylegitymowani w Królestwie z herbem Pielesz.

MOCARSKI h. TRZYWDAR. N. zapisany do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej przed 1830 r.

MOCELSKI. Frycko, Iwan i Hrycko, posiadacze sołectwa we wsi Rypiany, w starostwie samborskiem 1592 r. (Metr. Kor.).

MOCEWICZ h. GŁOWA-JELENIA. Kazimierz pozwał 1747 r. Baranowskiego o poczynione szkody. N. N. zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej przed 1830 r.

MOCHACKI. Byli w ziemi wyszogrodzkiej; Stanisław 1562 r.

MOCHECKI. Szczęsny podpisał elekcyę 1669 roku z ziemią wyszogrodzką.

MOCHELSKI. Adam, Ezechiel, Dorota i Maryanna pozwali 1688 r. Mirosławskich o części Mirosławic. Ezechiel żonaty z Maryanną Chwalkowską 1716 r. Adam, elektor z wojew. inowrocławskiego 1733 r. Zygmunt ożeniony z Katarzyną Gąsiorowską 1757 roku (Wyr. Tryb. Piotrk., Ks. Gr. Brzeskie). Gertruda, żona Tomasza Bielawskiego 1780 r.

MOCHINGER. Marcin, doktór medycyny i filozofii 1576 r. (Metr. Kor.). Jakób, dziedzic Zakrzewka 1620 r., pokwitowany przez Marcina Pniewskiego (Zap. Tryb. Piotrk.).

MOCHLEWSKI. Jan z wojew. inowrocławskiem podpisał elekcyę 1697 roku.

MOCHNACKI. Jerzy żonaty z Anną Grudowską 1660 r., 2v. za Filipem Zbrożkiem. Andrzej, żonaty z Petronelą Grabia, chorążanką zakroczymską, 2v. Nowoszycką. Maryanna, żona Krzysztofa Bonieckiego 1770 r. Andrzej i Jan, synowie Jana, dziedzice Wólki Potrykowskiej 1796 r. (Wyr. Lubel., Oblig. Gr. Warsz.). Aloizy, posesor dóbr Zimna 1815 r.

Bazyli, znakomity prawnik, sekretarz poselstwa polskiego do cesarza Napoleona I w 1809 roku, urzędnik w Komisyi Oświecenia Królestwa 1826 r.; z żony Maryi Pągowskiej miał trzech synów: Maurycego, Kamila i Tymoteusza.

Maurycy, estetyk i historyk, jego historya powstania 1831 r. liczy się do najcelniejszych dzieł tego rodzaju; za swe dążności polityczne więziony z rozkazu wiel. ks. Konstantego; podporucznik, a następnie porucznik strzelców pieszych, wziął czynny udział w powstaniu 1831 r. i tegoż roku emigrował do Francyi, gdzie umarł 1835 r.

Kamil, ur. 1806 r. we wsi Bojanice, w Galicyi, wszedł 1822 r. jako pioner klasy 2 do batalionu saperów i w 1830 r. został podporucznikiem w 1 pułku strzelców pieszych, a w 1831 r. awansował na porucznika; kawaler krzyża złotego Virtuti Militari, emigrował do Francyi i tam um. 1833 roku.

Tymoteusz, ostatni syn Bazylego, ur. 1811 r. we Lwowie, 1825 r. wszedł na kadeta funduszowego do korpusu kadetów w Kaliszu; podchorąży w pułku grenadyerów gwardyi, został 1831 r. porucznikiem (Ks. Wojskowe).

MOCHUCZY v. MOHUCZY. Na Litwie. Franciszek 1700 r. skazany na wieżę (Zap. Tryb. Lubel.). Władysław, rotmistrz pow. kowieńskiego, podpisał konwokacyę generalną litewską 1764 r. Barbara za Antonim Chludzińskim, starostą dziewieniskim 1770 r.

MOCIEWICZ. Kazimierz z przydomkiem *Mot*, łowczy kowieński 1740 r. (Ks. Gr. Nowokorczyńskie). Jan podpisał konwokacyę generalną litewską 1764 r.

de MOCKER. Jan i Kacper, bracia rodzeni, otrzymali 1526 r. przywilej na dobra Mocker, w pow. tucholskim, na Pomorzu (Metr. Kor.).

MOCZARSKI h. ŁADA. Maciej i Jan z Moczarzewa, kupili 1435 r. od Władysława ks. Mazowieckiego 40 włók gruntu w ziemi wiskiej, nad rzeką Biebrzą; ich potomkowie pobudowali na tym gruncie kilka osad z nazwą Moczarze i dodatkami: Zabłotne, Trojanki i in. dla ich rozróżnienia; już w końcu XV stolecia ta rodzina dość była rozrodzoną, a niektórzy z jej członków brali nazwisko Mocarski.

Maciej miał synów: Bartłomieja, Jana, Michała i Niemierę, i z nich Bartłomiej pozostawił synów: Jana, Mikołaja, Pawła i Piotra, którzy prze-

prowadzili dział dóbr 1478 r.; Jan miał synów: Jana, Macieja, Michała, Piotra i Stanisława.

Michał, syn Macieja, dziedzic Mocarze 1454 r., pozostawił synów Jakóba, Macieja, Marka, Stanisława i Trojana, i z nich Jakób miał synów, Jana i Mikołaja 1521 r., Stanisław miał synów, Józefa i Wawrzyńca, a Trojan, dziedzic dóbr Mocarze, przeprowadził 1478 roku działy dóbr z braćmi i pozostawił synów: Abrahama, Leonarda i Macieja, z których Abraham miał syna Wawrzyńca i córki, Dorotę i Zofię.

Maciej, dziedzic części Mocarze 1521 roku, pozostawił córkę Annę za Wojciechem z Bajek 1547 r., i syna Trojana, po którym synowie: Enoch, dziedzic Dragwina 1593 r., Nikodem, Sławuta i Trojan, dziedzic dóbr Mocarze Zabłotne, Dziubiele i Budne, i z nich Sławuta pozostawił syna Jana, burgrabiego grodzkiego wiskiego 1626 r.

Nikodem z Moczarzów Zabłotnych zaślubił Dorotę Makowską i z niej miał synów, Jana i Mikołaja.

Mikołaj, jeden z najdzielniejszych wojowników swojego czasu, rotmistrz i pułkownik królewski, pokonał Szwedów pod Hamersztynem, w Prusach i odzyskał przez nich zabrane dzielnice 1628 r.; dzielnie walczył pod Smoleńskiem 1633 roku i jakiś czas dowodził Lisowczykami; królowie Zygmunt III i Władysław IV poważali go wielce i Władysław IV rannemu Moczarskiemu w bitwie pod Kumejkami wyznaczył sumę pieniężną, którą sejm 1641 r. zaakceptował; Mikołaj umarł bezpotomnie.

Jan, starszy syn Nikodema, poborca 1616 roku, dziedzic Mocarzewo Zabłudne i Budne, podstarosta 1626 r., sędzia ziemski wiski, elektor 1632 i 1648 r. z ziemi wiskiej, z żony Celestyny Mokrzeckiej miał córki, Barbarę, Elżbietę i syna Mikołaja.

Mikołaj, cześnik wiski 1659 r., elektor 1669, 1674 i 1697 r. z ziemi wiskiej, pozostawił synów: Franciszka, elektora 1697 r. z ziemi wiskiej, burgrabiego wiskiego 1712 r., Jana i Wojciecha-Kazimierza, dziedzica dóbr Srebrowo, elektora 1669 r. z ziemi wiskiej, podczaszego łomżyńskiego 1688 r. i sędziego deputata na Trybunał, który w 1689 r. nabył Poryte, Kozewsze, Dzierzbie, Zagrodzie i Zalesie; stolnika łomżyńskiego 1691 r., który podpisał 1697 r. elekcyę z ziemią wiską, a w 1699 r. był chorążym łomżyńskim, żonatego z Maryanną Kaniewską.

Jan, syn cześnika Mikołaja, skarbnik bracławski 1713 roku, elektor 1733 roku z wojew. mazowieckiego, wspólnie z żoną Justyną posesorowie królewszczyzny Załuzie, miał synów: Benedykta, Kazimierza-Trojana i Filipa.

Kazimierz-Trojan, chorąży regimentu pieszego wojsk koronnych, kapitan gwardyi królewskiej 1755 roku, z Zofii Bierzyńskiej miał Franciszkę Ołdakowską i synów: 1) Jana, chorążego wojsk koronnych, komisarza cywilno-wojskowego ziemi wiskiej 1792 r., którego syn Stanisław, żonaty z Maryą Miecznikowską, pozostawił synów, Hipolita i Ludwika, wylegitymowanych w Królestwie 1842 r.; 2) Jakóba, po którym syn Stanisław z żony

Anastazyi Kossakowskiej pozostawił syna Jana, urzędnika, wylegitymowanego w Królestwie 1845 roku.

Filip, chorąży gwardyi królewskiej 1781 roku, miał syna Mikołaja, a ten syna Jana, żonatego z Anną Supińską, z której syn Antoni wylegitymowany w Królestwie 1849 r.; z tej linii Kazimierz, syn Kazimierza i Maryanny Galiszkiewicz, Franciszek, syn Jana, i Ignacy, w wojsku rosyjskiem, syn Wawrzyńca, wylegitymowani w Królestwie 1855 r. Inni z tej linii wylegitymowani w Królestwie pod nazwiskiem Mocarski.

Oprócz powyższych. Paweł miał synów, Aleksego i Serafina 1478 r. Po Stanisławie synowie, Jakób i Piotr 1478 roku. Kalikst pozostawił córkę Zofię za Janem z Bajek i syna Andrzeja 1562 roku. Mikołaj, Jan, Aleksy i Andrzej, synowie Grzegorza, 1578 r. Andrzej żonaty z Małgorzatą Sielecką 1591 r.

Aleksander, syn Zygmunta, 1618 roku. Jan, pleban dobrzyałowski i przytulski 1626 r. Marcyan, syn Wojciecha i Zofii Gostkowskiej, 1648 r. Tomasz żonaty z Heleną Oborską 1651 r. Paweł-Aleksander, komornik halicki 1663 r., elektor 1674 r. z wojew. ruskiego, ożeniony z Jadwigą Omiecińską. Stefan, sędzia deputat na Trybunał, został 1689 roku stolnikiem łomżyńskim. N. żonaty z Maryanną Kawiecką, podczaszanką czerniechowską 1690 r. N. ożeniony z Elżbietą Boską, podczaszanką owrucką 1697 r.

Antoni, rotmistrz królewski 1723 r. Po Jakóbie syn Antoni, dziedzic Rutki-Nory, ożeniony 1744 r. z Rozalią Chmielewską. Kazimierz żonaty z Elżbietą 1771 r. Małgorzata, żona Józefa Godlewskiego, sędziego ziemskiego zambrowskiego 1793 r. (Mil., Metr. Kor., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk. i Lubel.).

Byli i na Litwie. Wojciech, woźny oszmiański 1631 r. Wawrzyniec, syn Jakóba, kanclerz biskupstwa wileńskiego 1647 r., kanonik wileński, prokurator i podskarbi kapituły wileńskiej 1655 r. (Arch Dubr.).

Antoni, ur. 1787 r. w Laskowcu, w pow. białostockim, wszedł 1810 r. na pisarza do wydziału kas wojskowych i w 1824 r. mianowany sekretarzem w kasie generalnej wojska; odbył kampanię 1812 r. w Rosyi i otrzymał krzyż złoty polski. Po wyjściu do emerytury, ze śmiercią żony, wstąpił 1848 r. do seminarium płockiego i w 1851 r. dostał święcenie kapłańskie; um. 1867 r. w Tykocinie, pozostawiając dwóch synów i córkę.

Marceli, syn Piotra i Krystyny Sokolińskiej, ur. 1787 r. w Baranowie, w pow. sochaczewskim, wszedł 1807 r. do gwardyi konnej i 1808 r. został podporucznikiem w 3 pułku piechoty Legii Nadwiślańskiej; porucznik 1812 r., przeniesiony 1815 r. do 6 pułku piechoty liniowej, wyszedł do dymisyi 1816 r. Odbył kampanie: 1808—1811 r. w Hiszpanii, 1812 r. w Rosyi i 1813 r. przeciw sprzymierzonym (Ks. Wojskowe).

MOCZARSKI h. MOCZARSKI. Herb — gwiazda i sosna.

Z tym herbem pochowany był u Dominikanów w Krakowie 1579 r. Krzysztof, ożeniony z Rozyną Gostyńską.

MOCZEWSKI. Hilary z wojew. płockiem podpisał elekcyę 1764 r.

MOCZKOWSKI. N. podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. podlaskiem.

MOCZULSKI h. ABDANK. Jan z synami: Jerzym, Adamem i Maciejem i ich potomstwem i Floryan z synami: Kazimierzem, Szymonem i Michałem i ich potomstwem, synowie Tadeusza, wnukowie Ignacego, osób 61, wylegitymowani w Cesarstwie 1860 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Maciej, syn Macieja, dziedziec dóbr Trybuciszki, w gub. kowieńskiej 1882 r.

MOCZULSKI h. CHOLEWA. Adam na Moczulnej *Dedera - Zwialicz*, rotmistrz ks. żmudzkiego 1656 r., ziemianin wojew. wileńskiego, miał trzech synów: Marcina, Pawła, w zakonie Franciszkanów w Kownie, i Wojciecha; po Wojciechu z Halszki Głowackiej córki: Anna za Kazimierzem Koprowskim, Katarzyna za Janem Tworowskim i Zofia za Piotrowickim, sędzią kapturowym brzeskim 1697 r.

Marcin, dziedzic dóbr Giedzwidzie, w wojew. wileńskiem 1690 r., zaślubił Krystynę Turłajównę i z niej pozostawił syna Franciszka, chorążego petyhorskiego, po którym z Zofii Herbackiej syn Jan, dziedzic Zbierohy i Lidynia, w wojew. brzeskiem, z Petroneli Grodzianowskiej miał synów: Antoniego, skarbnika owruckiego, Jakóba, namiestnika petyhorskiego, Jana, Kazimierza i Stanisława.

Jan, elektor 1733 r. z wojew. kijowskiego, komornik graniczny kijowski, nabył 1737 r. Niedzwiedno v. Medwidno; miecznik owrucki 1760 r., zaślubił N. Niezwojowską i z niej pozostawił synów, Aleksandra, w pow. upickim, i Jakóba, elektora 1764 r. z wojew. kijowskiego, żonatego z Moszkowską; po Aleksandrze, skarbniku owruckim, z Apolonii Niekrasowiczówny synowie, Jakób, wojski 1770 r., podsędek żytomierski 1779 r., komisarz do zbierania oflar 1789 r., i Leon, skarbnik owrucki.

Stanisław, syn Jana i Grodzianowskiej, zamieszkały w par. prużańskiej, zaślubił Juliannę Karczewską i z niej miał córki, Anielę, zmarłą panną, Apolonię za Głowackim i trzech synów: Andrzeja, w palestrze pińskiej, Jana, żonatego z Eleonorą Jahołkowską w pow. kobrynskim, i Walentego, ożenionego z Franciszką Jahołkowską.

Kazimierz, syn Jana i Grodzianowskiej, posesor wsi Czerniew, w par. wysockiej 1763 r., w wojew. brzeskiem, zaślubił Teresę Zaulicką i z niej pozostawił córkę Bogumiłę, Benedyktynkę we Lwowie, i synów: Antoniego, ożenionego z Maryanną Benedyktowiczówną, Jakóba, chorążego partyi ukraińskiej, Jana, w zakonie oo. Reformatów, i Stefana.

Stefan, dziedzic dóbr Przegalin, w wojew. brzeskiem 1784 r., z żony Anny Turówny miał córki, Bogumiłę za Franciszkiem Tuszyckim, Teklę za Karolem Łaskim, komornikiem łukowskim, i syna Adama, dziedzica dóbr Przegalin, sędziego pokoju radzyńskiego, wylegitymowanego w Królestwie

z synem Ludwikiem, porucznikiem 3 pułku ułanów 1831 roku, urodzonym 1810 r. z Julii Dębowskiej (Akta po-Galicyjskie).

Aleksander, syn Adama, z synami: Wiktorem, Julianem i Adolfem wylegitymowani w Cesarstwie 1835 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

Oprócz powyższych. Michał i Teodor *Zawialicze*, bracia rodzeni 1690 r.; po Michale synowie, Jan i Aleksander, a po Teodorze syn Stefan, regent 1719 r., skarbnik czernihowski 1720 r., otrzymał 1730 roku królewszczyznę Niekrasowszczyznę, a w 1743 r. był komisarzem do granic; w 1716 r. zaślubił Teofilę Synhajewską, córkę Michała, skarbnika nowogrodzkiego (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Ks. Gr. Owruckie, Sigil., Kancl.).

Jan, Stanisław i Seweryn, synowie Franciszka, zapisani do ksiąg szlachty gub. kijowskiej 1802 r. Benedykt, syn Józefa, marszałek szlachty pow. żytomierskiego 1849 r.

Z tej familii. Teoklist, urodzony na Wołyniu, osiedliwszy się w Rosyi, został arcybiskupem kurskim i białogrodzkim; um. 1818 r.; był autorem kilku dzieł teologicznych.

MOCZULSKI h. GOZDAWA. Po Bartłomieju, subdelegacie drohickim 1787 r., syn Józef; tego synowie: 1) Franciszek, żonaty z Franciszką Kisielewską, z niej synowie: Feliks, urzędnik w Komisyi skarbu, Seweryn, Aleksander i Józef wylegitymowani w Królestwie 1850 r.; 2) Józef, tego syn Franciszek, regent w Pułtusku, wylegitymowany w Królestwie 1853 r.

MOCZULSKI h. KORWIN. Piszą się na Moczydłach. Wojciech wylegitymowany w Galicyi 1782 r. Po Józefie-Antonim, burgrabim grodzkim drohickim 1792 r., syn Antoni, patron Trybunału w Siedlcach, wylegitymowany w Królestwie 1843 r.

MOCZULSKI h. LIS. Jan, Franciszek, Karol, Mateusz z potomstwem, synowie Adama, wnukowie Kazimierza, wylegitymowani w Cesarstwie 1850 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MOCZULSKI h. ŁADA. N. N. zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej przed 1830 r.

MOCZULSKI h. ROCH III. Wojciech wylegitymowany w Galicyi 1782 roku.

MOCZULSKI h. ŚLEPOWRON. Piotr Janowicz sporządził w 1707 r. testament i zapisał żonie Maryannie sumę, a synom: Marcinowi, Mateuszowi i Szymonowi części Tuczny. Po Mateuszu z Katarzyny Jankowskiej syn Stanisław ochrzczony 1729 roku w Hoszczy, a po Stanisławie z żony Maryanny syn Michał ochrzczony 1758 r. w Hoszczy, legitymował się w Galicyi Zachodniej 1808 r.

Andrzej, syn Mateusza, zaprzysiągł 1725 r. szlachectwo Marcina, Jana i Mikołaja, synów Marcina, Pawła, Marcina i Macieja, synów Bartło-

mieja, Stanisława i Adama, synów Wojciecha, oraz Stanisława, syna Szymona, Moczydłowskich, oświadczając, że dziad jego Jan, syn Stanisława, oraz Aleksander i Mikołaj, synowie Jana, sprzedali dobra Moczudły i wyszli do Litwy (Akta po-Galicyjskie).

MOCZULSKI h. TRZYWDAR. Dom rozrodzony na Podlasiu. Bartłomiej, Jan, Stanisław, Heronim i Leon, dziedzice dóbr Niemyje Stare 1582 r. Bartłomiej i Józef, synowie Piotra, 1594 r. Bartłomiej, Tomasz i Mikołaj, synowie Jakóba, 1594 r.

Maciej i Stanisław, synowie Jana, dziedzice Moczudły Stare i Zalesie 1620 r. Piotr, elektor 1632 r. z wojew. podlaskiego. Jan, syn Jakóba, 1654 r. Józef-Paweł, syn Stanisława, 1659 r. Józef, syn Jana, 1663 r. Kazimierz, rotmistrz królewski, miał syna Jana 1664 r. Felicyan żonaty z Teresą Molawską 1699 r.

Po Janie syn Wojciech miał synów, Jana i Michała, dziedziców dóbr Szmurły i Moczudły 1719 r. Józef, Łukasz i Marcin podpisali elekcyę 1733 roku z wojew. podlaskiem. Joanna, żona Antoniego Mleczki, stolnika, inflanckiego 1750 r. Józef żonaty z Maryanną Wołkowską 1779 r. Tekla, żona Dyonizego Korzeniowskiego, podkomorzego bracławskiego 1807 roku (Wyr. Tryb. Lubel., Zap. Tryb. Piotrk., Conv. Vars.).

Mateusz, syn Macieja, nabył 1757 r. części wsi Grzyby, a Józef i Bartłomiej, subdelegat grodzki drohicki, synowie Mateusza, nabyli 1780 r. w grodzie drohickim części wsi Grzyby; Bartłomiej wylegitymował się w Galicyi Zachodniej 1804 r. Potomstwo powyższego Bartłomieja wylegitymowało się w Królestwie z herbem Gozdawa (Akta po-Galicyjskie, Quaterniones).

Adam, dziedzic dóbr Moczudły, w ziemi drohickiej; jego synowie: a) Kazimierz, po którym synowie: 1) Jakób, tego syn Jan z Rozalii Kamińskiej miał synów, Ambrożego i Feliksa, wylegitymowanych w Królestwie 1852 r.; 2) Wincenty z Maryi Godlewskiej pozostawił synów: Jana, ks. proboszcza w Pomiechowie, Piotra z synem Julianem, Nikodema z synem Franciszkiem i Baltazara, wylegitymowanych w Królestwie 1838 r.; b) Marcin miał syna Tadeusza, wylegitymowanego w Królestwie 1840 r.; c) Felicyan, po którym syn Antoni miał syna Kazimierza, żonatego z Zuzanną Wiercińską, z niej synowie, Leon i Antoni wylegitymowani w Królestwie 1860 roku.

Zapisani do ksiąg szlachty okręgu białostockiego, wylegitymowani w Cesarstwie: Dominik, syn Kazimierza, z synem Karolem i Franciszek, syn Karola, 1861 r.; Paweł, syn Franciszka, z synami, Franciszkiem i Mikołajem i Jan, syn Franciszka, z synem Konstantym 1853 r.; Jan, syn Tadeusza, z synami: Józefem, Jakóbem i Franciszkiem 1852 r.; Franciszek, syn Józefa, z synami: Stanisławem, Marcinem i Samuelem, oraz Maciej, syn Józefa, z synami, Grzegorzem i Jakóbem 1861 r.; Kazimierz, syn Benedykta, z synami, Piotrem i Antonim, Tomasz, syn Benedykta, z synem Andrzejem, Michał i Wawrzyniec z synem Franciszkiem, synowie Benedykta, 1850 r.

MOCZYDŁOWSKI h. NOWINA. Wzięli nazwisko od wsi Moczydły, na Podlasiu, i pierwotnie zwali się Moczydło. Mateusz, syn Stanisława, dziedzic Moczydły Leśne 1580 roku. Jan i Stanisław Moczydłowie, synowie Walentego, dziedzice Moczydły i Dąbrowa 1580 r. Mikołaj, syn Łukasza, 1582 r. Grzegorz i Mikołaj, synowie Stanisława, 1582 r. Jakób i Jan, synowie Bartłomieja, dziedzice Moczydły 1583 r. Andrzej i Mikołaj, synowie Rosława, 1596 r. dziedzice części wsi Moczydła i Żerdzie.

Stanisław, syn Rościsława, dziedzic Moczydeł 1607 roku. Stanisław ustąpił 1616 r. części Moczydeł oo. Dominikanom. Piotr, syn Stanisława, dziedzic na Moczydłach, zapisał 1624 r. dożywocie żonie Barbarze Orchowskiej. Mateusz, dziedzic części Moczydeł, Zaczek i Zawady 1655 r., zaślubił Katarzynę Pruszyńską i z niej miał synów: Jana, Wojciecha i Macieja.

Jan z Moczydeł miał syna Antoniego, po którym syn Łukasz pozostawił syna Franciszka-Józefa i ten z żony Anny Piekutowskiej miał syna Andrzeja-Mikołaja, ur. 1814 r., wylegitymowanego w Królestwie 1851 r.

Wojciech, drugi syn Mateusza i Pruszyńskiej, pozostawił syna Krzysztofa, tego synowie: 1) Jakób, żonaty z Teklą Kruszewską, z niej synowie, Piotr i Krzysztof, dziedzic wsi Moczydły-Jakóbowięta, w pow. łomżyńskim, wylegitymowani w Królestwie 1842 r.; 2) Maciej, po którym z Zofii Markowskiej syn Klemens wylegitymowany w Królestwie 1842 roku z synem Teofilem, urodzonym z Konstancyi Zarzeckiej; 3) Grzegorz wylegitymowany w Królestwie 1848 r. z synem Bartłomiejem, urodzonym z Maryanny Śliwowskiej.

Maciej, trzeci syn Mateusza i Pruszyńskiej, miał syna Tomasza, po którym synowie: 1) Apolinary wylegitymowany w Królestwie 1845 r.; 2) Tadeusz, łowczy wendeński 1790 roku, miał dwie żony, Teodorę Działowską i Kunegundę Jabłecką, z której syn Jan wylegitymowany w Królestwie 1845 roku (Metr. Kor., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Ks. Gr. Sochaczewskie, Żychl.).

Na Litwie. Antoni, elektor 1764 roku z wojew. mińskiego, żonaty z Maryanną Onickiewiczówną. Julian, syn Adama, zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej 1801 r.

MOCZYDŁOWSKI h. SIENIUTA. Adam, syn Jakóba, z synami: Julianem, Aleksandrem, Kazimierzem, Fortunatem i Edwardem wylegitymowani w Cesarstwie 1845 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. wileńskej.

MOCZYDŁOWSKI h. ŚLEPOWRON. Po Macieju, w 1689 r. dziedzicu wsi Racibory i Rzące (Akta Brańskie), z Maryanny Dąbrowskiej synowie: Sebastyan, Walenty i Wojciech.

Wojciech, dziedzic Moczydeł 1720 r., pozostawił dwóch synów, Mateusza i Tomasza; po Tomaszu z Apolonii Rzońca syn Kazimierz-Mikołaj z żony Katarzyny Krzeczkowskiej miał syna Ignacego, ur. 1807 r., dziedzica części wsi Rzące, w pow. łomżyńskim, wylegitymowanego w Królestwie 1837 roku.

Mateusz, starszy syn Wojciecha, dziedzic Moczydeł i Srzednicy, w Podlaskiem, zaślubił Maryannę Sliwowską i z niej pozostawił synów, Adama i Józefa, po którym z Franciszki Jankowskiej synowie, Piotr-Antoni i Józef-Kajetan; po Józefie-Kajetanie z Katarzyny Skorupka syn Józef, sędzia sądu policyi poprawczej w Warszawie, z Antoniny Kwiatkowskiej pozostawił synów, Józefa i Kazimierza.

Piotr-Antoni, ur. 1777 r. w Zatorze, wylegitymowany w Królestwie 1849 r., wójt gminy m. Krakowa, zaślubił Teklę Grabiczankę i z niej miał syna Antoniego-Ignacego i córki, Franciszkę za Jackiem Szalewskim i Joannę za Leonem Husem.

Antoni-Ignacy, ur. 1822 roku, oficyał sądu Krajowego w Krakowie, z żony Maryanny Gidlińskiej pozostawił synów: Antoniego, ur. 1852 roku, Józefa, ur. 1854 r., urzędnika sądowego w Krakowie, Ignacego, ur. 1856 r. i Władysława, ur. 1857 roku; po Antonim, urzędniku kolejowym, z Anieli Ślaskiej córka Marya ur. 1882 r.

Oprócz powyższych. Jan, elektor 1697 r. z ziemi drohickiej, z Łucyi Brudzewskiej miał syna Stefana, który z Maryanny Radomyskiej miał syna Antoniego, żonatego z Zofią Drzewiecką (Żychl.).

MOCZYGĘBA. Byli w powiecie upickim. Grzegorz, syn Szymona, 1581 r. Jan, syn Mikołaja, toczył proces z Pusłowskimi o majątek 1624 r.

MOCZYLSKI h. CHOLEWA. Andrzej, syn Mikołaja, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1832 r.

MOCZYLSKI h. KORCZAK. Marcin, syn Pawła, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1819 r.

MOCZYŃSKI. Wiktor, geometra królewski 1785 roku (Sigil., Kancl.). Jakób, kapitan wojsk polskich 1783 r. (Sigil.), otrzymał zatwierdzenie szlachectwa 1793 r.; jego syn Józef, podleśny rządowy w Przedborzu, wylegitymowany w Królestwie 1837 r. z synem Erazmem, urodzonym z Maryanny Żerańskiej.

MODELSKI h. BRODZIC. W Małopolsce. Zofia sporządziła 1681 r. testament. N., żupnik bocheński 1735 r. Andrzej prowadził 1740 r. proces z Jordanami o dobra Kawęciny. Adam żonaty z Franciszką N. 1761 roku (Don. Gr. Warsz., Lustracye, Wyr. Tryb. Lubel.).

Grzegorz, subdelegat grodzki opoczyński 1776 roku, miał synów, Bartłomieja i Kacpra; po Bartłomieju synowie: 1) Józef, żonaty z Katarzyną Zielezińską, z niej syn Jan Nepomucen, w wojsku rosyjskiem, 1855 r.; 2) Jakób, po którym z Apolonii Długołęckiej synowie: Adolf, w wojsku rosyjskiem, Karol, urzędnik przy kolei żelaznej, Jan i Ignacy wylegitymowani w Królestwie 1854—1856 r.; 3) Stanisław, żonaty z Joanną Paczkowską, z niej syn Stanisław wylegitymowany w Królestwie 1860 r.

Kacper, drugi syn Grzegorza, z Konstancyi Rejmanówny, pozostawił syna Jana Nepomucena, dziedzica połowy wsi Kąpiel, w pow. konińskim, wylegitymowanego w Królestwie 1857 r., a jego syn Roman wylegitymowany w Królestwie 1855 r.

Z tej familii. Stanisław, subdelegat grodzki krakowski 1791—1793 r. Konstanty, podoficer, w 1831 r. emigrant we Francyi 1846 r. Ignacy, dziedzic dóbr Leszczyna, w Galicyi 1833 r. Jakób, dziedzic dóbr Kościelna Wieś, w pow. kaliskim 1850 r.

MODERACKI. Samuel, żonaty z Barbarą Skotnicką, prowadził 1682 r. w Trybunale lubelskim (Wyr. i Zap. Tryb. Lubel.).

MODEROWSKI. Stanisław wylegitymowany w Galicyi 1782 r. Sylwester, syn Stanisława i Magdaleny, ur. 1792 r. we wsi Czerniewicach, we Lwowskiem, postąpił 1809 roku do 11 pułku jazdy Ks. Warszawskiego i w 1813 r. został podporucznikiem; przeniesiony do 3 pułku jazdy, następnie do pułku krakusów, w 1815 r. był w 2 pułku ułanów i w 1820 roku awansował na porucznika, a w 1822 r. wyszedł do dymisyi w stopniu kapitana. Odbył kampanie: 1809 r. w Austryi, 1812 r. w Rosyi, 1813 r. w Niemczech i 1814 r. we Francyi i za waleczność otrzymał krzyż srebrny polski (Ks. Wojskowe).

MODERSKI. Wawrzyniec i Jadwiga, syn i córka Zofii z Modrza, wychowańce Jerzego Radoszewskiego, podkomorzego wieluńskiego, byli na opiece Kacpra Brzeźnickiego ze Smigla w 1618 r. (Zap. Tryb. Piotrk.).

MODESTOWICZ h. ABDANK. Aleksander z województwem trockiem podpisał pospolite ruszenie 1698 r. Władysław z synami: Tadeuszem, Wincentym i Józefem i ich potomstwem i Adam z synami, Józefem i Maciejem i ich potomstwem, synowie Józefa, wnukowie Władysława, wylegitymowani w Cesarstwie 1852 roku i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MODESTOWICZ h. LIS. Władysław, syn Krzysztofa, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1799 r. Sądzę, że herb mylnie położony zamiast herbu Abdank.

MODL. Ernest-Jan-August, superintendent wyznania ewangelickiego, pastor w Kaliszu, otrzymał prawa nowego szlachectwa w Królestwie 1843 r.; jego syn Franciszek, podoficer wojsk rosyjskich, wylegitymowany w Królestwie 1861 r.

MODLEJOWSKI. Stanisław z Modlejowic, kasztelan radomski, podpisał w 1507 r. edykt króla Zygmunta I.

MODLEWSKI. Piotr z wojew. płockiem podpisał elekcyę 1764 roku.

MODLIBOG h. ROLA. Senator w rodzinie, Jan, kasztelan kowalski 1520 roku.

Pisali się z Modlibożyc, w Inowrocławskiem. Mikołaj z Modlibożyc, sędzia inowrocławski 1420 roku. Modlibog z Modlibożyc, burgrabia brzeski 1436 r., miecznik inowrocławski 1439 r. Stanisław wolny od wyprawy wojennej 1498 r. Maciej z Modlibożyc zapisał 1507 r. posag żonie Gertrudzie na królewszczyźnie Sowiczowie, i miał syna Aleksandra, posesora dóbr Wielowieś 1528 r. i który w 1544 r. otrzymał na dożywocie wieś Sowikowo; po Aleksandrze synowie, Andrzej i Jerzy, dziedzice Sławęczyna 1559 r.

Jan i Stanisław, bracia Macieja, dziedzice Modlibożyc, i z nich Jan był 1520 r. kasztelanem kowalskim. Jan, łowczy inowrocławski 1590 r., pozostawił synów, Jana i Stanisława.

Stanisław z Modlibożyc 1609 r., podstoli inowrocławski 1648 roku, miał synów: Aleksandra, żonatego z Anną Sierską, Jana i Pawła, i z nich Jan, dziedzic Nędzarzewa, podczaszy inowrocławski 1668 r. Jan, elektor 1669 r. z ziemi gostyńskiej (Ks. Gr. Brzeskie, Metr. Kor., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk. i Lubel.).

MODLIBORSKI. Stanisław, podkomorzy inowrocławski, 1498 r. w liczbie urzędników koronnych (Metr. Kor.). Władysław, rotmistrz kohorty wołoskiej, pozwany 1717 roku o szkody poczynione w dobrach Tarłów, a w 1718 r. o najazd dóbr Kuropatnickich (Wyr, Tryb. Lubel.).

MODLIBOWSKI h. DRYA. Senatorowie w rodzinie: Bartłomiej, kasztelan bracławski 1626 r. Kacper, kasztelan międzyrzecki 1736 r.

Dawna wielkopolska rodzina, pisała się od dóbr Modlibogowic. Krystyn (Krczon) z Modlibogowic 1398 r., miał córkę Jadwigę za Jakóbem Gorzyckim i dwóch synów, Andrzeja, zmarłego bezpotomnie i Ozyasza, po którym z Wichny z Dziećmiarowic córka Przechna i synowie, Jakób i Jan.

Jan z Modlibogowic, dziedzic Myszakowa 1487 r., zaślubił Katarzynę N. i z niej pozostawił córkę Zofię za Bartłomiejem Roguskim i syna Jakóba, dziedzica Myszakowa 1530 roku, po którym córka Małgorzata, żona Ambrożego Koszutskiego, i synowie: Feliks zmarły bezpotomnie, Bartłomiej, Kacper i Sebastyan, z których Sebastyan i Kacper są protoplastami dwóch gałęzi tego rodu.

Bartłomiej, starszy syn Jakóba, dziedzic m. Ostrowa 1580 r., dobry rycerz i szalonej odwagi w bitwach, regimentarz wojsk koronnych, odznaczył się w wielu okazyach walecznością i w nagrodę zasług w 1626 roku został kasztelanem bracławskim.

Gałąź Sebastyana. Sebastyan, dziedzic Łukomia, w pow. konińskim, 1576 r., zaślubił Barbarę Brodzińską, i z niej miał córkę Anną za Janem Borysławskim i syna Jana, dziedzica Łukomia 1610 r., burgrabiego kaliskiego 1621 r., po którym z Urszuli Malechowskiej córka Elżbieta 1v. za Jakóbem Zaleskim, 2v. za Andrzejem Ruszkowskim, kasztelanem inowro-

cławskim, i synowie: Franciszek, żonaty 1v. z Anną Pruszak-Bieniewską, 2v. z Anną Stawską, bezpotomny, a Sebastyan i Stanisław, przedstawiciele dwóch linij tej gałęzi.

Linia Sebastyana. Sebastyan, dziedzic Myszakowa 1660 r., zaślubił Annę Dobrzyńską i z niej pozostawił syna Franciszka, dziedzica Myszakowa i Budzisławia 1684 r., po którym z dwóch żon, Teresy Mietlickiej i Jadwigi Bieganowskiej potomstwo; z 1-ej żony córka Agnieszka 1v. za Piotrem Wierzbickim, 2v. za Janem Ostromęckim i syn Sebastyan, a z 2-iej żony córka Salomea za Józefem Morawskim i syn Chryzostom.

Chryzostom, dziedzic Myszakowa 1710 r., żonaty z Teresą Jaraczewską, 1v. Józefową Nowomiejską, miał dwóch synów, Józefa, żonatego z Ludwiką Prądzyńską, który podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. poznańskiem, i Stanisława, posesora królewszczyzn Ulejna i Romiejek, ożenionego z Różą Dobrzycką, z której syn Kajetan.

Linia Stanisława. Stanisław, syn burgrabiego Jana, rotmistrz wojsk królewskich 1648 r., dobrze zapisał się w bitwach przeciw Szwedom, Kozakom i Turkom; um. 1662 r., pozostawiwszy syna Bartłomieja, również dzielnego rycerza, który w 1682 r. był pod Wiedniem, i z Anny Sokolnickiej, córki Piotra i Katarzyny Krempskiej, pozostawił dwóch synów, Walentego i Władysława, chorążego pancernego 1711 r., ostatnio pułkownika wojsk koronnych; po Walentym z Teresy Turobojskiej, córki Jana i Barbary Zadorskiej, synowie: Franciszek, elektor 1764 r. z wojew. poznańskiego, Michał i Stanisław.

Gałąź Kacpra. Kacper, starszy syn Jakóba z Modlibogowic, dziedzic Myszakowa, poborca wojew. kaliskiego 1594 r., zaślubił Annę, córkę Piotra Pawłowskiego, i z niej miał córki: Helenę, zakonnicę w Strzelnie, Katarzynę za Janem Bielawskim, Małgorzatę za Łukaszem Młodziejowskim i czterech synów: Jana, zmarłego młodo, Jakóba, Stefana i Świętosława; po Stefanie, dziedzicu Wardzyna 1630 r., z Anny Szczepieckiej córka Maryanna 1v. za Maciejem Bardzkim, 2v. za Franciszkiem Żychlińskim.

Jakób, dziedzic Myszakowa 1620 r., miał dwie żony, Dorotę, córkę Krzysztofa Mycielskiego i Anny Sokołowskiej, i z niej córka Jadwiga za Janem Czackim 1650 r. i dwóch synów, Remigian i Kacper, i Annę Pruszak-Bieniewską, z której córka Zofia Dobrosielska i syn Andrzej, z których Kacper i Andrzej są przedstawicielami dwóch linij tej gałęzi.

Linia Andrzeja. Andrzej z Modlibogowic, burgrabia 1672 r., pisarz ziemski 1690 r., podsędek 1693 r., ostatnio sędzia ziemski kaliski 1699 r., deputat na Trybunały, zaślubił Ewę Koźmińską i z niej pozostawił córkę Jadwigę za Mikołajem Umińskim, skarbnikiem brzesko-kujawskim, i czterech synów: Antoniego, Jakóba, Jana i Józefa; po Antonim, pisarzu grodzkim kaliskim 1721 r., z Ludwiki Turobojskiej, wdowy po Janie Zaremba-Suchorzewskim, córka Maryanna za Józefem Łukomskim.

Jakób, dziedzic Chlewa i Kembłowa, w pow. kaliskim 1730 r., zaślubił Konstancyę Trąmpczyńską i z niej pozostawił syna Józefa, dzie-

dzica Chlewa i Kembłowa, pisarza grodzkiego kaliskiego 1780 r., który z żony Maryanny Stanisławskiej, córki Heronima i Zofii Rudnickiej, miał dwóch synów, Antoniego, żonatego z Nepomuceną Karczewską, i Rafała, który był proboszczem w Strzelnie.

Jan, syn sędziego Andrzeja, sędzia kapturowy wojew. sieradzkiego, podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. sieradzkiem, i z żony Anny (?) Zajączkówny miał córki, Maryannę, Apolonię za Ludwikiem Koszutskim i syna Heronima.

Józef, syn sędziego Andrzeja, zaślubił Zofię Szołdrską, 1v. Stefanową Żółtowską, i z niej pozostawił córki, Annę za Franciszkiem Pytowskim, Helenę za Franciszkiem Borysławskim i syna Andrzeja, żonatego z Maryanną Brodzką, która po śmierci męża wyszła za Wojciecha Rudzkiego.

Linia Kacpra. Kacper, syn Jakóba i Mycielskiej, pisarz grodzki poznański 1666 r., elektor 1669 r. z wojew. poznańskiego, stolnik i surogator poznański 1676 r., dobry mówca i znakomity prawnik, miał trzy żony: Annę Słonecką, z niej córka Dorota, ksieni Benedyktynek w Poznaniu i syn Stanisław, Annę Smuszewską, bezpotomną, i Maryannę Opalińską, córkę Piotra, wojewody kaliskiego, i Katarzyny Leszczyńskiej, z której córki: Anna za Stanisławem Olewińskim, Katarzyna za Franciszkiem Gissą, łowczym bielskim, i Zofia 1v. Głuskowska, 2v. za Andrzejem Przyjemskim.

Stanisław, dziedzic Kromolic i Mokronosa, poseł na sejmy, skarbnik 1692 r., cześnik wschowski 1694 r., sędzia kapturowy poznański 1697 r., miał dwie żony, Dorotę Cielecką, z niej dwóch synów, Antoni i Kacper, i Katarzynę Urbanowską, z której córki: Anna za Antonim Radońskim, starostą stawiszyńskim, Konstancya za Jakóbem Rokossowskim, Teresa 1v. za Franciszkiem Zagórskim, 2v. za Mikołajem Węgierskim, 3v. za Aleksandrem Wilkowskim, 4v. za Janem Mierosławskim, i syn Józef; po Józefie, dziedzicu Bielaw, z żony Teresy Zaremba-Jaraczewskiej córka Franciszka Krassowska i syn Stanisław, Cysters w Lędzie.

Kacper, dziedzic Kromolic i Mokronosa, deputat na Trybunał, cześnik wschowski 1729 r., podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. poznańskiem; mąż wielkiej prawości i rozumu, w nagrodę zasług został 1736 r. kasztelanem międzyrzeckim; kasztelan miał dwie żony, Zofię Radomicką, córkę Władysława, wojewody poznańskiego, i Ludwiki Gajewskiej, i Agnieszkę Bielińską, kasztelankę lendzką, 2v. za Antonim Wyssogota-Zakrzewskim, kasztelanem kruszwickim, z której syn Rafał umarł młodo i bezpotomnie.

Antoni, starszy syn cześnika Stanisława i Cieleckiej, zaślubił Annę Zawadzką, córkę Stanisława, i z niej pozostawił córkę Maryannę, zakonnicę w Ołoboku, i czterech synów: Franciszka, po którym z Antoniny Szmoniewskiej córka Franciszka za Kazimierzem Polinarskim, regentem grodzkim wschowskim, i syn Maciej, Józefa, żonatego 1v. z Ludwiką Stamirowską, 2v. z Teresą Łęską, bezpotomnego, Karola i Stanisława, żonatego z Teresą Golecką.

Karol, dziedzic Kromolic, Mokronosa i Wijewa, cześnik wschowski 1776 r., zaślubił Zofię Urbanowską i z niej miał córkę Nepomucenę za Józefem Malczewskim, starostą derbickim, i syna Walentego, dziedzica Kromolic i Mokronosa, cześnika wschowskiego 1787 r., szambelana Stanisława Augusta, po którym z Weroniki Zbijewskiej, córki łowczego wschowskiego Walentego i Heleny Sułkowskiej, córki: Ludwika za Dyonizym Budziszewskim, Marya za Leonem Mierzewskim, Nimfa za Kalikstem Kęszyckim, Weronika za Franciszkiem Miłkowskim i dwóch synów, Jan i Józef.

Jan, dziedzic Kromolic i Mokronosa 1792 r., zaślubił Nepomucenę Malczewską i z niej miał córki: Kordulę za Piotrem, Sewerynę za Cezarym Budziszewskimi, Teklę za Antonim Pruskim i synów, Karola, dziedzica Świerczyny, ożenionego z Waleryą Jorga, z niej córka Nepomucena, i Stanisława.

Stanisław, dziedzic na Kromolicach, ożeniony z Albertyną Budziszewską, pozostawił córki, Józefę za Henrykiem Chosłowskim, Michalinę i synów: Jana, Józefa i Walentego; po Janie, dziedzicu Mokronosa, z Haliny Chosłowskiej syn Stanisław, a po Walentym, dziedzicu Czachorowa i Skóraszewic, z Bronisławy Budziszewskiej córki, Albertyna, Marya i syn Stanisław ur. 1870 r.

Józef, drugi syn szambelana Walentego i Zbijewskiej, dziedzic Golinki 1806 r., miał trzy żony: Kunegundę Godlewską, Julię Krzyżanowską i Emilię Borysławską, z których córki: Anna za Karolem Żychlińskim, Jadwiga za Waleryanem, Józefa za Maksymilianem Rychłowskimi, Nimfa za Stanisławem Trzaską-Zakrzewskim i syn Stanisław, dziedzic Gierłachowa, z Czesławy Budziszewskiej pozostawił córkę Julię i synów: Józefa, Stanisława i Tadeusza (Metr. Kor., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk., Ks. Gr. Poznańskie, Żychl.).

Po Józefie, dziedzicu dóbr Chlewo 1774 r., syn Piotr wylegitymowany w Królestwie 1840 r. z synem Franciszkiem.

MODLICKI. Jan z uwagi na zasługi został naznaczony sługą królewskim 1682 r. (Metr. kor.).

MODLIŃSKI h. TĘPA-PODKOWA. Pisali się z Modlny, w wojew. łęczyckiem. Boruta, dziedzic dóbr Modlny 1421 r., podpisał przywilej m. Serocka 1425 r. Albryk, archidyakon warszawski 1428 r. Sebastyan, podczaszy króla Zygmunta Augusta 1542 r. Wojciech, syn Stanisława, 1579 roku. Jan żonaty z Dorotą Dąmbską, córką Heronima, 1620 r. Joachim, syn Stanisława, dziedzic części wsi Chodanowo, w ziemi warszawskiej 1632 r., został 1650 r. vicerotmistrzem wojsk królewskich. Stanisław, porucznik wojsk koronnych 1650 r. Kazimierz, elektor 1669 r. z wojew. sieradzkiego, a Andrzej 1674 r. z wojew. łęczyckiego.

Jan, rotmistrz wojsk koronnych 1685 r., żonaty z Maryanną z Dobruchowa Wolską. Po Heronimie z Elżbiety Stogniewówny synowie, Jan

i Stanisław z Barchówki, elektor 1697 r. z wojew. łęczyckiego, sprzedał 1726 r. wieś Pierzchow Moszkowskiemu Franciszkowi, i z żony Ludwiki Orłowskiej miał córkę Ludwikę za Ludwikiem Krosnowskim.

Joachim, syn Stefana i Konstancyi Paskówny, żupnik brzesko-kujawski, elektor 1733 roku z wojew. brzesko-kujawskiego, łowczy kowalski 1768 roku, miał dwie żony, Zuzannę Stępowską, z niej syn Piotr, dziedzic części Krzywosądza i Smarlin, i Maryannę Jarnowską, córkę Jakóba, żupnika brzesko-kujawskiego, z której córki, Cecylia za Pawłem Podczaskim, Katarzyna za Antonim Zadarnowskim, podczaszym orszańskim 1752 roku, i synowie: Joachim, łowczy kowalski 1776 r., Wincenty i Mateusz.

Mateusz miał synów, 1) Stanisława, po którym synowie: Józef, posesor wsi Domaniewo, w pow. łęczyckim, w 1840 roku, Jan Nepomucen, współdziedzic dóbr Lissewo, w pow. konińskim, w 1840 r. i Kazimierz, po którym syn Franciszek w 1845 r. wylegitymowani w Królestwie; 2) Kazimierza, tego syn Ignacy wylegitymowany w Królestwie 1842 r.

Wincenty, dziedzic Zakrzewa i Woli Bachornej, nabył 1751 r. części wsi Krzywosądza i Smarlin od brata Piotra; żupnik brzesko-kujawski, podpisał elekcyę 1764 r. z wojew. brzesko-kujawskiem; chorąży brzesko-kujawski i administrator podatków pow. inowrocławskiego 1776 r.; podkomorzy brzesko-kujawski, otrzymał 1770 roku dzierżawę bytońską i sołectwo wsi Bieganowo. Wincenty w 1764 r. za zezwoleniem sejmu zamienił swoje dobra Brwilno na dobra zakonnic płockich Bielawy i Złotniki, w wojew. brzesko-kujawskiem; podkomorzy miał dwie żony, Teofilę Sokołowską, z niej syn Aleksander i córka Domicela, i Annę Wodzińską, z której syn Aloizy i córki: Cecylia za Franciszkiem Mniewskim, podstolim przedeckim 1788 r., Józefa i Scholastyka.

Aleksander, sędzia pokoju pow. radziejowskiego 1813 roku, zaślubił Kunegundę Umińską i z niej pozostawił syna Józefa, dziedzica dóbr Sierzchowo, w gub. mazowieckiej, wylegitymowanego w Królestwie 1837 r.

Franciszek, dziedzic dóbr Stok 1713 r., zapisał 1731 r. w grodzie opoczyńskim sumę żonie swej Salomei Jankowskiej, a syn jego Wiktoryn sprzedał 1758 r. części wsi Gawrony Antoniemu Pętkowskiemu; Tomasz, syn Wiktoryna i Anny Wolickiej, ochrzczony 1746 r. w Kunicach, vicegerent grodzki 1779 r., pisarz grodzki opoczyński i komisarz wojew. sandomierskiego do zbierania ofiar 1789 r., legitymujący się 1803 r. w Galicyi Zachodniej, był dziedzicem Jankowa, Sokołowa i Owadowa, w pow. konińskim. Tomasz z Julii Wolskiej pozostawił synów: Andrzeja, Melchiora i Ignacego, z których: Andrzej, dziedzic Sokołowa, żonaty z Barbarą Dąmbską, Julian, syn Melchiora i Tekli Libiszowskiej, dziedzic dóbr Gawrony, oraz Konstanty, syn Ignacego i Justyny Siedleckiej, żonaty z Teofilą Dąmbską, wylegitymowani w Królestwie 1837—1838 roku.

Julian, dziedzic dóbr Gawrony, w Opoczyńskiem, z żony Florentyny hr. Dąmbskiej miał córki: Genowefę za Hipolitem Łąckim, Feliksę Arletową, Celestynę Daleszyńską, Franciszkę za Antonim Starzyńskim, Florentynę

1v. Kozłowską, 2v. za szwagrem Antonim Starzyńskim i synów: Stanisława, po którym z Natalii Zdzitowieckiej córki, Marya Bacewicz, Aniela Borkowska i syn Kazimierz, Hermenegilda-Teodora, Józefa, żonatego z Teklą Szczycińską, Ksawerego i Wiktora, bezżennych.

Hermenegild-*Teodor*, dziedzic Smotryszewa, w Opoczyńskiem, zaślubił Bronisławę Podoską i z niej pozostawił córkę Jadwigę Kowalczewską i synów: Stefana, żonatego z Jadwigą Brygiewicz, Teodora, po którym z Maryi Zakrzewskiej synowie, Janusz i Wacław, Leona i Ludwika, po którym z Jadwigi Szeliskiej syn Józef.

Leon-Henryk ur. 1862 r., właściciel apteki, zaślubił 1893 r. Annę Laurysiewiczównę i z niej ma córkę Maryę ur. 1894 r. i synów, Tadeusza, ur. 1897 r. i Jana ur. 1902 r

Oprócz powyższych. Michał, elektor 1733 r. z wojew. sandomierskiego, cześnik 1744 roku, a od 1757 roku podstoli opoczyński. Władysław, przeor Dominikanów 1768 r. Józef, burgrabia gnieźnieński 1775 r. Ludwik, cześnik brzesko-kujawski 179J roku. Stanisław, syn Mateusza i Katarzyny Przyborowskiej, kanonik kruszwicki 1792 r. Józef, pułkownik wojsk polskich 1809 r., poseł na sejmy 1828 i 1831 r., sędzia pokoju radziejowski, um. 1837 r. (Conv. i Don. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk., Ks. Gr. Brzeskie i Opoczyńskie, Akta po-Galicyjskie).

MODLISZEWSKI h. ŁABĘDŹ. Senator w rodzinie, Heronim, kasztelan małogoscki 1565 r., um. 1567 r.

Zamożna w XVI stoleciu rodzina, wzięła nazwisko od wsi Modliszewa, pod Końskiemi, pisała się zaś z Krajowa, będąc jednego pochodzenia z Duninami-Krajowskimi. Andrzej, dziedzic dóbr Modliszewa 1470 r., starosta łomżyński, podskarbi kardynała Fryderyka. Stefan, podkomorzy brzesko-kujawski 1491 r.; jego synowie, Jan, starosta kolneński 1550 roku, żupnik bydgoski 1567 r., i Heronim.

Heronim, cześnik i starosta łomżyński i kolneński 1554 r., podkomorzy płocki 1564 r., kasztelan małogoscki 1565 r., nabył 1564 r. dobra Kalinowę; z żony Anny, córki Heronima Nakwaskiego jego synowie, Jan i Andrzej, i Jan, starosta gostyński 1614 r., dzierżawca bądkowski 1616 roku, w 1622 r. został kuchmistrzem koronnym, starostą łosickim i gostyńskim.

Andrzej, dziedzic Borkowa, Bolęcina, Lubrańca i Mokrych Sokolników, dworzanin królewski 1580 r., starosta łomżyński i zambrowski 1581 r., zaślubił Elżbietę Dębińską, starościankę chęcińską, i z niej miał córkę Annę i synów: Mikołaja, Stanisława, starostę wojnickiego 1634 r., i Olbrachta-Konstantego.

Mikołaj podróżował do Indyi, za powrotem do ojczyzny poseł na sejmy i deputat na Trybunał koronny, elektor 1632 r. z wojew. brzesko-kujawskiego, z Barbary Ostrorogówny zostawił tylko córki.

Olbracht-Konstanty, elektor 1632 r. z wojew. sandomierskiego, starosta radoszycki 1629 r. i lubomlski 1637 r.

Wawrzyniec ustąpił 1570 r. dobra Modliszewo, Ciołki i Labiszynko bratu Mikołajowi. Sebastyan podpisał elekcyę 1669 r. z ziemią przemyślską. Grzegorz, kanonik krzepicki 1784 r. (Metr. Kor., Conv. Vars., Don. Vars.).

MODLISZEWSKI h. TOPÓR. Wzięli nazwisko od wsi Modliszewa, w województwie gnieźnieńskiem. Około 1540 r. żyło 10 braci, urodzonych z Zofii Paleckiej; z nich Andrzej był pisarzem Izabeli królowej węgierskiej, a Gabryel, komornikiem; Stanisław, Wawrzyniec, kanonik poznański, Jan, Marcin, Mikołaj i Krzysztof. Jakób, podstarosta 1592 r., otrzymał 1593 r. wójtostwo pyzdrskie; burgrabia dostał 1608 r. administracyę dóbr bydgoskich.

MODLISZEWSKI. Brali przydomek *Szulc-Balcerowicz*, i pochodzili od pruskiej rodziny Szulców. N. Szulc-Balcerowicz, w północnem Mazowszu 1550 r., miał córkę Annę za Janem Biedrzyckim, dziedzicem dóbr Kalinowy 1590 r., stolnikiem łomżyńskim.

MODLNICKI h. PRUS I. W Małopolsce, pisali się z Modlnicy; z nich Strobel cytowany w aktach krakowskich 1407 r. Stanisław 1439 r.

MODLNICKI h. STARY-KOŃ. W Małopolsce; z nich Świętosław notowany w aktach krakowskich 1410 r.

MODLSKI h. NAŁĘCZ. Zobacz Molski.

MODLSKI h. PRAWDZIC. Taż rodzina co Molski. Z piszących się Modlski. Feliks, syn Stanisława, 1578 r.; jego brat Wojciech był wnukiem Andrzeja, 1579 r. Andrzej, Krzysztof i Marcin, synowie Wojciecha, 1582 r. i po Marcinie synowie, Maciej i Paweł 1637 roku i z nich Maciej ustąpił 1658 r. części wsi Kachy (Conv. Vars., Ks. Gr. Sochaczewskie).

MODŁKOWSKI h. RAWICZ. Byli w ziemi sochaczewskiej. Jan notowany 1579 r. w ziemi warszawskiej. Bartłomiej 1638 r., miał syna Piotra, po którym syn Grzegorz-Adam, pisarz skarbu koronnego 1696 r., zaślubił Zofię Górską i z niej pozostawił córkę Marcyannę za Maciejem Morskim i syna Antoniego, który w 1722 r. sprzedał dobra Pęczki-Komorowo.

Jadwiga, żona Adama Wojczeńskiego 1700 r. Andrzej 1722 roku. Franciszka, żona Macieja Dembskiego, starosty płockiego 1738 r. Antoni, burgrabia grodzki sochaczewski 1758 r. (Metr. Kor., Sigil., Ks. Gr. Sochaczewskie).

MODRYŃSKI rzadko MODRZYŃSKI h. JASTRZĘBIEC. Cyryak, Anna, Jadwiga, Magdalena i Zofia, dzieci Jana, prowadzili proces o granice wsi Modryń 1581 r. Prokop, dziedzic Modrzyna 1591 r. Marek, syn Jana, 1609 r. Jan, syn Stanisława, 1609 r. Jan i Jerzy, synowie Jana, 1610 roku. Gabryel, syn Jana, dziedzic Hrebienia, żonaty z Anną Wojankowską 1629 r.

Po Mikołaju syn Krzysztof, elektor 1632 roku z wojew. rawskiego, zaślubił Konstancyę Konarską i z niej miał synów Konstantego i Tomasza.

Konstanty, łowczy czernihowski 1663 r., rotmistrz pow. grabowieckiego, elektor 1669 r. z wojew. bełskiego, chorąży grabowiecki 1670 r., miał dwie żony, Joannę Borzęcką i Ewę Kazanowską, z której pozostawił synów: Marcina, Michała, elektora 1697 roku z wojew. bełskiego, Mikołaja i Pawła; po Pawle, chorążym grabowieckim 1692 r., synowie, Franciszek i Jan, elektor 1697 r. z wojew. bracławskiego.

Mikołaj, stolnik rożański 1712 r., zaślubił Annę Hanenke i z niej miał syna Jana, stolnika rożańskiego, elektora 1733 r. z wojew. wołyńskiego, po którym z Zofii Krzewskiej, cześnikówny nowogrodzkiej, syn Stefan, dziedzic Łopacin 1754 r. Katarzyna, żona Józefa Jełowickiego, miecznika rzeczyckiego 1756 r. (Wyr. Tryb. Lubel., Conv. Vars., Sigil.).

MODRZEJEWSKI v. MODRZEJOWSKI h. OSTOJA. Podług Paprockiego byli w wojew, sieradzkiem, lecz ci pisali się Modrzewski i należeli do innych herbów. Z piszących się Modrzejewski v. Modrzejowski, Stanisław, syn Mikołaja *Gomolki*, dziedzic części Modrzewia 1592 r. Adam i Jan, synowie Mikołaja *Pasiel*, 1592 r.

Jan, syn Pawła, elektor 1632 r. z wojew. smoleńskiego. Waleryan, syn Floryana, 1649 r. Wojciech, syn Jana *Pasiel*, 1650 r. Marcin i Andrzej, synowie Tomasza, 1650 r. Daniel, Mikołaj, Paweł i Wojciech, synowie *Gomoliki*, 1650 r. Andrzej, syn Szymona, 1650 r. Jan, elektor 1669 r. z wojew. rawskiego. Adam i Andrzej podpisali elekcyę 1697 roku z wojew. sandomierskiem.

Jan i Aleksander, synowie Mikołaja, 1688 r., i z nich Aleksander z Modrzewia, stolnik czerniechowski 1705 r., z żony Agnieszki de Werby miał córkę Zofię za Aleksandrem Michalczewskim, skarbnikiem czerniechowskim. Kazimierz, syn Jakóba, majora wojsk koronnych 1713 r.

Michał-Joachim, Ludwik-Joachim i Dominik-Bonawentura wylegitymowani w Galicyi 1782 r. Błażej miał córki, Agnieszkę za Kazimierzem Sławoszewskim i Maryannę, żonę Marcina Deskowicza 1786 r. (Wyr. Tryb. Lubel., Ks. Gr. Brzeskie).

MODRZEŃSKI v. MODRZYŃSKI. Kazimierz, syn Bonawentury i Maryanny, ur. 1802 roku we wsi Łukowie, w obwodzie mławskim, postąpił 1822 r. do 3 pułku strzelców pieszych i 1831 r. został podporucznikiem, a następnie porucznikiem; za waleczność otrzymał krzyż złoty Virtuti Militari (Ks. Wojskowe).

MODRZEWSKI h. GRZYMAŁA. Wzięli nazwisko od wsi Modrzew, w Wielkopolsce. Stanisław, syn Macieja, 1633 roku. Andrzej, syn Szymona, 1641 r. Jadwiga, żona Wacława Ossowskiego, kasztelana nakielskiego 1643 r. Ignacy wylegitymowany w Galicyi 1782 r.

MODRZEWSKI h. JELITA. Heronim, syn Jana, 1551 r. N., rotmistrz, poległ w Inflantach 1561 r. Jan, elektor 1648 r. z wojew. rawskiego, skar-

bnik rawski 1663 r. Jakób-Stanisław, burgrabia mielnicki 1711 r., żonaty z Maryanną Zaliwską.

Szymon, syn Stanislawa *Ambrożyk*, ochrzczony 1704 r. w Zbuczynie, nabył 1736 r. w grodzie łukowskim pewne pola od Radzikowskiego; jego syn Jakób, urodzony z Kunegundy N., ochrzczony 1753 r. w Zbuczynie, legitymował się w Galicyi Zachodniej 1803 r.

Piotr, syn Andrzeja, nabył 1713 roku części Radzikowa Wielkiego; a Grzegorz, syn powyższego Piotra, nabył 1746 r. również części Radzikowa. Marcin 1765 r. i Antoni 1768 roku, synowie Grzegorza i Maryanny Wielgórskiej, ochrzczeni w Zbuczynie, legitymowali się w Galicyi Zachodniej 1808 roku. Potomkowie powyższych właścicieli Radzikowa, legitymując się w Królestwie, błędnie wyprowadzili swoją procedencyę od Łukasza z Garbowa.

Łukasz z Garbowa, syn Jana i Petroneli Derewińskiej, wnuk Krzysztofa i Heleny Cebrowskiej, kupił 1728 r. dobra Tozyr, Miłodkowo Małe i Hołobowszczyzna, należące do starostwa pokrzywnickiego; jego syn Jan miał mieć syna Grzegorza, żonatego z Maryanną Wielogórską, po którym synowie: 1) Antoni, dziedzic dóbr Radzikowo Wielkie, w pow. siedleckim, wylegitymowany w Królestwie 1842 r.; 2) Marcin, tego syn Jan wylegitymowany w Królestwie 1842 r.; 3) Ludwik, żonaty z Agnieszką Radzikowską, pozostawił syna Walentego, wylegitymowanego w Królestwie 1851 r.

MODRZEWSKI h. OSTOJA. Pisali się niekiedy Modrzejowski; przemieszkiwali na Rusi. Aleksander podpisał elekcyę 1632 r. z wojew. ruskiem. Krzysztof, wojski halicki 1662 r., elektor 1669 r. z wojew. krakowskiego, żonaty z Maryanną Łodzińską, miał synów, Franciszka i Pawła.

Franciszek, dziedzic dóbr Garby, elektor 1697 r. z wojew. krakowskiego, burgrabia krakowski, pułkownik arkabuzerów 1712 roku, żonaty z Anastazyą z Czudców, 1v. Andrzejową Ślaską, podczaszyną mielnicką (Metr. Kor., Zap. Tryb. Lubel., Ks. Gr. Nowokorczyńskie).

MODRZEWSKI h. ROLA. Dom znaczny w wojew. sieradzkiem; pisze się z Modrzewia, a brał niekiedy nazwisko Modrzejowski. Mikołaj, podczaszy królewski 1434 roku. Po Andrzeju otrzymał 1509 r. dobra Chotecki. Jan żonaty z Katarzyną Dunin-Karwicką 1525 r. Paweł otrzymał 1526 r. przywilej na Glisno. Heronim, podstarosta przemyślski 1570 roku. Kacper, burgrabia sieradzki 1585 r.

Stanisław, syn Wojciecha, 1649 r. Andrzej, rotmistrz wojsk królewskich 1661 r., podczaszy sieradzki 1663 r., elektor 1632 i 1669 r. z wojew. sieradzkiego, pułkownik królewski 1676 r., starosta medycki i przemyślski 1670 r., podskarbi nadworny koronny 1683 roku, dzielny, rycerski i dyplomata, ulubieniec Jana III, odznaczył się w bitwie pod Chocimem i przyłożył się do zwycięstwa; poseł do Turcyi 1676 r., komisarz wojenny 1678 r., poległ w bitwie pod Wiedniem 1683 r.; podskarbi żonaty z Urszulą

Krasicką, kasztelanką przemyślską, 2v. Granowską, a 3v. Lipską, wojewodziną kaliską, pozostawił synów, Jana i Wojciecha i córki, Elżbietę 1v. za Aleksandrem Łaszczem, wojewodą bełskim, 2v. za Janem Tarłą, wojewodą lubelskim, i Katarzynę, żonę Franciszka Mąkolskiego, podstolego lubelskiego.

Wojciech, łowczy sieradzki 1669 r., ożeniony z Izabelą Błażowską. Aleksander, łowczy sieradzki 1678 r. Kazimierz, podpułkownik królewski 1718 r. Marcin, syn Jana, wojskiego kaliskiego, 1723 r. (Metr. Kor., Sigil., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

Z tej rodziny. N. z przydomkiem *Frycz*, wójt w Wolborzu, miał syna Jakóba, wójta w Wolborzu 1503 r., po którym synowie: Jan, Krzysztof, dworzanin i sekretarz królewski 1562 r., i Andrzej, wójt w Wolborzu, jeden z najznakomitszych naszych pisarzy XVI stolecia, statysta, teolog i ekonomista, jego dzieła wielką miały wziętość; lubiony od Zygmunta Augusta, używany był od niego do poselstw zagranicznych, lecz obwiniony o herezyą i prześladowany od duchowieństwa katolickiego, nie mógł sobie wyższego stanowiska wyrobić; um. 1570 r. Po Adamie syn Adam, proboszcz wolbromski 1592 r. (Wyr. Tryb. Lubel.).

MODRZEWSKI. Stanisław, syn Franciszka i Magdaleny, ur. 1790 r. we wsi Gostyńska Wola, wstąpił 1809 r. do 11 pułku piechoty Ks. Warszawskiego, i w 1811 r. został podporucznikiem, a w 1812 r. awansował na kapitana z przeniesieniem do 19 pułku strzelców pieszych; w 1815 r. przeznaczony do 3 pułku strzelców pieszych. Odbył kampanie, 1809 r. przeciw Austryi i 1812 r. w Rosyi (Ks. Wojskowe).

MODRZYCKI. Piotr, syn Kajetana i Elżbiety Wierzbickiej, 1752 r. w wojew. lubelskiem. Józef, syn Wojciecha, pochodzący z Józefowa, składał dowody do legitymacyi 1805 r. w Galicyi Zachodniej, (Akta po-Galicyjskie).

MODRZYŃSKI h. JASTRZĘBIEC. Patrz Modryński i Modrzeński.

MODZELEWSKI h. BOJCZA v. MODZELE. Wzięli nazwisko od wsi Modzele i pierwotnie pisali się Modzel. Mikołaj Modzel dostał 1402 r. w nagrodę zasług od Jana ks. Mazowieckiego 20 włók gruntu zwanego Sokolałąka, pod Łomżą, z prawem niemieckiem i sądownictwem, i z warunkiem dostawienia jednego zbrojnego konno na każdą wojnę. Ścibor z Modzeli również 1402 r. otrzymał 10 włók gaju w dobrach Sokola-łąka. Falisław i Stanisław z Modzeli zamienili 1411 r. części Modzeli na 10 włók w Sokolej-łące. Mroczek i Piotr z Modzeli 1436 r. Michał, syn Ścibora z Modzeli, 1463 r. Maciej, Stanisław, Stefan, Tomasz i Wawrzyniec Modzele z Modzeli nabyli 1471 r. łan gruntu. Jakób, syn Jana z Modzeli, 1474 r. Jan i Stani-

sław, synowie Aleksego, 1474 roku. Stanisław, syn Dobiesława z Modzeli, 1474 roku.

Marcin, syn Mroczka, 1535 r. (Mil.). Wojciech, syn Macieja, 1570 r. Filip, syn Andrzeja, 1570 r., miał syna Kacpra. Jan i Stanisław, synowie Pawła, 1570 r. Piotr, syn Wojciecha, pozostawił syna Bartłomieja, 1578 r. Stanisław, syn Jakóba, 1592 r. Stanisław, syn Mikołaja, 1598 r. Andrzej, syn Ścibora, 1598 r. Marcin, syn Pawła, 1598 r.

Wojciech, syn Mateusza, sprzedał 1600 roku części Modzele-Bielne Kacprowi z Modzeli. Jan, Mateusz, Sebastyan i Stanisław, synowie Wawrzyńca, 1615 r. Andrzej, Jakób i Mikołaj, synowie Stanisława, 1616 roku. Józef, syn Stanisława, 1618 r. Abraham, syn Jana, 1623 r. Aleksander, syn Adama, 1642 r. Olbracht 1632 r., Mateusz 1669 r. elektorowie z ziemi łomżyńskiej.

Wojciech, burgrabia łomżyński, syn Pawła, wnuk Szymona, 1747 r. Andrzej, komisarz ziemi łomżyńskiej do zbierania ofiar z dóbr dziedzicznych 1789 r. (Conv. Vars., Zap. Tryb. Lubel.).

W drugiej połowie XVIII wieku rodzina tego herbu przeszła do innych herbów i ich potomkowie wylegitymowali się z różnemi herbami.

MODZELEWSKI h. BOŃCZA. Niesiecki znał jedną tylko rodzinę tego nazwiska, herbu Herburt v. Pawęza, tymczasem są jeszcze Modzelewscy herbów: Bojcza v. Modzele, Bończa, Piasecznik, Syrokomla i Trzywdar, wszystkie bardzo rozrodzone, ztąd niemożność ściśle oznaczyć ich herbów, i głównie dlatego, że przechodzili dowolnie z jednego do drugiego, o czem łatwo przekonać się można z wywodów Heroldyi w Królestwie Polskiem, gdzie potomkowie tego samego indywiduum, mają dwa, a niekiedy trzy różne herby; wogóle biorąc, gniazdem wszystkich Modzelewskich jest północne Mazowsze, z którego dopiero w XVI stoleciu przenieśli się w inne strony kraju, głównie na Podlasie; nazwisko zaś wzięli od licznych osad Modzele, w ziemiach łomżyńskiej i wiskiej i od tych osad jeszcze w połowie XVI wieku brali miano Modzel, które zdaje się było imieniem słowiańskiem; wogóle Modzelewscy należeli do zagrodowej szlachty.

Z herbem Bończa wylegitymowali się w Królestwie i Cesarstwie następujący Modzelewscy, których zamieszczam z ich pochodzenia.

Ścibor Modzel, dziedzic Modzele, dostał w nagrodę zasług od Jana ks. Mazowieckiego 10 włók gruntu, zwanego Sokola-łąka, w ziemi łomżyńskiej 1402 r.; jego synowie, Michał i Jan; po Janie synowie, Michał i Paweł. Michał, dziedzic wsi Modzele, miał syna Jana, a ten syna Szymona, którego syn Paweł pozostawił synów: 1) Pawła i 2) Wojciecha; po 1) Pawle syn Walenty miał syna Tomasza, żonatego z Józefatą Nowowiejską, z której syn Jan wylegitymowany w Królestwie 1854 r.; 2) po Wojciechu syn Wawrzyniec miał syna Franciszka, wylegitymowanego w Królestwie 1843 r. Z tej linii Mikołaj miał synów, Franciszka i Marcina, po którym

synowie: (1) Ludwik zaślubił Maryannę Krajewską i z niej pozostawił syna Jana, wylegitymowanego w Królestwie 1844 r.; (2) Waleryan, którego syn Franciszek miał synów, Józefa i Piotra, wylegitymowanych w Królestwie 1851 r. Franciszek, drugi syn Mikołaja, miał syna Marcina, wylegitymowanego w Królestwie 1855 r. z synem Joachimem.

Paweł, drugi syn Jana, a wnuk Ścibora, miał syna Jakóba, a ten syna Piotra, po którym syn Stanisław pozostawił syna Marcina; tego syn Michał miał syna Ignacego, którego syn Mateusz z Agnieszki Modzelewskiej pozostawił synów: 1) Pawła, wylegitymowanego w Królestwie 1844 r. z synem Ludwikiem-Romanem, konduktorem leśnym w gub. wołogodzkiej, urodzonym 1828 r. z Weroniki Głazewskiej; 2) Józefa, po którym z Apolonii Pruszkowskiej syn Leon, w wojsku rosyjskiem, wylegitymowany w Królestwie 1851 r.; 3) Jana, którego synowie, Andrzej 1857 r. i Feliks 1859 r. wylegitymowani w Królestwie.

Powyższy Paweł, syn Mateusza, ur. 1788 roku we wsi Modzelach, w pow. łomżyńskim, wszedł 1809 r. do artyleryi pieszej Ks. Warszawskiego i w 1812 r. został porucznikiem klasy II, a 1813 r. porucznikiem klasy I; w 1818 r. przeniesiony do kompanii garnizonowej, w 1831 r. postąpił na kapitana klasy II. Odbył kampanie: 1809 r. przeciw Austryi, 1812 r. w Rosyi, 1813 r. w Niemczech i Francyi. Ożenił się 1820 r. (Ks. Wojskowe).

Licznie rozrodzeni w ziemi czerskiej. Jakób, żonaty z Maryanną Paprocką, miał syna Stanisława 1680 r., po którym syn Marcin, komornik nurski 1704 r., zaślubił Eleonorę Bredowską, podstolankę zakroczymską, i z niej pozostawił syna Leona, skarbnika zakroczymskiego 1754 roku, po którym z Wiktoryi Bieniedzkiej syn Wincenty, elektor 1764 roku z ziemi czerskiej, legitymował się 1776 r. (Metr. Kor.).

Po Kazimierzu z Katarzyny Chomętowskiej, 1v. żony Jana-Stanisława Sierakowskiego, łowczego czerskiego, córka Maryanna i synowie: Bartłomiej, Jan, Kazimierz, Michał i Stanisław 1731 r.

Andrzej, ożeniony z Justyną Kobylińską, miał syna Adama, dziedzica Gniejewic, Gzowa i Świeszewa, burgrabiego grodzkiego czerskiego 1735 roku, a nurskiego 1739 r., żonatego z Anną Zbroską, z której córka Kunegunda za Antonim Mroczkiem 1762 r., i synowie: Antoni, Franciszek, Kajetan, komornik ziemski czerski 1767 r., i Paweł; po Antonim, burgrabim czerskim 1761 r., sędzim kapturowym ziemi czerskiej 1764 r., synowie, Franciszek, Ignacy i córka Łucya, a po Pawle syn Stanisław, komisarz ekonomiczny, wylegitymowany w Królestwie 1848 r. (Ks. Gr. Czerskie).

Jan, miecznik wendeński 1778 r., żonaty z Katarzyną Kłodnicką, podstolanką bracławską.

Po Józefie, 1761 roku dziedzicu dóbr Brajczewo, Choromany i t. d., syn Mikołaj, żonaty z Konstancyą Mioduszewską, miał syna Stanisława, dziedzica wsi Wyrzyki i Sokola Łąka, w Łomżyńskiem, wylegitymowanego w Królestwie 1841 r.

Po Wojciechu, dziedzicu dóbr Brajczewo 1766 roku, syn Mateusz z Ewy Rakowskiej pozostawił syna Jakóba, dziedzica dóbr Pieńki i Grodziska, w pow. łomżyńskim, wylegitymowanego w Królestwie 1838 r. z synem Danielem i tego synem Mikołajem, podoficerem w wojsku rosyjskiem.

Wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani: 1) do ksiąg szlachty gub. wileńskiej: Leon, syn Nikodema, z synami: Julianem, Cezarym, Cypryanem 1852 r.; 2) do ksiąg szlachty gub. okręgu białostockiego: Mikołaj, syn Ignacego, z synami: Józefem, Teodorem, Samuelem, Eustachym, Adamem i Michałem 1838 r.

MODZELEWSKI v. MODZELOWSKI h. HERBURT II. Herb — właściwie jest to Herbut v. Powęza z odmianą, że na jabłku w miejscu przedłużenia miecza kładą krzyż zwykły biały.

Jakób, sekretarz królewski 1525 r. Andrzej i Bartłomiej, bracia, dostali 1539 r. przywilej na wieś Kikuły. Stanisław, syn Jana, dworzanin królewski 1526 r. Jan, syn Jana, dziedzic Miłkowa 1596 r.

Stanisław i Mikołaj, synowie Stanisława, 1615 roku. Stanisław, syn Wojciecha, 1616 r. Łukasz i Wawrzyniec, elektorowie 1632 r. z ziemi rożańskiej. Jakób, syn Mikołaja, podsędek, następnie 1639 r. sędzia ziemski zakroczymski. Andrzej, elektor 1648 r. z ziemi rożańskiej. Adam, burgrabia zakroczymski 1667 r. Andrzej z ziemią wyszogrodzką, Jan z wojew. sandomierskiem i Marcin z ziemią rożańską podpisali elekcyę 1669 roku. Adam, syn Bartłomieja, 1675 roku. Stanisław, syn Adama, żonaty z Heleną Dąbrowską 1678 roku. Anna, żona Franciszka Jankowskiego, podkomorzego lwowskiego 1681 roku. Jan i Teodor, synowie Jana i Anny Trojanowskiej, 1685 roku. Mikołaj, Franciszek, Teofila i Zofia, synowie i córki Wawrzyńca i Katarzyny, 1686 r. Andrzej i Mikołaj, synowie Abrahama, i z nich Mikołaj, burgrabia zakroczymski 1690 r., regent ziemski sieradzki 1698 r., ostatnio sędzia ziemski ciechanowski 1714 r. Dwóch Janów, Stanisław, Szymon z ziemi nurskiej, Andrzej, Marcin, Michał, Paweł, Walenty i Wawrzyniec z ziemi zakroczymskiej, dwóch Kazimierzów i Szymon z ziemi wiskiej, Heronim z wojew. płockiego, Kazimierz, Paweł i Władysław z ziemi ciechanowskiej elektorowie 1697 r.

Maryanna, żona Wawrzyńca Starorypińskiego, podstarosty bobrownickiego 1710 r. Jan, syn Abrahama, burgrabia zakroczymski 1713 roku. Jan, regent ziemski sieradzki 1715 r., podsędek zawskrzyński 1717 r. Antoni, burgrabia rożański 1718 r., a czerski 1730 r. Antoni, komornik, Bartłomiej, Gaudyn, dwóch Jakóbów, Mateusz, komornik grodzki wiski, Wawrzyniec i Wojciech z wojew. mazowieckiem, a Szymon z wojew. sandomierskiem podpisali elekcyę 1733 r. Józef, podstoli rzeczycki, miał synów: Franciszka i Tomasza 1739 r. Wojciech, komornik graniczny 1759 r., skarbnik 1767 r., wojski mniejszy 1768 r., ostatnio miecznik wiski 1781 roku, pozostawił syna Józefa. Adam, burgrabia nurski 1760 r., żonaty z Ludwiką N. Anzelm, wojski wyszogrodzki 1765 r., komisarz ziemi wiskiej 1773 roku,

ożeniony z Franciszką Modzelowską. Bonifacy, pisarz ziemski wyszogrodzki, otrzymał 1774 r. wieś Horodyszcze. Ignacy, burgrabia ciechanowski 1776 r., z żony Franciszki miał synów, Antoniego i Macieja. Józef, burgrabia, komornik zakroczymski, komisarz do zbierania ofiar z pow. serockiego 1789 r. Franciszek, regent ziemski zawskrzyński, komisarz do zbierania ofiar z pow. szreńskiego 1789 r. Franciszek, komornik zakroczymski 1789 roku (Metr. Kor., Zap. i Wyr. Tryb. Piotr. i Lubel., Sigil., Kancl., Ks. Gr. Sochaczewskie).

Stanisław-Józef, syn Stanisława i Maryanny Czarnowskiej, oraz Stanisław i Wojciech, synowie Krzysztofa i Zofii Kuligowskiej, uczynili 1728 r. komplanacyę co do dóbr Obrąb; Franciszek, syn Stanisława i Justyny, ochrzczony 1748 roku w par. Niegowa, legitymował się w Galicyi 1805 roku.

Po Kazimierzu, pisarzu ziemskim i grodzkim i pośle wiskim z wojew. mazowieckiego 1733 r., syn Wojciech, żonaty z Zofią Dzwonkowską, z niej syn Józef, dziedzic wsi Wnory-Wiechy, w pow. łomżyńskiem, wylegitymowany w Królestwie 1842 r.

Po Wojciechu, w 1756 r. dziedzicu dóbr Słomczewo, syn Szymon z Wiktoryi Śliwowskiej pozostawił syna Ignacego, dziedzica części wsi Wola - Rańcza, wylegitymowanego w Królestwie 1837 roku z synami: Franciszkiem, Wilhelmem, Adamem i Janem, urodzonymi z Brygidy Jezierskiej.

Po Andrzeju, pośle na sejm 1764 r., syn Ignacy, żonaty z Heleną Cichocką, miał syna Mikołaja, dziedzica wsi Milewo, w gub. augustowskiej, wylegitymowanego w Królestwie 1837 r.

Po Janie, dziedzicu dóbr Kamieniczki 1770 r., syn Jan z Maryanny Gładkowskiej pozostawił synów, Ferdynanda, pisarza sądowego w Warszawie, i Jana, wylegitymowanych w Królestwie 1838 r.

Po Adamie, dziedzicu dóbr Pijanowa-Bargły 1771 r. (Akta Zakroczymskie), syn Krzysztof, którego syn Aleksander, dziedzic dóbr Gołębie, w pow. pułtuskim, 1837 r., i z tej linii Józef i Teodor, synowie Ignacego i Anny Bagińskiej, wylegitymowani w Królestwie 1843 r.

MODZELEWSKI h. PIASECZNIK. Herbu nie znam, sądzę, że jest odmianą, lub inną nazwą herbu Bojcza.

Piotr *Sciwos* Modzel kupił za przywilejem Jana ks. Mazowieckiego wójtostwo we wsi Bentkowie 1421 r.

Dorota i Elżbieta, córki niegdy Mikołaja Modzelewskiego, obwiniając Marcina, syna Pawła, Modzelewskiego, o zadanie ran ich ojcu, wyprowadzili 1603 r. w Trybunale piotrkowskim szlacheckie pochodzenie swego ojca, udowodniwszy to przysięgą świadków.

Pierwszy świadek, Stanisław, syn Jakóba, z Modzeli-Cichawy, herbu *Piasecznik*, w ziemi ciechanowskiej, zeznał, że Mikołaj był synem Serafina i Anny Gąsiorowskiej i zeznającego świadka bratem stryjecznym.

Drugi świadek, Stanisław, syn Szymona z Modzeli-Białe Kozy, herbu *Piasecznik*, potwierdził powyższe zeznanie, zaznaczając, że nieboszczyk Mikołaj był jego szwagrem i że ciotkę jego ma za żonę.

Trzeci świadek, Gaspar, syn Marcina z Modzeli-Bielne, herbu *Piasecznik*, oświadczył że był sąsiadem Mikołaja i znał go jako dawnego szlachcica.

Czwarty świadek, Jan Modzelewski, syn Stanisława z Modzeli-Białe Kozy, herbu *Piasecznik*, zaświadczył szlachectwo zmarłego Mikołaja, jako brata swego stryjecznego (Don. Warsz.).

MODZELEWSKI h. SYROKOMLA. Wszyscy z tym herbem wylegitymowani w Królestwie wywodzą się od Ścibora Modzela z 1402 r. (herbu Bończa); tego Ścibora syn Michał miał syna Jana, a ten syna Pawła, którego syn Szymon pozostawił synów, Józefa i Pawła, po nich potomstwo; po Józefie synowie, 1) Jakób miał syna Kazimierza, a ten syna Jana, którego syn Stanisław wylegitymowany w Królestwie 1854 r.; 2) Paweł, tego syn Jan miał syna Jana, wylegitymowanego w Królestwie 1854 r.

Paweł, drugi syn Szymona, miał syna Stefana, a ten syna Pawła, po którym syn Jakób pozostawił syna Walentego, a ten syna Benedykta, którego syn Idzi miał syna Marcina, po którym syn Ignacy wylegitymowany w Królestwie 1848 r.; Tomasz miał syna Macieja, a ten syna Kazimierza, którego synowie, Franciszek i Józef wylegitymowani w Królestwie 1840 r.; Michała syn Łukasz, Kazimierza syn Jan, Walentego syn Stanisław, Ignacego syn Mateusz. Ignacy miał syna Kazimierza, a ten syna Jana, po którym synowie, Andrzej i Antoni wylegitymowani w Królestwie 1840 r., oraz Franciszka synowie, Józef i Stanisław wylegitymowani w Królestwie 1844 r. Z tej linii Łukasz, syn Jana, 1840 r.; Ignacy, syn Szymona i Maryanny Buczyńskiej, Paweł, syn Tomasza, Walenty, syn Jana, Tomasz, syn Mateusza i Anny Korytkowskiej, Mateusz, syn Tomasza, 1848 r.; Baltazar, syn Mateusza, Jan, syn Szymona, Wojciech, syn Macieja i Franciszki Cwalina, 1851 r.; Jan Kanty, syn Rocha, 1853 r., Jakób i Piotr, synowie Łukasza, 1854 r. wylegitymowani w Królestwie.

MODZELEWSKI h. TRZYWDAR. Po Leonie z Wiktoryi Bienieckiej było czterech synów: 1) Bonifacy, po którym z Wiktoryi Trzcińskiej syn Józef; 2) Stanisław, po którym z Anny Cyryna, słynnej poetki, syn Jan; 3) Karol, 4) Wincenty, rotmistrz 1780 r., szambelan królewski 1783 r., kawaler maltański, kawaler orderu św. Stanisława, należał do Targowicy 1793 r., i z żony Salomei Dembińskiej jego syn Michał, dziedzic dóbr Bieniadzice, w pow. radomskim, wylegitymowany w Królestwie 1837 r.

Po Wojciechu, dziedzicu dóbr Modzele, Wądołów i Brajczew (herbu Bończa), skarbniku wiskim 1766 r., syn Jan miał syna Franciszka-Michała, żonatego z Maryanną-Eleonorą Hryniewiecką, z której synowie: Franciszek Ksawery, Piotr, pisarz magazynu solnego w Piątnicy, i Michał, urzędnik w gub. augustowskiej, wylegitymowani w Królestwie 1839 r.

Franciszek Ksawery, kapitan artyleryi wojsk polskich 1812 r., zamieszkały następnie w obwodzie maryampolskim, zaślubił Idalię ze Spensbergierów i z niej pozostawił syna Ludwika-Antoniego, żołnierza pułku grenadyerów rosyjskich, wylegitymowanego w Królestwie (Ks. Wojskowe).

MODZELEWSKI v. MODZELOWSKI. Modzel i Krystyan dostali 20 włók gruntu w ziemi wiskiej w 1416 roku, a Szymon i Stanisław 60 włók gruntu we wsiach Niewodowo i Drożdżewo 1417 roku. Jakób, prokurator (wójt) łomżyński 1421 r. Mikołaj, podsędek ciechanowski 1496 r. Wawrzyniec, kanonik wileński, sekretarz królewski 1511 r. Joachim, dziedzic dóbr Borowe 1560 r. (Akta Warszawskie). Jan, podczaszy łęczycki 1592 roku, żonaty z Katarzyną ze Studzienna.

Aleksander 1669 r. z ziemią dobrzyńską i Jerzy 1697 r. z wojew. sieradzkiem podpisali elekcye. Anna, żona Franciszka Jankowskiego, podkomorzego lwowskiego 1681 r. Michał, syn Stanisława, 1690 r. Helena, żona Kazimierza Orańskiego-Wojny, stolnika nowogrodzkiego 1700 r. Kazimierz, podstarosta i sędzia grodzki wąsoski 1725 r. Wojciech, burgrabia bobrownicki 1726 r., żonaty z Zuzanną Stobiecką. Stanisław, syn Pawła, ożeniony z Magdaleną Gębską, 1v. Szopską, 1730 r. Jan, dziedzic dóbr Staremiasto 1731 r. Józef, elektor 1733 r. z wojew. kaliskiego, a Szymon z wojew. brzesko-litewskiego. Andrzej, subdelegat grodzki opoczyński 1735 r. Franciszka, żona Sebastyana Koźmińskiego, burgrabiego warszawskiego 1735 r. Barbara, żona Szymona Jarnowskiego, miecznika kruszwickiego 1740 roku. Jan-Antoni, regent podolski 1749 r. Maryanna, żona Piotra Chrzanowskiego, komornika grodzkiego kijowskiego 1760 r.

Michał i Mikołaj 1771 roku. Wincenty, burgrabia warszawski, regent kancelaryi konfederacyi generalnej, 1775 r. dostał wynagrodzenie za ten drugi urząd 1000 dukatów i prawem emfiteutycznem na lat 50 królewszczyzny Gzowice i Radomyśl. Stanisław, burgrabia czerski, dostał prawem emfiteutycznem 1775 r. królewszczyzny Kopajgród i Krasne. August, burgrabia warszawski 1775 roku. Stanisław, komornik ziemski radomski 1793 r. Kazimierz, regent ziemski podolski 1793 r. Jan Nepomucen, kanonik płocki 1794 r.

Antoni, syn Józefa i Doroty, ur. 1805 r. we wsi Bacikach (?), w obwodzie lubelskim, jako kadet pensyonowany w korpusie kadetów kaliskich, postąpił 1825 r. do bateryi 2 artyleryi lekkokonnej i w 1830 roku został podporucznikiem.

Wincenty, syn Gabryela i Wiktoryi, ur. 1806 roku w Bieniedzicach, w obwodzie radomskim, wszedł 1824 roku z korpusu kadetów kaliskich do wojska i w 1830 r. został podporucznikiem, a w 1831 r. porucznikiem i wkrótce awansował na kapitana w 3 pułku strzelców pieszych; za waleczność otrzymał krzyż złoty Virtuti Militari (Ks. Wojskowe).

Bonifacy i Ferdynand wylegitymowani w Galicyi 1782 r. Jan, Piotr, Maciej i Bartłomiej, synowie Michała, i inni zapisani do ksiąg szlachty gub. kijowskiej 1811 r.

MOER. Jan, sekretarz królewski, pokwitowany 1711 roku z należnej sumy (Zap. Tryb. Lubel.).

de MOESER. Fryderyk został 1774 r. majorem wojsk koronnych i tegoż roku wyszedł do dymisyi (Kancl.).

MOGIELNICKI h. LUBICZ. Mateusz sprzedał 1729 r. w grodzie drohickim Wawrzyńcowi, synowi Jakóba Mogielnickiego, części Mogielnicy; Stanisław, syn Wawrzyńca, zapisał 1754 roku 2,700 zł. posagu żonie swej Annie Tąkielówne, córce Antoniego, i legitymował się w Galicyi Zachodniej 1804 r. (Quaterniones).

Po Mikołaju, w 1706 roku dziedzicu wsi Brzozowo-Nadborowo, syn Jan miał syna Wojciecha, a ten syna Macieja, po którym syn Franciszek z Rozalii Gardockiej pozostawił syna Józefa, wylegitymowanego w Królestwie 1854 r.

MOGIEŃ h. MOGIŁA. Bartłomiej, syn Pawła, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1801 r.

MOGILEWSKI v. MOGILOWSKI h. MOGILEWSKI. Herb — w polu czerwonem nad srebrnym płotem pół kozła; nad hełmem w koronie pół kozła (Hr. Ostr.).

Mają pochodzić z Mogilewa, w wojew. sandomierskiem, zkąd się przenieśli do Prus Wschodnich, gdzie posiadali majątki Czerlin, Skotau i in. N., pułkownik wojsk pruskich, um. 1825 r.

MOGILNICKI h. KORCZAK. W ziemi chełmskiej i na Podlasiu dom rozrodzony. Wzięli nazwisko od wsi Mogilnicy, w ziemi chełmskiej, dawniej Mogielnica, i dlatego pierwotnie pisali się Mogielnicki. Krzysztof, syn Stanisława, 1581 roku. Marcin, syn Benedykta, 1584 r. Jan, syn Piotra z Mogielnicy, 1585 r. Heronim, żonaty z Katarzyną z Wereszczyna, i Szymon, bracia rodzeni, dziedzice Mogielnicy 1586 r. Szymon zaślubił Annę ze Świdnik i z niej miał córkę Katarzynę Krzyżanowską i synów: Eustachego, ożenionego z Anną ze Zbąszyna, Jana, po którym synowie, Adam i Wawrzyniec; Macieja, Pawła i Stanisława, wojskiego mielnickiego, elektora 1632 r. z wojew. podlaskiego, podstolego drohickiego 1654 roku, po którym syn Jan, elektor 1669 r. z ziemi chełmskiej, następnie podstoli drohicki 1689 r.

Maciej z Mogielnicy, cześnik chełmski 1654 r., zaślubił Annę z Wielunia i z niej pozostawił synów: Jana, Mikołaja, Stanisława, ożenionego z Zuzanną Saczko, stolnika drohickiego 1682 r., i Szymona.

Jan, rotmistrz kwarciany, dostał w nagrodę zasług 1665 r. prawem lennem majątek Olszankę ze wsią Smolanką, w wojew. czernihowskiem; w 1653 roku był dodany Kozakom za przewódcę w ich odwrocie z Wołoszczyzny, lecz w drodze uwięziono go i uprowadzono na Ukrainę. Jan, podstoli nurski 1666 r., pozostawił córkę Jadwigę.

Szymon v. Szymon-Aleksander, elektor 1669 r. z ziemi chełmskiej, podstarosta grabowiecki 1660 r., sędzia grodzki horodelski 1670 r., zaślubił Annę Czarnowską i z niej miał synów: Jakóba, kanonika kamienieckiego 1712 roku, Józefa, kanonika sandomierskiego, Maksymiliana, dziedzica dóbr Hańsko, Kulczyn i Zdziarki 1710 roku, i Michała, chorążego latyczowskiego 1706 r., a następnie żydaczowskiego 1726 r.

Paweł, syn Szymona i Anny ze Świdnik, miał synów, Jakóba i Krzysztofa; po Krzysztofie syn Franciszek sprzedał 1683 r. dobra spadłe na niego po bracie Józefie, proboszczu knychowskim, stryjowi swemu Jakóbowi i żonie jego Barbarze Pikarskiej; Wawrzyniec, syn powyższego Jakóba, zwrócił 1728 r. należną sumę Adamowi Dąbrowskiemu.

Wawrzyniec, dziedzic Mogilnicy, z niewiadomej nam żony miał dwóch synów, Marcina i Stanisława; po Marcinie z żony Łucyi Zaleskiej córka Małgorzata Wiercińska i synowie, Jan i Ludwik otrzymali 1802 r. dobra po ojcu, zapisane im testamentem, i legitymowali się w Galicyi Zachodniej 1806 r. (Akta Drohickie i po-Galicyjskie).

Jan z Mogilnicy, żonaty z Katarzyną Komorowską, pozostawił synów: Jakóba, Krzysztofa, Marcelina i Wojciecha; po Krzysztofie, dziedzicu dóbr Sawicze Ruskie, z żony Katarzyny z Orchowa syn Jan 1610 r.

Jakób z Mogilnicy, komornik graniczny lubelski 1605 r., miał synów: Heronima, Olbrachta i Stanisława, dziedziców dóbr Trzynniki, i z nich Heronim, rotmistrz wojsk koronnych 1611 roku, był żonatym z Anną z Bobów.

Jan, chorąży drohicki, żonaty z Zofią Kawęczyńską, nabył 1597 r. wieś Sielec. Krzysztof, podstarosta i poborca drohicki 1618 r., wojski mielnicki 1624 r., ostatnio sędzia grodzki drohicki 1629 r., z Jadwigi Sobieszczańskiej miał syna Wojciecha. August otrzymał 1645 r. w dożywocie wieś Kopytów. Tomasz, elektor 1648 r. z wojew. podlaskiego. Wojciech, pisarz grodzki 1644 r., podstarosta chełmski 1649 r., żonaty z Anną z Tarnówki. Aleksander, oficyał i kanonik łucki 1649 r., sekretarz królewski 1667 r. Jan, żonaty z Ewą Dunin-Karwicką, miał synów: Jana, Olbrachta i Władysława 1654 roku.

Stefan, syn Stanisława, 1661 r. Piotr, podstarosta horodelski 1665 r. Franciszek i Józef z ziemią drohicką, Mikołaj i Stanisław z ziemią chełmską i Wojciech z wojew. sandomierskiem podpisali elekcyę 1669 r. Aleksander z ziemi chełmskiej, Józef 1697 r. z wojew. podlaskiego, a Mikołaj i Szymon z ziemi wiskiej elektorowie 1697 r.

Aleksander, łowczy żydaczowski 1711 r. Józef, łowczy 1718 r., miecznik chełmski 1728 r., elektor 1733 r. z wojew. ruskiego, starosta nieszawski 1732 roku, dziedzic Prażmowa i Mirowskiej Wsi, regent kancelaryi mniejszej litewskiej, oboźny polny koronny, elektor 1764 r. z wojew. sieradzkiego, z Anny Siemianowskiej miał córki, Franciszkę, Wiktoryę Pląskowską i synów, Ignacego i Stanisława, i Ignacemu matka ustąpiła 1767 roku

starostwo nieszawskie i który w 1764 roku podpisał elekcyę z wojew. rawskiem.

Franciszek, podwojewodzy stężycki, miał synów: Franciszka, Ignacego, Jana i Onufrego 1735 roku. Józef, skarbnik drohicki, sędzia grodzki lubelski, podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. ruskiem. Adam, cześnik drohicki 1738 r., miał synów: Aleksandra, Jana, Józefa i Wojciecha 1768 r. (Conv. Vars., Metr. Kor., Sigil., Kancl., Ks. Gr. Czerskie i Sochaczewskie, Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

Jan i Józef, synowie Adama, sprzedali 1767 roku grunt w Mogilnicy Marcinowi i Stanisławowi, synom Wawrzyńca Mogilnickiego; Ludwik, syn Marcina, legitymował się w Galicyi Zachodniej 1807 roku (Akta po-Galicyjskie).

MOGILNICKI h. LUBICZ. Na Litwie i Rusi Czerwonej. N., towarzysz w chorągwi Rudominy, poległ pod Chocimem 1621 r. Samuel, świadek 1646 roku. Krzysztof-Mikołaj, podczaszy nowogrodzki, podpisał elekcyę 1648 r. z wojew. nowogrodzkiem. Józef i Mikołaj, elektorowie 1697 roku z wojew. nowogrodzkiego. Dominik i Józef podpisali pospolite ruszenie 1698 r. Michał podpisał konfederacyę olkienicką 1700 r.

Stanisław, strażnik i poborca wojew. nowogrodzkiego 1716 r. Jerzy, podstoli halicki, poborca wojew. nowogrodzkiego 1716 roku. Stanisław, sędzia grodzki nowogrodzki 1722 r., żonaty z Reginą Mierzejewską. Eliasz, sędzia grodzki nowogrodzki, Marcin i Stanisław z wojew. nowogrodzkiem, Gabryel z wojew. kijowskiem 1733 r., a Ignacy i Marcin, kapitan, z wojew. nowogrodzkiem 1764 r. podpisali elekcye.

Józef, pisarz grodzki lwowski, sędzia kapturowy 1733 r. Eliasz *Jesiotr*, marszałek Trybunału litewskiego 1744 r. Aleksander, podczaszy nowogrodzki 1775 r. Stanisław żonaty z Anną Bystry, kasztelanką brzeskolitewską 1790 r. Dominik, cześnik żydaczowski 1793 r. (Arch. Dubr.).

Jan, syn Michała, z synem Michałem wylegitymowani w Cesarstwie 1836 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej.

Jan, syn Michała, sztabs-rotmistrz wojsk rosyjskich, marszałek szlachty pow. brzesko-litewskiego 1845 r., um. 1855 r.

Teodor, Bazyli, Andrzej i Michał wylegitymowani w Galicyi 1783 r. Jan, proboszcz w Grzeszce, i Karol, urzędnik w Stanisławowie, w Galicyi 1864 r.

MOGILNICKI h. MOGILNICKI. Herb — tarcza w poprzek przedzielona; w górnej części w polu złotem pół orła czarnego w prawo, w dolnej części niebieskiej krzyż kawalerski złoty; na tarczy dwa hełmy, na nich w koronach na każdej dwa skrzydła orle czarne.

Jan, kustosz katedralny przemyślski, podniesiony 1828 r. do stanu rycerskiego w Galicyi z herbem jak wyżej.

MOGILSKI. Kazimierz z wojew. krakowskiem podpisał elekcyę 1697 roku. Kazimierz, towarzysz chorągwi pancernej 1706 r., stolnik go-

styński 1710 r., był żonatym z Zuzanną Klemkowską (Wyr. Tryb. Lubel., Sigil., Metr. Kor.).

MOGLIŃSKI. Wojciech, towarzysz regimentu pieszego wojewody krakowskiego, pozwany 1699 roku o najazd na mieszczan podwysockich (Wyr. Tryb. Lubel.).

MOGOLEWSKI. Stanisław, podsędek lubelski, komisarz do rozgraniczenia dóbr królewskich Uścimów, Krasne i Kolechowice z dobrami szlacheckiemi m. Łęczna 1597 r. (Conv. Vars.). Patrz Meglewski.

MOHELSKI. Jan z wojew. sandomierskiem podpisał elekcyę 1697 r.

MOHIŁA v. MOHYŁA h. MOHYŁA. Herb — w polu czerwonem dwie szable rękojeściami do góry ukośnie skrzyżowane u dołu złotemi buławami przekrzyżowane; w koronie nad hełmem trzy pióra strusie. Niekiedy jednak układali swój herb w następujący sposób: tarczę dzielili na sześć pól po trzy w rzędzie; w pierwszem polu Wołoszczyzny bawola głowa czarna z gwiazdą między rogami, z jej prawej strony słońce, z lewej półksiężyc, w nozdrzach głowy pierścień, w nim herb rodzinny, dwie szable, jak powyżej; w drugiem polu herb rodzinny jak powyżej; w trzeciem polu herb Jelita; w czwartem na gałązce orzeł czarny w lewo, lecz łbem zwrócony w prawo, w jego dziobie krzyż, na którym korona otwarta (szlachecka); w piątem polu herb Ostoja; w szóstem herb Nowina.

Znakomita włoska rodzina, w ścisłych związkach będąca z Polską i zawsze jej wierna. Podług Niesieckiego przodkiem tej rodziny był Jan, administrator księstwa Mołdawskiego, po którym z żony N. Despot, siostry hospodarowej wołoskiej Aleksandrowej, było czterech synów: Jeremi, Jerzy, metropolita mołdawski, otrzymał indygenat polski 1596 roku, Szymon i Stefan.

Jeremi, dwukrotnie hospodar wołoski 1592—1599 i 1600—1608 r., wierny Polsce i tak jej oddany, że córki tylko za polaków wydawał za mąż i samymi polakami się otaczał; indygenat polski otrzymał 1593 roku, i od Zamoyskiego, który go utrzymał na hospodarstwie 1592 r., do herbu Jelita został przypuszczony; z żony Elżbiety Ciamart, siedmiogrodzianki, miał cztery córki i trzech synów: Konstantego, Aleksandra i Bohdana. Z córek: Regina za ks. Wiśniowieckim, starostą owruckim, Marya, 1v. za Stefanem Potockim, wojewodą bracławskim, 2v. za Mikołajem Firlejem, wojewodą sandomierskim, Katarzyna za Samuelem ks. Koreckim i Anna, 1v. żona Maksymiliana Przerębskiego, wojewody łęczyckiego, 2v. Janowa Czarnkowska, kasztelanowa łęczycka, 3v. Władysławowa Myszkowska, wojewodzina krakowska, 4v. Potocka, wojewodzina krakowska i hetmanowa wielka koronna.

Konstanty, dziedzic dóbr Ujście, popierany od swego szwagra Potockiego, chciał opanować Wołoszczyznę, lecz pobity i wzięty do niewoli, z trudów wojennych umarł młodo i bezpotomnie. Aleksander, hospodar

mołdawski 1615—1616 r., a Bohdan, wzięty do Konstantynopola na dwór sułtana, tam umarł.

Szymon z hetmana jakiś czas hospodar mołdawski, miał pięciu synów; z nich: Michał, wojewoda wołoski 1610 r.; Gabryel, hospodar wołoski; Piotr, metropolita kijowski, archimandryta peczarski 1643 r., pobożny i dobry kapłan, Władysław IV oddał mu metropolię, złożywszy z niej Kopińskiego; um. 1647 r.; Jan, wojownik na Węgrzech, i Mojżesz dwukrotnie w latach 1630 i 1633 hospodar wołoski, dziedzic w Polsce dóbr Wielkie Oczy.

Stefan, ostatni syn Jana, miał synów, Michała bezdzietnego i Bazylego, po którym syn Miron był jakiś czas hospodarem mołdawskim. Miron, z przydomkiem *Bernawski*, w nagrodę zasług swoich i przodków, na prośbę Stanów koronnych otrzymał 1627 roku indygenat polski (Metr. Kor., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk. i Lubel., Vol. Leg.).

MOHITEROWSKI. Konstanty otrzymał 1654 r. części dóbr Milęcin, w pow. warszawskim, od teścia swego Adama Milęckiego (Conv. Vars.).

MOHL h. TRZY-KRETY. Herb — w polu czerwonem trzy czarne krety; jeden i dwa.

Pisano ich także von der Mohl; rodzina inflancka, lecz jej gniazdem mają być Prusy, gdzie w XV stoleciu posiadała majątki Lichtenau i Carcyk (?); jedna ich linia osiedliła się na Szląsku i wzięła od majątku nazwisko von Mohl Redlitz; byli także w Saksonii. W Polsce Mohlowie osiedlili się w Inflantach. Fryderyk, generał-lejtnant wojsk królewskich, podpisał elekcyę 1648 r. z ks. inflanckiem; rotmistrz, ostatnio był pułkownikiem; żonaty z Anną N.

Konrad, rotmistrz wojsk królewskich, Tomasz, dziedzic dóbr Homel, w Inflantach 1613 r., Detloff 1640 r. i Arendt, major wojsk królewskich, dziedzic dóbr Wyżek, bracia rodzeni; po Arendcie syn Aleksander, porucznik gwardyi królewskiej, z żony N. Wolbock miał podług Duńczewskiego czterech synów; z nich: 1) Jan, stolnik parnawski, ożeniony z N. Ryk; 2) Wolmer, cześnik inflancki, bezpotomny; 3) Heronim, koniuszy starodubowski, z żony N. Radlińskiej miał czterech synów: Jana, ks. Dominikanina, Wawrzyńca, miecznika inflanckiego, Ludwika, koniuszego starodubowskiego, i Aleksandra-Teofila, oboźnego inflanckiego, deputata na Trybunał skarbowy 1756 r., po którym z żony N. Gedroić synowie: Heronim podpisał elekcyę 1764 r. z ks. inflanckiem, poseł na sejm; Aleksander, oboźny inflancki 1768 r., i Adam, podstarosta 1788 r., a stolnik inflancki 1791 — 1793 r.; 4) Aleksander, dziedzic dóbr Wyżek, z żony Anny Sielickiej miał sześciu synów i pięć córek. Z synów:

Stefan, rektor Jezuitów w Dynaburgu 1746 r.; Jan, podczaszy parnawski, ożeniony z Joanną Ryk 1748 r.; Franciszek, strażnik inflancki, po którym syn Gotard, krajczy inflancki 1748 r., a pisarz ziemski inflancki 1772 r., plenipotent dóbr Platerów; Dyonizy, horodniczy inflancki 1760 r.; Piotr-

Teofil, kanonik inflancki 1761 r.; Kazimierz, skarbnik wiłkomierski, dziedzic dóbr Imbrody, tego synowie, Stefan i Dyonizy, regent ziemski inflancki 1768 r., horodniczy inflancki 1781—1793 r,

Z tej familii. Rozalia, żona Ignacego Karnickiego, cześnika inflanckiego 1760 r. Franciszek, komornik 1775 roku, sędzia ziemski inflancki 1788 r. Jan, oboźny inflancki, kawaler orderu św. Stanisława, żonaty z Joanną Szydłowską, córką Szymona i Konstancyi ks. Woronieckiej, 1784 r.

Gotard, syn Jakóba, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1820 r. Józef, tytułujący się hrabią, emigrant w Anglii 1846 r. Aleksander, syn Franciszka, w 1840 r., a Stanisław, syn Aleksandra, w 1855 r. marszałkowie szlachty pow. dynaburgskiego. Jan ożeniony z Anną Wyczałkowską, córką tajnego radcy dyrektora Sprawiedliwości w Królestwie 1870 roku. Stanisław, dziedzic w Kowieńskiem, z Felicyi Komarówny ma synów, ks. Aleksandra i Jana, który w 1912 r. zaślubił Maryę, córkę Konstantego Rodkiewicza i Wandy Szuszkiewicz (Metr. Kor., Kancl., Sigil.).

MOHORT. N., już w 1709 r. namiestnik pancerny, poległ w wojnie z Moskwą 1792 r. pod Boryszkowem przeszło stoletni, a więcej niż 80 lat służby wojskowej liczący; z jego życia rycerskiego Wincenty Pol usnął jeden z najpiękniejszych swoich poematów pod tytułem „Mohort". Antoni, regent grodzki żytomierski 1796 roku. Ludwik, emigrant we Francyi od 1831 roku.

MOHR von EHRENFEST h. MOHR. Herb — w polu białem murzyn z dzidą w prawym, a tarczą w lewym ręku, z przepaską na czole; w koronie nad hełmem pół murzyna.

Józef-Antoni, pułkownik regimentug alicyjskiego, otrzymał 1787 roku szlachectwo galicyjskie z przydomkiem von Ehrenfest (Siebmacher). Ludwika-Franciszka, żona Karola-Władysława ks. Jabłonowskiego 1850 r.

MOHUCZY. Patrz Mochuczy.

MOHYLOWSKI h. DOŁĘGA. Jerzy, patron Trybunału lubelskiego 1658 r. Grzegorz, Jan i Wojciech 1665 r. Jerzy z Ochrynowa 1666 r. (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

Andrzej 1782 r., a jego syn Mikołaj i wnuk Aleksander 1830 roku wylegitymowani w Galicyi. Stefan, syn Aleksandra, urzędnik w gub. wołyńskiej 1849 r.

MOJACZEWSKI h. PORAJ. W ziemi wschowskiej; piszą się z Olbrachcic. Benedykt 1530 r., żonaty z Małgorzatą Kaznowską, miał synów, Andrzeja i Jana; po Janie, dziedzicu Golesze i Modrzew, synowie, Piotr i Sebastyan 1570 r. Po Sebastyanie syn Stanisław 1570 r. Marcin żonaty 1618 r. z Ludwiką Rajską. Anna z Filgnerów, żona Stanisława 1647 roku. Jan i Krzysztof z ziemią wieluńską, a Karol i Kacper z wojew. kaliskiem

podpisali elekcyę 1669 r. Stanisław, ożeniony z Barbarą, córką Melchiora Lossow, i Wojciech, synowie Mikolaja i Anny Gruszczyńskiej, 1699 r.

Maryanna, żona Zygmunta Lossow 1730 r. Jan, podpułkownik wojsk koronnych 1758 r. N., żona Anna Mielęcka 1770 r. N. z Olbrachcic, komisarz do zbierania ofiar z ziemi wschowskiej 1789 r. Stanisław, major wojsk koronnych 1791 r. Wiktorya, żona Bogusława-Samuela Mielęckiego 1800 r. Karolina, żona Adama Bronikowskiego, kasztelana Królestwa 1815 r. (Ks. Gr. Przedeckie, Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk., Metr. Kor., Kancl., Vol. Leg.).

MOJECKI h. BRODZIC. Przecław, dziekan kamieniecki, doktór teologii, autor i tłomacz 1617 r. Marcin, kanonik poznański 1628 r. Rajmund, ks. Dominikanin 1717 roku. Józef, kanonik kurzelowski, pleban chotowski, prebendarz w Zielonym Kotelu 1729 r. (Ks. Gr. Nowokorczyńskie).

MOJEK. Sebastyan zmarł 1623 r. bezpotomnie, a majątek jego przeszedł na skarb królewski, i ten majątek otrzymał Jakób Sosnowski, sekretarz królewski (Metr. Kor.).

MOJGIS. Piotr-Antoni, budowniczy i deputat pow. wiłkomierskiego (Arch. Dubr.). Konstanty-Kazimierz, stronnik Augusta III. Ambroży i Tadeusz synowie Kazimierza, dziedzice wsi Zawiesiszki, w gub. kowieńskiej 1882 r.

MOJKOWSKI v. MOYKOWSKI h. JASTRZĘBIEC. Wzięli nazwisko od wsi Mojkowa, w północnem Mazowszu, jednak jedna ich linia, osiadłszy na Podlasiu w XV stoleciu, założyła także osady Mojków i Mojki, z których pisała się. Smiszko i Ścibor zamieszczeni w przywileju Ziemowita ks. Mazowieckiego danym Boleścicom 1408 roku. Bolesta, chorąży wyszogrodzki, Piotr, Stanisław i Wszebor, dziedzice Mojkowa, zostali w 1456 r. uwolnieni przez książąt -Mazowieckich od wszelkich sądów z wyjątkiem książęcego. Bartłomiej i Maciej, synowie Trojana, 1499 r. Łukasz, dziedzic wsi Mojki, żonaty z Kordulą, córką Piotra z Wnorów 1551 r., miał synów, Gabryela i Jana, dziedzica Woli 1582 r. Stanisław, syn Jana, zaślubił Zofię Gąsowską 1568 roku. Barbara, córka Marka z Mojek, wdowa po Mateuszu Makowskim, pokwitowała z sum braci swych rodzonych: Jana, Nikodema i Stanisława 1569 roku. Sebastyan, syn Andrzeja, z Mojek-Truskolasy i Nowisko 1582 roku, miał córkę Katarzynę 1v. Mateuszową Makowską, 2v. za Janem Płońskim, i synów: Andrzeja, Jana, Mikołaja i Stefana, dziedziców Mojki; Mikołaj zapisał 1593 r. posag żonie Zofii Garbowskiej.

Marcin i Zacheusz, synowie Floryana, 1601 r. Po Augustynie córka Anna, żona Adama Żędziana 1623 r. Zofia, żona Marcina Dębickiego, podkomorzego sandomierskiego 1635 r. (Wyr. Tryb. Lubel., Mil.).

Wiktoryn, pleban łubiński 1745 r. Kazimierz, kanonik łucki 1781 r., kanonik brzesko-litewski, um. 1796 r.

Stanisław, syn Stanisława i Maryanny, ur. 1788 r. w Nowogródku, postąpił 1806 roku do 2 pułku Ks. Warszawskiego; umieszczony 1815 roku

w 3 pułku piechoty liniowej, w 1816 r. wyszedł do dymisyi. Odbył kampanie: 1807 r. przeciw Prusom, 1809 r. przeciw Austryi i 1812 r. w Rosyi i był w bitwach pod Smoleńskiem, Możajskiem, Krasnem i nad Berezyną (Ks. Wojskowe).

Po Jakóbie, synu Pawła, dziedzicu wsi Mojki 1738 r. (Akta Brańskie) było trzech synów; z nich: a) Stanisław, po którym synowie: Antoni, Ignacy i Stanisław wylegitymowani w Królestwie 1847 r.; b) Maciej zaślubił Anielę Stypułkowską, z której synowie, Julian i Stanisław wylegitymowani w Królestwie 1848 roku; c) Adam, po którym z Bogumiły Grzymowskiej syn Paweł wylegitymowany w Królestwie 1848 r.

MOJKOWSKI h. JELITA. Właściwie z Mojkowic. Jan Żegota z Mojkowic, chorąży sieradzki 1473 r.; tego brat Bernard. Stanisław *Bawełna*, wojski sieradzki 1448 r. (Akta Krakowskie). Stanisław z Mojkowic 1544 r. Mikołaj *Żegota*, dziedzic Miechnowic i Buzaki 1595 r. (Conv. Piotrk.). Elżbieta, żona Seweryna Dembińskiego 1645 r.

MOJSA v. MOYSA - ROSOCHACKI h. MOYSA. Herb — na tarczy w polu błękitnem pas poprzeczny czerwony z trzema złotemi gwiazdami, zasłaniający w połowie lwa białego, trzymającego w prawej przedniej łapie trzy zielone gałązki; w koronie nad hełmem takież pół lwa.

Jan Moysa, dziedzic Rosochacz, Słobudka Polna, Kamionka Mała i Rudniczki, w Galicyi, otrzymał 1875 r. szlachectwo z przydomkiem *Rosochocki*.

MOJSIEJ v. MOJSIEJEWICZ h. MOJSIEJ. Herb — w polu białem nad sześciopromienną gwiazdą półksiężyc z krzyżem w środku; nad hełmem w koronie trzy pióra strusie (Hr. Ostr.)

Mojsiej, chorąży dorsuniski, po którym chorążym został syn jego Andrzej 1527 r. (Bon.). Marcin, dworzanin królewski 1541 r. (Metr. Litew.)

MOJSIEŃSKI. Szymon, Bazyli, Hrehory, Demian i Iwan pozwani 1683 r. przez Jana Wojnarowskiego, łowczego owruckiego, o najazd na miasteczko Szersznie (Wyr. Tryb. Lubel.).

MOJSKI. W wojew. ruskiem. Stanisław, łożniczy królewski 1561 r., z żony Róży N. miał córkę Annę. Mikołaj, dziedzic Jankowic, został 1621 r. pisarzem ziemskim halickim i pozostawił córkę Elżbietę za Stanisławem Mogilnickim i czterech synów: Krzysztofa, dziedzica m. Krośniczyna 1652 r., Łukasza, Serwiusza i Stefana, elektora 1632 r. z wojew. ruskiego, deputata na Trybunał radomski z wojew. wołyńskiego 1642 r., żonatego z Anną Modryńską. N. podpisał elekcyę 1669 r. z wojew. krakowskiem. Stanisław żonaty z Felicyanną z Gawronów 1682 roku (Conv. Vars., Metr. Kor., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Vol. Leg.).

MOJSŁAWSKI. Wincenty i Zygmunt 1567 r. Wawrzyniec 1595 r. Maciej, dziedzic Mojsławic 1597 r. Jerzy, pisarz grodzki grabowiecki 1616 r., miał córki: Agnieszkę, Barbarę, Elżbietę i Katarzynę. Aleksander, syn Marcina z Mojsławic, 1630 r. Waleryan 1666 r. (Conv. Piotrk., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

MOJZA v. MOJZEN. Julianna, żona kn. Romana Dolskiego, 1v. Kostkowa, 1540 r. Stanisław, syn Wawrzyńca, i Dorota, żona Andrzeja Łuniewskiego 1584 r. (Wyr. Tryb. Lubel.).

MOKICZ h. LUBICZ. Jerzy z żoną Barbarą Busławską otrzymał 1632 roku w nagrodę zasług Rubieżówkę, w pow. żytomierskim. Józef, syn Michała, wylegitymowany w Cesarstwie 1857 r. i zapisany do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej.

MOKIEJOWSKI v. MOKIEJEWSKI. Marya-Magdalena, żona Stefana Mazepy, podczaszego czernihowskiego 1629 r. Stefan-Adam pozwał 1658 r. Giedzińskiego Stanisława o sumy. Zacharyasz, towarzysz chorągwi pancernej pozwany 1664 r. o najazdy (Wyr. Tryb. Lubel.).

MOKIERSKI h. OSTOJA. Byli w Wielkopolsce. Walenty z Mokrego miał córkę Annę, żonę Wojciecha Zabierzowskiego 1621 r. Andrzej pozostawił syna Jana i córkę Katarzynę 1689 r. Grzegorz z żony Heleny miał córkę Maryannę i syna Marcina 1690 r.

Aleksander, Józef, Paweł i Stanisław 1725 r. Wawrzyniec, Franciszek i Ludwika obierali 1736 r. plenipotentów. Józef, sądowy ziemi michałowskiej, poseł prowincyi pruskiej, stronnik Augusta III. Szymon z wojew. pomorskiem i Wojciech z wojew. witebskiem podpisali elekcyę 1764 roku (Zap. i Wyr. Tryb. Piotr. i Lubel.).

Wojciech, syn Stanisława, z synem Teodorem i tego synem Justynem wylegitymowani w Cesarstwie 1865 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MOKIEWSKI. Stefan, żołnierz weteran, z żoną Maryanną Wolską zachowani przy posiadaniu domu w m. Kazimierzu 1659 r. i tegoż roku dostali wójtostwo we wsi Rzeczyca, należącej do starostwa kazimierskiego (Sigil.).

MOKIN h. PODKOWA. Herb — w polu białem podkowa srebrna barkiem do góry obrócona, nad którą gwiazda złota; w środku zaś podkowy miecz obosieczny. Na hełmie pięć piór strusich mieczem przeszytych.

Tadeusz, chorąży, a następnie podporucznik w regimencie koronnym, w nagrodę zasług otrzymał nobilitacyę na sejmie 1790 r., a w 1792 r. na sejmie pod generalną konfederacyą powtórzenie tej nobilitacyi i herb wyżej opisany (Vol. Leg., Kancl.).

MOKIN. N., porucznik wojsk koronnych 1777 roku. Antoni żonaty z Barbarą Kleczkowską 1778 r. Jan, towarzysz kawaleryi narodowej wojsk koronnych, w nagrodę zasług wojskowych, otrzymał na sejmie nobilitacyę 1790 r., a przysięgę składał 1791 r. (Vol. Leg., Kancl., Sigil.).

MOKŁOK v. MOKŁAK h. GRABIE. Paweł, elektor 1632 r. z wojew. kijowskiego, podczaszy i sędzia departamentu wojew. nowogrodzkiego 1636 r. Stanisław, podczaszy nowogrodzki 1648 roku. Jerzy, Piotr-Stanisław i Zygmunt 1697 r. podpisali z wojew. nowogrodzkiem elekcyę, a Jerzy-Konstanty z wojew. nowogrodzkiem pospolite ruszenie 1698 r.

Antoni, Dymitr i Gabryel, synowie Bazylego i Anny Staszkiewiczówny, zastawili 1717 roku grunty Jenetyłowskie i Jerlikowskie wujowi Aleksandrowi Staszkiewiczowi (Ks. Gr. Owruckie).

Józef-Celestyn został 1733 r. starostą żytomierskim. Teodor podpisał 1733 r. elekcyę z wojew. kijowskiem. Andrzej, rotmistrz piński, otrzymał 1786 r. kaduk (Wyr. Tryb. Lubel., Sigil., Kancl.).

Feliks, syn Mateusza i Anny, ur. 1797 roku w Miechowszczyźnie, wszedł 1812 r. do 18 pułku Ks. Warszawskiego; przeniesiony 1817 r. do batalionu grenadyerów gwardyi, 1820 r. został podporucznikiem; w 1821 r. wyszedł do dymisyi. Odbył kampanie, 1812 r. w Rosyi i 1813 r. przeciw sprzymierzonym (Ks. Wojskowe).

MOKOSIEJ h. WUKRY. Stara wołyńska rodzina. Okolski wywodzi ją od słynnego Attyli, króla Hunnów; prawdopodobniej jednak należy do tych rodzin, które za Witolda wiel. ks. Litewskiego, przyjąwszy chrzest, nadane były majątkami, że zaś pochodzenie tej rodziny musiało być świetne, dowodzi obszar nadanych im w XV stoleciu majątków; posiadali bowiem dziedzicznem prawem Krzemieniec i cały kraj od Buska do Czartoryi, step i ziemię zwaną Woronoje-stado.

Podług Okolskiego przodek tego domu Mokosiej miał syna Wańka, który przyjął chrzest; starosta wołyński i krzemieniecki, dzielnie walczył przeciw Tatarom, i z Olechny ks. Gedroic miał zostawić sześciu synów, z których Stańko (Stanisław) poległ w boju z Tatarami pod Kijowem, a Piotr otrzymał prawem feudalnem Krzemieniec, i z żony N. Kierdejówny miał synów, Michała, który poległ pod Warną 1444 r., i Gabryela, po którym z Bohowitynówny-Kozieradzkiej syn Denis (Dyonizy), który odstąpił swych praw do Krzemieńca królowi Kazimierzowi IV, a natomiast dostał Zbaraż na dożywocie i wsi 19 na dziedzictwo 1442 r.

Bartoszewicz domyśla się, że od tego Denisa v. Deniska pochodzą książęta Zbarascy, Wiśniowieccy i inni Korybutowicze, lecz to jego mniemanie niema żadnej historycznej zasady, to pewna, że potomkowie tego Deniski brali po swym protoplaście nazwisko *Denisko* i *Deniskowicz*, które dotychczas zachowali i że wzmiankowana umowa z 1442 roku nie musiała

przyjść do skutku, gdyż starostwo krzemienieckie kilkadziesiąt jeszcze lat zostawało w ręku tej rodziny, a Zbaraż wkrótce potem 1460 r. był w posiadaniu Korybutów-Zbaraskich.

Denis z żony N. Dziusówny, kasztelanki chełmskiej, miał syna Wańka, starostę krzemienieckiego, po którym ze Swiszczewskiej syn Piotr Mokosiej-Denisko, starosta krzemieniecki, z żony N. Patrykii pozostawił synów: 1) Szymona, który posiadane przez siebie starostwo krzemienieckie zamienił z królową Boną na dobra Ożochowce, i z Falczewskiej miał syna Piotra bezpotomnego; 2) Piotra, ten z żony Horaimówny miał syna Grzegorza, sędziego ziemskiego krzemienieckiego, po którym z Ryczyckiej syn Aleksander, z żony N. Lasota pozostawił synów: Samuela, Stanisława i Janusza.

Maciej, poborca bełski 1564 r. Jan *Denisko*, podsędek krzemieniecki, sędzia deputat na Trybunał lubelski 1670 r. Aleksander *Denisko* z Matwiejowicz, ihumen łucki, archimandryta żydyczyński, pozwał 1650 r. Macieja Popławskiego, kanonika i plebana łuckiego o posesyę dóbr. Konstanty z przydomkiem *Szybiński*, horodniczy kijowski, zm. 1688 r.

Tomasz *Szybiński* podpisał elekcyę 1733 roku z wojew. wołyńskiem. Michał *Denisko*, starosta dzierzgowski, został 1774 r. fligiel-adjutantem królewskim (Metr. Litew., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Sigil.).

MOKOWSKI h. TRZASKA. Wzięli nazwisko od wsi Mokowa, w ziemi dobrzyńskiej i są jednego pochodzenia z Chudzewskimi. Matyas 1434 r., w ziemi dobrzyńskiej. Dadzibóg, dziedzic Mokowa i części Kachunia 1564 roku, miał brata Jana Chudzewskiego. Heronim, syn Dadziboga, żonaty z Anną, córką Stefana Zdżarskiego, 1585 r. Andrzej i Stanisław zaświadczyli 1593 r. szlachectwo Wojciecha Siemienieckiego, herbu Przyjaciel, syna Jana i Jadwi i Mokowskiej, ich siostry, córki Anny z Woleckich, herbu Jastrzębiec. Po Andrzeju syn Krzysztof z Mokowa i Kościelina 1599 r.

Jan, syn Stanisława, 1667 r., żonaty z Maryanną N. 1676 r. Jan ożeniony z Barbarą N. 1687 r. Jakób, syn Pawła; żonaty z Anną Zdziemborską 1700 r.

Michał, syn Kazimierza, 1727 r. Szymon i Antoni, posesorowie wsi Zielińce 1792 roku (Metr. Kor., Ks. Gr. Bobrownickie, Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk.).

MOKRACKI. Brali przydomek *Żegota*. Agnieszka, żona Andrzeja Magnuszewskiego 1648 roku. Piotr 1660 r. Adam podpisał elekcyę 1669 roku z wojew. sieradzkiem. Andrzej żonaty z Anną Grabianką 1687 r.

Wojciech i Helena 1725 r. Stefan, elektor 1733 r. z wojew. lubelskiego. Franciszek 1740 r., miał syna Stanisława 1758 r. Michał wylegitymowany w Galicyi 1782 r. (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel. i Piotrk.).

MOKRAŃSKI h. MOKRAŃSKI. Herb — w polu błękitnem, na złotej podstawie, jeleń skaczący ze złotą koroną na szyi; w koronie nad hełmem między dwoma myśliwskiemi trąbami pół jelenia z takąż koroną na szyi.

Michał otrzymał szlachectwo galicyjskie i herb powyższy 1796 r. od cesarza Franciszka II. Demetry, dziedzic dóbr Krystiatek, na Bukowinie 1843 r. (Siebmacher).

MOKRAŃSKI. Andrzej nabył 1602 roku wójtostwo wsi Bronowo, i tegoż roku otrzymał pozwolenie na budowę młyna. Józef, woźny Trybunału lubelskiego 1720 r. (Metr. Kor., Wyr. Tryb. Lubel.).

MOKRONOWSKI h. BOGORYA. Senatorowie w rodzinie: Wojciech, kasztelan rawski 1649 r., ustąpił 1685 r. Andrzej, wojewoda mazowiecki 1781 r., um. 1784 r.

Gniazdem tej możnej rodziny jest wieś Mokronosy, w Wielkopolsce, zkąd się przeniosła na Mazowsze. W pierwszej połowie XVI wieku żyło trzech braci: Maciej, pleban w Mokronosie, Wojciech, misyonarz w Koźminie i Wincenty, którzy w 1530 r. sprzedali części Mokronosa, w pow. pyzdrskim Łukaszowi Górce, kasztelanowi poznańskiemu, a nabyli od Wojciecha Biskupskiego połowę wsi Bruczkow, w pow. pyzdrskim.

Wincenty, dziedzic Bruczkowa, miał dwie żony, Jadwigę Srzedzińską, z niej córka Anna i synowie, Jakób i Maciej, i Małgorzatę Cielecką, z której syn Bartłomiej pisał się Bruczkowskim v. Mokronowskim, i po którym z N. Kałuckiej synowie, Jan i Stanisław; po Stanisławie z N. Taręckiej syn Jan, a po Janie Bruczkowskim v. Mokronowskim syn Andrzej z Mokronosa miał syna Andrzeja. Wincenty w 1531 r. ustąpił połowę Bruczkowa synom, Jakubowi i Maciejowi.

Maciej z Mokronosa otrzymał 1553 r. roczną pensyę; prokurator skarbu królewskiego, nabył 1552 r. części wsi Łukom i Łomowo, w pow. konińskim; sędzia grodzki wałecki 1554 r., z żony N. Krzyżanowskiej pozostawił syna Aleksandra, poborcę wojew. poznańskiego, który w 1566 roku sprzedał części wsi Bilino, w pow. poznańskim, a 1571 r. części Łukomia i Łomowa nabył od Sebastyana Niwskiego i w tymże roku zapisał na tych dobrach posag żonie swej Katarzynie Golczównie, i z tej żony miał syna Andrzeja.

Andrzej nabył 1593 r. wójtostwo w Mosinie i Rogoźnie, a w 1598 r. był posesorem sołectwa we wsi Bucholce; sekretarz królewski 1599 roku, kupił wspólnie z żoną Anną Humiecką, kasztelanką kamieniecką, 1605 roku wieś Sitno i Glinianą Dąbrową, a 1621 r. wieś Ksiągienice; starosta sławkowski 1609 r., stolnik 1618 r., podstoli wyszogrodzki 1620 r., w 1622 r. został wojskim warszawskim. Andrzej pierwszy osiedlił się na Mazowszu, kupiwszy 1611 r. majątek Jordanowice i Kady, w ziemi błońskiej, od Jakóba Zawadzkiego i jego żony Barbary Korybut-Woronieckiej, na których w 1612 r. zapisał swej żonie 8000 złp. posagu i wiana; jego potomkowie zwiększyli ten majątek nabyciem miasta Grodziska i innych posiadłości. Andrzej podpisał elekcyę 1632 r. z ziemią warszawską i miał dwóch synów, Franciszka, kanonika kujawskiego, który podpisał w 1668 r. akt abdykacyi króla Jana Kazimierza, a w 1669 r. elekcyę z ziemią rawską, i Wojciecha.

Wojciech, dziedzic Zaborówka i Leszna, dworzanin królewski, starosta sławkowski 1612 r., wojski warszawski 1622 r., z chorążego warszawskiego kasztelan rawski 1649 r., elektor 1632—1648—1669 i 1674 r. z ziemi rawskiej, zaślubił Zuzannę, córkę Wojciecha Ręczajskiego, której w 1630 r. zapisał 40,000 złp. posagu i wiana, a w 1636 r. jako dziedzic Zaborówka, Leszna, Grądów, Czarnowa, Chrapkowej Woli, Powązek, Łubca i Łuszczewa zapisał 12,000 złp. posagu i wiana drugiej żonie Barbarze, córce Wawrzyńca Załuskiego, cześnika rawskiego i podstarosty opoczyńskiego; kasztelan z tych dwóch żon miał córki, Annę Grzybowską, Zuzannę 1v. Miączyńską, 2v. Grudzińską i czterech synów: Aleksandra, Andrzeja, Kazimierza i Wojciecha, którzy w 1669 r. podpisali elekcyę z ziemią rawską.

Aleksander, stolnik rawski 1672 r., pułkownik wojsk koronnych, podpisał elekcyę 1674 r. z ziemią rawską; podstoli latyczowski 1680 roku, 1696 r. został chorążym rawskim; Aleksander miał dwie żony, Aleksandrę, córkę Mikołaja Osuchowskiego, i Konstancyę Lipską, chorążankę rawską, z których pozostawił córki: Anielę Kossobudzką, N. Olszewską, Franciszkę Siemianowską, starościnę sochaczewską, N., Norbertankę w Płocku, i dwóch synów, Aleksandra, kanonika płockiego, proboszcza nowogrodzkiego, i Franciszka, stolnika, podstarostę i sędziego grodzkiego warszawskiego 1717 r., po którym syn Wojciech, dziekan płocki 1731 r.

Andrzej, starosta radzyński, stolnik czernihowski 1670 r., pułkownik wojsk królewskich 1680 r., chorąży rawski 1683 r., sprzedał 1694 r. dobra Leszno; zaślubił Aleksandrę Jeziorkowską i z niej miał córki, Barbarę za Janem Małachowskim, cześnikiem wieluńskim, Zofię za Janem Krosnowskim, chorążym dobrzyńskim, i synów, Aleksandra i Józefa.

Kazimierz, syn kasztelana Wojciecha, sędzia deputat z ziemi dobrzyńskiej 1688 r., łowczy 1695 r., chorąży warszawski 1696 r., podpisał elekcyę 1697 r. z ziemią warszawską; chorąży miał dwie żony, Konstancyę Szymanowską, skarbnikównę warszawską, i Rozalię Przyborowską i pozostawił synów, Franciszka-Konstantego i Michała.

Franciszek-Konstanty, chorąży warszawski 1717 r., sędzia i podstarosta warszawski 1723 r., zaślubił Ewę Bromirską i z niej miał córki: Maryę Józefę, Wizytkę, Józefę Wojciechową Grabowską, Barbarę Miączyńską i synów: Andrzeja, Wojciecha, z Jezuity dziekana płockiego i proboszcza w Grodzisku, autora, tłómacza i kaznodzieję, kilkakrotnie deputata na Trybunał koronny i zastępcę prezydenta tegoż Trybunału, niezwykle dobroczynnego i hojnego, zm. 1789 r.; Jana-Klemensa, kanonika kujawskiego, kanclerza płockiego, koadiutora opactwa płockiego, zm. 1768 r., i Ludwika.

Andrzej, jeden z najwięcej wpływowych mężów swojej epoki, starosta ciechanowski 1759 r., tłumacki i janowski, podkomorzy warszawski, generał-inspektor kawaleryi narodowej, marszałek sejmu 1776 r., wojewoda mazowiecki 1781 roku, kawaler orderów, św. Stanisława i Orła Białego. W 1733 r. jako major dragonów walczył w obronie Stanisława Leszczyń-

skiego, następnie lat kilka służył w wojsku francuskiem; za powrotem do kraju, pozyskawszy względy Jana-Klemensa Branickiego, hetmana wielkiego koronnego, przeważny wpływ wywierał na sprawy kraju; w 1759 roku sprzeciwił się rozbiorowi ordynacyi ostrogskiej, a w 1764 r. silnie opierał się wpływowi Rosyi na elekcyę i wyniesieniu na tron Stanisława Augusta; wysoko ukształcony, lecz więcej mówca, niż mąż czynu, republikanin, lecz nie chciał tak szerokich reform jak Czartoryscy i nie wierzył, aby Polska mogła sama stawić opór sąsiadom, dlatego był za traktatem z królem pruskim, sądząc, że ten dla własnego dobra będzie popierał Polskę, i proponował nawet w 1764 r. ks. pruskiego Henryka do tronu polskiego. Wojewoda miał dwie żony, Krystynę-Zofię de Bünau, wdowę po Hollhringu, i Izabelę Poniatowską, siostrę króla wdowę po hetmanie Branickim, która jednak zachowywała do śmierci nazwisko i tytuły pierwszego męża. Andrzej umarł bezpotomnie, a dobra Grodzisk, Wioska Grodziska i Kozery dostały się synowcowi Antoniemu.

Ludwik, syn Franciszka-Konstantego i Bromirskiej, łożniczy królewski 1727 r., podczaszy inowrocławski 1738 r., chorąży warszawski 1741 r., strażnik polny koronny, elektor 1764 roku z ziemi wyszogrodzkiej, zaślubił Józefę Czosnowską, podczaszankę warszawską, i z niej pozostawił córki, Julię Rościszewską, chorążynę płocką, Martę (Annę), żonę Damazego Mioduszewskiego, sędziego ziemskiego dobrzyńskiego i starosty płockiego, i synów, Antoniego i Stanisława, kapitana wojsk francuskich, który w 1785 r. otrzymał od stryja swego Wojciecha dobra Kozery i części Grodziska. (Metr. Kor., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Ks. Gr. Czerskie i Sochaczewskie, Don. Vars., Sigil., Kancl.).

Stanisław, generał-lejtnant wojsk koronnych, jeden z najgorliwszych i najzacniejszych patryotów, przez lat dziesięć służył wojskowo we Francyi, powróciwszy do ojczyzny, został szambelanem Stanisława Augusta i był posłem z ziemi wyszogrodzkiej na sejm 1788 r.; w 1792 r. walczył jako vicebrygadyer pod Zieleńcami, a gdy Stanisław August przystąpił do Targowicy, wziął dymisyę; w wypadkach 1794 r. czynny wziął udział jako generał-lejtnant wojsk koronnych i był komendantem Warszawy i członkiem Rady Najwyższej narodowej; był za środkami legalnemi i król Stanisław August miał w nim stałego obrońcę; um. 1821 r. w Warszawie.

Antoni, dziedzic dóbr Grodzisk, rotmistrz wojsk koronnych, starosta złotoryjski 1789—1796 r., żonaty Iv. z Barbarą Jundziłówną, marszałkówną grodzieńską, po którym z 2-iej żony Felicyanny Grabskiej czterech synów: 1) Aleksander, ur. 1812 r. w Warszawie, sędzia pokoju błoński 1866 roku, dziedzic dóbr Chlewnia, wylegitymowany w Królestwie 1837 r., z żony N. Płomczyńskiej jego córka za Wodzińskim; 2) Paulin-*Ignacy*, ur. 1814 roku w Warszawie, emigrant, służył w wojsku angielskiem w Hiszpanii, gdzie też umarł bezdzietny; 3) Ewaryst-Teofil, ur. 1812 r. w Warszawie, dziedzic dóbr Grodzisk, wylegitymowany w Królestwie 1837 r., miał z N. Radwanówny synów: Antoniego i Augusta i córki, Maryę i Elżbietę; 4) Stanisław-

Andrzej, ur. 1817 r. w Warszawie, dziedzic dóbr Chrzanów, wylegitymowany w Królestwie 1837 r., po którym z N. Cichockiej córki, Felicya za Kwiatkowskim i Józefa.

MOKROWICKI. Aleksander, poborca cła w ziemi czerskiej, pozwany 1689 r. o niesłuszne pobranie cła (Wyr. Tryb. Lubel.), miał synów, Feliksa, Wojciecha i córkę Annę 1725 r.; z nich Feliks żonaty z Maryanną Staniszewską 1768 r. (Ks. Gr. Czerskie).

MOKRSKI h. JELITA. Senatorowie w rodzinie: Piotr, kasztelan sandomierski 1329 r. Floryan, biskup krakowski 1367 r., um. 1378 r. Tomasz z Węgleszyna, kasztelan sandomierski 1409 r. Klemens, kasztelan radomski 1413 r. Jan, kasztelan czechowski 1418 r. Michał, kasztelan sandomierski 1413 r.

Jedna z najdawniejszych i historycznie znanych naszych rodzin; jej gniazdem wojew. łęczyckie i Kujawy, i pierwotne miano *Biesiad*; następnie brali przydomek *Saryusz*. W XIV stoleciu spotykamy Biesiadów w Małopolsce, piastujących wysokie dostojności tej prowincyi, a rozdzielonych na dwie linie, piszące się od swych majątków z Węgleszyna i z Mokrska. Z linii węgleszyńskiej Pielgrzym był starostą wielkopolskim i walczył w wojnie Nałęczan z Grzymałami, i trzymał stronę Jadwigi, a Tomasz, podczaszy królewski 1387 r., generał wielkopolski 1407 r., a ostatnio kasztelan sandomierski 1409 r.

Piszący się z Mokrska, Stanisław, dziedzic na Mokrsku, cytowany w Cod. Lwows. 1352 roku. Piotr, kasztelan sandomierski 1329 r., z żony Krystyny miał syna Floryana, z proboszcza krakowskiego i kanclerza łęczyckiego 1354 r. biskupa krakowskiego 1367 r.; był to kapłan energiczny i czynny, wyklął króla Kazimierza Wielkiego za targanie się na dobra kościelne, i mieszczan bitomskich za zabicie dwóch księży. Posłował do Ludwika króla węgierskiego z zaproszeniem go na tron po śmierci Kazimierza Wielkiego, a w 1378 roku wysłany był od synodu kaliskiego do króla Ludwika, aby wstrzymał podatki z dóbr duchownych; kilka kościołów hojnie ozdobił, a dwa, w Dobrowodzie i Węgleszynie wymurował i Ludwika Węgierskiego na tron polski wprowadził i koronował; za jego braci uważa Okolski Dziwisza (Dyonizego), kanonika krakowskiego i skarbimierskiego 1428 r., Klemensa, kasztelana radomskiego 1413 r.; zdaje się przecież, wnosząc po datach, że to byli raczej synowcowie biskupa.

Kasztelan Klemens miał czterech synów, z tych Floryan od swych dóbr Pacanowa pisał się *Pacanowskim*, Jan, marszałek nadworny koronny 1448 roku, i Mikołaj, chorąży sandomierski 1448 roku, poległ pod Chojnicami 1454 r., a Piotr, dziedzic dóbr Sulmierzyce i inne, burgrabia zamku krakowskiego 1448 r., został się przy nazwie z Mokrska, które jego potomkowie zmienili na nazwisko Mokrski, i z nich Andrzej i Piotr byli dziedzicami dóbr Wrocimowic, Pałecznicy, Pamięcic i innych 1470 r.

Michał z Bogumiłowic, kasztelan sandomierski 1413 r. Jan z Bogumiłowic, kasztelan czechowski 1413 r. Paweł, sędzia krakowski 1420 roku. Jan, burgrabia 1443 r., następnie chorąży krakowski 1448 r. Floryan, podstoli krakowski 1456 roku. Katarzyna, żona Jana Bohuna, burgrabiego krakowskiego 1470 r. Barbara za Gotardem Bzowskim 1470 r.

Począwszy od pierwszych lat XVI stolecia, ta rodzina znacznie majątkowo podupadła i rozsiedliła się w różnych stronach kraju. Jakób z Mokrska skazany 1508 r. na konfiskatę dóbr za niestawienie się na wojnę, a 1524 r. zwolniony od wyprawy wojennej. Mikołaj z Górnego Mokrska, w pow. chęcińskim, z synowcami swymi, Janem i Mikołajem, dziedzicami Ossna, Msurowa i Dobrakowa, sprzedali 1509 r. Mokrsko i Wolę. Anna, żona Wacława Góreckiego, pisarza grodzkiego kruszwickiego 1550 r. Feliks, Mikołaj i Szymon, synowie Mikołaja, 1582 r., i z nich Feliks miał syna Wojciecha, dziedzica Grabczyce 1598 r., a Mikołaj, dziedzic Łopuszna, podstarosta 1586 r., sędzia grodzki chęciński 1590 r. Małgorzata, żona Sebastyana Ciechomskiego, sędziego ziemskiego gostyńskiego 1600 r.

Jakób, Jan i Maciej, synowie Wawrzyńca, 1613 r., i z nich Jan, elektor 1648 roku z wojew. brzesko-kujawskiego. Jakób *Hanczel* ożeniony z Anną Ciszewską 1617 r. Stanisław podpisał elekcyę 1632 r. z wojew. sandomierskiem.

W tym też czasie żyło trzech braci: Walenty, po którym z N. Kosseckiej synowie, Sebastyan i Stanisław, Jakób i Mikołaj, po którym z N. Chłapowskiej syn Jan, po którym z Anny Kowalkowskiej synowie: Jacek, kanonik przemyślski 1652 r., proboszcz dynowski i pacanowski, Jan, Jezuita, i Tomasz, po którym z Anny Morawickiej synowie, Jacek i Krzysztof, pisarz grodzki biecki 1691 r., komornik ziemski przemyślski 1693 r., ożeniony z Anną Gołocką, z której córka Pelagia za Michałem Balem 1710 r.

Mikołaj podpisał elekcyę 1669 roku z ziemią przemyślską. Anna, żona Melchiora Konieckiego 1680 roku. Jan, komornik ziemski przemyślski 1688 r. Katarzyna, żona Aleksandra Boratyni 1695 r. Wawrzyniec podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. brzesko-kujawskiem.

Wojciech, syn Michała, skarbnik gostyński i porucznik wojsk koronnych 1695 r., cześnik gostyński 1706 r., miał dwie żony, Teofilę Kossobudzką, z niej syn Józef, i Teresę Izbińską, stolnikównę sochaczewską, z której córka Anna za Józefem Zaborowskim, miecznikiem gostyńskim 1745 roku.

Józef, cześnik gostyński 1741 r., zapisał 1728 r. posag żonie swej Teresie Garczyńskiej. 1v. Walickiej, i z niej pozostawił synów: Ludwika, Teodora i Wojciecha, i z nich Ludwik sprzedał 1791 roku swoje majątki Smogorzewo i Błędostowo Łempickim.

Teodor, wojski 1765 r., łowczy 1768 roku zakroczymski, skarbnik 1789 r., a ostatnio cześnik ciechanowski, był żonatym z Rozalią Kurowską, cześnikówną wyszogrodzką 1751 r.

Po Jacku (zapewne synu powyższego Tomasza i Morawickiej) syn Adam-Antoni *Saryusz*, subdelegat grodzki horodelski 1723 r., pisarz grodzki biecki 1725 r. Maciej z wojew. łęczyckiem podpisał elekcyę 1764 r. Kunegunda, podkomorzanka gostyńska, żona Adama Lasockiego, kasztelana sochaczewskiego 1780 r. Michał, szambelan Stanisława Augusta 1791 r. Maryanna za Pawłem Łempickim, skarbnikiem zakroczymskim 1794 r. (Metr. Kor., Conv. Vars., Don. Warsz., Ks. Gr. Przedeckie i Zakroczymskie, Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Sigil., Kancl.).

Paweł Saryusz, elektor 1764 r. z wojew. nowogrodzkiego, rotmistrz pow. nowogrodzkiego, miał syna Wincentego, po którym z Anieli Lipskiej syn Erazm wylegitymowany w Królestwie 1848 r.

MOKRSKI h. PORAJ. Andrzej i Mikołaj, dziedzice wsi Staw 1470 r. (Lib. Benef.). Mikołaj żonaty z Małgorzatą Kowalską 1543 r. Piotr, burgrabia ostrzeszowski 1618 r. Wojciech z przydomkiem *Krejczyk* 1620 r. Jerzy żonaty z Ewą Dębińską 1689 r.

MOKRZAŃSKI h. BROCHWICZ. Na Wołyniu i w Prusach Zachodnich. Anna, żona Bazylego Hińskiego, namiestnika zwiahelskiego 1600 r. Mikołaj 1702 r. (Akta Krzemienieckie). Antoni, syn Jana, stanowy prystaw w pow. krzemienieckim 1845 r. Bazyli, Paweł, Aleksy, Szymon i August, synowie Aleksandra, zapisani do ksiąg szlachty gub. kijowskiej 1802 r.

MOKRZECKI h. BROCHWICZ. Aleksander, syn Michała, 1799 roku, a Izydor, syn Ignacego, 1820 r. zapisani do ksiąg szlachty gub. wileńskiej.

MOKRZECKI h. OSTOJA. Na Podlasiu i Litwie; w XVII stoleciu pisano ich niekiedy z ruska Mokrecki, a wzięli nazwisko od wsi Mokrca, w ziemi bielskiej. Mikołaj 1510 r., po którym córka Zofia Mchowska 1528 r. Po Piotrze, w ziemi bielskiej, córka Celestyna za Janem Moczarskim, sędzią ziemskim wiskim 1630 r., i synowie, Achilles i Apollon, i z nich Achilles, cześnik bielski 1634 r., miał córkę Maryannę, 1v. za Marcinem Brzostowskim, 2v. za Stefanem Niewiarowskim, rotmistrzem wojsk koronnych w 1649 r.

Apollon z Mokrca, elektor 1632 r. i 1648 r. z wojew. podlaskiego, miecznik wiski 1636 r., podczaszy 1645 r., a ostatnio cześnik bielski 1647 r., pozostawił synów: Krzysztofa, Teofila i Waleryana i z nich Teofil, miecznik wiski 1647 r., podpisał elekcyę 1648 r. z ziemią wiską.

Krzysztof, dziedzic dóbr Sobótka, cześnik bielski 1665 roku, pisarz grodzki liwski 1666 roku, żonaty z Anną Nagórską. Stanisław v. Stanisław-Jan z Mokrca, miecznik, a następnie cześnik bielski, elektor 1669 i 1674 roku z ziemi bielskiej, zaślubił Konstancyę Wilczewską, córkę Hektora, sędziego ziemskiego malborgskiego. Katarzyna, żona Krzysztofa Cieszkowskiego, kasztelana sochaczewskiego 1710 r. Szymon, podczaszy bielski 1676 roku.

Byli i na Litwie, w pow. lidzkim, i Kojałowicz nazywa ich Mokrzewskimi. Stanisław z Mokrca 1632 r. i Krzysztof 1669 r. z wojew. wileńskiem, a Samuel 1669 r. i 1674 r. z wojew. smoleńskiem podpisali elekcye. Konstancya, żona Mateusza Gosiewskiego, starosty łożdzieńskiego 1680 r. Kazimierz, deputat z pow. lidzkiego 1695 r., skarbnik, Adam, stolnik lidzcy, Aleksander i Władysław podpisali konfederacyę olkienicką 1700 r.

Franciszek z wojew. wileńskiem i Kazimierz z ks. żmudzkiem podpisali elekcyę 1733 r. Jan, mostowniczy lidzki 1778—1794 r. Fabian, regent ziemski szawelski 1788—1794 r.

Adolf, podporucznik, i Ludwik, porucznik w powstaniu 1831 roku. Ludwik służył w legii zagranicznej w Algierze 1846 r. Modest i Leonard z potomstwem, synowie Ignacego, wnukowie Tadeusza, prawnukowie Franciszka, wylegitymowani w Cesarstwie 1848 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Ignacy, syn Leonarda, dziedzic dóbr Użgiry 1882 roku, w gub. kowieńskiej.

MOKRZECKI v. MOKRZYCKI h. SAS. Na Rusi Białej, Czerwonej i Ukrainie. N., rotmistrz na wyprawie chocimskiej 1621 r. Antoni podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. kijowskiem. Tomasz, burgrabia winnicki 1757 r., komornik ziemski bracławski 1764 r., wojski mniejszy winnicki 1767 r.

Wiktor, syn Jakóba, stanowy prystaw pow. bałtskiego, i Andrzej, syn Eliasza, zasiadający w sądach pow. święciańskiego 1840 r. Franciszek, syn Kacpra, sędzia 1849 r., a marszałek szlachty pow. borysowskiego 1865 r. Stefan, syn Antoniego, stanowy prystaw pow. włodzimierz-wołyńskiego 1855 r. Norbert, dziedzic dóbr Tarnowica, w Galicyi 1855 r.

Jan, syn Józefa, zapisany do ksiąg szlachty gub. kijowskiej 1802 r.

Ignacy, syn Jana, z synami: Ferdynandem, Stanisławem, Stefanem i Ewarystem wylegitymowani w Cesarstwie 1840 roku i zapisani do ksiąg szlachty gub. wileńskiej.

MOKRZEWSKI h. OSTOJA odm. Odmiana herbu — miecz wprost rękojeścią w górę, na nim dwa półksiężyce, jeden pod drugim.

Podług dopisku w rękopisie Kojałowicza, jest to taż sama rodzina co Mokrzecki. Paweł, wychodźca z Moskwy, miał osiedlić się w pow. lidzkim około 1615 r. i pozostawić syna Piotra, który osiadł na Podlasiu i był cześnikiem bielskim; Piotr zostawił dwóch synów, Andrzeja, sędziego bracławskiego, i Mikołaja, podkomorzego drohickiego, po którym byli synowie: Krzysztof, cześnik bielski 1683 r., Stanisław, miecznik bielski 1674 roku, i Paweł. Jedna gałąź tego domu wzięła od majątku nazwisko Pokroszczyński.

MOKRZEWSKI h. PRUS. Byli w Małopolsce. Mściwoj z Mokrzeska cytowany w Aktach Krakowskich 1399 roku. Jan, syn Tomka, udowodnił

w 1404 r. szlachectwo z herbem Prus. Jan, elektor 1669 r. z wojew. sandomierskiego.

MOKRZYCKI h. MOHYŁA. Dwóch Antonich, Filip, Ignacy, czterech Janów, Jerzy, Maciej, Mikołaj, Sebastyan i Stanisław wylegitymowani w Galicyi 1782—1808 r.

MOKSIEWICZ h. TOPACZ. Wawrzyniec-Wincenty, podczaszy wendeński, podpisał pospolite ruszenie 1698 r.; koniuszy wileński, deputat na Trybunały litewskie 1701, 1716 i 1726 r., poseł na sejmy, mąż wielkiej w obywatelstwie powagi, miał syna Szymona, a ten z Justyny Gedroic pozostawił syna Feliksa, wylegitymowanego w Królestwie 1846 r. z synem Ignacym, urodzonym z Barbary z Wajglów.

Kajetan, syn Stanisława, i Antoni, syn Józefa, wylegitymowani w Cesarstwie 1850 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. wileńskiej.

MOLAWICKI. Wojciech notowany w Lustracyi królewszczyzn 1664 r. (Lustracye).

MOLAWSKI. Teresa, żona Felicyana Moczulskiego 1699 r.

MOLDENHAWER. August-*Fryderyk*, obywatel m. Warszawy, zaślubił Henryetę-*Julię*, córkę bar. Tomasza Dangla, i z niej miał córkę Luizę-*Leokadyę*, ur. 1810 r. w Warszawie, żonę N. Grodzkiego, i synów: Augusta, Edwarda-Ludwika, Alfreda i Konstantego, ur. 1812 roku w Warszawie, sędziego pokoju w Błoniu, zmarłego w Faszczycach, gub. warszawskiej, po którym córka Emilia za Zygmuntem Zaremba-Cieleckim.

August, ur. 1803 r. w Warszawie, postąpił 1821 r. do 4 pułku piechoty i 1824 r. został podporucznikiem, a następnie był porucznikiem; August pozostawił dwóch synów, Henryka i Konstantego, pułkownika wojsk rosyjskich, po którym córka Bronisława.

Edward-Ludwik, ur. 1804 r. w Warszawie, radca dworu i kasyer m. Warszawy, zm. 1874 r. w Warszawie, z żony Józefy Świnka-Krzyżanowskiej pozostawił córkę Anielę za Adolfem Pawińskim, profesorem Uniwersytetu warszawskiego, i syna Aleksandra-Konstantego.

Aleksander-Konstanty, ur. 1840 r. w Warszawie, ceniony prawnik i działacz społeczny, rzeczywisty radca stanu, członek sądu okręgowego w Warszawie, zm. 1909 r. w Krakowie, zaślubił 1886 r. Amelię-Janinę, córkę Roberta Korab-Ostrowskiego, i z niej pozostawił synów, Józefa-Franciszka, ur. 1886 r. w Warszawie, prawnika, Konstantego-Włodzimierza, ur. 1889 r. w Warszawie, asystenta przy katedrze rolnictwa w Dublanach, i córkę Maryę-Magdalenę, ur. 1892 r. w Warszawie.

MOLDERF. Walenty, posesor dóbr Przemysław, pozwał 1692 r. poborcę o niesłuszne pobranie cła; z żony Anny Izbińskiej córka Zuzanna za Felicyanem Oknińskim i syn Kazimierz, towarzysz chorągwi pancernej po-

zwani 1706 r. o dobra Przemysław. Bonawentura wymieniony 1693 roku w sprawie jako świadek (Wyr. Tryb. Lubel.).

MOLECKI. Józef z żoną Heleną z Wyszomirskich otrzymali na dożywocie królewszczyznę Zebry, w ziemi wiskiej 1729 r. (Metr. Kor.).

MOLENCKI h. STRASZCYBUT. Herb—w polu srebrnem serce czerwone, na wierzchu trzy róże na łodyżkach. (Panegiryk z XVIII wieku w Bibliotece Ordynacyi Krasińskich).

Stanisław i Józef, świadkowie w sprawie Trzebińskiej z Kochowskim 1811 r. (Wyr. Tryb. Lubel.).

MOLENDA h. GRYF. Mają przydomek *Łowczowski*. Jan, posesor wsi Łączany 1596 r. Erazm z żoną Anną ustąpili 1613 roku wójtostwo wsi Wyczerpy. Franciszek, kanonik tarnowski, cytowany bez daty w Niesieckim. Dominik, żonaty z Katarzyną Bazalską, miał córkę Zofię za Eliaszem Łubkowskim 1700 r. Kacper 1810 r. i Michał 1813 r., synowie Walentego i Katarzyny z Sitków, urodzeni w Warszawie. Jan, syn Antoniego, zapisany do ksiąg szlachty gub. kijowskiej 1822 r. (Wyr. Tryb. Lubel., Metr. Kor., Akta stanu cywilnego).

MOLIŃSKI. Jan, pisarz żup solnych 1700 roku (Ks. Gr. Czerskie). Józefata, żona Aleksandra Magnuskiego, sędziego grodzkiego gostyńskiego 1720 r. Adam, komornik graniczny łomżyński, naznaczony 1774 r. komisarzem do granic. Józef-Adam, syn Michała i Anny Karwackiej, ur. 1823 r. w Warszawie (Kancl., Akta urodzeń).

MOLITOWSKI h. SAS. Mikołaj wylegitymowany w Galicyi 1783 r.

MOLLER h. MOLLER. Jerzy otrzymał 1541 r. na dożywocie wieś Schomberg i Ladekape. Rajnhold 1582 roku. Jan, sługa królewski 1633 roku. Henryk, sekretarz królewski, strażnik koronny 1659 r. Detlof, podczaszy parnawski, um. 1659 r. Daniel żonaty z Maryanną N. 1661 r. Gotfryd otrzymał 1676 r. wójtostwo we wsi Żmijowie. Aleksander, sekretarz królewski 1679 r. Rozalia za Janem Grąbczewskim, sądowym tczewskim 1740 r. (Metr. Kor., Sigil., Kancl.).

Oskar, Cezar i Franciszek, synowie Karola, wnukowie Franciszka, z potomstwem 1853 r., Maciej, syn Antoniego, z synami, Jerzym-Leonem i Józefem i ich potomstwem 1853 i 1866 r. wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Józef, syn Macieja, dziedzic wsi Sowsinie, w gub. kowieńskiej 1882 r.

MOLLER. Koźma-Maciej, kapitan gwardyi litewskiej, nobilitowany 1775 r. (Vol. Leg.). N., zdolny inżynier, fortyfikował Pragę 1794 roku; następnie pułkownik w legionach włoskich 1800 r., miał syna Karola, porucznika w legionach 1800 roku, ostatnio majora wojsk polskich, zm. 1828 r. Ferdynand, major wojsk polskich, komendant placu w Kaliszu 1825 r.

von MÖLLER h. MÖLLER. Herb — tarcza przedzielona w podłuż; w prawem polu złotem pół orła czarnego, a w lewem czerwonem pół kamienia młyńskiego.

Pisali ich także Moller, rodzina niemiecka. Bracia Ambroży i Marcin otrzymali szlachectwo 1570 r. od cesarza Maksymiliana II; ich potomkowie otrzymali w 1755 r. od króla pruskiego Fryderyka Wielkiego odnowienie szlachectwa, i ostatnim z familii był, podług Ledebura, Karol-Gotlib, zm. 1788 r.

von MÖLLER z MÖLERSTEJNU h. WOJTOPOLEC. N., mieniący się, że należy do rodziny niemieckiej, osiadł w Wielkopolsce 1806 roku, a jego synowie: Karol-Edward, Julian-Albert, Gustaw-Herman, Ludwik-Floryan i Adolf-Leopold otrzymali prawa nowego szlachectwa w Królestwie 1847 r. i herb powyższy Wojtopolec.

MÖLLER. Szymon, sekretarz królewski, pozwany 1661 roku o dług. Jan-Maurycy, przełożony poczty, został 1724 r. sekretarzem królewskim. Jan-Jakób, burmistrz elbląski, został 1740 r. burgrabią elblągskim (Sigil.).

MOLLET. Wilhelm, syn Jakóba i Zuzanny, ur. 1788 r. w m. Wschowie, postąpił 1809 roku jako podporucznik do 16 pułku piechoty Ks. Warszawskiego i w 1812 r. został porucznikiem w 5 pułku piechoty; przeniesiony 1815 r. do 2 pułku strzelców pieszych, wyszedł 1818 r. do dymisyi w randze kapitana. Odbył kampanie: 1809 r. w Austryi, 1812 r. w Rosyi i 1813 r. przeciw sprzymierzonym (Ks. Wojskowe).

MOLLO. Franciszek został sekretarzem królewskim i rezydentem w Belgii 1676 r. (Metr. Kor.).

MOLSDORF h. MOLSDORF. Herb — w polu błękitnem głowa łabędzia z kulą w dziobie; nad hełmem w koronie trzy pióra strusie.

Józef Weller von Molsdorf otrzymał nobilitacyę 1811 r.; z Walentyny Kretkowskiej jego syn Józef, urzędnik, wylegitymowany w Królestwie 1839 roku.

MOLSDORF de GASTELN de HEINIG. Jan-Karol otrzymał 1783 r. urząd szambelana królewskiego (Sigil.). Bar. Jadwiga, żona Witolda Kiślańskiego 1870 r.

MOLSKI h. KORAB. W wojew. sieradzkiem. Adam w 1586 roku podpisał kaptur krakowski. Adam 1648 r., Andrzej i Piotr 1669 r., a Jakób 1697 r. z wojew. sieradzkiem podpisali elekcye.

MOLSKI h. NAŁĘCZ. Senatorowie w rodzinie: Józef, kasztelan rogoziński 1728 r., um. 1731 r. Maksymilian, kasztelan rogoziński 1744 roku, um. 1764 r.

Rodzina wielkopolska, jednego pochodzenia z Wojsławskimi, pisała się z Modły, od którego to majątku jeszcze w XVI stoleciu brała nazwisko Modlski. Stanisław z Redzina, dworzanin królewski 1550 r., miał synów, Jana, Franciszka i córki: Elżbietę, Jadwigę i Katarzynę.

Jan, instygator Trybunału piotrkowskiego 1618 r. Franciszek, Krzysztof i Wojciech, synowie Jana, 1627 r., i z nich Wojciech pozostawił synów, Gotarda, ożenionego z Dorotą Dąbrowską, i Grzegorza. Jan, Jerzy i Krzysztof, bracia, dostali 1639 r. prawem lennem wieś Rykowo.

Adam i Jan, synowie Piotra i Anny Pilichowskiej, i z nich Adam, pisarz ziemski kaliski, podpisał elekcyę 1674 r. z wojew. kaliskiem; stolnik i surrogator kaliski 1690 r., podstoli kaliski, zaślubił Krystynę Czarniecką, miecznikównę czerniechowską, i z niej miał synów, Piotra i Wojciecha, żonatego z Zofią Kęszycką. Andrzej i Piotr z wojew. sieradzkiem, Jakób z wojew kaliskiem 1669 r., Franciszek 1674 r. z wojew. kaliskiem i Jakób 1697 r. z wojew. sieradzkiem podpisali elekcye.

Franciszek, Marcin i Michał, synowie Jana, miecznika kaliskiego, 1712 r., i po Franciszku z Ewy Krzykowskiej syn Wojciech, żonaty z Eleonorą Słubicką. Wojciech, z pisarza ziemskiego podsędek kaliski 1720 r. Józef, ze stolnika kaliskiego 1724 r. kasztelan rogoziński 1728 r., zm. 1731 r., z żony Miaskowskiej, cześnikówny poznańskiej, miał córkę Maryannę Potkańską, podkomorzynę radomską, i syna Stanisława, który w 1733 r. podpisał elekcyę z wojew. poznańskiem.

Jan, stolnik bracławski 1726 r. Maksymilian z Modły, stolnik kaliski 1728 r., elektor 1733 r. z wojew. poznańskiego, kasztelan rogoziński 1744 r., um. 1764 r. Maryanna, żona Adama Wilkowskiego, podkomorzego sochaczewskiego 1738 r.

Po Mateuszu, skarbniku smoleńskim, synu Franciszka i Anny Krąpiewskiej, synowie, Ksawery i Marcin. Ksawery, brygadyer korpusu kadetów, pułkownik wojsk koronnych 1764 r., podpisał elekcyę 1764 r. z wojew. kaliskiem; w 1775 r. dostał prawem emfiteutycznem królewszczyzny Kusza i Tyniec, a 1779 roku był komisarzem z pow. gnieźnieńskiego. Józef podpisał elekcyę 1764 r. z wojew. kaliskiem. Stanisław 1770 r. ożeniony z Maryanną Wojakowską. Marcin, pułkownik i komisarz wojenny 1807 r., w młodości wraz z ojcem walczył w konfederacyi barskiej, a następnie w powstaniu 1794 roku; żonaty z Franciszką Osińską, z którą rozwiedziony 1790 r.; niezły poeta, napisał obszerny poemat pod tytułem „Stanislaida", opiewający cnoty króla Stanisława Augusta, za co od tego monarchy obdarzony został kosztowną złotą tabakierką, szczególniej jednak celował w wierszykach humorystycznych, które jego nazwisko rozgłośnem w kraju czyniły; um. 1822 r. w Pęcicach, pod Warszawą (Conv. Piotrk., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk., Metr. Kor., Ks. Gr. Brzeskie i Sochaczewskie, Sigil.).

MOLSKI h. PRAWDZIC. W wojew. płockiem, z którego jedna linia przeniosła się do Litwy; pisali się z Małej Modły, lub Modlni, od której pi-

sano ich niekiedy Modlski. Alberyk, archidyakon warszawski 1428 r. Wojciech, syn Adama, podstarosta wiski 1550 r. Jan i Stanisław z Modły 1557 r. Andrzej, Paweł, Sebastyan, Stanisław, Walenty i Wojciech, synowie Sebastyana 1570 r. Jakób, żonaty z Katarzyną Miączyńską, nabył 1571 r. wójtostwo w m. Płońsku, a 1572 r. wziął w zastaw wieś Starzewice. Andrzej, Krzysztof i Marcin, synowie Feliksa, 1582 r. Adam, Feliks, Mikołaj i Stanisław, synowie Andrzeja z Modły Mniejszej, w ziemi płockiej 1582 r. Jakób i Maciej, synowie Wojciecha, sprzedali 1589 r. dobra Mroczki.

Stanisław, syn Baltazara, sprzedał 1603 r. części Modły Mniejszej bratu rodzonemu Tomaszowi. Maciej i Marcin, synowie Walentego i Anny Białołęskiej 1606 r. Stanisław, syn Jana, żonaty z Zofią Rożnowską 1611 r. Maciej i Paweł, elektorowie 1632 r. z ziemi gostyńskiej; po Pawle synowie, Floryan i Marcin 1641 r.

Paweł, podwojewodzy ciechanowski 1667 r. Marcin z Modły z wojew. płockiem 1669 r., a Wojciech 1697 r. z ziemią zakroczymską podpisali elekcye. Jakób, komornik graniczny płocki 1671 r. Kazimierz, syn Tomasza, 1685 roku.

Michał z Modły, miecznik ciechanowski 1721 r., żonaty z Teresą Studnicką. Mateusz 1733 r. i Wojciech 1764 r. z wojew. płockiem podpisali elekcye. Antonina, żona Stanisława Ciemniewskiego 1768 r. (Conv. Vars., Metr. Kor., Don. Vars., Zap. Tryb. Lubel.).

Krzysztof, podstarosta starodubowski, z pow. starodubowskim 1674 r., Floryan z wojew. witebskiem i Jan z wojew. brzesko-litewskiem 1697 r. podpisali elekcye.

MOLWIŁŁO h. LELIWA. Krzysztof, syn Stanisława, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1819 r.

MOŁACZEWSKI (?). Wojciech z wojew. kaliskiem podpisał elekcyę 1697 roku. Czy nie Moraczewski?

MOŁCZAN. Jurij Mikołajewicz 1539 r. Wincenty żonaty z Zofią N. 1580 roku. Feliks, Walenty i Wojciech, synowie Stanisława, dziedzice wsi Grzymały 1580 r.

Konstanty, towarzysz pancerny 1650 r. Samuel, towarzysz pancerny 1663 r. Damian, rotmistrz wojsk koronnych 1666 r. Grzegorz, dziedzic wsi Skorosze 1670 roku, miał syna Jana-Jerzego, komornika 1695 r., ostatnio skarbnika 1706 r. winnickiego, żonatego z Katarzyną Skrywską. Aleksander, towarzysz roty pancernej 1720 r., skarbnik winnicki, żonaty 1726 r. z Weroniką-Barbarą, córką Stefana Świrskiego i Konstancyi Chmielewskiej. (Arch. Szem., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel. i Piotrk., Ks. Gr. Nowokorczyńskie).

MOŁCZANOWSKI v. MOŁCZONOWSKI. Jacek, żonaty 1677 r. z Barbarą Archułtowską, zmarł około 1699 r. Wojciech, administrator dóbr Tu-

łowice-Taborski 1683 roku. Wincenty ożeniony z Salomeą N. 1784 r. (Wyr. i Zap. Tryb. Lubel. i Piotrk.).

MOŁDAWSKI. Andrzej z wojew. sandomierskiem podpisał elekcyę 1764 roku.

MOŁMOTKA v. MOMOTKA. Wzięli nazwisko od wsi Mołmotki v. Mołomotki, w pow. sokołowskim. Daniel i Paweł, synowie Iwaszka, dziedzica dóbr Molmotki, pozwali 1585 roku Zofię Słupecką o zabójstwo brata ich Iwana i o szkody (Wyr. Tryb. Lubel.).

MOŁOCHOWIEC h. MASSALSKI. Gabryel, syn Tadeusza, z synem Karolem wylegitymowany w Cesarstwie 1842 r. i zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej.

MOŁOCHOWIEC h. TOPÓR. Adam, syn Szczęsnego, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1819 r.

MOŁOCHOWIEC h. ZNIN. Na Litwie; z nich Michał podpisał z wojew. połockiem elekcyę 1764 roku. Stanisław, chorąży w wojsku litewskiem 1795 r. Antoni i Józef wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. wileńskiej 1835 r.

Pochodzący po Szczęsnym, cześniku wołkowyskim 1698 r., syn Adam miał syna Franciszka, a ten syna Antoniego, po którym syn Kajetan, żonaty z Teklą Wężykówną, pozostawił syna Michała, wylegitymowanego w Królestwie 1849 r.

Leon, syn Antoniego i Domiceli, ur. 1780 roku we wsi Nadolnej, w pow. łęczyckim, wstąpił 1808 r. do 2 pułku Ks. Warszawskiego i w 1811 r. został podporucznikiem; porucznik w 1 pułku strzelców pieszych 1812 r., wyszedł 1815 roku do dymisyi. Odbył kampanie: 1809 r. przeciw Austryi, 1812 r. w Rosyi i 1813 r. przeciw sprzymierzonym (Ks. Wojskowe).

MOŁOCKI h. PRAWDZIC. Ludwik, syn Franciszka, zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej 1823 r.

MOŁOCZKIEWICZ. Kn. Fedor sprzedał 1495 roku dobra Wysokie Gasztoldowi (Metr. Litew.).

MOŁODAWSKI. Kacper, rotmistrz wojsk królewskich, pozwał 1564 r. szlachtę ziemi sandomierskiej o niedostarczenie żołnierza pieszego (Ziem. Gr. Warsz.).

MOŁODECKI h. PÓŁKOZIC. Taż sama familia co Młodecki; jednakże, podług podania, Mołodeccy mają pochodzić z rodziny kozackiej, która się podszyła pod herb i nazwisko starej szlachty Młodeckich; obecnie przy

zamieszaniu pisowni nazwisk tych dwóch rodzin, niepodobieństwo byłoby je odróżnić od siebie. Z piszących się Mołodecki Melchior żonaty z Zofią N. 1589 r. Grzegorz 1597 r. N., rotmistrz, dzielnie walczył pod Chocimem 1621 r. i ocalił od zguby znaczny oddział zaporoski z ich hetmanem Kunaszewiczem. Stanisław przywrócony do czci na sejmie 1653 r. Bernard i Wojciech, synowie Stanisława, 1681 r. Mikołaj, towarzysz pancerny 1689 r. Franciszek żonaty z Maryanną Gradowską 1691 r. Stanisław z wojew. sandomierskiem i Franciszek z ziemią nurską podpisali elekcyę 1697 r. Dominik z wojew. nowogrodzkiem podpisał pospolite ruszenie 1698 r.

Antoni zaślubił Jadwigę z Broniszów 1718 roku. Stanisław żonaty z Dorotą Mikołajewską 1745 roku. Kajetan, syn Aleksandra, 1747 r. (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Don. Warsz., Ks. Gr. Sochaczewskie).

Aleksander, 1814 r. i Teofil 1816 r. urodzeni w Warszawie, synowie Antoniego i Ludwiki Krzyżanowskiej.

Jakób, syn Jana, wylegitymowany w Cesarstwie i zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej 1861 r.

MOŁODYŃSKI. Anna z Jarockich, córka Kazimierza, wdowa po Janie Mołodyńskim, przekazała 1788 r. należną jej sumę od Wodzińskich na rzecz syna swego Stanisława (Ks. Gr. Przedeckie).

MOŁOKOWICZ. Aleksander na Litwie około 1640 r., żonaty z Katarzyną Chomińską.

MOŁOTKIEWICZ. Tomasz-Michał podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. mińskiem.

MOMOCKI. Piotr pozwany 1666 r. przez Wojciecha Nasiłowskiego o rabunek ruchomości (Wyr. Tryb. Lubel.).

MOMSTA. Jarosz podpisał elekcyę 1669 roku z wojew. sandomierskiem (Vol. Leg.).

MON. h. MORYKONI. N. N. zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej przed 1830 r.

MONASTERSKI h. PILAWA. Wzięli nazwisko od majątku Monasterzec, który posiadali na Rusi Czerwonej; w XVI stoleciu pisano ich także Manastyrski i Monastyrski. Aleksander, Piotr i Iwanko w nagrodę zasług otrzymali 1494 roku prawem feudalnem pustkę Monaster nazwaną, w pow. samborskim, dla założenia wsi; akt powyższy na prośbę Piotra Monasterskiego i brata jego Ihnata został zatwierdzony 1508 roku. Mikołaj, syn Jana, pozwał 1523 r. Zofię Trzemeską o należną mu sumę. Piotr i Ignacy z Monasterzec prowadzili 1538 r. sprawę o granicę dóbr. Stanisław, zasłużony żołnierz weteran, otrzymał 1557 roku pensyi 10 grzywien rocznie (Metr. Kor.).

Piotr otrzymał 1626 roku wójtostwo wsi Prosik; burgrabia grodzki przemyślski 1645 r., był żonatym z Krystyną N. Paweł-Stanisław, regent kancelaryi żydaczowskiej 1696 r.

Teodor żonaty z Teresą Strzałkowską 1721 r. Marcin, łowczy chełmski i komisarz królewski 1732 r. Aniela, żona Jana Kopystyńskiego 1760 r. Michał, sztabs-kapitan 1780 r., Ksawery, chorąży 1785 r., a następnie 1790 r. porucznik wojsk koronnych. Jan żonaty z Maryanną Kamota 1820 r. Antoni, biskup przemyślski 1862 r., zm. 1870 r. Wincenty, obrońca sądowy w Lubartowie 1862 roku (Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Ks. Gr. Czerskie, Sigil., Kancl.).

MONASTYRSKI h. SAS. Taż familia co Monasterski; na Rusi Czerwonej i Ukrainie. Z piszących się Monastyrski, Jan i Filip, synowie Michała, z potomstwem i Jan, syn Szymona, także z potomstwem zapisani w 1802 roku do ksiąg szlachty gub. kijowskiej. Władysław, podporucznik w wojsku polskiem 1822 r. Ignacy, emigrant we Francyi od 1846 r. Dyonizy, syn Macieja, zasiadający w sądach pow. bracławskiego 1849 r.

MONCEWICZ h. PRZYJACIEL. Józef, Maciej i Ignacy, synowie Jerzego, wnukowie Jana, z potomstwem zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1800 r.; inni wylegitymowani w Cesarstwie 1848—1849 r.

MONCEWICZ h. ŚLIZIEŃ. Józef i Jerzy, towarzysze chorągwi pancernej 1658 r. (Zap. Tryb. Lubel.). Leon z synem Leonem, syn Franciszka, wnuk Antoniego, 1851 r.; Józef i Jerzy z potomstwem, synowie Mateusza, wnukowie Józefa, w 1854 r. wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Kazimierz, syn Józefa, dóbr Luny, i Justyn, syn Macieja, dóbr Syrajce dziedzice, w gub. kowieńskiej 1882 r.

MONCZUŃSKI h. ŚWINIA-GŁOWA. Wincenty, syn Jakóba, z synami: Aleksym, Ferdynandem i Janem wylegitymowani w Cesarstwie 1837 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MONCZYŃSKI h. NAŁĘCZ. Jakób i Antoni, synowie Jana, zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1820 r. Józef, syn Jana, kasyer pow. widzkiego, w gub. wileńskiej 1840 r., sędzia sądów pow. nowoaleksandrowskiego 1855 r.

MONDIGIRD v. MONDIGIRDOWICZ v. MONTYGERT h. WADWICZ. Senatorowie w rodzinie: Piotr, wojewoda nowogrodzki 1430 r. Piotr, wojewoda trocki 1493 r.

Jedna z najdawniejszych rodzin litewskich, gdyż już za czasów Olgierda, wielkiego ks. litewskiego, Mondigird, namiestnik połocki 1396 r., przodek tego domu przyjął religię chrześcijańską. Mondigird miał dwóch synów, Jana v. Hanusa, który podpisał Unię 1401 r., i Piotra.

Piotr, marszałek litewski 1420 r., wojewoda nowogrodzki 1430 r., po śmierci Wiel. Ks. Zygmunta był za wyniesieniem na tron litewski króla Władysława III; w 1447 r. był deputowanym od panów litewskich na sejm do Lublina dla traktowania z Polakami o Wołyń i Podole, i z nieprzyjaźni dla Polaków porzucił herb polski. Stronnik Wiel. Ks. Zygmunta, wysłany od niego przeciwko Świdrygielle, pobity został pod Mołodecznem 1433 roku. Wojewoda miał syna Jana, po którym syn Piotr.

Piotr, marszałek królewski 1480 r., namiestnik bracławski 1482 r., podkomorzy litewski i starosta łucki 1486 r., ostatnio 1493 r. wojewoda trocki, pozostawił syna Jana i córkę N. za Stanisławem Kiszką, starostą grodzieńskim. Arseni, władyka turowski i piński 1512 r. (Metr. Litew., Vol. Leg., Bon.).

MONDRY. Na Kaszubach, i niektórzy z nich wzięli nazwisko Dąbrowski, a może Mondry jest tylko przydomkiem tej rodziny Dąbrowski. Do rodziny Mondry-Dąbrowski należał majątek Czarn - Damerów, na Kaszubach 1724—1803 r.

MONDWID. Zobacz MONTWIT.

MONET. Antoni został 1746 roku pułkownikiem wojsk koronnych. Jan-Antoni, generał-major wojsk koronnych, awansował 1772 r. na generałlejtnanta wojsk koronnych (Sigil.).

MONETA h. LIS. Aleksander, ziemianin wołkowyski 1613 roku (Wittyg).

MONETA. Krystyan-Jakób, nadworny lekarz króla Stanisława Augusta, doktór medycyny i autor, otrzymał nobilitacyę na sejmie 1775 r.; jego syn Jakób z żony Małgorzaty Kwiatkowskiej miał syna Józefa, wylegitymowanego w Królestwie 1843 r. (Vol. Leg., Ks. Gr. Brzeskie).

MONFREDY. Benedykt, komisarz i plenipotent królowej Eleonory, pozwał 1679 r. Stanisława Skarszewskiego, kasztelana wojnickiego, administratora ekonomii samborskiej, o zatrzymanie dochodów należnych królowej (Wyr. Tryb. Lubel.).

MONGIAŁO v. MONGAIŁŁO. Na Litwie. Balcer i Ludwik podpisali elekcyę 1632 r. z wojew. trockiem. Stefan, emigrant we Francyi 1844 r.

MONGIN h. ABDANK. Stefan z synami, Andrzejem i Dominikiem i ich potomstwem, i Andrzej z synem Antonim i potomstwem, synowie Jana, wnukowie Joachima, wylegitymowani w Cesarstwie 1841 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Heronim, syn Józefa, dziedzic dóbr Serafiniszki, w gub. kowieńskiej 1882 r.

MONGIN h. JELITA. Grzegorz, syn Jakóba, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1801 r.

MONGIRD h. ŁABĘDŹ. Jestto taż rodzina co Mondigird v. Montygert. Bartłomiej z synem Marcinem i tego potomstwem, i Andrzej z synem Michałem i jego potomstwem, synowie Wacława, wnukowie Bartłomieja, 1851 r.; Józef, syn Jana, z synem Kazimierzem i tego synami: Franciszkiem, Antonim i Teodorem 1856 r., osób 34 wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MONGIRD h. WADWICZ. Aleksander podpisał uchwały litewskie 1499 r. Wacław fundował kościół farny we wsi Turpiele, w wojew. wileńskiem 1511 r.

Od XVI stolecia jedni z Mongirdów przybrali nazwiska od majątków, inni majątkowo zupełnie podupadli, i z tych Szymon i Daniel podpisali konwokacyę generalną litewską 1764 r. Zygmunt zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1799 r.

Michalina, córka Dominika, dziedziczka wsi Miszuce, w gub. kowieńskiej 1882 r.

MONIACZKOWSKI h. SZRENIAWA. Dyonizy, dziedzic wsi Kępa, w dyecezyi krakowskiej w 1470 roku (Lib. Benef.). Andrzej, syn Jakóba, w Lubelskiem, dziedzic Budzisławic 1579 r., pisarz grodzki drohicki 1584 r., z żony Barbary z Sobieszyna miał synów, Daniela i Wojciecha 1627 r. (Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

MONIEKRALWICZ. Jerzy, deputat chorągwi kasztelana sandeckiego, pozwany 1664 roku o sumy przez ks. Czetwertyńskich (Wyr. Tryb. Lubel.).

MONIŃSKI. Marcin i Mikołaj, bojarowie wileńscy 1545 r. (Metr. Litew.).

MONIULEWICZ. Sawko, bojar hospodarski 1543 r. (Metr. Litew.).

MONIUSZKO h. DOŁĘGA. Feliks, syn Józefa, w 1826 i 1836 r., Michał, Feliks i Kazimierz z synem Adolfem, synowie Józefa, 1836 i 1858 r. wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty okręgu białostockiego.

MONIUSZKO h. KRZYWDA. Zamieszkiwali w ziemi bielskiej i pisali się od wsi Moniuszki. Po Grzegorzu, dziedzicu wsi Moniuszki 1580 r., córki, Barbara, Małgorzata, i synowie: Jan, Kacper i Maciej. Melchior i Paweł, synowie Jana, dziedzice Moniuszki 1599 roku. Michał, skarbnik grodzieński 1717 r. Ignacy, cześnikowicz oszmiański 1732 r.

Józef, podczaszy bielski 1710 roku, zaślubił Maryannę Jakubowską i z niej miał syna Stanisława, dzierżawcę hubskiego, komornika buszyńskiego 1798 r., po którym z Ewy Wojniłowiczówny, rotmistrzanki nowogrodzkiej, córki: Klotylda za Ludwikiem Jelskim, Maryanna za Wincentym Korsakiem, pisarzem ziemskim połockim, Michalina za Edwardem Wańko-

wiczem i synowie: Aleksander, Adam, komornik miński, Czesław, Dominik, dziedzic Skuplina, major wojsk polskich, Ignacy, Józef, dziedzic Skuplina i Kazimierz, dziedzic Śmiłowicy, wizytator szkół na Litwie i Wołyniu.

Aleksander, kamerjunkier dworu rosyjskiego 1831 r., zaślubił Aleksandrę, córkę Adama Rzewuskiego, kasztelana witebskiego, i Justyny Rdułtowskiej, i z niej pozostawił córki, Paulinę i Ernestynę.

Ignacy, chorąży ihumeński, ostatnio 1834 r. marszałek pow. ihumeńskiego, zaślubił Helenę Pruszyńską i z niej pozostawił córkę Ewę za za Ignacym Łopacińskim, marszałkiem pow. dziśnieńskiego.

Czesław, ur. 1790 roku, dziedzic dóbr Ubiela, w Mińskiem, kapitan wojsk polskich, z żony Elżbiety Madzarskiej miał syna Stanisława, ur. 1819 r. w Ubielu, jednego z najznakomitszych kompozytorów muzycznych polskich, zm. 1872 r., który z żony Aleksandry Müller pozostawił synów: Bolesława, Jana, dobrego malarza, i Stanisława; po jednym z nich syn Aleksander, urzędnik banku handlowego, zm. 1914 r. w Warszawie, pozostawił syna Stanisława (Wyr. Tryb. Lubel., Żychl.).

Józef, Dominik i Piotr z synem Konstantym, synowie Józefa, wylegitymowani w Cesarstwie 1832 r. i zapisani do ksiąg szlachty okręgu białostockiego.

MONIUSZKO h. LUBICZ. Gniazdem tej rodziny jest wieś Moniuszki, na Podlasiu, z którego przesiedliła się na Litwę i Ruś Białą; zdaje się, że jej pierwotnym herbem był Lubicz, który niektórzy z jej członków zmienili na Dołęgę i Krzywdę. Piotr udowodnił 1529 r. swoje starożytne szlachectwo. Marcin i Mikołaj, synowie Jana, dziedzice wsi Moniuszki 1546 r. Jan, syn Piotra, z pow. brańskiego 1593 r. Paweł, syn Szymona, 1598 roku.

Serafin, Jerzy, Jan i Mateusz 1644 r. Wawrzyniec, dziekan augustowski i pleban dolistowski 1668 r. Jan, Baltazar, Mikołaj, Paweł i Wojciech, synowie Wawrzyńca, 1670 r. Mateusz, syn Michała, 1670 r. Po Szymonie z Agnieszki Mońkówny synowie, Gaspar i Kazimierz 1678 roku. Baltazar, syn Mikołaja, 1683 roku. Anna, córka Szymona, żona Jana Mońki 1690 r.

Stanisław, syn Wawrzyńca, 1702 roku. Michał, podczaszy bielski 1724 r. Jan, vicegerent grodzki goniądzki 1735 r. Barbara za Augustynem Jundziłem 1750 r. Maciej otrzymał 1775 r. wójtostwo plutyckie, w starostwie bielskiem (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Kancl., Sigil.).

Antoni z synami, Antonim i Franciszkiem, Stanisław z synem Aleksandrem, Wincenty z synami: Piotrem, Pawłem, Julianem i Andrzejem, Tomasz z synami, Stefanem i Władysławem i Franciszek 1844 r.; Marcin, syn Józefa, z synami, Aleksandrem i Dominikiem 1842 r.; Bolesław i Aleksander, synowie Tomasza, Leopold i Kazimierz, synowie Stanisława, 1858 i 1862 r.; Józef, syn Marcina, 1842 r.; Józef, syn Władysława, i Konstanty,

syn Stefana, 1865 roku wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty okręgu białostockiego.

MONIUSZKO h. WADWICZ. Jan z synami: Ignacym, Wincentym i Ferdynandem, syn Antoniego, wnuk Macieja, prawnuk Krzysztofa, wylegitymowany w Cesarstwie 1849 roku i zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MONIWID. Patrz MONWID.

MONKIERSKI h. WADWICZ. Posiadali majątki Marienthal, Szuplin i in., w Prusach Zachodnich.

MONKIEWICZ h. LUBICZ. Licznie rozrodzona i mało zamożna litewska rodzina; jej przodkiem był jakiś Monko, od którego jeszcze w XVI stoleciu pisali się Monko, i to nazwisko jedna ich linia dotychczas zatrzymała; niektórzy brali przydomek *Drusiejko*, inni pisali się z *Tyta;* wielu zmieniało herb, nie kładąc na barku podkowy, krzyża, lub nie kładąc go w środku podkowy, a wierzchni, t. j. na podkowie będący, okładając dwoma palmowemi gałązkami, lub też piórami.

Jan i Grzegorz na Żmudzi 1621 r. Paweł *Drusiejko*, elektor z wojew. trockiego 1632 r. Kazimierz, Jan i Jerzy 1690—1700 r. Józef-Kazimierz, namiestnik grodzki oszmiański 1695 r.

Jan-Ignacy, starosta oleśnicki, deputat na Trybunał 1738 roku. Mateusz i Tadeusz, synowie Marcina, 1749 roku. Michał, żonaty z Elżbietą N. 1763 r., subdelegat grodzki oszmiański 1768 r. Franciszek z Tyta podpisał elekcyę 1764 roku z ks. żmudzkiem. Tadeusz i Marcin, strażnikowicz wileński, podpisali konwokacyę generalną litewską 1764 r. Jan, sędzia ziemski wileński 1768 roku; jego córka Franciszka Szyrma, a syn Ksawery 1775 r. ożeniony z Anną Grzymała. Jakób, syn Szymona, urzędnik w gub. wileńskiej 1845 r. Bogusław, syn Pawła, zasiadający w sądach powiatu szawelskiego 1865 r.

Przeszło 100 członków tej rodziny zostało wylegitymowanych w Cesarstwie i zapisanych do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej, a mianowicie potomkowie: 1) Tomasza i Jana, synów Krzysztofa, wnuków Stanisława, 1849 roku; 2) Antoniego, Józefa i Adama, synów Jerzego, wnuków Piotra, prawnuków Wawrzyńca, 1858 r.; 3) Tadeusza, Macieja i Kazimierza, synów Piotra, wnuków Kazimierza, 1848 r.; 4) Paweł, Stanisław i Józef, synowie Tadeusza, wnukowie Antoniego, prawnukowie Jana, syna Szymona, 1837 r.; 5) Paweł, Ludwik i Teofil z potomstwem, synowie Grzegorza, wnukowie Mikołaja, 1837 r.; 6) potomstwo Tadeusza i Adama, synów Jerzego, wnuków Piotra, 1848 r.; 7) Ignacy z potomstwem, syn Józefa, wnuk Ignacego, prawnuk Jakóba, syna Michała, 1835 r.; 8) potomstwo Kazimierza, Augustyna, Juliana i Ludwika, synów Franciszka, wnuków Michała, 1851 r.

Ignacy, syn Marcina, z synami: Stanisławem, Leonem i Ferdynandem wylegitymowany w Cesarstwie 1851 r. i zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej.

Stanisław, syn Macieja, dóbr Montwiłany, Sylwester, dóbr Urniarze i Józef, dóbr Czudy, synowie Stanisława, Jan, syn Michała, dóbr Piktowirze, Bogusław, syn Pawła, dóbr Monkiszki, Stanisław, syn Ludwika, Marcin, Adam i Franciszek, synowie Macieja, dóbr Drabukszty, Józef, syn Tadeusza, dóbr Joce, Eleonora, córka Ludwika, dóbr Kolnicy, Katarzyna, córka Hipolita, dóbr Czepajce, dziedzice, w gub. kowieńskiej 1882 r.

MOŃKO h. LUBICZ. N. N. zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej przed 1830 r.

MOŃKO h. RAWICZ. Podług Kapicy byli na Podlasiu, a wzięli nazwisko od wsi Mońki, w pow. tykocińskim. Michał, syn Piotra, dziedzic wsi Mońki, nabył 1546 r. części Niewiarowa od żony swej Zofii, córki Zygmunta z Niewiarowa. Marcin, syn Jana Marcinowicza, dziedzic wsi Mońki 1546 roku.

Grzegorz, syn Jakóba z Moniek, 1553 r. Franciszek, Marcin i Michał, synowie Piotra, 1556 roku; z nich Michał, dziedzic Niewiarowa, miał syna Jana. Grzegorz, syn Jana, ożeniony z Zofią Milewską 1564 roku. Stanisław, syn Marcina, 1566 r.

Grzegorz, syn Wawrzyńca z Moniek, zapisał pewną sumę 1659 r. żonie swej Annie, córce Jana *Czokołda*-Zaleskiego. Jan podpisał elekcyę 1764 r. z ziemią bełską, a jego córka Maryanna była żoną Karola Kapicy z Moniek. Walenty prowadził proces w Trybunale lubelskim 1783 r. (Mil., Wyr. Tryb. Lubel.).

MOŃKOWSKI h. OGOŃCZYK. Jan były pisarz grodzki żydaczowski 1595 r. (Wyr. Tryb. Lubel.). N., dziedzic dóbr Gogolewo, w Wiel. Ks. Poznańskiem 1828 r.

MONOJADZKI. Piotr, kanonik chełmiński, proboszcz neaticheński, sekretarz królewski, podpisał elekcyę 1674 r. z wojew. malborgskiem.

MONOSIELSKI. Tomasz, towarzysz chorągwi rotmistrzostwa Michała Szembeka 1657 r. (Metr. Kor.).

de MONRO v. MOHNRO. Jan, pułkownik 1754 roku, generał-major 1759 r. wojsk koronnych, zaślubił Annę Hamilton i z niej miał syna Krystyana-Wilhelma (Metr. Kor., Sigil., Oblaty Gr. Warsz.).

MONSTOLD h. BYCHAWA. N., pan litewski, wziął herb Bychawę na sejmie w Horodle 1413 r.

MONSTOLD v. MONSZTOŁD h. ŁABĘDŹ Podług Kojałowicza w wojew. trockiem.

MONSTOWICZ h. DOŁĘGA. Maciej, Franciszek i Ignacy z potomstwem, synowie Macieja, wnukowie Piotra, osób 31, w 1849 i 1850 r., a Józef, Franciszek, Kajetan, Maciej z potomstwem, synowie Franciszka, wnukowie Filipa, prawnukowie Andrzeja, syna Mateusza, w 1854 i 1866 roku, wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Jan, syn Piotra, zasiadający w sądach pow. telszewskiego 1849 roku. Franciszek i Leonard, dziedzice dóbr Wojtkajce, w gub. kowieńskiej 1882 r.

MONSTOWICZ h. NIECZUJA. Michał, syn Piotra, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1808 r.

MONSTWILD. h. DOŁĘGA. N., pan litewski, wziął herb Dołęga na sejmie w Horodle 1413 r. Małachowski pisze ich Monstwij.

MONSTWIŁ v. MONSTWIŁŁO h. MOGIŁA. Podług Kojałowicza pochodzą od Jodejki, bojara żmudzkiego, żyjącego na początku XV stolecia, którego syn Monstwił miał synów, Bogdana, od którego mają pochodzić Bogdanowicze, i Jerzego, który wziął imię ojca za nazwisko. Zdaje się, że ci Monstwiłowie, herbu Mogiła, już zgaśli.

MONSTWIŁO v. MONSTWIŁŁO h. POBÓG. Bartłomiej z synami: Mateuszem, Ignacym, Dominikiem i Tadeuszem, Franciszek z synami: Janem, Michałem, Antonim, i Kazimierz z synami, Tadeuszem i Franciszkiem, wszyscy z potomstwem, synowie Stanisława, wnukowie Andrzeja, zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1799 r.; potomstwo niektórych wylegitymowano w Cesarstwie 1860 r. i zapisano do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Jan, syn Józefa, dziedzic dóbr Bierze, w gub. kowieńskiej 1882 r.

MONTALBANO. Margrabiowie. Marek-Antoni, syn niegdy hr. Jana Baptysty, Bonończyka, otrzymał 1659 r. od Jana Kazimierza margrabiostwo, a w 1660 r. zatwierdzenie onego z prawem przekazania tytułu sukcesorom (Metr. Kor., Sigil.).

MONTAN v. MONTANUS. Rodzina krakowska miejska, lecz czytałem ją z tytułem „Generosus." Jakób Montanus, doktór medycy i filozofii, kanonik krakowski 1562 r., archidyakon lubelski, um. 1580 r. Jakób, doktór medycyny w Królewcu, um. 1600 r.

MONTAU v. MONTAW. Michał, porucznik wojsk królewskich, otrzymał 1676 r. nobilitacyę; żonaty z Elżbietą Kępińską, miał synów, Adama i Jana, wprowadzonych 1686 r. do części wsi Kąty, w ziemi gostyńskiej 1686 r. Jan, porucznik wojsk koronnych 1694 r. (Ks. Gr. Sochaczewskie). Adam, towarzysz pancerny z ojcem Michałem pozwali 1699 roku Sołtyka o sumy (Don. Warsz., Vol. Leg., Wyr. Tryb. Piotrk. i Lubel.).

MONTELUPI v. WILCZOGÓRSKI h. MONTELUPI. Herb — na tarczy podzielonej na cztery części, na polach I i II orzeł, w polu trzeciem góra, nad nią gwiazda, w polu czwartem trzy pasy poprzeczne.

Walery, dziedzic Grzegorzewicy i Piersice, pocztmistrz i sługa królewski, syn Tomasza-Mateusza de Tambureni, otrzymał 1574 r. indygenat i zatwierdzenie szlachectwa, spolszczywszy nazwisko na Wilczogórski, odmiany tej jednak nie używali. Sebastyan, pocztmistrz królewski, Walery i Karol, synowie Waleryana, naganieni w szlachectwie, udowodnili 1611 r., że są szlachtą, na co mają dokumenty wydane ich dziadowi Tomaszowi-Mateuszowi (Metr. Kor., Don. Warsz.).

Karol, sekretarz królewski, pocztmistrz generalny koronny 1572 r., żonaty z Barbarą Strużbicz. Sebastyan i Walery zostali zwolnieni 1598 r. od opłaty cła, i Sebastyan wziął w dzierżawę 1603 r. wsie Brzozowę, Ossowkę i Szostakow; miał córkę Urszulę (Metr. Kor., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Ks. Gr. Czerskie).

de MONTMORENCY-BOURS. Hrabiowie. Rodzina francuska, z której hr. Aleksander-Józef, generał wojsk saskich 1731 r., był żonatym z Emerencyanną Warszycką, 1v. Ludwikową Pociejową, hetmanową wielką litewską. Hr. Karol, dziedzic dóbr Przyłuki i Ratna, generał wojsk saskich 1733 r. (Metr. Kor., Kancl., Sigil., Wyr. Tryb. Lubel., Ks. Gr. Czerskie).

MONTOLD h. POBÓG. Andrzej, dziedzic Biskupicz 1613 r. (Metr. Kor.). Zobacz Montowt.

MONTOWICZ h. LUBICZ. Ma być taż familia co Montowt. Stanisław zamienił swe dobra Bocki, na Podlasiu, na Bereznicz z Janem Sapiehą 1512 r. Rudolf, syn Jana, deputat szlachty pow. grodzieńskiego, wylegitymowany w Cesarstwie i zapisany 1845 roku do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej.

MONTOWICZ h. MOGIŁA. Jan, syn Stanisława, wylegitymowany w Cesarstwie 1844 r. i zapisany do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej.

MONTOWT h. LUBICZ. Adam, Julian i Stanisław z potomstwem, synowie Piotra, wnukowie Mikołaja, prawnukowie Adama, syna Piotra, zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1799 r.; ich potomkowie wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty tejże gubernii 1842 i 1851 r. Józef, syn Antoniego, dziedzic dóbr Raczuny, w gub. kowieńskiej 1882 roku.

MONTOWT h. MONTOWT. Herb — w polu niebieskiem złota halabarda, po jej prawej stronie czerwone serce przeszyte złotą strzałą, z lewej strony herb Pobóg.

Posiadali w Prusach majątki Thomsdorf, w Warmii 1775 r., Sacherau 1820 r. i inne.

MONTOWT i MONTOWTOWICZ h. POBÓG odm. Odmiana herbu — bok lewy podkowy przeszyty strzałą na ukos, ostrzem w górę; w koronie trzy pióra strusie.

Senatorowie w rodzinie: Michał, kasztelan trocki 1483 r. Jerzy, wojewoda kijowski od 1507 r.

Jedna ze znakomitszych rodzin litewskich, prawdopodobnie pochodząca od dawnej udzielnej szlachty; pisano ją Monstold, Montold i Montowtowicz. Jej znajomym przodkiem był Montowt, pan litewski, który na sejmie w Horodle wziął herb Bychawę, już nie używany, a zdaje się będący odmianą Poboga, a nie Rocha, jak chce Lelewel, dla podobieństwa tego herbu Pobóg z Lubiczem; zdaje się, że niektórzy z Montowtów, herbu Pobóg odm. przeszli do tego drugiego herbu. Montowt, starosta żmudzki 1438 r., miał synów: Totświła, krajczego litewskiego 1481 r., Michała i Bartosza; Bartosz otrzymał od ks. Zygmunta Soleczniki, a od Kazimierza Jagielończyka Duchnowszczyznę, Rostowo i Mirowice; namiestnik bielski 1484 r., z żony Duchny N. pozostawił syna Stanisława, namiestnika puńskiego 1499 r., żonatego z Jadwigą N. i który w 1501 r. otrzymał dwór pojurski.

Michał, syn starosty Montowta, starosta łucki 1463 roku, kasztelan trocki i namiestnik nowogrodzki 1483 r., był posłem od panów litewskich do polskich 1452 roku, upominając się o zwrót Wołynia. Kasztelan miał dwóch synów, Jakóba i Jerzego (Juria), starostę krzemienieckiego 1501 r., wojewodę kijowskiego 1507 r., żonatego z Oleną Kieżgajłówną.

Jakób, namiestnik krzemieniecki 1508 r., otrzymał przywilej 1511 r. na dobra Młynów i Pskułów, w pow. łuckim, i z żony Małgorzaty Chreptowicz pozostawił córki, Marynę za Andrzejem Łaszczem, Hannę i dwóch synów, Andrzeja i Jana, z których Andrzej, dziedzic dóbr Soleczniki i Żyrmuny, na Litwie, i Biskupice, na Wołyniu, dworzanin królewski 1542 roku, żonaty z Maryną ks. Holszańską, 2v. za Michałem Kozińskim, 3v. za ks. Kurbskim, a Jan, dziedzic dóbr Koblin, Podhajce, Orszyczyn, Zlijew, Młynów, Pskułów, Penewszczyzna i Kobaków.

Ta linia wołyńska Montowtów zgasła już w XVI stoleciu, została się linia tylko litewska, znacznie uboższa. Krzysztof na Żmudzi 1624 roku. Stefan, elektor z ks. żmudzkiego 1648 r. Jan i Kazimierz podpisali elekcyę 1669 r. ze Żmudzi. Jan-Kazimierz, z pisarza skarbowego skarbny litewski 1670 roku.

MONTREZOR (de MONTRESOR) h. MONTREZOR. Herb — tarcza przedzielona w poprzek; w części górnej mniejszej, w polu błękitnem, dwie głowy, męska z brodą i żeńska ukoronowane, w części dolnej czerwonej lew złoty, mający przednie nogi podniesione; nad tarczą korona.

Stanisław, dworzanin Stanisława Augusta, otrzymał 1768 r. nobilitacyę potwierdzoną 1781 r. (Kancl., Metr. Lit., Vol. Leg.); Stanisław był następnie majorem wojsk rosyjskich i pozostawił syna Antoniego, towarzysza 1776 roku, a w 1783 r. chorążego kawaleryi i dziedzica Łychowa 1788 r. Wincenty, obersterlejtnant lekkiej kawaleryi przedniej straży 1775 r., podpułkownik, wyszedł 1781 r. do dymisyi w randze pułkownika. Ludwik,

namiestnik kawaleryi narodowej, otrzymał 1792 roku szarżę porucznika w pułku lekkiej jazdy (Sigil., Kancl., Ks. Gr. Czerskie).

Józef żonaty z Konstancyą Lubowiecką 1830 r. Władysław z żony Korneli Hołowińskiej, córki Zacharyasza, miał syna Władysława, marszałka szlachty pow. zwinogrodzkiego 1855 r.

MONTRYM h. DOLIWA. Jan, syn Jerzego, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1809 r.

MONTRYM h. NAŁĘCZ. Jerzy z synami, Bonawenturą i Walentym i ich potomstwem i Franciszek z synami: Adamem, Tadeuszem i Wincentym i ich potomstwem, synowie Antoniego, wnukowie Jana, wylegitymowani w Cesarstwie 1845 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MONTRYM h. SYROKOMLA. Taż familia co Montrymowicz; na Litwie. Jan i Kazimierz ze Żmudzią podpisali elekcyę 1648 r.

Jan, rotmistrz 1661 r., sędzia grodzki kowieński 1683 r., miał syna Stanisława, dworzanina królewskiego 1694 r. Elżbieta, żona Andrzeja Kisarzewskiego, skarbnika smoleńskiego 1690 r.

Heronim-Władysław, cześnik kowieński 1699 r., wojski chęciński 1702 r., chorąży roty pancernej 1706 r., wojski radomski 1722 r., miał dwie żony, Justynę Odrowąż-Kietlińską, z niej syn Kazimierz, i Joannę Przysiecką; wojski oprócz Kazimierza pozostawił synów: Antoniego, Daniela i Marcina i z nich Daniel był żonatym z Zofią Jordanówną.

Antoni, chorąży 1750 r., kapitan 1756 r., generał-major wojsk koronnych 1780 r., żonaty z Antoniną Krassowską, pozostawił syna Józefa, chorążego 1778 r., kapitana gwardyi konnej królewskiej 1782 r. Franciszka, żona Józefa Dzianotta 1770 r.

Tadeusz, Karol i Józef z potomstwem, synowie Jakóba, wnukowie Augustyna, prawnukowie Adama, w 1852 r. wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

Wincenty, syn Tadeusza, dóbr Aużbikowo, Jan, syn Celestyna, dóbr Medyngiany, i Barbara, córka Jana, dóbr Wicze, w gub. kowieńskiej dziedzice 1882 r.

MONTRYMOWICZ h. SYROKOMLA. Taż familia co Montrym, herbu Syrokomla. Zamieszkiwali na Żmudzi. Kazimierz, sekretarz królewski 1657 r. Abraham-Kazimierz, mąż uczony, pisarz kancelaryi królewskiej, podpisał elekcyę 1648 r. z ks. żmudzkiem. Felicyan ze Żmudzi podpisał pospolite ruszenie 1698 r. Roman, cześnik żmudzki 1700 r. Paulina, żona Stanisława Kierbedzia, generała inżynieryi 1860 r.

Wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty: 1) gub. wileńskiej Jan, syn Wincentego, z synem Izydorem i wnukami, Józefem i Antonim 1843 r.; 2) w gub. kowieńskiej potomstwo Stanisława, syna Bartłomieja, a mianowicie jego synowie, Adam z synami, Adamem i Kazi-

mierzem i ich potomstwem i Jakób z synem Mateuszem i ich potomstwem 1847 i 1863 r.

Adam, syn Kazimierza, i Kazimierz, syn Karola, dóbr Posrowce, w gub. kowieńskiej dziedzice 1882 r.

MONTUSZ h. KLUCZ. Biorą przydomek *Szyryn*. N., chorąży wojsk koronnych 1730 r. Abraham, porucznik wojsk tatarskich, w nagrodę zasług wojennych, otrzymał 1730 r. wspólnie z żoną swą Heleną Asanowiczówną, 12 włók gruntu we wsi Ortelu, w ekonomii brzeskiej. Aleksander, syn Abrahama, mahometanin, dziedzic w Ortelu, składał 1806 r. papiery do legitymacyi (Akta po-Galicyjskie).

MONTWIANIEC. Jan podpisał elekcyę 1733 r. z ks. żmudzkiem.

MONTWID v. MONTYWIT h. LELIWA. Felicyan z synami, Tadeuszem i Kamilem, syn Feliksa, wnuk Szymona, wylegitymowany w Cesarstwie 1837 i 1845 r. i zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MONTWID h. LUBICZ. Jakób, syn Daniela, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1799 r.

MONTWID v. MONTWIT h. MOGIŁA. Na Litwie i Podlasiu. Antoni i Jerzy podpisali konwokacyę genaralną litewską 1764 r. Konstanty na Podlasiu 1775 r.

MONTWID h. WIENIAWA. Pisali się także Montywid. Jerzy i Józef podpisali elekcyę 1733 r. z wojew. trockiem. Józef z przydomkiem *Wiazewicz*, miecznik i poseł wojew. nowogrodzkiego, elektor 1764 r. z tegoż województwa.

Jan z synami: Albinem, Andrzejem, Rajmundem i Teofilem, syn Michała, wnuk Józefa, prawnuk Michała, praprawnuk Jana, syna Albina, wylegitymowani w Cesarstwie 1851 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Albin, syn Jana, dziedzic dóbr Mierniki 1882 r.

MONTWIŁ h. LELIWA. Stanisław, syn Piotra, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1803 r.

MONTWIŁ v. MONTWIŁŁO h. TRZY-KOLUMNY. Na Litwie dawna rodzina; według familijnej tradycyi pochodząca od pierwotnych władców Litwy, dynastyi zgasłej na Mendogu, a jej przodkiem miał być Monstwił v. Montwił, syn Gimbuta, władcy Żmudzi. Prawdopodobnie ta pierwsza dynastya litewsko-żmudzka, którą kronikarze wywodzą od Polemona, przybysza z Włoch, była szczepu normandzkiego i osiedliła się na Żmudzi i na Litwie w XI lub już może X stoleciu; herb jej będący zarazem pierwotnym herbem Litwy — w polu czerwonem trzy kolumny lub trzy wieże, właściwie jednak jest to zapewne jakiś znak z pisma litewskiego. N., żona Szczęsnego Kotowskiego, gubernatora żmudzkiego 1570 roku. Anna, żona Szymona Komorowskiego 1880 roku.

Karol, Bogusław i Kazimierz z potomstwem, synowie Jerzego, wnukowie Jana, w 1845 r., a Michał z synami, Jerzym i Wawrzyńcem i ich potomstwem, i Bartłomiej z synem Janem i wnukiem Stefanem i jego potomstwem, osób 30, synowie Stanisława, wnukowie Kazimierza, w 1851 roku wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MONTWIŁŁO h. KOLUMNA. Zdaje się taż familia co Montwił, herbu Trzy-Kolumny, na Litwie; z niej Antoni, Stanisław, Aleksander, Andrzej, Ignacy z potomstwem, synowie Andrzeja, wnukowie Macieja, prawnukowie Andrzeja, syna Samuela, 1838 r. i potomstwo Franciszka, Michała, Macieja i Antoniego, synów Jana, wnuków Samuela, w 1842 r., razem osób 39, wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej; po Stanisławie syn Aleksander, dziedzic Antokola, z Wandy Brochockiej ma synów Stanisława i Władysława, a po Aleksandrze, ur. 1809 r., syn Bronisław ma synów: Aleksandra, Lucyana i Witolda.

Władysław, syn Michała, dóbr Lipluny, Ludwik i Felicyan, synowie Stanisława, dóbr Hojżewka i Zastrabie, Hipolit, Kazimierz i Klemens, synowie Macieja, dóbr Żagowicze, Antoni, Józef, Konstanty i Emilia, dzieci Ignacego, dóbr Antoginie, Konstanty, syn Dyonizego, dóbr Witorty, Ludwik, syn Jerzego, dóbr Jasudy, Stanisław, syn Dyonizego, dóbr Narmojnie, i inni dziedzice w gub. kowieńskiej 1882 r.

MONTWIŁŁO h. SZEPTYCKI. Potomstwo Jerzego, syna Jakóba, a mianowicie synowie: Antoni z synami: Ignacym, Jerzym i Dominikiem i ich potomstwem i Jan z potomstwem, osób 40, wylegitymowani w Cesarstwie 1848 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MONTWIŁŁOWICZ. Kazimierz podpisał pospolite ruszenie 1698 r.

MONTYBERSKI. Stanisław podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. brzesko-litewskiem.

MONTYCKI. Dyonizy, Franciszek i Jan, synowie Jana, zapisani do ksiąg szlachty gub. kijowskiej 1810 r.

MONTYGAJŁŁO v. MONTIGAIŁO h. KORZBOG odm. Herb — w polu czerwonem trzy karpie w lewo, jeden na drugim; nad nimi pięciolistna róża srebrna; w koronie nad helmem trzy pióra strusie.

Jedna ze starych rodzin żmudzkich. Budołd v. Butowt podpisał Unię 1401 r. Jan-Władysław podpisał elekcyę 1648 r. z wojew. trockiem; posesor wsi Żarnoblawce 1657 r., był sędzią ziemskim trockim, a ostatnio podkomorzym trockim 1660 r. Jerzy i Melchior, rotmistrze królewscy 1670 r. Antoni, rotmistrz wiłkomierski 1775 r. (Vol. Leg., Metr. Litew).

MONTYGERT h. WADWICZ. Patrz MONDIGIRT.

MONWID v. MONIWID h. LELIWA. Senatorowie w rodzinie: Monwid, wojewoda wileński 1413 r. Wojciech, wojewoda wileński 1432 r. Jan, wojewoda trocki, um. 1432 r. Jan, wojewoda trocki 1443 r., wojewoda wileński 1458—1469 roku.

Jedna z najdawniejszych, bo czasów pogańskich, sięgająca rodzina na Litwie; jej początek nie jest znajomy, Kojałowicz wywodzi od Monwida księcia Słonimskiego i Kiernowskiego, syna Gedymina, a stryja króla Władysława Jagiełły, Stryjkowski zaś wyprowadza ją od Ejksiusza, hetmana Erdziwiłła księcia Żmudzkiego. Bardzo prawdopodobnie ta rodzina, jak i kilka innych, pochodzi od udziałowych drobnych władców Normandzkich, którzy władali na Żmudzi i części Litwy naprzód niezależnie, następnie pod zwierzchnictwem władców nowogrodzkich i wileńskich, a wielkich książąt litewskich; może nawet w samej rzeczy była pokrewną z którą z dwóch ostatnich dynastyj, brała bowiem często tytuł kniaziów, a jak wojewoda wileński 1460—1469 r. tytułował się kniaziem Słonimskim, a jego syn Jerzy kniaziem Zabrzezińskim. Kojałowicz wywłaszczenie Monwidów z ich udziałów Kiernowa i Słonima odnosi do czasów Władysława Jagiełły i Witolda. Zauważyć też należy, że imię Monwid, pisane także Montwid i Montywid jest jednoznaczące z imieniem Mindów, zmienianem na Mendow i Mendog, a będącem mianem ostatniego z władców Litwy z dynastyi polemońskiej, wiemy zaś, że imiona w owych czasach, jak w Polsce, tak na Litwie były właściwe pewnym tylko rodzinom.

Znajomym przodkiem tej rodziny był wojewoda wileński Monwid, który na sejmie Unii 1413 r. wziął herb Leliwę, a według Stryjkowskiego miał dwóch synów, Wojciecha i Iwaszkę i z tych synów, Wojciech, wojewoda wileński 1432 r., pozostawił synów: Juchnę v. Jana i Olechnę v. Aleksandra, z których Juchno v. Jan z trockiego wojewoda wileński 1458 r., zrazu nieprzychylny Unii Litwy z Polską, tak że herb Leliwę porzucił 1450 r. dla oznaki, że zrywa wszelkie stosunki z Polską, wkrótce przecież, widząc dumne zamysły Gastołda, który chciał wynieść na tron litewski Szymona Olelkowicza, nietylko, że mu przeszkodził w tym zamyśle, utrzymawszy władzę przy Kazimierzu IV, ale wrócił do herbu Leliwy i dobrych stosunków z Polską. Wojewoda wielkie miał poważanie na Litwie, tytułował się niekiedy księciem Słonimskim, był na sejmie lubelskim 1447 roku dla układów z Polską o Podole, w 1452 roku jednak podejrzewano go, że z nieprzyjaźni dla Polaków pobudził Tatarów do napaści na Ruś Czerwoną; stronnik Świdrygiełły, zawiadomił go o napadzie wiel. ks. Zygmunta na Oszmianę, czem mu dał czas do ucieczki. Jan miał córkę Zofię-Annę, która była 1v. za Pacem, 2v. za Mikołajem Radziwiłłem, wojewodą wileńskim, i syna Jerzego, tytułującego się kniaziem Zabrzezińskim, który miał dać początek możnej rodzinie Zabrzezińskich, herbu Leliwa.

Olechno, drugi syn Wojciecha, namiestnik trocki, ma być przodkiem domu Dorohostajskich, od których znowu pochodzą Kuchmistrzowiczowie i Irzykowiczowie; jego syn Andrzej posłował do Moskwy 1498 r.

Piotr, syn Aleksandra, posłował do Moskwy 1508 r., lecz że żądał, aby zawarty był pokój bez oddania jeńców i wynagrodzenia szkód poczynionych w Smoleńszczyznie, nie chciano go słuchać.

Jan, wojewoda trocki 1412 roku, za udział w buncie Świdrygiełły schwytany i śmiercią ukarany od Zygmunta wiel. ks. Litewskiego, miał trzech synów: Chleba, którego synowie, Jerzy i Stanisław wzięli nazwisko Chlebowicz v. Hlebowicz; Kucia, którego syn Rokuć dał początek rodzinie Rekuć, dziedziczącej na majątku Kroże, na Litwie, i Wiaża, od którego wywodzi swoje p..chodzenie rodzina Wiazewicz.

Wojciech Monwidowicz, dziedzic Gieranony, podstoli i namiestnik nowogrodzki, starosta wileński 1467 r., należący do orszaku panów polskich odprowadzających Zofię, córkę króla Kazimierza IV do męża, umarł z powietrza 1475 r. Krzysztof z Dorostai, marszałek wielki litewski, starosta krzeszowski 1598 r. W 1609 r. ów Krzysztof wniósł protest przeciw Mikołajowi Wolskiemu, marszałkowi nadwornemu koronnemu, o uzurpowanie sobie władzy marszałka litewskiego (Metr. Kor.).

Władysław na Dorostajach, cześnik litewski, starosta żyzmorski, marszałek Trybunału litewskiego 1636 r. Aleksander i Stanisław, podstoli nowogród-siewierski, podpisali elekcyę 1648 r. z pow. orszańskim.

Piotr z przydomkiem *Piktuć*, syn Jana, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1819 r.

MOPSKI. Józef z wojew. łęczyckiem podpisał elekcyę 1697 r.

MORA h. MORA. Licznie rozrodzeni w ziemi warszawskiej i nazwisko wzięli od wsi Mory; zamieszkali na Litwie pisali się Moro. Stanisław, syn Franciszka, 1564 r. Maciej i Marek otrzymali 1569 r. potwierdzenie na dobra Żerbin i Mazury. Wojciech, syn Andrzeja, dziedzic części Mory 1579 r., żonaty z Elżbietą Głuchowską. Jakób i Mikołaj, synowie Jana, 1579 roku. Adam, syn Szymona, zaślubił Agnieszkę Mieczkowską 1590 r. Franciszek i Mikołaj, synowie Jakóba, 1590 r. Franciszek, syn Mikołaja, 1593 r.

Sebastyan, syn Mikołaja, żonaty z Dorotą N. 1607 roku. Franciszek, syn Mikołaja, żonaty z Maryanną Rędzianką, miał syna Jana 1663 roku. Grzegorz i Sebastyan 1669 r., a Andrzej 1697 r. podpisali elekcyę z ziemią warszawską. Andrzej, kapitan wojsk koronnych 1684 r., w 1714 r. był pułkownikiem (Metr. Kor., Conv. i Don. Vars., Sigil., Wyr. Tryb. Lubel.).

MORACIŃSKI. Cytowani w Małachowskim i Kuropatnickim, zdaje się mylnie, zamiast Moraczyński.

MORACKI. Sebastyan, syn Mikołaja, zawarł 1590 r. umowę z Marcinem Żeromskim (Conv. Vars.). Adam, syn Szymona, 1601 r. Paweł sprzedał 1650 r. dobra Krakowiany-Pławy (Don. Vars.).

MORACZEWSKI h. CHOLEWA. W łęczyckiem i w Wielkopolsce; nazwisko wzięli od wsi Morawce, pod Kutnem. Już pod koniec XIV wieku

Moraczewscy rozdzielili się na dwie linie, łęczycką i poznańską, a w połowie XVII wieku jedna linia przeszła na Litwę i Białą Ruś.

Linia Łęczycka. Stanisław, dziedzic wsi Morawce 1389 roku. Tomasz z Morawce 1464 r. Marcin z Morawce 1536 r. Po Piotrze córka Dobrochna, żona Fajewskiego 1537 r. Krzysztof, dziedzic części Morawce 1554 roku. Mikołaj, dziedzic Morawce 1570 r., miał synów, Jakóba i Jana; po Jakóbie synowie, Grzegorz i Mikołaj, dziedzic części wsi Wysokie 1625 r.

Jan, dziedzic części Morawce 1572 roku, pozostawił synów: Adama, po którym córki, Ewa Mniewska i Małgorzata, Andrzeja, Jakóba, Pawła, Stanisława i Sylwestra; po Jakóbie syn Mikołaj, po Pawle synowie, Marcin i Stanisław żonaty z Jadwigą Pomorską, a Stanisław miał syna Tomasza.

Sylwester, ostatni syn Jana, dziedzic części Morawce i Łakna 1625 r., zaślubił Annę Zaleską i z niej pozostawił syna Dominika, dziedzica wsi Dębianki 1634 r.

Stanisław z wojew. brzesko-kujawskiem i Stefan z wojew. łęczyckiem podpisali elekcyę 1669 r. Marcin, dziedzic Pniewa Większego, cześnik łęczycki 1694 r., miał córkę Elżbietę Galińską i synów: Franciszka Łukasza i Tomasza; po Tomaszu synowie: Jan, Stanisław i Walenty.

Franciszek, stronnik Augusta III, zaślubił Konstancyę Przyłubską i z niej pozostawił córki, Krystynę Kozierowską, Maryannę Niewiadomską i syna Wincentego, burgrabiego grodzkiego rawskiego 1780 r., po którym z Zofii Kuczborskiej syn Heronim, dziedzic dóbr Wojski, w pow. rawskim, wylegitymowany w Królestwie 1838 r., z żony Maryanny Łodzińskiej pozostawił syna Feliksa-Dominika, wylegitymowanego 1839 r.

Łukasz, syn cześnika Marcina, dziedzic Brzozówki i Parulec 1758 r., sędzia ziemski łęczycki, miał synów: Franciszka, Jana, Szymona i Teodora; po Szymonie córki, Barbara Zbyszewska i Karolina Iżycka.

Franciszek miał dwóch synów, Macieja i Wawrzyńca; po Wawrzyńcu z Ewy Abramowiczówny syn Stanisław wylegitymowany w Królestwie 1856 r., a Maciej zaślubił Apolonię Piekarską i z niej pozostawił dwóch synów, Hipolita i Leopolda, wylegitymowanych w Królestwie 1837 r.; po Hipolicie z N. Kobylańskiej córki, Helena za Kazimierzem Madalińskim, Stanisława za Tadeuszem Kołaczkowskim i syn Wacław, doktór medycyny, z Zofii Okuniewskiej ma syna Jerzego (Ks. Ziem. i Gr. Łęczyckie, Przedeckie i Brzeskie).

Linia Poznańska. Jan 1388 r. Mikołaj, syn Mirka, 1416 r. Wincenty zwolniony 1509 r. od wyprawy wojennej, miał synów: Mateusza, żonatego z Zofią N., Mikołaja i Piotra, dziedziców Mirkowicz i Moraczewa 1533 roku. Piotr z Moraczewa 1583 r., miał syna Stefana, po którym z Barbary Bużeńskiej córka Anna za Janem Kierskim i syn Wojciech.

Wojciech z Moraczewa zaślubił Jadwigę Kowalską i z niej pozostawił córkę Jadwigę za Wojciechem Suchorzewskim i dwóch synów, Jakóba i Jana.

Jakób, dziedzic Soboty i Złotkowa, w poznańskiem 1722 r., elektor 1733 r. z wojew. kaliskiego, żonaty z Barbarą Kierską, miał syna Franciszka, komornika ziemskiego wschowskiego 1780 r., następnie komornika granicznego kaliskiego 1791 r., po którym z Elżbiety Krzyżanowskiej córka Wiktorya za Adamem Zbijewskim i synowie: Felicyan-*Rafał*, porucznik 1780 r., a w 1790 roku kapitan regimentu pieszego, Kazimierz, komornik graniczny poznański 1791 roku, komisarz cywilno - wojskowy kościański i wschowski, Maciej, podwojewodzy poznański 1790 r., Tomasz i Walenty.

Tomasz, dziedzic Zielątkowa 1802 r., żonaty z Józefą Kierską, pozostawił córki: Anastazyę Koczorowską, Bibiannę, znaną autorkę, Ludwikę za Antonim Stablewskim i trzech synów: Andrzeja, historyka, Benedykta, dziedzica Lednogóry i Naramowic, zm. 1867 r., i Romana.

Roman, dziedzic Chalawy, porucznik 8 pułku piechoty liniowej 1831 roku i kawaler orderu Virtuti Militari, zaślubił Franciszkę Zakrzewską i z niej pozostawił córki: Helenę za Hochbergierem, budowniczym m. Lwowa, Jadwigę Jarochowską, Józefę i Maryę za Łuszczyńskimi, Zofię Brudzewską i trzech synów: Kazimierza, Macieja i Stefana; po Kazimierzu, dziedzicu Naramowic, w Poznańskiem, z żony Pauliny z Götzendorf-Grabowskich córka Teresa za Tadeuszem Massalskim, a Stefan z Maryi Łaszczyńskiej ma córkę Olgę, zakonnicę.

Maciej, ur. 1840 r. w Chwałkowie, w Poznańskiem, radca dworu w Namiestnictwie lwowskiem, kawaler orderu Korony żelaznej, żonaty 1v. z Anielą Pomorską, z niej córki, Aniela za Antonim Raszewskim, Franciszka za Kruczkiewiczem, profesorem Uniwersytetu lwowskiego, i syn Andrzej, 2v. z Anną Pomorską, z której córki, Ksawera Niemczeska, Marya Niewiadomska i syn Roman.

Andrzej, poseł do Rady państwa w Wiedniu, zaślubił Zofię bar. Gostkowską i z niej ma córkę Wandę, ur. 1905 r. i synów, Kazimierza, ur. 1903 r. i Adama, ur. 1907 r.

Roman, syn Macieja i Pomorskiej, urzędnik ministeryum skarbu w Wiedniu, z żony N. Raczyńskiej ma córki, Maryę, ur. 1905 r., i Zofię, ur. 1906 r.

Walenty, ostatni syn komornika granicznego kaliskiego, Franciszka, podporucznik kawaleryi narodowej 1791 r., z żony Balbiny z Szymankiewiczów miał dwóch synów, Antoniego i Mikołaja, wylegitymowanych w Królestwie 1841 r.

Antoni, urzędnik w Kaliszu, żonaty z Wiktoryą Moszczeńską, pozostawił syna Józefa, właściciela wsi Ogrodzim Księży, w pow. szadkowskim, zm. 1907 r., po którym z 1-ej żony Julii Myszkowskiej córka Józefa za Pawłem Kowalskim i syn Stanisław, a z 2-iej żony Jadwigi Rubach córka Marya i syn Michał żonaty z Jadwigą Piotrowską; Stanisław z Maryi Danielewiczówny ma kilkoro dzieci, i z nich syn Stanisław (Ks. Ziem. i Gr. Poznańskie, Sigil., Kancl., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk.).

Linia Białorusko-litewska. Maciej z linii łęczyckiej, porucznik pancerny wojsk koronnych, otrzymał 1665 roku w nagrodę zasług Małynicze i Słobodę Małynicką, w pow. rzeczyckim, a w 1698 r. nabył Ostrów Mikolski, i z żony Zuzanny Bisping miał dwóch synów, Jana i Stanisława.

Jan, krajczy rzeczycki 1701 r., zaślubił Maryannę Okuszko i z niej pozostawił córkę Helenę Giżycką i synów: Bazylego, Mikołaja i Tomasza; po Bazylim z Barbary Malinowskiej syn Szymon, elektor 1764 r. z pow. rzeczyckiego, krajczy rzeczycki, z żony Antonelli Muraszko miał córkę Pulcheryę Jezierską i synów, Józefa i Michała, regenta ziemskiego bieckiego, zamieszkałych w gub. czernihowskiej.

Stanisław, drugi syn Macieja, dziedzic Ostrowa i Małynicz, mostowniczy rzeczycki 1722 r., zaślubił Maryannę Szeluta-Małynicką i z niej miał synów: Kazimierza, Stefana i Tomasza; po Tomaszu, obożnym rzeczyckim 1736 roku z Felicyanny Rutkowskiej syn Longin zaślubił Maryannę Wołk-Lewonowicz i z niej miał syna Patrycego, po którym z Heleny Piotrowskiej syn Michał z żony N. Bobrykówny pozostawił syna Michała, oficera floty rosyjskiej czarnomorskiej, żonatego z N. Chmielewską.

Stefan, starosta zaleski 1730 r., żonaty z Maryanną Podbereską, miał córki: N. za Potemkinem, Annę, Konstancyę i synów: Antoniego, Jana i Józefa; po Antonim, staroście zaleskim, synowie: Bruno, Leopold i Stanisław.

Józef, ostatni syn starosty Stefana, zaślubił Franciszkę Paszkowską i z niej pozostawił syna Wincentego, po którym córki: Róża Czyżowa, Julia Makarewiczowa, Paulina, żona hr. Felkersamba i syn Jan, dziedzic Przedzielska, deputat szlachty 1840 r., zasiadający w sądach pow. prużańskiego 1845 r., z żony Julianny Kraszewskiej pozostawił córki: Jadwigę, żonę N. Rudominy, Wandę za Bychowcem i Zofię za Pawłem Sucheckim.

Kazimierz, najstarszy syn Stanisława i Szeluta-Małynickiej, łowczy rzeczycki 1724 r., z żony Katarzyny Pokroszyńskiej miał synów, Macieja i Mikołaja, Jezuitę; po Macieju, dziedzicu Unichowszczyzny i Prostranczyzny, w pow. lidzkim, oraz Starego i Nowego Kuplina, w pow. prużańskim, rotmistrzu janczarskim, deputacie na Trybunał litewski 1784 r., sędzim grodzkim lidzkim 1791 r., z żony Anny Ossowskiej, łowczanki starodubowskiej, synowie: Józef zabity 1794 r. przy obronie Pragi, Kazimierz i Teofil.

Kazimierz, sędzia grodzki 1813 r., marszałek szlachty pow. prużańskiego, zaślubił Konstancyę Malską i z niej miał synów: Henryka, Juliana i Seweryna, i z nich Julian, ur. 1824 r., dziedzic Orchowa, w Poznańskiem, wylegitymowany w Cesarstwie 1865 r. i zapisany do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej, nabył dobra Garnek, w gub. piotrkowskiej, gdzie osiadł, i z żony Nepomuceny Szczanieckiej pozostawił syna Henryka i córki: Irenę, Julię i Olgę.

Seweryn, ostatni syn Kazimierza i Malskiej, dziedzic Woli Korbutowej, w Lubelskiem, Starego i Nowego Kuplina, wylegitymowany w Ce-

sarstwie 1865 r. i zapisany do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej, z żony Seweryny Węgleńskiej pozostawił synów, Tadeusza i Stanisława, którzy dla uzyskania obywatelstwa austryjackiego przez adoptacyę przyjęli nazwisko Moraczewski-Trzecieski i w 1896 r. jako oficerowie pułku ułanów otrzymali w Austryi zatwierdzenie staropolskiego szlachectwa.

Tadeusz, ur. 1856 r., dziedzic Kuplina i Czułczyc, w Lubelskiem, zaślubił Władysławę Zglinicką i z niej ma córki: Konstancyę za Kazimierzem Łubieńskim, Emilię za Stefanem Wodzińskim, Maryę za Wincentym Chmyrowskim, Jadwigę, Olgę i synów: Macieja, Seweryna i Wojciecha.

Stanisław, syn Seweryna i Węgleńskiej, ur. 1858 roku w Kuplinie, dziedzic dóbr Kuliki, na Litwie, i Korbutowa Wola, następnie Świerszczów i Chojeniec, w Lubelskiem, i Stroża, w Galicyi, ożeniony z Antoniną Zglinicką, ma córki, Annę, Teresę i syna Stanisława.

Teofil, ostatni syn Macieja i Ossowskiej, dziedzic Unichowszczyzny, porucznik 17 pułku ułanów wojsk polskich 1812 roku, podkomorzy lidzki 1830 r., zaślubił Paulinę Sągajłównę i z niej pozostawił córki, Stefanię za N. Sumorokiem, Konstancyę za Bronisławem Narbutem i synów: Józefa, Lucyana i Adama; po Lucyanie, wylegitymowanym w Cesarstwie i zapisanym do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej 1868 roku, oficerze wojsk rosyjskich, z żony Melanii Szyszkówny córki: Paulina Śmigielska, Stanisława za Józefem Szczuką Józefa i Marya.

Józef, ur. 1819 r., dziedzic Unichowszczyzny, wylegitymowany w Cesarstwie i zapisany do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej 1868 r., marszałek szlachty pow. lidzkiego, zaślubił Aleksandrę Borodicówną i z niej pozostawił córki, Alinę za Styrpejką, Bronisławę Zanowę i synów, Aleksandra, żonatego z Józefą Borodicówną, i Juliana, ożenionego z Bronisławą Missuna.

Adam, najmłodszy syn Teofila i Sągajłówny, ur. 1828 r., dziedzic Andruszowce, wylegitymowany w Cesarstwie i zapisany do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej 1868 r., żonaty z Teklą Borodicównę, pozostawił dwie córki, Teresę Chmielińską, Annę Żukowską i synów: Leona, żonatego z N. Sieklucką, Macieja i Wojciecha, ożenionego z Lipską. (Zarys genealogiczny przez Stanisława Moraczewskiego).

Oprócz powyższych. Jakób, syn Stanisława, zasiadający w sądach pow. bychowskiego 1855 r. Wincenty z synem Józefem, wnukiem Konstantym, synem Jana, Franciszek, syn Jana, z synami, Ludomirem i Leopoldem, i Stanisław z synem Edwardem 1843 r.; Aleksander, syn Józefa, Dyonizy i Julian, synowie Kazimierza, Leon, Maciej i Wojciech, synowie Adama, w 1865 r. wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej.

MORACZEWSKI h. DOLIWA. Jakób kupił od Bieczuńskich wieś Bytkowo 1744 roku; jego syn Franciszek miał syna Kazimierza, żonatego

z Antoniną Rychłowską, z której syn Aleksander, dziedzic dóbr Kobylanek, w powiecie konińskim, wylegitymowany w Królestwie 1841 r.

MORACZEWSKI. Józef otrzymał zatwierdzenie szlachectwa w Galicyi 1830 r. bez oznaczenia herbu.

MORACZYŃSKI h. MORA. Aloizy, geometra przysięgły 1770 roku. (Kancl.). Ignacy, syn Stanisława, zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej 1820 r.

MORALIŃSKI. Wojciech, którego córka Anna, żona Aleksandra Bachowskiego, prowadziła proces w grodzie chęcińskim o wydzielenie jej sumy posagowej (Wyr. Tryb. Lubel.).

MORAND du PANQUET. Józef-Michał, konsyliarz elektora saskiego, doktór medycyny 1783 r. (Kancl.).

MORANIECKI h. BOŃCZA. Jedna gałąź rodziny Fredro od swego dziedzictwa Morańca brała niekiedy nazwisko Moraniecki.

MORANIECKI h. JELITA. Paweł, syn Jana, zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej 1806 r.

MORANTI. Katarzyna 1v. Chądzyńska, 2v. za Wiktorynem Karniewskim, pisarzem rożańskim 1740 r. Teodor, komornik krakowski, i Jakób, sekretarz królewski, otrzymali indygenat 1768 r. (Kancl.). Andrzej 1810 r. i Marcin 1811 r., synowie Wawrzyńca i Katarzyny Przepiórkowskiej, urodzeni w Warszawie.

MORASZEWSKI. Jan z wojew. połockiem podpisał elekcyę 1674 r.

MORATOWICZ. Daniel, pisarz grodzki oświecimski, obrany 1641 r. plenipotentem. Mikołaj prowadził proces w Trybunale lubelskim 1718 roku (Conv. Vars., Wyr. Tryb. Lubel.).

MORAWA. Stanisław na Wierzejcach 1478 r. Jakób na Lanżeńsku, żonaty z Anną 1492 r., wójt w m. Leżajsku 1511 r. Jan miał córki: Annę, Elżbietę, Helenę i Katarzynę 1511 r. (Metr. Kor.). N., żona Wojciecha Łasińskiego 1787 r.

MORAWICKI h. JELITA. Byli na Litwie; z nich Krzysztof fundował muzykę do kościoła farnego w Grodnie, w którym też pogrzebiony w XVII wieku.

MORAWICKI v. MORAWIECKI h. TOPÓR. Stara małopolska rodzina, jednego pochodzenia z Tęczyńskimi; wzięła nazwisko od swego dziedzictwa wsi Morawicy, w wojew. krakowskiem. Grzegorz z Morawicy cytowany w aktach krakowskich 1399 roku; z jego potomków Jakób *Przekora*, wojownik w wojsku Witolda 1428 roku. Spytko i Jan, dziedzice Mo-

rawicy i Krosna w 1470 r. Rafał cytowany w aktach krakowskich 1471 r., a Spytko 1474 roku. Gabryel poległ na Bukowinie 1491 roku; dziedzic dóbr Wielkiej Morawicy 1470 r. Stanisław 1497 r. Jan z Morawcze otrzymał powrotnie dobra Brzezno i Żerniki 1511 r. Jan zwolniony 1520 r. od wyprawy wojennej. Bernard, stolnik krakowski 1531 r. Mikołaj z Morawicy 1544 r. Marek, dziedzic Siedlec i Sokołowy 1566 roku. Krzysztof, Zbożny, Andrzej, Samuel, Piotr, Jakób, Wojciech, Prokop i Zygmunt, synowie Wawrzyńca, 1583 roku. Paweł, syn Hipolita, miał braci, Macieja i Stanisława, dziedziców wsi Szczodrkowice 1586 r. Zofia, żona Piotra, nabyła 1594 r. wieś Siedlec; po Piotrze synowie: Jan, Marcin i Mikołaj przeprowadzili 1594 r. dział Morawicy, Woli Morawskiej i Drochowa 1594 r. Jan, syn Piotra, dzielny wojownik za Stefana Batorego. Stanisław, wojownik z Albrechtem Łaskim, wojewodą sieradzkim, um. 1618 r. Stanisław zwany *Fredro*, żonaty z Anną z Trzciany 1628 r. Krzysztof w wojew. krakowskiem 1637 r.; tego synowie: Adam, Mikołaj i Zygmunt. Anna, żona Tomasza Mokrskiego 1650 r. Jan, Stanisław, Sebastyan i Samuel, synowie Jana, 1651 roku; po Samuelu syn Piotr 1666 r. Michał, podprokurator zamku krakowskiego 1661 r., podpisał elekcyę 1669 r. z wojew. sandomierskiem.

Po Michale synowie: Aleksander, Jan, Krzysztof i Stefan 1692 r., i z nich Krzysztof z Morawicy, podstoli ciechanowski 1693 r., miał z 1-ej żony Karbowskiej syna Józefa, a z 2-iej żony Katarzyny Zdziechowskiej syna Jacka, dziedzica części Woli Morawickiej, w pow. chęcińskim. Franciszek i Jan z wojew. sieradzkiem, Krzysztof z wojew. sandomierskiem, a Stefan z wojew. lubelskiem podpisali elekcyę 1697 r. (Metr. Kor., Conv. Piotrk., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.). Brygida, żona Kazimierza Dachowskiego, komornika granicznego warszawskiego 1770 roku. Ignacy z Uniszowic składał podanie w sprawie legitymacyi 1806 r. w Galicyi Zachodniej (Akta po-Galicyjskie).

Jedna gałąź tej rodziny już w XV stoleciu osiedliła się na Szląsku, w którem posiadała między innemi majątki Rudnitz, Wanowice, Bomblowitze i t. d., a która w początkach XVIII stolecia, dawniej już zniemczywszy się, przeniosła się w większej części do Bawaryi i pisze się Topor von Tenczyn Morawitzky und Rudnitz. Z tej familii Jan-Joachim, podpułkownik, i Wolfgang-Henryk w 1708 r., a Franciszek-Kazimierz w 1719 r. zostali baronami czeskimi, zaś Teodor-Henryk został hrabią państwa rzymskiego 1742 r., który to tytuł przyznany mu został w Bawaryi 1752 i 1757 r., a w 1809 i 1812 r. zatwierdzony dla jego potomków w ostatnich czasach. Ostatnim potomkiem tej rodziny był hr. Maksymilian, kapitan bawarski, syn kapitana wojsk bawarskich Emanuela.

Hrabiowie Morawiccy dzielą tarczę na cztery pola z małą tarczą w środku, na której w polu srebrnem trzy czerwone serca dwa i jedno; na głównej tarczy w I i IV części herb Topór, w II i III niebieskiej części korona złota, z której wychodzą zagięte za zewnątrz dwa rogi giemzy.

MORAWICKI. Ignacy, sędzia i obywatel m. Lublina, miał być nobilitowany 1792 r.; dziedzic wsi Mniszewice, z żony Maryanny Millerówny miał syna Leona, urzędnika w pow. zamojskim, wylegitymowanego w Królestwie 1843 r.

MORAWIEC h. OGOŃCZYK. W wojew. krakowskiem i na Rusi. Mikołaj był w straży króla Jagiełły i dowodził w chorągwi nadwornej litewskiej w bitwie z Krzyżakami pod Grunwaldem 1410 r.; zdobył jedną nieprzyjacielską chorągiew i był wysłany od króla do królowej z zawiadomieniem o zwycięztwie. Mikołaj cytowany w aktach krakowskich 1419 r. Stanisław, podkomorzy chełmski, i Gabryel, bracia 1474 r.

Jakób z Poplowic, dziedzic Kolczyna i Mysłowa, chorąży i starosta lwowski, otrzymał 1508 r. konsens na dostawę koni. Gabryel, dworzanin królewski 1523 roku. Po Mikołaju synowie, Adam i Andrzej, dziedzice Podgaja 1533 r.; z nich Andrzej zwolniony 1537 roku od wyprawy wojennej, podstarosta lwowski, otrzymał 1544 r. na dożywocie wieś Zimowcze. Felicyan, syn Jana, 1581 r. Jakób i Jan, synowie Mikołaja, 1582 r.

Gabryel z Mysłowa, z żony Anny z Podolina miał synów Marcyana i Pawła. Marcyan, dziedzic Domazyru, komornik graniczny 1610 r., podstarosta 1613 r. i sędzia grodzki lwowski 1615 r., podsędek 1621 r., ostatnio sędzia ziemski lwowski 1636 r., zaślubił Jadwigę Choińską i z niej miał synów, Jana i Maryana.

Jan, z wojskiego podstoli lwowski 1658 r., żonaty z Zofią Rzewuską, pozostawił synów: Aleksandra, Felicyana, Maryana i Michała, i z nich Aleksander, cześnik bielski 1688 roku, żonaty z Eufrozyną Zielonczanką, a Michał z Mysłowa, elektor 1697 r. z wojew. ruskiego, z żony Krystyny N. miał synów, Konstantego, Tomasza i córki Brygidę, Katarzynę i Maryannę i Tomasz podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. ruskiem.

Mikołaj żonaty z Elżbietą N. 1611 r. Jan z Udorza 1614 roku. Wojciech, elektor 1648 r. z wojew. ruskiego. Stanisław, podkomorzy lwowski 1649 r. Po Andrzeju synowie: Aleksander, Andrzej, Jan i Wojciech, podstoli żydaczowski 1668 r. Jan z Mysłowa, podstoli żydaczowski 1691 roku. pozostawił synów, Aleksandra i Maryana. Andrzej, rotmistrz wojsk koronnych, odznaczył się w obronie Kamieńca Podolskiego przeciwko Kozakom 1651 roku i był żonatym z Anną Jordanówną, 2v. za Heronimem Konarzewskim, sędzią ziemskim podolskim, 3v. za Gabryelem Silnickim, kasztelanem kamienieckim (Metr. Kor., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

MORAWIŃSKI. Andrzej otrzymał 1497 r. dobra królewskie. Mikołaj 1545 roku. Stanisław 1652 roku. N., miecznik przemyślski, żonaty z Zofią z Leszna, 1v. Pełkową 1663 roku. Ludwika, żona Gabryela ks. Czetwertyńskiego, podsędka bracławskiego 1720 r. (Metr. Kor., Wyr. Tryb. Lubel.).

MORAWSKI h. DĄBROWA. Licznie rozrodzona szlachta w Północnem Mazowszu i na Podlasiu. Dominik 1434 r. w pow. kolneńskim. Adam,

syn Świaszka, dziedzic wsi Murawy, w ziemi łomżyńskiej 1442 r. Zofia, żona Kacpra Komorowskiego, pisarza ziemskiego łukowskiego 1530 roku. Po Janie syn Mikołaj, burgrabia chełmski 1629 r. Wawrzyniec, syn Joachima, dziedzic wsi Gozdawa, żonaty z Anną N. 1686 r. Aleksander z wojew. podlaskiem, Aleksander i Mikołaj z ziemią ciechanowską i Wojciech z ziemią warszawską podpisali elekcyę 1697 r.

Jan, Jezuita, teolog, matematyk, rektor w Jarosławiu i w Poznaniu, um. 1700 r.; był ozdobą swego zgromadzenia i autorem kilkunastu dzieł różnej treści. Antoni, Franciszek, Grzegorz, dwóch Maciejów, Mateusz i Michał, elektorowie 1733 r. z ziemi warszawskiej, a Gabryel 1764 r. z ziemi ciechanowskiej. Tomasz, komisarz ziemi nurskiej 1789 r. Kacper, burgrabia nurski 1793 r. Franciszek, sędzia pokoju w Pułtusku 1841 r. Mikołaj, syn Józefa, zasiadający w sądach pow. grodzieńskiego 1845 r.

Po Marcinie, w 1670 roku dziedzicu dóbr Kossaki, Murawy i inne, z Katarzyny Godlewskiej syn Jakób z żony Reginy Tymińskiej miał syna Jana, żonatego z Ewą Lipską, z której syn Michał, skarbnik nurski 1761 r., zaślubił Katarzynę Mirowiecką i z niej pozostawił synów, Mikołaja, szambelana królewskiego 1786 r., posła na sejmy, pisarza wojskowego litewskiego 1787 r., z żoną Agatą Buchowiecką bezpotomnego, i Ignacego, wychowanego na dworze Radziwiłłów w Nieświeżu, który swoją dzielnością w konfederacyi barskiej pozyskał względy i rękę Teofili ks. Radziwiłł, córki Michała, wojewody wileńskiego, 2v. za Rozwadowskim; Ignacy, generał-lejtnant wojsk litewskich, pisarz wielki litewski 1781—1785 r., poseł na sejmy, marszałek Trybunału litewskiego 1783 roku, pozostawił córki, Katarzynę na Michałem Łopotą, starostą bobrujskim, i N. 1v. za Worcelem, podstolim koronnym, z nim rozwiedziona, 2v. za Józefem Wyleżyńskim, rotmistrzem kawaleryi narodowej, i syna Karola, z pułkownika wojsk litewskich generał-majora i szambelaną rosyjskiego, który w 1812 roku przeszedłszy w służbę cesarza Napoleona I, był jego generałem sztabowym, i z żony Anny Jundziłłówny, marszałkówny grodzieńskiej, zostawił jedynaczkę córkę Teofilę 1v. Starzeńską, 2v. za Dominikiem ks. Radziwiłłem, ostatnim ordynatem nieświeskim, starszej linii.

Po Szymonie, dziedzicu dóbr Morawy i Łyniew, na Podlasiu 1709 r., synowie, Bartłomiej i Józef; po Bartłomieju syn Walenty, tego synowie: 1) Ludwik żonaty z Józefą Ossowską, z niej syn Maciej, dzierżawca dóbr w pow. pułtuskim, wylegitymowany w Królestwie 1842 r.; 2) Tomasz, tego synowie: Wojciech, po którym Stanisław wylegitymowany w Królestwie 1844 roku, Mateusz, po którym syn Fabian wylegitymowany w Królestwie 1856 r., i Stanisław wylegitymowany w Królestwie 1842 r. z synem Feliksem, urodzonym z Eleonory Sankowskiej.

Po Stanisławie, dziedzicu dóbr Piętki 1711 r., na Podlasiu, synowie, Franciszek i Maciej; po Franciszku syn Andrzej, tego synowie: 1) Mateusz jego syn Jan żonaty z Antoniną Bobrowską, z niej syn Antoni wylegity-

mowany w Królestwie 1850 r.; 2) Wojciech, po którym z Julianny Godlewskiej syn Antoni wylegitymowany w Królestwie 1842 r.

Maciej, drugi syn Stanisława, miał syna Grzegorza, a ten syna Antoniego, po którym syn Józef, dziedzic wsi Zabiele-Piekuty, w gub. augustowskiej, wylegitymowany w Królestwie 1844 roku z synem Wojciechem.

Walenty, w 1719 r. dziedzic wsi Łady, w ziemi zakroczymskiej, pozostawił synów: Ignacego, Walentego i Jana; Ignacy miał syna Andrzeja, a ten syna Franciszka, urzędnika w Pułtusku, wylegitymowanego w Królestwie 1840 r.

Walenty, drugi syn Walentego, miał syna Michała, a ten syna Tomasza, po którym syn Andrzej pozostawił syna Leona, żonatego z Maryanną Zakrzewską, z której syn Stanisław wylegitymowany w Królestwie 1854 r.

Jan, ostatni syn Walentego, pozostawił syna Ignacego, po którym z żony Józefy Brzezińskiej syn Makary wylegitymowany w Królestwie 1860 roku.

Po Józefie, dziedzicu wsi Morawy i Laski, w ziemi ciechanowskiej 1734 r., pochodzący: Józef, dziedzic dóbr Trzcianki, i Mikołaj, sędzia pokoju pułtuski, dziedzic dóbr Winnicy, wylegitymowany w Królestwie 1837 r.; Piotr i Paweł wylegitymowani w Królestwie w 1848 r., synowie Franciszka i Maryanny Grąbczewskiej, 1838 r.; Józef i Franciszek, pisarz komory celnej, synowie Sebastyana i Tekli Grąbczewskiej, 1838 r.; Stanisław 1844 r., Franciszek i Jan Nepomucen, synowie Antoniego, 1838 r.; Adam, dzierżawca dóbr Proszkowo, w pow. mławskim, syn Józefa, w 1857 r. wylegitymowani w Królestwie.

Józef, dziedzic wsi Morawskie-Urbany, w ziemi nurskiej 1743 roku, z żony Antoniny Cholewickiej miał syna Andrzeja, a ten syna Ignacego, po którym syn Heronim z Tekli Lenczowskiej pozostawił synów, Aleksandra i Jana Nepomucena, wylegitymowanych w Królestwie 1855 r.

Po Tomaszu, regencie grodzkim nurskim 1783 r., z żony Maryanny Murawskiej syn Franciszek, dziedzic części we wsi Murawskie, w pow. mławskim, wylegitymowany w Królestwie 1845 r.

Franciszek, pisarz grodzki trembowelski, wylegitymowany w Galicyi 1782 r., a jego syn Szczepan 1833 r. i wnukowie: Franciszek 1833 r., Seweryn, Romuald, Tymon, Henryk, Witold i Oswald 1846 r.

Józef 1783 r. i Grzegorz, członek Stanów, w 1813 roku wylegitymowani w Galicyi.

Wiktor, Julian, Karol, Albert, synowie Wincentego, wnukowie Tadeusza, syna Michała, wylegitymowani w Cesarstwie 1853 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Witalis, dóbr Pozwornie, i Piotr, dóbr Ogińce, dziedzice, w gub. kowieńskiej 1882 r.

MORAWSKI h. DĄBROWKA. Herb — w polu niebieskiem podkowa, na której wierzchu i przy każdym ocelu złote krzyże, na każdem ra-

mieniu przekrzyżowane; w koronie pół lwa w lewo z pękiem liktorskim w łapach.

Ten herb z prawami nowego szlachectwa otrzymał w 1839 r. Józef-Aleksy, syn Pawła, członek Rady Państwa, dyrektor generalny Komisyi Skarbu w Królestwie, przez jakiś czas prezes Dyrekcyi Głównej Tow. Kred., a wielce zasłużony w urządzeniu funduszów krajowych; jego córka (Marya?) była za Konstantym Małowieskim, z synów Józef zastrzelił się, a Henryk, sędzia pokoju węgrowski 1856 r., członek Towarzystwa Rolniczego, prawy i zacny obywatel, znakomity agronom, radca ubezpieczeń w pow. łęczyckim 1862 r.

MORAWSKI h. KORAB. Z wojew. sieradzkiego przenieśli się w różne strony kraju; piszą się z Morawek. Jan z Morawek cytowany w aktach sieradzkich 1398 r. Jan w ziemi przemyślskiej 1482 r. Marcin z Morawska, sędzia ziemski przemyślski 1490 roku. Elżbieta, żona Stanisława Fredry, chorążego halickiego 1550 roku. Jan, syn Mikołaja, dziedzic wsi Morawska 1589 roku.

Jan 1697 r., Antoni 1733 r. i Bogumił z Morawek, towarzysz husarski, 1764 r. z wojew. sieradzkiem podpisali elekcye.

Jan z Morawska miał synów: Andrzeja, Antoniego i Michała 1711 r., i z nich Michał, komornik graniczny czerniechowski 1744 r. Kazimierz, dziedzic Jeżówka, burgrabia krakowski 1732 r. Walenty, subdelegat grodzki sieradzki 1763 r., regent grodzki wieluński 1785 roku, żonaty z Maryanną Chabicką. Tomasz, wojski sieradzki 1777 r. (Ks. Gr. Sochaczewskie, Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk.).

Po Janie, dziedzicu dóbr Kwasków i Zawady 1730 r. (Akta Sieradzkie), synowie: 1) Antoni miał syna Rocha 1780 r., żonatego z Barbarą Pigłowską, z której synowie, Marceli, dziedzic dóbr Kozarzewka, w pow. konińskim, w 1839 r. i Feliks, dziedzic dóbr Potrzasków, w pow. łęczyckim, 1839 r. wylegitymowany w Królestwie; 2) Józef, tego syn Wojciech, obrońca sądowy w Koninie, wylegitymowany w Królestwie 1855 roku z synem Piotrem.

Sądzę, że tego herbu Teodor, wysokich zdolności politycznych i minister Spraw Zagranicznych, poseł do Paryża, członek rządu narodowego i minister skarbu 1831 r., sprzeciwiał się w 1830 r. dyktaturze Chłopickiego, następnie emigrant we Francyi; autor należał do redakcyi różnych pism politycznych i literackich, pisał po polsku, francusku i angielsku; poseł na sejm kaliski 1830 r., żądał zaprowadzenia sejmów co dwa lata i wprowadzenia szkół elementarnych i należał do tych, którzy podpisali prośbę o cofnięcie artykułu dodatkowego, sprzeciwiającego się konstytucyi.

MORAWSKI h. KORAB odm. Odmiana herbu — na każdym szpicu łodzi. tak na tarczy jak i w koronie kładą lwie głowy.

Tego herbu używają Morawscy wylegitymowani w Galicyi. Szymon, Wojciech, Antoni i Jan 1782 r., a Jan, Piotr i Antoni, synowie Szymona, 1847 r.

MORAWSKI h. NAŁĘCZ. Senator w rodzinie, Jan, kasztelan przemętski 1696 r., um. 1717 r.

W Wielkopolsce, biorą przydomek *Dzierżykraj*, jako mający pochodzić od tej znakomitej zapiastowskiej rodziny; piszą się z Chomęcic. Mikołaj z Czarnkowa, podczaszy kaliski 1398 r., podkomorzy poznański 1415 r., zaślubił Katarzynę, bogatą dziedziczkę z Morawsk, właścicielkę Chomęcic i Chomiąży, i z niej miał syna Bartłomieja, który pierwotnie pisał się Chomęckim, a nabywszy 1452 r. resztę Morawska, nazwał się Morawskim, co przyjęli i jego sukcesorowie; Bartłomiej pozostawił syna Marcina.

Marcin *Dzierżykraj*, dziedzic na Morawsku i Chomęcicach 1473 r., zaślubił Katarzynę Witkowską i z niej miał córkę Annę za Wincentym Gołyńskim i synów: Andrzeja, Jakóba, żonatego z Barbarą Nowowiejską, Jana, po którym z Katarzyny Koszutskiej syn Wojciech i Mikołaja; po Mikołaju z Magdaleny Wysławskiej synowie: Andrzej, Bartłomiej żonaty z Anną Przyborowską i Jan, i Andrzej miał synów: Eustachego, Jakóba i Wojciecha, żonatego z Barbarą Mierzewską.

Andrzej, najstarszy syn Marcina, żonaty z Sabiną Gołyńską, pozostawił córkę Małgorzatę i synów, Jakóba i Mikołaja. Mikołaj, starosta pobiedziski 1600 r., miał dwie żony, Annę Staręską i Elżbietę Wierzbińską, i z 1-ej żony pozostawił synów, Bartłomieja, młodo zmarłego, i Andrzeja.

Andrzej, dziedzic Starężyna, sprzedał części tych dóbr 1616 roku, i z żony Anny Belęckiej miał córkę Jadwigę Gnińską i synów: Jakóba, żonatego z Maryanną Dobrzycką, Mikołaja i Pawła.

Paweł, dziedzic dóbr Ruska, podstarosta drohimski, poseł inowrocławski 1640 r., zaślubił 1v. Zofię Czarnkowską, kasztelankę kaliską, z niej córka Anna za Piotrem Kawieckim i synowie, Jan i Wojciech, 2v. Dorotę Kaczkowską, z której córki: Maryanna Białołęska, Teodora Jabłonowska, Jadwiga za Michałem Radoszewskim, Helena za Aleksandrem Przybysławskim i synowie: Paweł, Stanisław i Stefan, przeor Dominikanów w Środzie, biskup sufragan kijowski.

Jan z Chomęcic, poborca wojew. kaliskiego 1672 roku, kasztelan przemętski, podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. poznańskiem; zm. 1717 r., był żonatym z Zofią Brezianką, kasztelanką santocką.

Wojciech, drugi syn podstarosty Pawła i Czarnkowskiej, elektor 1697 roku z wojew. poznańskiego, żonaty 1v. z Teresą, córką Stanisława Trzebickiego, kasztelana spicymirskiego, 2v. z Maryanną Brudzyńską, miał z 2-iej żony córkę Teodorę za Mikołajem Nieświastowskim i syna Rocha, po którym z Katarzyny Iwańskiej syn Maciej zmarł młodo.

Stanisław, syn podstarosty Pawła i Kaczkowskiej, piszący się z Chomęcic, wielkiej powagi w obywatelstwie swojego województwa, kilkakrotnie

marszałek sejmików w Środzie, deputat ad pacta conventa 1696 r., elektor 1697 r. z wojew. poznańskiego, zaślubił Teresę, córkę Rafała Obiezierskiego, i z niej pozostawił córkę Joannę 1v. za Franciszkiem Rutkowskim, 2v. za Kacprem Wyganowskim i synów: Jana, Józefa-Wojciecha i Leona, dziedzica Dąbrówki, archidyakona gnieźnieńskiego i kanonika poznańskiego 1772 r., proboszcza sieradzkiego i osieckiego.

Józef-Wojciech *Dzierżykraj*, elektor 1733 r. z wojew. poznańskiego, podsędek poznański 1757 r., żonaty z Katarzyną, córką Franciszka Szczanieckiego, miał córki: Bibiannę Bojanowską, Konstancyę Miaskowską Zofię Mańkowską i synów: Andrzeja, Franciszka i Jana, kanonika poznańskiego 1769 r., i z nich Franciszek, wojski poznański 1763 r., był żonatym z Rozalią Bnińską, kasztelanką szremską, 2v. za Józefem Moszczeńskim, kasztelanem lendzkim.

Andrzej z Chomęcic, skarbnik 1766 r., następnie 1769 roku wojski mniejszy poznański, z żony Elżbiety Bendorskiej, podczaszanki łomżyńskiej, pozostawił córki, Józefę Gorzeńską i Julię za Stanisławem Ulatowskim.

Paweł z Chomęcic, syn podstarosty Pawła, elektor 1697 roku z wojew. inowrocławskiego, chorąży inowrocławski 1704 roku, starosta gniewkowski, miał trzy żony: Jadwigę Żychlińską, Annę Łącką i Ludwikę Rostocką, starościankę lelowską, z której córka Maryanna za Felicyanem Czermińskim i synowie, Adam poległ pod Koniecpolem 1708 r. i Kajetan.

Kajetan, dziedzic Popowa 1721 roku, zaślubił Wiktoryę Kierską i z niej pozostawił córkę Joannę Wierusz-Kowalską i synów: Pawła, elektora 1764 roku z wojew. kaliskiego, burgrabiego pyzdrskiego, żonatego z Anną Brodnicką, Walentego, ożenionego z Ewą, córką Stanisława Wilczyńskiego, i Wojciecha.

Wojciech, dziedzic Bolęcina i Karchowa 1766 r., z żony Zofii Szczanieckiej pozostawił synów: Józefa, Franciszka, Kajetana i Michała, żonatego z Teklą, córką Wojciecha Rogalińskiego, z których Józef, Franciszek i Kajetan są przedstawicielami trzech linij tego rodu.

Linia I. Józef v. Józef-Ignacy, dziedzic Oporowa, w Kościańskiem, referendarz Stanu Ks. Warszawskiego 1813 roku, mąż zacny i powszechnie ceniony, zaślubił Paulę, córkę hr. Feliksa Łubieńskiego, ministra sprawiedliwości, i z niej miał córki: Ewę za Józefem Morawskim, Henrykę, żonę Stanisława Chłapowskiego, Irenę za Karolem de la Barre-Bodeuham, Rozalię i Maryę, Urszulanki, Sewerynę, przełożoną zakonu w Kościanie, i syna Wojciecha, ur. 1810 r., wylegitymowanego w Królestwie 1854 r., który po śmierci żony Maryi hr. Grocholskiej, został księdzem i był kanonikiem płockim i kamienieckim, i z tej żony pozostawił córkę Maryę, Urszulankę i synów: Maryana, ur. 1845 r., Jezuitę, Maryana-Stanisława i Maryana-Józefa; po Maryanie-Józefie, ur. 1853 r., synowie: Franciszek, Józef i Wojciech.

Linia II. Franciszek, drugi syn Wojciecha i Szczanieckiej, ur. 1785 r., dziedzic Luboni, kapitan-inspektor piechoty, szef batalionu, w 1811 r. został majorem w 12 pułku piechoty, a w 1812 roku pułkownikiem; szef

sztabu 1813 roku, generał brygady wojsk polskich, a ostatnio minister wojny 1831 r., dobry poeta i tłomacz, um. 1861 r., i z żony Anieli, córki Kajetana Wierzchowskiego, 1v. Michałowej Łosiowej, miał córkę Maryę, ur. 1822 r. w Warszawie, za Karolem hr. Jezierskim i syna Tadeusza.

Tadeusz, ur. 1821 roku w Warszawie, dziedzic Luboni, szambelan pruski, miał dwie żony, Zofię, córkę Józefa Taczanowskiego, z niej córka Elżbieta za Witoldem hr. Łubieńskim i syn Henryk, ur. 1850 r., dziedzic Czeluścina, następnie Luboni, szambelan pruski, żonaty z Zofią, córką Stanisława Starowiejskiego, i Teklę, córkę hr. Antoniego Ostrowskiego, z której córka Teresa za Stanisławem *Dzierżykraj*-Morawskim i syn Franciszek.

Franciszek, ur. 1872 r., dziedzic Hruszowa i Kłonic, w Galicyi, zaślubił Wiktoryę, córkę hr. Kazimierza Łubieńskiego, i z niej ma syna Antoniego, ur. 1894 r.

Linia III. Kajetan, syn Wojciecha i Szczanieckiej, ur. 1786 r., radca departamentu kaliskiego 1813 r., następnie inspektor dóbr i lasów narodowych, żonaty z Julią Załuskowska pozostawił dwóch synów, Józefa i Kajetana

Józef, ur. 1813 r., dziedzic Kotowiecka, członek pruskiej Izby panów i poseł na sejmy poznańskie, z żony Eugenii Morawskiej pozostawił córkę Antoninę za Stefanem Suffczyńskim i synów: Stefana, żonatego z Maryą, córką Wacława Popiela, Wojciecha, Zbigniewa, Ignacego, Pawła, ur. 1858 r., dziedzica Kotowiecka, ożenionego z Heleną Kobylańską.

Wojciech, ur. 1840 r., zm. 1891 r. w Warszawie, miał dwie żony, Teresę, córkę Edwarda Rożnowskiego, i Maryę, córkę Ignacego Łempickiego z której córki: Anna, Antonina, Irena, Marya, Teresa, siostra miłosierdzia w Warszawie, i synowie: Ignacy, Józef, Karol, Zbigniew i Zygmunt.

Zbigniew, syn Józefa, ur. 1841 roku, zaślubił Zdzisławę, córkę hr. Mieczysława Miączyńskiego, i z niej ma dwie córki, Joannę za Józefem Zaborowskim i Zbigniewę, żonę Witolda Wodzińskiego.

Ignacy, syn Józefa, ur. 1852 roku, dziedzic Oporowa, żonaty z Julią, córką hr. Zdzisława Łubieńskiego, ma córki: Aleksandrę, Eugenię, Maryę i syna Witolda.

Kajetan, drugi syn Kajetana i Załuskowskiej, dziedzic Jurkowa, poseł na sejmy berlińskie, zaślubił Józefę Łempicką, kasztelankę Królestwa, i z niej pozostawił córki: Julię, Maryę za Stefanem hr. Michałowskim, Zofię za Ludwikiem hr. Broel-Platerem i synów: Kazimierza, Stanisława, Tadeusza i Zdzisława, ur. 1859 roku, radcę ministeryalnego dla Galicyi w Wiedniu.

Kazimierz, ur. 1852 r., profesor Uniwersytetu krakowskiego, kawaler orderu Korony Żelaznej klasy III, żonaty 1v. z Heleną, córką Władysława Wężyka, 2v. z Maryą Chłapowską, ma z 1-ej żony syna Kazimierza-Maryana, ur. 1884 r.

Stanisław, ur. 1850 r., dziedzic Jurkowa, zaślubił Teresę, córkę Tadeusza Morawskiego, i z niej ma córkę Teklę i synów, Kajetana i Tadeusza.

Tadeusz, syn Kajetana i Łempickiej, ur. 1856 roku, żonaty z Maryą Iżycką, ma corki: Jadwigę, Konstancyę, Zofię i synów: Stanisława, Edwarda i Adama (Metr. Kor., Sigil., Kancl., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk., Żychl.).

MORAWSKI h. WŁASNEGO. Herb — tarcza przedzielona na połowę w poprzek; w części górnej złotej orzeł austryjacki, w części dolnej błękitnej podkowa stojąca ocelami na dół, na jej barku krzyż kawalerski. W koronie nad hełmem orzeł austryjacki.

Heronim, ur. 1829 r. w Krakowie, starosta w Turku, otrzymał 1893 r. szlachectwo i herb powyższy w Galicyi, a dyplom został mu wydany 1894 r. (Siebmacher).

MORAWSKI. Bartłomiej, dziedzic wsi Jądrowice, pisarz grodzki 1543 r., następnie sędzia grodzki brzeski, miał synów, Andrzeja i Wojciecha. Mikołaj, dziedzic Grabanina i Sadki, żonaty z Teofilą z Łowczowa, pozostawił syna Jana 1664 r. Anna i Stefan, córka i syn Samuela, 1666 r. Marek, syn Jana, 1666 r.

Stanisław, syn Sebastyana 1691 r. Mikołaj, syn Macieja, 1692 roku. Szymon, syn Michała, 1692 roku. Po Stanisławie synowie: Jan, Leon, Roch i Wojciech 1720 r., a Szymon z Anny Łochińskiej pozostawił synów, Jakóba i Kazimierza, żonatego z Maryanną Skorczyńską 1704 r., który miał synów, Franciszka i Kazimierza 1744 r.

Jan z wojew. sandomierskiem, Józef, poseł, z wojew. pomorskiem, Michał z wojew. brzesko-litewskiem, Stanisław z wojew. ruskiem i Wawrzyniec z wojew. kijowskiem podpisali elekcyę 1733 r.

Po Wojciechu z Doroty Wichrowskiej syn Paweł 1753 r. Wojciech, pisarz grodzki gnieźnieński 1751 r., sędzia ziemski wschowski 1762 r. Jan, wojski poznański 1766 r., sędzia ziemski wschowski 1767 r. (Metr. Kor., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk. i Lubel.).

Jan, majtek we flocie rosyjskiej, syn Aloizego, wnuk Wojciecha, prawnuk Jana, a praprawnuk Kazimierza, burgrabiego płockiego 1731 roku, wylegitymowany w Królestwie 1850 r.

Pochodzący po Walentym, dziedzicu wsi Łady 1719 r., w ziemi zakroczymskiej, Leopold, syn Jana, podoficer wojsk rosyjskich, wylegitymowany w Królestwie 1862 r.

Piotr, syn Macieja, zapisany do ksiąg szlachty gub. kijowskiej 1803 r.

Jakób, syn Franciszka, doktór medycyny, z synami, Apolinarym i Mikołajem wylegitymowany w Cesarstwie 1837 r. i zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej.

MORAWSKI. Leon, podporucznik 8 pułku piechoty, został 1808 r. porucznikiem, a 1811 r. kapitanem wojsk polskich; naczelnik straży grani-

cznej w wojew. lubelskiem, otrzymał prawa nowego szlachectwa w Królestwie 1839 r.; z żony Antoniny Ceipke jego synowie, Andrzej i Aleksander wylegitymowani w Królestwie 1839 r.

Józef, podporucznik wojsk polskich 1823 r., następnie podporucznik inwalidów rosyjskich, otrzymał prawa nowego szlachectwa 1839 r.

MORCHOCKI. Mikołaj na Miechowicach podpisał elekcyę 1632 roku z wojew. sandomierskiem.

MORCHONOWICZ h. JASTRZĘBIEC. Na Podlasiu. Michał, syn Jana, sprzedał Radziwiłłom swój majątek Morgule 1738 r. (Akta Mielnickie); jego syn Jakób miał syna Aleksandra, po którym z Antoniny Remiszewskiej syn Józef, dziedzic dóbr Chylino, w pow. krasnostawskim, wylegitymowany w Królestwie 1848 r.

MORDAS v. MORDASZ h. MORA. Piszą się z Junowicz; jedna z dawnych rodzin litewskich, brała przydomek *Żyliński*, który wielu z jej członków wzięło za nazwisko. Stanisław, starosta kowieński 1463 r. Mordas, ciwun oszmiański 1494 r.

Miskowicz, namiestnik markowski 1508 r., z żoną Julianną sprzedali 1512 r. Żodiszki. Aleksiej nabył 1527 r. pustkę w Dubrowlanach, nazwaną Lachowszczyzna, od kn. Piotra Świrskiego. Stanisław Miskowicz odstąpił 1527 r. dzierżawę poddanych po zwrocie należnej mu sumy. Stanisław Mordasowicz żonaty z Hanną Szymkówną 1549 r. Stanisław kupił 1561 r. części dóbr Świrska od Świrskich, a w 1566 r. był sędzią wileńskim. Maciej *Stupka*, syn Jakóba, przekazał 1581 roku swój majątek bratu swemu Stanisławowi, synowi Stanisława (Metr. Litew., Conv. Vars., Arch. Dubr. i Szem.).

Jerzy i Konstanty podpisali elekcyę 1648 r. z wojew. mińskiem. Konstanty, koniuszy litewski 1665 r. Jan z pow. kowieńskim podpisał pospolite ruszenie 1698 r.

Mateusz, elektor 1733 roku z wojew. trockiego. Antoni podpisał konwokacyę generalną litewską 1764 roku. Kazimierz, Stefan i Tadeusz 1780 roku. Zofia, żona Karola Łopacińskiego 1790 roku. (Wyr. Tryb. Lubel.).

Jakób, Antoni, Adam, Franciszek z potomstwem, synowie Józefa, wnukowie Gabryela, razem osób 36, wylegitymowani w Cesarstwie 1855 i 1866 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Tekla, córka Antoniego, dóbr Żagowicze, i Aleksander, syn Tadeusza, dóbr Końce, dziedzice w gub. kowieńskiej.

MORDASZEWSKI. Jerzy z Kleszczeli 1572 r. zapisał część wójtostwa Jerzemu Puchalskiemu. Zygmunt 1582 r. prowadził proces w Bielsku z Sieheniem o najazd i rany (Dudki Warszawskie, Wyr. Tryb. Lubel.).

MORDWIN. N. żonaty z Jadwigą Walicką 1617 r. (Ks. Gr. Czerskie). Anna, żona Aleksandra Kulabińskiego 1636 roku. Stefan podpisał elekcyę 1764 r. z wojew. trockiem.

MORELLI. Emanuel, sekretarz królewski 1761 r. (Sigil.). Jan-Emanuel z żoną Katarzyną Laskiewicz byli 1779 r. posesorami wójtostwa miedniowskiego (Kancl., Ks. Gr. Soch.). Jan, rodem Włoch, konsyliarz królewski, w nauce lekarskiej biegły, nobilitowany 1768 r., uwolniony od skartabelatu 1775 r. Anna, żona Erazma Kobylińskiego 1820 r. (Vol. Leg., Kancl.).

MORELOWSKI h. PRUS I. Rodzina Morelowskich, herbu Turzyna, czyli Prus I, podług tradycyi rodzinnej była osiadła w XV wieku na Mazowszu, gdzie też w dawnem wojew. łęczyckiem o 23 wiorsty od Kutna znajduje się wieś Turzynów, znana już z początkiem XVI wieku, należąca do parafii w Rdutowie, a niezawodnie pochodząca od rodowego zawołania osiadłej tam gałęzi tego małopolskiego rodu, zkąd następnie przeniosła się na Ruś.

Źródła pochodzenia nazwiska nie znamy, atoli, jak to stwierdzają akta ziemskie i grodzkie bełskie, było ono już tak uformowane i znane w końcu XVI wieku; nie znamy również dokładnie daty przeniesienia się tej rodziny z Mazowsza na Ruś, podług jednak tradycyi rodzinnej, miało to nastąpić w XVI wieku, czy jednak tak było, stanowczo orzec nie możemy. Na Rusi byli już jednakże Morelowscy osiedleni z wiekiem XVII w wojew. bracławskiem, prawdopodobnie gdzieś w okolicy Winnicy, zkąd po nawale tatarskiej i hord Chmielnickiego, zniszczeniu ogniem i mieczem tej całej części kraju, przenieśli się w drugiej połowie XVII wieku do ziemi bełskiej i w okolice Zamościa, co tamtejsze, a głównie akta grodzkie i ziemskie bełskie dowodnie wykazują.

Idąc śladem wspomnianych wyżej aktów i dokumentów, genealogię Morelowskich rozpoczyna Augustyn, ur. około 1600 r., ożeniony z Maryanną Dąmbską, córką Jana, starosty winnickiego, i Anny Gdeszyńskiej, i ich syn Stanisław; są oni cytowani w aktach ziemskich i grodzkich bełskich w 1688 r.

Następnie wymieniają powyższe akta i dokumenty dwóch rodzonych braci, Stanisława-Antoniego, sekretarza królewskiego za czasów Sobieskiego, a później podczaszego winnickiego, i Jana-Stanisława, urodzonych prawdopodobnie w latach 1635—1640.

Stanisław-Antoni, ożeniony z Elżbietą-Heleną, prawdopodobnie Ściborówną, brał czynny udział w ówczesnych walkach podczas nawały Chmielnickiego i Szwedów i osiadł w Wolicy pod Zamościem, gdzie umarł w 1708 r. i pochowany w kościele oo. Reformatów w Zamościu. Łączyły go bliskie stosunki z ordynatem Tomaszem Zamoyskim, od którego zapewne prawem zastawu, pożyczywszy mu znaczne sumy, trzymał wieś Wolicę i był jego doradcą prawnym i ekonomicznym, jak świadczą jego listy znajdujące się w archiwum biblioteki Ordynacyi Zamoyskich w Warsza-

wie. Zapisał on Dominikanom krasnobrodzkim w 1708 r. sumę 1000 złp.; jako sekretarza królewskiego cytują go Akta Koronne Archiwum w Warszawie w 1692 i 1699 r. Testamentem swoim z daty 20 lutego 1708 roku ustanowił opiekunami swej żony ordynata Tomasza Zamoyskiego i Michała Zamoyskiego, starostę gniewskiego, dodając im długi szereg wybitnego obywatelstwa, piastującego różne urzędy do pomocy, a między nimi Piotra-Pawła Hadziewicza, stolnika czerniechowskiego, ciotecznego brata swojej żony. Obszerny ten testament znajdujący się w Archiwum kolegiaty w Zamościu obejmuje długi szereg różnych zapisów na klasztory i kościoły, na różne fundacye mszalne, na wykup więźniów z niewoli tatarskiej, w części dla żony i nieco dla bliższych krewnych, a najwięcej dla ordynata Tomasza Zamoyskiego, bo jemu zapisuje 60,000 zł., z których był mu pożyczył przed laty 20,000 zł. „na gwałtowną potrzebę podczas Szwedów", dalej sto czerwonych złotych posłanych ordynatowi zagranicę. Z tego zapisu przeznaczył 10,000 złp. na fundacyę dla Psałterzystów przy kolegiacie zamojskiej i skromną rentę dożywotnią dla swojej żony. Zapewne uczynił tak z powodu, iż wiedząc, że po tylu wojnach skarb ordynacki jest zupełnie wyczerpany, a pieniądz podówczas był bardzo drogi, więc zapisując ordynatowi przeszło 50,000 złp., spełnił w ten sposób czyn niejako pro publico bono. Żona jego Elżbieta-Helena, podczaszyna winnicka, fundowała 1712 r. kanonię przy kolegiacie zamojskiej, zapisując na jej uposażenie 4000 złp., jak świadczy dokument erekcyjny będący w aktach archiwum kolegiaty.

Jan-Stanisław, brat rodzony podczaszego winnickiego, który osiadł w województwie bełskiem, posiadał część wsi Nowe-Sioło, w pobliżu Cieszanowa, i był ożeniony z Eufrozyną Mereszczanką, z którą miał córkę Justynę zamężną za Jerzym Faściszewskim, oraz syna Józefa.

Józef, posiadał po ojcu odziedziczoną część wsi Nowego-Sioła, oraz Łan Bazylikowski, tamże również położony; zaślubił w 1715 r. Zofię Jasińską i później zamieszkał w ziemi buskiej, z której jak świadczy rocznik lwowskiego Towarzystwa Heraldycznego z r. 1911 r. (Elektorowie) podpisał elekcyę Stanisława Leszczyńskiego 1733 r.; Józef z powyższej żony pozostawił syna Adama-Jakóba i córkę Katarzynę.

Adam-Jakób urodził się, jak świadczy metryka kościoła cieszanowskiego, 4 sierpnia 1716 roku i przeniósł się w czwartem dziesięcioleciu XVIII wieku z ziemi bełskiej na Białoruś, gdzie ożenił się z Zofią Hłuszniewiczówną i posiadał w wojew. witebskiem wieś Jeziorki, w okolicy Newla, jak świadczy jego urzędownie zeznane pełnomocnictwo w 1777 r. dla syna Łukasza-Stanisława do odbioru spadku po ojcu Józefie od siostry Katarzyny Antoniowej Rosnowskiej, cześnikowej nurskiej, 2v. Rogowskiej Józefowej. Adam-Jakób z żony Zofii Hłuszniewiczówny pozostawił dwóch synów, Jana i Łukasza-Stanisława.

Jan posiadał w wojew. witebskiem majątek ziemski, w pobliżu Orszy, nad Dnieprem; jak świadczy akt w grodzie bełskim z 1775 r. stawał Jan w imieniu własnem i ojca swego Adama-Jakóba dla urzędowego spi-

sania swej rodzinnej procedencyi, i z aktu tego dowiadujemy się, że Józef Morelowski sprzedał swoją część Nowego Sioła i Łan Bazylikowski w 1760 r. Janowi Wojewódce. Jan z żony nieznanej nam z nazwiska pozostawił dwóch synów, Józefa i Hipolita, który służył wojskowo, a jak świadczy oryginalny atestat marszałka szlachty gub. witebskiej, 1808 r. udowodnił urzędownie staropolskie swoje szlachectwo i został zapisany do ksiąg szlachty gub. witebskiej; zginął za czasów wojen Napoleońskich w Hiszpanii.

Józef, ur. 1777 r., w bardzo młodym wieku wstąpił do zakonu oo. Jezuitów w Połocku; obdarzony z natury niezwykłemi zdolnościami, słynął już w młodości z łatwości pisania wierszy w języku polskim, łacińskim i rosyjskim; doktór św. Teologii, bardzo zasłużony w zakonie, dzielił wraz z zakonem swoim nieszczęśliwe jego losy po kasacyi zakonów w Rosyi. Był następnie rektorem w Galicyi, gdzie umarł w Starej-wsi, w ziemi sanockiej w 1845 r. Będąc jeszcze w nowicyacie w Połocku, napisał w 1795 r. pod bolesnem wrażeniem ostatniego rozbioru Polski obszerniejszy bo z 13 części złożony poemat „Treny“ i drugi „Sen“, które wyszły drukiem dopiero w 1854 r. w Poznaniu, a ponownie w Krakowie w 1910 roku z przedmową i dokładnym życiorysem autora. Te Treny wysokiej literackiej wartości były pierwszem, wiele na przyszłość zapowiadającem dziełem młodzieńczego wówczas autora, który pisał i później wiele, szczególniej dla polskiej młodzieży, lecz ciężkie obowiązki kapłańskie i profesorskie nie dozwoliły rozwinąć się jego talentowi, który wielkie budził nadzieje.

Łukasz-Stanisław, drugi syn Adama-Jakóba i Hłuszniewiczówny, ur. na Białorusi w 1750 roku, służył we wczesnej młodości w konfederacyi barskiej, potem na kresach ruskich w wojsku Rzeczypospolitej, zkąd powrócił znowu do Galicyi i osiadł w ziemi sanockiej. Wspomina o nim Wincenty Pol w przypiskach do „Zgody Senatorskiej“ jako o przyjacielu domu Krasickich, i że jemu zawdzięcza większą część tradycyj sanockich, które opisał w swoich poematach; wylegitymowany w Stanach galicyjskich z dawnego polskiego szlachectwa w 1791 r. Straciwszy znaczną część majątku, trzymał kolejno większe dzierżawy; ożeniony z Maryanną z Międzygorza Zakliczanką, córką Franciszka Zakliki, zmarłą w 1832 r. w Pakoszówce, a pochowaną w kościele w Strachocinie, w Sanockiem, ostatnie lata życia spędził u dawnego przyjaciela młodości hr. Ksawerego Krasickiego w Lisku, gdzie umarł w 1840 r., licząc lat 90. Łukasz-Stanisław z żony Maryanny Zakliczanki pozostawił córkę Józefę, zamężną za prof. Instytutu Technicznego w Krakowie, Nowińskim, oraz trzech synów: Jana Kantego, Antoniego-Bonawenturę i Władysława, który umarł młodo w zakonie Jezuitów.

Antoni-Bonawentura, ur. w Zgłobicach, pod Rzeszowem 1799 roku, ożeniony z Aurelią z Koziegłów Giebułtowską, posiadał wraz z żoną dobra Górki z Wolą Górecką, w pow. brzozowskim, w ziemi sanockiej. W 1846 r. jako więzień stanu, skazany pierwotnie na karę śmierci, potem ułaskawiony i skazany na 20-letnie więzienie w twierdzy Spielbergu, uwolniony został wskutek ogólnej amnestyi 1848 r. Pozostawił córki: Zofię Gumowską,

właścicielkę wsi Kielczawa, w Sanockiem, Józefę Nowińską, Stefanię Rawicz-Kostro i Anielę Baraniecką, oraz syna Antoniego, dziedzica Woli Góreckiej, a później wsi Leszczawka, w pow. dobromilskim.

Jan Kanty, urodzony w Matkowicach, w ziemi przemyślskiej, w 1797 r. osiadł w Krakowie, gdzie jako wielce zasłużony za czasów Rzeczypospolitej krakowskiej profesor i pedagog, członek Towarz. Nauk. Krakowskiego, dyrektor szkół wydziałowych i profesor Instytutu Technicznego, położył istotne zasługi na polu szkolnictwa i oświaty publicznej Był także seniorem bursy akademickiej i wydał kilka podręczników szkolnych; władał on biegle kilkoma językami. Jan Kanty ożeniony był 1v. z Emilią Nowakowską, z której córka Marya za Michałem Onyszkiewiczem, a 2v. z Pelagią Duninówną-Brzezińską, córką Wincentego i Apolonii Skarbek-Białobrzeskiej, i pozostawił z drugiej żony trzech synów: Stanisława-Adama, Ludwika-Jacka i Juliana-Feliksa.

Stanisław-Adam, ur. w Krakowie 1843 r., dr. medycyny, lekarz powiatowy w Jaśle, zm. 1878 r. w Jaśle, z żony Heleny Łoniewskiej pozostawił syna Kazimierza i córkę Zofię.

Ludwik-Jacek, ur. 1844 r. w Krakowie, dyrektor Banku w Krakowie, od 1907 roku emeryt, posiadając obok tego talent muzyczny, napisał około 30 mniejszych i większych kompozycyj fortepianowych, z których kilka było wykonanych publicznie i część pewna wyszła dotąd drukiem; ożeniony z Eugenią Ziembicką, córką starosty chrzanowskiego Aleksandra i Emilii z Kuczkowskich, bezdzietny.

Julian-Feliks, ur. w Krakowie 1850 r., doktór praw, poświęcił się karyerze sądowniczej; był w Krakowie prezesem sądu karnego, a jako radca apelacyjny powołany do Wiednia, jest tamże od 1906 r. radcą dworu przy Najwyższym Trybunale kasacyjnym; znany z wybitnych zdolności prawniczych, wydał kilka fachowych rozpraw prawniczych, i w uznaniu zasług położonych w sądownictwie, w 1906 r. otrzymał order korony żelaznej III klasy. Julian-Feliks z pierwszej żony Sabiny z Langfortów ma syna Maryana, ur. 1884 r., i córki, Annę i Zofię zamężną za Janem Mikułowskim-Pomorskim, dziedzicem dóbr Malice, pod Opatowem; z drugiej żony Maryi Gautier, córki Jana, zasłużonego bardzo w Warszawie filantropa, ma syna Jana, ur. 1900 r.

Wymienieni powyżej synowie Jana Kantego uzupełnili swoją legitymacyę szlachecką z herbem Prus I w Wydziale krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi we Lwowie, i wydane im zostały certyfikaty szlachectwa z daty 8 lutego 1866 r. we Lwowie. (Akta Ziemskie i Grodzkie Bełskie, Vol. Leg., Wyr. Tryb. Lubel., Zbiory p. Ludwika Morelowskiego).

MORENDA h. MORA. P. Wittyg daje im herb własny, t. j., na tarczy pół rycerza z mieczem w prawej ręce, lewa nieco wzniesiona; w koronie na tarczy kozioł.

Andrzej, syn Bartłomieja, w wojew. trockiem 1618 roku. Gabryel doktór obojga prawa, proboszcz w Kątach, w wojew. krakowskiem, audytor biskupi, um. 1644 roku. N. z Anny ks. Woronieckiej miał synów, Stefana, Konstantego i córkę N. Rakowską około 1740 r.

MORET. Jan pozwał 1595 r. Małgorzatę Myszkowską o 200 dukatów, a w 1597 r. jako posesor m. Tuszyna i poborca ceł pozwany o niesłuszne pobranie opłat (Wyr. Tryb. Lubel.).

MORGENER. Jan został 1718 r. sekretarzem królewskim (Sigil.).

MORGOWSKI. Paweł, doradca prawny konsystorza gnieźnieńskiego, został 1745 r. sekretarzem królewskim (Sigil.).

MORGULEC. Na Podlasiu i na Litwie; ich gniazdo wieś Morgule, w ziemi mielnickiej. Stefan, rotmistrz wojsk królewskich, miał synów, Daniela i Filipa 1722 r. Konstanty, podporucznik wojsk koronnych, żonaty z Barbarą N. 1731 r. Stefan, namiestnik 1777 r., chorąży 1780 r., ostatnio porucznik wojsk koronnych 1784 r. Józef, opat mielecki, um. 1786 r.

Jan, chorąży 1790 r., major wojsk koronnych w dymisyi, ostatnio podkomorzy żytomierski, z żony Ludwiki Ciąglińskiej miał córkę Teresę za Zenonem Hołowińskim 1840 roku (Zap. Tryb. Lubel., Metr. Kor., Sigil., Kancl.). Wiktor, syn Teodora, marszałek szlachty pow. machnowieckiego 1845—1855 r.

MORGULSKI h. MORA. Byli na Podlasiu. N. zapisany do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej przed 1830 r.

MORIEN. Antoni, doktór medycyny, został 1792 roku konsyliarzem królewskim (Sigil.).

MORITZ von der HÖLZ h. WŁASNEGO. Herb — na tarczy białej trzy pasy czerwone u dołu, nad nimi pół lwa czerwonego z mieczem w prawej łapie i ogonem zadartym w górę; nad tarczą w koronie takież pół lwa.

Godfryd, radca sądowy w Galicyi, otrzymał 1799 r. szlachectwo z herbem powyższym i przydomkiem von der Hölz (Siebmacher).

MORKOWSKI h. SAS. Posiadali majątek Stwalno, pod Krobią.

MORKUNT. Ignacy, cześnik połocki, podpisał elekcyę 1697 roku z ks. żmudzkiem.

MORKUTOWICZ v. MORGUTOWICZ. Stanisław i Melchior prowadzili proces o grunt 1539 r. Andrzej Bohdanowicz, bojar wileński 1547 r. (Metr. Litew.).

de MORLET. Józef, podpułkownik wojsk koronnych, otrzymał prawo dysponowania swym majątkiem 1732 r. (Sigil.).

MORMIŁŁO v. MORMOŁ h. PIATYROG. Dom dawny na Wołyniu. Marek i Misko otrzymali od Zygmunta I i od Zygmunta Augusta w 1542 r. konfirmacyę przywileju na dobra Dyzentkowice i Fedronowce; z ich potomków Daniel, Konstanty i Roman, wojownicy przeciwko Tatarom 1602 roku. Roman i Tychon Michajłowicze Mormoły prowadzili 1606 r. proces o granice sieliszcz Ziatkowce, Żerdeniówka i Kuźmince, w Bracławskiem. Bohdan, dziedzic dóbr Kuźminko, miał syna Michała i córkę Eudoksyę Czeczel 1610 r. Tychon, Daniel. Konstanty i Nastazya, żona Aleksandra Kreczkowskiego, prowadzili proces o granicę dóbr z Rohozińskimi 1645 roku (Zap. Tryb. Lubel.).

MORMUZOWSKI h. SULIMA. Byli 1565 r. w wojew. podolskiem (Notaty p. S. Dziadulewicza).

MORO v. MORA h. MORA. Józef z synem Michałem, Antoni z synem Ignacym i jego potomstwem, synowie Dominika, wnukowie Stanisława, wylegitymowani w Cesarstwie 1834 roku i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Aleksander, dóbr Morzec-Niebujle, Paulina dóbr Balgi, syn i córka Michała, dziedzice w gub. kowieńskiej 1882 r.

MOROCHOWSKI h. KORCZAK odm. Odmiana herbu — nad górnym wrębem krzyż złoty.

Dom niegdyś zamożny na Rusi Czerwonej. N., poborca ziemi lwowskiej 1613 r. Joachim-Eliasz, z sekretarza królewskiego biskup greko unicki włodzimierski 1613 r., zm. 1631 r. Stanisław, syn Jerzego z Wielkich Ług, żonaty z Aleksandrą z Szumkowa 1668 r. Jan i Jerzy, bracia rodzeni 1682 r.; z nich Jerzy, instygator Trybunału koronnego 1705 r., vicegerent grodzki mielnicki 1707 r., burgrabia liwski 1723 r. Stanisław, vicegerent grodzki 1719 roku, pisarz grodzki łęczycki i sędzia deputat na Trybunał piotrkowski 1740 r. Karol, patron Trybunału 1788 roku (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Conv. Vars., Ks. Gr. Czerskie).

MOROCHOWSKI h. SAS. Mateusz opłacał 1552 r. pobór ze wsi Paczowa, w wojew. ruskiem (Wittyg).

MORON. Józef, prałat chełmiński 1781 r.

MOROŃSKI. Rosłan w ziemi łomżyńskiej 1597 roku. Jan i Elżbieta, małżonkowie, wzięli 1674 r. w arendę wieś Bieniewo od Stefana Bieniewskiego. Jakób-Józef, doktór filozofii i medycyny, autor rozprawy o spazmach 1741 roku, która pozyskała powszechne pochwały zagranicznych lekarzy (Metr. Kor., Ks. Gr. Sochaczewskie).

MOROSKOWICZ. Teodor, współwłaściciel wsi Wyszny Strutyń, pozwany 1654 r. o bezprawne zajęcie gruntów przez Strutyńskich (Wyr. Tryb. Lubel.).

MOROWIŃSKI. Jest to ród Mrowińskich, którzy pisali się często Morowińskimi. Stanisław, porucznik 1650 r., rotmistrz 1651 roku, miecznik przemyślski 1657 r., komisarz do zapłaty wojska 1658 r., żonaty z Jadwigą Romer (Metr. Kor., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

MOROZ h. SZELIGA. Pisano ich niekiedy Morosz; na Litwie. Leon Fedorowicz zastawił 1606 roku Starosiele Pokorszeńskiemu. Piotr, kapitan, chorągwi Paca 1668 r., a następnie major wojsk litewskich, podpisał elekcyę 1674 r. z pow. kowieńskim. Marcin, podczaszy trocki, Gabryel, podpułkownik, i Kazimierz, kapitan królewski, podpisali elekcyę 1697 r. z wojew. trockiem; z nich Gabryel, pułkownik, 1698 r. otrzymał przywilej na wieś Wartel, a w 1713 r. był generałem wojsk litewskich, starostą budowieckim i żonatym z Anną Głembocką, 2v. Sulistrowską, chorążyną oszmiańską.

N., wojski słonimski 1716 r. Teodor dostał 1730 r. przywilej na wieś Kibejki, w ekonomii olickiej, a w 1750 r. po śmierci Jana Moroza grunty wsi Kibejki dostał Lucyan de Lettow. Jan, rotmistrz pow. grodzieńskiego i elektor 1764 r., budowniczy 1768 r., strażnik, koniuszy 1770—1772 r., skarbnik 1781 r., a podczaszy grodzieński 1788—1794 r. komisarz 1789 r., do zbierania ofiar; jego syn Michał, urzędnik kancelaryi konfederacyi Targowickiej 1792 r. Andrzej, kapitan wojsk królewskich 1779 r. Mikołaj, urzędnik w kasie generalnej koronnej 1781 r. (Metr. Kor., Kancl., Lustracye, Arch. Dubr.). Kacper, urzędnik w dyrekcyi dóbr i lasów narodowych 1813 r. Romuald, porucznik 15 pułku jazdy wojsk Ks. Warszawskiego 1811 r.

Marcin, syn Jana, z synami, Andrzejem i Janem i tego synami, Adamem i Józefem wylegitymowani w Cesarstwie 1854 roku i zapisani do ksiąg szlachty gub. wileńskiej.

MOROZEWICZ h. JELITA odm. Odmiana herbu — w koronie trzy pióra strusie przeszyte strzałą.

Mateusz otrzymał nobilitacyę i herb powyższy 1782 roku; jego syn Mikołaj był łowczym sanockim 1783 r. i legitymował się w Galicyi 1804 r.; zaślubił Teresę Kiełczewską i z niej miał syna Kajetana, dziedzica dóbr Jakubowice, prezesa Tow. Kred. lubelskiego, zacnego i powszechnie szanowanego, wylegitymowanego w Królestwie 1837 r.

MOROZIEWICZ. Po Kazimierzu, dziedzicu wsi Bechcice, cześniku horodelskim 1784 r., syn Jan z Karoliny Ottówny pozostawił syna Kazimierza, wylegitymowanego w Królestwie 1855 r.

MOROZOW. Andrzej Daszkowicz 1524 r. Michał, bojar, okolniczy i poseł moskiewski 1549 r. Piotr, poseł moskiewski 1549 r. Michał Jakowlewicz, bojar moskiewski, namiestnik inflancki 1569 r. Piotr Wasilewicz, bojar moskiewski, namiestnik inflancki 1580 r. (Metr. Litew., Bon.).

MOROZOWICZ h. PRUS III. Byli w pow. kowieńskim, zkąd przeszli do Prus Wschodnich (Siebmacher).

MOROZOWSKI. Rajdko de Pokutyńce osadził wieś Mukarow Mały; jego synowie: Chwedor, Isacko i Oleksy 1564 roku, dziedzice Morozowce, w wojew. podolskiem. Teodor, Izajasz, Roman, Steczko i Onysko, synowie Onufrego, 1597 r. Józef podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. brzesko-litewskiem (Wyr. Tryb. Lubel., Lustracye).

MORS. Fryderyk, sztabs-chyrurg kawaleryi narodowej wojska koronnego 1794 r. (Sigil.). Patrz Morsz

MORSKI h. TOPÓR. Hrabiowie i szlachta. Senatorowie w rodzinie: Antoni, kasztelan przemyślski 1752 r., lwowski 1765 r., um. 1778 r. Onufry, kasztelan kamieniecki 1790 r.

Stara małopolska rodzina, jednego pochodzenia z Trepkami; wzięła nazwisko od wsi Morsko, swego dziedzictwa w wojew. krakowskiem, a jedna ich linia pisała się z Sieciechowic. Tomasz, kanonik krakowski 1339 r. Żegota z Morska cytowany w aktach krakowskich 1405—1420 roku. Mikołaj, chorąży sandomierski, poległ pod Chojnicami 1455 roku. Mikołaj, dziedzic wsi Marchocice 1470 r.; jego żona Anna pożyczyła królowi Janowi Olbrachtowi 1600 grzywien srebra 1497 r. (Akta Krakowskie, Lib. Benef.).

Andrzej z Morska miał synów, Ignacego, który w 1525 r. otrzymał przywilej na posesyę m. Uścia i wsi Wiedziary, i Żegotę, dziedzica wsi Strzelce 1533 r., po którym synowie: Joachim, Piotr i Stanisław, dziedzice Morska i Marchocic 1583 roku, i z nich Joachim był sędzią kapturowym 1587 r., a Piotr pozostawił synów: Andrzeja, Jana i Stanisława.

Stanisław, syn Żegoty, dziedzic Śladowa, dworzanin królewski 1572 r., dzielny wojownik za Stefana Batorego, przyjmował udział we wszystkich wyprawach tego monarchy; poseł na sejmy, poborca krakowski 1591 i 1613 r., dostał w nagrodę zasług znaczne nadanie 1623 roku; zasłużony w obywatelstwie, miał dwie żony, Annę Krupkównę i Cikowską, z których cztery córki i pięciu synów: Krzysztof, opat sandecki, młodo zmarły 1633 r., Andrzej ożeniony z Lipską, Joachim, wójt żarnowski, żonaty z Anną N. 1643 r., Marcin i Aleksander; po Marcinie z Zofii z Chyżowa synowie: Aleksander, Jan, Marcin, Samuel, Stanisław i Wojciech.

Aleksander z Morska, syn Stanisława, dziedzic na Białyninie, elektor 1669 i 1674 r. z ziemi sochaczewskiej, zaślubił Katarzynę Trybel, węgierkę, i z niej miał synów: Andrzeja, Stanisława i Wojciecha.

Stanisław, v. Stanisław-Aleksander, podczaszy sochaczewski, podpisał elekcyę 1648 i 1674 roku z ziemią sochaczewską; z niewiadomej nam żony pozostawił synów, Aleksandra i Jerzego, dziekana włocławskiego 1688 r. i kanonika krakowskiego.

Aleksander, dziedzic Białynina, zaślubił Konstancyę Mirowicką, wojszczankę włodzimirską, i z niej miał synów: Aleksandra i Stefana, którzy w 1692 r. sprzedali dobra Jeżewo i Wola Boryszewska, i Wojciecha, skarbnika dobrzyńskiego 1692 r., po którym z Konstancyi Garczyńskiej córki, Konstancya i Zofia.

Aleksander, syn Aleksandra i Mirowickiej, dziedzic wsi Białynina, z wojskiego stolnik gostyński 1704 r., żonaty z Maryanną Słubicką, pozostawił córkę Teresę za Janem Ciechomskim i synów: Jana, podpisarza sochaczewskiego 1725 r., Kazimierza, Ludwika i Jakóba.

Kazimierz, rotmistrz królewski 1712 r., skarbnik sochaczewski, zaślubił Katarzynę z Granachów i z niej miał synów: Antoniego, Bartłomieja, Marcina i Wojciecha.

Jakób, najmłodszy syn stolnika Aleksandra, dziedzic wsi Osiny, z żony Katarzyny Głowińskiej miał pozostawić synów, Józefa, dziedzica wsi Kamień Górny, i Teofila, wylegitymowanych w Królestwie 1837 r.

Stefan, ostatni syn Aleksandra i Mirowickiej, dziedzic Bieniewic, zaślubił Helenę Pstrokońską, 2v. Goliszewską, i z niej miał synów: Jerzego, Józefa, Macieja i Stanisława; po Józefie, stolniku czerniechowskim 1720 r., z Brygidy Plichcianki syn Stefan.

Jerzy z Morska, dziedzic znacznego majątku, zaślubił Zofię Rudzką i z niej pozostawił synów: Franciszka, Józefa i Mikołaja.

Maciej, syn Stefana i Pstrokońskiej, miecznik sochaczewski 1731 r., zaślubił Marcyannę Motłkowską i z niej miał córki: Teresę, Helenę, Franciszkę, Maryannę i synów: Aleksandra, Felicyana, Ludwika, Pawła i Rocha v. Antoniego-Rocha, burgrabiego sochaczewskiego 1779 roku; po Ludwiku syn Filip, a Aleksander z żony Julianny Nowickiej pozostawił synów, Bonifacego i Jakóba (Metr. Kor., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk. i Lubel., Ks. Gr. Sochaczewskie).

Prócz powyższych. Jadwiga, żona Marcina Czuryły, starosty niepołomickiego 1530 r. Konstanty, ksiądz Dominikanin, doktór św. Teologii, Michał i Stanisław, poeci 1622 r. Trzech Andrzejów i Stanisław, elektorowie 1632 roku z wojew. krakowskiego. Heronim, dziedzic dóbr Jastrzębniki, po którym synowie: Stanisław, Mikołaj i Jan 1638 r. Mikołaj, pisarz ziemski halicki 1639 r. Mikołaj żonaty z N. Bielińską, podkomorzanką zakroczymską 1650 r. Stanisław żonaty z Heleną Łubieńską, chorążanką sieradzką 1652 r. Andrzej żonaty z Anną Wielogłowską 1659 r. Po Janie, dziedzicu Koźmina, synowie, Marcin i Samuel 1682 r., i po Marcinie, dziedzicu Koźmina, synowie, Andrzej i Stanisław 1727 r. Jerzy *Krzeczyk*, major wojsk koronnych 1688 r., stolnik czerniechowski 1724 roku, żonaty z Franciszką z Bukowna. Magdalena, żona Tomasza Dobińskiego, burgrabiego krakowskiego 1695 r. Stanisław i Zygmunt z wojew. krakowskiem, a Jerzy, Stanisław i Wojciech z wojew. ruskiem podpisali elekcyę 1697 r.

Jakób, starosta kowalski, żonaty z Heleną Kalinowską. Stanisław, chorąży nowogrodzki, stronnik Augusta II 1705 r. Zygmunt żonaty z Krystyną Dąmbską, cześnikówną inowrocławską 1714 r. Zygmunt, chorąży nowogrodzki 1724 r. Po Michale, chorążym dobrzyńskim 1724 r., z Teresy Dydyńskiej syn Wawrzyniec 1757 r.

Józef, podczaszy przemyślski 1724 roku, żonaty z Franciszką Sołtykówną, miał córkę Helenę Stadnicką, miecznikowę halicką, i synów: Anto-

niego, Aleksandra i Zygmunta; po Zygmuncie, burgrabim zamku krakowskiego, syn Jan, dziedzic dóbr Czulice.

Antoni z Morska, stolnik owrucki 1720 r., sędzia deputat kapturowy 1733 r., wojski pilzneński 1736 r., wojski sandomierski 1738 r., starosta dębowiecki, miecznik przemyślski 1740 r., marszałek Trybunału koronnego, rotmistrz pancerny 1744 roku, mąż zacny, rozumny i bezstronny, elektor 1733 r. z wojew. sandomierskiego, a 1764 r. z wojew. ruskiego, z chorążego przemyślskiego 1748 r. kasztelan przemyślski 1752 r., a lwowski od 1765 r., kawaler orderu Orła Białego 1774 r., gorliwy stronnik Czartoryskich, um. 1777 r.; miał trzy żony: Teofilę z Czamanina Grochowicką, 1v. Tomaszową Obalkowską, Annę Siemianowską i Brygidę hr. Krasicką, kasztelankę chełmską, z których dwie córki Dominikanki we Lwowie i trzech synów: Mikołaj, kanonik krakowski 1772—1790 roku, dziedzic dóbr Kuźmin, Onufry i Tadeusz.

Onufry, dziedzic dóbr Fulsztyn, szambelan królewski 1774 r., ostatni kasztelan kamieniecki od 1790 r., wylegitymowany w Galicyi 1782 r.; rotmistrz kawaleryi narodowej 1786 roku, poseł wojew. podolskiego, dobry patryota i zwolennik ustawy 3 maja, z żony Julianny Rozwadowskiej miał córkę Józefę za Antonim hr. Ostrowskim, wojewodą Królestwa.

Tadeusz, szambelan królewski 1776 roku, podkomorzy przemyślski, kawaler orderu św. Stanisława, gorąco na sejmie czteroletnim protestował przeciwko elekcyi i w osobnem piśmie wykazał jej szkodliwość; poseł patryotyczny na sejm czteroletni, członek Stanów galic., wylegitymowany w Galicyi 1782 r., jeździł do Berlina, aby nakłonić króla pruskiego do stanowczej pomocy przeciwko Rosyi; poseł do Madrytu w 1791 r., um. 1825 r.

Aleksander, drugi syn podczaszego Józefa, szambelan królewski, członek Stanów galic., został hrabią galicyjskim 1784 roku; miał córkę N. Choloniewską i syna Ignacego ces. kr. podkomorzego, członka Stanów galicyjskich w 1809 r., członka Rady Narodowej galicyjskiej; przyjęty do grona Stanów 1817 r., otrzymał przyznanie tytułu hrabiego w Królestwie 1819 r.; jego żona Magdalena hr. Dzieduszycka, cześnikówna koronna, dziedziczka dóbr Zarzecze w Galicyi, wysoko ukształcona, um. 1847 r.

Jan z żony Teresy Krasickiej miał córkę Annę za Antonim Strusem, stolnikiem zakroczymskim 1740 r. Samuela za Janem Lewickim, kasztelanem inflanckim 1740 r. Salomea za Antonim Bukowskim, kasztelanem sanockim 1740 r. Józef, podczaszy mozyrski, syn Stanisława, cześnika gostyńskiego, i Konstancyi Brzezańskiej, był żonatym z Zofią Karwowską, starościanką wojnicką 1740 roku. Teresa, żona Sebastyana Fredry, podstolego pomorskiego 1750 roku. Salomea, chorążanka dobrzyńska, za Józefem Humieckim, łowczym przemyślskim 1750 roku.

Aleksander, podczaszy 1752 r., stolnik 1757 r., chorąży 1764 r., podkomorzy przemyślski 1765—1793 r., rotmistrz pancerny 1775 r., i brat jego Felicyan byli synami Macieja. Maryanna za Kazimierzem Libiszowskim, sędzią grodzkim opoczyńskim 1769 roku. Ludwika za Michałem Bukowskim,

podkomorzym sanockim 1770 r. Antoni, Michał i Stanisław wylegitymowani w Galicyi 1782 r. Antoni, podkomorzy i poseł lubelski 1791 r. Julia za Kajetanem bar. Borowskim 1820 r. Feliks, dziedzic dóbr Brzeziny, w Galicyi 1855 r. (Metr. Kor., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel. i Piotrk., Sigil., Kancl., Ks. Gr. Nowokorczyńskie).

MORSZ. Andrzej, kapitan w batalionie fuzylierów artyleryi koronnej, otrzymał 1779 r. dymisyę (Kancl.).

MORSZTYN h. LELIWA. Hrabiowie i szlachta. Senatorowie w rodzinie: Floryan, kasztelan brzeziński 1631 r. Jan-Andrzej, podskarbi wielki litewski 1667 r. Aleksander, kasztelan rogoziński 1668 r., wojewoda wendeński 1670 r., wojewoda smoleński 1674 r., a inflancki 1687 r. Michał Waleryan, kasztelan zawichostski 1689—1697 r. Stanisław, kasztelan czerski 1689 r., wojewoda mazowiecki 1698 r., wojewoda sandomierski 1704 roku, um. 1725 r. Andrzej-Franciszek, kasztelan radomski 1699 r., um. 1726 roku. Jakób-Władysław, wojewoda sandomierski 1717 r., um. 1729 r. Antoni-Andrzej, wojewoda inflancki 1723 r., um. 1735 r. Andrzej-Michał, kasztelan biecki 1724 r., sandecki 1728 r., um. 1752 r. Stefan-Benedykt, kasztelan konarsko-sieradzki 1723 r., um. 1753. Jan, kasztelan wiślicki 1740 r.

W 1492 r. Jan z Tarnowa, kasztelan, Spytek z Jarosławia, wojewoda krakowscy, Jan z Pilczy, wojewoda ruski, i Rafał z Jarosławia, kasztelan sandomierski, wydali świadectwo zatwierdzone przez króla Jana Olbrachta, że Jerzy Moristein, rajca krakowski, pochodzi ze starożytnego rodu Leliwczyków; świadectwo powyższe na prośbę Augustyna Morsztejna, burmistrza m. Wilna, synowca powyższego Jerzego, zostało zatwierdzonem 1538 r. (Metr. Kor). Autentyczne jednak dowody z ksiąg miejskich krakowskich stwierdzają, że Morsztynowie to stara miejska krakowska rodzina, już w XIV stoleciu do najznakomitszych tego miasta licząca się, była przychodnią z Niemiec i właściwem jej nazwiskiem było Morinstein, które po przyjęciu herbu Leliwa zmieniła na Mondstern (mond-księżyc, stern-gwiazda, przemiana zastosowana do herbu) i z tych pierwotnych nazwisk wyrobiło się już w drugiej połowie XVI stolecia spolszczone nazwisko Morstin, a następnie Morsztyn. Jako kupcy krakowscy i rządcy dóbr solnych, Morsztynowie w XVI stoleciu do znacznych przyszli majątków; posiadali kantory handlowe w Krakowie, Gdańsku, Wilnie, Lublinie i t. d., i dobra ziemskie w wojew. krakowskiem i na Rusi Czerwonej; w końcu tegoż XVI stolecia porzucili kupiectwo i weszli w poczet szlachty polskiej, lecz dopiero po porzuceniu Aryanizmu, który jedni z pierwszych przyjęli w Polsce i długo byli gorliwymi jego rozkrzewicielami, doszli do urzędów ziemskich i krzeseł senatorskich. Jedna ich gałąź wierna Aryanizmowi przeszła do Prus Wschodnich i choć z czasem przeszła na luteranizm, została w tym kraju, gdzie do 1854 r. znaczne w powiecie osterrodzkim posiadała majątki, między innemi Ludwiksdorff i Ostrowitten; jedna zaś linia tej protestanckiej

gałęzi posiadała w margrabstwie brandenburgskiem dobra Griesel 1687 r. i Tornowo 1808 r.

Morsztynowie polscy przez całe stolecie 1650—1750 r. należeli do zamożniejszych i bardzo rozrodzonych rodzin, dopiero od 1760 r. zaczęli upadać majątkowo i zmniejszać się w rozrodzeniu. Tytuł hrabiowski w Królestwie Polskiem w 1824 r. był przyznany Ludwikowi i Filipowi Morsztynom na zasadzie świadectwa Stanów galicyjskich o przyznanym ich rodzinie tytule w Galicyi, nie wiem jednak, kiedy to przyznanie nastąpiło; obecnie wszyscy prawie Morsztynowie tytułowali się hrabiami, tego tytułu jednak nie udowodnili w Heroldyi Królestwa Polskiego, ani z nim nie są zamieszczeni w urzędowym spisie szlachty galicyjskiej. Syn Andrzeja, podskarbiego koronnego, Michał-Albert tytułował się hr. de Chateau-Villain we Francyi, z jego jednak zgonem 1695 r. upadł ten tytuł.

Jerzy żonaty z Magdaleną i Stanisław, bracia rodzeni, 1450 roku i z nich Stanisław kupił wójtostwo w Lublinie 1456 r. Stanisław, żupnik krakowski 1456 r. Jerzy składał 1459 r. rachunki z żup wielickich; jego córka Anna, żona Jerzego Krupki, rajcy krakowskiego 1485 r. Jan, proboszcz u św. Michała w Krakowie 1471 r. (Lib. Benef.). Stanisław, rajca krakowski 1490 r., wójt lubelski 1494 r., miał syna Stanisława, bachmistrza wielickiego 1518 r.

Piotr, rajca krakowski, zwolniony 1509 roku od wyprawy wojennej. Jan, rajca krakowski 1532 roku, żonaty z Brygidą Hoziusz, horodniczanką wileńską, 1v. Stanisławową Krupską, 2v. Danglową. Stanisław, rajca krakowski, przełożony mennicy, wolny od wyprawy wojennej 1533 r. Augustyn, rajca wileński 1543 r., burmistrz m. Wilna 1547 r. Andrzej, dworzanin królewski 1555 r. Anna, żona Mikołaja Buceli 1575 r. Jerzy, bachmistrz wielicki 1581 r., ożeniony, podług Niesieckiego, z Łaską, wojewodzianką sieradzką. Jan, bachmistrz wielicki 1592 r. (Metr. Kor.).

Właściwym protoplastą szlacheckiej gałęzi Morsztynów był Jan, 1530 r. dziedzic dóbr Sędziszowic; jego syn Stanisław, dziedzic dóbr Sędziszowic, Pawlikowic, Raciborska i inne, miał czterech synów: Erazma, bezdzietnego, Stanisława-Krzysztofa, Floryana i Franciszka, i ci trzej ostatni są protoplastami trzech odrębnych gałęzi tego domu.

Gałąź Stanisława-Krzysztofa. Jej protoplasta Stanisław-Krzysztof, dziedzic na Raciborsku 1592 r., od którego to majątku prawie wszyscy jego potomkowie pisali się z Raciborska, z Agnieszki Koseckiej miał sześciu synów, z których: Adam, Samuel, Jakób i Tomasz zmarli bezpotomni, a Krzysztof i Andrzej rozdzielili tę gałąź na dwie linie.

Linia Krzysztofa. Krzysztof, starosta filipowski i przewalski 1601 r., z Urszuli Broniewskiej miał cztery córki i dwunastu synów; z córek Zuzanna umarła panną, Małgorzata za Wiszowatym, Zofia Taszycka i Elżbieta za Abrahamem Mierzyńskim. Z synów: Mikołaj, Adam, Samuel i Teodor bezpotomni, z innych: Zygmunt, Stefan, Jan, Jerzy, miał córki, Annę Ka-

żmierską, Elżbietę Przypkowską i synów, Zbigniewa i Jana, elektorów 1648 r. z wojew. krakowskiego, Gabryel, Seweryn, Teodor, po którym syn Mikołaj i córki, Anna Szczepanowska i Teodora Błędowska, i Stanisław, którego synowie, Krzysztof zostawił syna Andrzeja i córki, Katarzynę Ulatowską i Zofię, zakonnicę, i Samuel, po którym synowie: Stanisław, Mikołaj, Wojciech, Ludwik, Jakób i Krzysztof.

Zygmunt, syn starosty Krzysztofa, dziedzic na Raciborsku, miał dwie córki, Katarzynę i Maryannę, obie Jaroszewskie, i syna Jana, po którym z Konstancyi Baranowskiej córka Katarzyna Smarzewska i syn Andrzej-Franciszek, z chorążego sandomierskiego kasztelan radomski 1699 r., zaślubił Salomeę Branicką, wojszczankę krakowską, wdowę po margrabim Myszkowskim, i z niej miał synów: Kazimierza, kanonika krakowskiego i chełmskiego, scholastyka sandomierskiego i proboszcza pacanowskiego, deputata na Trybunał, zm. 1734 r.; Karola, żonatego z N. Makowiecką, Michała i Stefana-Benedykta.

Michał, dziedzic dóbr Zajezierze, miecznik sandomierski 1739 roku, był żonatym z Anną, córką Franciszka Tarły, kasztelana lubelskiego, i Heleny ze Suchych Łazów.

Stefan-Benedykt z Raciborska, kasztelan konarsko-sieradzki 1726 r., pułkownik wojsk królewskich, walczył 1717 r. przeciwko Turkom na Węgrzech; miał dwie żony, Helenę Szembekównę, kasztelankę wiślicką, z niej syn Jan Baptysta, kapitan wojsk francuskich, po którym z Katarzyny Mossakowskiej, podstolanki bracławskiej, córka Tekla za Józefem Michałowskim, senatorem Rzeczypospolitej krakowskiej, i Franciszkę Przerębską, z której córka Magdalena i synowie, Jan, starosta sieradzki, elektor 1733 r. z wojew. sieradzkiego, kasztelan wiślicki 1740 r., i Józef.

Stefan, syn starosty Krzysztofa, elektor 1632 roku z wojew. sandomierskiego, miał trzy córki: Katarzynę Potocką, Zofię Widawską, Annę Lubieniecką, i synów: Heronima, który podpisał elekcyę 1648 r. z wojew. krakowskiego, Władysława i Michała-Waleryana.

Władysław, bachmistrz wielicki 1668 r., elektor 1669 r. z wojew. krakowskiego, starosta kowalski, podpisał elekcyę 1674 r. z wojew. krakowskiego; wojownik przeciwko Kozakom 1648—1652 r., poseł na sejmy, deputat na Trybunały, pierwszy porzucił aryanizm, i zm. 1689 r.; z żony Barbary Moskorzewskiej miał sześć córek i pięciu synów; z córek Konstancya i Eleonora, zakonnice, Dorota, umarła panną, Anna za Michałem Jordanem, wojewodą bracławskim, Jadwiga Lanckorońska, podkomorzyna krakowska, i Barbara Derszniak, starościna radoszycka, a z synów Michał poległ pod Wiedniem 1683 r., Aleksander, Jezuita, um. młodo 1680 r., Jakób-Władysław, Andrzej-Michał i Stefan.

Andrzej i Stefan, będąc naganieni w szlachectwie od Stefana Bidzińskiego, kasztelana sandomierskiego, wylegitymowali się 1695 r. ze starożytnego szlachectwa na sejmiku po-deputackim wojew. krakowskiego,

składając przytoczone zaświadczenie z 1492 r. i akt powyższy oblatowali w Trybunale lubelskim.

Jakób-Władysław, wojewoda sandomierski 1717 r., starosta kowalski 1709 r. i gniewkowski, z żony Heleny Kalinowskiej, starościanki łojowskiej, 2v. za Jakóbem Rysińskim, wojewodą chełmińskim, pozostawił synów, Andrzeja i Stefana, którzy w 1732 r. przeprowadzili działy dóbr.

Andrzej-Michał, starosta sieradzki 1710 r., poseł na sejmy, z kasztelana bieckiego 1724 r. kasztelan sandecki 1728 r., rotmistrz pow. sandeckiego, podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. krakowskiem.

Stefan, ostatni syn starosty Władysława, starosta duninowski, czynny wziął udział w konfederacyi tarnogrodzkiej i posłował od niej do cesarza 1716 roku z prośbą o pomoc przeciw Augustowi II; podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. krakowskiem.

Michał-Waleryan, ostatni syn Stefana, skarbnik dobrzyński, podpisał elekcyę 1674 r. z wojew. krakowskiem; podstoli krakowski, a ostatecznie kasztelan zawichostski 1689—1697 r., stronnik Contego, w bezkrólewiu 1696 –1697 r., kilkakrotnie był posłem na sejmy i deputatem na Trybunały; z żony Konstancyi-Jadwigi Lanckorońskiej, podkomorzanki sandomierskiej, jego syn Stanisław, dziedzic Trześniowa i Błotnik, chorąży zatorski 1684 r., pułkownik wojsk pieszych, chorąży sandomierski 1705 r., z żony Katarzyny Zaboklickiej, córki Nikodema, wojewody podolskiego, i Anny z Bogoryi, wdowy po Dembińskim, 3v. za Jerzym Ossolińskim, kasztelanem połanieckim, miał synów Nikodema, młodo zmarłego i Jana-Tomasza, starostę sieradzkiego i skotnickiego 1736 r., deputata na Trybunały i posła na sejmy, po którym z Natalii Szembekówny, córki Piotra, kasztelana oświecimskiego, i Barbary Nielepiec, córka Apolonia i synowie, Joachim, starosta skotnicki, poseł i elektor 1764 r. z wojew. krakowskiego, wylegitymowany w Galicyi 1802 roku, i Teodor.

Po Janie, synu starosty Krzysztofa, z żony Arciszewskiej córki, Jadwiga Widawska, Aleksandra Błędowska, i synowie: Paweł bezpotomny, Krzysztof i Stanisław; Krzysztof podpisał elekcyę 1648 r. z wojew. krakowskiem, po którym syn Krystyan, stolnik bielski 1691 r., miał dwie żony, Maryannę Jełowicką i Eleonorę Lanckorońską, z których córki: Agnieszka, Zofia i Helena, za Józefem Krasuskim, rotmistrzem wojsk koronnych 1750 r., i synowie: Aleksander, Jakób, Michał, Stefan i Józef-Stanisław.

Stanisław, ostatni syn Jana i Arciszewskiej, jeden z najczynniejszych mężów stanu swojego czasu, w młodości walczył pod Cudnowem, Chocimem 1673 r., w której to bitwie ciężko był ranny, i pod Wiedniem 1683 r. jako generał-dowódca 2 brygady wojsk koronnych; z chorążego zatorskiego kasztelan czerski 1689 r., wojewoda mazowiecki 1698 r., a sandomierski od 1704 r., złożył tę dostojność 1717 r. i umarł 1725 r.; stronnik Contego w bezkrólewiu 1696, 1697 r., posłował do Karola XII od Augusta II 1703 r., którego stronę wprędce porzucił i chociaż sam był podawany za kandydata do tronu, przyznał elekcyę Leszczyńskiego; nieprzyjazny dworowi, po-

pierał konfederacyę tarnogrodzką i podburzył do związania się z nią wojska koronnego. Wojewoda z żony Konstancyi Oborskiej, kasztelanki warszawskiej, miał synów: Jana-Kazimierza, pułkownika wojsk królewskich, młodo zmarłego 1697 r., i Antoniego-Andrzeja, starostę czorsztyńskiego 1710 roku, wojewodę inflanckiego 1723 r., elektora 1733 r. z wojew. inflanckiego, starostę wiślickiego, upickiego i radoszyckiego 1737 r., który miał dwie żony Helenę Gniewoszównę, podkomorzankę sandomierską, z niej córka, Ossolińska, starościna przyłuska, i Helenę Potocką, herbu Szreniawa, 1v. Jakóbową Duninowę, referendarzowę koronną, z której córka Konstancya za Józefem Potockim, starostą szczerzyckim.

Gabryel, syn starosty Krzysztofa, podpisał elekcyę 1648 r. z wojew. krakowskiem; gorliwy aryanin, opuścił kraj 1661 r., i od niego, zdaje się, pochodzą Morsztynowie w Prusach osiedleni; jego córki: Anna Gosławska, Maryanna Cikowska, Dorota Stano, Barbara i Bogumiła za Szlichtingami i Zofia panna, oraz synowie, Gabryel, bezpotomny i Bogusław, po którym syn Stefan i córki: Barbara Zagórska, Gryzella Szlichting, Anna, Teofila i Aleksandra.

Seweryn, syn starosty Krzysztofa, miał trzy córki: Konstancyę Arciszewską, Zofię Czaplicową i Jadwigę, pannę, oraz synów: 1) Faustyna, podkomorzego litewskiego, po którym córka Joanna była za Parysem; 2) Tobiasza, po którym syn Andrzej, podczaszy sochaczewski 1651 r.; 3) Seweryna, miecznika przemyślskiego, po którym z Aleksandry Sleszyńskiej córki, Zofia Grącka i Barbara Lubieniecka; 4) Marka, po którym synowie: Stefan, Seweryn i Heronim; 5) Jerzego, po którym synowie: Władysław, Aleksander i Józef; 6) Teofila, którego synowie: Wacław, Aleksander, Marcelin i Stefan.

Linia Andrzeja. Protoplasta tej linii Andrzej, podczaszy sandomierski, starosta bolnicki, z Jadwigi Pobiedzińskiej miał córkę Teofilę za Rejem i trzech synów: Tobiasza, elektora 1648 roku z wojew. sandomierskiego, łowczego koronnego, starostę ostrołęckiego 1673 r., posła do Danii 1657 r., Stanisława, wojskiego sandomierskiego 1664 roku, po którym z Katarzyny Ostrowskiej córka Helena Tarło, i Jana-Andrzeja.

Jan-Andrzej, stolnik sandomierski, elektor 1648 r. z wojew. sandomierskiego, referendarz koronny 1657 roku, starosta kowalski, zawichostski i wartski 1658 roku, podskarbi wielki koronny 1667 r.; wielkiego rozgłosu w swojej epoce, dyplomata i poeta, pisał i tłomaczył wierszem i prozą, a jego poezye słusznie zaliczają się do celniejszych, i na jego cześć miasto Gdańsk wybiło medal; stronnik dworu za Jana Kazimierza, popierał projekty i reformy Rzeczypospolitej; poseł do Szwecyi, Francyi, Niemiec i papieża, gorliwy stronnik Francyi, popierał elekcyę 1673 r., a w 1670 r. protestował przeciwko prowadzeniu wojny z Turcyą; nie chciał wydać klejnotów koronnych na koronacyę Michała Wiśniowieckiego, i należał do spisku panów, którzy chcieli go detronizować; w 1659 r. posłował do Anglii i Holandyi, aby je nakłonić do skłonienia Szwecyi do zawarcia przy-

mierza i to mu się udało, i w następstwie tych układów był pokój oliwski. Referendarz w 1658 r., posłował do elektora Brandenburgskiego, aby go nakłonić do wojny z Szwecyą, lecz nadaremnie; chciał skłonić Rzeczpospolitą do zerwania przymierza z Austryą, o co rozgniewany król Jan III, kazał wytoczyć proces Morsztynowi, zarzucając mu zdradę kraju; sprawa, którą z obu stron polityczne namiętności podniosły do wysokiego znaczenia, zmusiła Morsztyna do opuszczenia kraju i osiedlenia się we Francyi, gdzie też umarł. Podskarbi fundował z swym bratem Tobiaszem Bonifratrów w Warszawie, i był jednym z egzekutorów testamentu króla Jana Kazimierza. Jan-Andrzej z żony Katarzyny Gordonówny miał córki: Ludwikę-Maryę za Kazimierzem Bielińskim, marszałkiem wielkim koronnym, Izabelę Kazimierzową Czartoryską, podkanclerzynę litewską, Teresę, zmarłą panną, i syna Michała-Adalberta, który od dóbr przez ojca nabytych we Francyi wziął nazwę hrabi de Chateau-Villain, był generałem wojsk francuskich i poległ przy oblężeniu fortecy Namur 1695 r., pozostawiszy z żony N. ks. de Chevreuse dwie córki, Katarzynę i Karolinę.

Gałąź Floryana. Floryan z Raciborska, trzeci syn Stanisława, dziedzica na Sędziszowicach, protoplasta tej linii, bachmistrz wielicki 1584 r., podobno kasztelan brzeziński 1631 r. (Niesiecki omyłką mianuje go kasztelanem brzeskim), miał córkę Elżbietę za Bielińskim i synów: Heronima, kanonika krakowskiego, Floryana, Piotra, który z Barbary Słonkowskiej pozostawił syna Andrzeja, a ten synów, Floryana i Józefa, i Jana.

Jan z Raciborska, dworzanin królewski 1601 r., tego z Anny Lachowskiej synowie: Aleksander, dworzanin królewski 1621 r., sekretarz królewski 1651 r., bachmistrz żup wielickich 1661—1685 r., starosta kowalski z kasztelana rogozińskiego wojewoda inflancki 1670 r., a ostatecznie wojewoda smoleński 1674 r.; Szczęsny, dworzanin pokojowy królewski, podkoniuszy litewski, podpisał elekcyę 1674 roku z wojew. krakowskiem; poseł do Anglii i Szwecyi 1672 roku z prośbą o pomoc przeciw Turkom, był żonatym z Anną Pucyatówną; Krzysztof, Franciszek i córki, Beata Gawrońska i Anna Masłowska.

Gałąź Franciszka. Protoplasta tej gałęzi Franciszek, czwarty syn Stanisława z Sędziszowic, dziedzic wsi Strzelce Małe, Olpice i Oleszyce 1590 r., zaślubił Barbarę-Jadwigę Lasocką, podkomorzankę łęczycką, i z niej miał córki, Dorotę Rupniewską, Annę Krzeszową i synów: Piotra, Aleksandra, Zygmunta, Maksymiliana, elektora 1648 roku z wojew. krakowskiego, którego córka za Rościszewskim, i Heronima, stolnika bielskiego, dobrego swego czasu poetę, po którym córki, Elżbieta Mińska, Katarzyna Brzechfa i synowie: Piotr, Władysław, Franciszek i Maksymilian 1660 r. (Ks. Miejskie Krakowskie, Metr. Kor., Kancl., Sigil., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Ks. Gr. Sandomierskie, Radomskie, Nowo-Korczyńskie, Wiślickie, Arch. Dubr.).

Z tej familii. Stanisław, porucznik wojsk koronnych, poseł od skonfederowanego wojska do stanów Rzeczypospolitej 1670 r. Tadeusz żonaty z Celiną Bnińską 1775 r. Jan, szambelan królewski 1783 r., żonaty z Bar-

barą Lanckorońską, starościanką regnowską. Jan Chrzciciel, pułkownik wojsk francuskich, i Jan Kanty na Raciborsku, wylegitymowani w Galicyi 1782 r. Ludwik, syn Jana i Katarzyny Mossakowskiej, ochrzczony 1782 r. w par. Raciechów, dziedzic dóbr Pławowic, w wojew. krakowskiem, oraz bracia jego rodzeni, Jan ochrzczony 1775 r. w Szreniawie, i Filip ochrzczony 1784 roku u Panny Maryi w Krakowie, wylegitymowani w Galicyi 1802 r. i podani jako wnukowie Stefana, starosty kowalskiego, i z nich Filip i Ludwik otrzymali przyznanie tytułu hrabiowskiego w Królestwie 1824 r.

Ludwik, wylegitymowany w Królestwie 1847 r., był żonatym z Maryą hr. Ostrowską, córką Tomasza, prezesa Senatu polskiego, a Filip z Maryanny Kozerskiej pozostawił synów: Juliana i Jana Nepomucena, 1837 r., i Eustachego 1860 r. wylegitymowanych w Królestwie. Marya, żona Karola Kniaziewicza, generała wojsk polskich 1830 r. Tadeusz, dziedzic dóbr Kobylniki w Królestwie, ożeniony z Sabiną hr. Karnicką, pozostawił syna Romana, dziedzica Kobylnik, radcę dyrekcyi głównej Tow. Kred. Ziem. 1912 r. N., vice-konsul angielski w Warszawie, żonaty z Maryą Klemensowską 1890 r.

a MORTANG v. MORTĘSKI h. MORTĘSKI. Herb — w polu czerwonem dwie aż po uda nogi orle, na krzyż złożone, pazurami na dół; w koronie takież nogi skrzyżowane, lecz szponami w górę. Ten herb zwano także Orlik.

Senatorowie w rodzinie: Ludwik, kasztelan chełmiński 1466 roku, wojewoda chełmiński 1475 r., um. 1480 r. Ludwik, kasztelan chełmiński, um. 1509 r. Ludwik, kasztelan gdański 1511 r., elbląski 1516 r., um. 1539 r. Ludwik, wojewoda pomorski 1597 r., chełmiński 1611 r., um. 1615 r.

Stara, z czasów krzyżackich, rodzina w Prusach, i właściwe jej nazwisko było von Mortangen, od majątku tej nazwy w Prusach, to nazwisko spolszczyła w XVI stoleciu na Mortęski; dziedzicznemi, a nawet wyłącznemi imionami w familii, były Ludwik i Melchior. Począwszy od czasów Kazimierza IV posiadali Mortęscy prawem lennem starostwo pokrzywnickie, które dopiero za Zygmunta Augusta przy tak zwanej rewizyi było im odjęte. Ludwik, z kasztelana chełmińskiego wojewoda chełmiński 1475 roku, otrzymał 1474 r. wieś Bolau; popierał sprawę Polski w wojnie z Krzyżakami 1454—1466 r., lecz po pokoju toruńskim okazywał się nieprzychylnym nowemu stanowi rzeczy i podniecał mistrza krzyżackiego do odnowienia wojny, obiecując mu, że stany, a głównie miasta pruskie, oświadczą się za nim przeciw Polsce. Ludwik, może syn poprzedniego, kasztelan chełmiński, um. 1509 r. Ludwik, podkomorzy chełmiński 1512 r. Ludwik, z kasztelana gdańskiego 1511 r., kasztelan elbląski 1516 r., um. 1539 r., w 1521 r. otrzymał prawem lennem m. Pokrzywno. Michał, podkomorzy chełmiński 1572 roku. Melchior, podkomorzy elbląski 1570 r., a chełmiński 1573 r. Melchior, podkomorzy malborgski, protestował w 1575 roku przeciw wprowadzeniu języka polskiego do Prus, a w 1576 r. przeciw elekcyi Stefana Batorego.

Melchior, podkomorzy pomorski, starosta pokrzywnicki, zm. 1560 r., z żony Elżbiety Kostka, wojewodzianki chełmińskiej, miał syna Ludwika

i córki: Annę Weicher, wojewodzinę chełmińską, Elżbietę Żalińską i Magdalenę, ksienię zakonnic chełmińskich, niewiastę niezwykłej pobożności i hojności na kościoły, tak, że zdaniem wielu uchodziła za świętą.

Ludwik otrzymał 1585 r. wieś Wiewiórkę; starosta skarszewski, z pomorskiego wojewoda chełmiński 1611 r., umarł ostatni z familii 1615 r.; był gorliwym katolikiem i stronnikiem Polski; na sejmie ziem pruskich 1608 r., gdy posłowie miejscy żądali większych przywilejów nad prawo, oświadczył, że, jeśli nie przestaną wymagań, każe ich wyrzucić; z żony Anny Zborowskiej zostawił córki, Zofię Żalińską, wojewodzinę malborgską, i N., zakonnicę. Wojewoda miał i drugą żonę Justynę Knut, 2v. Kuczborską, 3v. za Janem Działyńskim, starostą pokrzywnickim (Metr. Kor., Kancl., Don. Vars., Vol. Leg., Zap. Tryb. Lubel.).

MORTUN v. MORTON. Jakób, żonaty z Eleonorą, otrzymał przywilej 1710 r. na Kleszczówkę, w wojew. trockiem. Gabryel otrzymał 1750 r. dzierżawę Kleszczówki (Metr. Kor.).

MORUŃSKI. Jan i Jakób, bracia stryjeczni, w wojsku Rzeczypospolitej, otrzymali nobilitacyę 1662 r. (Vol. Leg.). Katarzyna, żona Piotra Łubkowskiego 1790 r.

MORUSZEWSKI. Franciszek podpisał elekcyę 1733 roku z wojew. ruskiem.

MORY. Mikołaj podpisał elekcyę 1669 r. z ks. żmudzkiem.

MORYC h. WŁASNEGO. Herb — na tarczy przedzielonej w podłuż, w polu prawem błękitnem murzyn srebrny chustką w około bioder przepasany z młotem w rękach do góry wzniesionym; w polu lewem czarnem na pniu trzy ćwieki srebrne. Nad hełmem w koronie ręka goła w łokciu zgięta, młot trzymająca (Hr. Ostr.).

Antoni, radca dworu, urzędnik w Komisyi spraw wewnętrznych, otrzymał prawa nowego szlachectwa w Królestwie 1856 r.

MORYKONI h. MORYKONI. Herb — tarcza w podłuż rozdzielona, w prawej części srebrnej bałwany morskie, w lewej w polu srebrnem orzeł czarny rozpięty ukoronowany, łbem w prawo, z przepaską niebieską od prawej ku lewej stronie, na piersi na przepasce trzy gwiazdy złote rzędem. Na tarczy dwa hełmy; na I w koronie więcej jak pół psa w lewo, na II w koronie głowa po ramiona murzyna w prawo z przepaską białą.

Włoska rodzina szlachecka, a wywodząca się od Ropalda, którego w piątym stopniu potomkiem był święty Franciszek, założyciel zakonu Franciszkanów, zm. 1226 r., a potomek tegoż Ropalda w 15 stopniu, Frediani, osiedlił się w Polsce i należał do dzierżawy żup solnych wielickich. Frediani miał wypożyczyć sumę skarbowi litewskiemu na zapłatę wojska 1659 i 1661 r. i w nagrodę tej jego przysługi, jego synowcom, Scypionowi i Janowi-Karolowi, synom Bartłomieja, nadany został indygenat 1673 r., za-

twierdzony 1676 r.; był i trzeci syn Bartłomieja, Wawrzyniec, ten jednak miał się przenieść do Włoch. Marek-Antoni sekretarz królewski 1670 r., żonaty z Katarzyną-Anną z Kleinpoltów.

Pucyni-Scypion, elektor 1674 r. z pow. wiłkomierskiego, następnie chorąży wiłkomierski, miał pięciu synów: Antoniego, Franciszkanina, zm. 1710 r.; Tomasza, kanonika w Luce, we Włoszech; Dominika-Aleksandra, rektora Jezuitów w Nieświerzu, spowiednika w Rzymie, zm. 1751 r.; Jana-Franciszka i Krzysztofa; po Janie-Franciszku, wojskim wiłkomierskim, łowczym czerniechowskim, elektorze 1733 r. z wojew. ruskiego, z Ewy Kucieńskiej, starościanki kruszwickiej, synowie, Scypion i Karol.

Krzysztof, dziedzic dóbr Soły i Towiany, podstoli wiłkomierski, podpisał elekcyę 1733 r. z pow. wiłkomierskim i z niewiadomej żony pozostawił trzech synów: Franciszka, Michała-Tadeusza i Marcina.

Franciszek, surogator ziemski pow. wiłkomierskiego, elektor 1764 r., wojski 1768 r., pisarz ziemski 1772—1781 r., chorąży 1788 r., a podkomorzy wiłkomierski 1791 r., z Anny Pietkiewiczówny pozostawił córkę Elżbietę za Tadeuszem Piotuchem-Kublickim, komisarzem cywilno-wojskowym 1795 r., i synów: Heronima, Benedykta, Ignacego, starostę wiłkomierskiego 1788 r. i Józefa, podstolego wiłkomierskiego, 1789 r. komisarza do zbierania ofiar. Benedykt, marszałek zawilejski, sekretarz Targowicy 1793 r., był żonatym z Karoliną Gorską, podstarościanką rosieńską.

Heronim, dziedzic dóbr Soły, żonaty z Gertrudą Sacken, miał syna Lucyana, ur. 1818 r., dziedzica dóbr Soły i Świadość, wylegitymowanego w Cesarstwie 1840 r., zapisanego do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Lucyan miał trzy żony: Maryę Łopacińską, Ludwikę Ledóchowską, córkę Hilarego, i Elżbietę Monday; z 1-ej żony córki: Stefania za Edwardem hr. Platerem, z 2-iej żony córki, Anna, żona Stanisława Minejki, Teresa i syn Franciszek ur. 1853 r., z 3-iej żony syn Jan ur. 1869 r. i córki, Ludwika i Jadwiga.

Michał-Tadeusz, drugi syn podstolego Krzysztofa, surogator grodzki pow. wiłkomierskiego 1761 r., starosta parnawski, podkomorzy wiłkomierski 1772—1788 r., vice-marszałek Trybunału litewskiego 1760 r., stronnik Czartoryskich, dziedzic dóbr Nidoki i Żmujdki; on to 1760 r. przyjaciela Radziwiłłów, Wołodkiewicza, popełniającego gwałty na Trybunałach, kazał śmiercią ukarać; z żony N. Tadwenówny jego syn Józef, major 1772 r., generał wojsk litewskich, z żony Konstancyi Szadurskiej miał córki, Dorotę za Józefem Łopacińskim, marszałkiem drysieńskim, i Felicyannę za Wacławem hr. Platerem.

Maryan, ostatni syn podstolego Krzysztofa, dziedzic dóbr Soły i Towiany, pisarz skarbowy litewski 1759 r., starosta wiłkomierski 1771—1781 r., z Aleksandry, córki Benedykta Tyzenhauza, starosty szmeltyńskiego, pozostawił synów, Benedykta-Beniamina, dziedzica dóbr Towiany, męża zacnego i zasłużonego krajowi, szambelana królewskiego i posła na sejm 1776 r. i czteroletni, pisarza wielkiego litewskiego 1784—1794 roku, starostę pińskiego i wiłkomierskiego, członka Rady Nieustającej 1771 roku

i członka Rządu Najwyższego Litewskiego w powstaniu 1794 r., ożenionego z Maryą ks. Radziwiłłówną, wojewodzianką wileńską, i Ignacego, starostę wiłkomierskiego 1791 r., pisarza skarbowego litewskiego 1793 r., ożenionego z N. Billewiczówną (Metr. Kor., Conv. Vars., Sigil., Ks. Gr. Nowokorczyńskie).

MORYNO h. MORA. Franciszek otrzymał nobilitacyę 1790 r., a przysięgę na wierność składał 1791 r. (Kancl., Sigil.).

MORYNOWICZ. Józef, podporucznik wojsk polskich 1820 r., podporucznik inwalidów w wojsku rosyjskiem w 1832 r., otrzymał prawa nowego szlachectwa w Królestwie 1837 r.; jego synowie, Leon w 1849 r. i Feliks w 1872 r., podoficerowie w wojsku rosyjskiem, wylegitymowani w Królestwie.

MORYSON v. MURYSON h. MURYSON. Herb — w polu srebrnem trzy głowy murzyńskie, dwie i jedna, z przepaską srebrną koło skroni; nad hełmem w koronie trzy pióra strusie.

Jakób, syn Jana i Agnieszki Bisset, rodem z Anglii, osiadł w Polsce, i miał dwóch synów: Aleksandra i Wilhelma, porucznika 1673 r., następnie kapitana wojsk królewskich, którzy w nagrodę zasług wojennych otrzymali 1676 r. indygenat.

Aleksander, towarzysz wojsk koronnych 1680 r., zaślubił Aleksandrę Zabokrzycką, cześnikównę bracławską, i z niej pozostawił synów: Aleksandra, Franciszka, Stanisława i Jana.

Jan, patron Trybunału lubelskiego 1715 r., pisarz grodzki 1717 r., miecznik 1724 r. nowogrodzki, a ostatnio bracławski, z żony Franciszki Potępskiej, wojszczanki trembowelskiej, miał synów, Antoniego, żonatego z Maryanną Karśnicką, i Józefa, który w 1761 r. sprzedał dobra Trzeskowice, Zupcewice i Zarudzie (Ks. Gr. Radomskie); Józef, chorąży 1765 r., porucznik 1777 r., następnie 1786 r. rotmistrz wojsk koronnych, w 1789 r. był szambelanem królewskim i budowniczym inflanckim.

Anna, żona Andrzeja Janickiego, pisarza i sędziego ziemskiego lwowskiego 1760 r. Michał, żonaty z Różą Benisławską, podkomorzanką inflancką, regent 1771 r., następnie 1775 r. skarbnik inflancki, został kawalerem orderu św. Stanisława 1789 r. Antoni, krajczy inflancki 1791 r. N., żona Onufrego Benisławskiego, podsędka lucyńskiego 1800 r. Michał, marszałek szlachty pow. lucyńskiego 1813 roku, ożeniony z Zofią Benisławską. (Wyr. i Zap. Tryb. Lubel., Metr. Kor., Sigil., Kancl.).

MORZE h. GRZYMAŁA. Rodzina podlaska, biorąca swe nazwisko od wsi Morze, w pow. bielskim. Wieś ta powstała na początku XVI wieku w czasie kolonizacyi puszczy bielskiej, przez drobną szlachtę z innych województw przybyłą, i przez ludzi wolnych ze wsi królewskich nadawanych *szlachcie, gdy ci nie chcieli pozostawać pod nowymi dziedzicami*

(Jabłonowski „Podlasie“ część 2-ga). Od nazwisk i przezwisk zwykle w liczbie mnogiej, lub w formie przymiotnikowej kolonistów powstawały nazwy wsi przez nich zakładanych.

Właściwym herbem rodziny Morze jest herb Grzymała, i takowy podała za swój przy legitymacyi w Galicyi w 1782 r. w sądzie ziemskim halickim. Herb Morykoni, który podali za swój Morzowie przy legitymacyi w gub. grodzieńskiej w 1841 r. i w Królestwie Polskiem w 1847 r. nie jest właściwym herbem tej rodziny. Omyłka ta, przy braku tradycyi, powstała ztąd, że w herbarzu Niesieckiego rodzina Morze podana jest bez herbu, a bezpośrednio po rodzinie Morykoni, podobnej z brzmienia nazwiska.

Pierwszym z tej rodziny wymienionym w aktach jest Jakób, występujący 1543 r., po którym synowie: Aleksy, Marek i Mateusz, dziedzice wsi Morze 1581 r. Teodor we wsi Morze, w pow. ostrożany 1576 r. W 1580 r. Jan ze wsi Morze daje z cześnikami swymi z 10 włók ziemskich 10 złotych polskich podatku gruntowego. Piotr, prokurator lubelski 1585 r.

Już na początku XVII wieku Roman, właściciel części wsi Morze-Mazury zwanej, miał synów: Bartłomieja, Jana, Łukasza i Szymona. Z nich Jan przeniósł się w przemyślskie, i w 1615 r. nabył część wsi Kulczyce, a w 1616 r. prowadził sprawy wdów Zofii Kopyczyńskiej i Elżbiety Tarnowskiej. W 1619 r. Jan kupił od Konstantego Korniakta za 2000 złp. wieś Horysławice. Jan, żonaty z Jadwigą Buchowską, zmarł bezdzietnie w 1621 r. a spadek po nim wzięli jego bracia stryjeczni: Łukasz, Bartłomiej, Andrzej i Marcin, synowie Jana i Zofii Orłowskiej, i Jan, syn Szymona, Morzowie. Synem jednego z nich był Samuel, ur. około 1620 r., wymieniony w 1648 r. w spisie szlachty ziemi przemyślskiej, żonaty według jednych z Dorotą Zawiszanką (Akta legitymacyjne galicyjskie, znajdujące się w Wydziale krajowym we Lwowie) według drugich źródeł z Dorotą Krępską (Ks. Gr. Halickie). Od niego udowodnili pochodzenie swoje szlacheckie Morzowie przy legitymacyi szlacheckiej w Galicyi w 1782 r. z herbem Grzymała.

Józef, syn Samuela, ur. około 1660 roku, właściciel Przerośli, w pow. nadwornańskim, i części wsi Staruni, w pow. bohorodczańskim, żonaty z Maryanną Wojnianką, miał córki, Krystynę zamężną Janowę Hołyńską, Annę zamężną Stefanowę Zapłatyńską, i synów: Andrzeja, Aleksandra, żonatego z Anną Hołyńską, Stanisława, żonatego z Aleksandrą Michałowską, Mikołaja i Antoniego; z nich Aleksander otrzymał od ojca część wsi Staruni 1713 r.

Andrzej, Stanisław, Antoni i Mikołaj, synowie Józefa i Maryanny Wojnianki, umawiali się w sprawie spadku po rodzicach w 1735 r. i z nich Stanisław w 1735 r., zaś Antoni w 1750 r. odstąpili swe części w Przerośli bratu Andrzejowi, i Antoni pozostawił synów, Michała i Mikołaja, którzy w 1760 r. procesowali się z Mikołajem Grabowieckim. Synem jednego z nich był zapewne Bartłomiej, żonaty z Zofią Ossowską, wylegitymowany w Galicyi Zachodniej w 1800 r., którego syn Antoni, żonaty z Maryanną Żurowską, był właścicielem dóbr Ruda Kościelna, w pow. opatowskim w 1812 r.

Andrzej, ur. około 1690 r., żonaty z Teresą Skinderówną, pozostawił córki, Konstancyę, z pierwszego męża Gomolińską, z drugiego Pawłowską, właścicielkę po mężu Grudzielca i Szczypiorna, w Wielkopolsce, i Maryannę, żonę Jana Dobrzańskiego, cześnika latyczowskiego, i syna Dominika, ur. około 1730 r., żonatego z Magdaleną z Jastrzębskich, 1v. Ambroziewiczową (Ks. Gr. Halickie).

Dominik, wylegitymowany ze staropolskiego szlachectwa z herbem Grzymała w halickim sądzie ziemskim 1782 r., z powyższej żony miał synów, Józefa-*Antoniego*-Józefata i Walentego-Aloizego-Macieja, ur. w marcu 1778 r. w par. Nadworna, po którym z Maryanny Kniehynickiej syn Maciej-Józef, ur. 1812 roku w Grabowcu, par. Bohorodczany, legitymował się w Galicyi w 1830 r. z herbem Grzymała i potomkowie jego zapewne dotąd tam zamieszkują. Józef-*Antoni*-Józefat, starszy syn Dominika, ur. 24 maja 1775 r. w par. Nadworna, wzięty w młodym wieku na wychowanie przez ciotkę Pawłowską do Grudzielca, pozostał w Wielkopolsce nazawsze; w 1804 roku ożenił się w par. Skalmierzyce z Kordulą Trzebińską, córką Walentego i Zofii z Brodnickich, właścicieli Drzeczkowa, a po jej śmierci zaślubił Honoratę Suchocką; był właścicielem Bronowa, pod Pleszowem, w W. Ks. Poznańskiem, gdzie zmarł w 1836 r., pozostawiwszy z 1-ej żony Korduli Trzebińskiej córki: Pulcheryę, Apolonię, Joannę i synów: Ildefonsa, Józefa i Ludwika.

Józef, ur. 1816 r. w Bronowie, był posesorem w Ochli, w W. Ks. Poznańskiem; żonaty 1v. z Józefą Baranowską, 2v. z Teodozyą Nieżychowską, miał z pierwszej żony syna Ignacego-Andrzeja, ur. 1840 r. w Ochli, par. Wyganów, agronoma, zmarłego we Włocławku 1900 r., po którym z Kazimiery Maciejowskiej, córki Kazimierza i Maryi z Czarnomskich, zaślubionej w par. Mazew 1874 r., córka Zofia za Janem Kalinowskim, i trzech synów: 1) Zygmunt, ur. 1875 roku w Szońcu, gub. płocka, par. Lutocin, agronom, zamieszkały w Trzebieni, gub. radomskiej, żonaty z Józefą Zielińską, herbu Ciołek, córką Stanisława i Zofii z Golczów (ślub w par. Ciążeń 1905 r.), z której córka Janina-Zofia ur. 1911 roku w par. Magnuszew; 2) Józef-Wiktor, ur. w Szońcu 1879 r., inżynier, vicedyrektor cukrowni Głobino, w gub. połtawskiej; 3) Mieczysław-Franciszek, ur. w par. Skiwilno 1882 r., technik zamieszkały w Warszawie.

Ildefons, starszy syn wyżej wymienionego Józefa-Antoniego-Józefata, ur. około 1810 r. w Bronowie, miał synów, Antoniego i Tadeusza i córkę Maryę Koźmińską; z nich Antoni miał syna Bolesława i córki, Zoflę Zieleniewską i Stefanię Wiesową (Ks. Gr. Przemyślskie, Ks. Gr. Halickie, Akta legitymacyjne Wydziału Krajowego we Lwowie, Zbiory mecenasa St. Kozłowskiego).

Oprócz powyższych. Gabryel, dziedzic wsi Morze 1612 r., miał syna Trohima (Trojana), po którym syn Teodor (Chwedor) pozostawił syna Jakóba, dziedzica wsi Morze, którego syn Tomasz legitymował się w Trybunale lubelskim 1717 r., a w 1733 r. podpisał elekcyę z wojew. podlaskiem.

Bartłomiej, syn Jana, dziedzic wsi Morze-Mazury i Dąbrówki, podwojewodzy liwski, elektor 1648 roku z ziemi liwskiej, podstarosta i sędzia grodzki liwski 1650 r., zaślubił Jadwigę Dąbrowską i z niej miał synów, Adryana i Ludwika; po Ludwiku, dziedzicu Dąbrówki Starej, komorniku granicznym liwskim, z żony Zuzanny Suffczyńskiej synowie, Antoni, Stanisław, komornik graniczny liwski 1714 r., i Stefan.

Stefan, dziedzic Chojeczna, Jagodnego, Niwki i Dąbrówki 1716 r., zaślubił Maryannę Tomaszewską i z niej pozostawił syna Antoniego, który w 1765 r. sprzedał części Dąbrówki Starej, i z żony Teodozyi Gałeckiej miał syna Ignacego, ur. 1763 r. w par. Jagodne, i po którym z Apolonii Boguszewskiej syn Stanisław, ur. 1801 r. w par. Jagodne, mylnie wylegitymowany w Królestwie 1841 r. z herbem Morykoni.

Adryan, starszy syn Bartłomieja, sędziego grodzkiego liwskiego, dziedzic wsi Morze 1672 r., miał dwóch synów, Jana i Stanisława, i po Stanisławie syn Szymon.

Szymon nabył 1740 r. części Jagodne-Chojeczno, w grodzie liwskim, i z żony Zuzanny Rozbickiej pozostawił dwóch synów, Karola i Stefana, ur. 1761 r. w par. Oleksinie, wylegitymowanego w Galicyi 1803 r.

Karol, ur. 1763 r. w par. Oleksinie, dziedzic części Dąbrówki, wylegitymowany w Galicyi 1803 r.

Jan, starszy syn Adryana, dziedzic wsi Morze 1702 r., zaślubił Antoninę Ługowską i z niej pozostawił synów, Jacka i Józefa, dziedziców części Dąbrówki; po Jacku z żony Maryanny N. syn Adam-Floryan, ur. 1784 r. w par. Niwki, legitymował się w Galicyi Zachodniej 1808 r.

Adam i Piotr, elektorowie 1632 r. z wojew. podlaskiego, i z nich Adam pozostawił synów: Jakóba, Jana i Wojciecha. Jan-Krzysztof, elektor 1648 r. z pow. kowieńskiego. Po Wawrzyńcu synowie, Antoni i Józef 1694 r. Dwóch Tomaszów 1733 r. z wojew. podlaskiem i Bartłomiej 1764 r. z wojew. sieradzkiem podpisali elekcye (Metr. Kor., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Ks. Gr. Liwskie, Quaterniones, Akta po-Galicyjskie).

MORZE h. MORYKONI. Niektórzy z rodziny Morze, herbu Grzymała, mylnie wylegitymowali się z herbem Morykoni, a mianowicie Stanisław, dziedzic części wsi Jagodne, w pow. stanisławowskim, wylegitymowany w Królestwie 1841 roku, syn Ignacego i Apolonii Boguszewskiej.

Jan z synem Wincentym-Anastazym, Aloizy z synami, Mikołajem i Ludwikiem i Antoni z synami, Marcinem i Andrzejem, jak również synowie Mikołaja: Józef, Franciszek i Jan, i syn Andrzeja, Franciszek, ten ostatni wniesiony także do ksiąg szlacheckich gub. podolskiej w 1848 roku; Wojciech, syn Aloizego, z synem Wincentym 1848 roku, oraz Franciszek, syn Andrzeja, z synami, Stanisławem i Janem 1850 roku wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty okręgu białostockiego. Byli oni właścicielami cząstkowymi wsi Morze, odziedziczonej po przodkach i w części odkupionej od Skrzypkowskich, Kossowskich i Kłopotowskich.

Jan, Aloizy i Antoni byli synami Kacpra, wnukami Jakóba, wprowadzonego z bratem swym Janem w 1693 r. do dóbr Morze, odziedziczonych po ojcu ich Adamie, synie Stefana, współwłaściciela Morze-Mazury w 1655 r. (Akta Departamentu Heroldyi w Petersburgu, Księgi Grodzkie i Ziemskie Bielskie w Archiwum Wileńskiem, Księgi metryczne par. Ostrożany).

MORZKOWSKI h. MORYKONI. Wojciech wspólnie z żoną Agnieszką Jarocką nabyli 1755 r. części gruntów Hoszczy; Szymon, ich syn, ochrzczony 1751 r. w par. Hoszczy, legitymował się w Galicyi Zachodniej 1808 r. (Akta po-Galicyjskie).

MORZKOWSKI h. ŚLEPOWRON. Na Podlasiu, pisano ich także, lecz mylnie, Morszkowski; wzięli nazwisko od wsi Morzków, w ziemi drohickiej. Andrzej, Paweł, Sebastyan i Stanisław 1544 r., i z nich Andrzej miał syna Andrzeja 1590 r. Bartłomiej, dziedzic Morszkowa 1582 r., pozostawił syna Stanisława, dziedzica Morszkowa i Tchorzowicy 1622 r. Jan, Piotr, Mikolaj i Tomasz, synowie Mikołaja, dziedzice Morszkowa 1594 r.

Piotr, uczony socyanin, pastor zboru czarkowskiego, profesor szkół w Rakowie, um. 1640 r. Adam i Tomasz przywróceni do czci 1649 roku, i z nich jeden popadł w niewolę kozacką pod Żółtemi Wodami. Stanisław, sędzia ziemski stężycki 1654 roku. Kazimierz, syn Wojciecha, 1654 r. Wojciech ustąpił 1654 r. Żeleźniki synowi swemu Bartłomiejowi. Stefan, rotmistrz pancerny, dzielny wojownik, walczył pod Czarnieckim w Danii i w Prusach 1658 r. Michał, rotmistrz wojsk koronnych 1659 roku. Paweł *Petera*, starosta niżyński 1667 r. Tomasz, syn Jana, 1667 r. Andrzej, podstarosta drohicki 1688 r. Wiktoryn z wojew. podlaskiem podpisał elekcyę 1697 roku.

Jan, opat strygowski, proboszcz i oficyał sandecki 1717 r. Andrzej, cześnik podlaski 1719 r., starosta sielecki 1748 r. Franciszek podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. podlaskiem. Marcin, chorąży pancerny, z żony Ludwiki Sielskiej miał synów, Antoniego i Mikołaja 1734 r.

Antoni, v. Antoni-Stanisław, towarzysz chorągwi pancernej 1741 r., burgrabia wieluński, ustąpił 1753 r. części wsi Sokule bratu Mikołajowi; pisarz grodzki wieluński, zawiązał w 1764 r. konfederacyę w ziemi wieluńskiej na rzecz Konfederacyi barskiej; elektor 1764 roku z ziemi wieluńskiej, podstarosta grodzki, a ostatnio sędzia ziemski wieluński 1768 roku, z żony Teresy N. pozostawił synów, Ignacego i Stanisława, burgrabiego grodzkiego łęczyckiego 1776 roku.

Ignacy, dziedzic dóbr Prusieck, wylegitymowany w Królestwie 1837 r., po którym z Anny Męcińskiej, starościanki wieluńskiej, córki: Ludwika Myszkowska, Izabela Paciorkowska, Humbella, ksieni Kanoniczek w Warszawie 1871 r., Emma, Wizytka w Warszawie, i syn Józef, dziedzic dóbr Prusieck, po którym z żony Ksawery Bystrzonowskiej córka Bronisława

za Uzłowskim, doktorem w Warszawie, i syn Ignacy, dziedzic wsi Wola Prusiecka, ożeniony z Heleną Trzaskowską, z której potomstwo.

Mikołaj, drugi syn Marcina i Sielskiej, dziedzic części Sokule 1754 r., oraz dóbr Sławoszew i Garwolin 1770 r., żonaty z Maryanną Ciechomską, której w 1756 r. zapisał dożywocie; burgrabia grodzki sochaczewski 1778 r., pozostawił sześciu synów: Augusta, Franciszka, Józefa, Stanisława, Tomasza i Władysława.

August, dziedzic dóbr Rybienko, wylegitymowany w Królestwie 1837 r., z żony Laury Wąsowiczówny pozostawił synów: Józefa, Władysława, Maurycego i Michała, autora i poetę, żonatego z Waleryą Metelską, znaną powieściopisarką.

Franciszek, szambelan Stanisława Augusta 1790 r., następnie marszałek gub. kijowskiej, zaślubił Joannę Żochowską i z niej miał córkę Joannę za Teodorem Bóbr-Piotrowickim 1826 r.

Józef v. Józef-Ignacy, subdelegat wieluński 1778 r., sędzia grodzki drohicki 1780 r., burgrabia wieluński 1785 r., komisarz boni ordinis i kawaler orderu św. Stanisława 1790 r.

Stanisław, regent szadkowski 1780 r., marszałek konfederacyi barskiej w wojew. płockiem 1769 r., regent ziemski sochaczewski 1781 roku, ostatnio stolnik brzeziński 1782 r.

Tomasz, komornik ziemski drohicki 1776 r., zaślubił Franciszkę Jerzmanowską i z niej pozostawił synów, Józefa, dziedzica dóbr Brzyzie, i Hipolita, wylegitymowanych w Królestwie 1839 r.

Władysław, ostatni syn Mikołaja i Ciechomskiej, dziedzic dóbr Krągi, w pow. pułtuskim, wylegitymowany w Królestwie 1837 r.

Oprócz powyższych. Andrzej i Jakób, elektorowie 1733 r. z wojew. kijowskiego. Michał, pisarz grodzki podolski 1739 r. Michał, syn Wojciecha, burgrabia drohicki, nabył 1766 r. części Bujały, Mikosze i Gałki. Józef, geometra królewski, dostał 1775 r. prawem emfiteutycznem na lat 50 królewszczyzny Bednarzówkę, Miłków i inne. Józef, chorąży podlaski 1778—1793 r., starosta żytomierski 1794 r. Józef, podstarosta żytomierski 1778—1793 r. Michał wylegitymowany w Galicyi 1782 roku. Ludwik, szambelan Stanisława Augusta 1786 r. Helena, żona Antoniego Gostyńskiego, regenta grodzkiego nowokorczyńskiego 1790 r. Franciszek, regent i susceptant żytomierski 1793 r. Ignacy żonaty z Anną Męcińską, starościanką wieluńską 1799 r.

Jan Kanty i Józef, radcy departamentu siedleckiego 1813 r. Józefina, żona Karola ks. Jabłonowskiego, dziedzica dóbr Ostrogskich 1813 roku. Helena, żona Adama Karnkowskiego, podkomorzyca królewskiego 1820 r. Władysław żonaty z N. hr. Gurowską 1860 r. (Metr. Litew., Wyr. i Zap. Tryb. Lubel., Conv. i Don. Vars., Ks. Gr. Sochaczewskie, Czerskie i Brzeskie, Sigil., Kancl.).

MORZKOWSKI h. WŁASNEGO. Herb — na tarczy koloru niewiadomego dwa gryfy stojące z mieczami w prawej łapie, ku sobie

zwróceni; w koronie nad tarczą pół gryfa z mieczem w lewej łapie (Wittyg).

Andrzej, szlachcic węgierski, towarzysz roty husarskiej wojska koronnego, otrzymał indygenat 1685 roku (Vol. Leg.). N., starosta tarczyński 1754 roku.

MORZYCKI h. BRÓG. Bartosz, urzędnik Przyjemskiego, w Chełmińskiem 1571 r. (Wittyg).

MORZYCKI h. MORA. Senator w rodzinie, Krzesław, kasztelan kowalski 1443 r.

Wzięli nazwisko od wsi Morzyce, na Kujawach. Jan z Morzyc żonaty z Anną 1432 r. Krzesław, podstoli kujawski 1434 r., podpisał 1434 r. z inną szlachtą kujawską zapewnienie wyniesienia na tron jednego z synów Jagiełły; kasztelan kowalski 1443 r., miał synów, Mikołaja, sędziego grodzkiego brzeskiego 1446 r., i Stanisława. Jakób, pisarz grodzki brzeski 1477 roku.

Łukasz nabył 1547 r. wójtostwo wsi Suchy-las. Jakób i Marcin, synowie Jakóba, i z nich Marcin zapisał dożywocie żonie Annie Osińskiej. Marcin, Wojciech, żonaty z Anną Łącką, Stanisław, Mikołaj, Wawrzyniec, Wacław i Jerzy, synowie Marcina v. Marka, 1565 r. Andrzej, posesor wójtostwa augustowskiego 1576 r. Jan i Maciej, synowie Jana, 1581 r. Michał, Stanisław, Sylwester i Wacław, synowie Piotra, 1584 r. Stanisław, syn Jakóba, otrzymał 1590 r. wójtostwo w Lubostynie. Jan, syn Tomasza, 1595 r. Po Piotrze córka Elżbieta Sulkowska 1597 r.

Maciej, syn Marcina, 1601 r. Stanisław, Jan i Wojciech, synowie Sylwestra 1603 r. Jakób, syn Jana, zapisał 1609 r. dożywocie Zofii Broniewskiej; Bartłomiej, syn Stanisława, 1614 r. Jakób i Łukasz, synowie Wojciecha, 1619 r., i z nich Jakób, burgrabia grodzki przedecki 1638 roku. Marcin, opat Benedyktynów w Trokach 1637 r. Wacław, elektor 1648 roku z wojew. brzesko-kujawskiego. Marcin, syn Ludwika i Maryanny Jarnowskiej, 1692 r. Ludwik z wojew. łęczyckiem i Piotr z wojew. brzesko-kujawskiem podpisali elekcyę 1697 r.

Wojciech, syn Jana, 1709 r. Jacek-Ludwik z Morzyc, subdelegat grodzki krakowski 1725 r., elektor 1733 r. z wojew. sieradzkiego. Łukasz z wojew. brzesko-kujawskim i N., sędzia kapturowy inowrocławski, z wojew. inowrocławskiem podpisali elekcyę 1733 r. Anna, żona Ludwika Mękarskiego, cześnika kowalskiego 1738 r. Teresa, żona Kazimierza Mchowskiego 1740 r. Antoni, skarbnik kruszwicki 1744 roku. Maryanna, żona Józefa Bardzińskiego 1764 r. Mikołaj, burgrabia grodzki brzeski 1768 r. Antoni, miecznik bydgoski 1770 r.

Klementyna, żona Karola Kozakowskiego, sędziego wiłkomierskiego 1825 roku. Józef, sędzia pokoju brzeskiego, i Antoni, asesor Trybunału w Płocku 1830 r. Wincenty, podporucznik w powstaniu 1831 roku, następnie

emigrant we Francyi. Michał, syn Eliasza, deputat szlachty pow. oszmiańskiego 1840 r. Marceli, sędzia pokoju kowalski 1841 r. Apolinary, dóbr Poniejew, Karol, dóbr Czernikówko, i Maksymilian, dóbr Morzyce, dziedzice 1858 r., w Królestwie Polskiem.

Po Ludwiku, dziedzicu dóbr Boguszki 1715 roku, syn Maciej miał syna Antoniego, po którym synowie: 1) Paweł, żonaty z Anną Wolską, pozostawił synów: Michała, Franciszka i Maksymiliana, wylegitymowanych w Królestwie 1843 r.; 2) Jan z żony Rozalii Umińskiej miał synów, Juliana i Stanisława, wylegitymowanych w Królestwie 1845 r.

Tomasz z Anny Gogolińskiej miał synów, Nikodema i Piotra; Nikodem, dziedzic dóbr Witowice 1715 r., z żony Felicyanny Osińskiej miał syna Krzysztofa (Chryzostoma), po którym z Anny Nieszczewskiej synowie: Franciszek i Tomasz, księża, i Maciej; po Macieju, pisarzu grodzkim 1779 r., skarbniku brzeskim-kujawskim 1788 r., z żony Heleny Mniewskiej, podstolanki przedeckiej, synowie: 1) Marcin, dziedzic dóbr Nowawieś, w pow. kujawskim, wylegitymowany w Królestwie 1838 r. 2) Jan zaślubił Ksawerę Nagórską i z niej pozostawił synów, Romualda i Józefa, wylegitymowanych w Królestwie 1843 roku.

Piotr, drugi syn Tomasza i Gogolińskiej, zaślubił Izabelę Słucką i z niej pozostawił córki, Katarzynę, żonę Jarnowskiego, Magdalenę i synów, Felicyana i Łukasza; po Łukaszu z Krystyny Tulibowskiej syn Teodor żonaty z Brygidą Dąbrowską, której w 1790 r. zapisał dożywocie.

Po Rochu, elektorze 1733 r. z wojew. inowrocławskiego, dziedzicu dóbr Witowiczki 1740 r. (Akta Radziejowskie), z Eleonory Niemojewskiej syn Kazimierz zw. *Zawisza*, wojski radziejowski 1788 roku, z żony Martyny Kamińskiej pozostawił synów: Bogumiła, Feliksa, Kazimierza i Szymona; po Bogumile, burgrabim brzesko-kujawskim 1786 r., z żony Maryanny Boruckiej synowie, Antoni, dziedzic dóbr Ruszkowa, w pow. kujawskim, i Hubert, dziedzic dóbr Czernikówka, w pow. lipnoskim, wylegitymowani w Królestwie 1837 roku; Kazimierza z Justyny Morawskiej syn Marceli, dziedzic dóbr Kąty, w pow. kujawskim, wylegitymowany w Królestwie 1842 roku.

Kazimierz, syn Andrzeja, dziedzic dóbr Morzyce 1727 roku, z żony Petroneli Mirosławskiej miał synów, Andrzeja i Piotra; Andrzej zw. *Zawisza*, elektor 1733 r. z wojew. inowrocławskiego, miecznik bydgoski 1754 r., pozostawił córki: Wiktoryę, Salomeę, Weronikę i syna Piotra, podwojewodzego 1776 r., podstarostę 1779 r., łowczego 1787 r., cześnika 1788 r. brzesko-kujawskiego, chorążego przedeckiego i komisarza do zbierania ofiar 1789 r., kawalera orderu św. Stanisława 1791 r., po którym synowie, Piotr i Wawrzyniec.

Piotr, drugi syn Kazimierza, miał syna Józefa, po którym z Krystyny Komierowskiej, starościanki tyczyńskiej, syn Piotr, dziedzic wsi Morzyce, w pow. kujawskim, wylegitymowany w Królestwie 1838 r. (Metr. Kor., Ks. Gr. Brzeskie i Przedeckie, Zap. i Wyr. Tryb. Piotr. i Lubel., Sigil., Kancl.).

MOSAKOWICZ. Jan, syn Marcina, otrzymał 1556 r. przywilej na budowę młyna na rz. Homolow (Metr. Kor.).

MOSAKOWSKI. Patrz MOSSAKOWSKI.

MOSALSKI v. MOSSALSKI h. OSTOJA. Niektórych z książąt Masalskich, herbu Masalski, zowie Kojałowicz Mossalski i daje im herb Ostoja; była jednak rodzina tego nazwiska na Litwie, i bardzo prawdopodobnie ci Mosalscy, szlachta, wzięli z czasem nazwisko i herb książąt Masalskich.

Aleksander, marszałek pow. kowieńskiego 1623 r. Jerzy-Mikołaj, starosta augustowski, podpisał elekcyę 1669 r. z ziemią bielską jako Mikołaj, a 1674 r. jako Jerzy-Mikołaj; jego syn Piotr był elektorem 1697 r. z wojew. trockiego. Aleksander, cześnik trocki, podpisał elekcyę 1733 roku z wojew. trockiem (Conv. Vars., Sigil., Ks. Gr. Czerskie, Vol. Leg.).

MOSALSKI h. WŁASNEGO. Herb — na tarczy koloru niewiadomego półksiężyc rogami w górę; nad nim strzała, rozdarta u dołu, przekrzyżowana u góry (Wittyg).

Jerzy, podstarosta wołkowyski 1616 r.

MOSCH v. MOSZ h. MOSCH. Herb—w polu niebieskiem gwiazda złota większa, pod którą trzy mniejsze, z nich środkowa niżej od bocznych położona; na tarczy dwa hełmy, na każdym skrzydło orle, te skrzydła barkami ku sobie zwrócone, na prawem jedna większa, na lewem trzy złote gwiazdy, dwie i jedna.

Ten herb wraz z szlachectwem otrzymał w 1855 roku Karol, viceprezydent namiestnikostwa w Galicyi 1764 r.; jego synowie: Ferdynand, Zenon i Antoni 1856 r.

MOŚCIBRODZKI v. MOSZCZYBRODZKI h. JASTRZĘBIEC. Piszą się od wsi Mościbrody, w pow. siedleckim, i pierwotnie pisali się Maszczybrodzki. Barbara była za Mikołajem Bakierskim 1580 r. Stefan, dziedzic dóbr Gołąbek 1695 r. N., rotmistrz wojsk koronnych 1700 r. (Wyr. Tryb. Lubel.). Maryanna, żona Andrzeja Łaskiego 1759 r. Tekla, żona Ludwika Chromińskiego 1810 r.

Franciszek, syn Adama, Maszczybrodzki sprzedał 1768 roku części dóbr Wyczółki; z żony Maryanny Skolimowskiej jego synowie: Maciej 1763 r., Andrzej 1765 r., Piotr 1768 r., Kazimierz 1777 r., Paweł 1778 r. ochrzczeni w par. Hadynow jako Mościbrodzcy, legitymowali się w Galicyi Zachodniej 1804 r. (Akta po-Galicyjskie).

MOŚCIC v. MOSTIC h. OSTOJA. Jedna ze znakomitszych rodzin wielkopolskich za piastowskich czasów, pisała się z Wielkiego Kozmina, a także od dóbr z Chocenia, z Malego Ściborza i Kozmina; bardzo być nawet może, że ci Mościce, których miano jest właściwie zmienionem imie-

niem słowiańskiem Mościsław, byli zasadniczą rodziną w rodzie Ostojów, t. j., że od nich ten ród i herb wzięły początek. Mościc z Wielkiego Koźmina 1250 r.; jego syn dostał za żoną N. Kmita-Sobieńską majątki Rzeszów i Dynów, które jednak jego córka jedynaczka przeniosła w dom Doliwów, a jej potomkowie wzięli nazwisko Rzeszowski. Andrzej Mościc, kasztelan poznański 1343 r. Mościc, wojewoda gniewkowski 1355 r., wojewoda kujawski 1362 r., um. 1365 r. Ścibor, starosta kujawski 1383 r. Mościc v. Mostko ze Stapowa, kasztelan poznański 1401—1422 roku. Mościc z Chocenia 1433 r. Mościc v. Mościsz z Małego Ściborza 1434 r. (Cod. Rzyszcz.). Przedpełko Mościc z Koźmina podpisał traktat z Krzyżakami 1436 r. Marcin żonaty z Małgorzatą z Chocenia 1449 r. Andrzej 1479 r. Wincenty 1489 roku (Ks. Gr. Brzeskie).

Podług Paprockiego ta rodzina zgasła w XVI stoleciu, a jej majątek Choceń przeszedł po kądzieli do Działyńskich. Zdaje się przecież, że niektórzy z Mościców przybrali inne nazwiska od majątków i że od nich pochodzą Mościccy, herbu Ostoja.

MOŚCICKI h. JASTRZĘBIEC. Jakób, służebnik p. Komorowskiego, w Krakowskiem 1576 r. (Wittyg).

MOŚCICKI h. KOŚCIESZA. Maciej i Walenty opłacali pobór ze wsi Gołasze-Mościska, w wojew. podlaskiem 1581 r. (Ks. poborowe).

MOŚCICKI h. ŁODZIA. Józef z synami, Stanisławem i Piotrem i ich potomstwem, Dawid z synami, Andrzejem i Franciszkiem i ich potomstwem, synowie Antoniego, wnukowie Michała, wylegitymowani w Cesarstwie 1844 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MOŚCICKI h. NOWINA. Jakusz z Mościsk oczyścił się z naganionego szlachectwa na rokach ziemskich w Parczowie 1428 r. (Ks. Ziems. Lubelska).

MOŚCICKI h. OGOŃCZYK. Ambroży świadczył 1612 r. przy wywodzie szlachectwa Mieczkowskiego w grodzie warszawskim (Don. Vars.).

MOŚCICKI h. OSTOJA. Zamieszkiwali na Podlasiu i w Mazowszu, i właściwym herbem tej rodziny jest Ślepowron, i dopiero w późniejszych czasach niektórzy z członków tego rodu przeszli do herbu Ostoja.

Jan, syn Wojciecha, wnuk Wojciecha, prawnuk Mikołaja, dziedzic Mościska-Sokole, i Justyna, córka Grzegorza Mościckiego, żona Pawła Radomyskiego, pozwali 1715 roku Ryszkowskich o części dóbr (Wyr. Tryb. Lubel.).

Andrzej i Sebastyan, synowie Gaspra, wnukowie Jana, nabyli 1679 r. części wsi Mościska od Tomasza Świętochowskiego; Andrzej, zw. *Łoś*, z żony Ewy miał syna Baltazara, po którym syn Piotr, ochrzczony 1734 r. w par. Niegowa, legitymował się w Galicyi Zachodniej 1808 r.

Marcyan, syn Wawrzyńca, sprzedał 1745 r. części Mościsk Józefowi, synowi Wojciecha *Praczka*, Mościckiemu; Stanisław, syn Józefa i Urszuli Grzymalanki, ochrzczony 1739 roku w Niegowie, legitymował się w Galicyi Zachodniej 1803 r.

Andrzej, syn Rocha, wnuk Macieja, nabył 1765 r. części Mościsk; Andrzej z żony Agnieszki miał synów, Stanisława i Wojciecha, ochrzczonych 1766 r. w par. Niegowa, którzy legitymowali się w Galicyi Zachodniej 1803 r.

Paweł *Markowicz*, syn Marcyana i Anny Lipińskiej, dziedzic części Mościska, ustąpił 1785 r. sumę Wincentemu i Katarzynie, synowi i córce Grzegorza Mościckiego i Maryanny Wolińskiej; po Pawle z żony Agnieszki syn Tomasz ochrzczony 1780 r. w Niegowie, legitymował się w Galicyi Zachodniej 1803 r. (Akta po-Galicyjskie).

Antoni, syn Andrzeja, sprzedał 1791 r. części Mościsk-Sokole; jego synowie urodzeni z żony Maryanny, Wojciech ochrzczony 1766 r. w Trzebieszowie, Wawrzyniec, 1771 r. tamże, i Marcin, 1775 r. tamże, legitymowali się w Galicyi 1803 r.

Stanisław, syn Marcina zw. *Golojac*, nabył części dóbr Mościska i Sokole 1732 r.; jego syn Jakób ochrzczony 1710 r. w par. Trzebieszów, z żony Maryanny pozostawił syna Leona-Dyonizego, ochrzczonego 1755 r. w Trzebieszowie, który legitymował się w Galicyi 1804 r.

Andrzej, syn Macieja, nabył 1704 r. części wsi Domaniny-Żyłki; Piotr, syn Andrzeja i Zofii Niewęgłowskiej, ochrzczony 1713 roku w par. Ułan, z żony Maryanny Karwowskiej miał syna Marcina, ochrzczonego 1763 r. w par. Ułan, który legitymował się w Galicyi 1804 r.

Wincenty, syn Wojciecha, nabył 1789 r. w grodzie liwskim części wsi Chojeczno-Cesarze i Sibilaki; Jan Nepomucen, syn Wincentego i Katarzyny Radzikowskiej, ochrzczony 1776 r. w par. Żoliszew, legitymował się w Galicyi 1804 r. (Quaterniones).

MOŚCICKI h. RAWICZ. Sebastyan, syn Józefa, sprzedał 1783 roku części Olszewnicy Tomaszowi Grochowskiemu; Benedykt, syn Sebastyana i Teresy, ochrzczony 1770 r. w Łukowie, legitymował się w Galicyi Zachodniej 1803 r. (Akta po-Galicyjskie).

MOŚCICKI h. ŚLEPOWRON. Przybrali nazwisko od swego dziedzictwa, wsi Mościsk, w północnem Mazowszu; jedna ich gałąź już w XV wieku przesiedliła się na Podlasie, niektórzy przeszli do herbu Ostoja. Marcin i Wojciech 1493 r. Marcin, posesor wójtostwa i młyna w Mościskach 1585 r. Jerzy, Mateusz, Tomasz i Tyburcy, synowie Franciszka, 1583 roku. Adam, Jakób, Paweł i Stanisław, synowie Wojciecha, 1589 r. Jan, syn Mikołaja, dziedzic Mościsk 1593 r. Tomasz zw. *Sokolnik*, syn Macieja, 1596 r. Grzegorz i Jan, synowie Stanisława, 1596 r. Floryan, syn Feliksa, 1598 r. miał syna Floryana, który w 1613 r. sprzedał dobra Golędzinów i pozostawił syna Samuela 1644 r.

Zygmunt, syn Jana, 1603 r. Jan i Mikołaj, synowie Baltazara *Kozaka*, 1609 r. dziedzice Mościsk i Olszewa. Wojciech, syn Macieja, 1613 r. Andrzej, syn Pawła, 1626 r. Sebastyan, syn Stanisława, 1631 r. pozostawił syna Fabiana, który w 1669 r. podpisał elekcyę z ziemią warszawską. Jakób, Jan, Marcin, Piotr, Waleryan i Wawrzyniec, synowie Stanisława, dziedzice Mościsk 1637 r.; po Marcinie syn Adam, elektor 1697 r. z ziemi nurskiej. Marcyan, dziekan warecki, proboszcz ostrołęcki 1650 r. Benedykt, Kazimierz i Wojciech, synowie Wojciecha, 1668 roku. Walenty, syn Jana, elektor 1669 roku z wojew. podlaskiego. Antoni, żonaty z Zofią Rusiecką, był elektorem 1697 r. z wojew. sandomierskiego. Marcyan, syn Jana, ożeniony z Dorotą Laskowską 1696 r.

Dwóch Andrzejów, Grzegorz, trzech Janów, Jan *Jurczyk*, Maciej, trzech Marcinów, Mateusz, Tomasz, Walenty, dwóch Wojciechów i Wawrzyniec z ziemią nurską, Antoni i Marcin z wojew. lubelskiem, Fabian z ziemią warszawską podpisali elekcyę 1697 r.

Wojciech, burgrabia i poseł bielski, i Wojciech, elektorowie 1764 r. z ziemi bielskiej. Kacper i Antoni wylegitymowani w Galicyi 1782 roku. Wojciech, vicegerent brański 1788 r., komornik ziemski bielski 1793 roku. Michał, komornik ziemski bielski 1788 r. Antoni, mierniczy wąsoski 1793 r. Bernard, kapitan i Leon, podporucznik w legionach włoskich 1800 r.

W 1551 r. żyło trzech braci: Michał, Mikołaj i Stefan, dziedziców Tybory-Wólka; po Stefanie pozostali synowie: Jakób, Jan, Michał, Maciej, Piotr, Stanisław i Trojan, dziedzice Gołasze-Mościska, którzy w 1571 roku prowadzili proces o dobra Gołasze-Mościska.

Michał z Mościsk miał syna Wawrzyńca, po którym synowie, Andrzej i Wojciech pokwitowali 1598 r. z sumy stryjów swoich, synów Stefana, i Andrzej pozostawił czterech synów: Jana, Mikołaja, Pawła i Stanisława, z których Paweł miał syna Andrzeja.

Wojciech z Mościsk pozostawił synów, Gaspra i Wawrzyńca, którzy w 1644 roku nabyli części dóbr od Pruszyńskiego; po Gasprze było trzech synów: Jan, Walenty i Paweł, i z nich Jan i Walenty sprzedali 1682 r. części Tybory-Wólki Pantaleonowi Kuleszy.

Jan, dziedzic części Tybory-Wólki, miał synów: Marcina, Stanisława i Wojciecha, i z nich Wojciech pozostawił syna Kazimierza, po którym synowie: Antoni, Anzelm-Onufry, kanonik kijowski, Adalbert i Modest prowadzili 1762 r. proces o dobra Tybory-Wólka.

Mikołaj z Mościsk, trzeci z braci, miał syna Pawła, stolnika podlaskiego 1598 roku, po którym syn Walenty, dziedzic dóbr Mościska-Tybory-Kamionki, deputat na Trybunał koronny 1585 r., pozostawił syna Adama, dziedzica Kamionki 1611 r., po którym córka Zofia za Adamem Rzędkowskim i synowie, Jan i Wojciech.

Jan, dziedzic dóbr Mościska, Gołoszyn i Wólka 1637 r., miał syna Macieja, po którym syn Roch, a tego syn Andrzej pozostawił syna Stanisława, którego syn Paweł z Wiktoryi Żukowskiej miał syna Walentego,

wylegitymowanego w Królestwie 1839 r. Z tej linii: Józef, syn Antoniego, dziedzic wsi Grądy Wielkie, w pow. pułtuskim, wylegitymowany w Królestwie 1837 r.; Wawrzyniec, syn Macieja i Zofii Dąbrowskiej, 1837 r.; Fabian, syn Marcelego i Konstancyi Gąsowskiej, wylegitymowany w Królestwie 1839 r.; Józef, syn Wawrzyńca i Maryanny Janczewskiej, w 1837 r. i Tomasz, syn Franciszka, w 1852 roku wylegitymowani w Królestwie (Metr. Kor., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Don. Vars., Ks. Gr. Czerskie).

MOSCICKI. Bazyli, Tomasz i Onufry, synowie Piotra, zapisani do ksiąg szlachty gub. kijowskiej 1815 roku. Ludwik, syn Franciszka, dziedzic wsi Podegupie 1882 r., w gub. kowieńskiej.

MOŚCIŃSKI h. ŁODZIA. Ma być taż familia co Moszczyński, herbu Łodzia. Jan, poborca inowrocławski 1628 r. Po Janie, dziedzicu dóbr Łążany, syn Krzysztof 1641 r. Jakób z wojew. płockiem i Andrzej z wojew. krakowskiem podpisali elekcyę 1648 r. Andrzej, syn Stanisława, 1673 roku (Akta Warszawskie).

MOSIECKI v. MOSICKI h. ŚLEPOWRON. Na Pomorzu. N., żona Felicyana Tyszkiewicza, zm. 1792 roku.

MOSIEJ v. MOSIEY h. TOPÓR. Czytam też ich z herbem Topacz; na Litwie. Ignacy z synami: Stanisławem, Nikodemem, Franciszkiem i Mateuszem i ich potomstwem, Marcin z synem Kazimierzem i Antoni, synowie Konstantego, wnukowie Jana, zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1799 r. Ciż i ich potomkowie wylegitymowani w Cesarstwie 1849 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej. Jan, syn Wincentego, dziedzic dóbr Biernaty i Szukiszki 1882 r., w gub. kowieńskiej.

MOSIELEWICZ. Iwaszko Zynkowicz otrzymał 1514 r. przywilej na pustkę w starostwie grodzieńskiem (Metr. Litew.).

MOSIEŁOWSKI. Mikołaj-Karol, deputat ks. żmudzkiego 1685 roku (Arch. Szem.).

MOSIEŃCZYC. Byli na Rusi Czerwonej. Jacko 1428 r. Być może, że z czasem wzięli inne nazwisko.

MOSIEWICZ h. TOPACZ odm. Odmiana herbu — podług Niesieckiego w środku rozciągnionego skrzydła, od niegoż wisi krzyż kawalerski.

Senator w rodzinie, Aleksander, wojewoda mścisławski 1690—1696 r.

Pisano ich także Moszewicz; na Litwie. Aleksander-Jan zasłużony w Rzeczypospolitej, pisarz grodzki, regent grodzki 1668 roku, poseł lidzki, podpisał elekcyę 1669 r. z wojew. wileńskiem; pisarz ziemski lidzki, elektor 1674 r. z pow. lidzkiego, chorąży 1683 r. i deputat do konstytucyi z W. Ks. Litew., a marszałek i podwojewodzy lidzki 1685 r., wreszcie wo-

jewoda mścisławski 1690 — 1696 roku, marszałek Trybunału litewskiego 1691 roku, poseł na sejmy deputat na Trybunały, należał do traktowania z Moskwą o pokój 1685 r.; starosta szowdowski, raścieński i sucharski, z żoną Katarzyną Młocką nadał wieś Nowosiłki 1692 r. kościołowi parafialnemu w Lidzie; jego syn Franciszek, żonaty z Katarzyną Kuncewicz, starościanką kuniawską, podpisał elekcye 1669 i 1674 r. z pow. lidzkim. Felicyan i Stanisław 1669 roku z wojew. wileńskiem, a Jan i Felicyan z pow. lidzkim 1674 r. podpisali elekcye. Mikołaj podpisał pospolite ruszenie 1698 r., a Stanisław konfederacyę olkienicką 1700 r.

Maciej 1714 r. N., koniuszy wileński 1723 r. Aleksander i dwóch Władysławów podpisało elekcyę 1733 roku z wojew. wileńskiem. N., żona Jana Małachowskiego, podstolego nowogrodzkiego 1730 r. Antoni, syn Michała i Cecylii Unikowskiej, porucznik wojsk litewskich 1748 r., żonaty z Heleną Strusówną. Aleksander, marszałek lidzki 1766 r. N., żona Rafała Houwalta 1795 roku. Onufry, deputat sądu głównego litewskiego 1800 roku (Metr. Kor., Zap. i Wyr. Tryb.Lubel., Ks. Gr. Sochaczewskie i Czerskie, Arch. Dubr.).

Karol, sędzia grodzki pow. oszmiańskiego 1816 r. N., dziedzic dóbr Janowszczyzna, w pow. borysowskim 1847 r.

Wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty: 1) gub. wileńskiej: Szymon, syn Pawła, z synami, Stanisławem i Antonim, oraz Marcin, syn Samuela, z synami, Andrzejem i Janem 1848 r.; 2) gub. kowieńskiej: Józef z synem Stanisławem i jego potomstwo, oraz Mateusz z synem Maciejem i tego synami, Mateuszem i Marcinem i ich potomstwo, synowie Samuela, wnukowie Pawła, 1852 r.

MOSIEWICZ h. TOPÓR. Ze Szląska przenieśli się do Prus, w których posiadali majątki Wilken, Hohenwalde i inne (Ledebur).

MOSING h. MOSING I. Herb — tarcza przedzielona w poprzek: w polu dolnem błękitnem na pagórku ręka uzbrojona, trzymająca miecz do cięcia, w górnem polu złotem kotwica z kilofem skrzyżowane. W koronie nad tarczą pół gryfa z ogonem zadartym, trzymającego w łapach kotwicę.

Józef, rodem z Brzezan, w Galicyi, major wojsk austryjackich, otrzymał 1861 r. szlachectwo galicyjskie i herb powyższy.

MOSING h. MOSING II. Herb — w polu błękitnem podkowa, w jej środku miecz stojący, przy rękojeściach którego dwie gwiazdy złote po bokach; pod podkową także gwiazda. W koronie nad hełmem trzy strusie pióra, dwa boczne białe i środkowe błękitne.

Franciszek, oberstlejtnant, 1878 r., i Ferdynand-Zenon, major wojsk austryjackich, 1883 r. otrzymali szlachectwo z herbem powyższym i zapisani zostali do ksiąg szlachty galicyjskiej.

MOSIŃSKI h. CIOŁEK. Andrzej, Bartek i Marcin, synowie Stefana z Mosina, oczyścili się 1417 r. na wiecach w Lublinie z zarzutu nieszlachectwa (Ks. Ziems. Lubel.).

MOSIŃSKI. Maciej, syn Heronima Mossińskiego (zapewne Moszyński), urodzony nie w czasie małżeństwa, został w nagrodę zasług ojca przyznany synem prawych małżonków i otrzymał prawa szlachectwa, oraz prawo dziedziczenia dóbr ojcowskich i sum jemu należnych 1541 r. (Metr. Kor.). Maryanna, żona Daniela Męciny 1650 r.

MOSKALEWICZ. Wojciech, dworzanin królewski 1720 r. Tomasz, kanonik sandomierski 1735 r. (Wyr. Tryb. Lubel., Metr. Kor.).

MOSKIEWICZ h. MOSKIEWICZ (?). Na Rusi Białej; brali przydomki *Ipatewicz*, *Hryć* i inne. Paweł, towarzysz chorągwi ks. Radziwiłła, krajczego litewskiego 1655 r. Piotr z wojew. witebskiem i Stefan-Kazimierz, podstoli mścisławski, z wojew. smoleńskiem podpisali elekcyę 1669 r. Paweł 1674 r., Andrzej, Kazimierz i Michał, z przydomkiem *Ipatewicz*, 1697 roku z wojew. mścisławskiego elektorowie.

Teofila, żona Kazimierza Hołyńskiego, wojskiego mścisławskiego 1720 roku. Antoni *Ipatewicz*, krajczyc mścisławski, i Jan *Ipatewicz*, cześnik mścisławski, 1733 r. z wojew. mścisławskiem, oraz Wincenty *Hryć*, rotmistrz pow. oszmiańskiego, 1764 r. z pow. oszmiańskim podpisali elekcye. Petronela, żona Jana Horodyńskiego, starosty czarnousowskiego 1764 roku. Tadeusz i Antoni, cześnik mścisławski, podpisali konwokacyę generalną litewską 1764 r. Szymon, syn Jana, zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej 1798 r.

MOSKORZEWSKI h. PILAWA. Senatorowie w rodzinie: Jan, marszałek nadworny koronny 1392 r. Mikołaj, podkanclerzy koronny 1401 roku. Klemens, kasztelan wiślicki 1404 roku, podkanclerzy koronny 1406 roku. Waleryan, kasztelan wiślicki 1548 r. (?).

Stara i zamożna rodzina w Sandomierskiem, pisze się z Moskorzewa. Jan z Moskorzewa, marszałek nadworny koronny 1392 r. Mikołaj, podkanclerzy koronny 1401 roku, dzielnie bronił zamek w Wilnie. Klemens z Moskorzewa, kasztelan wiślicki, podkanclerzy koronny 1406 r., starosta generalny krakowski, był fundatorem kościoła w Moskorzewie.

Waleryan, kasztelan wiślicki 1548 r. (?), żonaty z Małgorzatą Dąbrowską. Heronim, syn Macieja z Prawkowic, 1552 r. Wojciech, syn Krzysztofa, dziedzic Dąbrowy i Woli Chlewskiej, w pow. lelowskim 1563 r. Katarzyna, żona Jana Czarnieckiego 1585 r. Jan, syn Stanisława, 1593 r. Heronim z Moskorzewa, Czarnkowy i Prawkowic 1598 r., z żony Reginy Dudyczówny miał synów: Andrzeja, Krystyana i Stanisława-Kazimierza.

Anna, żona Kacpra Dembińskiego 1620 r. Andrzej z wojew. sandomierskiem, Remigian z Moskorzewa z wojew. krakowskiem 1632 r. i Jan

z Moskorzowa z wojew. sandomierskiem 1648 r. podpisali elekcye. Jan, posesor wsi Biechowa 1654 roku. Heronim, syn Andrzeja, 1665 roku. Stanisław, syn Adryana, 1666 roku. Barbara, żona Władysława Morsztyna, starosty kowalskiego 1670 roku (Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Metr. Kor.).

Idzi, szambelan Stanisława Augusta 1780 roku, starosta bydgoski 1782 r., został w tymże roku starostą (Sigil.).

MOSKWICKI. Karol i Adam, synowie Jana, zapisani do ksiąg szlachty gub. kijowskiej 1802 r.

MOSSAKOWSKI v. MOSAKOWSKI h. JASTRZĘBIEC. Gniazdem tej rodziny jest wieś Mossaki, w ziemi ciechanowskiej. Klemens i Paweł, synowie Wawrzyńca, 1597 r. Maciej, syn Sebastyana, 1618 r. Jerzy, syn Wawrzyńca, 1627 r. Jan i Stanisław z ziemią ciechanowską i Maciej 1648 r. z ziemią łomżyńską podpisali elekcye.

Mikołaj, syn Macieja, 1654 r. Wojciech, syn Marka, żonaty z Zofią Rykalską 1666 roku, miał córkę Konstancyę i synów, Piotra i Walentego, dworzanina królewskiego 1681 roku. Wojciech, Jakób i Stanisław podpisali elekcyę 1669 r. z ziemią rożańską. Anna, żona Sebastyana Grądzkiego, chorążego wiskiego 1670 roku. Bartłomiej, żonaty z Katarzyną, dziedzic dóbr Zbrzeznica 1691 roku. Adam, trzech Bartłomiejów, Balcer, Fabian, dwóch Franciszków, Grzegorz, pięciu Janów, dwóch Józefów, dwóch Łukaszów, Maciej, Mateusz, dwóch Marcinów, Mikołaj, Paweł, Stefan, Stanisław, dwóch Tomaszów, dwóch Walentych, dwóch Wawrzyńców, dwóch Wojciechów z ziemią ciechanowską, Kazimierz i Zygmunt z wojew. płockiem i Zygmunt z ziemią zakroczymską podpisali elekcyę 1697 r. Jan nabył części dóbr Żale 1699 r. i z żony Maryanny Konarskiej miał syna Pawła.

Mateusz i Stanisław, synowie Mateusza, 1702 r. Antoni, towarzysz chorągwi pancernej 1713 r. Remigian, prowincyał Dominikanów litewskich 1717 r. Po Piotrze syn Mikołaj, pisarz grodzki żytomierski 1722 r., następnie podstoli nowogrodzki. Bartłomiej, Grzegorz, Jan, Szymon i Tomasz z wojew. mazowieckiego, a Piotr na Mossakach, stolnik parnawski, z wojew. wołyńskiego 1733 r. elektorowie. Po Grzegorzu synowie, Mikołaj i Walenty, dziedzice części wsi Zasady 1733 r. Katarzyna, żona Jana Morsztyna, kapitana wojsk francuskich 1746 r. Michał, podstoli bracławski 1748 r. Maryanna, żona Józefa Kisielnickiego 1750 r.

Michał, z pułkownika generał-major wojsk koronnych 1750 r., podpisał elekcyę 1764 roku z wojew. wołyńskiego. Sebastyan ze Starej wsi Mossaki, z podczaszego 1761 r. chorąży trembowelski, elektor 1764 r. z ziemi halickiej. Maryanna, żona Antoniego Jełowickiego 1770 roku. Aleksander, Józef, Michał i Tadeusz wylegitymowani w Galicyi 1782 roku. Agata, żona ks. Franciszka Lubomirskiego, podkomorzego wielkiego galicyjskiego 1790 roku. Tadeusz, chorąży, został 1792 roku porucznikiem

wojsk koronnych (Conv. i Don. Gr. Warsz., Metr. Kor., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk., Sigil., Kancl., Ks. Gr. Czerskie i Sochaczewskie).

Teodor, Mikołaj i Aleksander, synowie Michała, zapisani do ksiąg szlachty gub. kijowskiej 1802 r. Maryanna, żona Kajetana Koźmiana, kasztelana Królestwa 1816 r. Helena, żona Antoniego Chełmińskiego, kapitana wojsk polskich 1830 r. Jan, podporucznik w powstaniu 1831 r., następnie emigrant w Szwajcaryi.

Po Janie powyższym, w 1701 r. dziedzicu wsi Żale, w wojew. płockiem synowie: 1) Kazimierz miał syna Jana, a ten syna Pawła, wylegitymowanego w Królestwie 1842 r. z synami, Janem i Pawłem; 2) Tomasz, tego syn Józef wylegitymowany w Królestwie 1844 r. z synem Walentym, w wojsku rosyjskiem; 3) Franciszek, po którym syn Paweł miał syna Juliana, wylegitymowanego w Królestwie 1844 r.; 4) Aleksander, żonaty z Teklą Świdzińską, pozostawił syna Bolesława, wylegitymowanego w Królestwie 1855 r.; 5) Mateusz, tego syn Jan wylegitymowany w Królestwie 1844 r.; 6) Antoni, którego syn Jan wylegitymowany w Królestwie 1849 r. Z tej linii Walenty, Jan Kanty i Piotr, synowie Jana i Franciszki Bienieckiej, wylegitymowani w Królestwie 1846 r.

Po Wawrzyńcu, burgrabim płockim 1746 r., dziedzicu wsi Samborze, w ziemi wyszogrodzkiej, syn Ignacy miał syna Kazimierza, dzierżawcę dóbr Brudzino, w pow. płockim, wylegitymowanego w Królestwie 1841 r.

MOSSAKOWSKI h. WŁASNEGO. P. Wittyg daje N. (Michałowi) podstolemu (bracławskiemu) i pułkownikowi wojsk koronnych herb — tarcza przedzielona na pięć części: w części pierwszej, czwartej i piątej szachownica, w części drugiej pół kozła z łapami przedniemi wzniesionemi, w części trzeciej środkowej trzy kółka (Wittyg).

MOSTECKI v. MOSTYCKI. Byli w ziemi łomżyńskiej. Teodor um. 1623 r. bezpotomnie. Andrzej, po którym córka Helena Bogusławska 1690 r. (Metr. Kor.).

MOSTKOWSKI h. SZELIGA. Piszą się od wsi Mostki, w ziemi warszawskiej. Andrzej, syn Piotra, dziedzic wsi Mostki 1563 r. Stanisław, syn Andrzeja, 1606 r. (Conv. i Don. Vars.). Tego Andrzeja i syna jego Stanisława pisano niekiedy Mostowski. Jan i Piotr podpisali elekcyę 1733 roku z wojew. płockiem.

MOSTOWSKI h. DOŁĘGA. Hrabiowie i szlachta. Senatorowie w rodzinie: Bogdan-Teodor, kasztelan sierpski 1722 r., raciąski 1742 r., płocki 1746 r., um. 1756 r. Paweł-Michał, wojewoda pomorski 1758 r., mazowiecki 1766 r., um. 1781 r. Tadeusz-Antoni, kasztelan raciąski 1790—1796 r., minister Księstwa Warszawskiego i Królestwa Polskiego 1812—1830 r., senator wojewoda 1825—1830 r.

Dom dawny w wojew. płockiem, w XVIII stoleciu doszedł do senatorskich dostojności i w 1780 r. jedna jego linia miała otrzymać godność hrabiowską austryjacką. Jakób, dziedzic na Mostowie 1540 r., miał trzech synów: Mikołaja, Piotra, skarbnika ciechanowskiego 1571 r., żonatego z Elżbietą Krobińską, i Stanisława z Poniatowa 1570 r., po którym z Marcyanny Zembrzuskiej synowie: Adam, Andrzej, pisarz ziemski płocki 1613 r., poborca wojew. płockiego, deputat na Trybunał radomski 1618 r., komisarz do zapłaty wojska 1613 r., z Anną Piwnicką bezdzietny, Heronim, Mikołaj i córka Jadwiga za Sebastyanem Krzykowskim, starostą starogrodzkim.

Mikołaj, najstarszy syn Jakóba, dziedzic na Mostowie 1568 r., zaślubił Elżbietę Sulińską i z niej pozostawił synów: Piotra, Jana, Wojciecha i Wawrzyńca; po Janie, wojskim płockim, elektorze 1648 r. z wojew. płockiego, z żony N. Szreńskiej synowie, Bartłomiej i Franciszek.

Bartłomiej, dziedzic na Mostowie 1650 r., żonaty z Agnieszką Głuszkowską, miał trzech synów: Jana, wojskiego płockiego, elektora 1669 i 1674 r. z wojew. płockiego, Mikołaja, po którym z Katarzyny Ujazdowskiej syn Floryan żonaty z Agnieszką Murzynowską, i Wojciecha.

Wojciech, elektor 1669 r. z wojew. płockiego, skarbnik płocki, podpisał elekcyę 1674 r. z wojew. płockiem; podsędek 1679 r., ostatnio sędzia ziemski zawskrzyński 1683 r., z żony Ewy Zielińskiej miał synów, Adama i Aleksandra, archidyakona gnieźnieńskiego, kanonika płockiego 1690 roku, męża wielkiej nauki i miłości kościoła.

Adam, dziedzic na Mostowie 1680 r., zaślubił Jadwigę Jeziorkowską i z niej pozostawił synów, Ignacego i Ludwika, dziedzica wsi Łany, cześnika łomżyńskiego 1750 r., elektora 1764 r. z ziemi łomżyńskiej, po którym z Anny Staniszewskiej syn Jan podpisał elekcyę 1764 roku z ziemią łomżyńską.

Piotr v. Piotr-Paweł, syn Mikołaja i Sulińskiej, chorąży 1610 roku, następnie 1623 r. podkomorzy płocki, z Barbary Koziebrodzkiej miał syna Adryana, elektora 1648 r. z wojew. płockiego, po którym z Anny Ojrzyńskiej dwóch synów, Paweł, przedstawiciel linii hrabiowskiej, i Piotr, protoplasta linii szlacheckiej.

Linia hrabiowska. Paweł, dziedzic na Mostowie i Kuczborku, pisarz ziemski płocki 1659 r., elektor 1669 r. z wojew. płockiego, z chorążego 1687 r. podkomorzy płocki 1696 r., komisarz w wielu sprawach i poseł na sejmy, zaślubił Katarzynę Dorpowską i z niej pozostawił córkę Kunegundę Kępską, podkomorzynę płocką, i syna Teodora v. Bogdana.

Teodor v. *Bogdan*, dziedzic Kuczborka i na Mostowie, z stolnika płockiego kasztelan sierpski 1722 r., następnie 1742 r. kasztelan raciąski, ostatnio 1746 r. kasztelan płocki, fundator kościoła parafialnego w Kuczborku, żonaty z Ludwiką Kruszyńską, córką Waleryana, kasztelana gdańskiego, i Joanny Kitnowskiej, miał dwie córki, Bogumiłę za Antonim Glinką, podkomorzym łomżyńskim, Różę za Marcyanem Grzybowskim, podkomorzym liwskim, i pięciu synów: Bernarda, Jana, Jezuitę, Macieja-Antoniego,

kanonika metropolitalnego gnieźnieńskiego i katedralnego płockiego 1732 r., proboszcza piotrkowskiego i sędziego deputata na Trybunał koronny, Pawła-Michała i Waleryana, szambelana królewskiego 1758 r.

Bernard na Mostowie, podpułkownik 1743 r., następnie 1759 r. pułkownik wojsk koronnych, z żony Anieli Jasińskiej, łowczanki rawskiej, pozostawił syna Pantaleona, elektora 1764 r. z wojew. płockiego, po którym z Jadwigi Jarnowskiej córki: Dorota, Konstancya i Scholastyka.

Paweł-Michał, dziedzic na Ostromęcku, Kuczborku i Siemiątkowie, starosta piotrkowski i skarszewski, generał-major wojsk koronnych i generał-adjutant królewski, wojewoda pomorski 1758 r., elektor 1764 roku z wojew. pomorskiego, stronnik domu Saskiego, jego nominacya na wojewodę pomorskiego, niemającego indygenatu w Prusach, powszechne w tej prowincyi wywołała niezadowolenie; wojewoda mazowiecki 1766 r., kawaler orderów św. Stanisława i Orła Białego, w 1764 roku był jednym z najgorliwiej popierających zamysły Czartoryskich i elekcyę Stanisława Augusta, jednakże już w 1766 r., jakkolwiek zawdzięczał im swoje wyniesienie, przystąpił do opozycyi i w mowie, jaką miał w senacie, zwracając się do króla, przemówił, że go naród postawił na straży swych swobód, a więc, że ich nie powinien dozwalać i sam gwałcić, jeżeli jest naczelnikiem Rzeczypospolitej; w 1768 r. proponował detronizacyę Stanisława Augusta i osadzenie na tronie elektora Saskiego; należał także 1767 r. do konfederacyi radomskiej. Wojewoda zaślubił Annę-Rozalię, córkę Jana Hilzena, wojewody mińskiego, i Konstancyi Platerówny, wojewodzianki inflanckiej, i z niej miał córkę Maryannę za Michałem hr. Przezdzieckim, pisarzem wielkim litewskim, i synów, Tadeusza-Antoniego i Józefa.

Tadeusz-Antoni, z podstolego wyszogrodzkiego kasztelan raciąski 1790 r., zastępca członka Rady Najwyższej narodowej w powstaniu 1794 r., minister Spraw Wewnętrznych Księstwa Warszawskiego od 1812 roku, a w Królestwie od 1815 roku, senator wojewoda Królestwa Polskiego od 1825 r., złożył te dostojności w czasie powstania 1830 r., i od 1832 r. osiedlił się w swych dobrach we Francyi i umarł w Paryżu 1842 r. Mąż znakomitych zdolności, jemu Królestwo Polskie winno jest wewnętrzne podźwignienie i dobrobyt po długich wojnach; zakładał fabryki, wspierał handel, miasto Warszawę upiększał, wiele przyłożył się do podźwignięcia literatury ojczystej, założywszy swym kosztem drukarnię i w niej wytłaczając dzieła znakomitszych naszych autorów; należał do redakcyi Konstytucyi 3 maja, a w 1812 r. był za odstąpieniem Napoleona, a połączeniem się z cesarzem Aleksandrem; jako minister spraw wewnętrznych na sejmie 1820 r. radził umiarkowanie i cierpliwość i w tymże 1820 r. popierał rząd w ograniczeniu konstytucyi. Tadeusz miał dwie żony, Annę-Olimpię ks. Radziwiłłównę, córkę Stanisława, krajczego litewskiego, i Karoliny Pociejówny, wojewodzianki trockiej, 1v. Dominikowę hr. Przezdziecką, starościnę mińską, cenioną autorkę, i Maryannę Potocką, córkę Jana, starosty kaniowskiego, i Joanny Potockiej, podczaszanki litewskiej, z których córki:

Izabela 1v. za Aleksandrem hr. Potockim, senatorem, kasztelanem Królestwa, lecz z nim rozwiedziona, 2v. za Edwardem Starzeńskim; Józefa 1v. za Pawłem Mohrenheimem, 2v. za Pawłem Muchanowym, tajnym radcą rosyjskim; Pelagia za Aleksandrem Komarem, dziedzicem Kuryłowiec; Róża za Eustachym ks. Sapiehą.

Józef, dziedzic Cerkliszek, poseł inflancki na sejm czteroletni, kawaler orderu św. Stanisława, należał do ambasady do Drezna 1791 roku z zawiadomieniem elektora o uchwale Konstytucyi 3 maja, zapewniającej mu dziedzictwo tronu polskiego; Józef miał zostać hrabią austryjackim 1781 r.; z żony Domiceli Siekierzyńskiej, córki Stanisława, starosty rzeczyckiego, i Maryanny Charczewskiej, pozostawił syna Edwarda, dziedzica Cerkliszek i Łuczaju, rzeczywistego radcę stanu i szambelana rosyjskiego 1827 r., marszałka szlachty gub. wileńskiej, który otrzymał przyznanie tytułu hrabiowskiego w Cesarstwie rosyjskiem 1843 r., a w Królestwie Polskiem 1845 r. Hr. Edward miał dwie żony, Klementynę, córkę Antoniego Wańkowicza, marszałka gub. mińskiej, i Anny Sołtanówny, zaślubioną 1821 r., i Idę Günterównę, córkę Adama i Aleksandry Tyzenhauzówny, starościanki poselskiej, i z 1-ej żony pozostawił trzech synów: Artura, Bogdana i Władysława.

Hr. Bogdan, dziedzic dóbr Łuczaj, zaślubił 1856 r. Zofię Chomińską, córkę Napoleona, marszałka szlachty pow. trockiego, i Palmiry Puzynianki, i z niej pozostawił syna Edwarda, doktora praw, docenta Uniwersytetu Jagielońskiego, żonatego z Julią Załęską.

Hr. Władysław, ur. 1836 r. w Święcianach, dziedzic Cerkliszek, potwierdzony w tytule hrabiowskim 1851 r., zaślubił 1859 r. w par. Zabiały Katarzynę Szczyt-Niemirowiczównę, córkę Justyniana, marszałka drysieńskiego, i Józefy Bohomolcówny, 2v. za Adamem Hrebnickim, i z niej pozostawił dwie córki, Klementynę, ur. 1861 r., za Gustawem hr. Ostrowskim i Maryę-Władysławę, ur. 1864 r., dziedziczkę Cerkliszek, zaślubioną Januszowi ks. Radziwiłłowi.

Linia szlachecka. Jej przedstawiciel Piotr, drugi syn Adryana i Ojrzyńskiej, skarbnik płocki 1685 r., z żony Rozalii Dorpowskiej miał córkę Jadwigę i syna Stanisława, dziedzica dóbr Szczawin, skarbnika płockiego 1712 r., sędziego ziemskiego zawskrzyńskiego 1724 r., po którym z Maryanny Zembrzuskiej syn Jakób, podsędek zawskrzyński 1731 r., pozostawił dwóch synów, Józefa i Stanisława, podsędka zawskrzyńskiego, który podpisał elekcyę 1764 r. z wojew. płockiem, a Józef, z podstolego wojski raciąski 1773 r., rotmistrz pow. niedzborskiego, był elektorem 1764 r. z wojew. płockiego.

Po Szymonie, w 1729 r. dziedzicu wsi Rzążawy, syn Maciej, żonaty z Anielą Kamińską, miał syna Karola, dziedzica wsi Rzążawy, w pow. mławskim, wylegitymowanego w Królestwie 1837 r.; z tej linii Aleksander, syn Michała i Teodozyi Grabowskiej, wylegitymowany w Królestwie 1842 r.

Po Franciszku, dziedzicu wsi Grzybowo-Windyki, w ziemi ciechanowskiej 1751 r., syn Jan pozostawił synów, Onufrego i Józefa-Grzegorza; z nich Józef, podporucznik kawaleryi narodowej 1785 roku, łowczy raciąskiego

ski 1786 r., z Maryanny Szamockiej miał syna Michała, dziedzica dóbr Grzybowo-Windyki, sędziego pokoju mławskiego, wylegitymowanego w Królestwie 1837 r., a Onufry pozostawił syna Konstantego, wylegitymowanego w Królestwie 1842 r.

Po Macieju, regencie grodzkim piotrkowskim, elektorze 1764 roku z wojew. sieradzkiego, wojskim 1767 roku, sędzim deputacie na Trybunał piotrkowski, łowczym 1770 roku, a cześniku piotrkowskim 1771—1778 r., synowie: 1) Wincenty, po którym z Anny Kłoda syn Kwiryn, urzędnik w Warszawie, wylegitymowany w Królestwie 1837 r.; 2) Jan z Barbary Tomickiej pozostawił syna Macieja, dziedzica dóbr Grądy, w pow. łomżyńskim, wylegitymowanego w Królestwie 1837 r. Z tej linii Tadeusz, kapitan wojsk polskich, syn Tadeusza i Zofii Iwanowskiej, wylegitymowany w Królestwie 1840 r.

Oprócz powyższych. Leon, namiestnik skidelski i kryński 1564 r. Mikołaj i Piotr 1648 r., a Franciszek, Hilary, Piotr, Stanisław, Wawrzyniec i Wojciech 1674 r. podpisali elekcye z wojew. płockiem. Po Mikołaju, podsędku zakroczymskim, z żony Teodory Wojciechowskiej, skarbniczanki płockiej, synowie: Jan, Heronim, Paweł i Piotr 1666 roku. Kunegunda, żona Wiktora Gumowskiego, łowczego ciechanowskiego 1680 r.

Stanisław, cześnik i poseł łomżyński, z ziemią łomżyńską, Adam, Bogdan, podsędek zawskrzyński, Hilary i Ignacy z wojew. płockiem podpisali elekcyę 1764 r. Piotr, kapitan wojsk koronnych 1783 r. Konstancya, żona Jana Bromirskiego, chorążego płockiego 1770 r. Dorota za Fortunatem Kobylnickim, podstolim wyszogrodzkim 1781 r. Hipolit, łowczy wieluński, Wojciech, Michał i Walenty, synowie Stanisława, 1790 r. (Metr. Kor., Metr. Litew., Conv. i Don. Vars., Ks. Gr. Płockie, Zap. i Wyr. Tryb. Lubel. i Piotrk., Kancl., Sigil., Oblaty Warszawskie).

Antoni, Kacper, Klemens i Ignacy 1782 r., Stanisław, syn Klemensa, 1824 r., oraz Franciszek-Wincenty, syn Ignacego, 1840 roku zatwierdzeni w szlachectwie w Galicyi.

MOSTOWT h. DOŁĘGA. Stefan podpisał elekcyę 1733 roku z ks. żmudzkiem. Hrehory, syn Jana, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1799 r.

MOSTWIŁ h. MOGIŁA. Wojciech otrzymał 1593 roku wieś Han (Metr. Kor.). Jan, syn Samuela, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1799 r.

MOSTWIŁOWICZ v. MOSTWIŁOWICKI. Byli na Litwie. Andrzej fundował kościół parafialny w mieście Klecku 1450 r. i należał do wyprawy na Moskwę 1444—1445 r. Jan dostarczał pięciu koni na wojnę 1525 r. Iwan Gabryjałowicz, żonaty z Anną Kondratowną, miał syna Jana 1541 r. (Bon.).

MOSTYŁ v. MOSTYŁO. Byli w ziemi łomżyńskiej. Mikołaj, syn Jakóba, ożeniony z Małgorzatą Kaczyńską 1722 r., pozostawił syna Walentego-

Hipolita, który podpisał elekcye 1764 r. z ziemią łomżyńską. Marcin, syn Idziego, w 1769 r.

MOSZCZENICKI. Byli w wojew. kijowskiem. Wasil z Moszczenina 1420 r. Jerzy podpisał elekcyę 1632 r. z wojew. kijowskiem. Andrzej, elektor z wojew. kijowskiego 1648 r., łowczy kijowski 1655 r. (Vol. Leg.).

MOSZCZEŃSKI h. ŁODZIA. Cytowani w Okolskim; taż familia co Moszyński, herbu Łodzia. Stanisław i Aleksander, synowie Michała, wylegitymowani w Królestwie 1843 r.

MOSZCZEŃSKI h. NAŁĘCZ. Hrabiowie i szlachta. Senatorowie w rodzinie: Piotr, kasztelan dobrzyński 1457 roku. Franciszek-Michał, kasztelan brzesko-kujawski 1731 r. Andrzej, kasztelan inowrocławski 1754 r., wojewoda inowrocławski 1764 r., um. 1783 r. Stefan, kasztelan santocki 1769 r., um. 1772 r. Teodor-Wojciech, kasztelan inowrocławski 1772 r. Józef, kasztelan lendzki 1780—1793 r.

Stara kujawska rodzina, pisano ją także Moszczyński; wzięła nazwisko od majątku Moszczonne, w pow. rypińskim; w XVIII wieku z miernoszlacheckich rodzin podniosła się w znaczeniu i należała do możnych i senatorskich i w tym też wieku, 1788 r., otrzymała tytuł hrabiowski w Austryi, a podobno miała także tytuł pruski. Jakusz (Jakób) z Moszczonnego, skarbnik kujawski 1394 roku, miał syna Jana, dziedzica dóbr Moszczonne i Kościół 1430 r., sędziego ziemskiego dobrzyńskiego 1452 r., który podpisał 1434 r. zapewnienie szlachty dobrzyńskiej wyniesienia na tron jednego z synów Władysława Jagiełły, i z żony Burnety miał córki, Agnieszkę i Elżbietę, oraz synów: Andrzeja, Jana, sędziego ziemskiego dobrzyńskiego 1460 r., i Piotra.

Piotr, dziedzic Moszczonnego, stolnik inowrocławski 1452 r., dobrzyński 1457 r., ostatnio kasztelan dobrzyński 1457 r., podpisał traktat z Krzyżakami 1466 r., i z żony Elżbiety z Kościoła pozostawił syna Mikołaja, chorążego inowrocławskiego 1481 r., po którym z Doroty z Gaju, córki Piotra z Bnina, kasztelana gnieźnieńskiego, syn Wojciech.

Wojciech z Moszczonnego 1502 r. miał synów: Bartłomieja, Jana i Stanisława i z nich Jan, dziedzic Glinna i Lisewa, sprzedał 1534 r. wieś Rucewo, i z Katarzyny, córki Michała Rojewskiego, pozostawił córkę Zofię za Andrzejem Popowskim i trzech synów: Jerzego, żonatego z Anną Żołędowską, bezpotomnego, Piotra i Stanisława, z których Piotr jest protoplastą gałęzi hrabiowskiej, a Stanisław, gałęzi senatorskiej.

Gałąź hrabiowska. Jej przedstawiciel Piotr, dziedzic na Rojewie 1550 r., otrzymał 1565 r. przywilej na Kikoł; poborca ziemi dobrzyńskiej 1570 r., podkomorzy inowrocławski 1573 r., zaślubił N. Modlibog i z niej miał córki: Annę, Barbarę, Dorotę, Elżbietę za Andrzejem Obiezierskim, Zofię Bodzanowską i synów: Andrzeja, Jana, Tomasza i Wiktora, żonatego z Jadwigą Jerzmanowską.

Jan, dziedzic na Rojewie i Moszczonnem, nabył 1600 r. Krzykosy; poborca inowrocławski, zaślubił Dorotę Witosławską i z niej pozostawił syna Andrzeja, dziedzica Ośniczewa i Krzykosów, po którym z Anny Kotarskiej córka Katarzyna za Piotrem Osieckim i synowie, Jakób i Krzysztof.

Jakób, dziedzic Zagajowiczek 1658 roku, miał dwie żony, N. Nowowiejską, z którą bezpotomny i Annę Wolską, 2v. za Adamem Trzebuchowskim, z której córka Katarzyna za Janem Nowowiejskim i synowie, Kazimierz i Wojciech, przedstawiciele dwóch linij tej gałęzi.

Linia Kazimierza. Kazimierz, dziedzic na Moszczonnem, towarzysz chorągwi pancernej 1670 r., pułkownik wojsk koronnych 1685 r., zaślubił Jadwigę Krzeszównę i z niej pozostawił dwie córki, Annę za Józefem Nideckim, Teresę Czachorską i czterech synów: Jakóba bezżennego, Józefa, Ludwika i Michała; po Michale z żony Malinowskiej syn Józef z Kunegundy Nawarskiej miał syna Aleksandra, dziedzica Wieruszyc.

Ludwik, rotmistrz pancerny 1725 r., miał dwie żony, Salomeę Malinowską, z niej syn Stanisław-Krzysztof, i Magdalenę, córkę Antoniego Żydowskiego i Maryanny Przerębskiej, z której syn Wojciech; po Wojciechu, szambelanie królewskim, mieczniku zatorskim 1768 r., z Zofii Staniszewskiej synowie: Adam, Jan i Rafał, major wojsk koronnych 1772 r.

Stanisław-Krzysztof, syn rotmistrza Ludwika, dziedzic Szczytnik, łowczy malborgski, szambelan Stanisława Augusta 1771 r., komisarz Boni Ordinis 1779 r., otrzymał 1803 r. zatwierdzenie tytułu hrabiowskiego od króla pruskiego; z Teresy Dąmbskiej, podczaszanki mielnickiej, miał córkę Kunegundę za Pawłem Zielińskim, burgrabią krakowskim, i synów: Anastazego, żonatego z Józefą Mierosławską, Jakóba, Jana, Stanisława, Wincentego, kanonika inflanckiego 1794 r., i Władysława.

Józef, syn pułkownika Kazimierza, dziedzic Sieciechowic i Zbyłtowskiej Góry, major 1731 roku, rotmistrz, podpułkownik, ostatnio 1738 r. pułkownik dragonów, starosta barwaldzki, zaślubił Józefę Zakrzewską i z niej miał syna Ludwika, chorążego pancernego 1721 roku, starostę barwaldzkiego, skarbnika oświecimskiego, który podpisał elekcyę 1764 r. z wojew. kaliskiem, i z żony Konstancyi Dembińskiej, miecznikówny inowrocławskiej, pozostawił syna Konstantego, dziedzica Sieciechowic i Zbyłtowskiej Góry, starostę barwaldzkiego, generał - adjutanta królewskiego, który w 1788 roku otrzymał tytuł hrabiowski galicyjski, a w 1803 r. zatwierdzenie od króla pruskiego, i z Ludwiki Michałowskiej miał córkę Konstancyę 1v. za Antonim hr. Stadnickim, 2v. za Romanem Sołtykiem i syna Franciszka, dziedzica Sieciechowic i Zbyłtowskiej Góry, członka Stanów galicyjskich 1817 roku, po którym z Celestyny hr. Stadnickiej córki, Marya, żona Stanisława Żaby i Julia za Stanisławem Stoińskim.

Linia Wojciecha. Wojciech, drugi syn Jakóba i Wolskiej, dziedzic Jaktorow i Górki Zagajne 1676 r., zaślubił Katarzynę Malanowską i z niej miał córki, Justynę za Franciszkiem Lisieckim, Ludwikę za Ludwikiem

Ostrowskim, stolnikiem kruszwickim, i synów: Andrzeja, podstolego kowalskiego 1701 r., Ignacego, Jana i Wawrzyńca.

Ignacy, dziedzic Górki Zagajne, podczaszy bracławski 1711 r., miał dwie żony, Teresę Ostrowską, stolnikównę kruszwicką, i Kunegundę Gozimierską i z niej pozostawił syna Stanisława, dziedzica dóbr Komorowa, po którym z Maryanny Sulerzyskiej córka Tekla Zaleska i synowie, Franciszek i Jan; po Franciszku, dziedzicu Jeziorek, z żony Julii, córki Józefa Sulerzyskiego, synowie: Bolesław, dziedzic Pigłowic, żonaty z Michaliną Sokolnicką, Józef ożeniony z Heleną Skrzydlewską i Władysław.

W 1856 r. Arseni-Antoni-Ludwik, major wojsk rosyjskich, i sekretarz kolegialny Bolesław-Feliks-Henryk, synowie Michała; Józef-Tadeusz, syn Baltazara, oraz Jan Nepomucen, syn Adalberta (Wojciecha), otrzymali zatwierdzenie tytułu hrabiowskiego w Cesarstwie rosyjskiem.

Krzysztof, drugi syn Andrzeja i Kotarskiej, dziedzic dóbr Zaduszniki 1660 r., miał syna Jana, po którym syn Marcin, dziedzic na Moszczonnem i Krzykosach 1740 r., pozostawił syna Marcina, po którym syn Mikołaj, dziedzic dóbr Ułanowice, w pow. kaliskim, wylegitymowany w Królestwie 1840 r.

Gałąź senatorska. Jej protoplasta Stanisław, drugi syn Jana i Rojewskiej, dziedzic na Rojewie, Lisewie i Rucewku 1558 r., miał dwie żony, Annę Krzekotowską i Katarzynę, córkę Wojciecha Nadbora, i z pierwszej żony pozostawił trzech synów: Andrzeja, Jakóba i Wojciecha, przedstawicieli trzech linij tej gałęzi.

Linia Andrzeja. Andrzej, dziedzic na Moszczon em, Rucewku i Lisewie, otrzymał 1606 r. w posiadanie połowę wsi Kikoła; burgrabia bydgoski, ostatnio wojski inowrocławski 1619 r., deputat na Trybunał skarbowy koronny 1629 r., zaślubił Elżbietę, córkę Wojciecha Żołędowskiego, i z niej miał córkę Maryannę 1v. za Mikołajem Żychlińskim, 2v. za Janem Kołozębskim i trzech synów: Felicyana, żonatego z Dorotą Niegolewską, córką Jana, podsędka poznańskiego, i Anny Konarzewskiej, Jerzego, elektora 1632 r. z ziemi dobrzyńskiej, i Stanisława.

Stanisław, dziedzic Żołędowszczyzny, Lisewa i Rucewka, miecznik inowrocławski, elektor 1648 r. z wojew. inowrocławskiego, z żony Doroty Czarlińskiej miał córki: Annę za Łukaszem Leskim, Elżbietę i Jadwigę kolejno za Janem Pinińskim, Katarzynę za Piotrem Osieckim, Maryannę, Klaryskę w Bydgoszczy, Zofię Komierowską i syna Bogdana v. Teodora.

Bogdan v. Teodor, dziedzic Żołędowszczyzny, Kotomierza i Nakła, elektor 1669 r. z wojew. brzesko-kujawskiego, sędzia grodzki bydgoski, zaślubił Zofię Dąmbską i z niej pozostawił córki: Annę, Benedyktynkę w Chełmnie, Bogumiłę za Maciejem Zakrockim, Helenę-Barbarę za Samuelem Ossowskim, Katarzynę za Piotrem Raczyńskim i trzech synów: Franciszka-Michała, Jana, Jezuitę w Toruniu, i Piotra-Teodora bezpotomnego.

Franciszek-Michał, dziedzic Żołędowszczyzny, Borowna i Strzelce, elektor 1697 r. z wojew. inowrocławskiego, z chorążego brzesko-kujawskiego

podkomorzy inowrocławski 1716 r., kasztelan brzesko-kujawski 1731 roku, fundator kościoła w Chmielniku, podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. brzesko-kujawskiem, i z żony Cecylii Jaraczewskiej miał córki: Agnieszkę za Janem Pławińskim, Apolinarę Bąkowską, Ludwikę za Ludwikiem Ostrowskim, żupnikiem wojew. wielkopolskich, Rozalię Bagniewską, Zofię za Józefem Wysockim, skarbnikiem bydgoskim, i dwóch synów, Andrzeja i Teodora-Wojciecha.

Andrzej, dziedzic Żołędowszczyzny, szambelan królewski 1751 roku, starosta dobczycki i brzesko-kujawski 1750 r., kasztelan brzesko-kujawski 1754 r., elektor 1764 r. z wojew. inowrocławskiego, wojewoda inowrocławski 1764 r., um. 1783 r., pozostawiwszy z żony Elżbiety (Eleonory), córki Piotra Przebendowskiego, wojewody malborgskiego, i Urszuli Potockiej, wdowy po Jerzym Ożarowskim, oboźnym koronnym, córki: Maryannę za Feliksem hr. Łosiem, wojewodą pomorskim, 2v. za Janem-Tadeuszem hr. Zyberkiem, wojewodą brzeskim-litewskim, Rozalię za Ignacym hr. Wielopolskim, chorążycem koronnym, Urszulę za Józefem Chłapowskim, i syna Franciszka, elektora 1764 r. z wojew. inowrocławskiego, zmarłego młodo.

Teodor-Wojciech, drugi syn Franciszka-Michała, kasztelana, dziedzic Żołędowa i Ostrowa, generał-adjutant wojsk litewskich 1751 roku, starosta brzesko-kujawski, elektor 1764 r. z wojew. brzesko-kujawskiego, kasztelan inowrocławski 1772 roku, zaślubił Józefę Mierosławską, podkomorzankę inowrocławską, 2v. za Anastazym Moszczeńskim, i z niej miał córki, Maryannę Kiełczewską, szambelanowę, Scholastykę za Ignacym Grabowskim, 2v. za Aleksandrem Moszczeńskim, i syna Aleksandra-Ezechiela.

Aleksander-Ezechiel, dziedzic Strzelce, Werkowa i Mirkowic, kapitan wojsk koronnych 1771 r., generał-adjutant królewski 1781 r., starosta brzesko-kujawski 1776 r., z żony Maryanny Radzimińskiej, córki Józefa, wojewody gnieźnieńskiego, i Michaliny Złotnickiej, miał czterech synów: Antoniego, Józefa, Mateusza i Wincentego.

Antoni, dziedzic Brudzynia, Przysieki i Wiatrowa, z żony Nepomuceny Prądzyńskiej, córki Stanisława i Maryanny Bronikowskiej, miał synów, Ignacego i Teodora; po Ignacym, ur. 1815 r., dziedzicu Wiatrowic, z Józefy Moszczeńskiej, córki Wincentego, miał córki, Maryannę za Witoldem Ponińskim, Nepomucenę za Stefanem Mielęckim i synów: Aleksandra, dziedzica Przysieki, żonatego z Melanią Dziembowską, Antoniego, dziedzica Augustowa, Teodora, dziedzica Wiatrowa, ożenionego 1v z Anielą Moszczeńską, córką Władysława, 2v. z Franciszką Nieżychowską, córką Kazimierza i Jadwigi Kierskiej, i Wincentego; po Wincentym z Maryi, córki Michała Żerońskiego, córki, Aniela i Marya i synowie, Teodor, ur. 1891 roku i Zygmunt.

Józef, drugi syn Aleksandra-Ezechiela, dziedzic dóbr Wielkie Strzelce, rotmistrz wojsk pruskich, zaślubił Nepomucenę Bielicką i z niej pozostawił córki, Norbertę za Henrykiem Łempickiem, Władysławę za Ignacym

Grabowskim, i syna Bolesława; po Bolesławie, ur. 1831 r., dziedzicu wsi Bronisze, z żony Maryi Milewskiej syn Stefan, ur. 1870 r., żonaty z Urszulą Mierzyńską i córki: Izabela, Marya i Teresa.

Mateusz, trzeci syn Aleksandra-Ezechiela, ur. 1800 r., dziedzic Srebrnej Góry, Brudzynia i Smarzewa, z żony Heleny Domiechowskiej miał dwóch synów, Franciszka i Jana; Franciszek, ur. 1823 r., dziedzic Dziewierzewa, z Laury Węsierskiej, córki hr. Albina i Ludwiki hr. Kwileckiej, pozostawił córkę Lucynę za Mieczysławem Rogalińskim i syna Witolda, ur. 1850 r., dziedzica Graboszewa.

Jan, dziedzic Głębowa i Brudzynia, miał dwie żony, Franciszkę Łubieńską, z tej córka Franciszka Gutowska i Emilię Węsierską, z której córka Eleonora za Kazimierzem Krzysztoporskim i synowie, Stefan, ur. 1864 r. i Gustaw, ur. 1875 r.

Wincenty, ostatni syn Aleksandra-Ezechiela, dziedzic Stempuchowa, oficer wojsk polskich, z żony Anieli Radońskiej, córki Tadeusza, miał córki: Aleksandrę Krasicką, Józefę za Ignacym Moszczeńskim, Michalinę Brzeską i synów, Bolesława i Władysława.

Bolesław, dziedzic Kożuszkowa i Wapna, miał dwie żony, Teodorę Moszczeńską, z której córki, Anna za Adolfem Moszczeńskim, Teodora za Gustawem Raszewskim i syn Stanisław, i Kazimierę Wolszlegierównę, z niej córki: Kazimiera, Izabela, Maryanna i Gustawa. Stanisław, ur. 1856 r., dziedzic Srebrnej Góry, z Joanny Grabowskiej ma córki, Irenę, Maryę i synów, Stanisława, ur. 1892 r. i Zdzisława, ur. 1893 r.

Władysław, drugi syn Wincentego i Radońskiej, ur. 1824 r., dziedzic Stempochowa, z żony Julii hr. Bnińskiej pozostawił córkę Anielę za Teodorem Moszczeńskim i synów: Adolfa, Seweryna, dziedzica Kobyłek, i Mieczysława; po Adolfie, dziedzicu Stempuchowa, z Anny Moszczeńskiej syn Tadeusz, a po Mieczysławie, ur. 1863 r., dziedzicu Niemczynka i Werkowa, z Magdaleny Lasockiej syn Roman.

Linia II. Jakób, drugi syn Stanisława i Krzekotowskiej, dziedzic na Lisewie 1600 r., zaślubił Annę Kowalską i z niej miał córkę Katarzynę za Wojciechem Głębockim i synów: Adama, Łukasza, żonatego 1v. z Anną Krasińską, 2v. z Agnieszką Sławęcką, Marcina, ożenionego 1v. z Małgorzatą Małachowską, 2v. z Katarzyną Spławską, i Piotra.

Adam, dziedzic dóbr Leszcze 1630 r., miał dwie żony, Maryannę Kotarską, z niej córka Anna za Stanisławem Zaleskim i syn Dominik, i Magdalenę Będzińską, z której synowie: Jan, Teodor i Wojciech; po Wojciechu, dziedzicu wsi Leszcze, elektorze 1669 r. z wojew. kaliskiego, z Justyny Sosnowskiej córki, Teresa za Janem Kolczyńskim i Helena 1v. za Stefanem Roznowskim, 2v. za Samuelem Ossowskim.

Jan, dziedzic na Leszczach 1660 r., z żony Maryanny Piskorzewskiej miał córki: Annę 1v. za Władysławem Trzebisławskim, 2v. za Janem Karwowskim, 3v. za Władysławem Czaplicem, Barbarę za Franciszkiem

i Bogumiłę za Maciejem Orłowskimi, Maryannę Gorczyńską i syna Bartłomieja, dziedzica części wsi Leszcze, ożenionego z Anną Przybysławską.

Linia III. Wojciech, ostatni z synów Stanisława i Krzekotowskiej, dziedzic Moszczonnego, Lisewa, Rucewa i Małachowa Złych-miejsc, z żony Zofii Żołęckiej pozostawił córkę Zofię za Floryanem Arciszewskim i synów, Jana i Wojciecha.

Jan, dziedzic na Moszczonnem, sprzedał 1616 r. części Małachowa Złych-miejsc, i z żony Zofii Wysockiej miał syna Wojciech, dziedzica Moszczonnego i Przedwojewic, po którym z Anny Trąmpczyńskiej, córki Marcina i Maryanny Łaskawskiej, synowie: Aleksander, Ambroży żonaty z Katarzyną Dąmbską, Łukasz i Tomasz.

Aleksander, dziedzic Cmachowa, poborca wojew. inowrocławskiego 1687 r., zaślubił Teresę Cielecką i z niej pozostawił synów: Bolesława, Jana, żonatego z Elżbietą Wyganowską, Marcina, Jezuitę, Stefana i Wojciecha.

Stefan v. Stefan-Dominik, dziedzic Cmachowa, miecznik wschowski, elektor 1764 r. z wojew. kaliskiego, kasztelan santocki 1769 r., um. 1772 r., pozostawiwszy z Justyny Raczyńskiej, córki Franciszka i Maryanny Dąmbskiej, córkę N. za Kazimierzem Raczyńskim, marszałkiem nadwornym koronnym.

Bolesław, dziedzic Lipy, łowczy kaliski 1787 r., z żony Maryanny Bronikowskiej miał synów: Adama, Aleksandra, Franciszka, dziedzica Złotnik, sędziego ziemskiego kaliskiego, żonatego z Konstancyą Gorczyczewską, Ignacego, Józefa, Leona, starostę ośnickiego 1781 r., kawalera orderu św. Stanisława, żonatego z Heleną Dąmbską, kasztelanką brzesko-kujawską, wdową po Adamie Skorszewskim, i Michała.

Adam, szambelan królewski 1780 roku, rotmistrz kawaleryi narodowej 1781 r., major 1784 r., pułkownik 1785 r., generał-adjutant królewski 1791 r., a ostatnio chorąży bracławski 1793 r., marszałek Targowicy w wojew. bracławskiem, przyjaciel Szczęsnego Potockiego, bronił go na sejmie czteroletnim, na którym był posłem; wylegitymowany w Galicyi 1797 roku, zaślubił N. Świejkowską, córkę Leona, wojewody podolskiego, i z niej pozostawił synów, Józefa, ożenionego z Antoniną Sobańską, córką Michała, podstolego winnickiego, i Wiktoryi Orłowskiej, i Michała.

Michał, żonaty 1v. z Febronią Szołajską, 2v. Wincentową Tyszkiewiczową, miał córki, Eufrozynę za Ignacym Kruszewskim, N. za ks. Golicynem i syna Bolesława, żonatego z N. Świderską.

Aleksander, chorąży grabowiecki 1776 r., generał-adjutant królewski 1790 r., z żony N. Świejkowskiej, wojewodzianki podolskiej, pozostawił córkę Wincencyą za Stanisławem Moszczeńskim.

Ignacy, wojski stężycki 1776 r., cześnik radziejowski 1780 r., podczaszy bracławski 1784 r., generał-adjutant królewski, z Zofii Ostrowskiej miał syna Michała i córkę Ksawerę za Antonim Gostomskim, chorążym michałowskim; po Michale z Ludwiki Neymanówny córka Prakseda Godzimir-

ska i synowie: Adam, Maksymilian i Wiktor, po którym z Prowidencyi Zabłockiej córka Wincencya Jasieńska.

Adam, dziedzic Nagradowic i Wydzierzewic, z Jadwigi Grudzielskiej pozostawił córkę Praksedę Pawłowską i syna Michała, dziedzica Tarnowy, po którym z Teresy Suchorzewskiej, córki Jana, córki: Lucyna za Bartłomiejem i Stanisława za Stanisławem Sokolnickimi i Michalina za Kazimierzem Wierusz-Kowalskim.

Józef, syn Bolesława i Bronikowskiej, dziedzic Otorowa, cześnik kaliski 1778 r., kasztelan lendzki 1780 r., kawaler orderów Orła Białego i św. Stanisława, żonaty 1v. z Rozalią Bnińską, kasztelanką szremską, 1v. Morawską, 2v. z Franciszką Miaskowską, kasztelanką gnieźnieńską, 3v. z Apolonią Złotnicką, córką Sebastyana, z której córka Anna za Augustynem Grabowskim.

Michał, ostatni syn Bolesława i Bronikowskiej, dziedzic Kazimierza i Otorowa, łowczy kaliski 1781 r., szambelan 1785 r., zaślubił Eleonorę Bnińską, kasztelankę szremską, z tej syn Stanisław i córki, Katarzyna Brudzewska i Maryanna za Maksymilianem Mlickim; Stanisław, dziedzic dóbr Otorowa i Kobelnicy, żonaty z Wincencyą Moszczeńską.

Tomasz, ostatni syn Wojciecha i Trąmpczyńskiej, dziedzic na Moszczonnem i Zajezierzu 1670 r., zaślubił Katarzynę Trąmpczyńską i z niej miał córkę Maryannę za Pawłem Zbijewskim i czterech synów: Andrzeja, Samuela, Stefana i Wojciecha; po Wojciechu z żony N. Górskiej synowie, Kazimierz żonaty z Pogorzelską i Łukasz z N. Mikołajewską.

Andrzej, dziedzic na Moszczonnem 1700 r., z żony N. Lisieckiej pozostawił syna Mikołaja, po którym córka Maryanna Paprocka i syn Stefan, dziedzic Nasiegniewa, żonaty z Jadwigą Kuczkowską.

Samuel, dziedzic na Moszczonnem 1706 roku, z Zofii Bendowskiej miał syna Jana, po którym z Zofii Kamińskiej synowie: Antoni ożeniony z Murzynowską, Franciszek, Ignacy, Maciej, towarzysz pancerny 1741 r., Stefan i Waleryan.

Stefan, syn Tomasza i Trąmpczyńskiej, dziedzic części Zajezierza 1707 r., elektor 1733 r. z wojew. kaliskiego, z żony N. Wichrowskiej pozostawił syna Michała-Szczęsnego, dziedzica Zajezierza, Gliżynka i Wolicy, komornika ziemskiego przedeckiego 1711 r., pisarza grodzkiego brzeskiego 1721 r., który zaślubił Maryannę Jabłońską i z niej pozostawił synów: Antoniego-Dominika, Jana, Kazimierza i Wojciecha.

Antoni-Dominik, pisarz grodzki przedecki 1718 r., komornik ziemski brzeski 1724 roku, zaślubił Maryannę, córkę Dadziboga Pławińskiego, i z niej miał czterech synów: Ignacego-Łukasza, dziedzica Dobrzelewiczek, po którym z żony Mikołajewskiej córka Julianna za Wincentym Moszczeńskim, Franciszka-Walentego, Józefa-Tymoteusza i Michała-Zygmunta.

Franciszek-Walenty, dziedzic Michowice i Złotniki, nabył częsci Racięcina i Słomkowa; regent brzesko-kujawski 1767 roku, komornik brzeski 1770 r., został 1776 r. skarbnikiem bydgoskim, a ostatnio 1791 r. był pod-

komorzym brzeskim, i z żony Justyny Popowskiej pozostawił córki: Annę, Małgorzatę, Maryannę, Rozalię i syna Ferdynanda, ur. 1768 roku, dziedzica Racięcina, Ziemięcina i Słomkowa, po którym z żony Nagórskiej syn Karol.

Michał-Zygmunt, syn Antoniego-Dominika i Pławińskiej, ur. 1727 r., dziedzic Wolicy i Sosnowej Woli, cześnik bracławski 1782 r., zaślubił Joannę Chrząszczewską i z niej miał synów: Bonawenturę, Floryana, Jana-Teodora, Józefa-Aleksandra, Wincentego i Macieja, dziedzica Marcinkowa i Woli Sosnowej, żonatego z Michaliną Jeszke.

Bonawentura, ur. 1790 r., pisarz komory celnej w Służewie, zaślubił Elżbietę Baranowską i z niej miał syna Aleksandra, ur. 1816 r., żonatego 1v. z Jerzmanowską, 2v. z Lubomęską, po którym syn Maksymilian z żony Maryi Wernerówny ma córkę Maryę i syna Stanisława.

Floryan, trzeci syn Michała-Zygmunta, dziedzic Rzeczycy, kapitan wojsk polskich 1819 r., z żony Adaminy Bielskiej pozostawił dwóch synów, Alfonsa i Emiliana, żonatego z Kazimierą Kłokocką, z której córki, Ksawera Jankowska i Wanda Smotrycka. Alfons, ur. 1816 roku, dziedzic Rzeczycy, miał dwie żony, Emilię Walknowską i Eufemię Krukowską, z których syn Jan-Bernard i córki, Izabela za Karolem Rzepeckim i Zofia, żona Józefa Bielickiego.

Jan-Teodor, czwarty syn Michała-Zygmunta, dziedzic Pawlikowic, wylegitymowany w Królestwie 1837 r., zaślubił Salomeę Ubyszównę i z niej pozostawił córki: Emilię Pinińską, Florentynę za Aleksandrem Moszczeńskim, Franciszkę Zbierzchowską i syna Eustachego-Konstantego, po którym z żon: Domaradzkiej, Pinińskiej i Skąpskiej córki: Bronisława, Józefa Pawłowska, Konstancya i synowie, Narcyz i Wacław żonaty z Ruszkiewiczówną.

Józef-Aleksander, piąty syn Michała-Zygmunta, ur. 1778 r., dziedzic Wolicy, wylegitymowany w Królestwie 1837 r., i z żony N. Loga pozostawił syna Aleksandra, dziedzica Pawlikowic, wylegitymowanego w Królestwie 1837 r., który miał dwie żony, Florentynę Moszczeńską i Juliannę Dąmbską i pozostawił córki, Natalię Ossowicz, Kazimierę Mroczkowską i synów, Karola i Stanisława.

Wincenty-Floryan, szósty syn Michała-Zygmunta, ur. 1780 r., dziedzic Konar, z żony Julianny Moszczeńskiej, cześnikówny radziejowskiej, miał syna Walentego-Józefa, ur. 1806 r., dziedzica Racięcina, Ziemięcina i Słomkowa, wylegitymowanego w Królestwie 1837 r., po którym z Teodozyi Chiczewskiej córki, Helena za Ignacym Białeckim i Marya, żona Antoniego Bronikowskiego.

Kazimierz, syn Michała-Szczęsnego i Jabłońskiej, dziedzic dóbr Zajezierze, podpisarz grodzki przedecki 1730 r., komornik graniczny brzeski 1733 r., miecznik inowrocławski 1748 r., sędzia grodzki kowalski 1750 r., miał z żony Ewy Komeckiej córkę Maryannę i synów: Teodora, Stefana i Walentego, i z nich Teodor, pisarz grodzki 1761 r., a ziemski 1773 roku

brzesko-kujawski, a Stefan, dziedzic Rykowa, Kozice, Wilcza Wola i Wysocko, regent grodzki brzeski 1760 r.

Wojciech, ostatni syn Michała-Szczęsnego i Jabłońskiej, dziedzic dóbr Zajezierze 1724 r., z żony Malinowskiej miał dwóch synów, Jana i Michała. Z nich Jan, dziedzic Kikoła, z Maryanny Kiełczewskiej pozostawił syna Szymona, dziedzica Lutoborza, w pow. kujawskim, wylegitymowanego w Królestwie 1837 r., a Michał z Maryanny Gorzkowskiej miał dwóch synów, Aleksandra, wylegitymowanego w Królestwie 1844 r. z synem Mikołajem, podoficerem wojsk rosyjskich, i Stanisława, dziedzica Zagórska, w pow. stanisławowskim, wylegitymowanego w Królestwie 1843 r.

Oprócz powyższych. Jakób, Jan, Rafał, Stanisław i Wojciech, synowie Piotra, dziedzice Moszczonnego 1529 r. Jan otrzymał 1540 r. przywilej na wieś Kikoł; jego córka N. za Bartłomiejem Mazowieckim. Jakób, stolnik dobrzyński 1564 r., miał syna Jana. Anna, cześnikówna dobrzyńska, żona Piotra Karnkowskiego, podkomorzego płockiego 1570 roku. Grzegorz, żonaty z Anną N. był posesorem wsi Kikoł, w ziemi dobrzyńskiej 1586 r. Erazm, syn Jakóba, 1589 r. Andrzej i Paweł, synowie Marcina, 1589 r. Dorota-Anna, żona Jana Karnkowskiego, kasztelana lendzkiego 1590 r.

N., żona Jana Białobrzeskiego, lustratora do Wielkopolski 1620 r. Jan i Stanisław z wojew. inowrocławskiem, Szczęsny z wojew. brzesko-kujawskiem 1632 r., Samuel z wojew. brzesko-kujawskiem, Andrzej z wojew. inowrocławskiem, Jan z wojew. sieradzkiem, Maciej-Kazimierz z ziemią dobrzyńską, Stanisław i dwóch Stefanów z ziemią rawską 1669 r., Piotr z wojew. inowrocławskiem i Stefan z ziemią dobrzyńską 1697 r. podpisali elekcye.

Jan, syn Stanisława i Anny z Grabowa, żonaty z Maryanną Bielską 1668 r. Jan z żony Jadwigi Skrzyńskiej pozostawił córki, Bogumiłę, Helenę i synów: Jana, Stanisława i Zygmunta 1679 r. Teresa, żona Tomasza Leżeńskiego, cześnika czerskiego 1680 r. Jan, syn Mikołaja, żonaty z Maryanną Brylińską 1693.

Andrzej, syn Łukasza i Zofii Włodkówny, 1711 r. Ludwik, porucznik pancerny, ożeniony z Krystyną z Malinowa, 1v. Michałową Amor-Tarnowską, 1714 r. Stanisław, skarbnik łomżyński, vicegerent grodzki sandomierski 1724 r. Krzysztof-Antoni, burgrabia winnicki 1727 r. N., cześnik nurski, z wojew. sandomierskiem, Jan i Kazimierz z wojew. brzesko-kujawskiem 1733 r., Ignacy, Józef i Stanisław Nałęcz z wojew. kaliskiem 1764 roku podpisali elekcye. Stanisław-Krzysztof, komornik sądowy i Wojciech, szambelan królewski, legitymowali się w Galicyi 1782 r. Anastazy, szambelan Stanisława Augusta 1786 roku. Władysław, syn Gaspra, burgrabia płocki 1790 roku.

Maciej, stolnik sanocki 1784 r., zaślubił Teklę Rutkowską, córkę Bartłomieja, cześnika dobrzyńskiego, i z niej miał córki, Annę Borkowską, Emilę za Wojciechem Pruszyńskim i dwóch synów, Aleksego i Feliksa.

Aleksy, dziedzic dóbr Tatarynowce, w pow. krzemienieckim, żonaty z N. Klityńską, pozostawił córkę Eufrozynę, żonę Fortunata Talko, porucznika wojsk rosyjskich (Metr. Kor., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk. i Lubel., Ks. Gr. Brzeskie, Przedeckie, Nowokorczyńskie, Sochaczewskie i Czerskie, Sigil., Kancl., Żychl., Pow. Starokonstantynowski).

MOSZCZEWSKI. Andrzej, wojski horodelski, podpisał elekcyę 1674 r. z wojew. bełskiem.

MOSZCZOWSKI h. NIECZUJA z KRZYŻEM. Jan rodem z wojew. rawskiego, urodzony z matki starego i szlachetnego rodu, w nagrodę zasług wojennych pod Połockiem i w innych walkach, otrzymał szlachectwo i herb powyższy 1595 r. (Metr. Kor.).

MOSZCZYŃSKI h. GRZYMAŁA. Jedna z gałęzi rodziny Łaguna, herbu Grzymała, od wsi Moszny, w ziemi warszawskiej, brała nazwisko Moszyński i Moszczyński. Bogusław, sędzia ziemski warszawski 1496 r. Szymon w ziemi wiskiej 1674 r. Stanisław i Tadeusz wylegitymowani w Galicyi 1782 r.

MOSZEWICZ h. TOPACZ. Patrz MOSIEWICZ h. TOPACZ.

MOSZEWSKI h. MOSZEWSKI. Herb — w polu czerwonem dwie srebrne drabiny; w koronie pięć piór strusich.

Pisano ich także z niemiecka Moschewsky; byli na Szląsku, gdzie między innymi posiadali majątki Morawice, Beneschau i inne. Wojciech, sędzia ziemski zakroczymski, um. 1644 r.

MOSZKIEWICZ. Jerzy, sędzia i rotmistrz pow. oszmiańskiego, 1764 r. podpisał konfederacyę generalną litewską (Vol. Leg.).

MOSZKOWSKI. Książęta. Piszą się z Moszkowa, w pow. orszańskim. Kn. Fedor 1490 r. Kn. Michał, oraz siostry jego Bohdana, żona Żdana Jackowicza i Hanna 1507 roku; Hanna wyszła następnie za kn. Michała Żyżemskiego. Dobra Moszkowo dostały się następnie kn. Andrzejowi Druckiemu-Ozierecklemu (Bon., Wolff).

MOSZKOWSKI. Byli w pow. owruckim i pisali się od wsi Moszki. W 1541 r., uciskani przez starostę owruckiego, udali się ze skargą do Zygmunta I. Jan, vicegerent i burgrabia grodzki lubelski 1662 r. (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

Jan i Konstanty, synowie Dymitra i Maryanny Baranowskiej, pokwitowali 1722 roku wuja Baranowskiego z posagu po matce. Franciszek nabył 1726 r. wieś Pierzchno. Adam podpisał elekcyę 1733 roku z wojew. podlaskiem. Semen *Worobiej,* syn Jakima, wnuk Andrzeja, sprzedał 1736 r. części wsi Moszki. N., żona Jakóba Moczulskiego 1764 r. Tomasz, komornik ziemski drohicki 1779 r. (Ks. Gr. Owruckie, Kancl.).

MOSZOŁT. Na Litwie. Tadeusz podpisał elekcyę 1764 r. z wojew. trockiem.

MOSZORO h. MOSZORO. Herb — rycerz na czarnym koniu w zbroi z dobytym pałaszem w hełmie z pióropuszem na głowie.

Szlachta mołdawska wyznania ormiańskiego, osiedlona w Galicyi i na Podolu, i po większej części trudniąca się handlem. Jan, kanonik lwowski 1771 roku. Samuel, proboszcz w Kutach, kandydat do arcybiskupstwa lwowskiego ormiańskiego 1817 r. Grzegorz za działania patryotyczne polskie, uwięziony w Galicyi 1841 r. Łazarz, Andrzej i Deodat, synowie Grzegorza, wnukowie Walentego, Grzegorz, syn Deodata, wnuk Waleryana, Józef, syn Krzeczuna, wnuk Deodata, Mikołaj, Abraham i Grzegorz, synowie Waleryana, wnukowie Deodata, wylegitymowani w Jassach, na Wołoszczyznie 1815 r.; w 1816 r. uznani zostali szlachtą galicyjską.

MOSZORYŃSKI. Wojciech, woźny generalny wojew. wołyńskiego 1663 r. (Wyr. Tryb. Lubel.).

MOSZYŃSKI h. ŁODZIA. Senator w rodzinie, Konstanty, biskup inflancki 1733 r., um. 1737 r.

Znakomita i dawna rodzina, jednego pochodzenia z Bnińskimi, Opalińskimi i Śmigielskimi. Jej przodkiem jest Maciej z Bnina, dziedzic na Mosinie, krajczy koronny 1471 r., z wojewody kaliskiego wojewoda poznański 1477 roku, generał wielkopolski, po którym z Nawojki Koniecpolskiej, podkomorzanki przemyślskiej, córka Jadwiga i synowie, Jan, starosta poznański 1520 r., i Heronim, który, odziedziczywszy po matce Wielkie-Młyny, Kruszynę, Nakło i Zalesie, w wojew. sieradzkiem i krakowskiem, a po ojcu dobra Mosinę, pod Szremem, w Poznańskiem, od nich nazwał się Moszyńskim.

Heronim, zwolniony 1537 r. od wyprawy wojennej, otrzymał 1538 r. wieś Tarnówkę; starosta uścki 1540 r., miał dwóch synów, Macieja 1571 r., po którym z Jadwigi Pukarzewskiej córka Anna i syn Heronim młodo zmarły, i Heronima, wojskiego piotrkowskiego 1580 r., dziedzica na Wielko-Młynach, po którym z Katarzyny Korycieńskiej, wojewodzianki łęczyckiej, były córki, Katarzyna za Stanisławem Kozierowskim, Jadwiga za Pawłem Falęckim, i pięciu synów: Adam otrzymał 1607 r. części Karlina, Jan, Mikołaj, Nikodem, Prokop i Stanisław, dworzanin królewski 1608 roku, zasłużony Zygmuntowi III; po Mikołaju z żony Krystyny Rzuchowskiej syn Jan-Dyonizy, Dominikanin, doktór św. Teologi i kaznodzieja króla Władysława IV.

Jan, najstarszy z synów wojskiego Heronima, dziedzic Wielko-Młynów, Myśliczowa, Pelikna i Łazowa, chorąży sieradzki 1616 r., dzielny wojownik, z Doroty Lelowskiej, kasztelanki zakroczymskiej, dziedziczki znacznych majątków, Lelowa, Błędowa i Smogorzewa, miał trzech synów,

z których Aleksander młodo umarł, Wacław poległ w młodym wieku w bitwie z Tatarami 1624 r. i Jakób.

Jakób, dziedzic Sokolej Góry, dworzanin cesarza Ferdynanda III, zm. 1648 roku, z żony Maryanny Minorówny miał córkę Barbarę Dobiecką i trzech synów: Heronima, bezdzietnego, Stanisława, po którym synowie, Jacek i Jerzy bezdzietni, i Aleksandra, po którym z Magdaleny Ujejskiej było dwóch synów, Antoni i Konstanty; z nich Konstanty, z przeora częstochowskiego oo. Paulinów, biskup inflancki 1733 r., proboszcz poznański i wschowski, elektor 1733 r. z wojew. inflanckiego, mąż uczony i pobożny, umarł w opinii świętości 1737 r. ostatni z swojego domu.

Antoni z Bnina, stolnik 1726 r., chorąży sieradzki, sędzia kapturowy 1733 r., z żony Jadwigi Wolskiej pozostawił syna Wojciecha, młodo zmarłego 1737 r., i córkę Petronelę za Kazimierzem Ostrowskim chorążym sieradzkim, która w dom męża przeniosła znaczne majątki ojczyste (Metr. Kor., Ks. Gr. Sieradzkie i Piotrkowskie, Zap. i Wyr. Tryb. Piotr., Żychl.).

MOSZYŃSKI h. NAŁĘCZ. Hrabiowie i szlachta. Senatorowie w rodzinie: Jan Kanty, podskarbi wielki koronny 1736 r., um. 1737 r. Stanisław, kasztelan radomski 1756 r., um. 1757 r. Leon, kasztelan lubelski 1766 r., ustąpił 1773 r. Fryderyk-Józef, marszałek wielki koronny 1793—1796 r.

Wzięli nazwisko od wsi Moszna i Moszenka, w wojew. lubelskiem, gdzie w XVII i XVIII stoleciach bardzo byli rozrodzeni. Do XVIII wieku Moszyńscy, rozdzieleni na kilka linij, byli po większej części szlachtą zagrodową, i niewielu nawet urzędników ziemskich mieli w swoim rodzie i dopiero w początkach XVIII stolecia jedna ich linia przez ożenienie Jana Kantego (późniejszego podskarbiego wielkiego koronnego) z hr. Fryderyką-Augustą Cossel, córką naturalną króla Augusta II, wzniosła się do wysokich godności i znacznego majątku, i otrzymała tytuł hrabiowski saski; podniesienie się majątkowe tej linii podniosło i jej gałęzie kolateralne, które także biorą tytuł hrabiowski.

Przodkiem linii, o której mowa, był Paweł, zm. 1593 r., po którym z Zofii Gołaskiej było trzech synów: Janusz, rotmistrz królewski, dzielny wojownik, pierwszy wszedł na mury zdobytego Smoleńska, a w 1621 roku odznaczył się na wyprawie chocimskiej, um. 1638 r. bezdzietny; Michał i Marcin, dziedzic Moszny, zm. 1627 roku, po którym z dwóch żon, Agnieszki Orzechowskiej i Malinowskiej synowie, Michał i Mikołaj, Jezuita.

Michał, syn Pawła, otrzymał 1593 r. wieś Kapuścińce; z komornika 1605 r. stolnik nadworny króla Zygmunta III, poseł na sejmy, deputat na Trybunały, był członkiem poselstwa do Turcyi, a w 1601 roku delegowanym do ocenienia szkód przez Tatarów na Podolu i Czerwonej Rusi zrządzonych; z żony Elżbiety Dzierżkówny zostawił czterech synów: Andrzeja, Jana, który służył w wojsku cesarskiem i poległ w bitwie pod Aleksandryą we Włoszech; Pawła, który również służył w wojsku cesarskiem w wojnie

30-letniej, lecz w bitwie ze Szwedami pod Brzegiem, na Szląsku, w skutku postrzału oślepiony wrócił do ojczyzny i, zaślubiony z Zofią Leśniowską, miał z nią syna Jakóba, dziedzica dóbr Wielkie, Wysokie, Mostki i inne, zmarłego bezpotomnie 1681 r., i Mikołaja.

Andrzej, wojski horodelski 1670 roku, poseł na sejmy i deputat na Trybunały, gubernator spiski, dobry żołnierz, odznaczył się w bitwie ze Szwedami pod Warką 1656 r. i z zawiadomieniem o zwycięstwie wysłany był do Jana Kazimierza od Czarnieckiego; z żony Anny Brodowskiej miał czterech synów, i z tych Michał poległ w bitwie pod Chocimem 1673 roku, Stanisław poległ w bitwie z Turkami pod Parkanami 1683 r., Paweł, kanonik kamieniecki, i Aleksander-Michał.

Aleksander-Michał, skarbnik podlaski 1689 roku, dziedzic Moszny, z żony Teresy Ossolińskiej zostawił trzech synów: Ignacego, Jezuitę, Józefa, podkomorzego nadwornego litewskiego 1723 r., ożenionego z Ewą Wyżycką, chorążanką kijowską, z której jedynaczka córka młodo zmarła, i Jana Kantego.

Jan Kanty, drugi z rzędu urodzenia, przez swego wuja Maksymiliana Ossolińskiego, podskarbiego wielkiego koronnego, umieszczony na dworze saskim, w krótkim czasie pozyskał względy króla Augusta II-go, a mianowany szambelanem, starostą gostyńskim 1726 roku, inowłodzkim i ujsckim, zaślubił Fryderykę-Augustę von Cossel, córkę naturalną Augusta II, znaczny za nią otrzymał posag i został krajczym wielkim koronnym 1729 r., i tegoż roku podskarbim nadwornym koronnym, a wielkim koronnym 1736 r.; dzierżawił żupy krakowskie 1735—1737 r. i um. 1737 r. zostawiwszy dwóch synów, Augusta-Fryderyka i Fryderyka-Józefa, którzy tytułowani byli hrabiami i ten tytuł nosili zawsze.

August-Fryderyk, szambelan królewski, kawaler orderów Orła Białego i św. Stanisława, stolnik wielki koronny 1752 r., złożył tę dostojność 1775 r.; starosta inowłodzki, dymirski i sieciechowski, członek Rady Nieustającej, wielki mistrz masonów, wysoce ukształcony i zdolny, znaczne oddał usługi krajowi w urządzeniu mennicy i podniesieniu dobrobytu narodowego; w późniejszym wieku oddawał się alchemii; um. 1786 r., zostawiwszy z żony Teofili Potockiej, wojewodzianki poznańskiej, syna Jana, po którym z żony Maryi Sadowskiej, starościanki rzeczyckiej, 2v. Władysławowej Jelskiej, córki, Fryderyka za Ignacym-Hilarym i Joanna za Piotrem Moszyńskimi.

Fryderyk-Józef, z pułkownika wojsk saskich pułkownik 1781 roku, generał-major, a ostatecznie generał-lejtnant wojsk Rzeczypospolitej, vice-komendant korpusu kadetów, z oboźnego wielkiego litewskiego referendarz wielki litewski 1773 r., sekretarz wielki litewski 1781 r., starosta nowokorczyński, lipnicki i wąwolnicki, marszałek wielki koronny w Targowicy 1793 r., wspólnie z ambasadorem rosyjskim Sieversem ułożył nową konstytucyę dla Polski, która jednak nie weszła w życie dla powstania 1794 r.; po upadku kraju rzeczywisty tajny radca rosyjski, zdolny szcze-

gólniej w kwestyach finansowych, ogromny zebrał majątek, który przeszedł na linię boczną; żonaty był z Barbarą Rudzieńską, wojewodzianką mazowiecką, i Salomeą Rzyszczewską, kasztelanką lubaczowską, córką Adama; um. 1817 r. bezpotomnie.

Z linii pokrewnych z poprzednią. Jakób i Paweł, bracia rodzeni, dziedzice części Łupki, w pow. lubelskim 1589 r.; po Jakóbie syn Wojciech, dziedzic Moszny Małej, a po Pawle syn Marcin. Sebastyan *Pradło* miał dwóch synów, Jana i Stanisława 1599 r.; Jan żonaty z Dorotą Kaznowską, a po Stanisławie synowie: Floryan, Krzysztof, Stefan i Tomasz.

Walenty *Pradło* miał syna Stefana, żonatego z Anną Wysocką 1602 r. Marcin *Pawłowicz* pozostawił synów: Jana, Marcina i Wojciecha; po Janie syn Adam, dziedzic wsi Wielkie Sieprawice, ożeniony 1621 roku z Dorotą Czemernicką. Jan z Moszny miał trzech synów: Adama, Mikołaja, żonatego z Anną Niezabitowską i Stanisława; po Adamie z Anny Kiełczewskiej synowie, Jan i Wojciech. Adam i Marcin, synowie Wojciecha, 1631 r.

Maryan-Zygmunt z Maryanny Pieniążkówny pozostawił synów: Aleksandra, Daniela, Stanisława i Wacława 1654 r. Elżbieta, żona Zbigniewa Męciny 1658 r. Anna za Andrzejem Gulczewskim, łowczym sanockim 1660 r. Po Mikołaju synowie: Gabryel, Kazimierz i Marcin, poborca lubelski 1685 r. Andrzej, Jan i Kazimierz, elektorowie 1669 r. z wojew. lubelskiego.

Po Jakóbie z żony Zofii Dzierżek synowie: Franciszek, Jakób, Jan, Nikodem i Zacharyasz; po Zacharyaszu, elektorze 1669 r. z wojew. lubelskiego, z Teresy Gruszeckiej synowie, Franciszek, żonaty z Katarzyną Choińską, i Mikołaj. Helena, żona Adama Czarnołuskiego, pisarza ziemskiego włodzimierskiego 1675 r. Po Remigianie synowie, Adam i Szymon 1679 r. Maryanna, żona Macieja Kobierżyckiego 1680 r. Michał z wojew. bracławskiem, Stefan z wojew. lubelskiem, Szymon i Wawrzyniec z ziemią wiską podpisali elekcyę 1697 r.

Adam, miecznik czernihowski 1712 roku, podstarosta nowogrodzki, miał synów, Antoniego, wojskiego bracławskiego, i Michała, kanonika 1738 r. Mikołaj, burgrabia lubelski 1714 r. Jan, łowczy smoleński 1727 r. Franciszek żonaty z Anną Grabkowską, łowczanką rożańską 1729 r. Adam z wojew. ruskiego, Andrzej z wojew. wołyńskiego, Antoni-Michał, podstolic nowogrodzki, z wojew. bracławskiego, Jan, podstoli ciechanowski, z wojew. sandomierskiego, i Józef z wojew. podlaskiego podpisali elekcyę 1733 roku. Zofia, żona Aleksandra Krosnowskiego, podczaszego gostyńskiego 1750 r. Agnieszka za Michałem Chroniewskim, miecznikiem zakroczymskim 1785 r. Teresa za Janem Marchockim, chorążym smoleńskim 1770 r. Eleonora za Janem Dunin-Karwickim, kasztelanem zawichostskim 1790 r.

Marcin na Łaziskach, podczaszy mielnicki 1699 roku, miał synów: Floryana, Franciszka, Jana i Stanisława; Stanisław, skarbnik łomżyński 1715 r., vicegerent grodzki nurski 1717 r., kasztelan radomski 1756 roku, z żony Antoniny Morawiec miał trzech synów: Jana, stolnika ciechanowskiego, żonatego z Agnieszką Tymińską, Leona i Łukasza.

Leon, szambelan królewski 1750 r., starosta inowłodzki 1762 roku, elektor 1764 roku z wojew. lubelskiego; z podkomorzego kasztelan lubelski 1766 roku, sprzeciwiał się jednym z członków ówczesnej komisyi wojennej do używania pomocy Rosyi przeciw konfederatom barskim; zrażony nieudolnością dworu, złożył kasztelanią i przesiedlił się do Saksonii, gdzie został rzeczywistym radcą stanu i wielkim mistrzem dworu księżniczki saskiej; um. 1788 r.; jego żona Ludwika Załuska, kuchmistrzówna wielka litewska, dama krzyża gwiaździstego austryjackiego, zacna patryotka i stronniczka konfederacyi barskiej, z niej córka Maryanna za Ignacym Dembińskim, chorążym krakowskim i synowie: Jacek, Joachim i Józef; Joachim, ur. 1757 r. w Warszawie, legitymował się w Galicyi 1806 r.

Łukasz, ostatni syn kasztelana Stanisława, łowczy 1764 r., podstoli radomski 1776 r., kawaler orderu św. Stanisława 1790 r., wylegitymowany w Galicyi 1782 r., z żony Symforozy Niszczyckiej pozostawił syna Ignacego-Hilarego, sekretarza litewskiego 1791 r., który miał dwie żony, Zofię Romiszewską i Fryderykę Moszyńską, córkę Augusta-Fryderyka, stolnika koronnego, za którą otrzymał połowę wielkiego majątku tej linii Moszyńskich. Ignacy-Hilary, wysoko wykształcony, zacny patryota, z Zofii Romiszewskiej pozostawił syna Piotra.

Piotr-Stanisław-Wojciech-Aloizy, ur. 1799 roku, marszałek szlachty gub. wołyńskiej 1825 r., wylegitymowany w Królestwie 1841 r., a w Galicyi 1855 r., mąż zacny, wysoko ukształcony i gorący patryota, zawikłany w spisek przeciw Rosyi, skazany był na prostego żołnierza; uwolniony, osiadł w Krakowie, gdzie zyskał powszechny szacunek. Piotr miał dwie żony, Joannę Moszyńską, 2v. za Juriewiczem, z której córka Józefa za hr. Józefem Szembekiem, i Annę Malinowską, herbu Ślepowron; z drugiej żony Zofia za Włodzimierzem Cieleckim, Marya za Zygmuntem Pusłowskim i Helena za Joachimem Rostworowskim. Piotr nosił tytuł hrabiowski, i ten był mu dawany w aktach urzędowych galicyjskich; jego synowie, Emanuel-Piotr, wylegitymowany w Galicyi 1856 r., poległ pod Miechowem 1863 r., i Jerzy, wylegitymowany w Galicyi 1856 r., ożeniony z Stefanią Cielecką, córką Zdzisława, pozostawił synów, Stefana i Stanisława.

Z tej familii. Jan, dzielny wojownik przeciw Moskwie 1633 r. Jan, syn Adama i Maryanny Szadurskiej, dziedzic wsi Moszenki, w wojew. lubelskiem 1696 r. Piotr żonaty z Maryanną Mikołajewską, ich córka Franciszka za Adamem Rzyszczewskim 1710 r. Ignacy, prowincyał Jezuitów małopolskich 1755 r. Michał, proboszcz 1768 r., a prałat inflancki 1771—1794 roku. Jakób, podwojewodzy chełmski 1781 r. Andrzej, Antoni, Jakób, Maurycy, Michał i Stanisław 1782 r., Aleksander 1783 r., Piotr-Paweł 1787 r., a Jan, wnuk Andrzeja, 1829 r., oraz Bartłomiej, Łukasz i Maciej, wnukowie Maurycego 1817 roku, wylegitymowani w Galicyi.

Jan, podsędek w Siedlcach 1813 r. Władysław, prezydent sądów wołyńskich 1831 r. Julian, doktór medycyny, mąż zasłużony i autor, dyrektor Towarzystwa Dobroczynności wileńskiego 1847 r., naczelny lekarz

szpitala św. Jakóba w Wilnie 1849 roku, założył przy tym szpitalu szkołę akuszerek; um. 1859 r. Antoni, kanonik katedralny miński, dziekan i proboszcz piński 1851 r. Justyn, syn Jana, strapczy pow. wiłkomirskiego 1855 r. Jan, syn Andrzeja, geometra rządowy w pow. radomyślskim 1865 r. Franciszek, tytułujący się baronem, urzędnik we Lwowie 1860 r.

Po Kazimierzu, dziedzicu dóbr Wyszonki 1743 r., syn Mikołaj, żonaty z Katarzyną Jabłońską, miał synów, Józefa, patrona Trybunału w Warszawie, i Aleksandra, w wojsku rosyjskiem, wylegitymowanych w Królestwie 1843 r.

Po Marcinie, podczaszym mielnickim 1692 r. (powyższym), miał być syn Józef, którego syn Walenty zaślubił Jadwigę Borowską i z niej pozostawił syna Jana, zamieszkałego w gub. wołyńskiej, wylegitymowanego, w Królestwie 1850 r. z synami, Władysławem i Janem urodzonymi z Antoniny Myślińskiej (Metr. Kor., Kancl., Sigil., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Żychl. Pułaski, Pow. Starokonstantynowski).

Jan, Mikołaj i Michał, synowie Mikołaja, 1802 r., i Tomasz, Bazyli Franciszek i Jan, synowie Piotra, w 1803 r. zapisani do ksiąg szlachty gub. kijowskiej. Stefan, syn Michała, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1819 roku.

MOSZYŃSKI h. TOPÓR. Na Litwie. Kazimierz, Stanisław i Jan z potomstwem, synowie Aleksandra, wnukowie Stefana, prawnukowie Michała, 1843 r.; Stefan, syn Tomasza, 1846 r.; Julian, syn Justyna, 1849 r.; Bolesław i Władysław, synowie Juliana, 1849 r. i inni wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MOSZYŃSKI de ZAGREBGRAD h. WŁASNEGO. Herb — tarcza przedzielona na poprzek; w polu górnem czerwonem herb Nałęcz, w polu dolnem błękitnem trzy wieże, w środkowej brama; przy lewej wieży pół księżyc, przy prawej gwiazda. W koronie nad hełmem między dwoma jeleniemi rogami trzy pióra strusie, przeszyte strzałą.

Adolf, burmistrz m. Agram, otrzymał 1899 r. szlachectwo galicyjskie z przydomkiem de Zagrebgrad (Siebmacher).

MOSZYŃSKI. Feliks, urzędnik w gub. podlaskiej, otrzymał przyznanie praw nowego szlachectwa w Królestwie 1839 r.

MOTAKOWSKI. Walenty z ziemią rożańską podpisał elekcyę 1669 r.

De la MOTE. Pochodzą z Lotaryngii. Antoni, generał-major wojsk koronnych 1711 r. Joachim, kapitan wojsk koronnych 1719 r. (Metr. Kor., Sigil.).

MOTŁKOWSKI. Marcyanna, żona Macieja Morskiego, miecznika sochaczewskiego 1730 r. Feliks z wojew. płockiem podpisał elekcyę 1764 r.

MOTOWICZ h. MIKULIŃSKI. Stanisław, bojar żmudzki 1522 roku. Jakób, ziemianin wołyński 1525 r. Adam i Wawrzyniec na Żmudzi 1621 r. Wincenty na Żmudzi 1671 r. Konstanty, syn Andrzeja, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1819 r.

MOTOWIDŁO h. PRUS I. Rodzina litewska, w XVII stoleciu przeniosła się na Ruś Czerwoną Samuel, pułkownik wojsk Rzeczypospolitej, dzielny wojownik przez lat 19, wzięty do niewoli, był jeszcze na galerach tureckich, lecz pewnego razu, znalazłszy dogodną okoliczność, namówił towarzyszy niewoli do uderzenia na załogę turecką i wybicia się na wolność; to im się szczęśliwie udało.

Samuel, wróciwszy do ojczyzny z niewoli, w bitwie pod Chocimem 1673 r. pierwszy wdarł się na okopy tureckie, lecz nie poparty od swoich, wystrzelawszy wszystkie strzały z sajdaka, poległ; z żony Heleny Kryńskiej, 1v. Dulskiej, 2v. Bobrowskiej, miał synów, Jana, bezpotomnego, i Samuela, namiestnika pancernego, po którym z Aleksandry Terleckiej było czterech synów: 1) Józef, ksiądz, 2) Walenty bezpotomny, 3) Franciszek, towarzysz pancerny, po którym z Franciszki Siedliskiej synowie, Antoni-Feliks, stolnik sanocki 1793 r., bezdzietny, i Adam ożeniony z Petronelą Włochowicz, 4) Wojciech z żony N. Borowickiej miał synów, Franciszka i Stanisława, 1790 r. w wojew. kijowskiem (Wyr. Tryb. Lubel.).

MOTOWSKI. Marcin otrzymał 1754 r. starostwo jaźnieńskie (Metr. Litew.).

MOTYCKI. N. z Piotrowa podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. sandomierskiem.

MOTYLOWSKI v. MOTELEWSKI h. POMIAN. Stanisław notowany 1658 r. w aktach ziemi kujawskiej. Po Adamie, pośle z ziemi liwskiej na sejm 1783 r., syn Antoni miał syna Michała, żonatego z Franciszką Kuligowską, z niej syn Adam, urzędnik w Warszawie, wylegitymowany w Królestwie 1852 r.

MOWCZAN. Na Litwie. Władysław z wojew. trockiem podpisał pospolite ruszenie 1698 r.

MOWLEWICZ. W pow. prużańskim, na Litwie. Michał 1719 r. ożeniony z Maryanną Kurowską. Marcin podpisał konfederacyę generalną litewską 1764 roku (Vol. Leg.).

MOYGIS h. ABDANK. Kazimierz z synami: Antonim, Janem i Adamem, syn Jana, wnuk Stanisława, prawnuk Macieja, praprawnuk Kazimierza, syna Jana, wylegitymowany w Cesarstwie 1849 r. i zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MOYRZYM h. BOŻA-WOLA. Jan, syn Krzysztofa, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1835 r.

MOYRZYM h. SAMSON. Antoni, syn Macieja, wnuk Jana, z synami: Wincentym, Michałem i Augustynem wylegitymowani w Cesarstwie 1858 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MOYSA patrz MOJSA.

MOŻAJSKI. Książęta. Są młodszą gałęzią wielkich książąt moskiewskich, a nazwisko wzięli od swego udziału miasta Możajska. Andrzej, piąty syn Dymitra Iwanowicz Dońskiego, otrzymawszy z działów Możajsk, Wereje, Kaługę i Białojeziersk, zaślubił Agrypinę, córkę kn. Aleksandra Starodubskiego, i z niej pozostawił córkę Anastazyę za Borysem kn. Twerskim, i dwóch synów, Iwana, nazywającego się kn. Możajskim, i Michała, tytułującego się kn. Werejskim.

Kn. Iwan wskutek nieporozumień z wielkim ks. moskiewskim Wasilem Wasilewiczem uszedł na Litwę, i w 1448 r. złożył zobowiązanie wierności królowi Kazimierzowi, co zaręczył kn. Fedor Woratyński. Wkrótce jednak powrócił do Moskwy, gdyż w 1449 r. występuje w przymierzu, jakie zawarł wielki książę Wasil z królem Kazimierzem; ale i tym razem musiał uciekać na Litwę 1454 roku, i wtedy to król nadał mu Starodub, Homel i Briańsk. Kn. Iwan z żony N., córki kn. Fedora Worotyńskiego pozostawił dwóch synów, Andrzeja i Semena.

Kn. Andrzej około 1486 r. otrzymał od króla Kazimierza myto nowogrodzkie i znaczne dobra Swerzeń, z których dawano 14 koni na potrzeby wojenne; kn. Andrzej um. 1487 r., pozostawiwszy z żony Owdotii kn. Czartoryskiej syna Fedora, młodo zmarłego.

Kn. Semen, posiadacz Homla 1484 r., otrzymał 1486 r. daninę 10 kop, a w 1493 r. wojował przeciw Moskwie, i w 1496 roku otrzymał przywilej na Czernihow, Karaczew, oraz potwierdzenie posiadania dóbr Staroduba i Homla. W 1500 r. w czasie wojny z Moskwą kn. Semen poddał Czernihow, Homel i Starodub wielkiemu ks. Moskiewskiemu i od niego otrzymał zatwierdzenie posiadania tych włości; kn. Semen odtąd zwał się kn. Starodubskim i od 1500—1504 r. wojował przeciw Litwie; um. około 1505 r. i pozostawił syna Wasila, żonatego z N., córką Juria Saburowa, który był kn. na Starodubie, Czernihowie i Homlu, i um. około 1519 r. bezpotomnie (Metr. Litew., Bon., Wolff).

MOŻAJSKI. Zagrodowa szlachta w pow. owruckim. Mikołaj 1621 r. notowany w Metryce Koronnej. N., rotmistrz w Prusach 1629 r.

MOŻAROWSKI h. ŁADA. Szlachta zagrodowa w pow. owruckim, biorąca nazwisko od wsi Możary. W 1768 i 1775 r. były wyznaczone komisye do sprawy Mażarowskich z kapitułą wileńską. Walenty, podporucznik wojsk koronnych 1790 r. (Kancl.). Szymon, Ignacy i Paweł, synowie Jana, w 1802 r. i Aleksander, Grzegorz i Bazyli, synowie Prokopa, w 1811 r. zapisani do ksiąg szlachty gub. kijowskiej. Paweł wylegitymowany w Galicyi 1817 r.

MOZDŻARSKI. Maciej, Jan, Walenty, Paweł i Mikołaj, zwani *Dziwisze*, synowie Heronima *Dziwisz*, 1596 r. prowadzili sprawę o spadek po babce Annie. Walenty, syn Marcina, posesor dóbr Lipiny i Zakłodzie, w pow. krasnostawskim, winien 1607 r. sumę 100 flor. Gilowskiemu (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

MOZDZIŃSKI v. MOŻDŻYŃSKI. Franciszek i Tomasz podpisali elekcyę 1697 r. z ziemią dobrzyńską. Stefan, dziekan i proboszcz radomski, i Adalbert, misyonarz, synowie Mikołaja i Zofii Marchockiej, wnukowie Franciszka, prawnukowie Jakóba i Maryanny Osieckiej, w imieniu swojem i braci swoich Aleksandra, Romualda i Tomasza, sprzedali 1791 r. części dóbr Romatów, Przętaliny, Szałaty (?) i Lisia Góra, w pow. sierpeckim, Antoniemu Pęszyńskiemu. Aleksander, Adalbert, Romuald i Tomasz wylegitymowani w Galicyi 1804 r. (Quaterniones).

MOŻEJKO v. MOZEJKO h. LUBICZ. Adam i Fabian z potomstwem, synowie Piotra, wnukowie Benedykta, prawnukowie Michała, syna Bartłomieja, wnuka Stanisława, wylegitymowani w Cesarstwie 1852 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MOŻEJKO h. ŁABĘDŹ. Rodzina żmudzka, bardzo rozrodzona na Litwie. Jan i Stanko, bojarowie 1522 r. Szczęsny, dworzanin królewski 1541 r. Jerzy, Ławryn i Szymon, bojarowie 1550 r. Wojciech 1594 roku. Stanisław i wdowa po nim Róża 1598 r.

Krzysztof, syn Michała, 1662 r. Jan żonaty z Dorotą Frankiewicz 1666 r. Andrzej, elektor 1669 r. z wojew. wileńskiem. Krzysztof i Mikołaj z wojew. trockiem podpisali pospolite ruszenie 1698 r.

Ignacy otrzymał 1752 r. przywilej na dzierżawę Nowosady. Maciej podpisał konwokacyę generalną litewską 1764 r. Katarzyna, żona Waleryana Bereckiego, starosty matławskiego 1765 r. Joachim, łowczy 1781—1788 r., a skarbnik trocki 1791 r. Elżbieta, żona Jerzego Galery, majora wojsk litewskich 1801 r.

Wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty: 1) gub. wileńskiej: Wiktor i Joachim, synowie Franciszka, 1850 r.; Maciej, syn Andrzeja, z synami: Maciejem, Dominikiem i Tomaszem 1845 r.; 2) w gub. kowieńskiej: Teodor, Salomon, kapitan wojsk rosyjskich, dziedzic dóbr Kulmiszki, i Edward, synowie Justyna, wnukowie Tadeusza, prawnukowie Floryana, syna Dominika, 1838 r.; Feliks i Leon z potomstwem, synowie Tomasza, wnukowie Mikołaja, 1849 r.; Antoni, Maryan, Józef i Izydor z potomstwem, synowie Franciszka, wnukowie Stefana, 1849 roku; Konstantyn z synami, Józefem i Antonim i ich potomstwem, syn Franciszka, wnuk Jerzego, i Franciszek z potomstwem, syn Kazimierza, 1856 i 1858 r.

Fabian, syn Piotra, dóbr Mickuniszki, Napoleon i Zacharyasz, synowie Justyna, dóbr Mazury, Stanisław, syn Stanisława, dóbr Przyjałkowa,

Piotr, syn Ludwika, dóbr Rezgajne, Józef, syn Marcina, dóbr Stangajce, Jerzy, syn Feliksa, dóbr Rezgolb dziedzice 1882 r. w gub. kowieńskiej.

MOZER. Piotr, major wojsk litewskich 1674 r. w pow. kowieńskim.

MOZERKO v. MOZYRKA h. DĄBROWA odm. Odmiana herbu — kładą gwiazdę w środku podkowy, a strzałę przekrzyżowaną na tej podkowie.

Podług Kojałowicza byli na Litwie. Antoni, Bartłomiej i Józef z wojew. nowogrodzkiem podpisali elekcyę 1697 r.

MOZEWICZ v. MOZIEWICZ. Aleksander, pisarz grodzki i poseł ziemi lidzkiej, podpisał abdykacyę króla Jana Kazimierza 1768 r. (Metr. Kor., Vol. Leg.).

MOZEWSKI. W Północnem Mazowszu. Paweł, pisarz ziemski zawskrzyński, um. 1631 roku (Metr. Kor.). Aleksander, regent ziemski zakroczymski, i Stefan 1648 r., a Wojciech i Paweł 1674 r. z wojew. płockiem podpisali elekcyę.

MOZGAWA h. POŁKOZIC. W wojew. sandomierskiem. Stefan z Mozgawy, w wojew. sandomierskiem 1433 r. Siestrzenia, dziedzic wsi Młodnice 1470 r. (Lib. Benef.). Marek, dziedzic wsi Ulanowice 1595 r. Jan, Sebastyan i Wojciech, synowie Tomasza, 1609 r. Joachim, deputat na Trybunał lubelski 1648 r. (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

Nikodem 1632 r., Franciszek, Jan i Mikołaj 1669 r., oraz Mikołaj 1697 r. podpisali elekcye z wojew. sandomierskiem.

MOZGAWSKI h. GIERALD. Mikołaj, żonaty z Barbarą Żukowską 1586 r., dziedzic dóbr Mozgawy, był 1591 r. sędzią grodzkim nowokorczyńskim. Nikodem um. 1633 r. Piotr z żony Jadwigi Brzezińskiej miał córkę Eufrozynę, 1v. Skotnicką, 2v. Ożarowską 1660 r. (Wyr. Tryb. Lubel.).

MOZGAWSKI h. TOPÓR. N., dziedzic wsi Jurkowice około 1470 r. (Lib. Ben.). N., stary żołnierz, poległ pod Pilawcami 1648 r.

MOZULEWICZ. Julia i Józef, córka i syn Jana, dziedzice dóbr Sewsinie, w gub. kowieńskiej 1882 r.

MOZUŃSKI. Byli na Litwie. Aleksander, Jan i Kazimierz z pow. kowieńskim podpisali pospolite ruszenie 1698 r.

MOZYŁOWSKI. Michał, brat niegdy Samuela, pisarza grodzkiego nowogród-siewierskiego, oraz Anastazya Czyżówna, Bazylisa konwentu pieczarskiego, ich matka, w imieniu swem i brata Silwana pokwitowali z sumy Chądzyńskiego. Bazyli żonaty z Katarzyną Chodakowską, 1v. Stefanową Synhajewską 1722 r. (Zap. Tryb. Lubel.).

MOZYRKA h. DĄBROWA odm. Zobacz MOZERKA.

MROCKI h. ŁADA. Piszą się z Mrogi, w pow. rawskim. N., dziedzic Mrogi 1564 r. (Ks. poborowe).

MROCKI h. NAŁĘCZ. N. walczył przeciwko Krzyżakom za Kazimierza IV 1461 r. N. z wojew. podlaskiem podpisał elekcyę 1697 r.

MROCZEK h. KAŁUSZOWSKI. Piszą się z Mroczków-Kamionek, na Podlasiu. Po Aleksandrze synowie, Adam i Andrzej, i z nich Adam, dziedzic Mroczki-Kamionki i Kruszewa, nabył 1625 r. grunta we wsi Kobylinie i z żony Justyny miał syna Mikołaja, a Andrzej pozostawił syna Piotra (Zap. Tryb. Piotrk.).

Aleksander, Kazimierz i Krzysztof 1648 roku z wojew. podlaskiem, Aleksander 1669 r. i Jan 1764 r. z ziemią bielską, a Jan 1764 r. z ziemią liwską podpisali elekcye. Andrzej, syn Szymona i Anny, 1781 r.

MROCZEK h. LESZCZYC. Nazwisko Mroczek wzięło początek od imienia słowiańskiego Mroczysław, zmienianego na Mroczko i Mroczek. Z tej rodziny herbu Leszczyc, piszącej się z Łopuchowa, Heronim, uczony i pobożny Jezuita, misyonarz w Krymie 1689 r. Niektórzy z tej rodziny zamieszkali w Prusach Zachodnich.

Jan-Kazimierz, proboszcz mszczonowski, ustąpił 1710 r. części wsi Mroczki-Łopuchy i Klekty braciom swoim rodzonym: Andrzejowi, Jakóbowi, Pawłowi i Tomaszowi, synom Marcyana; po Jakóbie syn Józef odstąpił 1749 roku części Mroczki-Łopuchy bratu rodzonemu Walentemu. Andrzej, 1748 r., Jan, 1754 r. i Michał-Mateusz, 1757 r., synowie Walentego i Krystyny, ochrzczeni w Kałuszynie, wylegitymowali się w Galicyi Zachodniej 1804 roku.

Łukasz, syn Bartłomieja, sprzedał 1714 r. części Mroczki-Łopuchy Tomaszowi, synowi Marcyana; Jakób, syn Tomasza, odstąpił 1772 r. części Mroczki-Klekoty Jakóbowi, synowi Szymona; po Jakóbie z żony Maryanny, syn Jan, 1749 r., a z 2-iej żony Barbary syn Ignacy 1764 r. ochrzczeni w Kałuszynie, wylegitymowani w Galicyi Zachodniej 1803 r.

Szymon, Kazimierz, Andrzej i Mikołaj, synowie Macieja, sprzedali 1762 r. grunta w Mroczkach Ludwikowi, synowi Jana Mroczka; Jan ur. 1780 r. i Józef ur. 1785 r., synowie Ludwika i Krystyny Gójskiej, legitymowali się w Galicyi Zachodniej 1803 r.

Fabian-Sebastyan, ur. 1742 roku, ochrzczony w par. Kałuszyn, syn Wawrzyńca i Teresy, dziedziców części wsi Mroczki-Łopuchy, wnuk Jakóba, prawnuk Marcyana, oraz synowiec jego Stanisław, syn Jana i Katarzyny, wnuk Wawrzyńca i Teresy, legitymowali się w Galicyi 1804 r.

Mateusz, syn Jakóba i Maryanny, dziedzica części Milewa, ochrzczony 1749 r. w Kałuszynie, wnuk Grzegorza, prawnuk Pawła, wylegitymował się w Galicyi 1804 r.

Andrzej, syn Jakóba, nabył 1788 r. części wsi Chrościce; z żony Brygidy jego syn Wincenty, ochrzczony 1792 r. w Kałuszynie, wylegitymował się w Galicyi 1804 r.

Wojciech, syn Grzegorza i Katarzyny, wnuk Andrzeja i Katarzyny Chrościckiej, prawnuk Marcyana, wylegitymował się w Galicyi 1804 roku (Quaterniones, Akta po-Galicyjskie).

MROCZEK h. NIECZUJA. Byli w wojew. sandomierskiem i pisali się z Pęchowca. Łukasz i Sebastyan, oraz Stefan na Mrogowicach 1669 r., a N. 1697 r. podpisali elekcye z wojew. sandomierskiem.

MROCZEK h. PRUS I. Ich gniazdem Mazowsze, z którego przenieśli się w różne strony kraju. N., podkomorzy książąt Mazowieckich 1423 roku. Andrzej otrzymał 1497 r. pewne dobra, a w 1508 r. z synem Piotrem byli zwolnieni od wyprawy wojennej. Jan i Stanisław, synowie Racibora, dziedzica dóbr Mroczki 1544 r. Bernard, Jakób, Krzysztof i Paweł, synowie Stanisława, 1544 r.; po Bernardzie syn Jan 1578 r. Krzysztof, wójt we wsi Złotawa 1555 r. Elżbieta, żona Stanisława Jordana, kasztelanica bieckiego 1560 r. Walenty, syn Adama, 1576 r. Jan, Paweł i Tomasz, synowie Tomasza, 1577 r. Stanisław, syn Jakóba, 1591 r. Mikołaj i Wojciech, synowie Wojciecha, 1592 r. Bartłomiej, Jan, Piotr i Seweryn, synowie Bartłomieja, 1596 r.

Jan, syn Wojciecha, 1603 r. Maciej 1632 r. z wojew. wołyńskiego i Piotr 1648 r. z ziemi warszawskiej elektorowie. Samuel żonaty z Zuzanną Ziemacką 1658 r. Piotr-Paweł, pisarz ziemski przemyślski 1663 r. Aleksander, syn Jakóba, 1685 r., miał syna Stanisława, vicegerenta grodzkiego lubelskiego 1689 r., cześnika podolskiego 1696 r. Sebastyan, podczaszy trembowelski, ożeniony z Dominiką N. 1690 r. Władysław, towarzysz pancerny 1697 r., miał syna Jana. Stefan, elektor z ziemi chełmskiej 1697 r.

Zygmunt, podstoli wieluński 1702 r. Jakób, Jan i Stanisław, synowie Marcina, 1702 r. Mikołaj, towarzysz pancerny 1704 roku. Walenty, syn Jana, pozostawił syna Andrzeja, dziedzica wsi Mroczki 1743 r. Katarzyna za Władysławem Kołodyńskim 1730 r. Katarzyna za Kajetanem Bielskim, subdelegatem grodzkim opoczyńskim 1750 r. Rozalia, żona Franciszka Jurjewicza, podstolego czerniechowskiego 1750 roku. Jan z wojew. płockiego i Tadeusz z pow. grodzieńskiego elektorowie 1764 r. Stanisław z żoną Antoniną Turowską otrzymali 1771 roku w posesyę wieś Obelniki (Metr. Kor., Don. i Conv. Gr. Warsz., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Kancl., Sigil.).

Po Antonim, pośle liwskim na sejm 1764 roku, syn Michał, z żony Franciszki Piotrowskiej miał syna Jacentego, posesora wsi Dobrynia, w pow. bialskim, wylegitymowanego w Królestwie 1839 r. z synami, Aleksandrem i Hilarym, urodzonymi z Katarzyny Rolówny.

Byli także w Prusach Zachodnich i na Kaszubach, i z tych jedna linia od majątku Glisna wzięła nazwisko Gliśnieński.

MROCZEK h. SZRENIAWA. Byli w Małopolsce, a pisali się z Skowierzyna. Stanisław, dziedzic Skowierzyna 1470 r. Stanisław, syn Marcina,

rotmistrz królewski 1581 r., któremu Jan Zamoyski polecił ujęcie i straż Samuela Zborowskiego; sekretarz królewski 1591 r., w 1587 r. nabył wójtostwo Śmierdzin, a w 1598 r. ustąpił wieś Leski (Metr. Kor.).

MROCZEK. Licznie rozrodzeni w ziemi czerskiej; jednego pochodzenia z Golianami i często pisali się Mroczek-Golian, lub z Golianów. Maciej, dziedzic na Wielkich Golianach 1550 r., miał trzech synów: Jana, Jerzego i Stanisława.

Stanisław, dziedzic na Golianach 1606 r., zaślubił Jadwigę Czaplińską, i z niej pozostawił córkę Katarzynę za Wojciechem Grotowskim i dwóch synów, Stefana i Szymona; po Stefanie syn Stefan, dziedzic na Golianach 1664 r.

Szymon, urodzony z 2-iej żony Anny Pogroszewskiej, dziedzic na Golianach 1661 r., zaślubił Maryannę Boską, której 1682 r. zapisał dożywocie na dobrach swoich, i z niej miał córki, Justynę 1v. Rzeczycką, 2v. za Wawrzyńcem Wąsowiczem, Maryannę za Adamem Grotowskim i syna Jana, dziedzica części Golian Wielkich.

Jerzy, najmłodszy syn Macieja, nabył 1611 r. części Golian Wielkich od brata Stanisława, i z niewiadomej nam żony pozostawił syna Jakóba, dziedzica części Golian Wielkich 1662 r., po którym z Anny Szadokierskiej czterech synów: Franciszek zw. *Golian*, elektor 1669 r. z ziemi czerskiej, żonaty 1v. z Konstancyą Rylską, 2v. z Katarzyną Szadokierską, Kazimierz, Mikołaj, elektor 1669 r. z ziemi czerskiej, i Stefan.

Kazimierz, dziedzic dóbr Strzyże i Mroczki-Boguszki, elektor 1669 r. z ziemi czerskiej, miał trzy żony: Joannę Słońską, której w 1670 r. zapisał dożywocie, Joannę Ogrodzieńską 1685 roku i Ewę Dunin-Szpotównę, której 1692 r. zapisał dożywocie; pozostawił córkę Maryannę za Janem Golianem i czterech synów: Aleksandra, Józefa i Michała, ur. ze Szpotówny, i Karola-Ludwika, dziedzica części Golian, żonatego z Anną Łoską.

Aleksander, dziedzic części Golian 1739 r., zaślubił Zuzannę Gębską i z niej miał synów, Antoniego i Stanisława; Antoni, dziedzic części Golian 1751 r., burgrabia grodzki czerski 1761 r., był żonatym z Kunegundą Modzeleską, której w 1762 r. zapisał dożywocie.

Stefan, najmłodszy syn Jakóba i Szadokierskiej, żonaty z Katarzyną Szczakowską 1691 r., pozostawił dwóch synów, Franciszka i Jakóba, dziedziców części wsi Goliany 1709 r.; po Jakóbie syn Jacek.

Franciszek, dziedzic części Golian 1710 roku, żonaty 1v. z Anną Dzwonkowską, 2v. z Maryanną Kłopocką, pozostawił z drugiej żony synów, Antoniego i Stanisława, skarbnika stężyckiego 1760 r., ożenionego z Antoniną Turowska.

Antoni, cześnik buski, następnie latyczowski 1750 r., zaślubił Maryannę Piotrowską i z niej miał córkę Magdalenę za Janem Wierzbickim i czterech synów: Jana, intendenta królewskiego 1776 r., żonatego z Franciszką Lipską, Józefa, Michała, ur. z 2-iej żony Magdaleny Straszewskiej, poborcę wie-

luńskiego, który w 1790 r. otrzymał w posesyę dobra Żebrak i Wólkę Stańską, i Piotra (Ks. Gr. Czerskie).

MROCZKIEWICZ v. MROCZKOWICZ h. BEKESZ. Herb—w polu brunatnem orla noga z wierzchu do połowy czarna, a niżej do pazurów złota; z jednej strony wyżej przy kolanie pół księżyc, a z drugiej strony gwiazda; na hełmie w koronie trzy pióra strusie.

Stanisław Kostka, aplikujący przy kancelaryi koronnej, otrzymał nobilitacyę 1768 r.; uwolniony od scartabellatu 1775 roku, z żony Benigny Kossobudzkiej, skarbniczanki ciechanowskiej, jego syn Feliks z Kalamandy Malewskiej pozostawił synów, Aleksandra i Ignacego, oraz córki, Benignę i Zofię, wylegitymowanych w Królestwie 1839 r. (Kancl., Vol. Leg.).

MROCZKO h. NIECZUJA. N. N. zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej przed 1830 r.

MROCZKO h. ODROWĄŻ. Wawrzyniec, syn Jana, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1819 r.

MROCZKOWSKI h. KORWIN. N. N. zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej przed 1830 r.

MROCZKOWSKI h. NAŁĘCZ. Byli na Mazowszu i w Prusach, zmieniali często herb z Mroczkowskimi, herbu Prus III. Po Andrzeju, komorniku ziemskim wąsoskim, syn Adam miał syna Andrzeja, a ten syna Macieja, po którym synowie, Tomasz i Antoni, dziedzic wsi Obrytki-Rostruszewo, w pow. augustowskim, wylegitymowany w Królestwie 1846 r.

Piotr, syn Wojciecha, dziedzic Mroczki i Orlikowa 1680 r. (właściwie herbu Prus III), podstarosta wąsoski 1699 r., miecznik 1706 r., ostatnio podsędek wiski 1710 r., miał syna Michała, dziedzica wsi Orlikowo, po którym synowie: Jan, Kazimierz i Ignacy; po Ignacym syn Andrzej, żonaty z Anną Żytkowską, pozostawił syna Jakóba, w wojsku rosyjskiem, wylegitymowanego w Królestwie 1854 r.

Jakób, Benedykt, Czesław, Franciszek i Andrzej 1782 r., a Mateusz, Jan i Feliks, synowie, i Wincenty, Michał, Gabryel i Jan, wnukowie Andrzeja, w 1823 r. wylegitymowani w Galicyi.

MROCZKOWSKI h. PRUS III. Mroczko, syn Kielcza, dostał w 1436 r. w nagrodę zasług prawem lennem od Władysława ks. Mazowieckiego 13 włók gruntu między rzekami Kamienny-Stok i Wissą i na tym gruncie założył osadę Mroczki-Kamienny-Stok, od której jego potomkowie wzięli w XVI stoleciu nazwisko Mroczkowski; była to po większej części zagrodowa szlachta.

Mroczko, dziedzic wsi Mroczki 1445 r., miał syna Piotra, po którym dwóch synów, Bernard i Stanisław, dziedzice wsi Mroczki 1560 r.; po Ber-

nardzie syn Jakób, dziedzic Woli Mroczkowej 1580 roku, pozostawił synów, Mikołaja i Stanisława; po Mikołaju syn Mikołaj ożeniony z Zofią Czerską.

Stanisław, elektor 1632 r. z ziemi zakroczymskiej, miał syna Pawła, po którym syn Jan, dziedzic wsi Mroczki 1682 r., pozostawił syna Jakóba, którego syn Bartłomiej zaślubił Maryannę Gardocką i z niej miał trzech synów: Józefa, dziedzica wsi Mroczki, 1849 r., Franciszka 1850 r. i Jana 1851 r. wylegitymowanych w Królestwie.

Wawrzyniec, syn Rosława, 1564 r. Franciszek, Jakób, Maciej, Mikołaj i Stanisław, synowie Jana, 1564 r. Konstanty i Tomasz otrzymali w dożywocie m. Goniądz 1623 r. Kacper, syn Jana, 1631 r. Jan i Stanisław, synowie Adama, 1633 r. Stanisław, syn Feliksa, dziedzic dóbr Szelągi i Mroczki 1635 r., miał syna Jana. Tomasz, syn Jana, wójt w Knyszynie 1635 r., miał syna Jana, po którym syn Tomasz pozostawił syna Antoniego. Jan, żonaty z Anną Kalnicką 1648 r. Stefan, syn Wojciecha, 1648 r. Kazimierz ożeniony z Eufrozyną Komorowską 1650 r.

Floryan, porucznik wojsk koronnych 1663 r. Adam, dwóch Andrzejów, Jakób, Klimunt, Mateusz, Sebastyan, Wawrzyniec, dwóch Wojciechów z ziemią rożańską podpisali elekcyę 1669 roku. Stefan, posesor Bielejewa 1676 r. Stanisław żonaty z Anną Naramowską 1679 r. Po Janie córka Anna i syn Władysław 1680 roku. Jan, syn Klemensa, żonaty z Dorotą Brzeżanką 1692 r. Adam, Franciszek, Józef, Marcin, Mateusz, Walenty, Władysław i Zacharyasz z ziemią wiską, Walenty i Wojciech z ziemią nurską podpisali elekcyę 1697 r.

Piotr, syn Michała, 1721 r. Franciszek, syn Kazimierza, 1726 roku. Franciszek, syn Jana, 1726 r. Andrzej, Jan i Michał, elektorowie 1733 r. z wojew. mazowieckiego, Mateusz żonaty z Franciszką Chrostowską 1760 r. Michał, syn Kazimierza, 1764 r, Kacper ożeniony z Brygidą Komorowską, podczaszanką bracławską 1775 r. Aleksander, sędzia grodzki czerski 1777 r. Felicyan, stolnik czerski 1779 r., syn Andrzeja i Anny Trzebińskiej, z Jadwigi Kraszewskiej miał synów, Józefa, podsędka czerskiego, i Pawła, łowczego warszawskiego 1790 r. Tadeusz, łowczy warszawski 1783 r. (Conv. Vars., Metr. Kor., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel. i Piotrk., Sigil.).

Po Piotrze, miecznika 1704 r., a podsędku wiskim i podstaroście wąsoskim 1711 r., syn Michał miał syna Kazimierza, żonatego z Eleonorą Godlewską, z której synowie, Wawrzyniec, wsi Swidryawisza (?) i Grzegorz, wsi Wojsławy, w pow. augustowskim, dziedzice, wylegitymowani w Królestwie 1843 r.

MROCZKOWSKI. Jan, podporucznik wojsk polskich od 1820 r., następnie podporucznik inwalidów wojsk rosyjskich, otrzymał prawa nowego szlachectwa w Królestwie 1837 r.; jego syn Teodor wylegitymowany w Królestwie 1850 r.

MROCZYŃSKI v. MRUCZYŃSKI h. DRYA. Wzięli nazwisko od wsi Mroczyno, w wojew. inowrocławskiem. Jan, syn Sebastyana, dziedzic Mietelina 1589 r. Maciej, dziedzic Radziechowa 1589 r., miał synów, Sebastyana i Wojciecha, posesorów wsi Poczapy. Po Sebastyanie synowie, Jan i Wojciech, dziedzice na Mietelinie 1596 r. Jan, komornik graniczny bełski 1619 roku. Kacper podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. inowrocławskiem. N., elektor 1733 r. z wojew. poznańskiego (Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk. i Lubel.).

MROKOWSKI h. ŚLEPOWRON. Senator w rodzinie, Marcin, kasztelan liwski 1504 r., warszawski 1510 r.

Stara i w początkach XVI stolecia można, mazowiecka rodzina; pisała się z Mrokowa, lub Mrokowic, a poprzednio w XV wieku z Mniszewa. Jan, archidyakon warszawski, kanonik poznański i płocki, ustąpił 1521 r. z kanonii płockiej na rzecz Jakóba z Brzozowa. Marcin, brat Jana, starosta czerski 1502 r., starosta warszawski, kasztelan liwski 1504 r., następnie kasztelan warszawski 1510 r., nabył 1508 r. dobra Wyczołki, w pow. warszawskim, od Marcina z Łomny; z żony Barbary Leżeńskiej miał dwóch synów, Mikołaja i Stanisława, i z nich Mikołaj zamienił 1514 r. z Marcinem Oborskim części wsi Jeziory na dobra Czosnowo Wielkie, a Stanisław zapisał 1530 r. całe dobra swoje matce swej Barbarze, która tegoż roku przekazała części swoje w Mrokowie na rzecz jego. Stanisław, jako dziedzic Jeziory i Mroków, zawarł 1536 r. ugodę z biskupem przemyślskim, i w 1537 r. występuje już jako wikary w Tarczynie. Mikołaj, dziedzic dóbr Jeziora, pod Warszawą, uknuł z podkomorzym Jordanowskim spisek na życie Janusza ks. Mazowieckiego, który karząc go, odjął mu majątek, a samego osadził w więzieniu, z którego jednak zdołał ujść.

Mikołaj, syn Piotra z Małego Mrokowa, zeznał 1523 r. 500 kop długu Pawłowi z Ruśca (Metr. Kor.). Katarzyna, żona Jana Krasińskiego, stolnika ciechanowskiego 1540 r. Jadwiga za Krzysztofem Czarnowskim 1560 r.

Krzysztof, Feliks i Bartłomiej, bracia rodzeni, nie stawili się na wyprawę wojenną i w 1623 r. dobra ich w pow. warszawskim skonfiskowane za karę otrzymał Wawrzyniec Wołczewski (Metr. Kor.). Stanisław podpisał elekcyę 1648 r. z ziemią warszawską; jego synowie, Bogusław i Wojciech 1670 r. Andrzej, 1697 r. elektor z ziemi warszawskiej.

Wit, dziedzic Mrokowa i Woli Mrokowskiej, miał trzech synów: Feliksa, Stanisława i Walentego, dziedziców Woli Mrokowskiej 1560 roku, i po Walentym pozostał syn Paweł.

Feliks, dziedzic Mrokowa 1564 r., zaślubił Zofię Chotomską i z niej miał synów: Bartłomieja, Krzysztofa, żonatego 1625 r. z Zofią Zgorzelską, Prokopa, Stanisława, Mikołaja i Wojciecha, który w 1572 r. sprzedał dobra Skorosze; po Mikołaju z Małgorzaty Rosochowskiej syn Wojciech zaślubił Annę Rożecką i zapisał jej 1651 r. dożywocie.

Prokop z Mrokowa, ożeniony z Katarzyną Łoską, z którą w 1612 r. zapisał dożywocie, pozostawił dwóch synów, Gabryela, ożenionego z Anną

Suchodolską, i Stanisława; po Stanisławie z Anny Komorowskiej synowie, Teofil i Wojciech.

Teofil, dziedzic na Mrokowie 1664 roku, żonaty z Katarzyną Staniszewską, miał syna Franciszka, ożenionego 1v. z Konstancyą Skulską 1708 r., 2v. z Jadwigą Otrembusówną, z której córka Barbara za Antonim Słonkowskim 1741 r.

Po Heronimie syn Sebastyan-Samuel nabył 1640 r. części wsi Kościelny Miastków i Trąbki. Andrzej z Mrokowa 1722 r. zaślubił Annę Trzebińską, córkę Feliksa i Maryanny Magnuszewskiej, i z niej pozostawił córki, Urszulę za Andrzejem Mietelskim, miecznikiem zakroczymskim 1749 r., Zofię za Franciszkiem Tyszką 1767 r., i trzech synów: Antoniego-Szymona, burgrabiego czerskiego 1746 r., żonatego z Teresą-Ludwiką Łodziatówną, Felicyana i Józefa-Aleksandra.

Felicyan, dziedzic Chmielewa i Woli Magnuszewskiej, towarzysz chorągwi pancernej 1746 r., miecznik 1748 r., a ostatnio 1768 roku stolnik czerski, żonaty z Teresą Charzyńską, miał córki, Apolonię, Maryannę 1v. za Fabianem Szymanowskim, podkomorzym warszawskim, 2v. za Antonim Wesslem i dwóch synów, Józefa i Pawła.

Józef, dziedzic Zwoli i Smogorzewa, wybrany 1785 r. podsędkiem czerskim, komisarz do zbierania ofiar z dóbr ziemskich 1789 r., wylegitymowany w Galicyi 1804 r., był żonatym z Justyną Magnuszewską, z którą w 1788 r. zapisał dożywocie.

Paweł, drugi syn Felicyana, komornik czerski 1788 r., z miecznika skarbnik czerski 1789 r., łowczy warszawski 1792 r., komisarz do zbierania ofiar z dóbr ziemskich 1789 roku, legitymował się w Galicyi Zachodniej 1803 roku.

Józef-Aleksander, ostatni syn Andrzeja i Trzebińskiej, dziedzic Taluby, burgrabia czerski 1744 r., podstarosta i sędzia grodzki czerski 1745 r., obrany marszałkiem sejmiku 1748 r., miecznik warszawski 1755 r., miał dwie żony, Jadwigę Baranowską i Zofię Przyłuską, 2v. Bombekową, i z 1-ej żony pozostawił syna Tadeusza, po którym syn Joachim, dziedzic wsi Korytnicy, w pow. łukowskim, wylegitymowany w Królestwie 1839 r.

Oprócz powyższych. Adam żonaty z Maryanną Szopską 1763 roku. Tadeusz na Mrokowie, miecznik warszawski, elektor 1764 r. z wojew. sandomierskiego, fligiel-adjutant królewski 1775 r., wojski 1778 r., ostatnio 1780 r. łowczy warszawski, był żonatym z Agnieszką N. (Metr. Kor., Conv. i Don. Gr. Warsz., Ks. Ziem. i Gr. Czerskie, Sigil., Kancl., Quaterniones, Akta po-Galicyjskie).

Byli i na Litwie. Elżbieta-Eufrozyna, zakonnica klasztoru Niepokalanego Poczęcia N. M. Panny w Wilnie 1645 r. Jan, oboźny brzeski, podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. wileńskiem. Antoni i Michał podpisali konfederacyę generalną litewską 1764 r. Franciszek i Jan. elektorowie 1764 r. z wojew. brzesko-litewskiego (Arch. Dubr., Vol. Leg.).

MROKSICKI v. MROXICKI. N. otrzymał 1728 r. patent na stolnikostwo owruckie (Sigil.).

MROWCZEWSKI h. ŚLEPOWRON. Podług Ledebura posiadali w 1772 r. majątek Wierzchucin Szlachecki, pod Bydgoszczą.

MROWIŃSKI h. JELITA. Piszą się z Mrowina, w Wielkopolsce. Maciej, podstarosta 1562 r., burgrabia 1579 r. wieluński, miał syna Macieja, pisarza grodzkiego wieluńskiego, poborcę i szafarza podatków 1601 r., po którym syn Stanisław 1614 r. Stanisław, syn Jana, 1569 r. Paweł, Stanisław i Wojciech, dziedzice części wsi Podstole 1572 r.

Mikołaj z Mrowina, dziedzic Łysakowa 1630 r., z żony Krystyny z Boguszyc miał synów: Adama, Aleksandra, poborcę wołyńskiego 1659 r., podstarostę i sędziego grodzkiego krzemienieckiego 1673 r., Mikołaja i Stanisława, dziedzica wsi Podlisie, miecznika przemyślskiego 1659 r., żonatego 1v. z Heleną Polanowską, 2v. z Zofią Leszczyńską, 1v. Pełkową 1663 r. Zofia, żona Abrahama Kotkowskiego 1665 r. Franciszek, pisarz ziemski derpski 1735 r. (Metr. Kor., Zap. Tryb. Piotrk., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Sigil.).

MROWIŃSKI h. KORD. Herb — w polu czerwonem miecz ostrzem w górę, obok niego dwa krzyże rycerskie złote; na hełmie w koronie trzy pióra strusie.

Józef, pisarz magazynu solnego we Włodawie, otrzymał nobilitacyę 1821 r., wylegitymowany w Królestwie 1837 r. z synami: Edmundem, Janem i Konstantym, urodzonymi z Honoraty Czachowskiej.

MRÓWKA. Jakób ożeniony z Dorotą Kłokowską 1505 r. Jakób podpisał elekcyę 1697 r. z ziemią wiską.

MROŻEK h. OSTOJA. W wojew. sandomierskiem, od wsi Krzelczyce mieli przydomek *Krzelczycki*, który niekiedy brali za nazwisko. Stanisław, syn Stanisława, dziedzic wsi Jarząbki 1598 r. Wincenty, dziedzic Krzcięcic i Woli Krzcięckiej 1650 r. Stanisław z wojew. krakowskiem i Jan z ziemią przemyślską podpisali elekcyę 1669 r. Łukasz, syn Łukasza i Teofili Rościckiej, wnuk Stanisława, był żonatym 1693 r. z Zofią Czabańską. Dwóch Łukaszów i Józef z wojew. sandomierskiego, a Piotr z wojew. sieradzkiego 1697 r. elektorowie.

Adam, dziedzic Wojsławic, z żony Anny miał synów, Marcina i Stanisława 1702 r.; po Stanisławie synowie, Antoni i Jakób 1732 r. Jan z Krzelczyc, syn Stanisława, pozostawił synów: Antoniego, Józefa i Pawła 1720 r. Agnieszka, żona Mikołaja Więckowskiego 1720 r.

Antoni, łowczy 1729 r., wojski 1736 r., ostatnio 1749 r. stolnik sandomierski, z żony Barbary Gostkowskiej miał synów, Adama i Ksawerego. Józef, cześnik 1732 r., podczaszy 1736 r. nowogrodzki. Antoni, Franciszek, Józef i Paweł, elektorowie 1733 roku z wojew. sandomierskiego. N. żonaty

z Wiktoryą ze Strzelczyc, 1v. Maniecką 1735 roku. Jakób zaślubił Teresę Gostkowską 1749 r. Barbara, żona Apolinarego Mikułowskiego 1760 r. Adam podpisał elekcyę 1764 roku z wojew. sandomierskiego (Zap. Tryb. Piotrk., Wyr. Tryb. Lubel., Ks. Gr. Nowokorczyńskie).

Filip wylegitymowany w Galicyi 1782 r. Po Stanisławie, dziedzicu Ojsławic, w pow. lelowskim, z Katarzyny Zabawskiej synowie, Antoni i Jakób sprzedali 1732 r. swoje dobra; po Jakóbie z Joanny Widawskiej syn Tomasz, ochrzczony 1777 r. w Zwoleniu, wylegitymował się 1804 r. w Galicyi (Quaterniones).

Po Pawle, cześniku wieluńskim 1764 r., syn Ludwik, żonaty z Rozalią Boczkowską, pozostawił syna Pawła, dzierżawcę wsi Nagórzyce, w pow. opatowskim, wylegitymowanego w Królestwie 1843 r. Konstanty, dziedzic dóbr Dębowa Wola, w pow. radomskim 1858 r.

MROZIEWICZ v. MROZOWICZ. Kazimierz, dzierżawca Bechcic, cześnik horodelski, 1789 roku prowadził proces o dobra. Jan, pisarz grodzki sieradzki 1789 r. (Sentencyonarze Piotrkowskie).

MROZIŃSKI h. PRUS III. W Małopolsce. Andrzej-Kanty, akademik krakowski, poeta 1715 r. Jerzy żonaty z Barbarą Polecką 1736 r. (Ks. Gr. Nowokorczyńskie). Klemens, chorąży wojsk koronnych 1780 r. Wojciech, ksiądz, oficyał i dziekan sandecki 1782 roku. Klemens, Jan, Adam, Tomasz i Stanisław, adwokat, wylegitymowani w Galicyi w 1783 r. Stanisław, szambelan Stanisława Augusta 1787 r. (Sigil.).

Stanisław, dóbr Domasław w 1822 r., a Franciszek, dóbr Michalcza w 1846 r. w W. Ks. Poznańskiem, dziedzice. Józef, generał brygady wojsk polskich 1829 r., chlubnie odbył kampanie 1807—1814 r., um. 1838 r.; odznaczył się jako jeden z celniejszych badaczy naszego języka; jego dzieło gramatyczne pod tytułem: „Pierwsze zasady gramatyki języka polskiego" powszechne zyskało uznanie. Józef w 1812 r. za waleczność był mianowany kawalerem (chevalier) państwa francuskiego z pensyą roczną 1000 franków.

MROZOWICKI h. PRUS III. W Małopolsce. Przodek tego domu N. Witwiński, dostawszy w końcu 1450 roku działem majątek Mrozowice, od niego wziął nazwisko. Stanisław, żyjący około 1503 roku, z żony Janickiej miał 14 synów, z których kilku jak Jan, Wojciech, a szczególniej Aleksander chlubnie odznaczyli się rycerskością; ten Aleksander, wyswobodziwszy się z niewoli tureckiej, w którą w jednej z walk popadł, przyłożył się do pogromu Turków pod Kijowem, lecz niedługo potem otoczony od przewyższającej siły poległ; jego wnuk Daniel, dzielny wojownik z ks. Rożyńskim, poległ pod Możajskiem 1609 r. Po Danielu z Wilkockiej synowie, Stanisław i Jan polegli na polu bitwy przeciw Kozakom.

Paweł, pisarz grodzki, trembowelski 1623 r., miał synów, Jerzego i Marcina, który podpisał elekcyę 1648 r. Jerzy, dziedzic dóbr Ujazd, w wo-

jew. krakowskiem, komornik ziemski krakowski 1636 r., podstarosta i sędzia grodzki krakowski 1644 roku, poborca halicki 1648 roku, sekretarz królewski 1650 r., pisarz ziemski żydaczowski, a ostatnio halicki 1653 roku; elektor z ziemi halickiej 1669 r., kilkakrotnie poseł na sejmy, był ożeniony z Jadwigą Oleśnicką, z niej synowie: Jan, Konstanty, archidyakon i oficyał lwowski, proboszcz buski i rohatyński 1694 r., Marcin i Paweł.

Jan, regent grodzki lwowski 1677 r., podstarosta i sędzia grodzki buski 1685 r., stolnik trembowelski 1686 r., podsędek 1690 r., ostatnio 1718 r. sędzia ziemski lwowski, z żony Klary N. miał syna N., który podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. ruskiem.

Marcin z Mrozowic, elektor 1669 r. z ziemi halickiej, cześnik buski 1695 r., pozostawił synów: Aleksandra, podstolego halickiego 1715 roku, po którym córka Konstancya za Aleksandrem Krosnowskim, starostą petrykowskim, Mikołaja i Stanisława, skarbnika halicki 1702 r.

Paweł, ostatni syn Jerzego i Oleśnickiej, komornik graniczny halicki, elektor 1669 r. z ziemi halickiej, komornik graniczny lwowski, podpisał elekcyę 1674 r. z wojew. ruskiem; pisarz grodzki żydaczowski 1682 r., pisarz ziemski 1685 r., ostatnio sędzia 1720 roku ziemski halicki, miał córkę Ludwikę i synów, Andrzeja i Michała, księdza.

Gabryel, Jerzy i Paweł z Mrozowic 1632 r. z wojew. krakowskiem, dwóch Janów, Mikołaj, Paweł, Stanisław i Wojciech z Mrozowic 1648 roku z wojew. ruskiem, oraz Wojciech z ziemią rożańską 1669 r. podpisali elekcye (Conv. Vars., Metr. Kor., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel. i Piotrk., Sigil.).

Adam, starosta lanckoroński 1742 r., stęgwilski 1767 r., porucznik pancerny 1759 r., poseł wojew. ruskiego, podpisał elekcyę 1764 r. z synem Józefem, urodzonym z N. Puzynianki. Mikołaj, drugi syn Adama, poseł ruski, podpisał elekcyę 1764 roku z wojew. ruskiem; szambelan królewski 1766 r., rotmistrz królewski 1779 roku, dziedzic dóbr Krupe. Ów Mikołaj, Stanisław, Józef i Ignacy, członkowie Stanów, 1782 r., a Stanisław, dziedzic dóbr Majdan, Michał i Jan, wnukowie Stanisława, w 1850 r. wylegitymowani w Galicyi.

Józef, pułkownik wojsk krolewskich 1794 r., żonaty z Teklą Dunin-Borkowską, kasztelanką gostyńską, 1v. za Stanisławem Worcelem, kasztelanem halickim, 3v. za Józefem Jabłonowskim, starostą korpeckim. N. żonaty z Maryanną Karczewską, starościanką liwską, 1810 r.

MROZOWSKI h. NAŁĘCZ. W północnem Mazowszu. Tomasz, elektor 1632 r. z ziemi rożańskiej. Wojciech, syn Tomasza, 1635 r. Paweł, podstarosta trembowelski 1640 r. Stanisław, burgrabia wiski 1664 r. Adam, Stanisław i Wacław podpisali elekcyę 1669 r. z ziemią rożańską.

Józef, elektor 1733 r. z wojew mazowieckiego, komornik 1735 r., miecznik 1758 r. rożański, miał syna Zygmunta, miecznika rożańskiego, elektora 1764 roku z ziemi łomżyńskiej, po którym syn Feliks. Jan, poseł łomżyński na sejm 1764 roku, pozostawił synów: Jana, Józefa, Feliksa,

Bartłomieja i Antoniego; po Antonim synowie: 1) Mateusz żonaty z Zofią Bukowską, z której synowie, Tomasz, dziedzic dóbr Zapniowa, w pow. opatowskim, i Feliks wylegitymowani w Królestwie 1843 r.; 2) Józef, po którym z Wiktoryi Taltynoskiej syn Józef wylegitymowany w Królestwie 1849 r.; 3) Wincenty, po którym syn Leon z Maryanny Czechowskiej miał syna Ludwika, wylegitymowanego w Królestwie 1862 r.

Michał, pisarz referendaryi koronnej 1759 r. Józef, poseł ziemi łomżyńskiej, podpisał elekcyę 1764 r. Jan, komornik grodzki wiski, dziedzic dóbr Pęczkowice, Czaplice i inne 1781 r., pisarz grodzki wiski 1791 roku (Conv. Vars., Metr. Kor., Sigil., Wyr. Tryb. Lubel.).

MROZOWSKI h. NOWINA. Jan z synem Dyonizym i Mikołaj, synowie Hipolita, wylegitymowani w Cesarstwie 1858 roku i zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej.

MROZOWSKI h. PRUS III. W północnem Mazowszu; licznie rozrodzeni w ziemi łomżyńskiej.

Po Michale, podkomorzym łomżyńskim, syn Jakób, dziedzic dóbr Mołmotki, w wojew. podlaskiem 1753 roku, miał syna Szymona, a ten syna Józefa, po którym syn Jan, urzędnik w Białymstoku, wylegitymowany w Królestwie 1852 r.

Po Franciszku, dziedzicu połowy wsi Mrozów 1785 r., z żony Anny Kamińskiej syn Stanisław, pisarz magazynu solnego w Modrzejowie, wylegitymowany w Królestwie 1842 r.

Antoni, syn Franciszka, z synami: Wiktorem, Floryanem, Justynem, Józefem, Klemensem wylegitymowani w Cesarstwie 1847 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. wileńskiej.

Stefan, syn Antoniego, sędzia w pow. grodzieńskiem 1840 r., porucznik wojsk rosyjskich. Julian, syn Michała, prezes sądów pow. brzesko-litewskiego 1855 r. Roman, dziedzic dóbr Lachowo, w pow. augustowskim 1858 roku.

Mikołaj, syn Antoniego i Salomei Dmuchowskiej, ur. 1785 r. we wsi Chrumiaczce, w pow. latyczowskim, postąpił 1809 r. do 12 pułku ułanów, i tegoż roku został podporucznikiem; porucznik 1811 r. w 8 pułku ułanów, przeniesiony 1814 r. do gwardyi honorowej, w 1815 r. przeszedł do 2 pułku strzelców konnych, i w 1819 r. awansował na kapitana, a w 1831 r. na majora w tymże pułku. Odbył kampanie: 1809 r. przeciw Austryi, 1812 r. w Rosyi i 1813 r. w Saksonii; w 1812 r. ozdobiony krzyżem srebrnym Legii Honorowej, a 1831 r. krzyżem złotym Virtuti Militari. Mikołaj um. 1855 r. w Warszawie, pozostawiwszy żonę i synów.

Teodor, syn Antoniego i Agnieszki, ur. 1778 roku we wsi Wolicy, w pow. stobnickim, wszedł 1807 r. jako chyrurg batalionowy do 1 pułku piechoty Ks. Warszawskiego, a następnie przeniesiony do 2 pułku ułanów; w 1818 r. został lekarzem 2 dywizyi piechoty, i um. 1821 r. Odbył kampanie: 1807 r. przeciw Prusom, 1809 r. przeciw Austryi, 1812 r. przeciw Ro-

syi, 1813 r. w Saksonii, a 1814 r. we Francyi i w nagrodę zasług otrzymał krzyż złoty polski (Ks. Wojskowe).

MROZYK v. MROZIK. Maciej z wojew. brzesko-litewskim podpisał elekcyę 1697 r.

MRUCZYŃSKI. Patrz MROCZYŃSKI.

MRZEWSKI. Byli w ziemi ciechanowskiej. Bartłomiej, Jakusz (Jakób), Marcisz (Marcin) i Jarosław, dziedzice wsi Mrzeski, dostawszy w 1438 r. w nagrodę zasług od Władysława ks. Mazowieckiego 20 włók gruntu nad rzeką Prądnikiem, założyli na nim wieś nazwaną Prądnik, od której ich potomkowie wzięli nazwisko Prądnicki.

MŚCICHOWSKI h. MORA. Maciej, syn Szymona, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1804 r.

MŚCICHOWSKI h. PRUS I. Wzięli nazwisko od wsi Mściehy, w ziemi wiskiej i od niej jeszcze w końcu XVI stolecia pisali się Mścich. Michał, Piotr i Jakób, synowie Leonarda, dziedzice części Mścichy 1567 r. Jan, syn Marcina, dziedzic Jabłonowa 1650 r. Fabian żonaty z Anną Konarską 1679 r. Tomasz, syn Macieja, 1680 r. Stanisław 1674 r. i Jan 1697 r. podpisali elekcye z ziemią wiską (Wyr. Tryb. Lubel.).

Po Piotrze, dziedzicu wsi Szląsk 1739 r., z Teofili Sulewskiej synowie: Antoni, Walenty, Kazimierz i Jan; po Antonim dwóch synów, 1) Wojciech żonaty z Józefą Zawadzką, z niej synowie, Klemens i Fortunat wylegitymowani w Królestwie 1843 r.; 2) Leon, po którym z Maryanny Mroczkówny syn Józef wylegitymowany w Królestwie 1850 r.

Walenty, drugi syn Piotra, miał syna Ignacego, żonatego z Salomeą Majewską, z której synowie: Stanisław, Konstanty, Franciszek i Kajetan wylegitymowani w Królestwie 1846 roku.

Kazimierz, trzeci syn Piotra, zaślubił Annę Godlewską i z niej pozostawił syna Tomasza, wylegitymowanego w Królestwie 1848 r.

Jan, ostatni syn Piotra, miał syna Wojciecha, po którym syn Jakób wylegitymowany w Królestwie 1848 r.

Emeryk, syn Kajetana i Barbary z Mścichowskich, ur. 1806 roku w Nowem Mieście, w pow. pułtuskim, postąpił 1827 r. do 2 pułku strzelców pieszych i w 1829 r. postąpił na pisarza kwatermistrza (Ks. Wojskowe).

MŚCISŁAWSKI h. POGOŃ LITEWSKA i WŁASNY. Książęta. Lingwen v. Lukwen, na chrzcie Szymon, syn Olgerda w. Ks. Litewskiego, i Julianny ks. Twerskiej, a brat Władysława Jagiełły, dzielny wódz Witowda w. Ks. Litewskiego, pod którego dowództwem zwycięzko walczył przeciwko Moskwie i zdobył Wiazmę 1403 r., podpisał traktat zawarty z Krzyżakami 1397 r.; w 1389 roku ślubował wierność królowi Władysławowi i był dwukrotnie w 1389 i 1407 r. namiestnikiem w Nowogrodzie Wołyńskiem, i otrzymał na udział księstwo mścisławskie i od niego wziął nazwisko. Kn. Szymon miał

dwie żony, Maryę, córkę w. Ks. Moskiewskiego Dymitra, z niej syn Jurij, i N. ks. Moskiewską, z której syn Jarosław-Teodor, który zginął w bitwie pod Wiłkomierzem 1435 r.

Kn. Jurij, niespokojnego umysłu, był jakiś czas namiestnikiem w Nowogrodzie 1438 roku, a następnie osiadł w księstwie mścisławskiem, z którego jednak usunięty był i uwięziony przez Zygmunta w. Ks. Litewskiego; uwolniony od Kazimierza IV i przywrócony do Mścisławia, wichrzył na Rusi Białej, opanował Połock i Witebsk i zbuntowanym Smoleńszczanom dostarczał posiłki, lecz gdy Kazimierz IV wysłał przeciw niemu znaczne wojska, uszedł do Moskwy; otrzymawszy przez starania wojewody Gastołda przebaczenie, wrócił na swe księstwo i oddał się pobożności; kn. Jurij z żony Zofii pozostawił syna Iwana.

Kn. Iwan, bogobojny i spokojnego umysłu, fundował liczne klasztory i uposażał znacznemi dotacyami; um. około 1486 r., i z żony Julianny pozostawił dwie córki, Nastazyę i Juliannę, które 1495 roku otrzymały od króla pozwolenie władania majątkiem ojcowskim, dopóki nie wyjdą za mąż, ponieważ Mścisław jako dobra lenne przeszły na króla. Kn. Nastazya wyszła za Semena Michajlowicza kn. Słuckiego, a Julianna zaślubiła Michała Iwanowicza kn. Zasławskiego, któremu król Aleksander nadał 1499 r. prawem lennem Mścisław, i który odtąd pisał się kn. Zasławskim-Mścisławskim.

Kn. Michał Iwanowicz Zasławski, namiestnik witebski 1494 r., wierny Polsce, walczył przeciwko Moskwie 1501 r., broniąc Mścisławia, lecz został pobity; pan znacznych włości, hojny dla klasztorów, otrzymał za wierność Polsce i waleczność wiele królewszczyzn. Już za życia z polecenia króla Zygmunta uczynił rozporządzenie majątkiem: synowie otrzymali dobra, a córki sumy zabezpieczone na zamku Mołodecznie i dobrach Daniłowskich; żonie zaś zapisał 1000 kop groszy na Spiahle, Ożuniczach i Syrmiaży. Kn. Michał, oprócz żony Julianny kn. Mścisławskiej miał drugą żonę Wasilisę Iwanównę kn. Holszańską, z tych żon pozostawił dwóch synów, Wasila, zm. młodo, Fedora, i córki: Marynę za Juriem Hryhorowiczem Ostyką, wojewodzicem trockim, 2v. za Mikołajem Kiszką, Tomiłę 1v. za Matwiejem kn. Mikityniczem, dzierżawcą birsztańskim, 2v. za Andrzejem kn. Sołomereckim, 3v. za Janem Zabrzezińskim, dzierżawcą somiliskim, Anastazyę, żonę Hryhorego Ostyka, krajczego litewskiego, 2v. za Stefanem kn. Zbaraskim; Agrafenę-Bohdanę 1v. za Andrzejem kn. Sanguszką-Koszyrskim, 2v. za Andrzejem Ciechanowieckim, starościcem mielnickim.

Kn. Fedor, nie mogąc pogodzić się z ojcem co do działu dóbr, zbiegł do Moskwy i otrzymał od w. ks. Wasila dobra Szemiakino, Jarosławiec, Krzemieniec, Myszegę i Koszyrę, a ojciec, rozżalony na syna, wyrzekł się swej udzielności i w 1527 r. przekazał Mścisław i Radoml na wypadek swej śmierci na rzecz króla.

Kn. Fedor w 1527 r. dowodził wojskiem moskiewskiem przeciw Tatarom i stale służył wiernie carowi i w nagrodę zasług dostał znaczne nadania i otrzymał w małżeństwo siostrzenicę carską Anastazyę, córkę Piotra

carewicza Kazańskiego. Kn. Fedor um. 1540 r. i pozostawił tylko jedynego syna kn. Iwana.

Kn. Iwan, bojaryn i wojewoda moskiewski, zaślubił 1547 r. Irenę, córkę kn. Aleksandra Iwanowicza Szujskiego, i z niej miał dwie córki, Anastazyę, żonę Wasila kn. Czerkaskiego, Irenę promowaną na żonę cara Fedora i dwóch synów, Fedora i Wasila, namiestnika kazańskiego 1580 r.; po Fedorze, namiestniku nowogrodzkim 1581 r., z żony Julianny córka Olga i syn Wasil zmarli młodo (Metr. Litew., Bon., Wolff).

MŚCISZEWSKI h. MŚCISZEWSKI. Herb — w polu niebieskiem półksiężyc biały, rogami na dół, nad nim z każdego boku gwiazda, pod nim strzała żelezcem w górę; w koronie ogon pawi, na którym strzała żelezcem w górę. Ten herb nazywano też Sasem odmiennym, lub wywróconym; niektórzy jednak z Mściszewskich brali herb inny, t. j. półksiężyc rogami w górę, a nad nim trzy gwiazdy i w koronie trzy pióra strusie.

Rodzina kaszubska, nazywająca się Bronk, która od wsi Mściszewice, na Kaszubach, przyjęła nazwisko Mściszewski, i wieś Mściszewice jeszcze w 1782 r. była w ich posiadaniu. Marcin, sługa królewski 1597 r. Wojciech, dworzanin Zygmunta III 1620 r. Jan *Bronk* Mściszewski, poseł prowincyi pruskiej, stronnik Augusta III.

MŚCIWUJEWSKI v. MŚCIWOJEWSKI h. NOWINA. Wzięli nazwisko od swego dziedzictwa wsi Mściwuje, w pow. kolneńskim, na Mazowszu, i jeszcze w końcu XVI wieku pisali się Mściwuj. Jan 1445 r. Jan 1556 r. Andrzej, Marcin, Jan, Jakób, Paweł i Serafin prowadzili 1578 roku proces o dobra Mściwoje. Agnieszka, Barbara, Maciej i Paweł, córki i synowie Jófa, 1578 r. Paweł i Stanisław, synowie Mateusza, 1579 r.

Stanisław, syn Seweryna, ustąpił 1618 r. części wsi Mściwuje i Kołaki stryjowi swemu Pawłowi, synowi Józefa. Jakób, syn Bartłomieja, żonaty z Zofią Rogieńską 1618 r. Jan z żoną Anną nabyli 1624 r. wójtostwo. Marcin na Rusi Czerwonej 1658 roku, żonaty z Petronelą Sulatycką. Aleksander, syn Jana, dziedzic Jastrzembkowa, komornik ziemski lwowski 1660 r., z żony Felicyanny Dobrskiej miał syna Antoniego. Jakób, syn Mikołaja, podstarosty kolneńskiego, dziedzic części dóbr Kałęczyna, Walochy, Kossaki, Falki, Wielobory, Monki, Gosie, Otok i Kołomyje 1680 r. Jakób i Walenty podpisali elekcyę 1697 r. z ziemią łomżyńską.

Aleksander, susceptant grodzki lwowski 1714 r., instygator sądowy i regent ziemski lwowski 1716 r. Wawrzyniec, syn Kacpra, ożeniony z Ewą Łuba 1728 r. Józef, syn Adama, 1761 r., miał syna Andrzeja 1774 r. Jacek, syn Adama, wnuk Piotra, 1777 r. (Conv. i Don. Vars., Metr. Kor., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

Petronela, żona Macieja Chludzińskiego 1802 roku. Jan, porucznik wojsk polskich 1822 r. Jan, pisarz sądowy w Warszawie 1825 roku.

Józef, syn Jana i Katarzyny z Łubczyńskich, ur. 1805 r. w Wąwolnicy, wstąpił 1818 roku na kadeta funduszowego do korpusu kadetów

w Warszawie, następnie 1820 r. przeszedł do kadetów w Kaliszu i w 1830 r. został porucznikiem wojsk polskich (Ks. Wojskowe).

Po Mikołaju powyższym, podstarościm grodzkim kolneńskim 1640 r., syn Jakób miał syna Józefa, a ten syna Ignacego, żonatego z Petronelą Truszkowską, z której syn Józef, dzierżawca wsi Włodków, w pow. łomżyńskim, wylegitymowany w Królestwie 1848 r.

MSTOWSKI h. SZRENIAWA z krzyżem. Dawna, już zgasła rodzina, w wojew. sandomierskiem; pisała się z Mstowa. Janusz, dziedzic dóbr Złotnica w 1470 r. (Lib. Benef.). Jan, syn Jakóba, 1489 r. Andrzej, zanominowany 1545 r. podsędkiem krakowskim, z żon Osieckiej i Burzyńskiej miał córki: Zofię Minocką, Barbarę Kmitowę, burgrabinę krakowską, 1v. Niewiarowską, N. Rozenowę, i syna Rafała, kanonika krakowskiego, proboszcza wiślickiego 1576 r. Jan, dziedzic Janowicz i Sroczyc, dworzanin królewski 1563 r., żonaty z Beatą Lubomirską.

Po Janie, dziedzicu Mstowa, z żony Postękalskiej synowie: 1) Mikołaj, po którym z Powsińskiej syn Joachim, opat szczyrzycki, zm. 1655 r., i 2) Rafał, kanonik krakowski, deputat na Trybunał koronny. Mikołaj, żonaty z Agnieszką Starowiejską 1654 roku. Jadwiga za Andrzejem Lipskim, podczaszym chełmskim 1682 r. Po Andrzeju z żony Krystyny, córki, Zofia, Elżbieta i synowie: Andrzej, Jerzy i Stanisław 1663 r. Jan żonaty z Zuzanną Stokowską 1688 r.

Kazimierz, Antoni i Marcin, synowie Mikołaja, 1714 r. Franciszek podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. brzesko-kujawskiem (Metr. Kor., Ks. Gr. Brzeskie i Sochaczewskie, Zap. i Wyr. Tryb. Lubel. i Piotrk.).

MSUROWSKI h. MZUROWSKI v. AMADEJ. Jedna linia rodziny Amadej wzięła nazwisko Msurowski v. Mzurowski. Jan, stolnik przemyślski 1436 r. Jan i Mikołaj cytowani w aktach lwowskich 1447 r.

MSZALSKI. Andrzej żonaty z Krystyną ze Świerczów 1620 roku. Anna, wdowa po Andrzeju 1648 roku. Aleksander żonaty z Zofią Pawęską 1664 r. (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

MSZANECKI v. MSZANIECKI h. MŚCISZEWSKI. W wojew. krakowskiem. Fedko zachowany przy sołectwie we wsi Mszaniec 1558 roku. Adam 1697 r. podpisał elekcyę z wojew. krakowskiem.

Dominik z Mszańca, chorąży pancerny 1706 r., żonaty 1v. z Ewą Jagniątkowską, 2v. z Jadwigą, córką Jakóba Skarbek-Borowskiego, miał syna Jakóba. Antoni, posesor wsi Sprowy 1721 r.

Dwóch Antonich z wojew. krakowskiem 1733 r., Jakób, dwóch Józefów i Michał 1764 r. z wojew. sandomierskiem podpisali elekcye. Jakób żonaty z Maryanną Krzynecką, skarbniczanką stężycką 1762 r. Wojciech, podporucznik wojsk koronnych 1791 r. (Metr. Kor., Ks. Gr. Nowokorczyńskie, Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Sigil., Kancl.).

Jakób, chorąży wojsk koronnych 1784 r., wojski pilzneński, komisarz z pow. sandomierskiego do zbierania ofiar 1789 r. (Vol. Leg.), z żony Maryanny Skrzyneckiej pozostawił synów: Franciszka, ur. 1765 r., Wojciecha, ur. 1768 r. i Wincentego, ur. 1772 roku, wylegitymowanych w Galicyi 1804 r. (Quaterniones).

Stefan, syn Józefa i Maryanny, ur. 1803 r. w Sutkowicach, wstąpił 1821 r. do 2 pułku strzelców pieszych i 1830 roku został podporucznikiem (Ks. Wojskowe).

MSZAŃSKI. Jan, podczaszy pilzneński, 1759 r. miał sprawę z sukcesorami Wojnarowskiego (Wyr. Tryb. Lubel.).

Ludwik, syn Marcina i Zofii, ur. 1791 r. we wsi Kamienicy, w pow. żytomierskim, wstąpił 1809 r. do 12 pułku jazdy Ks. Warszawskiego i w 1813 r. został podporucznikiem, a w 1814 roku przeszedł do gwardyi honorowej, i w 1815 r. do pułku strzelców konnych; w 1820 r. awansował na porucznika i um. 1829 r. Odbył kampanie: 1809 r. przeciw Austryi, 1812 roku w Rosyi, 1813 r. w Saksonii i 1814 r. we Francyi i za waleczność otrzymał krzyż srebrny polski (Ks. Wojskowe).

MSZCZAŃSKI. Byli w pow. latyczowskim 1752 r.

MSZCZONOWSKI. Stanisław zwolniony 1509 r. od wyprawy wojennej (Metr. Kor.).

MSZYRKOWSKI (?). Jan, stolnik przemyślski, podpisał ugodę 1436 r. z Krzyżakami (Vol. Leg.).

MUCHA h. DRZEWICA. Rodzina tatarska na Litwie. Jakób, syn Dawida, zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej 1819 r.

MUCHA h. KIENA (?). Rodzina tatarska na Litwie. Po Aleksandrze, dziedzicu dóbr Gryszkańce 1763 r., z żony Zofii syn Samuel, żonaty z Rozalią Zabłocką, pozostawił syna Mustafę, dziedzica dóbr Makowszczyzna, w pow. kalwaryjskim, wylegitymowanego w Królestwie 1842 r. z synami, Dominikiem i Jakóbem, urodzonymi z Rozalii Józefowiczówny.

Mustafa powyższy, ur. 1771 r. w Petrykowie, w pow. mińskim, postąpił 1812 r. do pułku gwardyi polsko-francuskiej i tegoż roku przeniesiony w stopniu podporucznika do szwadronu Tatarów; przeznaczony 1815 r. do 1 pułku ułanów, wyszedł do dymisyi tegoż roku. Odbył kampanie: 1812 r. w Rosyi, 1813 r. przeciw sprzymierzonym, a 1814 r. we Francyi.

MUCHA PORONIA. N. N. zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej przed 1830 r.

MUCHANIECKI. N. podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. wołyńskiem.

MUCHARSKI h. GOZDAWA. Wzięli nazwisko od wsi Mucharz, w wojew. krakowskiem. Jan, syn Jana, 1531 r. Piotr, syn Wojciecha i Zofii Szczuka, uczony medyk, sekretarz i lekarz nadworny króla Władysława IV, profesor Akademii krakowskiej, um. 1666 roku; jego synowie: Jan-Wincenty, medyk i autor, sekretarz i lekarz króla Jana Kazimierza, poeta. Ludwik, kanonik jarosławski, proboszcz prużański, poeta, 1654 r. Kazimierz żonaty z Zofią 1689 r. Gabryel podpisał elekcyę z ziemią halicką 1697 r.

Antoni, towarzysz pancerny wojsk koronnych 1712 r., następnie był cześnikiem żytomierskim i podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. podlaskiem (Metr. Kor., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.). Kajetan wylegitymowany w Galicyi 1782 roku.

MUCHLICKI h. KOTWICZ. Maciej, syn Krzysztofa, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1804 r.

MUCHLICZ. Jan występował 1683 r. jako świadek w sprawie Opaleńskiego z Karmelitami poznańskimi (Wyr. Tryb. Piotrk.).

MUCHLIŃSKI h. KOTWICZ. W wojew. poznańskiem i w Prusach Zachodnich, w których posiadali majątek Janiszów, pod Malborgiem. Jan i Lutek, dziedzice Muchlina 1503 r. Łukasz, syn Jana, 1603 r. Jan obrany plenipotentem 1627 r. Łukasz, elektor 1669 r. z ziemi wyszogrodzkiej.

Stanisław żonaty z Maryanną 1680 r. Jan i Konstanty 1685 roku. Konstanty, Paweł i Stanisław podpisali elekcyę 1697 r. z wojew. poznańskiem. Mateusz, syn Łukasza, nabył 1699 r. części Mniszewa, i pozostawił syna Adama. Łukasz, syn Adama, żonaty 1v. z Maryanną Radzymińską, 2v. z Felicyanną Małowieską 1697 r. Stanisław ożeniony z Maryanną Buzińską 1699 r.

Mateusz żonaty z Ewą N. 1711 r. Konstanty podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. kaliskiem. Dwóch Franciszków, Ignacy i Piotr, posłowie prowincyi Pruskiej, stronnicy Augusta III. Adam i Jerzy 1742 r. Krystyna, żona Marcina Dzierzbickiego, sędziego grodzkiego łęczyckiego 1750 r. (Metr. Kor., Ks. Gr. Przedeckie, Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Piotr. i Lubel., Ks. Gr. Zakroczymskie i Ciechanowskie).

Byli także na Litwie w pow. grodzieńskim. Onufry, strażnik grodzieński 1788 r. Antoni, słynny orientalista, profesor Uniwersytetu petersburgskiego, autor, 1849 r.

MUCHLO h. RUDNICA. N. N. zapisani do ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej przed 1830 r.

MUCHNICKI. Jakób, którego córka Katarzyna za Janem Bogusławskim 1586 r. Adam, Jan i Wincenty, synowie Antoniego, wnieśli 1758 roku protest przeciw Porczyńskiemu. Wawrzyniec żonaty z Teresą Kobyłecką, dziad powyższych, zabezpieczył pewną sumę 1757 r. (Ks. Gr. Brzeskie, Zap. Tryb. Piotrk.).

MUCHNIŃSKI. Piszą się Muchnina. Anna, żona Jana Kobierzyckiego 1530 r. Jan z Muchnina 1567 r. (Conv. Piotrk.).

MUCHOWICZ. Michał wziął 1777 r. w dzierżawę dobra Budzeń, w ziemi czerskiej, od Stanisława Bielińskiego, i legitymował się 1804 r. w Galicyi Zachodniej (Quaterniones).

MUCHOWIECKI h. POBÓG. Piszą się z Muchowca. Wawrzyniec pokwitowany 1563 r. z sumy. Po Feliksie synowie, Jerzy, dworzanin królewski 1592 r., i Stanisław, pisarz kancelaryi koronnej 1597 r. Bolesław, syn Marcina, 1597 r. Stanisław 1597 r.

Wojciech żonaty z Anną Komorowską 1601 r. Zygmunt 1617 roku. Halszka, żona Wasila Woronicza, pisarza ziemskiego kijowskiego 1617 r. Mikołaj żonaty z Dorotą N. 1622 r. Karol i Stanisław, synowie Stanisława, 1630 r.; z nich Karol, vicerotmistrz wojsk koronnych 1648 r. Zygmunt, elektor 1632 roku z ziemi ciechanowskiej. Walenty, poborca ciechanowski 1635 r., podstarosta grodzki ciechanowski 1645 r., podpisał elekcyę 1648 r. z ziemią ciechanowską.

Krzysztof nabył 1637 roku wieś Paszkorow; podstarosta siewierski, poborca czerniechowski 1640 roku, z synami, Władysławem i Konstantym, zebrawszy zbrojny oddział, rozbijali po drogach publicznych, za co obłożeni infamią 1655 r., uwolnieni od niej zostali 1658 r. w nagrodę zasług wojennych. Łukasz-Franciszek, Paweł i Zygmunt, elektorowie 1648 roku z ziemi ciechanowskiej. N., Jezuita, był w oblężeniu zbaraskiem 1649 roku.

Szymon, syn Jana-Kazimierza, 1718 r. Adam 1721 r. Karol, syn Jana i Izabeli Siepowskiej, synowiec i sukcesor Samuela, pozwał 1735 r. Zawadzkich o gwałty. Tomasz i Jan 1737 r. Szymon, podczaszy nowogrodzki 1738 r., z Konstancyi Zborowskiej miał syna Józefa. Karol, stolnik parnawski 1740 r., żonaty z Zofią N. Józef, burgrabia ciechanowski 1756 r., żonaty z Barbarą Lisowską, cześnikówną wendeńską (Metr. Kor., Conv. i Don. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel. i Piotrk.).

Byli na Wołyniu. N. podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. ruskiem. Wojciech wylegitymowany w Galicyi 1782 r.

MUCHOWSKI. Jan, dziedzic Widuchowa 1584 roku. Jan i Stanisław, synowie Piotra, 1590 r.; po Janie syn Stefan 1620 roku. Paweł, pułkownik wojsk koronnych 1636 r. Karol, chorąży pancerny 1639 r. Stanisław, skarbnik nowogrodzki 1649 roku, miał córki, Annę i Magdalenę. Jakób podpisał elekcyę 1697 r. z ziemią dobrzyńską.

Szymon, syn Stanisława i Maryanny Golskiej, żonaty z Zofią Pścińską 1710 r. Jan podpisał elekcyę 1764 r. z pow. wołkowyskim. Prokop, porucznik wojsk koronnych (Ks. Gr. Przedeckie i Brzeskie, Wyr. i Zap. Tryb. Piotrk., Sigil.).

MUCZYŃSKI h. KOTWICZ. Na Litwie. Franciszek, miecznik grodzieński 1778—1794 roku, mecenas Trybunału litewskiego. Józef, kanonik

smoleński 1701 r. Wincenty, porucznik ułanów w powstaniu 1831 r., następnie emigrant we Francyi.

Po Michale, rotmistrzu grodzieńskim, dziedzicu folwarku Szymaki 1788 r., z żony Bogumiły Pacewiczówny synowie, Karol, dziedzic folwarku Kowniany, radca Tow. Kred. Ziems., w 1843 roku, i Franciszek, urzędnik w Warszawie, w 1848 r. wylegitymowani w Królestwie. Bronisław, urzędnik Tow. Kredytowego w Suwałkach 1862 r.

MUDING. Jan został 1752 r. sekretarzem królewskim (Sigil.).

MUDREJKO. Marcin Michajłowicz, ziemianin królewski brzeski 1540 roku (Metr. Litew.).

MÜHLBERG. Andrzej otrzymał 1734 r. dymisyę z rangą kapitana wojsk koronnych (Sigil.).

MÜHLWERT h. MÜLLER odm. Odmiana herbu — na tarczy dwa hełmy: w koronie nad pierwszym hełmem ozdoby herbu Müller; w koronie nad drugim hełmem skrzydło w połowie błękitne, w połowie złote, na niem u góry dwie gwiazdy złote, u dołu jedna gwiazda.

Aleksander Müller von Mühlwert, synowiec Jana Nepomucena Müllera, kapitan wojsk austryjackich, otrzymał 1865 r. szlachectwo z powyższą odmianą herbu (Siebmacher).

MUJECKI. Franciszek 1697 roku z wojew sandomierskiem podpisał elekcyę.

MUJSKI h. SAS. Piszą się z Muji, w Przemyślskiem. Stanisław podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. ruskiem.

MUKAŃSKI h. PRAWDZIC. Wzięli nazwisko od wsi Mukanie, pod Złoczewem, na Rusi Czerwonej. Jan żonaty z Anną Lipską 1625 r. Jakób, Jan, Krzysztof i Piotr-Jan z wojew. bełskiem podpisali elekcyę 1648 roku. Jan i Piotr, dziedzice wsi Mukanie 1654 r. Jan, syn Krzysztofa, towarzysz pancerny 1664 r. Mikołaj, Piotr i Wawrzyniec 1664 r.

Adam z wojew. ruskiem i Antoni z wojew. smoleńskiem podpisali elekcyę 1733 r. Franciszek, skarbnik nurski 1742 r., żonaty z Barbarą Ołtarzewską, miał córkę Barbarę za Tadeuszem Ciesielskim, cześnikiem lubaczowskim 1770 r.

Franciszek, Jan, Józef i Kajetan wylegitymowani w Galicyi 1782 r. z przydomkiem na Mukaniu. Jan, z chorążego porucznik 1787 r., ostatnio 1792 r. rotmistrz wojsk koronnych. Onufry, dworzanin królewski 1792 roku (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Sigil., Kancl.).

MUKIEWICZ. Floryan i Józef podpisali elekcyę 1733 roku z wojew. brzesko-litewskiem.

MUKLEWSKI. Kazimierz z ziemią ciechanowską podpisał elekcyę 1697 roku.

MUKLIŃSKI. Mateusz z żoną Ewą Godaczewską pozwali 1701 roku Izbińskich o sumy (Wyr. Tryb. Piotrk.).

von der MÜLBE. N., podpułkownik, następnie 1730 r. pułkownik wojsk koronnych (Sigil.).

MULEWSKI. Jan z ziemią dobrzyńską podpisał elekcyę 1697 r.

MÜLHAUSEN. Henryk, ur. 1792 r. w Warszawie, wszedł 1807 r. jako tłomacz do Komisyi wojennej i w 1809 r. przeniesiony do administracyi wojennej Ks. Warszawskiego, tegoż roku mianowany adjunktem komisarzy wojennych, a w 1815 r. przeznaczony został jako pisarz do komisoryatu ubiorczego w wojsku; w 1825 r. postąpił na kontrolera I klasy w Komisyi Wojny. Odbył kampanie, 1809 r. przeciw Austryi i 1812 r. w Rosyi (Ks. Wojskowe).

a MÜLHEIM. Patrz MILHEIM.

MULIŃSKI. Jan, sędzia deputat na Trybunał lubelski 1743 r. Dominik, chorąży wojsk koronnych 1784 r. (Wyr. Tryb. Lubel., Sigil.).

MULISZEWICZ. Adam podpisał elekcyę 1632 r. z pow. pińskiem.

MÜLLER h. MÜLLER. Herb — na tarczy rozdzielonej wzdłuż na dwa pola: w polu pierwszem czerwonem wiatrak na wzniesieniu, w polu drugiem, rozdzielonem w poprzek na dwie części, w górnej błękitnej części trzy gwiazdy złote, w części dolnej złotej trzy gwiazdy błękitne. W koronie nad hełmem między dwoma rogami bawolemi panna z chorągiewką w prawej ręce.

Jan Nepomucen, administrator wojskowy, otrzymał 1780 r. nobilitacyę z przydomkiem *Mühlwert.* (Siebmacher).

MÜLLER h. ŻÓRAW. Herb — w polu przez połowę czerwonem i niebieskiem żóraw biały z koroną na łbie, trzymający w prawej nodze kamień; nad hełmem z korony wychodzą dwa skrzydła orle i pięć piór strusich.

Jan, konsyliarz króla Stanisława Augusta, otrzymał nobilitacyę i herb powyższy 1790 r.; jego syn Karol miał syna Karola, dziedzica wsi Świdry Małe, w wojew. mazowieckiem, wylegitymowanego w Królestwie 1841 r. (Kancl., Sigil.).

MÜLLER. Jan-Marcin, sekretarz królewski 1730 r. Marya, żona Jana Brodowskiego, majora wojsk koronnych 1770 roku. Jan-Wilhelm, szambelan Stanisława Augusta 1774 r. Wilhelm, kapitan wojsk koronnych 1788 roku (Metr. Kor., Sigil.).

MULNIER de BARNEVAL. Franciszek, konsyliarz królewski, otrzymał nobilitacyę 1775 r. (Vol. Leg.). Teresa, żona Michała-Józefa 1775 r.

MULTANOWSKI. Adam, syn Rocha i Maryanny z Langasów, ur. 1791 r. w Płocku, wszedł 1809 r. do artyleryi pieszej i w 1822 roku został podporucznikiem w 2 kompanii lekkiej artyleryi pieszej i w 1829 r. przeniesiony do dyrekcyi arsenału budowlanego. Odbył kampanie 1812 i 1818 r., w Rosyi i przeciw sprzymierzonym (Ks. Wojskowe).

MULTAŃSKI. Jakób miał 1612 roku pewną sumę u Wojciecha Tymieńskiego (Zap. Tryb. Piotrk.).

MUŁAWICKI. Wawrzyniec cytowany w aktach wąsoskich 1671 r.

MUŁKUMAN. Miskiewicz, kniaź, chorąży tatarski, w pow. grodzieńskim 1546 r. (Bon.).

MUNCKENBECK v. MUNKENBEK h. MUNCKENBECK. Herb—w polu zielonem jeleń biały z żółtemi rogami; nad tarczą hełm z koroną, na której trzy pióra strusie.

Henryk otrzymał nobilitacyę i herb powyższy 1790 roku; jego syn Ferdynand miał syna Henryka, po którym z Ludwiki Smorągiewicz syn Stanisław wylegitymowany w Królestwie 1851 r. (Kancl., Metr. Litew., Sigil., Vol. Leg.).

Henryk, syn Ferdynanda i Teresy, ur. 1800 r. w Warszawie, z korpusu kadetów warszawskich wszedł 1818 r. do 2 pułku strzelców konnych i w 1822 roku postąpił na podporucznika do 3 pułku strzelców konnych, a w 1831 r. został kapitanem i za waleczność otrzymał krzyż złoty Virtuti Militari (Ks. Wojskowe).

MUŃCZA. Kn. Wasil otrzymał 1507 r. sioło Tulhowice, w pow. mozyrskim, a także wieś Niekraszewszczyznę, w pow. nowogrodzkim (Bon.).

MUŃCZYNA. N. kniaź, jego synowie, Senko i Iwan, bojarowie smoleńscy 1490 r. (Bon.).

MUŃCZYŃSKI. Marcin podpisał konwokacyę generalną warszawską 1764 r. (Vol. Leg.).

MUNING h. MINNICH. Łukasz, syn Marcina, zapisany do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1820 r.

MUNKIEWICZ. Leopold, urzędnik pocztowy, otrzymał prawa nowego szlachectwa w Królestwie 1850 r.

de MÜNNICH v. MÜNICH. Burhard-Krzysztof, rodem Meklenburczyk, słynny awanturnik, w 1717—1721 r. generał-major dragonów polskich, przeszedł do służby rosyjskiej i został feldmarszałkiem i hrabią; w 1734 r.

utrzymał Augusta III na tronie polskim. N., żona Joachima Jancka, generał-majora wojsk koronnych 1730 r. Andrzej, szambelan Stanisława Augusta 1733 r. (Sigil.).

von MUNNIGSHAUZEN v. MUNICHHAUSEN. Jan otrzymał 1625 r. indygenat. Krzysztof, pułkownik wojsk koronnych 1654 roku (Metr. Kor., Conv. Vars.).

MÜNSTER. W 1775 roku wyznaczono komisyę do rozgraniczenia dóbr Ilzen i Salna urodzonych Münsterów (Vol. Leg.). Jakób, kapitan wojsk litewskich 1775 roku i komisarz królewski, szambelan Stanisława Augusta 1787 r. (Sigil., Vol. Leg.).

MURASZKO h. PRZYJACIEL. Dyonizy i Andrzej, setnicy kozaccy w pułku Nieczaja, w nagrodę wierności dla Rzeczypospolitej otrzymali nobilitacyę 1659 r. Jan i Tadeusz, sędzia kapturowy rzeczycki, z pow. rzeczyckim podpisali elekcyę 1764 r. Antoni, strażnikowicz rzeczycki 1775 r. Daniel i Aleksander, synowie Józefa, urzędnicy w intendenturze rosyjskiej 1865 roku.

Antoni i Jan z potomstwem, synowie Jakóba, wnukowie Wincentego, prawnukowie Mikołaja, wylegitymowani w Cesarstwie 1848 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MURATORI. Baronowie. Jan, Wenecyanin, otrzymał 1761 r. baronostwo w Polsce (Sigil.).

MURATORI-MAINARDI. Sebastyan Mainardi, syn siostry Jana bar. Muratori, otrzymał godność baronowską 1766 r. (Kancl., Sigil.).

MURATOWICZ. Franciszek został nominowany sekretarzem królewskim 1750 r. (Metr. Kor.).

MURAWICKI v. MURAWIECKI h. KOŚCIESZA odm. Odmiana herbu — Kościesza bez krzyża.

Na Litwie; pochodzili od wychodźców z Moskwy, lecz zdaje się, że już zgaśli; z nich Harwas, którego syn Abraham, rotmistrz królewski w połowie XVII stolecia.

MURAWIEC. Taż familia co Morawiec. Z piszących się Murawiec. Wojciech, syn Stanisława, 1598 r. Marcin, z podsędka sędzia ziemski lwowski 1641 r. Aleksander, podczaszy bielski 1713 roku. Tomasz, syn Michała, podczaszy żytomierski 1780 r. (Conv. Vars., Wyr. Tryb. Lubel.).

MURAWSKI h. DĄBROWA. Na Mazowszu i Podlasiu; taż rodzina co Morawski, herbu Dąbrowa. Z piszących się i wylegitymowanych jako Murawscy. Tomasz 1462 r., a Jan, syn Piotra, 1503 r. cytowani w aktach łomżyńskich. Marcin, dziedzic na Murawie-Laskach 1560 roku, miał syna

Jana, po którym sześciu synów: Andrzej, Jan, Marcin, Mikołaj, Piotr i Wojciech; po Mikołaju synowie, Andrzej i Jakób, i po Andrzeju z Anny Rajeckiej syn Antoni, a Piotr pozostawił synów, Jana i Szymona.

Jan, syn Jana, dziedzic na Murawie - Laskach 1620 roku, miał syna Szymona, po którym trzech synów: Bartłomiej, Józef i Walenty, i z nich Bartłomiej pozostawił synów, Apolinarego i Szymona, a Józef miał syna Walentego.

Walenty, syn Szymona, dziedzic na Murawie-Laskach 1680 roku, miał syna Antoniego, po którym synowie, Franciszek i Jan, będąc w 1747 r. naganieni w szlachectwie przez Newelskiego, przedstawili powyższą genealogię (Wyr. Tryb. Lubel.).

Po Tomaszu, który w 1736 r. sprzedał Pieńkowskim wieś Szulborze, syn Kazimierz miał synów: 1) Wawrzyńca, żonatego z Maryanną Stalkowską, z której synowie, Mateusz, dziedzic wsi Chrzęsne, w pow. stanisławowskim, i Kacper wylegitymowani w Królestwie 1846 roku; 2) Piotr z Konstancyi Tymińskiej pozostawił syna Jana, wylegitymowanego w Królestwie 1848 r.; 3) Michał tego synowie: a) Kacper, po którym syn Fabian wylegitymowany w Królestwie 1848 r., b) Piotr tego z Petroneli Tymińskiej syn Feliks wylegitymowany w Królestwie 1848 r.

Z tej familii Karol, Stefan, Konstanty i Antoni, synowie Mateusza, wylegitymowani w Królestwie 1852 r.

MURAWSKI h. KORAB. Na Litwie. Józef i Franciszek podpisali konwokacyę generalną litewską 1764 r. Piotr i Justyn, synowie Antoniego, wylegitymowani w Cesarstwie 1846 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. wileńskiej, a potomkowie Tadeusza i Antoniego, synów Jana, wnuków Bartłomieja, prawnuków Bonifacego, zapisani 1847 r. do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MURAWSKI h. ŁUK. Rodzina tatarska na Litwie. Mustafa, syn Michała, zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej 1819 r.

MURAWSKI. Fabian, syn Mateusza i Katarzyny Lipskiej, ur. 1797 r. we wsi Murawskie Czachy, w pow. ostrołęckim, wszedł 1819 r. do 7 pułku piechoty liniowej i w 1831 r. został podporucznikiem.

MURCZKIEWICZ. Jacenty, syn Franciszka i Barbary Widulskiej, ur. 1812 r. w m. Końskich, postąpił 1825 r. na kadeta funduszowego do korpusu kadetów w Kaliszu i w 1831 r. przeniesiony do służby czynnej (Ks. Wojskowe).

MURDELIO h. MURDELIO. Jerzy Karwat, rodem Kroat, przeniosł się do Polski za Kazimierza IV i od tego monarchy w nagrodę zasług wojennych dostał wójtostwo w Młodaszynie, na szląskiej granicy; poległ na Wołoszczyznie 1497 r. Jego potomstwo od wspomnionego nadania wzięło nazwisko Młodawski; bardzo prawdopodobnie od tego Jerzego pochodzą,

jeśli nie wszyscy, to większa część herbowych Murdelio jak Młodawscy, Karwatowie, a może nawet Mściszewscy, herbu Mściszewski.

MURET. Jakób-Franciszek, dr. prawa, został konsyliarzem Stanisława Augusta 1778 r. (Sigil.).

MUROWICZ. Michajło i Senko, bojarowie królewscy 1546 r. (Bon.).

MURSYN. N. został porucznikiem wojsk artyleryi w. Ks. Litewskiego 1766 r. (Sigil.).

MURYSSON h. MURYSSON. Józef, Ignacy i Kajetan wylegitymowani w Galicyi 1782 r. Patrz MORYSSON.

MURZA h. PELIKAN. Byli na Białej Rusi, a pochodzili z Wołoszczyzny. Jerzy podpisał elekcyę 1632 r. z pow. pińskim. Andrzej, chorąży mścisławski, krewny hospodarów wołoskich, miał córkę za Łukaszem Stachowskim 1667 r. Hrehory uwięziony był przez Moskwę za króla Jana Kazimierza 1677 r. (Vol. Leg.).

MURZATYCZ. Byli na Wołyniu. Petruszko 1512 r.

MURZYCZ h. ŁUK. Rodzina tatarska na Litwie. Selich, Sulejman, Maciej, Józef, Mustafa z synem Józefem, synowie Jakóba, wylegitymowani w Cesarstwie 1858 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. wileńskiej. Biliat, syn Jakóba, stanowy prystaw pow. ihumeńskiego 1865 r.

MURZYN h. LUBICZ. Na Litwie; wzięli w XVII stoleciu nazwisko Murzynowicz i Murzynowski.

MURZYNOWICZ h. LUBICZ. Na Litwie; pierwotne ich nazwisko Murzyn. Jan prowadził proces 1629 r. z Pielwieckimi o najazdy. Krystyna, wdowa po Boguckim, 2v. za Aleksandrem Sokolskim, oskarżała 1629 roku Pielwieckich o krzywdy (Conv. Vars.).

MURZYNOWSKI h. OGOŃCZYK. Paweł, kasztelan łęczycki, Marcin, podkomorzy, Jakób i Piotr, zwani *Ogonowie*, w nagrodę zasług otrzymali 1329 r. dobra Lubino, Wolę, Dąbrówkę i Murzynowo, które to nadanie zatwierdzono w 1554 roku Andrzejowi, Sebastyanowi, Stanisławowi, Pawłowi i Wojciechowi Murzynowskim (Metr. Kor.). Nazwisko wzięli od wsi Murzynowa, w ziemi dobrzyńskiej; dziedziczyli na Kujawach i w Prusach Zachodnich, a dopiero w XVII stoleciu jedna ich linia osiedliła się w wojew. sieradzkiem. Jan, dziedzic Rudzowska, w Dobrzyńskiem, miał synów: Aleksandra, Łukasza, żonatego z Anną Pęgowską, i Mikołaja, ożenionego z Zofią Psarską, którzy w 1568 roku przeprowadzili dział Rudzowska. Paweł

i Ścibor, synowie Mateusza, 1567 r. Andrzej miał synów, Marcina i Mikołaja 1583 r., żonatego z Katarzyną Trzcińską, córką Andrzeja.

Po Macieju synowie: Maciej, Łukasz, Stanisław i Wojciech 1583 r. i z nich Wojciech pozostawił synów, Mikołaja i Stanisława. Wojciech, syn Jana, 1586 r. Walenty, dziedzic Murzynowa, ożeniony z Elżbietą Krowicką 1588 r. Jan, Walenty i Wojciech, synowie Pawła, 1590 r., i po Wojciechu syn Mikołaj 1616 r.

Kazimierz, syn Michała, dziedzic na Murzynowie 1667 r., zaślubił Katarzynę Kanigowską i z niej miał synów, Marcina i Mikołaja. Paweł podpisał elekcyę 1674 r. z ziemią dobrzyńską. Krzysztof, Michał, Paweł i Walenty, synowie Wojciecha, 1685 r. Adam, Marcin i Stanisław, elektorowie 1697 r. z ziemi dobrzyńskiej.

Adam, Jakób, Kazimierz, Stanisław i Wojciech, synowie Ludwika, 1711 r. Franciszek-Kazimierz, stolnik mścisławski, z wojew. bełskiem i Kazimierz z ziemią dobrzyńską podpisali elekcyę 1733 r. Kazimierz, stolnik bracławski, żonaty z Zuzanną Skolimowską 1737 r. Józef, pisarz ziemski dobrzyński 1746 r. Jan i Tomasz, synowie Gabryela, 1747 r. Marcin, żonaty z Teresą Stachowską, miał córkę Bogumiłę za Szymonem Starorypińskim 1753 roku.

Po Kazimierzu syn Antoni, podstoli rypiński 1764 roku, deputat na Trybunał koronny. Ignacy z Murzynowa i Antoni, elektorowie 1764 roku z ziemi dobrzyńskiej. Feliks-Kanty, syn Marcina, 1764 r. Ignacy, wojski 1764 r., miecznik 1778 r. dobrzyński, podstoli rypiński 1783 roku, ostatnio podczaszy dobrzyński 1788 roku. Marcin, burgrabia dobrzyński 1773 roku.

Ludwik i Wojciech, synowie Tomasza, 1781 r., i z nich Wojciech zaślubił Ewę Murzynowską. Michał, skarbnik rypiński 1783 roku. Antoni, syn Tomasza i Justyny Starorypińskiej, wnuk Wojciecha, porucznik wojsk koronnych, nabył 1782 r. Wolę Sosnową; komisarz do zbierania ofiar 1789 r. z wojew. inowrocławskiego, z żony Justyny Gostomskiej, cześnikówny inflanckiej, pozostawił dwóch synów, Józefata i Michała, dziedziców części Świedziebny. Józef, kanonik gnieźnieński 1791 r. (Conv. Vars., Ks. Gr. Czerskie, Don. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk. i Lubel., Sigil., Ks. Gr. Brzeskie).

Wojciech, dziedzic wsi Suszyce 1571 r., z Jadwigi Jądrowskiej miał syna Pawła, dziedzica wsi Suszyce 1649 r., po którym syn Jan pozostawił syna Antoniego, a ten syna Stanisława, po którym z Ludwiki Bronikowskiej syn Wawrzyniec, urzędnik w Warszawie, wylegitymowany w Królestwie 1838 r.; jego syn Andrzej, urodzony z Heleny Gumińskiej, dziedzic dóbr Długołęka, w pow. sieradzkim.

Andrzej, syn Wawrzyńca i Heleny, ur. 1793 r. w Serowcach, w pow. siedleckim, wszedł 1809 roku do 13 pułku huzarów Ks. Warszawskiego i w 1813 r. został podporucznikiem; w 1816 r. przykomenderowany do 2 pułku strzelców, w 1822 r. postąpił na porucznika; w 1830 r. wyszedł do dymisyi w stopniu kapitana. Odbył kampanie, 1812 r. w Rosyi i 1813 r. w Saksonii i za waleczność otrzymał krzyż srebrny polski.

Po Tomaszu, dziedzicu dóbr Makowice 1745 r., syn Antoni z Urszuli Gostomskiej pozostawił syna Józefa, dziedzica dóbr Makowice, wylegitymowanego w Królestwie 1837 r.

Antoni, dziedzic dóbr Świedziebny i Księte, w ziemi dobrzyńskiej 1756 r., z żony Heleny Radzymińskiej miał syna Michała, dziedzica dóbr Kraszew i Ostrów, w gub. płockiej, wylegitymowanego w Królestwie 1837 r.

Po Ludwiku, dziedzicu dóbr Dębołęka, w wojew. sieradzkiem, z Ewy Wolickiej syn Marcin 1765 roku, miał syna Feliksa, żonatego z Honoratą Gatkiewiczówną, z której syn Konstanty, dziedzic dóbr Stolec, w pow. sieradzkiem 1871 r., wylegitymowany w Królestwie 1849 r.

Jakób, syn Józefa i Anny z Mrozińskich, ur. 1782 r. w Wiśniowie, w pow. bocheńskim, wszedł 1809 r. do 8 pułku piechoty Ks. Warszawskiego i w 1817 r. został podporucznikiem, a w 1824 r. awansował na porucznika. Odbył kampanie, 1809 r. przeciw Austryi i 1812 roku w Rosyi; za waleczność otrzymał krzyż polski srebrny.

Makary-Jan, ur. 1786 roku, kapitan w 1 regimencie nadwiślańskim, kawaler Legii Honorowej, dyplomem 1813 r. wyniesiony do godności kawalera cesarstwa (Ks. Wojskowe).

MURZYŃSKI. Adam, syn Stanisława, 1654 roku (Conv. Vars.). Kazimierz, burgrabia rożański, wniósł 1710 r. do oblaty akt graniczny (Wyr. Tryb. Piotrk.).

de MUSELLIS. Margrabiowie. Jakób z Werony wraz z bratem rodzonym otrzymali 1752 r. tytuł margrabiowski (Sigil.).

MUSIAŁOWICZ h. PIELESZ. Na Podlasiu. Bernard, burgrabia drohicki 1740 r., miał syna Józefa, tego syn Wawrzyniec pozostawił syna Antoniego, po którym synowie: Hubert, Ezechiel i Julian, oficerowie wojsk rosyjskich, i Aleksander wylegitymowani w Królestwie 1857 r.

MUSIATA v. MUSIATYCZ v. MUSZATYCZ. Stara szlachta wołyńska, brała przydomek *Ochlapowski*. Iwan otrzymał 1445 r. od w. ks. Świdrygiełły Szkliw. Andruszko Musiatycz, ziemianin wołyński w 1495 r. Petraszko, ziemianin wołyński, w 1500 r. horodniczy łucki, otrzymał przywilej 1500 roku na wieś Świnary, w pow. łuckim; wnuk jego Jacek Jackowicz, dworzanin królewski 1516 r. (Bon.). Samuel *Ochlapowski*, horodniczy łucki 1660 r. Stanisław, skarbnik wołyński 1662 r. (Sigil.).

MUSIELEWICZ h. GRABIE. Ajdar, murza tatarski 1554 r. (Wittyg).

MUSIŁOWSKI. N., szlachcic polski, przeszedł do Chmielnickiego w 1648 r. i od niego posłował do Turcyi, lecz schwytany od Polaków został ukarany śmiercią 1651 r.

MUŚNIC. N. z wojew. mścisławskiem podpisał elekcyę 1697 r.

DOWBOR-MUŚNICKI h. PRZYJACIEL. Jestto rodzina Dowbor, v. Dowbar, v. Dawbor, która od swego dziedzictwa Muśniki, w wojew. wileńskiem, brała przydomek Muśnicki, używany często za nazwisko. Po przejściu jednak w połowie XVIII stolecia z Litwy do Wielkopolski, niektórzy jej członkowie nazywali się tylko Dowborami i zostali z tem nazwiskiem potwierdzeni w szlachectwie 1873 roku, i dopiero Roman Dowbor uzyskał 1898 r. zezwolenie nazywać się Dawbor v. Dowbor-Muśnicki.

Pierwszym, piszącym się na Muśnikach, był Piotr, dziedzic dóbr Muśniki 1595 r., który miał syna Jana, dziedzica na Muśnikach 1632 roku, i po którym syn Władysław, dziedzic Muśnik 1668 r., zaślubił Agatę Orańską i z niej pozostawił syna Jakóba.

Jakób, dziedzic na Muśnikach 1690 roku, żonaty z Benedyktą ze Szczuków Pawłowską, miał trzech synów: Jana, Mikołaja i Onufrego; po Onufrym z Anastazyi Dobrzańskiej synowie: Jacenty, Jan i Maciej.

Jan z Muśnik, miecznik chełmiński 1752 r., pierwszy przeniósł się w Sandomierskie, gdzie w 1773 r. nabył Miłków i Rzuchow, w pow. sandomierskim, i z żony Maryanny Bielskiej pozostawił dwie córki, Franciszkę Czarnecką, Konstancyę Dąbrowską i syna Ignacego.

Ignacy, ochrzczony 1754 r. w Chodczu, dziedzic Miłkowa, Rzuchowa, Małoszyc i części Jędrzejowa, w pow. sandomierskim, szambelan Stanisława Augusta 1786 r., legitymował się w Galicyi Zachodniej 1804 r., i z żony Tekli Jawornickiej miał córki: Antoninę, Felicyannę za Stanisławem Strzeleckim, Karolinę i czterech synów: Konstantego, Kajetana, kapitana artyleryi wojsk polskich, który zginął 1812 r. pod Borodinem, Jana, podporucznika artyleryi wojsk polskich, poległego 1813 r. pod Lipskiem, i Tadeusza, żonatego z Maryą Spaszewską.

Konstanty, dziedzic Miłkowa 1800 r., żonaty z Jadwigą, córką Andrzeja hr. Lanckorońskiego, miał córki, Annę i Maryannę, zmarłe dziećmi, i synów: Aleksandra, Józefa, Romana i Walerego.

Roman zaślubił Antoninę Wierzbicką, córkę Antoniego, pułkownika wojsk polskich, i z niej pozostawił córki, Jadwigę-Teresę za Henrykiem Adamowskim, Helenę-Maryę za Zygmuntem Janota-Bzowskim i czterech synów: Konstantego-Maryana, Romana-Tomasza, Czesława-Karola, pułkownika dragonów kazańskich, zm. 1912 r., żonatego z Felicyą z Czarkowskich Fotyńską, i Józefa-Bogusława.

Konstanty-Maryan, ur. 1857 r., generał-lejtnant wojsk rosyjskich w dymisyi, vice-prezes Warsz. Tow. Dobroczynności, kawaler orderów św. Jerzego IV klasy, św. Włodzimierza III, św. Anny II klasy i św. Stanisława I klasy z mieczami, i wielu orderów zagranicznych, otrzymał złotą szablę za waleczność; żonaty 1v. z Zofią von Maler, 2v. z Maryą-Aleksandrą von Maler, 3v. z Zofią hr. Komorowską, ma z drugiej żony syna Piotra-Witolda, urodzonego i ochrzczonego w Moskwie 1907 r.

Józef-Bogusław, ostatni syn Romana i Wierzbickiej, ur. 1867 roku, pułkownik generalnego sztabu wojsk rosyjskich, kawaler orderów św.

Włodzimierza III klasy, św. Anny i św. Stanisława II klasy z mieczami i orderów włoskiego i chińskiego, zaślubił Agnieszkę Korsuńską i z niej ma syna Gedymina, ur. 1906 r. w Buchedu, w Mandżuryi, i córkę Janinę, ur. 1908 roku w Charkowie (Zbiory generała Konstantego-Maryana Dowbor-Muśnickiego).

Po Stanisławie, dziedzicu dóbr Muśniki 1681 r., z Anny Bohuszewiczówny syn Antoni, po którym synowie: 1) Józef, tego syn Mikołaj, żonaty z Łucyą Żdżarską, z tej syn Józef, dziedzic wsi Dziwle, w pow. piotrkowskim, wylegitymowany w Królestwie 1843 r.; 2) Jan miał syna Łukasza, po którym syn Jan Nepomucen z Konstancyi Rutkowskiej pozostawił syna Władysława, wylegitymowanego w Królestwie 1862 r.

Wawrzyniec, syn Józefa, żonaty 1732 r. z Konstancyą Sokołówną. Stefan cedował 1736 r. sumy synowi swemu Stefanowi i córce Petroneli, żonie Aleksandra Borowickiego. Marya, żona Hilarego Kosseckiego, chorążego wojsk polskich 1806 r. (Ks. Gr. Piotrk.).

Z linii litewskiej. Wojciech w pow. upickim 1616 r. Jan-Aleksander, syn Joachima, na Żmudzi 1617 r. Eustachy z pow. upickim podpisał pospolite ruszenie 1698 r.

Antoni, elektor 1733 r. z wojew. trockiego. Jan, koniuszy wileński 1740 r., starosta szaternicki 1762 r., podpisał elekcyę 1764 r. z wojew. wileńskiem. Jan, elektor 1764 roku z pow. orszańskiego. Dominik, koniuszy 1768 r., podczaszy upicki 1781 r. Józef, podczaszy upicki 1772 r. Benedykt, cześnik wileński 1779 r. (Arch. Dubr.). Rafał, pisarz ziemski 1781 r., sędzia ziemski wileński 1784 r.

Wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej 1851 r.: Michał, Franciszek i Dominik z potomstwem, synowie Jakóba, wnukowie Piotra, prawnukowie Jana; Józef i Maciej z potomstwem, synowie Macieja, wnukowie Tomasza, prawnukowie Stanisława, syna Aleksandra. Helena, córka Wincentego, dóbr Ludwinów, i Teodora, córka Józefa, dóbr Wysoki Dwór, dziedziczki 1881 r. w gub. kowieńskiej.

MUSSAKOWSKI h. JASTRZĘBIEC. Niektórzy z Mossakowskich pisali się Mussakowski. Maryanna, żona Andrzeja Kłodawskiego 1750 r. Michał, podpułkownik wojsk koronnych 1740 r. (Sigil.).

MUSSIULEWICZ. Rodzina tatarska na Litwie. Stanisław, syn Józefa, zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej 1829 r.

MUSSOŁA v. MUSUŁA. Jestto rodzina Młosołów, z której niektórzy pisali się Mussoła. Jakób, syn Stanisława, 1583 r. Tomasz, syn Floryana, 1592 r. Adam, syn Mateusza i Katarzyny Łomińskiej, 1600 roku. Krzysztof i Rafał, synowie Floryana, 1606 r.; po Krzysztofie syn Adam sprzedał 1619 r. części Musoły bratu Pawłowi. Tomasz, syn Tomasza, 1632 r. Mikołaj, syn Tomasza, żonaty z Zofią Cholewską 1632 roku (Conv. i Don. Vars.). Jakób 1674 r. z ziemią dobrzyńską i Jan 1697 r. z wojew. płockiem podpisali elekcye.

MUSTAFICZ h. MIESIĄC. Na Litwie. Maciej, syn Michała, zapisany do ksiąg szlachty gub. wileńskiej 1819 r.

MUSTATZA h. MUSTATZA. Baronowie. Herb — tarcza rozdzielona w poprzek: w górnej części srebrnej przedzielonej w podłuż na dwie części, w każdej gwiazda; w dolnej części okręt płynący w prawo; w środku tarczy mała tarcza, na niej w polu niebieskiem kotwica złota, na której drzewcu korona. Na głównej tarczy nad koroną baronowską trzy hełmy, w środkowym orzeł dwugłowy czarny, w prawym dwie trąby z gwiazdą w środku, trąba w prawo, w górnej połowie niebieska, w dolnej złota, trąba w lewo, w górnej połowie złota, w dolnej niebieska; w lewym hełmie w koronie dwie trąby z kotwicą między niemi, trąba prawa w górnej części niebieska, w dolnej biała, trąba lewa na odwrót w górnej części biała, w dolnej połowie niebieska.

Rodzina bukowińska wołoska. Teodor, dziedzic dóbr Sadogóra, otrzymał w 1794 r. indygenat galicyjski, a w 1821 roku nadany został tytułem barona i zapisany do ksiąg szlachty galicyjskiej. Jego syn Jan, dziedzic dóbr Sadogóra, członek Stanów galicyjskich 1853 r.

MUŚWIC h. CIOŁEK. Leon, Mateusz, Stanisław, Dominik, Jerzy i Apolinary, synowie Antoniego, wnukowie Michała, wylegitymowani w Cesarstwie 1861 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MUSZALSKI. Józef, konduktor korpusu inżynierów, postąpił 1831 r. na podporucznika (Ks. Wojskowe).

MUSZANECKI. N. podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. lubelskiem.

MUSZKIEWICZ. Michał, syn Adama i Anny Wujtowskiej, ur. 1787 r. w Miesieńcu, w pow. płockim, postąpił 1807 r. do 3 pułku legii nadwiślańskiej i w 1813 r. awansował na podporucznika, a w 1815 r. umieszczony w 6 pułku piechoty liniowej, wyszedł 1819 r. do dymisyi. Odbył kampanie: 1808—1811 r. w Hiszpanii, 1812 r. w Rosyi i 1813 r. przeciw sprzymierzonym (Ks. Wojskowe).

MUSZKOWSKI. Piotr z ziemią chełmską podpisał elekcyę 1697 r.

MUSZOLF. Michał, syn Jana i Anny, ur. 1793 r. w m. Szlagentyn, w Prusach, wszedł 1811 roku do 9 pułku piechoty Ks. Warszawskiego i w 1817 r. został podporucznikiem w 4 pułku strzelców pieszych; wyszedł do dymisyi 1821 r. w stopniu porucznika. Odbył kampanię 1812 r. w Rosyi (Ks. Wojskowe).

MUSZOWSKI. Piotr-Aleksander, vicegerent i burgrabia grodzki krasnostawski 1664 r. (Wyr. Tryb. Lubel.). Jakób z ziemią chełmską podpisał elekcyę 1697 r.

MUSZYCKI. Tomasz, żonaty z Maryanną N., miał syna Walentego i córkę Franciszkę 1787 r. (Sent. Piotrkowski).

MUSZYŃSKI h. LEKCZYN (?). Wincenty, inspektor lekarski w gub. mazowieckiej i kaliskiej, otrzymał prawa nowego szlachectwa w Królestwie 1839 r.

MUSZYŃSKI h. ŁODZIA. W ziemi sochaczewskiej i w wojew. sandomierskiem. N., rotmistrz wojsk koronnych, odznaczył się na wyprawie chocimskiej 1621 r. Kacper żonaty z Gertrudą Gidzielczyk 1651 roku. Aleksander, elektor 1669 r. z ziemi sochaczewskiej, poborca wojew. rawskiego 1677 r. Michał 1691 r.

N., łowczy radomski 1711 r. Stanisław, cześnik sandomierski 1736 r. Barbara, żona Jana Lubienieckiego 1755 roku. Franciszek podpisał elekcyę 1764 r. z wojew. sandomierskiego. Józef Kalasanty, dr. św. Teologii, profesor Akademii krakowskiej, kanonik warszawski 1779 roku (Wyr. Tryb. Lubel., Conv. Vars., Sigil.).

Ignacy, Tomasz i Mateusz z potomstwem, synowie Józefa, wnukowie Adama, wylegitymowani w Cesarstwie 1845 roku i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

MUSZYŃSKI h. NAŁĘCZ. Kazimierz wylegitymowany w Galicyi 1782 r. (Siebmacher).

MUSZYŃSKI. Maciej, urzędnik w Komisyi Skarbu, otrzymał prawa nowego szlachectwa w Królestwie 1842 r.

MUTRY. Jan notowany 1737 r. w aktach nowokorczyńskich.

MUTYKALSKI h. LELIWA. Jestto właściwie przydomek rodziny Adamowiczów, herbu Leliwa.

MUYWID. Jan z pow. kowieńskim podpisał pospolite ruszenie 1698 roku.

MUYZEL. Na Litwie. Jan, syn Jana, w 1845 r., a Karol, syn Jana, asesor kolegialny, z synem Gustawem w 1849 r. wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. wileńskiej.

MUZAWSKI. Zdaje się, że mylnie, zamiast Murawski, zamieszczony Wojciech, który z ziemią ciechanowską podpisał elekcyę 1697 r.

MUZELLA. Aleksander, Neapolitańczyk, wikary generalny, został dworzaninem królewskim 1645 r. (Metr. Kor.).

MUŻYŁOWSKI. Bazyli żonaty z Katarzyną Chodakowską, 1v. Stefanową Synhajewską 1723 r. (Ks. Gr. Owruckie). Patrz Możyłowski.

MYCEWICZ. Antoni, woźny wojew. trockiego 1742 r. (Arch. Dubr.).

MYCICKI. N. N. Mycickie były jedna za Andrzejem Czerny, burgrabią krakowskim 1699 r., druga za Janem Czerny.

MYCIELSKI. Hrabiowie i szlachta. Senatorowie w rodzinie: Aleksander, wojewoda sieradzki 1728 r., um. 1729 r. Antoni-Józef, kasztelan sieradzki 1729 r., um. 1750 r. Maciej, kasztelan kaliski 1732 r., poznański 1737 roku. Józef, wojewoda inowrocławski 1784 r., um. 1789 r.

Wzięli nazwisko od wsi Mycielina, w Sieradzkiem; do połowy XVII stolecia rzadko nawet widzimy ich na urzędach powiatowych, i dopiero od tego czasu szybko wzrastali w dostojności i majątki. Pierwszy, piszący się z Mycielina, Wojciech, burgrabia koniński i podwojewodzy kaliski 1496 r., zaślubił Małgorzatę Starogrodzką i z niej miał syna Jana, po którym z Anny Dobrzyckiej córki: Barbara za Bartłomiejem Łąckim 1546 r., Dorota za Wojciechem Radzimskim, Zofia, żona Mikołaja Trąmpczyńskiego, i syn Tomasz.

Tomasz z Mycielina, dziedzic Bogusławic 1540 r., zaślubił Agnieszkę, córkę Piotra Radomickiego, i z niej pozostawił córkę Annę za Stanisławem Zakrzyńskim i pięciu synów: Jana, Kacpra, Piotra, Stanisława i Wojciecha, z ktorych Jan, Piotr i Stanisław przyjęli 1572 r. do swego herbu Stanisława Gawrońskiego; po Janie, dziedzicu Witczyna, i Katarzynie Witkowskiej syn Adam, a Stanisław i Piotr są protoplastami dwóch gałęzi tego rodu, sieradzkiej i wielkopolskiej.

Gałąź Stanisława, zwana Sieradzka. Stanisław z Mycielina, żonaty z N. Kietliczówną, miał czterech synów: Jakóba, Jana, żonatego z Jadwigą Rąmbczyńską, Samuela i Wojciecha; Jakób i Samuel są przedstawicielami dwóch linij tej gałęzi, a po Wojciechu z 1-ej żony Małgorzaty Bolęckiej była córka Salomea, a z 2-iej żony Zofii Trąmpczyńskiej córka Maryanna, żona Wojciecha Szołdrskiego.

Linia Jakóba. Jakób, dziedzic Będzichowa i Piętka, podstoli sieradzki, elektor 1632 roku z wojew. sieradzkiego, zaślubił Katarzynę Kaweczyńską i z niej miał trzech synów: Jana, Mikołaja i Piotra; po Mikołaju z Anny Bolęckiej synowie, Adryan i Władysław, i Adryan z Małgorzaty Chłapowskiej pozostawił syna Jana, miecznika kaliskiego 1661 r.

Jan, najstarszy syn podstolego Jakóba, żonaty z Anną Rożnowską, córką Tomasza i Anny Sładkowskiej, miał córki, Zofię Chojeńską, Emerencyannę Łącką i dwóch synów, Jakóba i Wojciecha; po Wojciechu z Reginy Kościeleckiej, wojewodzianki sieradzkiej, 1v. Rokossowskiej, podskarbiny w. koronnej, córka Ewa za Wacławem Sulimowskim.

Jakób z Mycielina zaślubił Zofię Rudnicką, córkę Jana, kasztelana sieradzkiego, i z niej pozostawił syna Krzysztofa, po którym z Zofii Manieckiej córka Konstancya za Stanisławem Żółtowskim i dwóch synów, Krzysztof i Piotr, i z nich Krzysztof z Maryanny Trzebickiej miał syna Jana, starostę kolskiego, żonatego z Wiktoryą Trzebuchowską, kasztelanką kowalską, 1v. Ludwikową Szczawińską, wojewodziną inowrocławską.

Piotr, młodszy syn Krzysztofa, miał dwie żony, Maryannę Wolińską, z niej córki, Jadwiga Łempicka, Zofia Korzeniecka i syn Jan żonaty z Maryanną Miaskowską, i Katarzynę Korzbok-Zawadzką, z której syn

Antoni 1768 r., z żony Zofii Waliszewskiej pozostawił syna Jana i córkę Ewę Gałczyńską.

Linia Samuela. Samuel z Mycielina, żonaty z Anną Mączyńską, pozostawił trzy córki: Katarzynę za Maciejem Pokrzywnickim, Zofię Gutowską, Jadwigę 1v. za Piotrem Radojewskim, 2v. za Piotrem-Lasotą Działyńskim, kasztelanem dobrzyńskim, i dwóch synów, Łukasza i Mikołaja.

Mikołaj, z miecznika 1658 r., cześnik 1662 r., podsędek 1672 roku, a sędzia ziemski sieradzki 1683 r., starosta kolski, poseł na sejmy, deputat na Trybunał radomski 1662 r., podpisał abdykacyę Jana Kazimierza 1668 r. i elekcyę 1674 roku; komisarz w 1662 r. do zapłaty wojska, z dwóch żon, Teofili Górskiej, wojewodzianki mazowieckiej, 1v. Wojciechowej Łubieńskiej, kasztelanowej sieradzkiej, i Ludwiki Olszowskiej, córki Mikołaja, siostrzenicy prymasa Andrzeja, miał trzy córki: Eufrozynę za Franciszkiem-Bogusławem Denhoffem, kasztelanem sieradzkim, Maryannę za Chryzostomem Przyjemskim, starostą kolskim, Eleonorę za Stanisławem Kretkowskim i dwóch synów, Władysława i Wojciecha, urodzonego z Górskiej, żonatego z N. Sokołowską.

Władysław, z miecznika kaliskiego 1659 r., sędzia ziemski sieradzki 1674 r., elektor 1669 r. z wojew. sieradzkiego, z żony Jadwigi Mycielskiej zostawił syna Wojciecha, podsędka sieradzkiego 1694 r., żonatego z Maryanną Kołudzką, i dwie córki, Konstancyę Bartochowską i Maryannę 1v. Stanisławowę Tomicką, 2v. Janowę Siemiątkowską.

Łukasz, starszy z synów Samuela, wojski sieradzki 1664 r., elektor 1669 r. z wojew. sieradzkiego, dobrodziej Jezuitów, z żony Anny Zaleskiej, córki Aleksandra, referendarza koronnego, miał córkę Barbarę za Wojciechem Radojewskim i synów, Samuela, kanonika przemyślskiego, i Aleksandra, dziedzica Kawęczynka, z podsędka sieradzkiego 1687 r., pierwszego senatora w swym domu, wojewodę sieradzkiego 1728 r. Aleksander był posłem od Rzeczypospolitej w 1702 r. do Karola XII, aby go skłonić do pokoju; wojewoda z Barbary, córki Franciszka Rozdrażewskiego, kasztelana przemętskiego, miał córki, Katarzynę Wojciechowę Walewską, kasztelanowę rozpirską, Urszulę Walknowską i syna Antoniego.

Antoni v. Antoni-Józef, sędzia deputat 1714 r., chorąży łęczycki 1718 roku, starosta wschowski 1724 roku, kasztelan i rotmistrz wojew. sieradzkiego, elektor 1733 r., podług Bartoszewicza um. 1742 r., a po nim na kasztelanię miał nastąpić Józef Mycielski, zm. 1752 r., lecz gdy tego nie znajdujemy w genealogii tej rodziny, sądzę, że albo ten Antoni z drugiem imieniem Józef, kasztelanował w Sieradzu do 1752 r., lub jeśli um. 1742 r., to jego następcą mógł być Józef, stolnik wielki koronny.

Po kasztelanie Antonim z żony Konstancyi Rydzyńskiej, córki Stanisława, łowczego wschowskiego, syn Maciej i córki: Izabela Gajewska, Maryanna 1v. Antoniowa Szołdrska, cześnikowa wschowska, 2v. Bielska, 3v. Felicyanowa Wierzchlejska i Teresa Mączyńska; po Macieju, generał-majo-

rze wojsk koronnych 1758 r., z Weroniki Krzyckiej, 2v. Garczyńskiej, córka Anna za Stanisławem Szaniawskim, krajczym wielkim koronnym.

Gałąź Piotra, zwana *Wielkopolska.* Piotr z Mycielina, trzeci syn Tomasza, żonaty z Zofią Skaławską, miał córki, Zofię za Jerzym Rosnowskim, Katarzynę za Janem Góreckim i dwóch synów, Krzysztofa i Władysława; po Władysławie, dziedzicu Potulic, z Katarzyny Bełęckiej córka Maryanna za Stanisławem Więckowskim i syn Waleryan z żony Zofii Giecówny pozostawił córki, Ewę za Władysławem Wierzejskim i Helenę za Świętosławem Pławińskim.

Krzysztof, dziedzic Chodcza, Jeziory, Karno i in. 1610 r., sędzia ziemski sieradzki, starosta kolski 1629 r., miał trzy żony: Annę Sokołowską, 1v. Rosnowską, Zofię Jarosławską i Katarzynę Chłapowską, z których pozostawił córki: Dorotę za Jakóbem Modlibowskim, Jadwigę Bieniewską, Maryannę za Wojciechem Szołdrskim, kasztelanem nakielskim, Zofię Poleską i czterech synów: Adama, pisarza grodzkiego łęczyckiego 1640 r., żonatego z Maryanną Stempowską, Chryzostoma, Jana i Wojciecha; po Janie z Elżbiety Dobrosołowskiej córka Zofia Trąmpczyńska i syn Adam, a Chryzostom i Wojciech są przedstawicielami dwóch linij tej gałęzi.

Linia Chryzostoma. Chryzostom, rotmistrz wojsk koronnych, skarbnik poznański 1637 r., zaślubił Barbarę Buczkowską, 1v. Robaczyńską, i z niej miał siedm córek: Annę 1v. za Janem Rokossowskim, 2v. za Franciszkiem Zakrzewskim, 3v. za Bartłomiejem Świnarskim, Barbarę Kołdowską, Dorotę Polewską, Elżbietę Gocłowską, Jadwigę Koczorowską, Konstancyę 1v. Mielińską, 2v. za Wojciechem Radzimskim, Maryannę Belecką, i synów, Franciszka i Kazimierza.

Franciszek, deputat na Trybunał koronny 1650 r., rotmistrz królewski 1674 r., podczaszy kaliski 1676 r., zaślubił Helenę Grudzińską, starościankę szredzką, i z niej pozostawił synów: Andrzeja, ks. Bernardyna, Bogusława, ks. Benedyktyna, Chryzostoma, Stefana i córki: Franciszkę za Aleksandrem Sołtykiem, cześnikiem bracławskim, Katarzynę 1v. za Maciejem Radzimińskim, podstolim nurskim, 2v. za Maciejem Pokrzywnickim, Konstancyę Mierosławską, Maryannę 1v. za Szczęsnym Trzcińskim, 2v. za Janem Radzimińskim, i Teresę 1v. Gabryelowę Sokolnicką, kasztelanowę międzyrzecką, 2v. Gałecką, starościnę bydgoską.

Chryzostom, miecznik kaliski 1711 r., żonaty z Barbarą Aksakówną, miał córkę Annę za Aleksandrem Orzęckim, chorążym buskim 1749 roku, i synów, Franciszka i Józefa; po Franciszku, mieczniku halickim, następnie 1762 roku cześniku horodelskim, syn Stanisław podpisał elekcyę 1764 roku z wojew. brzeskiem.

Józef, starosta koniński, elektor 1764 roku z wojew. poznańskiego, miecznik kaliski, zaślubił Rozalię Magierównę-Mirecką i z niej pozostawił synów: Antoniego, starostę kałuskiego 1770 r., Franciszka, kapitana wojsk koronnych 1771 r., i Joachima, elektora 1764 r. z wojew. brzeskiego, łowczego buskiego 1768 r.

Kazimierz, syn skarbnika Chryzostoma, ożeniony 1656 r. z Joanną Trąmpczyńską, miał syna Stanisława, po którym z Anny, córki Macieja Szołdrskiego, były córki, Florentyna za Janem Walewskim, chorążym sieradzkim, Maryanna Pawłowska i syn Chryzostom, żonaty 1690 r. z Anną Dobińską, pozostawił córkę Urszulę za Pawłem Bnińskim i syna Jana, żonatego z Domicelą Horodyńską, z której syn Aleksander, generał-major wojsk koronnych 1760 r., z żony Konstancyi Dahlkówny miał córkę Ludwikę i syna Erazma.

Linia Wojciecha. Wojciech, dziedzic Małej Łęki i Żytowiecka 1614 r., zaślubił Katarzynę Przedrzyńską, córkę Stanisława, pisarza grodzkiego kaliskiego, 2v. Mikołajowę Tymieniecką, i z niej pozostawił cztery córki: Salomeę za Stanisławem Radoszewskim, Katarzynę za Andrzejem Radolińskim, kasztelanem krzywińskim, Teresę Wojciechowę Żylińską, Maryannę Drozdowską i dwóch synów, Krzysztofa i Mikołaja.

Krzysztof, miecznik poznański, wojski kaliski 1661 r., z żony Teresy Grodzieckiej z Wyszyny, kasztelanki międzyrzeckiej, miał trzy córki: Katarzynę 1v. Gorzycką, 2v. Maciejowę Mielżyńską, kasztelanowę szremską, Zofię 1v. Koszutską, 2v. Miaskowską, cześnikowę poznańską, Jadwigę za Władysławem Mycielskim i syna Andrzeja, wojownika przeciw Turkom pod Chocimem 1673 r., elektora 1697 r. z wojew. kaliskiego, z miecznika chorążego poznańskiego 1699 r., posła na sejmy, vice-marszałka Trybunału koronnego 1701 r., po którym z Maryanny Tuczyńskiej, kasztelanki gnieźnieńskiej, 2v. Rudowskiej, za którą wziął znaczny majątek, było pięć córek: Maryanna i Katarzyna, zakonnice, Teresa Skoroszewska, kasztelanowa przemętska, Zofia Koźmińska, wojewodzina kaliska, Konstancya za Heronimem Ponińską, i dwóch synów, Jan, młodo zmarły w Paryżu, i Józef.

Józef, dziedzic Tuczna, Osieczna i Wojnowic 1717 roku, starosta kruszwicki 1719 r., stolnik koronny 1729 r. i rotmistrz poznański, podpisał elekcyę 1733 r. z wojew. poznańskiem; fundował Reformatów w Osiecznie; dziedzic rozległych majątków, dobry patryota i zawołany gospodarz, cieszył się wielkiem zaufaniem u okolicznej szlachty i był bardzo ceniony za prawość charakteru; um. 1739 roku bezpotomnie, a był żonaty z Karoliną Małachowską, wojewodzianką poznańską.

Mikołaj, młodszy syn Wojciecha, dziedzic Miłosławic, Małej Łęki i Orzechowa, sekretarz królewski 1646 r., deputat na Trybunał koronny, starosta koniński, wojski kaliski 1667 r., starosta kolski i podsędek sieradzki, elektor 1674 r. z wojew. sieradzkiego, sędzia ziemski sieradzki 1682 r., z żony Zofii Dembińskiej, kasztelanki rogozińskiej, pozostawił syna Adama, dziedzica Chlebowa i Będzieszyna, wojskiego kaliskiego 1690 roku, z stolnika chorążego poznańskiego 1691 r., po którym z Anny Niegolewskiej, chorążanki wschowskiej, córki, Anna, Katarzyna za Janem Łąckim, kasztelanicem kaliskiem, i syn Maciej.

Maciej z Mycielina, dziedzic znacznych dóbr, cześnik wschowski, chorąży nadworny koronny 1717 r., rotmistrz pancerny, starosta kamiński, krzemieniecki i ośnicki, elektor 1733 roku z wojew. kaliskiego, kasztelan

kaliski 1732 r., ostatnio poznański 1737 r., kawaler orderu Orła Białego, marszałek Trybunału koronnego 1727—1728 roku, najbogatszy pan swego czasu w Wielkopolsce; z żony Weroniki Konarzewskiej, starościanki konińskiej, bogatej dziedziczki, miał sześć córek i pięciu synów; z córek: Teresa i Teofila, zakonnice, Wiktorya za Dymitrem ks. Jabłonowskim, Anna 1v. za Leonem, a 2v. za Michałem, wojewodą wileńskim, książętami Radziwiłłami; z synów: Adam i Antoni młodo zmarli, Stanisław, starosta lubiatowski, generał-major wojsk litewskich, kawaler orderów Orła Białego, i św. Stanisława, dziedzic dóbr Tuczyna, Szubina i Dłoni, poseł na sejm 1776 r., z żoną Konstancyą ks. Jabłonowską, bezpotomny; Jan Nepomucen i Józef.

Jan Nepomucen, starosta ośnicki 1754 r., kawaler orderu św. Stanisława, dziedzic dóbr Gostynia, Skoroszewic, Rawicza, Piętna i in., miał dwie żony, Jolantę Dobrzycką, z niej córki: Anna za Wincentym Potockim, podkomorzym koronnym, 2v. Cielecka, Franciszka 1v. za Mikołajem Skoroszewskim, 2v. za Aleksandrem Kosińskim, Weronika Garczyńska, 2v. de Hagen, Zofia, żona Józefa Nieświastowskiego, szambelana królewskiego, i Annę Garczyńską, kasztelankę rozpirską, 2v. Kurcewską, z której córki, Jolanta Gajewska, kasztelanicowa rogozińska, Józefa, i synowie, Ignacy i Edward.

Ignacy, syn Jana i Garczyńskiej, ur. 1784 r. w m. Zbąszynie, postąpił 1806 r. do gwardyi konnej i w 1807 r. został podporucznikiem; porucznik 1807 r., kapitan, szef batalionu 15 pułku piechoty, awansował 1813 r. na pułkownika; przeniesiony 1815 r. na dowódcę 4 pułku piechoty liniowej, a 1820 r. na komendanta korpusu kadetów w Kaliszu, w 1826 r. postąpił na generała brygady, i w 1831 r. przeznaczony na komendanta twierdzy Modlina. Odbył kampanie: 1807 r. przeciw Prusom, 1809 r. przeciw Austryi, 1812 r. w Rosyi, 1813 r. w Niemczech i 1814 r. we Francyi, za co otrzymał 1808 r. krzyż kawalerski Virtuti Militari, a 1812 r. order Legii Honorowej i był kawalerem orderów św. Stanisława I klasy i św. Anny II klasy (Ks. Wojskowe).

Edward, syn Jana i Garczyńskiej, ur. 1789 r. w m. Zbąszynie, postąpił 1807 r. do 10 pułku piechoty Ks. Warszawskiego i w 1808 r. został porucznikiem, a w 1809 r. kapitanem w 15 pułku piechoty; przeznaczony 1815 roku do 4 pułku piechoty liniowej, awansował 1817 roku na majora i w 1826 r. przeniesiony do korpusu weteranów. Odbył kampanie: 1807 r. przeciw Prusom, 1809 r. przeciw Austryi. 1812 r. w Rosyi i w 1813 roku w Niemczech i za waleczność został kawalerem Legii Honorowej; zmarł w Warszawie 1857 r. (Ks. Wojskowe).

Józef, syn kasztelana Macieja, dziedzic Chocieszewice, Szamotuły i Tuliszków, pułkownik buławy wojsk litewskich 1759 r., wojewoda inowrocławski 1784 r., starosta koniński, kawaler orderów św. Stanisława i Orła Białego, dostał prawem emfiteutycznem na lat 50 starostwo konińskie w 1775 r.; z żony Franciszki Koźmińskiej, wojewodzianki kaliskiej, pozostawił dwóch synów, Michała i Stanisława.

Michał, dziedzic dóbr Chocieszewice i Tuliszkow, starosta koniński 1791 roku, kawaler orderów św. Stanisława i Orła Białego 1792 roku, z żony Elżbiety Mierzejewskiej, miecznikówny humańskiej, pozostawił czterech synów: Józefa, Franciszka, Stanisława i Teodora.

Józef, ur. 1794 r., dziedzic Rokossowa, otrzymał 1822 r. tytuł hrabiowski pruski, i z żony Karoliny, córki hr. Józefa Wodzickiego, pozostawił córki: Annę za Henrykiem Lisickim, Karolinę, żonę Adama hr. Krasińskiego, Maryę za ordynatem Augustem ks. Sułkowskim, i czterech synów: Michała, Feliksa, Franciszka i Józefa.

Hr. Michał, ur. 1822 r., żonaty z Heleną Mikorską, pozostawił syna Maurycego, ur. 1867 r., i córki, Renatę za Alfredem Głowińskim i Teresę za Jerzym Nouet de Tailly; Maurycy żonaty z Heleną Krzeczunowiczówną.

Hr. Feliks, ur. 1827 r., dziedzic Bolesławia, ożeniony z Romaną Rutkowską, pozostawił córkę Helenę za Wacławem Zaleskim i synów: Adama, ur. 1860 r., Władysława, Stanisława i Edwarda; po Edwardzie, vice-prezesie rady pow. chrzanowskiej, z Heleny, córki Stanisława Ponińskiego, syn Stanisław ur. 1897 r.

Hr. Władysław, ur. 1861 r., dziedzic Łuczanowic, członek rady pow. krakowskiej, zaślubił Felicyę, córkę Jarosława Zakliki i z niej ma syna Andrzeja, ur. 1900 r., i córkę Annę ur. 1904 r.

Hr. Stanisław, ur. 1864 r., dziedzic dóbr Borusów, w pow. bobreckim, prezes rady pow. bobreckiej, zaślubił Maryę hr. Dębińską i z niej ma synów, Ludwika, ur. 1894 r., Feliksa, ur. 1895 r. i córki, Maryę i Zofię.

Hr. Franciszek, ur. 1832 r., dziedzic Wziąchowa, w Poznańskiem, następnie Wiśniowej, w Galicyi, członek austr. Izby panów, kawaler orderów, zaślubił Waleryę, córkę hr. Jana-Bohdana Tarnowskiego, i z niej ma córki, Cecylię, Karolinę za Henrykiem Morsztynem i synów, Jerzego, ur. 1856 roku, profesora Uniwersytetu krakowskiego i dyrektora krak. tow. sztuk pięknych, i Jana, ur. 1858 r., dyrektora dóbr ordynacyi przeworskiej, po którym z Maryi, córki Zygmunta Szembeka, synowie: Franciszek, ur. 1899 r., Jan i Kazimierz

Hr. Józef, ostatni syn hr. Józefa i Wodzickiej, ur. 1835 r., żonaty z Hortensyą Mitkiewiczówną, pozostawił syna Kazimierza, zm. 1873 roku i córkę Hortensyę.

Franciszek, drugi syn Michała i Mierzejewskiej, ur. 1797 r., dziedzic dóbr Drzewce i Tuliszkow, hrabia pruski od 1822 r., zaślubił Kunegundę Zbijewską, córkę Wincentego i Ewy Nieżychowskiej, i z niej pozostawił córki: Sydonię, zm. 1840 r., Józefę za Marcinem Żółtowskim i Annę, żonę Jana hr. Zamoyskiego.

Stanisław, trzeci syn Michała i Mierzejewskiej, ur. 1800 r., dziedzic Dębna i Żerkowa, a następnie dóbr Lubartowa, hrabia pruski 1822 r., zaślubił Aleksandrę, córkę Wincentego Roszkowskiego, i z niej pozostawił córkę Elżbietę, kanoniczkę w Warszawie, i dwóch synów, Antoniego i Lu-

dwika; po hr. Ludwiku z Maryi Gostkowskiej córki, Ludwika ur. 1885 roku i Elżbieta.

Teodor, ostatni syn Michała i Mierzejewskiej, ur. 1804 r., dziedzic Chocieszewic, hrabia pruski 1822 r., podporucznik jazdy poznańskiej 1831 r., następnie członek Izby panów pruskiej, miał dwie żony, Anielę Mielżyńską, z niej córki, Józefa za Bolesławem Potockim, Marya, i synowie, Ludwik poległ 1863 r. i Ignacy, i Ludwikę Bisping, z której córki, Aniela za Józefem hr. Bnińskim, Teresa za Maciejem hr. Mielżyńskim i synowie: Alfred, ur. 1849 r., dziedzic Siedmiorogowa i Zimnej-wody, żonaty z Maryą, córką hr. Władysława Łąckiego, Stefan i Zygmunt, ur. 1851 r., dziedzic Robakowa, Grabie i Gorczyc, ożeniony z Emilią, córką Władysława Taczanowskiego.

Hr. Ignacy, syn hr. Teodora i Mielżyńskiej, ur. 1842 r., dziedzic Siedmiorogowa, obecnie Smogorzewa, zaślubił Jadwigę Moszczeńską, i z niej pozostawił córki, Anielę, Elżbietę za Ludwikiem Mycielskim, i synów, Maksymiliana, ur. 1866 r., i Ludwika, ur. 1867 r.; po hr. Maksymilianie z żony Dory Stern syn Stanisław ur. 1894 r. i córki, Dora i Ludwika.

Hr. Stefan, syn Teodora i Bispingówny, ur. 1863 roku, dziedzic dóbr Wolsztyn, Tłoki i Bierzyn, w Poznańskiem, zaślubił Irenę, córkę hr. Władysława Łąckiego, i z niej ma syna Alfreda, ur. 1898 r., i córki: Maryę, Antoninę, Irenę i Izę.

Stanisław, drugi syn Józefa, wojewody inowrocławskiego, dziedzic Kobylopola i Szamotuł, generał wojsk litewskich, zm. 1813 r., z żony Anny hr. Mielżyńskiej, starościanki klonowskiej, pozostawił córki, Sewerynę za Józefem hr. Sokolnickim, Konstancyę, żonę Józefa Brezy, pułkownika wojsk polskich, i synów: Franciszka, ur. 1786 r., dziedzica Gałowa i Brodziszewa, majora jazdy poznańskiej, żonatege z Zofią Chłapowską, starościanką kościańską, Ludwika, Michała i Józefa, dziedzica Kobylopola i Gałowa, oficera wojsk polskich 1830 r., ożenionego z Izabelą Brzostowską.

Ludwik, ur. 1795 r. w Poznaniu, wszedł 1812 r. w stopniu porucznika do gwardyi francuskiej, i w 1815 roku przeznaczony został do 4 pułku piechoty liniowej, a w 1817 r. otrzymał dymisyę. Odbył kampanię 1812 r. w Rosyi (Ks. Wojskowe).

Ludwik, dziedzic Ponieca, poległ pod Grochowem 1831 r. i z Elżbiety hr. Mielżyńskiej, córki generała Stanisława, pozostawił córki, Annę, Elżbietę, siostrę Miłosierdzia, Maryę i synów, Stanisława i Michała; po Stanisławie, dziedzicu Ponieca, z Maryi, córki Wincentego Turny, synowie, Józef, Jan i córki, Helena i Ludwika za Janem Turno, a po Michale z żony Zofii Górskiej, córki generała Franciszka syn Ludwik, ur. 1854 r., dziedzic Dąbrowy, dr. filozofii, z żony Elżbiety hr. Mycielskiej ma syna Michała, ur. 1894 r., i córkę Zofię.

Michał, syn Stanisława i Mielżyńskiej, ur. 1796 roku w Kobylepolu, postąpił 1812 r. jako podporucznik do sztabu głównego ks. Poniatowskiego; porucznik 1812 r., w 1813 r. przeznaczony do 4 pułku ułanów, a 1814 r. do 2 pułku ułanów, przeszedł 1815 r. do strzelców konnych gwardyi; ka-

pitan 1818 roku, w 1824 roku przeznaczony na adjutanta naczelnego wodza, a 1831 r. został podpułkownikiem. Odbył kampanie: 1812 r. w Rosyi, 1813 r. w Niemczech i 1814 r. we Francyi; za waleczność 1813 r. otrzymał krzyż złoty polski i krzyż srebrny Legii Honorowej (Ks. Wojskowe).

Józef, syn Stanisława i Maryi Turno, ur. 1855 r., dziedzic dóbr Kobylepole, poseł do parlamentu niemieckiego, z żony Zofii, córki Władysława Taczanowskiego, ma córkę Katarzynę ur. 1888 r. i synów: Stanisława, Wojciecha i Władysława (Metr. Kor., Sigil., Conv. Vars., Wyr. i Zap. Tryb. Piotrk. i Lubel., Don. Vars., Ks. Gr. Przedeckie, Brzeskie, Poznańskie i Piotrk., Hr. Bork., Żychl.).

Mikołaj, syn Stanisława, i Walenty, syn Wojciecha, wylegitymowani w Królestwie 1837 i 1839 r.

MYCOWSKI h. PRAWDZIC. Niektórzy z Micowskich v. Micewskich, herbu Prawdzic, pisali się Mycowski, jak Piotr, skarbnik 1766 r., wojski bełski 1775 r. (Sigil., Kancl., Vol. Leg.).

MYCZALSKI. Feliks miał 1632 r. sumę 4000 flor. u proboszcza wojnickiego Arona Balickiego (Conv. Vars.).

MYCZKOWSKI. Ignacy wylegitymowany w Galicyi 1783 r. Józef, dziedzic dóbr Łązek, w Galicyi 1855 r.

MYKOWSKI. Stanisław, podczaszy lubelski, i Zofia Uścieniecka, małżonkowie, dożywocie 1592 r. (Ks. Gr. Czerskie). Patrz Mikowski.

MYLO h. CZOCHRON. Po Ferdynandzie - Jerzym, dziedzicu dóbr Tulbek, w wojew. poznańskiem 1758 roku, syn Ernest-Fryderyk, zaślubił Eleonorę Burhardównę i z niej pozostawił syna Fryderyka, doktora medycyny, lekarza w Warszawie, wylegitymowanego w Królestwie 1854 roku, z synami, Edwardem i Ludwikiem, urodzonymi z Zofii Clairagt-Conasse.

MYLSKI h. KIERDEJ. Petraszko, marszałek wiel. ks. Świdrygiełły 1452 r. Eleazar Kierdej, marszałek litewski, starosta piński, klecki i horodeński 1546 r., ożeniony z Anną ks. Holszańską, miał córkę Maruszę za Januszem Krupskim, podczaszym chełmskim.

MYRSZEWSKI. Grzegorz i Michał, synowie Jana, zapisani do ksiąg szlachty gub. kijowskiej 1809 r.

MYSIOWSKI. Jakób, Stanisław i Jan, bracia rodzeni, pozwali 1591 r. o zabicie brata swego Zygmunta. Jan, syn Andrzeja, pozwał 1593 roku siostry Potockie o zabójstwo (Wyr. Tryb. Lubel.). Patrz Misiowski.

MYSKŁOWSKI. Krzysztof, syn Mikołaja z Mysłkowic, w pow. kamienieckim, zapisał 1581 r. posag żonie swej Felicyanie, córce Stanisława Obrembskiego (Conv. Vars.).

MYŚLAKOWSKI h. OGOŃCZYK. Zobacz MYSŁAKOWSKI h. OGOŃCZYK.

MYŚLAŃSKI h. ORLA-GŁOWA. Herb — orla głowa czarna z językiem wywieszonym z szyją i częścią piersi w prawo.

Byli na Kujawach. Jan, burmistrz w Bydgoszczy 1425 r.

MYŚLECKI v. MYŚLĘCKI h. LUBICZ. Byli w wojew. chełmińskiem. Kazimierz, syn Jana, żonaty z Ewą Umińską 1700 r. (Wyr. Tryb. Piotrk., Ks. Gr. Bobrownickie). Tyburcy i Paweł 1782 r., a Marcin, wnuk Pawła, 1834 r. wylegitymowani w Galicyi.

MYŚLECKI h. PRUS. Podług Paprockiego dom rozrodzony na Mazowszu. Stanisław, syn Filipa, dziedzic na Mętowie, żonaty z Zofią Krajewską 1602 r. Marcin podpisał elekcyę 1733 r. z ziemią rawską.

MYŚLECKI h. WCZELE. W Wielkopolsce. Andrzej, syn Bartłomieja, z pow. gnieźnieńskiego, i Anna Latalska, wdowa po Bartłomieju Myślęckim 1582 r. Dorota za Piotrem Arcenbergskim 1690 r.

MYŚLECKI. Na Litwie. Ignacy z pow. lidzkim podpisał elekcyę 1764 r. Kazimierz, podpułkownik wojsk litewskich, uwolniony na sejmie 1775 r. od dekretów i infamii, któremi obłożony został 1761 r. przez marszałka wielkiego koronnego.

MYŚLIBORSKI h. DOŁĘGA. Senatorowie w rodzinie: Andrzej, kasztelan rypiński 1480 r. Piotr, kasztelan słoński 1541 r.

Byli w ziemi dobrzyńskiej, pisali się z Myśliborzyc i Faliborza. Andrzej, chorąży dobrzyński 1474 r., kasztelan rypiński 1480 r., miał córki: Annę, Dorotę i Helenę Gorazdowską. Piotr, cześnik i poborca dobrzyński 1526 r., kasztelan słoński 1541 r. Marcin nabył 1546 r. wójtostwo we wsi Prusy. Jan, Maciej i Mikołaj 1553 r. (Metr. Kor., Zap. Tryb. Piotrk.).

Antoni, syn Stanisława, prowadził 1757 r. proces o sumy (Wyr. Tryb. Piotrk.). Nikodem podpisał elekcyę 1764 r. z ziemią dobrzyńską.

MYŚLIBORSKI h. JELITA. W północnem Mazowszu i na Podlasiu; wzięli nazwisko od wsi Myśliborza, w ziemi nurskiej, od której jeszcze w XVI stoleciu mianowali się Myślibor. Marcin, syn Jana, dziedzic części Myśliborza, pozwał 1545 r. braci stryjecznych Jakóba, Jana i Macieja, synów Jakóba, o części wsi Myśliborza (Ks. Gr. Opoczyńskie). Adam, syn Wojciecha, Myślibor, dziedzic Jabłonowa 1582 r. Jan i Sebastyan, synowie Wojciecha, 1589 r. Sebastyan i Wojciech, synowie Jana, 1590 r. Marcin i Stefan, synowie Jana, 1594 r.

Maciej, syn Stefana z Myśliborza, osiadł na Litwie; był on stryjem Jana, Marcina i Stanisława 1609 r. Wacław 1633 r.; jego córki, Maryanna za Jakóbem Zarębińskim i Katarzyna, żona Samuela Kuszaby Potrykowskiego. Jan, syn Samuela i Katarzyny Karaczówny, 1679 r. Stefan i Walenty podpisali elekcyę 1697 r. z ziemią nurską.

Bartłomiej, w 1707 r. dziedzic wsi Myślibory Orłowskie, z Małgorzaty Wojtkiewiczówny miał syna Wacława, a ten syna Jakóba, po którym z Julianny Boguckiej synowie: 1) Antoni wylegitymowany w Królestwie 1852 r.; 2) Stanisław, tego z Agnieszki Łumińskiej syn Józef wylegitymowany w Królestwie 1852 r.

Po Nikodemie, który w 1753 roku sprzedał Ossolińskim wieś Myślibory, syn Antoni z Anny Żółtowskiej pozostawił synów, Józefa, urzędnika w Płocku, i Tymoteusza, wylegitymowanych w Królestwie 1845 r.

MYŚLICKI. Pisali się także Myślecki; na Litwie. Franciszek i Kazimierz z wojew. wileńskiego i Rafał z wojew. mińskiego elektorowie 1733 r. Ignacy, starosta bartoszewski, sędzia kapturowy lidzki 1764 roku. Mikołaj podpisał konwokacyę generalną litewską 1764 r. N. procesował się z kapitułą żmudzką i Nagórskimi o dobra Laków i Szawkoty 1775 r. (Vol. Leg).

MYŚLIK. Mikołaj podpisał konwokacyę generalną litewską 1764 r. (Vol. Leg.).

MYŚLINICKI. Jan, rotmistrz wojsk koronnych, zeznał 1525 r. długu 500 flor. na rzecz kupca krakowskiego. Jan prowadził 1546 roku sprawę z Benedyktem Millerem (Metr. Kor.).

MYŚLIŃSKI h. JASTRZĘBIEC. W wojew. płockiem. Sebastyan zwolniony 1520 r. od wyprawy wojennej. Jadwiga, żona Kazimierza Kulwińskiego, pisarza ziemskiego konińskiego 1615 r. Rosłan ożeniony z Zofią Pęską 1617 roku, w ziemi wiskiej.

Wojciech żonaty z Elżbietą Szydłowską 1653 r. Adam, tego córka Zofia za Wojciechem Miączyńskim 1660 roku. Piotr, ożeniony z Elżbietą N., stryj Wojciecha 1686 roku. Sebastyan podpisał elekcyę 1697 roku z wojew. płockiem.

Zygmunt ustąpił 1702 roku Myślin Wielki wnukowi swemu Kazimierzowi, synowi Szymona, żonatemu z Maryanną Krzeczkowską. Józef i Mikołaj, elektorowie 1733 roku z wojew. podlaskiego. Antoni podpisał elekcyę 1764 r. z wojew. płockiego. Maciej, Michał i Tomasz, synowie Zacharyasza, prowadzili 1775 r. proces z Janem, Piotrem, Danielem i Stanisławem, synami Samuela, oraz Janem, Augustynem i Józefem, synami Macieja (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel. i Piotrk., Ks. Gr. Przedeckie i Sochaczewskie).

Dominik, dziedzic dóbr Kobylin, w pow. rawskim, i Tomasz-Franciszek, kustosz katedralny i kanonik płocki, administrator biskupstwa płockiego 1852—1861 r., dziedzic dóbr Goleszyn, synowie Mikołaja, dziedzica dóbr Kęsice 1772 r., i Maryanny z Bielińskich, wylegitymowani w Królestwie 1839 r.; ich brat Ignacy z Maryanny Sulińskiej miał synów, Pawła i Szymona, wylegitymowanych w Królestwie 1843 r.

Dominik, syn Mikołaja i Maryanny Bielińskiej, ur. 1810 r. we wsi Kęsice, w pow. mławskim, postąpił 1829 r. do 3 pułku strzelców pieszych i w 1831 r. został podporucznikiem (Ks. Wojskowe).

Paweł, syn Szymona i Józefy, ur. 1802 r. w Przasnyszu, wszedł 1820 r. do 1 pułku strzelców pieszych i 1831 roku został podporucznikiem; ożenił się 1826 r. i miał córkę (Ks. Wojskowe).

MYŚLIŃSKI h. ORLA. Po Bartłomieju, w 1728 r. dziedzicu wsi Myślino, Karczewo i Dzierżno, syn Ignacy z żony Katarzyny Bieleńskiej, pozostawił synów, Kazimierza i Józefa, wylegitymowanych w Królestwie 1840 roku.

MYŚLIŃSKI h. ROLA. Na Rusi Czerwonej. Wojciech, elektor 1669 r. z ziemi przemyślskiej. Andrzej, Jan i Jakób 1782 r., a Michał, syn i Franciszek, Błażej, Mikołaj, Grzegorz, Adam, Kacper, Józef, Stanisław i Jan Nepomucen, wnukowie Andrzeja, w 1832 r. wylegitymowani w Galicyi.

MYŚLIŃSKI. Na Litwie. Jakób trzymał zastawą majątek Zamosze 1585—1598 r. Józef, zasiadający w sądach pow. wieliskiego 1845 r.

MYŚLISZEWSKI v. MYŚLISZOWSKI h. JASTRZĘBIEC. Podług Paprockiego dom w wojew. krakowskiem starodawny i znaczny. Andrzej *Romnek* z Myśliszowic 1421 r. Krystyn z Myśliszowic, żonaty z Małgorzatą N., miał syna Mikołaja 1460 r. Andrzej, podstarosta radomski, zwolniony 1509 r. od wyprawy wojennej, poborca krakowski 1524 r. Jan zwany *Foret*, poborca wojew. lubelskiego 1584 roku. Po Wawrzyńcu synowie, Stanisław, dziedzic Sługocina 1584 r., i Wacław zw. *Łąbinek* 1590 r. Adam, Jan i Jerzy, bracia rodzeni 1586 roku. Anna, żona Jana Charczewskiego, sędziego grodzkiego nowokorczyńskiego 1590 r.

Adam, Zbigniew i Zygmunt, synowie Walentego, 1603 r. Po Stanisławie synowie: Gabryel, Marcin i Stanisław przeprowadzili 1617 r. dział wsi Siedliska, i z nich Adam był 1664 r. łowczym łukowskim, Gabryel, dziedzicem Sługocina 1623 r., a Stanisław nabył 1623 r. części Sługocina i w 1639 r. występuje jako geometra wojew. lubelskiego.

Po Stanisławie dwóch synów, Aleksander, który podpisał elekcyę 1669 r. z wojew. lubelskiem, i Jan-Michał, rotmistrz chorągwi pieszej 1653 r., chorąży czerniechowski, poseł podolski, odznaczył się w wojnie z Kozakami 1651 r. i Moskwą 1664 r. i podpisał elekcye 1669, 1674 i 1697 r. z wojew. podolskiem; w 1659 r. przeznaczony z sejmu na załogę w Kamieńcu Podolskiem, w 1674 r. wysłany był od Jana Sobieskiego do hana tatarskiego, aby go skłonić do pokoju. Chorąży, żonaty z Wiktoryą Zagórską, miał syna Gabryela, po którym z Anny z Olbięcina synowie: Antoni, Jan, Bartłomiej, Michał i Stanisław.

Marcin, żonaty z Anną Dębicką, miał syna Jacka, dziedzica Sieprawic, elektora 1669 r. z wojew. lubelskiego. Aleksander, syn Jana, ożeniony

z Aleksandrą Głuską 1664 r. Piotr z żoną Anną byli 1664 r. posesorami wsi Czerniejów. Szymon, syn Stanisława, 1666 r.

Antoni, Jan i Stanisław podpisali 1733 r. elekcyę z wojew. lubelskiem. Apolonia, żona Jana Koźmiana, podstarosty żytomierskiego 1740 roku. Maciej wylegitymowany w Galicyi 1783 roku (Ks. Ziem. i Gr. Radomskie, Metr. Kor., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Lustracye).

MYSŁAKOWSKI h. OGOŃCZYK. W ziemi dobrzyńskiej; podług Paprockiego nazywano ich *Świerko* od przodka Świętosława, i zdaje się, że właściwie byli herbu Sokola. Mikołaj żonaty z Anną Suszewską 1543 roku. Jan i Maciej 1556 r. Walenty, dziedzic Biała Chisowa 1594 r.

Paweł, elektor 1669 r. z ziemi dobrzyńskiej. Andrzej, Paweł i Stanisław 1678 r. Tomasz, Józef i Wojciech 1689 roku. Jan i Mateusz podpisali elekcyę 1697 r. z ziemią dobrzyńską. Jan, Kazimierz i Stanisław, synowie *Wojciecha, sprzedali 1698 r. części Mysłakowa Zielińskim. Jan, syn Jakóba,* z synem Janem sprzedali 1699 r. części Borowa.

Wojciech, syn Jana, żonaty 1701 r. z Dorotą Zbikowską. Jan, Stanisław i Wawrzyniec, synowie Wojciecha i Anny Przerackiej, i z nich Wawrzyniec, żonaty z Florentyną Ossowską, sprzedał 1728 r. Suminko i Wilkowię. Jan, elektor 1733 r. z ziemi dobrzyńskiej. Jan, Józef i Stanisław, bracia 1783 r. Jakób i Stanisław, synowie Stanisława, 1799 r. Antoni-Józef, syn Kazimierza, zapisał dożywocie 1792 roku żonie Maryannie Zielińskiej (Metr. Kor., Zap. i Wyr. Tryb. Piotrk. i Lubel., Ks. Gr. Bobrownickie i Brzeskie).

Antoni, komornik grodzki, komisarz do zbierania ofiar z ziemi dobrzyńskiej 1789 r., i komisarz cywilno-wojskowy dobrzyński 1792—1794 r., z żony Maryanny Zielińskiej miał syna Ignacego, wylegitymowanego w Królestwie 1843 r.

Ignacy, ur. 1795 r. we wsi Mysłakowie, w pow. lipnoskim, wszedł 1811 r. do korpusu kadetów i w 1816 r. postąpił na konduktora do sztabu kwatermistrzostwa generalnego wojska i w 1819 r. postąpił na podporucznika, a w 1829 roku został porucznikiem.

Paweł, syn Ksawerego i Agnieszki, ur. 1784 r. we wsi Mysłakowie, w pow. lipnoskim, postąpił 1800 r. do wojsk pruskich; w 1813 r. przeszedł do wojska polskiego, do 17 pułku ułanów i w 1814 r. został podporucznikiem, a w 1817 r. wyszedł do dymisyi. Odbył kampanie, 1812 roku w Rosyi i 1813 r. w Niemczech (Ks. Wojskowe).

MYSŁKOWSKI h. PUCHAŁA. W wojew. płockiem i niektórzy z Mystkowskich błędnie pisali się Mysłkowskimi. N., rotmistrz na wyprawie wołoskiej 1572 r. Gacpar, dziekan chełmski 1616 r. Stanisław, elektor 1632 r. z wojew. płockiego. Jakób, Stanisław, Stanisław, kanonik kruszwicki, i Stanisław-Franciszek 1648 r. z wojew. płockiem, a Stanisław z wojew. lubelskiem, oraz Wawrzyniec z ziemią drohicką 1669 r. podpisali elekcye. Wojciech,

syn Piotra, 1673 r. Kazimierz, syn Mikołaja, 1679 r. (Don. Vars., Wyr. Tryb. Lubel.).

Dwóch Adamów, Cypryan, Grzegorz, Jan i Wojciech z ziemią nurską, Jan, Sebastyan i Franciszek z ziemią dobrzyńską, Aleksander i Wojciech z ziemią czerską i Jan z wojew. płockiem 1697 r. podpisali elekcyę.

Eryk z wojew. podlaskiego, Zygmunt z wojew. sandomierskiego 1733 r. i Jakób z wojew. płockiego 1764 r. elektorowie.

MYSŁOWIEDZKI. Józef, syn Tomasza i Agnieszki z Prązyńskich, ur. 1785 r. w m. Powiedziszkach, wstąpił 1806 r. do 1 pułku szaserów Ks. Warszawskiego, a w 1814 r. przeniesiony do pułku Krakusów, został 1822 r. podporucznikiem w 2 pułku piechoty i wyszedł do dymisyi. Odbył kampanie: 1809 r. przeciw Austryi, 1812 r. w Rosyi i 1814 r. we Francyi (Ks. Wojskowe).

MYSŁOWSKI h. JASTRZĘBIEC. Piotr i Stanisław, dziedzice części wsi Wierzbno w 1470 r. (Lib. Benef.). Andrzej cytowany w aktach krakowskich 1493 r.

MYSŁOWSKI h. NAŁĘCZ. Mikołaj w 1580 r.; jego córka Barbara Kuczkowska, starościna wojnicka. Adam w wojew. krakowskiem 1759 r. Wawrzyniec, ksiądz Pijar, kaznodzieja 1762 r.

MYSŁOWSKI h. PILAWA. Rodzina małopolska. Filip, dziedzic Mysłowic 1394 r. Jakób potwierdzał 1398 r. szlachectwo przed aktami krakowskiemi. Jan zwany Prączek notowany 1433 r. w aktach krakowskich. Sebastyan notowany 1600 r. w aktach przemyślskich. Po Antonim z Teresy Rey syn Alfred zaślubił Teresę Młocką i z niej miał synów: Alfreda, Antoniego i Mieczysława 1830 r.

MYSŁOWSKI h. RAWICZ. Wzięli nazwisko od wsi Mysłowo, w ziemi łukowskiej. Jan, Andrzej i Stanisław, bracia, posiadali wójtostwo w Krzepicy 1509 r. Adam dostał potwierdzenie prawa magdeburskiego dla swej wsi Iskrzynie, w ziemi sanockiej 1530 r. Leon sprzedał 1539 r. części Michałowice. Piotr i Sebastyan, dziedzice wsi Gródek, w wojew. sandomierskiem 1542 r. Paweł, syn Mikołaja, 1578 r. Bolesław, Erazm, Franciszek, Jan i Wojciech, synowie Erazma, dziedzice Mysłowa 1582 r. Bolesław, dziedzic wsi Domaszewnica; jego brat Franciszek, dziedzic dóbr Mysłowa 1598 r., a ich siostra Anna Kochanowska. Andrzej, Floryan, Franciszek, Jan, Kacper i Władysław, synowie Mikołaja, dziedzice Mysłowa-Osiny 1583 r. Jan, syn Klemensa, 1592 r. Erazm, kanonik sandomierski 1593 r. Andrzej i Stanisław, synowie Mikołaja, dziedzice Pankraczewic 1599 r.

Krzysztof, syn Jana, 1602 roku. Jan, syn Mikołaja, żonaty z Zofią Szczucką 1603 r. Marcin i Krzysztof, synowie Krzysztofa, 1606 r. Wojciech, syn Bolesława, stolnik krakowski 1619 r. Stanisław, syn Mikołaja, żonaty

z Dorotą Domaratówną 1622 r. Mikołaj, posiadacz wójtostwa krzemienieckiego 1628 roku. Bronisław i Samuel, synowie Floryana, z wojew. lubelskiego i Mikołaj z Mysłowa z wojew. wołyńskiego 1632 r. elektorowie. Anna, żona Abrahama Leżeńskiego 1635 r. Cyryak, syn Jana, zapisał 1637 r. dożywocie z żoną Heleną Lekarską.

Marcin z Mysłowa, sędzia ziemski lwowski 1651 r. Bronisław, syn Jana, 1653 r. Stanisław, syn Mikołaja, 1654 r. Andrzej, syn Leonarda, Jan i Krzysztof, synowie Jana, dziedzice Woli Mysłowskiej 1655 r. Jan żonaty z Ewą Ślepowrońską 1659 r. Jan, Kazimierz, Felicyan, Tomasz, Zygmunt i Władysław, synowie Bolesława i Zofii Świderskiej, 1665 r., i z nich Kazimierz miał syna Fabiana. Stanisław 1669 roku z wojew. lubelskiem, a N. 1697 roku z wojew. brzesko-litewskiem podpisali elekcye. Zygmunt żonaty z Konstancyą Pirusówną 1698 r.

Jan, stolnik drohicki, naganiony 1684 r. w szlachectwie przez Butlera, starostę rostockiego, oczyścił się na sejmiku w grodzie drohickim, przedstawiając następującą procedencyę, stwierdzoną dokumentami.

Jan, dziedzic Mysłowa 1580 r., z żony Zofii Zerzeńskiej miał synów: Abrahama, Jana, Adama, Wacława, Andrzeja i Bronisława. Jan z Mysłowa 1611 roku, miał syna Adryana, po którym córka Anna Sokołowska, i synowie: Adryan, Aleksander, Cypryan i Tomasz, i po Tomaszu syn Jan występował jako świadek.

Adam, drugi syn Jana i Zerzeńskiej, zaślubił Annę Grotównę, sędziankę ziemską drohicką, i z niej pozostawił córkę Katarzynę Ostrowską i synów, Jana i Heronima; po Heronimie z Barbary Rybińskiej, herbu Junosza, córka Maryanna Izbińska i synowie, Jan i Paweł.

Jan, stolnik drohicki, dziedzic Bachorzy, oczyszczający się 1684 r. z nieszlachectwa, żonaty z Katarzyną Izbińską, miał córki, Zofię za Beydo-Rzewuskim, burgrabią grodzkim drohickim, i Katarzynę 1v. żonę Stanisława Skolimowskiego, 2v. Znamierowską, a Paweł żonaty z Maryanną Wojewódzką, pozostawił synów: Jana, świadka 1684 r., Kazimierza, Michała i Władysława.

Andrzej, syn Jana i Zerzeńskiej, miał dwie żony, Zofię Magnuszewską, z niej synowie: Jan, Stefan i Bronisław, i po Stefanie syn Stanisław, świadek 1684 r. i N. Ryszkowską, z której córki: Maryanna Olędzka, Anna Jeżowska, Bogumiła Skarańska, Zofia Strzałkowska, Katarzyna Miedzianowska i syn Bolesław.

Bolesław z Mysłowa pozostawił córki, Helenę Czarnocką, Katarzynę Okninską i synów: Felicyana, Jana, Kazimierza i Zygmunta; po Kazimierzu syn Dominik (Wyr. Tryb. Lubel.).

N., żona Piotra Bystrzyckiego, wojskiego nurskiego 1710 r. Antoni, skarbnik mścisławski 1715 r., żonaty z Zuzanną Krzewską, cześnikówną nowogrodzką. Augustyn z wojew. brzesko-litewskiem, i Władysław z wojew. podlaskiem podpisali elekcyę 1733 r. Stefan, viceregent grodzki łukowski 1735 r., miecznik brzeski 1738 r., miał synów: Aloizego, Ignacego,

Jana, Mikołaja i Stanisława. Józef, subdelegat grodzki łukowski 1747 roku. Mateusz, sekretarz królewski 1759 roku. Kazimierz, skarbnik mścisławski 1760 r., żonaty z Petronelą Bolkowską.

Franciszek, miecznik 1762 r., a wojski większy trembowelski 1767 r., miał synów, Jakóba i Józefa. Zofia, żona Krzysztofa Drużbackiego, łowczego kołomyjskiego 1772 r. Józef wylegitymowany w Galicyi 1783 r.

Urban, podwojewodzy ziemi łukowskiej 1781 r., obrany 1794 roku kandydatem na sędziego ziemskiego ziemi łukowskiej, wylegitymował się w Galicyi 1802 r.

Fabian, syn Kazimierza, elektor 1733 r. z wojew. lubelskiego, nabył 1725 r. części wsi Domaszewnicy od Jana Domańskiego; Dyzma-Bogusław, syn Fabiana i Anny Turskiej, ochrzczony 1739 r. w Łukowie, pułkownik wojsk koronnych 1785 r., wylegitymował się w Galicyi 1803 r. (Metr. Kor., Conv. i Don. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Ks. Gr. Sochaczewskie i Czerskie, Zap. Tryb. Piotrk., Sigil., Kancl., Quaterniones).

Tadeusz, dóbr Zubrzec 1838 r., Franciszek, dóbr Strykanicze (?) 1853 r., Józef, dóbr Zwiniacz 1864 r. dziedzice w Galicyi. Feliks, syn Ignacego, deputat szlachty pow. bracławskiego 1840 r.

MYSTALEWSKI. Taż familia co Mistalewski v. Misztalewski. Wojciech z ziemią nurską podpisał elekcyę 1697 r.

MYSTKOWSKI h. JASTRZĘBIEC. Na Podlasiu. Jan, podkomorzy bielski 1649 r. Kazimierz, komornik ziemski bielski 1676 roku. Jan, Jakób i Andrzej, synowie Jana, 1683 r. Adam z Mystkowic, podkomorzy mielnicki 1775 r., żonaty z Maryanną Kąsinowską (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

Jan z Mystek, komornik ziemski bielski, z żony Maryanny Paplińskiej miał synów: Felicyana, Franciszka, Mikołaja i Pawła; po Franciszku synowie: 1) Tomasz pozostawił syna Adama, a ten syna Piotra, po którym syn Michał miał synów: Jana i Franciszka, wylegitymowanych w Królestwie 1861 r., i Wawrzyńca, w 1852 r.; 2) Anastazy miał syna Aleksandra, a ten syna Norberta, po którym synowie, Ludwik i Mateusz wylegitymowani w Królestwie 1844 roku; 3) Kazimierz-Walenty pozostawił syna Jana, a ten syna Jakóba, którego syn Piotr miał synów, Jana i Ignacego, wylegitymowanych w Królestwie 1844 r; 4) Aleksander pozostawił syna Jana, a ten syna Mikołaja, tego syn Andrzej miał syna Piotra, wylegitymowanego w Królestwie 1853 r.

Z tej linii Teofil, syn Jakóba i Ewy Skowrońskiej, wylegitymowany w Królestwie 1861 r.

MYSTKOWSKI h. PUCHAŁA. Wzięli nazwisko od wsi Mystek i Mystkową, w ziemi łomżyńskiej; licznie rozrodzona zagrodowa szlachta, i pierwotnie pisała się Mystek. Walenty ożeniony z Dorotą Baczewską 1553 r. Arnold i Mikołaj, synowie Stanisława, oraz Jakób i Jan, synowie Aleksandra, dziedzice wsi Mystki 1563 r. Wawrzyniec, syn Józefa, i Wojciech, syn Marcina, dziedzice wsi Mystki 1589 r.

Jakób, syn Andrzeja z Umiecina-Falki, w ziemi ciechanowskiej, zaświadczał 1630 r. szlachectwo brata ciotecznego Adama Humieckiego; Stanisław i Wojciech, synowie Jakóba, dziedzice Woli Mystkowskiej 1639 r. Kazimierz, syn Bartłomieja, 1655 r. Stanisław żonaty z Elżbietą Żeleńską 1663 r. Abraham i Aleksander, synowie Jana, 1666 r. i po Aleksandrze syn Aleksander żonaty z Konstancyą Łochowską 1685 roku. Wojciech, syn Pawła z Mystkowa, 1667 r.

Wacław, syn Adama z Mystkowa-Szczucina, miał syna Władysława, komornika ziemskiego nurskiego, elektora 1669 r. z ziemi nurskiej, vicegerenta radomskiego 1676 r., żonatego z Zofią z Kołaków. Jan, Kacper i Wojciech, synowie Piotra, 1683 r. Idzi, syna Jana i Barbary, skarbnik nurski 1695 r., ożeniony z Jadwigą N. Walenty, syn Walentego, 1698 r. Tomasz, syn Stanisława, 1699 r.

Maksymilian żonaty z Katarzyną Wieluńską 1703 r. Piotr, stolnik mścisławski 1713 r. Andrzej, Jan, Ludwik i Łukasz, synowie Pawła, 1758 r. Andrzej, dziedzic wsi Cieciorki, w ziemi ciechanowskiej, 1766 r. Walenty, podporucznik 1790 r., porucznik 1791 r. wojsk koronnych (Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel. i Piotrk., Sigil., Kancl., Ks. Gr. Bobrownickie i Liwskie).

Jan i Ignacy, synowie Walentego, zamieniali 1762 roku grunty we wsi Chojeczno-Jagodne, w grodzie liwskim, a w 1796 r. Michał i Łukasz, synowie Jana i Katarzyny Dąbrowskiej, przeprowadzili dział wsi Jagodne; Jakób-Józef w 1781 r., Ludwik-Jan w 1789 r. i Aleksander w 1795 roku, ochrzczeni w Oleksinie, synowie Michała i Maryanny Polkowskiej, legitymowali się w Galicyi Zachodniej 1803 r.

Stefan, syn Bartłomieja, z żoną Zuzanną Żukowską nabyli 1779 r. części wsi Chojeczno-Cesarze; Piotr w 1779 r., Franciszek-Tadeusz w 1783 r. i Ludwik-Michał w 1785 roku, ochrzczeni w Kopcach, synowie Stefana i Zuzanny Żukowskiej, legitymowali się w Galicyi Zachodniej 1803 roku (Akta po-Galicyjskie).

Katarzyna Ryszkowska, wdowa po Wawrzyńcu Mystkowskim, nabyła 1784 roku części Ryszki i Świdry; Roch-Józef 1776 roku i Grzegorz 1780 r., ochrzczeni w par. Żeliszew, synowie powyższego Wawrzyńca i Katarzyny, legitymowali się w Galicyi Zachodniej 1804 roku. Maciej, poseł na sejm 1813 r. Grzegorz, kanonik podlaski 1830 r. Floryan, kapitan w powstaniu 1831 r., kawaler krzyża wojsk polskich, następnie emigrant we Francyi.

Po Piotrze, dziedzicu wsi Mystków 1752 r., z Teresy Bromirskiej syn Michał z Klary Jarmułowskiej miał synów, Bonifacego, dziedzica wsi Mystków, w wojew. płockiem, w 1839 r. i Jana, w 1844 r. wylegitymowanych w Królestwie.

Pochodzący po Franciszku, dziedzicu wsi Mystki-Rzym w 1729 r.: Mikołaj, syn Wojciecha, z synem Mikołajem i tego synowie, Józef i Antoni, zamieszkujący w gub. wołyńskiej, w 1842 roku; Grzegorz i Jakób, synowie Macieja, w 1843 r.; Kazimierz, syn Grzegorza, 1842 r.; Maciej i Andrzej, sy-

nowie Leona i Marty Skarżyńskiej, wnukowie Wojciecha, 1842 roku; Piotr i Antoni, synowie Jana i Maryanny Szymańskiej, 1849 roku; Andrzej, syn Grzegorza, 1852 r.; Władysław i Jan, synowie Kacpra i Ludwiki Gościmińskiej, 1852 r., oraz Józef, syn Franciszka i Heleny Bieńkowskiej, 1861 roku wylegitymowani w Królestwie.

Pochodzący po Szymonie, dziedzicu wsi Krynki w 1682 roku: Józef i Jan, synowie Władysława, w 1844 r., Szymon, Kazimierz z synem Antonim i Błażej w 1845 r., synowie Wojciecha i Krystyny Goskówny, wylegitymowani w Królestwie.

MYSTKOWSKI h. RAWICZ. Jedna linia rodziny Gniewosz, herbu Rawicz, nabywszy majątek Mystków, w ziemi łomżyńskiej, od niego brała nazwisko Mystkowski, zachowując jako przydomek dawne nazwisko Gniewosz. Jan *Gniewosz* z Mystkowa 1550 r. Stanisław *Gniewosz* 1552 r., miał córkę Małgorzatę. Jakób, syn Jana, dziedzic Mystkowa, Kozłowa i in. 1558 r. (Zap. Tryb. Piotrk., Ks. Ziem. i Gr. Łomżyńskie).

MYSTKOWSKI. Byli w ziemi czerskiej i brali przydomek *Szczerba*. Aleksander i Wojciech podpisali elekcyę 1697 roku z ziemią czerską. Po Bartłomieju z żony Katarzyny Żarskiej córka Zofia 1v. Mroczek-Grotowska, 2v. Nasieniewska i syn Zygmunt, cześnik dobrzyński, nabył 1740 r. dobra Bobrek; cześnik miał dwie żony, Teresę Rogolińską, z niej syn Andrzej, i Teofilę, córkę Jana i Magdaleny Bielawskiej, z której syn Józef, sędzia kapturowy 1764 r., obrany podsędkiem czerskim, i był żonatym z Martą Milewską.

Andrzej, dziedzic części Bobrek 1760 r., zaślubił Józefatę Rylską i z niej miał syna Gotarda, burgrabiego 1782 r., komornika ziemskiego łęczyckiego 1787 r., komisarza do zbierania ofiar z pow. rypińskiego 1789 r., po którym z Reginy Jezierskiej syn Maciej.

Antoni, syn Pawła i Zofii Trebniczówny, zawarł 1723 r. ugodę z Zygmuntem Mystkowskim. Józef, syn Konstantego i Katarzyny Grabowskiej 1789 r. (Ks. Gr. Czerskie).

MYSYROWICZ h. JASTRZĘBIEC. Po Jakóbie, skarbniku żytomierskim, dziedzicu dóbr Tymiankowce 1733 r., syn Jerzy miał syna Andrzeja, a ten syna Józefa, dzierżawcę dóbr Promny, w pow. warszawskim, wylegitymowanego w Królestwie 1844 r.

MYSZCZYN. Aleksander, kanonik krakowski, a następnie sufragan kujawski w XVI stoleciu.

MYSZCZYŃSKI h. KOLUMNA. Dawna i licznie rozrodzona w ziemi czerskiej i warszawskiej rodzina. Andrzej z Myszczyna 1556 r. Maciej, sędzia grodzki warszawski 1551 r., miał synów: Aleksego, Feliksa, Mateusza i Stanisława; z nich Aleksy pozostawił synów, Fabiana i Wawrzyńca,

Stanisław synów: Floryana, Mateusza, Mikołaja i Wojciecha, a Mateusz z Myszczyna miał córkę Katarzynę za Erazmem Lewickim i syna Jakóba.

Jakób z Myszczyna pozostawił syna Stanisława, a ten syna Wojciecha, po którym syn Wawrzyniec miał dwóch synów: 1) Franciszek z Katarzyny Zawistowskiej pozostawił syna Jana, dziedzica wsi Chylice, w pow. warszawskim, wylegitymowanego w Królestwie 1843 r., 2) Józef zaślubił Maryannę Cybulską i z niej miał syna Kazimierza, wylegitymowanego w Królestwie 1843 r.

Feliks, syn sędziego Macieja, piszący się z Umiastowa-Pchałków, miał dwóch synów, Mateusza i Kiliana, dziedziców Radzikowa 1605 r.; po Kilianie z Barbary Zawadzkiej synowie, Marcyan i Wojciech i z nich Marcyan pozostawił syna Pawła, elektora 1697 r. z ziemi warszawskiej, żonatego z Maryanną Krosnowską.

Po Janie synowie: Franciszek, Krzysztof, Mateusz, Piotr, Sebastyan i Wojciech 1564 roku, i z nich Mateusz miał syna Adama, a Sebastyan synów: Macieja, Pawła i Wawrzyńca. Jan, syn Bartłomieja zw. *Seroka* 1581 r. Mikołaj, syn Stanisława, 1590 r.

Stanisław *Pierzchała*, syn Stanisława, 1607 r. Paweł, syn Aleksego, żonaty z Katarzyną z Cholewską 1607 roku. Jan i Zygmunt, synowie Mateusza, 1609 roku. Stanisław, Jacek, Michał, Marcin i Walery, synowie Macieja, 1609 r. Maciej żonaty z Jadwigą Lasocką 1620 r.

Wojciech, komornik ziemski warszawski, i Stanisław, synowie Jakóba, 1653 r. Fabian, syn Seweryna, 1667 roku. Jan, syn Wawrzyńca, ożeniony 1667 roku z Katarzyną Płochocką. Jan, Maciej, Sebastyan i Tobiasz, elektorowie 1669 r. z ziemi warszawskiej. Waleryan, dziedzic Radzikowa 1687 r. Szymon, syn Sebastyana, podpisał elekcyę 1697 r. z ziemią warszawską. Zygmunt, syn Felicyana, 1697 r.

Stanisław i Teodor, elektorowie 1733 roku z ziemi warszawskiej, i z nich Teodor, skarbnik 1742 r., podsędek 1750 r., sędzia ziemski 1762 r. zakroczymski, podpisał elekcyę 1764 r. z ziemią zakroczymską; sędzia deputat na Trybunał koronny 1766 roku, z żony Bogumiły Kucharskiej miał córkę Maryannę Maleszewską. Michał i Andrzej, synowie Jana, 1741 roku. Andrzej, syn Jana i Klary Zakrzewskiej, 1743 r. Marcin żonaty z Barbarą Grzybowską 1744 r. Andrzej, skarbnik zakroczymski 1748 r.

Marcin, miecznik zakroczymski 1758 roku. Eufrozyna, podwojewodzianka zakroczymska, żona Jana Jezierskiego, cześnika łukowskiego 1760 r. Karol, starosta, i Wojciech, stolnik drohiccy, bracia, 1765 r. Klara, żona Józefa Młodzianowskiego 1780 r.

Ignacy, sędzia ziemski zakroczymski, komisarz do zbierania ofiar 1789 r., miał syna Franciszka, komisarza do zbierania ofiar 1789 r., szambelana Stanisława Augusta 1792 r. (Metr. Kor., Conv. i Don. Vars., Sigil., Wyr. Tryb. Piotrk., Kancl.).

W połowie XVII wieku spotykamy Myszczyńskich w ziemi sochaczewskiej. Po Janie z żony Zofii synowie, Waleryan i Zygmunt; po Zy-

gmuncie syn Felicyan 1661 roku. Waleryan miał synów, Marcina i Stefana; po Marcinie, dziedzicu Secymina Wielkiego 1641 r., z Doroty Trzcińskiej syn Maciej zaślubił Katarzynę Magnuszewską i z niej miał synów: Karola, dziedzica Secyminka 1725 r., Stanisława, skarbnika zakroczymskiego 1742 r., i Wacława, proboszcza jankowskiego 1742 r.

Marcyan, syn Floryana, 1661 roku żonaty z Agnieszką Grotówną. Wojciech, pisarz grodzki, komornik ziemski sochaczewski 1661 r., z żony Doroty Biejkowskiej miał córkę Katarzynę za Janem Chudzyńskim i syna Mikołaja. Stanisław, żonaty z Jadwigą Łojewską 1680 r., pozostawił syna Wojciecha, po którym z Maryanny Żylińskiej syn Adam. Zygmunt żonaty z Maryanną Rosnowską 1704 r. Jakób, syn Sebastyana, zapisał 1709 r. dożywocie żonie Katarzynie Zielińskiej. Marcin, syn Jana, podwojewodzy sochaczewski 1712 r., z żony Katarzyny miał synów, Franciszka, dziedzica dóbr Falki, burgrabiego sochaczewskiego 1743 roku, vicegerenta ziemskiego sochaczewskiego 1768 r., i Jana, żonatego z Maryanną Zdzieszyńską. Franciszek i Maksymilian, synowie Wojciecha, 1788 r. (Ks. Gr. Sochaczewskie).

MYSZKA h. KORCZAK. Senator w rodzinie, Michał, kasztelan wołyński 1579 r., um. 1596 r.

Przodkiem tej znakomitej, a w XVI stoleciu do najmajętniejszych wołyńskich należącej rodziny, był, jak się zdaje, Piotr Myszczyc (syn Myszki), kuchmistrz litewski 1438 roku, stronnik Świdrygiełły, któremu ten wielki książe nadał majątki Borszczówkę, Borek i Kandytowo z lasem Dedowskim, w pow. krzemienieckim; z jego potomków jedni wzięli nazwisko Bohowityn, drudzy Chołoniewski, inni zostali przy rodzinnem nazwisku Myszka.

Fedor na Wołyniu 1528 r., starosta homelski, wojownik przeciw Tatarom w 1530 r. N., żona Tychny Kisiela-Dorohinickiego, sędziego włodzimierskiego 1540 r. Dymitr, Bohdan i Fedor, dzielni mężowie 1570 r. Michał kasztelan wołyński 1579 roku, deputat na Trybunał lubelski z wojew. wołyńskiego 1591 r.: z żony Jadwigi Zbąskiej jego córka Maryanna za Stanisławem ks. Radziwiłłem, starostą żmudzkim, i syn Stefan. Łazarz, syn Bartłomieja, dziedzic Rymkowszczyzny-Olszanicy 1581 r. Stanisław z Warkokowic, dworzanin królewski 1586 r. Michał, podwojewoda kijowski 1613 r. Remigian, Jezuita, um. 1635 roku. Wacław z wojew. wołyńskiem podpisał elekcyę 1697 r. (Zap. i Wyr. Tryb. Lubel.).

MYSZKOROWSKI i MYSZKORSKI. Byli w wojew. inowrocławskiem. Marcin i Stefan podpisali elekcyę 1733 roku z wojew. inowrocławskiem. Adryan 1764 r. (Ks. Gr. Radziejowskie).

MYSZKOWICZ h. LELIWA. Podług Kojałowicza Kalenik przodek Tyszkiewiczów pisał się po ojcu Myszkiewiczem (synem Myszki), lecz była i rodzina tego nazwiska; z niej Antoni, kanonik augustowski 1825—1841 r.

Kazimierz, kapitan w powstaniu 1831 r., następnie emigrant zamieszkały w Portugalii 1846 r.

MYSZKOWSKI h. JASTRZĘBIEC. Margrabiowie i szlachta. Senatorowie w rodzinie: Krystyn, kasztelan sandecki 1439 r. Piotr, kasztelan oświecimski 1484 r., wieluński 1491 r., rozpierski 1494 r., sandecki 1498 r., wojewoda bełski 1499 r., łęczycki 1501—1507 r., marszałek wielki koronny 1504 r., um. 1507 r. Jan, kasztelan oświecimski 1495 r. Jan, kasztelan oświecimski 1513 r. Marcin, kasztelan wieluński 1527 r. Wawrzyniec, kasztelan biecki 1528 r., sandecki 1535 r., um. 1557 r. Mikołaj, kasztelan radomski 1550 r., wojnicki 1554 r. Jan, kasztelan oświecimski 1555 r. Krzysztof, kasztelan oświecimski 1556 r., rawski 1568 r. Stanisław, kasztelan sandomierski 1563 r., wojewoda krakowski 1565 r., um. 1570 r. Piotr, podkanclerzy koronny 1563 r., biskup płocki 1566 r., krakowski 1577 r., um. 1591 r. Andrzej, kasztelan lubelski 1566 r. Jan, kasztelan żarnowski 1585 r., um. 1591 r. Piotr, kasztelan wojnicki 1597 r., wojewoda rawski 1598 roku. Piotr, kasztelan sandecki 1598 r., lubelski 1603—1605 r. Zygmunt, kasztelan wojnicki 1601 r., marszałek wielki koronny 1603 r., um. 1615 r. Aleksander, kasztelan oświecimski 1611 r. Władysław, wojewoda bracławski 1649 r., sandomierski 1650 r., krakowski 1657 r., um. 1658 r. Franciszek, kasztelan sochaczewski 1658 r., bełski 1664 r. Jan-Aleksander, kasztelan bełski 1676 roku. Józef-Władysław, kasztelan sandomierski 1703 roku, um. 1727 roku.

Podług familijnej tradycyi ta znakomita rodzina pochodzi od Jana, żyjącego w 1384 r., brata Wojciecha Jastrzębca, arcybiskupa gnieźnieńskiego, dla którego ten dygnitarz kościelny kupił majątek Przeciszów, w księstwie oświecimskiem, Mirow, w wojew. krakowskiem i Lutultów, w ziemi wieluńskiej. Potomkowie tego Jana pisali się od tych majątków z Przeciszowa i Mirowa, a nazwisko wzięli od wsi Myszkowa, należącej do dóbr Mirowskich. Krystyn z Mirowa i Przeciszowa, kasztelan sandecki 1439 r., z dwóch żon miał córkę Dorotę za Hińczą z Rogowa, kasztelanem sandomierskim, i dwóch synów, Jana i Krystyna, przedstawicieli dwóch gałęzi tego rodu.

Gałąź I. Jan, dziedzic Bąkowa i Lgoty 1467 r., pozostawił dwóch synów, Jana i Mikołaja, i z nich Jan, kasztelan oświecimski 1495 r., zaślubił Magdalenę Blochównę, kasztelankę oświecimską, i z niej miał córkę Annę za Stanisławem Lipnickim.

Mikołaj, drugi syn Jana, dziedzica Bąkowa i Lgoty, dziedzic na Przeciszowie, Palczowicach i Podolszach 1482 roku, jeden z bogatszych panów swego czasu, pożyczył królowi Kazimierzowi IV w 1473 r. 1600 złotych węgierskich; z dwóch jego synów starszy Jan prowadzi dalej linię tego domu, a Jerzy, z kanonika krakowskiego i sekretarza królewskiego archidyakon krakowski 1518 r. i referendarz koronny, mąż uczony, i w 1540 r. deputat do korekty praw; um. 1543 r.

Jan, dziedzic na Przeciszowie, rotmistrz wojsk królewskich, kasztelan oświecimski 1513 r., zaślubił Konstancyę Przeciszowską i z niej pozostawił dwie córki, Annę za Tobiaszem Brodeckim, N. za Adamem Jordanem i dwóch synów, Zygmunta i Piotra.

Piotr, proboszcz gnieźnieński, poznański, łęczycki i płocki 1562 r., dziekan krakowski, sekretarz wielki koronny 1561 r., od 1563 r. podkanclerzy koronny, od 1566 r. biskup płocki, a od 1577 r. biskup krakowski, jeden ze znakomitości krajowych swojego czasu, zdolny i czynny, wiele przyłożył się do Unii 1569 r.; sam uczony, lubił nauki i uczonych hojnie wspierał, górnictwo krajowe podniósł, i na sprawy Rzeczypospolitej duży wpływ wywierał; stronnik domu austryjackiego z całą arystokracyą ówczesną, uznawał przecież bez opozycyi przeciwne swoim wyobrażeniom elekcye; zarzucano mu jednak chciwość i bogacenie swojej rodziny, zebrał też ogromny majątek, który swoim synowcom przekazał; um. 1591 r.

Zygmunt, dworzanin królewski i burgrabia krakowski 1563 r., starosta oświecimski i zatorski 1565 roku, zagorzały dysydent, zaślubił Beatę Przerębską, kasztelankę sieradzką, i z niej miał córki, Konstancyę-Beatę Bużeńską, starościnę brzeznicką, Annę za Janem Branickim, łowczym krakowskim, i czterech synów: Jana, kasztelana żarnowskiego 1585 r., zdolnego i czynnego, który wiele działał w bezkrólewiach i przyłożył się do elekcyi Zygmunta III; z żoną Małgorzatą, córką Andrzeja Tarły, bezpotomnego; Aleksandra, Piotra i Zygmunta.

Aleksander, dziedzic Przybynów i Spytkowice, starosta ojcowski 1589 r., kasztelan oświecimski 1611 r., miał dwie żony, Elżbietę hr. Komorowską kasztelankę sandecką, i Krystynę Gajewską, kasztelankę oświecimską, z obiema bezpotomny.

Piotr, starosta chęciński, kasztelan wojnicki 1597 roku, wojewoda rawski 1598 r., marszałek izby poselskiej 1596 r., z swym bratem Zygmuntem, marszałkiem wielkim koronnym, założyli ordynacyę Pińczowską; z żoną Gertrudą, córką Andrzeja Opalińskiego, marszałka wielkiego koronnego, bezpotomny.

Zygmunt, ostatni syn Zygmunta i Przerębskiej, z dworzanina i sekretarza królewskiego kasztelan wojnicki 1601 r., a od 1603 r. marszałek wielki koronny, starosta piotrkowski 1588 r., nowokorczyński, solecki i grodecki 1606 r., krakowski 1608 roku. Marszałek gorliwy katolik i stronnik Zygmunta III, był mu zawsze wiernym i kilkakrotnie posłował od niego do różnych monarchów, i dlatego był celem nienawiści stronników partyi przeciwnych, a szczególniej rokoszan Zebrzydowskiego; przecież po upadku tego rokoszu, usilnie zalecał królowi Zygmuntowi łaskawość dla nich, i wstawiając się za winnymi mówił: „są to szaleńcy Miłościwy Panie, odebrałeś im oręż, lecz nie odbieraj im życia.“ Zygmunt jako jeden z najbogatszych i najdawniejszych panów swego czasu, pozyskał tytuł margrabiego na Pińczowie od papieża Klemensa VIII w 1605 roku, a od Wincentego Gonzagi, księcia Mantuańskiego w 1615 roku przypuszczony do nazwiska i herbu; z swych

dóbr Pińczowa, Chrobrza, Szańcza i wielu innych, z bratem swym Piotrem, wojewodą rawskim, utworzyli ordynacyę, zwaną od głównego majątku Pińczowską, do której przywiązali nazwisko Gonzaga i tytuł margrabiowski; tę ordynacyę zatwierdził sejm 1601 r. z obowiązkiem, aby jej posiadacze dostarczali na potrzeby Rzeczypospolitej 100 piechoty i 50 zbrojnej jazdy. Już przecież w 1658 roku na Władysławie, wojewodzie krakowskim, synu marszałka Zygmunta, zmarłym bezpotomnie, zgasła linia Jana, a ordynacya przeszła na linię Krystyna, a mianowicie na Franciszka, kasztelana bełskiego, a po jego śmierci na dwóch jego synów, Stanisława-Kazimierza, kasztelana bełskiego, i Józefa-Władysława, kasztelana sandomierskiego, obydwu zmarłych bez potomków płci męskiej. Ordynacyę wtedy zagarnął wojewoda bracławski Jordan, mąż Anastazyi, córki Stanisława-Kazimierza, wkrótce przecież Wielopolscy, pochodzący po kądzieli po Annie Komorowskiej, staroście oświecimskiej, córce założyciela ordynacyi marszałku Zygmuncie, wytoczyli proces Jordanom, opierając się na ustawie ordynacyi, że ta po zgaśnięciu linii męskiej miała przejść na żeńską, pochodzącą w prostej linii od założycieli tejże ordynacyi; po długim procesie odziedziczyli ordynacyę z warunkiem, że posiadający ją miał się pisać „z Wielopolskich Gonzaga-Myszkowski, Ordynat i Margrabia Pińczowski“; dalsze dzieje tej ordynacyi należą już do rodziny Wielopolskich, winienem przecież dodać, że Myszkowscy, z pobocznych linij tego domu pochodzący, ciągle aż do ostatnich czasów odzywali się z swojemi prawami do ordynacyi Pińczowskiej, a niektórzy nawet brali tytuł margrabiów; ich roszczenia jednakże nie odnosiły żadnego skutku.

Marszałek Zygmunt um. 1615 r., pozostawiwszy z Elżbiety Boguszówny, kasztelanki zawichostskiej, pięć córek i trzech synów: Jana II ordynata Pińczowskiego, starostę nowokorczyńskiego, zmarłego młodo, Ferdynanda i Władysława; z tych wszystkich dzieci jedna tylko córka Anna, żona Mikołaja Komorowskiego, starosty oświecimskiego, zostawiła potomstwo, inne córki jak: Beata, Eleonora i Konstancya były zakonnicami, a Salomea zmarła panną.

Ferdynand, starosta grodecki, elektor 1632 r. z wojew. krakowskiego, III ordynat Pińczowski, z dwoma żonami, Konstancyą ks. Zasławską, córką ks. Aleksandra, wojewody kijowskiego, i Maryą Chlewicką, kasztelanką małogoscką, 2v. Działyńską, wojewodziną chełmińską, 3v. za Mikołajem Smoguleckim, kasztelanem gdańskim, bezpotomny.

Władysław, ostatni syn marszałka Zygmunta i Boguszówny, rotmistrz wojsk koronnych 1630 roku, elektor 1632 r. z wojew. krakowskiego, starosta grodecki, drahimski i mościcki 1646 roku, wojewoda bracławski 1649 r., sandomierski 1650 r., a krakowski 1657 r., walczył przeciwko Kozakom 1651 r., pomimo tego jednak jedyny z polskich panów w wielkiem był poważaniu od Bohdana Chmielnickiego, który do niego pisywał, już to z usprawiedliwieniem się z nadużyć, już też z ofiarami pokoju; wielce pobożny, um. 1658 r., z żoną Anną Mohilanką, córką Jeremiego, hospodara woło-

skiego, wdową po Czarnkowskim, kasztelanie kamienieckim, bezpotomnie; ostatni z swojej gałęzi.

II Gałąź Krystyna. Do tej gałęzi należały pierwotnie majątki tego domu w północnej stronie województwa krakowskiego i w ziemi wieluńskiej położone. Jej protoplasta Krystyn, starosta oświecimski 1458 r., miał córkę Agnieszkę za Jakóbem Kobylińskim, podkomorzym wieluńskim 1507 r., i dwóch synów, Pawła i Piotra; po Pawle syn Bernard zmarł młodo.

Piotr, twórca świetności tej gałęzi, mąż zasłużony krajowi, poseł do Moskwy 1503 r., dziedzic Mirowa i Przeciszowa, kasztelan oświecimski 1484 r., z kasztelana wieluńskiego 1491 r., kasztelan rozpierski 1494 r., sandecki 1498 r. wojewoda bełski i starosta lwowski 1499 r., a ostatecznie wojewoda łęczycki 1501 r. i marszałek wielki koronny 1504 r., z żony Petroneli z Kutna Kucieńskiej, wojewodzianki rawskiej, 1v. Mikołajowej Górka, zostawił czterech synów: Piotra, Stanisława, Wawrzyńca i Marcina, z których Wawrzyniec i Marcin byli przodkami dwóch zgasłych linij tego domu; po Piotrze ma pochodzić linia tej familii dotąd istniejąca, pisząca się z Myszkowic, a po Stanisławie mieli pójść Myszkowscy, dziedziczący na Litwie.

Linia Wawrzyńca. Jej protoplasta Wawrzyniec, dziedzic Spytkowic, Żarek i Przeciszowa, mąż rycerski, lecz gwałtowny charakterem, pokłóciwszy się z Janem ks. Oświecimskim o podział ryb ułowionych, zabił go 1513 r.; dotknięty za tę zbrodnię banicyą, ułaskawiony został przez króla Zygmunta I, gdy się chlubnie w bitwie pod Orszą odznaczył; starosta kurzelowski 1518 r., kasztelan biecki 1528 r., a sandecki 1535 roku, zaślubił Barbarę, córkę Gabryela Tęczyńskiego, i z niej pozostawił córki: Agnieszkę, żonę Andrzeja Dłuskiego, Annę za Gabryelem Zamiechowskim, Katarzynę za Michałem Więcławskim, Zofię za Pawłem Bystramem i pięciu synów: Andrzeja, kanonika gnieźnieńskiego 1548 r., Krzysztofa, Mikołaja, Piotra, kustosza kieleckiego, kanonika krakowskiego 1557 r., i Stanisława, wojskiego krakowskiego 1550 r., krajczego koronnego i starostę malborgskiego 1552 r.

Krzysztof, dziedzic Polanki, dworzanin królewski 1550 r., stolnik krakowski 1553 r., kasztelan oświecimski 1556 r., kasztelan rawski 1568 r., żonaty z Jadwigą Sierzchowską, 2v. za Mikołajem Łysakowskim, kasztelanem chełmskim, której w 1559 r. zapisał dożywocie.

Mikołaj, syn Wawrzyńca i Tęczyńskiej, dziedzic Spytkowic, chorąży krakowski 1535 r., krajczy koronny 1550 r., kasztelan radomski 1550 r., a ostatecznie 1554 roku kasztelan wojnicki, starosta oświecimski, zatorski i międzyrzecki, poseł do cesarza Karola V i Rzeszy Niemieckiej, z żony Zofii hr. Komorowskiej, kasztelanki połanieckiej, 2v. Filipowskiej, krajczyny koronnej, miał dwie córki, Barbarę za Piotrem Zborowskim, kasztelanem bieckim, i Zofię Maciejowską, kasztelanowę sandomierską.

Linia Marcina. Protoplasta tej linii Marcin, dziedzic dóbr Zarele, Mirowa, Przeciszowa, Żarek, Bestwiny, Kiczarowic i in., z stolnika krakowskiego kasztelan wieluński 1527 r., burgrabia krakowski i starosta będziński, z żony Zuzanny Łaskiej, wojewodzianki sieradzkiej, miał córki:

Agnieszkę Gomolińską, Zuzannę za Stanisławem Rozdrażewskim, kasztelanem rogozińskim, Zofię za Stanisławem Rusockim, i pięciu synów: Jakóba, Stanisława, Jana, Andrzeja i Heronima.

Jakób, dziedzic Bujnic, Woli Kodrębskiej i Kościelca, burgrabia krakowski 1564 r., z żoną Barbarą Potocką miał synów, Piotra, proboszcza pułtuskiego, kanonika płockiego 1588 r., i Jana, dziedzica Bestwiny, rotmistrza królewskiego 1575 r., po którym z Bogumiły Kmicianki syn Zygmunt, dziedzic dóbr Bieganowa i Brzeście, po którym z żony Jadwigi Raszowskiej, córki Jana, córki: Beata-Konstancya 1v. Zygmuntowa Oleśnicka, 2v. Janowa Tomicka, podsędkowa krakowska, Teofila 1v. Andrzejowa Trembecka, 2v. Felicyanowa Grabkowska i syn Jan.

Jan, dziedzic Bieganowa, zm. 1659 r., z żony Barbary Sawickiej pozostawił córki, Konstancyę 1v. Baranowską, 2v. za Piotrem Śladkowskim, kasztelanem sochaczewskim, i Teresę 1v. Grabkowską, 2v. Bidzińską, kasztelanowę sandomierską. Podobno byli i synowie, po których potomstwo obecnie zamieszkuje w Galicyi.

Stanisław, drugi syn kasztelana Marcina, dziedzic Czechowic, z wojskiego krakowskiego krajczy koronny 1553 roku, kasztelan sandomierski 1563 r., wojewoda krakowski 1565 r., starosta będziński, malborgski, krakowski i ratneński, czynny brał udział w sprawach krajowych, gorliwy dysydent, uważany był za naczelnika dysydentów w Polsce, których bronił od prześladowania; dyrektor synodu inowierców w Sandomierzu 1570 roku, wielki przeciwnik duchowieństwa, które chciał rugować z senatu; z żoną Jadwigą Tęczyńską, córką Andrzeja kasztelana krakowskiego, i Anny Zakliczanki, 1v. Zebrzydowską, wojewodziną brzesko-kujawską, bezpotomny.

Jan, trzeci syn kasztelana Marcina, dziedzic Janiszowic, kasztelan oświecimski 1555 r., miał dwie żony, Annę Buczyńską, i Annę Komorowską, kasztelankę połaniecką, 2v. Cichocką, i z 1-ej żony synowie, Mikołaj, starosta oświecimski, dziedzic dóbr Janiszowic, bezpotomny, i Jan, dziedzic Janiszowic, wojski oświecimski 1599 r., zagorzały dysydent, miał dwie żony, Katarzynę Lasocką i Zofię Lutomierską, z nich córki: Beata-Konstancya Mikołajowa Porębska, kasztelanowa zawichostska, Katarzyna za Janem Drohojowskim i Zofia za Teodorem Małachowskim.

Andrzej, czwarty syn kasztelana Marcina, dziedzic Bychawy i Grodziska, starosta lubaczowski, wojski krakowski 1565 r., kasztelan lubelski 1566 r., z żony Zofii Sienickiej miał córkę Agnieszkę za Przecławem Pieniążkiem i czterech synów: Krzysztofa, dziedzica Bychawy i Woli Bychawskiej, rotmistrza królewskiego 1594 r., żonatego z Barbarą Jarochowską, 2v. za Janem Ożarowskim, Mikołaja, kanonika krakowskiego 1579 r., Stanisława i Piotra.

Stanisław, dziedzic Bychawy, podczaszy lubelski 1586 r., miał dwie żony, Zofię Czernicką i Katarzynę Sienieńską, córkę Stanisława, z tej syn Maurycy, ksiądz, a z pierwszej żony syn Jan, po którym z Maryanny Cieciszowskiej córki, Anna Czermińska i Katarzyna Czermińska, stolnikowa

lubelska. Był podobno i syn, od którego wywodzili się Myszkowscy, na Wołyniu i Ukrainie jeszcze w początkach XVIII stolecia osiedleni.

Piotr, syn kasztelana Andrzeja i Sienickiej, dziedzic Bychawy i Grodziska, kasztelan sandecki 1598 r., a lubelski 1603 r., starosta oświecimski, ojcowski, chęciński i tyszowiecki, ustawą ordynacyi naznaczony jej dziedzicem po wygaśnięciu linii założyciela, z żony Katarzyny Drohiczanki pozostawił córkę Agnieszkę Konstantowę Tomicką, kasztelanowę wieluńską, i synów, Piotra, kanonika poznańskiego 1608 r., i Aleksandra, starostę tyszowieckiego, wschowskiego i ojcowskiego, po którym z dwóch żon, 1v. Katarzyny Bełżeckiej córki, Teresa i Zofia, zakonnice, a z drugiej żony Maryanny Pszonkówny córki Adama, podkomorzego lubelskiego, córka Katarzyna za Stefanem Komorowskim i dwóch synów, Jan-Aleksander i Franciszek

Jan-Aleksander, elektor 1669 i 1674 roku z wojew. bełskiego, z podkomorzego bełskiego 1664 r. kasztelan bełski 1676 r., starosta krasnostawski i tyszowiecki, dzielny rotmistrz, zdobył w bitwie pod Chocimem 1673 roku chorągiew turecką; z Katarzyny Ostrorogówny, córki Mikołaja, podczaszego koronnego, synowie, Wiktor i Adam-Kazimierz, stolnik bełski, starosta tyszowiecki i osiecki, młodo i bezdzietnie zmarli.

Franciszek, z kasztelana sochaczewskiego kasztelan bełski 1664 r., starosta korytnicki, po wygaśnięciu starszej gałęzi swego domu, V ordynat Pińczowski, marszałek Trybunału koronnego 1668 r., z żony Anastazyi, córki Stanisława Sarbiewskiego, wojewody mazowieckiego, pozostawił córkę Teresę 1v. za Stanisławem hr. Tarnowskim, 2v. Ludwikowę Maniecką, chorążynę czerniechowską, i dwóch synów, Stanisława-Kazimierza VI ordynata Pińczowskiego, fundatora Reformatów w Pińczowie 1683 r., po którym z Salomei Bronickiej, wojszczanki krakowskiej, córka Anastazya zaślubiła 1v. Jana Kossa, wojewodę smoleńskiego, 2v. za Michałem Jordanem, wojewodą bracławskim, który po bezpotomnej śmierci stryja żony, Józefa-Władysława, zagarnął i posiadał przez jakiś czas ordynacyę Pińczowską, i Józefa-Władysława, kasztelana sandomierskiego 1703 r., ostatniego z rodziny Myszkowskich, margrabię ordynata Pińczowskiego, a który czynny wziął udział w konfederacyi Tarnogrodzkiej 1715 r., i um. 1728 r. bezpotomnie, będąc żonatym z Heleną-Deodatą ks. Czartoryską, podkomorzanką krakowską.

Heronim, ostatni syn kasztelana Marcina, dziedzic Żarek i Dąbrowy, w ziemi wieluńskiej, z Zofii Przerębskiej, córki Stanisława, kasztelana sieradzkiego, pozostawił dwóch synów, Andrzeja i Heronima, od których pochodzą Myszkowscy, dotychczas zamieszkujący w dawnem wojew. sieradzkiem i gub. augustowskiej, a którzy w drugiej jeszcze połowie XVIII stolecia znaczne posiadali majątki, a między innemi Dąbrowę, pod Wieluniem, Świątkowiec, Golęcice i inne. Z nich Rafał z wojew. sieradzkiem, Stefan z wojew. krakowskiem i Tomasz z ziemią chełmską podpisali elekcyę 1697 roku. Adam, elektor 1733 r. z ziemi wieluńskiej z Zofii Dobrzyckiej, wdowy po Wierzchlejskim, miał syna Mikołaja, który zostawił liczne potomstwo. Jego sądzę byli synami: Adam, Jan, Andrzej, prałat i dziekan

poznański 1778 r., Mikołaj i Józef. Adam, dziedzic dóbr Lututów, podkomorzy wieluński 1778 r.; z Anny Męcińskiej jego synowie: Kazimierz, pułkownik buławy wojsk koronnych, starosta kiełczygłowski, podstoli ostrzeszowski 1775 roku, żonaty z Konstancyą Grabińską, stolnikówną sandomierską, po którym jedynaczka córka N., zaślubiona Ostrowskiemu, przeniosła w dom męża dobra Dąbrowę i inne, i Augustyna.

Augustyn, stolnik wieluński 1781—1793 r., zdolny i zabiegły gospodarz, dziedzic znacznych majątków, jak Działoszyn, Lututow, Irządze i t. d., z Maryanny Tomickiej miał cztery córki i trzech synów; z córek: Ksawera za Wichlińskim, radcą stanu, Antonina za Rylskim, dziedzicem dóbr Połomi, w Galicyi, Salomea i Felicya, panny. Z synów: Józef bezdzietny, Ignacy, dziedzic dóbr Działoszyn, mąż ukształcony i dobry gospodarz, zm. 1862 r., i Daniel.

Daniel, dziedzic dóbr Irządze, podprefekt wieluński 1813 r., wylegitymowany w Królestwie 1837 r., miał dwie żony, z pierwszą żoną N. Lasocką bezdzietny, z drugą Ludwiką Morzkowską zostawił córkę Antoninę za Adamem-Amilkarem Kosińskim i synów, Adama, dziedzica dóbr Starygród, z żoną Zofią Bystrzanowską, bezdzietnego, i Feliksa, dziedzica dóbr Strzałek, w Sieradzkiem, ożenionego z francuską, z niej córka Eugenia i synowie, Leon i Feliks.

Jan, syn Mikołaja, dziedzic dóbr Galewice, wojski wieluński, został 1766 roku cześnikiem wieluńskim; po cześniku synowie: 1) Cypryan z Anny Zboińskiej pozostawił synów: Feliksa i Adama, współwłaścicieli dóbr Milejowa, i Maksymiliana, dziedzica dóbr Tokary, w gub. kaliskiej, wylegitymowanego w Królestwie 1838 r.; 2) Karol, po którym Stanisław z Tekli Noskowskiej miał synów, Amilkara, dziedzica dóbr Galewice, Guntrama, pisarza Sądu w Piotrkowie, w 1838 r., i Romana, urzędnika w Kaliszu, w 1845 r. wylegitymowanych w Królestwie.

Mikołaj, rotmistrz wojsk pruskich, lubiony od króla Fryderyka Wielkiego, dostał od niego w 1783 r. obszerny majątek Świętejeziory, na Litwie, który od Radziwiłłów przeszedł do królów pruskich; z Zuzanny Perej miał trzech synów: Adama, pułkownika, Fryderyka, dziedzica dóbr Świętejeziory, wylegitymowanego w Królestwie 1848 r. z synem Julianem, urodzonym z Rozalii Walmann, i Guntera-Fryderyka, dziedzica dóbr Kiercieliszki, w pow. sejneńskim, wylegitymowanego w Królestwie 1848 r. z synem Adolfem, urodzonym z Heleny Modzelewskiej.

Gustaw, syn Mikołaja i Zuzanny z Perejów, ur. 1802 r. w m. Prenach, w obwodzie maryampolskim, wszedł 1815 r. do 1 pułku ułanów i w 1825 r. został podporucznikiem, a w 1826 r. wyszedł do dymisyi w stopniu porucznika (Ks. Wojskowe).

Józef, syn Mikołaja i wnuk Adama, po którym synowie: 1) Stanisław z Tekli Noskowskiej pozostawił synów, Józefa 1837 r. i Antoniego 1840 r. wylegitymowanych w Królestwie; 2) Urban, którego z Barbary Zaręba syn

Wincenty wylegitymowany w Królestwie 1842 r.; 3) Antoni, po którym synowie, Zenon i Emanuel, dziedzice dobr Zapoki, w gub. kaliskiej, wylegitymowani w Królestwie 1837 r.

Od Piotra, kasztelana wieluńskiego 1527 r., wywodzą swoje pochodzenie Myszkowscy, dziedziczący w wojew. krakowskiem i innych południowych stronach Królestwa. Z nich Jan, kanonik krakowski 1580 roku. Władysław, kanonik krakowski 1619 r. Stanisław, dziedzic wsi Kuźnica Wojkowska 1654 r.; jego syn Franciszek miał syna Franciszka, a ten syna Wojciecha, żonatego z Ewą Piotrowską, z której synowie, Józef i Wincenty, burmistrz m. Kurzelowa, wylegitymowani w Królestwie 1847 r.

Wojciech kupił w 1679 r. wieś Skórznice od Jaworów; jego syn Franciszek z Konstancyi Grotowskiej pozostawił syna Szymona a ten z Konstancyi Chocinoskiej syna Wojciecha, ochrzczonego 1743 r. w Gałkowie. Wojciech, szambelan królewski, z Józefy Orłowskiej pozostawił synów, Dominika-Kajetana, ochrzczonego 1791 r. w Żarnowie, legitymującego się 1807 r. w Galicyi Zachodniej, i Jana, ochrzczonego 1789 roku w Falkowie, urzędnika w Warszawie, wylegitymowanego w Królestwie 1839 r.

Z tej familii. Mikołaj *Kreza* 1401 r. Paweł, scholastyk gnieźnieński, kanonik krakowski 1446 r. N. ożeniony z Wiktoryą Potocką, kasztelanką krakowską, wdową po Koniecpolskim, pisarzu polnym koronnym 1670 r. Andrzej, pleban rzeczniowski, Aleksander i Bernard, synowie Wacława, podsędka siewierskiego, dziedzica dóbr Chroszczobród i Mierzejowice, i Katarzyny z Olszewa, 1711 r.

Wojciech 1714 r., z Ludwiki Słupeckiej miał córki, Maryannę za Stanisławem Strużewskim, Teresę za Maciejem Parulem, i synów, Dyonizego i Walentego. Dwóch Janów podpisało elekcyę 1733 r. z ziemią wieluńską.

Bernard, żonaty z Salomeą Kociełkowską, pozostawił syna Adama 1749 r. i córkę Maryannę za Janem Ściborem-Marchockim. Po Janie, mieczniku wendeńskim, z Konstancyi Łąckiej syn Feliks, miecznik wieluński i towarzysz chorągwi pancernej 1752 r., żonaty z Maryanną Staniszewską, 1v. Trzebińską. Antoni i Franciszek, synowie Mateusza i Anny Gromackiej, 1757 r. Augustyn z Myszkowa i Mirowa, stolnikiewicz ostrzeszowski, Kazimierz z Mirowa i Myszkowicz i Wojciech z ziemi wieluńskiej, oraz Józef z Mirowa, cześnikowicz bracławski, z wojew. sandomierskiego, elektorowie 1764 roku.

Samuel i Maciej-Kazimierz 1782 r., Szymon 1807 r. i Józef, syn Macieja-Kazimierza, 1851 r. wylegitymowani w Galicyi. Stanisław i Urban, synowie Józefa i Maryanny Komeckiej, 1784 r. N., podczaszy ostrzeszowski, z ziemi wieluńskiej i N., stolnik wieluński, z pow. ostrzeszowskiego komisarze do zbierania ofiar 1739 r. Kajetan, starosta ostrzeszowski 1790 roku. Fryderyk, prezydent m. Krakowa, członek Rady Najwyższej narodowej 1794 roku (Metr. Kor., Conv. Vars., Sigil., Kancl., Don. Gr. Warsz., Zap.

i Wyr. Tryb. Lubel. i Piotrk., Ks. Gr. Czerskie, Brzeskie i Ostrzeszowskie, Vol. Leg.).

Myszkowscy tego herbu zamieszkali na Litwie wywodzą się od Stanisława, kasztelana międzyrzeckiego 1538 r. Z nich Marcin 1585 r. ożeniony z Ludmiłą Puciata 1v. Łopacińską. Kazimierz i Jerzy, tytułujący się margrabią, podpisali konwokacyę generalną litewską 1764 r. Jerzy, elektor 1764 r. z wojew. mścisławskiego. Jan, porucznik wojsk rosyjskich, zasiadający w sądach pow. mścisławskiego 1849 r. Leopold, syn Antoniego, urzędnik w gub. wileńskiej 1845 r.

MYSZKOWSKI. Józef, urzędnik komunikacyi lądowej i wodnej, otrzymał prawa nowego szlachectwa w Królestwie 1839 r.

MYSZOWSKI. Jakób, Jan, Stanisław i Zygmunt, bracia rodzeni, 1592 r. (Wyr. Tryb. Lubel.). Rachwał podpisał elekcyę z wojew. poznańskiem. Kacper 1670 r.

MYSZYŃSKI h. KLAMRY odm. Odmiana herbu — trzy klamry, z których jedna środkowa hakami w górę, a dwie położone na niej hakami w prawo.

Z wojew. sieradzkiego przesiedlili się do Litwy. Mateusz, syn Mateusza, 1565 r. Andrzej, regent ziemski zakroczymski 1596 r. Józef, syn Macieja, 1679 r. Mateusz i Wiktor 1697 r. z wojew. płockiem, a Józef 1764 r. z wojew. brzesko-litewskiem podpisali elekcye.

Po Iwanie, który w 1679 r. kupił od Jana Gierzyńskiego majątki Pijanowice, Golin i Golinek, pochodzący Szymon pozostawił z Kasyldy Modleńskiej synów, Bonawenturę, dziedzica dóbr Drachowa, w pow. mławskim, i Juliana, wylegitymowanych w Królestwie 1848 r.

MYTKO. Brali przydomek *Wereszczatyński*; na Podolu. Oryna, żona Matysa Karyszewskiego 1580 roku. Waśko-Aleksy, syn Macieja, otrzymał 1616 r. przywilej na Dobiszewce. Andrzej zapisał 1620 r. dożywocie żonie Katarzynie na wsi Mszana, a w 1622 r. otrzymał wieś Rzepinków. N. żonaty z N. Boguszówną 1650 r.

Aleksander, Jerzy i Mikołaj, synowie Tomasza, wnukowie Filipa, prawnukowie Symeona, prowadzili proces o dobra Mytek 1728 r.; z nich Aleksander, miecznik trembowelski, pisarz latyczowski 1738 r., miecznik podolski 1769 r., wojski większy czerwonogrodzki 1770 r., z żony Franciszki miał synów: Józefa, łowczego latyczowskiego, komisarza do zbierania ofiar 1789 r., Marcina i Mikołaja.

Mikołaj v. Mikołaj-Konstanty, drugi syn Tomasza, łowczy owrucki 1717 r., vicegerent grodzki latyczowski 1726 r., cześnik latyczowski 1751 r., a brat jego Jerzy, chorąży latyczowski 1755 r. (Metr. Kor., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Sigil., Kancl., Vol. Leg.).

MYZGAJŁO. Wasil, bojar mścisławski 1547 r. (Bon.).

MZUROWSKI h. AMADEJ. Piotr, wojski i Mikołaj, miecznik przemyślscy, dziedzice Mzurowa, otrzymali 1451 r. prawo wyrębu lasów w Pruchniku (Wyr. Tryb. Lubel.). Zobacz MSUROWSKI.

Koniec tomu jedenastego

REPRINT DZIEŁA

RODZINA.
HERBARZ SZLACHTY POLSKIEJ

Z EGZEMPLARZA
BIBLIOTEKI UNIWERSYTECKIEJ
W POZNANIU

TOM XI

ISBN 83-86005-20-3

WYDAWNICTWO
HEROLDIUM
POZNAŃ 1998